

Författningar om försäkring m.m.

Försäkringsrörelse

Försäkringsrörelselag (1982:713)	349
Försäkringsrörelseförordning (1982:790)	465
Vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m.m. , lag (1987:464)	812
Understödsföreningar , lag (1972:262)	487
Understödsföreningsregister , kungörelse (1972:291)	517
Utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige , lag (1998:293)	519

Filialer

Utländska filialer m.m. , lag (1992:160)	164	Försäkring
Utländska filialer m.m. , förordning (1992:308)	171	

Finansiella konglomerat

Särskild tillsyn över finansiella konglomerat , lag (2006:531)	176
Särskild tillsyn över finansiella konglomerat , förordning (2006:627)	189

Försäkringsavtal

Försäkringsavtalslag (2005:104)	543
Tillämplig lag för vissa försäkringsavtal , lag (1993:645)	591

Försäkringsförmedling

Försäkringsförmedling , lag (2005:405)	594
Försäkringsförmedling , förordning (2005:411)	608

Konsumentförsäkring

Trafikskadelag (1975:1410)	616
Patientskadelag (1996:799)	625

Pension

Tryggande av pensionsutfästelse m.m. , lag (1967:531)	629
Inkomstgrundad ålderspension , lag (1998:674) – utdrag	640

EG-rätt

EG-direktiv m.m. om försäkring (förteckning)	646
---	-----

Försäkringsrörelselag (1982:713)

(senast ändrad genom SFS 2009:795)

1 kap.	Inledande bestämmelser	351
1 a kap.	Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse	357
	Tillämpliga bestämmelser	357
	Ansökan om koncession	357
	Utfärdande av intyg vid bildande av ett europabolag genom fusion	358
	Flyttning av ett europabolags säte	358
	Dualistiskt organiserade europabolag	358
2 kap.	Bildande av försäkringsbolag	359
2 a kap.	Verksamhet i ett annat land inom EES	366
	Sekundäretablering	366
	Gränsöverskridande verksamhet	368
3 kap.	Aktier, aktiebrev och aktiebok m.m. i försäkringsaktiebolag ..	369
4 kap.	Ökning av aktiekapitalet i försäkringsaktiebolag genom nyemission eller fondemission	376
	Inledande bestämmelser	376
	Allmänna bestämmelser om nyemission	378
	Styrelsens beslut om nyemission	381
	Fondemission	381
5 kap.	Upplåning	382
	Begränsningar för upplåning	382
	Allmänna bestämmelser om konvertibla skuldebrev m.m.	382
	Förfarandet vid emission	383
	Styrelsens beslut om emission	385
	Emissionsbevis	385
	Utbyte och nyteckning	385
	Upptagande av vissa andra lån	386
6 kap.	Nedsättning av aktiekapitalet	386
6 a kap.	Förvärv och överlåtelse av egna aktier	389
	Teckning av egna aktier	389
	Egna aktier som pant	389
	Förvärv av egna aktier	389
	Tillåtna förvärvsmetoder	389
	Skyddet för bolagets bundna egna kapital	390
	Hur stor andel av aktierna som bolaget får förvärva	390
	Otillåtna förvärv av egna aktier	390
	Vilka som får fatta beslut om förvärv av egna aktier	390
	Vad kallelsen till bolagsstämman skall innehålla	390
	Vilka handlingar som skall hållas tillgängliga inför bolagsstämman	390
	Vad ett beslut om förvärv av egna aktier skall innehålla	391
	Vad ett bemyndigande för styrelsen att fatta beslut om förvärv av egna aktier skall innehålla	391
	Majoritetskrav	391
	Publika försäkringsaktiebolags överlåtelse av egna aktier	391
	Överlåtelse av egna aktier på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES	392
	Dotterföretags förvärv och innehav av aktier i moderbolag ...	393
7 kap.	Rörelsen	393
7 a kap.	Försäkringsgrupper	405
	Vilka företag som ingår i en försäkringsgrupp	405
	Kontroll av affärshändelser och avtal inom försäkringsgruppen	406

Försäkring

	Gruppbaserat kapitalkrav	406
	Beräkning av gruppbaserad ekonomisk ställning	406
	Gruppbaserad redovisning	407
	Undantag från gruppbaserad redovisning	407
	Information till försäkringsbolag som skall upprätta en gruppbaserad redovisning	407
	Ledningen i ett försäkringsholdingföretag	407
	Tystnadsplikt	407
	Uppgiftsskyldighet	408
	Meddelandeförbud	408
	Ansvarsbestämmelse	408
8 kap.	Försäkringsbolagets ledning m. m.	408
9 kap.	Bolagsstämma	413
10 kap.	Revision	419
11 kap.	Allmän granskning	423
	Lekmannarevisorns uppgifter	423
	Tillhandahållande av upplysningar m. m.	424
	Hur lekmannarevisor utses	424
	Obehörighetsgrunder	424
	Jäv	424
	Anlitande av biträde	424
	Lekmannarevisorns avgång	424
	Lekmannarevisorns granskningsrapport	425
	Lekmannarevisorns närvaro vid bolagsstämma	425
	Lekmannarevisorns tystnadsplikt	425
	Lekmannarevisorns upplysningsplikt	425
	Registrering	425
12 kap.	Vinstutdelning och annan användning av försäkringsbolagets egendom	425
	Vinstutdelning och återbetalning av garantikapital	425
	Förlusttäckning och fördelning av överskott i livförsäkringsbolag	426
	Reservfonden, utjämningsfond för kreditförsäkring och annan användning av försäkringsbolagets egendom	427
	Övergångsregler för vissa försäkringar och ombildning av livförsäkringsbolag	429
14 kap.	Likvidation och upplösning	429
	Frivillig likvidation	429
	Tvångslikvidation	429
	Förfarandet hos rätten	431
	Genomförandet av likvidationen	431
	Konkurs	433
	För likvidation och konkurs gemensamma bestämmelser	434
14 a kap.	Inlösen av minoritetsaktier	435
	Förutsättningar för inlösen	435
	Lösenbeloppet	436
	Rätten till lösenbeloppet	436
	Talan i inlösentvist	436
	Särskilda bestämmelser när majoritetsaktieägaren har begärt prövning av skiljemän	437
	Förhandstillträde	437
	Särskild dom i inlösentvist	438
	Återkallelse av talan m. m.	438
	Verkningar av en skiljedom avseende lösenbeloppet	438
	Nedsättning av fastställt lösenbelopp	439
	Utfärdande av nytt aktiebrev	439

	Kostnaderna för skiljeförfarandet	439
	Talan mot skiljedom	439
	Rättegångskostnader i allmän domstol	439
	Inlösen av teckningsoptioner och konvertibler	439
15 kap.	Frivillig överlåtelse av försäkringsbestånd	440
15 a kap.	Fusion	442
	Absorption av helägt dotterbolag	446
	Gränsöverskridande fusioner	447
	Ogiltighet	451
16 kap.	Skadestånd m.m.	451
17 kap.	Försäkringsbolagets firma	453
18 kap.	Byte av bolagskategori	454
19 kap.	Tillsyn	454
20 kap.	Registrering m.m.	459
21 kap.	Straff och vite	461
	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	462
	Propositioner	463

Försäkring

1 kap. Inledande bestämmelser

1 § Försäkringsrörelse får drivas endast av försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som fått tillstånd (koncession) till detta enligt denna lag, om inte annat följer av 2 § eller 10 § tredje stycket.

I 1 a kap. denna lag finns särskilda bestämmelser om sådana europabolag enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (SE-förordningen) som har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse.

Finansinspektionen skall efter ansökan lämna förhandsbesked om huruvida koncession enligt första stycket krävs för en planerad verksamhet.

Försäkringsbolagen skall stå under tillsyn av Finansinspektionen.

Registreringsmyndighet för försäkringsbolag är Bolagsverket.

För varje försäkringsbolag skall finnas ett huvudkontor i Sverige. *Lag (2006:601)*

1 a § Försäkringsrörelse skall bedrivas med en för rörelsens omfattning och beskaffenhet tillfredsställande soliditet, likviditet och kontroll över försäkringsrisker, placeringsrisker och rörelserisker, så att åtagandena mot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna kan fullgöras.

Information till liv- och skadeförsäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en sådan försäkring skall vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av liv- och skadeförsäkringar skall ges den information de behöver. I fråga om sådana försäkringar som anges i 3 a § skall informationen innehålla uppgifter om försäkringsbolaget och dess verksamhet samt om de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.

Verksamheten skall bedrivas enligt god försäkringsstandard.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som ett försäkringsbolag skall lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring i bolaget. *Lag (2005:1121)*

2 § Denna lag gäller inte för försäkringsrörelse som drivs enligt andra författningar eller som utövas av försäkringsanstalter som inrättats av staten.

Särskilda bestämmelser om utländska försäkringsgivare finns i lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela särskilda föreskrifter om bedrivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska gemenskaperna (EG) och Schweiz. *Lag (2005:1121)*

3 § Ett försäkringsbolag får inte driva annan rörelse än försäkringsrörelse, om det inte finns särskilda skäl för det.

Rörelse som avses i 2 kap. 3 b § (direkt livförsäkringsrörelse) får förenas endast med direkt skadeförsäkringsrörelse som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 1 och 2 samt med rörelse avseende återförsäkring av försäkring enligt någon av dessa klasser och av livförsäkring, om inte något annat följer av tredje stycket.

Utöver vad som följer av andra stycket får direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse bedrivas i samma försäkringsbolag, om sådan verksamhet samtidigt bedrevs vid tidpunkten för undertecknandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, den 2 maj 1992.

Direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse som bedrivs i samma försäkringsbolag enligt andra eller tredje stycket ska hållas åtskilda hos bolaget.

Särskilda bestämmelser finns i 5 kap. 1 § om försäkringsbolagets uppläning.

Lag (2008:102)

3 a § Med tjänstepensionsförsäkring förstås i denna lag livförsäkring som har samband med yrkesutövning och där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder samt försäkringar som meddelas som tillägg till sådana försäkringar.

Ett försäkringsbolags förvaltning av tillgångar som motsvarar dess åtaganden för tjänstepensionsförsäkring skall hållas åtskild från förvaltningen av bolagets övriga tillgångar. De försäkringstekniska avsättningarna enligt 7 kap. 1 § för tjänstepensionsförsäkringar skall hållas åtskilda från bolagets övriga avsättningar.

Bestämmelserna i andra stycket gäller inte sådana försäkringar som tecknas för egen räkning av en egenföretagare. *Lag (2005:1121)*

3 b § Med återförsäkring förstås i denna lag verksamhet som består i att överta risker som överläts av ett försäkringsföretag eller av en medlem i en försäkringssammanslutning inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

Med återförsäkringsbolag avses ett försäkringsbolag som har fått koncession bara för rörelse som avser återförsäkring.

Ett återförsäkringsbolag får inte driva annan rörelse än återförsäkringsrörelse och därmed sammanhängande verksamhet. *Lag (2008:102)*

4 § Med livförsäkringsbolag förstås i denna lag bolag som uteslutande eller så gott som uteslutande driver direkt livförsäkringsrörelse enligt 2 kap. 3 b § eller rörelse avseende återförsäkring av livförsäkring. Andra bolag är skadeförsäkringsbolag.

Lag (1993:1304)

5 § Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 1 kap. 8 a § samt 7 kap. 22, 23 och 26 §§, får tillämpas för skadeförsäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 1 och 2 samt för avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring, med undantag för 1 kap. 8 a § samt 7 kap. 2, 22, 23 och 26 §§, behöver inte tillämpas för sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket klasserna 1 b och 4 om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

Ersättning, som utges i form av livränta eller sjukränta, tillhör endera livförsäkring eller annan försäkring beroende på vilket av dessa slag av försäkringar som har meddelats. Har en sådan ränta inköpts i ett livförsäkringsbolag, skall den dock i detta bolag höra till livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör annan försäkring än livförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 7 kap. 2 och 11 a §§ samt 14 kap. 7, 21 och 24–28 §§. *Lag (1999:600)*

6 § I ett försäkringsbolag svarar aktieägarna eller delägarna inte personligen för bolagets förpliktelser. I 7 § finns bestämmelser om kapitaltillskott i form av uttaxering hos delägare.

Försäkringsaktiebolag är privat försäkringsaktiebolag eller publikt försäkringsaktiebolag. Denna lag gäller för samtliga försäkringsaktiebolag, om inte annat föreskrivs.

Försäkringsaktiebolag skall ha ett aktiekapital. Aktiekapitalet skall vara bestämt i bolagets redovisningsvaluta. Av 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078) framgår att redovisningsvalutan får vara antingen svenska kronor eller euro. Om aktiekapitalet är fördelat på flera aktier, skall dessa lyda på lika belopp.

En akties nominella belopp skall vara bestämt i samma valuta som aktiekapitalet.

Lag (2000:37)

7 § Delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag är försäkringstagarna. Återförsäkringstagare skall dock inte på grund av återförsäkringen anses som delägare.

I bolagsordningen får det föreskrivas att också de försäkrade skall vara delägare, även om de inte samtidigt är försäkringstagare, för en försäkring som

1. tecknas av en arbetsgivare för att ge försäkringsskydd åt anställda, och
2. grundas på kollektivavtal.

I bolagsordningen för ett skadeförsäkringsbolag får föreskrivas att en sådan delägare som avses i första stycket skall täcka skulder, avsättningar eller förluster i direkt skadeförsäkringsrörelse genom att göra kapitaltillskott till bolaget (uttaxering).

En delägars skyldighet enligt tredje stycket får endast göras gällande

1. för skadeförsäkring som inte tecknats av en konsument eller ett dödsbo för enskilt eller i huvudsak enskilt ändamål, och
2. om det saknas tillgångar eller medel för att täcka skulder, avsättningar eller förluster.

Med delägare avses i denna lag endast delägare i ett ömsesidigt försäkringsbolag.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, medge undantag från bestämmelserna i fjärde stycket 1 för lokala skadeförsäkringsbolag med en årlig premieinkomst från skadeförsäkringsrörelsen som inte överstiger ett belopp motsvarande fem miljoner euro och där minst hälften av premieinkomsten kommer från bolagets delägare. *Lag (2003:510)*

8 § Ett ömsesidigt försäkringsbolag får inte bildas utan garantikapital, om det inte finns särskilda skäl för det. Om det behövs får tillskott av garantikapital göras även under rörelsens gång. Garantikapitalet skall betalas med pengar. Garantikapitalet skall återbetalas när det inte längre behövs för rörelsens ändamålsenliga bedrivande och en återbetalning är förenlig med bestämmelserna om kapitalbasens sammansättning och storlek i 7 kap. 22–27 §§. Om villkor för sådan återbetalning finns bestämmelser i 12 kap. 4 §. *Lag (1999:600)*

8 a § Ett försäkringsbolag ska, utöver tillgångar som krävs för skuldteckning enligt 7 kap. 9 §, vid varje tidpunkt ha en tillräcklig kapitalbas. Bestämmelser om vilka poster kapitalbasen får omfatta och om avräkning från den finns i 7 kap. 22 och 24 a §§ och 26 § femte stycket för livförsäkringsrörelse samt i 7 kap. 24 och 24 a §§ och 27 § fjärde stycket för skadeförsäkringsrörelse.

När verksamheten utövas ska kapitalbasen minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginalen) enligt bestämmelserna i 7 kap. 23 § för livförsäkringsrörelse och i 7 kap. 25 § för skadeförsäkringsrörelse. Dock ska kapitalbasen aldrig vara mindre än det garantibelopp som anges i 7 kap. 26 § för livförsäkringsrörelse och i 7 kap. 27 § för skadeförsäkringsrörelse.

När ett försäkringsbolag bildas ska kapitalbasen minst uppgå till garantibeloppet.

Om kapitalbasen understiger solvensmarginalen eller garantibeloppet ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt bestämmelserna i 19 kap. 11 § fjärde, sjätte och sjunde styckena.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om villkor för att ta in poster i kapitalbasen och räkna av poster från den enligt 7 kap. 22, 24 och 24 a §§ samt 7 a kap. 4 §, och om omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas. *Lag (2008:102)*

Försäkring

9 § Ett försäkringsbolag är moderbolag och en annan juridisk person är dotterföretag, om försäkringsbolaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller
4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderbolaget, om ett annat dotterföretag till moderbolaget eller moderbolaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,
2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller
3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av föreskrift i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförliga stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderbolaget.

Moderbolag och dotterföretag utgör tillsammans en koncern.

Med koncernföretag avses i denna lag företag i samma koncern.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att denna lags bestämmelser, eller föreskrifter som meddelats med stöd av denna lag, om koncerner skall gälla helt eller delvis för en grupp av företag, som inte utgör en koncern enligt första–tredje styckena, men som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning. *Lag (1999:600)*

9 a § För skadeförsäkring avses enligt denna lag med *land där risken är belägen*

1. när försäkringen avser byggnad eller byggnad och dess innehåll, till den del byggnaden och innehållet täcks av samma försäkring, det land som egendomen är belägen i,
2. när försäkringen avser registreringspliktigt fordon, det land där fordonet är registrerat, utom i det fall som avses i 3,
3. när ett fordon som är registrerat i ett EES-land köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning, det land till vilket fordonet ska införas,
4. när försäkringen har en giltighetstid av fyra månader eller mindre och oberoende av försäkringsklass täcker rese- eller semesterrisker, det land där försäkringstagaren har tecknat försäkringen,
5. i andra fall än de som omfattas av 1–4, om försäkringstagaren är en fysisk person, det land där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det land där det etableringsställe som försäkringen gäller är beläget.

För livförsäkring avses enligt denna lag med *land där åtagandet ska fullgöras*, om försäkringstagaren är en fysisk person, det land där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det land där det etableringsställe som försäkringen gäller är beläget. *Lag (2009:351)*

9 b § Om ett företag äger andelar i en juridisk person som inte är dotterföretag och utövar ett betydande inflytande över den juridiska personens driftsmässiga och finansiella styrning samt ägandet utgör ett led i en varaktig förbindelse mellan företaget och den juridiska personen, är den juridiska personen intresseföretag till företaget.

Innehar ett företag minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i en annan juridisk person, skall det anses ha sådant inflytande över och sådan förbindelse med denna som avses i första stycket, om inte annat framgår av omständigheterna. Det samma gäller om företagets dotterföretag eller företaget tillsammans med ett eller flera dotterföretag eller flera dotterföretag tillsammans innehar minst tjugo procent av rösterna för samtliga andelar i den juridiska personen. *Lag (2000:623)*

9 c § Ett försäkringsbolag och ett annat företag skall anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterföretag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,
2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns någon annan likartad förbindelse mellan moderföretagen, eller
3. båda företagen är dotterföretag till eller har någon likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser har även en fysisk person och ett försäkringsbolag, om

1. den fysiska personen
 - a) äger minst 20 procent av kapitalet i försäkringsbolaget,
 - b) disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i försäkringsbolaget, eller
 - c) på annat sätt har sådant inflytande över försäkringsbolaget att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag, eller
2. det finns någon annan likartad förbindelse mellan denna person och försäkringsbolaget. *Lag (2006:533)*

9 d § En aktie som innehas av försäkringsaktiebolaget självt (egen aktie) eller av dess dotterföretag ska inte räknas med när det enligt denna lag eller bolagsordningen för giltigt beslut eller för utövande av befogenhet krävs samtycke av ägare till en viss andel av aktierna. En sådan aktie ska inte heller räknas med vid tillämpningen av bestämmelser i denna lag eller bolagsordningen som förutsätter att någon eller några innehar en viss andel av aktierna eller rösterna i bolaget. *Lag (2009:351)*

9 e § Med *försäkringsholdingföretag* avses enligt denna lag ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och vars verksamhet huvudsakligen består i att förvärva och förvalta andelar i dotterföretag som uteslutande eller huvudsakligen är försäkringsbolag eller utländska försäkringsföretag.

Lag (2006:533)

9 f § I de fall som avses i 9 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 9 b § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

Vid bestämmandet av antalet röster i ett dotterföretag beaktas inte de aktier eller andelar i dotterföretaget som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag. Det samma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för dotterföretagets eller dess dotterföretags räkning. *Lag (2000:623)*

9 g § Med *behörig myndighet* förstås i denna lag en utländsk myndighet inom EES som har behörighet att utöva tillsyn över utländska försäkringsföretag eller tjänstepensionsinstitut. *Lag (2008:102)*

9 h § Med *specialföretag* förstås i denna lag ett utländskt företag som, utan att vara försäkringsföretag, övertar risker från ett försäkringsföretag och som helt finansierar sin verksamhet genom emissioner av skuldebrev eller någon annan liknande form av finansiering, för vilken rätten till återbetalning är underordnad företagets skyldigheter enligt avtal om riskövertagande. *Lag (2008:102)*

9 i § Med ett *kvalificerat innehav* avses enligt denna lag ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget.

Vid bedömningen av om ett innehav är kvalificerat ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § första stycket, andra stycket 1–8, samt tredje och femte styckena, om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Det som föreskrivs om aktier i de bestämmelser som ska tillämpas enligt andra och tredje styckena ska också tillämpas för andra andelar i företag.

Aktier eller andelar som ett värdepappersinstitut eller ett kreditinstitut som driver finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 lagen om värdepappersmarknaden ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt
2. aktierna eller andelarna avyttras inom ett år från förvärvet.

Det som föreskrivs i femte stycket ska gälla också för aktier eller andelar som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller av ett utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse. *Lag (2009:351)*

10 § Om ett försäkringsbolag driver rörelse i utlandet, får sådana avvikelser från denna lag i enskilda fall beslutas som föranleds av hänsyn till utländsk rätt eller rättstillämpning.

I fråga om skadeförsäkringar får undantag från denna lag i ett enskilt fall beslutas helt eller till vissa delar för

1. ömsesidiga försäkringsbolag som driver skadeförsäkringsrörelse under förutsättning att verksamheten inte omfattar kredit- eller borgensförsäkring eller annan ansvarsförsäkring än sådan som enligt 2 kap. 3 a § tredje stycket behandlas som underordnad, bolagsordningen innehåller bestämmelser som i enlighet med 7 § tillåter uttaxering från delägare, den årliga premieinkomsten från skadeförsäkringsrörelsen inte överstiger ett belopp motsvarande fem miljoner euro, samt att minst hälften av premieinkomsten kommer från bolagets delägare, och

2. lokala skadeförsäkringsbolag som meddelar endast försäkring enligt 2 kap. 3 a § första stycket klass 18 (assistans) i form av naturaförmåner och vilkas årliga premieinkomst inte överstiger ett belopp motsvarande 200.000 euro.

Finansinspektionen fattar beslut enligt denna paragraf. Regeringen prövar dock ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt. *Lag (2008:102)*

11 § Ett privat försäkringsaktiebolag eller en aktieägare i ett sådant bolag får inte genom annonsering söka sprida aktier eller teckningsrätter i bolaget eller av bolaget utgivna skuldebrev eller optionsbevis.

Ett bolag eller en aktieägare som avses i första stycket får inte heller på annat sätt söka sprida i första stycket angivna värdepapper genom att erbjuda fler än 200 personer att teckna eller förvärva värdepapperen. Detta gäller dock inte om erbjudandet riktar sig enbart till en krets som i förväg har anmält intresse av sådana erbjudanden och antalet utbudna poster inte överstiger 200.

Begränsningarna i första och andra styckena gäller inte erbjudanden som avser överlåtelse till högst tio förvärvare.

Sådana värdepapper som anges i första stycket och som har getts ut av ett privat försäkringsaktiebolag får inte bli föremål för handel på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller annan organiserad marknadsplats. *Lag (2007:532)*

12 § En handling enligt denna lag som ska vara undertecknad får, om något annat inte anges, undertecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. *Lag (2007:1459)*

1 a kap. Särskilt om europabolag som driver försäkringsrörelse

Tillämpliga bestämmelser

1 §¹ Bestämmelserna i denna lag om publika försäkringsaktiebolag ska tillämpas även på europabolag som har säte i Sverige och har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SE-förordningen. För sådana europabolag gäller också 2–5, 7, 8 och 9 a §§, 16 § första och andra styckena, 17–29 och 32 §§ lagen (2004:575) om europabolag samt bestämmelserna i detta kapitel.

För ett sådant europabolag ska det som föreskrivs i

- 5 § första stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 23 kap. 3 § aktiebolagslagen (2005:551), i stället avse 15 a kap. 1 § tredje stycket denna lag,
- 7 § första stycket lagen om europabolag om registreringsbestämmelser, i stället avse bestämmelser i denna lag och andra författningar om registrering i försäkringsregistret,
- 17 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 25 § aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § femte stycket denna lag,
- 21 § lagen om europabolag om tillämpningen av 9 kap. 6 § aktiebolagslagen, i stället avse 10 kap. 12 § denna lag,
- 27 § andra stycket lagen om europabolag om tillämpningen av 7 kap. 18–20 §§ aktiebolagslagen, i stället avse 9 kap. 9 § första stycket denna lag,
- 28 § lagen om europabolag om aktiebolagslagen, i stället avse denna lag, och
- 32 § första stycket lagen om europabolag om 11 §, i stället avse 4 § i detta kapitel.

Lag (2009:708)

Ansökan om koncession

2 § Ett europabolag som med stöd av artikel 8 i SE-förordningen beslutat att bolagets säte ska flyttas till Sverige får ansöka om koncession och stadfästelse av bolagsordningen innan bolaget har registrerats i Sverige. För en sådan ansökan gäller 2 kap. 3 § andra–nionde styckena, 3 a–3 c, 4 och 5 §§. Ansökan får prövas innan bolaget har registrerats i europabolagsregistret. *Lag (2009:351)*

¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

Utfärdande av intyg vid bildande av ett europabolag genom fusion

3 §² Bolagsverket ska utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 25.2 i SE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 15 a kap. 13 § och beslutet har vunnit laga kraft. *Lag (2009:708)*

Flyttning av ett europabolags säte

4 §² Om bolagsstämman med stöd av artikel 8 i SE-förordningen har beslutat att bolagets säte ska flyttas till en annan stat, ska bolaget ansöka om tillstånd till flyttningen. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

Ansökan ska ges in inom en månad från bolagsstämmans beslut om flyttning.

Till ansökan ska följande handlingar fogas:

1. en kopia av protokollet från den bolagsstämma där beslut om flyttning fattades,
2. en kopia av förslaget om flyttning, och
3. en kopia av den redogörelse som avses i artikel 8.3 i SE-förordningen.

Om bolaget inte har fogat de handlingar som anges i tredje stycket till ansökan eller om det finns något annat hinder mot att ta upp ansökan till prövning, ska bolaget föreläggas att inom viss tid yttra sig eller avhjälpa bristen. Om bolaget inte gör detta, ska ansökan avvisas.

Finansinspektionen ska underrätta Bolagsverket och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska vidare underrätta Bolagsverket om lagkraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Lag (2009:708)

4 a §² Under den tid som Finansinspektionens eller regeringens handläggning av en ansökan enligt 4 § pågår får Skatteverket besluta om att bolaget under en viss tid om högst tolv månader inte får flytta sitt säte till en annan stat. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl, men bara med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Finansinspektionens eller regeringens handläggning av ansökan enligt 4 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket bara om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos bolaget, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av en flyttning av sätet. *Lag (2009:708)*

5 § Tillstånd till flyttningen av säte skall meddelas om

1. bolagets borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till bolagets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. bolagets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares eller andra fordringsägares intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 8. 15 i SE-förordningen.

Lag (2004:578)

6 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 8.8 i SE-förordningen när beslut om tillstånd enligt 5 § har meddelats och beslutet har vunnit laga kraft.

Lag (2004:578)

Dualistiskt organiserade europabolag

7 § I fråga om europabolag med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i SE-förordningen (dualistiskt organiserade europabolag) ska vad som sägs i följande bestämmelser i denna lag om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 2 kap. 3 § femte stycket 3 om ledningsprövning,
- 7 a kap. 10 § om tystnadsplikt,

² Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

- 8 kap. 1 § femte stycket om suppleanter,
- 8 kap. 2 § första stycket om förtida avgång,
- 8 kap. 4 § om bosättningskrav och obehörighetsgrunder,
- 8 kap. 6 § om anmälan av aktieinnehav,
- 8 kap. 10 § tredje stycket om protokoll,
- 8 kap. 11 § första stycket andra meningen om beslutsunderlag,
- 8 kap. 11 § första stycket tredje meningen om inträde av suppleant,
- 8 kap. 12 § första stycket om jäv,
- 8 kap. 17 § om registrering,
- 9 kap. 12 § om upplysningsplikt mot bolagsstämman,
- 9 kap. 20 § om klander av bolagsstämmobeslut,
- 9 kap. 21 § om talan mot bolaget och skiljeförfarande,
- 10 kap. 5 § om revisorsjäv,
- 10 kap. 9 § om tillhandahållande av upplysningar till revisorn,
- 10 kap. 11 § första stycket om revisionsberättelsen,
- 11 kap. 11 § om jäv för lekmannarevisorer,
- 11 kap. 14 § om lekmannarevisorns granskningsrapport,
- 12 kap. 12 och 13 §§ om förbud mot vissa lån m.m.,
- 14 kap. 3 § om tvångslikvidation,
- 14 kap. 18 § andra–fjärde styckena om styrelseval i samband med upphörande av likvidation,
- 16 kap. 1 och 4–6 §§ om skadestånd,
- 19 kap. 8 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen,
- 19 kap. 9 § andra stycket om rätt för Finansinspektionen att närvara vid styrelsesammanträde och delta i överläggningarna,
- 19 kap. 11 § andra stycket om föreläggande att vidta rättelse,
- 19 kap. 16 § första meningen om förbud för en ledamot i Finansinspektionens styrelse eller en befattningshavare hos inspektionen att ingå i ett svenskt försäkringsbolags styrelse, och
- 20 kap. 4 a § om avregistrering av ledamot. *Lag (2008:102)*

Försäkring

2 kap. Bildande av försäkringsbolag

1 § Ett försäkringsbolag skall bildas av en eller flera stiftare. Stiftare skall vara

1. fysisk person som är bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
2. svensk juridisk person, eller
3. juridisk person som bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom det samarbetsområdet.

Handelsbolag eller motsvarande juridiska personer som bildats enligt lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får dock vara stiftare endast om varje obegränsat ansvarig bolagsman är bosatt inom detta område.

Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara stiftare. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud. *Lag (1992:1241)*

2 § Stiftarna anger villkoren för bolagsbildningen. Därvid skall iaktas att betalningen för en aktie i försäkringsaktiebolag inte får understiga det belopp på vilket aktien skall lyda (nominella beloppet). Om en aktie skall kunna tecknas med rätt eller plikt att mot aktien tillskjuta annan egendom än pengar eller med rätt eller plikt för försäkringsaktiebolaget att överta egendom mot annat vederlag än aktier (apport), får värdet på apportegendomen inte sättas högre än det verkliga värdet för bolaget. Endast sådan egendom som är eller som kan antas bli till nytta för bolagets verksamhet kan utgöra apportegendom. Med apportegendom får inte jämföras åtagande att utföra arbete eller att tillhandahålla tjänst.

Om aktie skall tecknas mot betalning med apportegendom, krävs Finansinspektionens medgivande för detta.

Tecknas aktie med villkor som strider mot första stycket, skall det nominella beloppet ändå betalas.

Stiftarna av ett ömsesidigt försäkringsbolag skall bestämma att ett visst antal försäkringar till minst ett visst sammanlagt belopp skall vara tecknade, innan bolaget får anses bildat. Hänsyn skall därvid tagas till arten av den planerade rörelsen och till garantikapitalets storlek. *Lag (1994:1941)*

3 § Stiftarna ska ansöka om koncession samt upprätta en bolagsordning som ska stadfästas.

Ansökan om koncession och stadfästelse av bolagsordning prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

Till en ansökan ska det fogas en plan för den tilltänkta verksamheten. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad verksamhetsplanen ska innehålla.

Vid behandlingen av en ansökan om stadfästelse av bolagsordning prövas att bolagsordningen överensstämmer med denna lag och med andra författningar samt om och i vad mån särskilda bestämmelser behövs med hänsyn till omfattningen och arten av bolagets verksamhet.

Bolagsordningen ska stadfästas och koncession beviljas, om

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
2. den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett försäkringsbolag, och
3. de som avses ingå i styrelsen för bolaget och vara verkställande direktör i det, eller dennes ställföreträdare, har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i ledningen av ett försäkringsbolag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt femte stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, eller
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av innehavarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 7 a kap. 9 a § denna lag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget kommer att ha nära förbindelser med någon annan, får bolagsordningen stadfästas och koncession beviljas endast om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av försäkringsbolaget.

Koncession beviljas tills vidare eller, om särskilda omständigheter föranleder detta, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut. Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs något ytterligare försäkringsbolag.

Vid förlängning av en koncession som har beviljats ett försäkringsbolag för bestämd tid samt vid ändring av en bolagsordning eller av en beviljad koncession tillämpas första–nionde styckena. *Lag (2009:351)*

3 a § Koncession för direkt skadeförsäkringsrörelse skall avse en eller flera av följande försäkringsklasser eller risk som hänför sig till en sådan klass:

1. olycksfall, dock inte försäkring som avses i 3 b § första stycket klass 4,
2. sjukdom, dock inte försäkring som avses i 3 b § första stycket klass 4,
3. landfordon (andra än spårfordon),
4. spårfordon,
5. luftfartyg,
6. fartyg,
7. godstransport,
8. rand och naturkrafter,
9. annan sakskada,
10. motorfordonsansvar,
11. luftfartygsansvar,
12. fartygsansvar,
13. allmän ansvarighet,
14. kredit,
15. borgen,
16. annan förmögenhetsskada,
17. rättsskydd samt
18. assistans.

Försäkring

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om de risker som hänför sig till varje försäkringsklass och om beteckningar för grupper av försäkringsklasser.

Ett försäkringsbolag får försäkra risker som inte omfattas av bolagets koncession om risken är underordnad i förhållande till den risk som omfattas av koncessionen (huvudrisken). En rättsskyddsförsäkring får dock behandlas som underordnad endast om den avser tvister eller risker med anknytning till högsjöfart under klass 6 eller 12 eller om huvudrisken faller under första stycket 18 (assistans). Risker enligt första stycket 14 och 15 (kredit och borgen) får inte behandlas som underordnade. *Lag (1999:600)*

3 b § Koncession för direkt livförsäkringsrörelse skall avse en eller flera av följande försäkringsklasser eller risk som hänför sig till en sådan klass:

1. a) försäkring där utbetalning av försäkringsbelopp (engångsbelopp eller periodiska utbetalningar) är beroende av en persons eller flera personers liv, dock inte försäkringar enligt klass 3,
- b) försäkring som meddelas som tillägg till försäkring enligt a,
2. a) försäkring som utfaller vid giftermål,
- b) försäkring som utfaller vid födelse,
3. försäkring som avses i klasserna 1a och 2 som är anknuten till fonder vilka förvaltas av fondförvaltare som har rätt att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder (fondförsäkring),
4. sjukförsäkring och olycksfallsförsäkring som gäller för längre tid än fem år, under obestämd tid eller till dess den försäkrade uppnått en viss ålder och som inte får sägas upp av försäkringsbolaget eller får sägas upp endast under särskilda förhållanden som anges i försäkringsavtalet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om de risker som hänför sig till varje försäkringsklass. *Lag (2004:53)*

3 c § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om indelning i försäkringsklasser beträffande koncession för återförsäkring.

Lag (1999:600)

3 d § Om teckningen av aktier innebär att någon som inte har prövats enligt 3 § femte stycket 2 samt sjätte och sjunde styckena kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget, får detta inte bildas utan att prövning görs. Om personen inte anses lämplig får bolaget inte bildas. *Lag (2009:351)*

4 § Finansinspektionen skall innan bolagsordningen stadfästs och koncession beviljas eller förlängs för ett försäkringsbolag samråda med behörig myndighet i ett annat land inom EES om bolaget

1. är eller kan förväntas bli dotterföretag till ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet,
2. är eller kan förväntas bli dotterföretag till moderföretaget till ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet, eller
3. kontrolleras eller kan förväntas komma att kontrolleras av samma fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut, ett företag för elektroniska pengar eller ett värdepappersföretag med auktorisation i det landet.

Om regeringen beslutar i frågan om koncession, skall den information som Finansinspektionen fått vid samrådet med den utländska behöriga myndigheten överlämnas till regeringen. *Lag (2006:533)*

5 § Bolagsordningen skall ange

– för *samtliga försäkringsbolag*

1. bolagets firma,
2. den ort i Sverige där bolagets styrelse skall ha sitt säte,
3. föremålet för bolagets verksamhet, varvid det särskilt skall anges om verksamheten skall avse såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring,
4. om bolaget skall driva försäkringsrörelse utanför EES,
5. antalet eller lägsta och högsta antalet av de styrelseledamöter, revisorer och eventuella styrelsesuppleanter, som får utses av bolagsstämman, samt tiden för styrelseledamöternas och revisorernas uppdrag,
6. sättet att sammankalla bolagsstämman,
7. vilka ärenden som skall förekomma på den ordinarie stämman,
8. de regler enligt vilka bolagsstämman får förfoga över bolagets vinst eller, i ett livförsäkringsbolag, på annat sätt täcka bolagets förlust,

– för *försäkringsaktiebolag*

9. aktiekapitalet eller, om detta utan ändring av bolagsordningen skall kunna bestämmas till lägre eller högre belopp, minimikapitalet och maximikapitalet, varvid minimikapitalet inte får vara mindre än en fjärdedel av maximikapitalet,
10. aktiernas nominella belopp,

– för *ömsesidiga försäkringsbolag*

11. den krets av försäkrade som i denna egenskap är delägare, om inte endast försäkringstagarna är delägare,
12. garantikapitalet,
13. regler för hur rösträtten skall utövas och hur beslut skall fattas på bolagsstämman, varvid särskilt skall anges om och i vilken utsträckning delägarnas rösträtt skall utövas genom utsedda delegerade samt i vilken utsträckning rösträtt skall tillkomma garanterna,
14. för vilka försäkringar, i vilka situationer, intill vilket belopp och i vilken ordning uttaxering kan ske hos delägarna i skadeförsäkringsbolag samt hur uttaxeringen skall genomföras,
15. antal och sammanlagt belopp av de försäkringar som skall vara tecknade innan bolaget kan anses bildat,
16. hur tillgångarna skall fördelas mellan delägarna vid bolagets upplösning,

17. i vilken ordning garanterna skall betala in det tecknade garantikapitalet, samt
18. om och i vilken ordning vinst skall delas ut till garanterna och i vilken ordning garantikapitalet skall återbetalas.

I fråga om publika försäkringsaktiebolag, vars firma inte innehåller ordet publikt, skall i bolagsordningen anges beteckningen (publ) efter firman.

Om försäkringsbolaget skall ha euro som redovisningsvaluta, skall detta anges i bolagsordningen. Ett försäkringsaktiebolag skall i så fall i bolagsordningen också ange att aktiekapitalet och aktiernas nominella belopp skall vara bestämda i euro.

Vid byte av redovisningsvaluta får ändring av uppgifter som avses i första stycket 9 och 10 anstå till den första ordinarie bolagsstämman efter det att beslutet om byte av redovisningsvaluta fick verkan. *Lag (2007:532)*

6 § har upphävts genom lag (1995:779).

7 § Sedan koncession har beviljats, skall stiftarna upprätta och skriva under en dag-tecknad stiftelseurkund som skall innehålla uppgifter om

1. sättet och tiden för kallelse till den konstituerande stämman.

Stiftelseurkunden för ett försäkringsaktiebolag skall även innehålla uppgifter om

2. det belopp som skall betalas för varje aktie och
3. tiden för aktiernas betalning.

I stiftelseurkunden skall anges bestämmelse om apport eller att aktie på annat sätt skall kunna tecknas med villkor. I stiftelseurkunden skall också anges bestämmelse om att försäkringsaktiebolaget skall ersätta kostnad för bolagets bildande. Av stiftelseurkunden skall också framgå om någon på annat sätt skall få särskild rättighet eller förmån av bolaget.

Stiftelseurkunden skall innehålla redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömandet av värde på apportegendom och av bestämmelse enligt tredje stycket i övrigt. Särskilt skall anges

1. namn och hemvist beträffande den som avses med bestämmelsen,
2. det värde till vilket apportegendomen beräknas komma att tas upp i balansräkningen och antalet aktier eller annat vederlag som skall lämnas för egendomen,
3. högsta beräknade beloppet av sådan kostnad för bolagets bildande som angivits i bestämmelsen.

Om skriftligt avtal upprättats rörande bestämmelse som avses i tredje stycket skall stiftelseurkunden innehålla avtalet eller avskrift därav eller hänvisning till avtalet med uppgift om den plats där det hålles tillgängligt för aktietecknarna. Muntligt avtal skall i sin helhet tas upp i stiftelseurkunden. Tillskjuts eller övertas rörelse, skall vad nu sagts om skriftligt avtal gälla även beträffande balans- och resultaträkningar för rörelsen under de senaste två räkenskapsåren. I stiftelseurkunden skall upplysning ges om rörelsens resultat under tiden därefter. Om sådana räkningar ej upprättats för rörelsen, skall i stiftelseurkunden lämnas upplysning om rörelsens resultat under nämnda räkenskapsår. Om tredje–femte styckena inte iakttagits beträffande viss bestämmelse, är den utan verkan mot försäkringsaktiebolaget. *Lag (1994:1941)*

8 § Teckning av aktier eller för ömsesidiga försäkringsbolag teckning av försäkringar i bolaget skall ske på stiftelseurkunden eller på teckningslista som innehåller avskrift av stiftelseurkunden. Till stiftelseurkunden skall fogas avskrifter av koncessionsbeslutet och bolagsordningen.

Har aktier eller försäkringar tecknats på annat sätt kan teckningen inte göras gällande av bolaget, om tecknaren anmäler felet hos Finansinspektionen före bolagets registrering.

Har aktier eller försäkringar tecknats med villkor, är teckningen ogiltig. Har ogiltigheten inte anmälts hos Finansinspektionen före bolagets registrering, är dock tecknaren bunden fastän han inte kan återöppna villkoret. *Lag (1995:779)*

9 § Stiftarna eller andra får inte uppbära ersättning av försäkringsbolaget för andra kostnader för bolagets bildande än allmänna avgifter och sedvanliga arvoden för upprättande av stiftelsehandlingar och liknande arbeten. De får inte heller förbehålla sig eller någon annan särskilda förmåner eller rättigheter.

10 § I försäkringsaktiebolag avgör stiftarna om aktieteckningen skall godtas och hur många aktier som skall tilldelas tecknarna. Har en stiftare enligt uppgift i stiftelseurkunden tecknat ett visst antal aktier, skall minst detta antal tilldelas honom.

Om aktier inte har tilldelats en aktietecknare enligt aktieteckningen, skall stiftarna utan dröjsmål meddela honom detta. *Lag (1994:1941)*

11 § Beslutet om bolagets bildande skall fattas på en konstituerande stämma.

Stiftarna skall kalla, i försäkringsaktiebolag de godtagna aktietecknarna och i ömsesidiga försäkringsbolag dem som tecknat försäkringar och garantier, som har rösträtt till den konstituerande stämman enligt föreskrifterna i bolagsordningen om kallelse till bolagsstämma. Teckningslistorna och de handlingar som stiftelseurkunden hänvisar till skall genom stiftarnas försorg hållas tillgängliga för tecknarna under minst en vecka före stämman på den plats som har angivits i kallelsen.

Om alla aktier i ett försäkringsaktiebolag eller alla försäkringar i ett ömsesidigt försäkringsbolag tecknas vid stämman och alla godtagna aktieägare respektive alla de som tecknat försäkringar och röstberättigade garantier är ense, kan beslutet om bolagets bildande fattas även om någon kallelse till stämman inte har skett.

På den konstituerande stämman skall stiftarna lägga fram stiftelseurkunden och de därtill fogade handlingarna i original. Stiftarna skall vidare lämna följande uppgifter

- för försäkringsaktiebolag
 1. antalet aktier enligt de godtagna teckningarna,
 2. aktiernas fördelning mellan tecknarna och
 3. de belopp som inbetalats på aktierna
- för ömsesidiga försäkringsbolag
 1. antalet och det sammanlagda beloppet av de tecknade försäkringarna och
 2. det belopp som inbetalats på garantikapitalet.

Samtliga uppgifter skall föras in i protokollet. *Lag (1994:1941)*

12 § Om det vid den konstituerande stämman i ett försäkringsaktiebolag inte visas att teckning och tilldelning av aktier har skett motsvarande aktiekapitalet eller minimikapitalet enligt bolagsordningen, har frågan om bolagets bildande fallit.

Detsamma gäller om det vid den konstituerande stämman i ett ömsesidigt försäkringsbolag inte visas att försäkringar har tecknats till minst det antal och det sammanlagda belopp som föreskrivs i bolagsordningen samt att garantikapitalet har inbetalats till den del som föreskrivs i bolagsordningen.

Om i ett försäkringsaktiebolag tecknare med flertalet avgivna röster och två tredjedelar av de vid stämman företrädde aktierna och i ett ömsesidigt försäkringsbolag flertalet närvarande röstberättigade röstar för beslutet att bilda bolaget, är bolaget bildat. I annat fall har frågan om bolagets bildande fallit.

När försäkringsbolaget är bildat, skall en styrelse och revisorer väljas.

I fråga om den konstituerande stämman gäller i övrigt i tillämpliga delar föreskrifterna om bolagsstämma i denna lag och bolagsordningen.

13 § Ett försäkringsbolag skall anmälas för registrering senast sex månader efter det att koncession har beviljats.

För registrering av ett försäkringsaktiebolag krävs

1. att det sammanlagda nominella beloppet av tecknade och tilldelade aktier efter avdrag för de aktier som enligt 15 § har förklarats förverkade och inte har övertagits av någon annan (bolagets aktiekapital) svarar mot aktiekapitalet eller minimikapitalet enligt bolagsordningen,
2. att de aktier som ingår i bolagets aktiekapital är helt betalda och

3. att auktoriserad revisor skriftligen intygar att betalning enligt 2 har skett och att all apportegendom är tillförd bolaget. Av revisorns yttrande skall framgå att apportegendomen i stiftelseurkunden inte har åsatts högre värde än det verkliga värdet för försäkringsaktiebolaget och att egendomen är eller kan antas bli till nytta för bolagets verksamhet. I yttrandet skall revisorn beskriva apportegendomen och ange vilken metod som har använts vid värderingen av den. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas.

Genom registreringen fastställs bolagets aktiekapital till det belopp som anges i andra stycket 1. De aktier som enligt 15 § har förklarats förverkade och inte övertagits av någon annan blir därvid ogiltiga.

För registrering av ett ömsesidigt bolag, där garantikapital skall finnas, krävs att hela garantikapitalet är inbetalt.

Om inte försäkringsbolaget anmäls för registrering inom den tid som anges i första stycket eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftägande beslut har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av bolaget, har frågan om bolagets bildande fallit. Styrelseledamöterna ansvarar solidariskt för återbetalningen av de belopp som har betalats in på de tecknade aktierna, eller som har elagts på grund av garantiavtalet eller de tecknade försäkringarna. Till beloppen skall läggas uppkommen avkastning varjämte avdrag skall göras för kostnaderna på grund av åtgärder enligt 18 § första stycket tredje meningen. Detsamma gäller i fråga om apportegendom.

Lag (2000:822)

13 a § Träffar försäkringsaktiebolaget inom två år från registreringen avtal med en stiftare eller en aktieägare som innebär att bolaget förvärvar egendom mot ersättning som motsvarar minst en tiondel av aktiekapitalet, skall styrelsen underställa bolagsstämman avtalet för godkännande. Det gäller dock inte om förvärvet sker på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES eller som ett led i bolagets löpande affärsverksamhet.

Styrelsen skall lämna en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömandet av värdet på egendomen och av avtalet i övrigt. Bestämmelserna i 2 kap. 7 § fjärde och femte styckena tillämpas även på redogörelsen.

En auktoriserad eller godkänd revisor skall avge yttrande över redogörelsen. Yttrandet skall innehålla de uppgifter som avses i 2 kap. 13 § andra stycket 3.

Avtalet skall tillsammans med styrelsens redogörelse och revisorns yttrande hållas tillgängligt för aktieägarna under minst en vecka före den bolagsstämma vid vilken beslutet skall fattas. *Lag (2007:532)*

13 b § Om bolagsstämman inte godkänner ett avtal som avses i 13 a § inom sex månader från avtalsdagen, är avtalet utan verkan. Har 13 a § inte iakttagits beträffande någon viss bestämmelse i avtalet, är den bestämmelsen utan verkan mot bolaget.

Lag (1994:1941)

13 c § Styrelsen skall genast för registrering anmäla bolagsstämmans beslut att godkänna avtal som avses i 13 a §. *Lag (1994:1941)*

14 § Skulder som grundas på aktieteckning eller på teckning av garantikapital får inte kvittas mot fordringar hos försäkringsbolaget.

Försäkringsbolaget kan inte överlåta eller pantsätta fordringar på aktiebelopp eller garantikapital.

Den som genom överlåtelse har förvärvat aktier som inte är helt betalda är tillsammans med överlåtaren ansvarig för betalningen, sedan han anmält sitt namn för införande i aktieboken. *Lag (1993:1304)*

15 § Om en aktie inte betalas i rätt tid, kan styrelsen en månad efter betalningsanmaning förklara aktien förverkad för den betalningsskyldige. Anmaningen skall innehålla meddelande att aktien kan förklaras förverkad. Anmaningen skall ske genom avsändande av rekommenderat brev, om den betalningsskyldiges adress är angiven vid ak-

tieteckningen eller införd i aktieboken eller annars anmäld till bolaget. I annat fall skall anmaningen kungöras i den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. En underrättelse om anmaningen skall genast sändas till den som är införd som panthavare eller uppdragstagare för aktien i förteckningen enligt 3 kap. 12 §.

Innan en förverkad aktie har blivit ogiltig kan styrelsen låta någon annan överta aktien och betalningsansvaret för det tecknade beloppet.

Om en aktie har förklarats förverkad och inte övertagits av någon annan som erlagt full betalning, skall den, för vilken aktien har förverkats, gentemot bolaget svara för en femtedel av full betalning för aktien.

16 § Innan styrelsen för ett försäkringsbolag som är under bildande har valts, kan aktierna, garantikapitalet eller försäkringarna betalas endast genom insättning på sådan räkning som stiftarna öppnat för detta ändamål hos en bank eller ett kreditmarknadsföretag.

Det på räkningen insatta beloppet får lyftas för bolaget när styrelsen valts. Har frågan om bolagets bildande fallit eller är teckningen av aktier, garantikapital eller försäkringar av annan orsak inte bindande, skall de inbetalda beloppen betalas tillbaka med gottgjord ränta till tecknarna. *Lag (2004:430)*

17 § Tillskott av garantikapital som görs under rörelsens gång i ett ömsesidigt försäkringsbolag skall registreras. Beslutet om att ta emot garantikapital skall anmälas för registrering senast sex månader efter beslutet. För registrering krävs att hälften av tillskottet har betalats in. Garantikapitalet är ökat när registrering skett. Garantikapitalet skall vara helt inbetalt senast sex månader efter registreringen av tillskottet.

Ett tillskott av garantikapital skall genast återbetalas om registrering inte sker.

Lag (1999:600)

18 § Innan försäkringsbolaget har registrerats, kan det inte förvärva rättigheter eller ikläda sig skyldigheter. Det kan inte heller söka, kära eller svara inför domstol eller någon annan myndighet. Styrelsen kan dock föra talan i mål rörande bolagsbildningen och i övrigt vidta åtgärder för att erhålla de tecknade aktiebeloppen eller de belopp som tecknats som garantikapital.

För en åtgärd som vidtas på bolagets vägnar före registreringen svarar de som har deltagit i åtgärden eller beslutet om denna solidariskt. När bolaget har registrerats, övergår ansvaret på bolaget, om förpliktelsen följer av stiftelseurkunden eller har tillkommit efter det att bolaget har bildats.

Har ett avtal för bolaget slutits före registreringen med en medkontrahent som visste att bolaget inte var registrerat, kan denne, om något annat inte följer av avtalet, frånråda detta endast

1. om bolaget inte har anmälts för registrering inom den tid som föreskrivs i 13 § eller
2. om registreringsmyndigheten genom ett lagakraftägande beslut har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av bolaget.

Visste medkontrahenten inte att bolaget var oregistrerat, kan han frånråda avtalet innan bolaget har registrerats. *Lag (2000:822)*

2 a kap. Verksamhet i ett annat land inom EES

Sekundäretablering

1 § Ett försäkringsbolag som inte är ett återförsäkringsbolag och som avser att upprätta en filial, agentur eller annat liknande driftställe (sekundäretablering) i ett annat EES-land ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas.

Underrättelsen enligt första stycket ska innehålla

1. uppgift om i vilket land sekundäretableringen ska upprättas,
2. en plan för den tilltänkta verksamheten, med angivande av sekundäretableringens organisation och vilket slags försäkringsverksamhet som ska drivas där,
3. uppgift om sekundäretableringens adress, och
4. uppgift om vem som är företrädare för sekundäretableringen.

Om ett försäkringsbolag från en sekundäretablering ska meddela försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 10 (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande avser försäkring av fraktförares ansvar, ska underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran om att bolaget är medlem i motsvarigheten till Trafikförsäkringsföreningen i sekundäretableringens EES-land och i det landets nationella garantifond.

Varje gång ett försäkringsbolag åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering meddela tjänstepensionsförsäkring, ska bolaget lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen.

Underrättelsen enligt fjärde stycket ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad den i andra stycket 2 angivna verksamhetsplanen i övrigt ska innehålla.

Lag (2008:102)

Försäkring

2 § Finansinspektionen skall, om förutsättningarna enligt andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att inspektionen har tagit emot en sådan underrättelse som avses i 1 § första stycket meddela den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen skall upprättas om underrättelsen. Till Finansinspektionens meddelande skall fogas ett intyg att försäkringsbolaget har en tillräcklig kapitalbas enligt 1 kap. 8 a § och 7 kap. 22–27 §§.

Ett meddelande enligt första stycket skall lämnas om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. försäkringsbolagets organisation är ändamålsenlig,
2. försäkringsbolagets finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens art och omfattning, och
3. företrädaren för sekundäretableringen har tillräcklig kompetens och erfarenhet och i övrigt är lämpad att leda verksamheten vid sekundäretableringen.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta försäkringsbolaget om att ett sådant meddelande lämnas. Verksamheten vid sekundäretableringen får inledas två månader efter det att Finansinspektionen lämnat det meddelande som avses i första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att upprätta en sekundäretablering inte föreligger, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 1 § första stycket. *Lag (2005:1121)*

2 a § För verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall utöver 2 § följande gälla. Finansinspektionen skall, om förutsättningarna enligt 2 § andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att inspektionen har tagit emot en sådan underrättelse som avses i 1 § fjärde stycket lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen är upprättad.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta försäkringsbolaget om att ett sådant meddelande lämnas.

Om Finansinspektionen med anledning av ett sådant meddelande som avses i första stycket får veta vilka verksamhetsföreskrifter som är tillämpliga i det land där sekundäretableringen är upprättad, skall inspektionen underrätta försäkringsbolaget om det.

Verksamheten får inledas efter det att bolaget har tagit emot en underrättelse enligt tredje stycket från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter det att den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen är upprättad tagit emot inspektionens meddelande enligt första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring inte föreligger, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 1 § fjärde stycket. *Lag (2005:1121)*

3 § Om något av de förhållanden som angivits i försäkringsbolagets underrättelse till Finansinspektionen enligt 1 § skall ändras sedan en sekundäretablering har upprättats, skall försäkringsbolaget underrätta inspektionen och den utländska behöriga myndigheten minst en månad innan ändringen genomförs.

Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall inledas, skall bestämmelserna i 1 § fjärde och femte styckena samt 2 a § tillämpas istället för första stycket.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen. Den utländska behöriga myndigheten skall genast underrättas om beslutet.

Lag (2005:1121)

Gränsöverskridande verksamhet

4 § Om ett försäkringsbolag som inte är ett återförsäkringsbolag avser att från Sverige eller från en sekundäretablering i ett annat land inom EES meddela försäkringar för risker belägna i eller för åtaganden som ska fullgöras i ett tredje EES-land, och detta ska ske utan förmedling av en sekundäretablering i det landet (gränsöverskridande verksamhet), ska bolaget underrätta Finansinspektionen om det. I underrättelsen ska det anges vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna ska omfatta.

Varje gång ett försäkringsbolag åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring, ska bolaget lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen.

Underrättelsen enligt andra stycket ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte när bolag i annan egenskap än ledande försäkringsgivare deltar i koassuransavtal (samförsäkring) avseende stora risker.

Med stora risker avses

1. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 4–7, 11 och 12,
2. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 14 och 15, om försäkringstagaren är näringsidkare och den försäkrade risken avser näringsverksamheten, och
3. de försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 3, 8–10, 13 och 16, om försäkringstagaren är näringsidkare och minst två av följande förutsättningar är uppfyllda enligt senast fastställda resultat- och balansräkning:
 - a) försäkringstagaren har en balansomslutning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 6.200.000 euro,
 - b) försäkringstagaren har en bruttoomsättning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 12.800.000 euro,
 - c) försäkringstagaren har haft i genomsnitt minst 250 personer anställda.

Om försäkringstagaren ingår i en koncern som avger koncernredovisning, ska förutsättningarna i femte stycket 3 gälla koncernen. *Lag (2008:102)*

5 § Finansinspektionen skall inom en månad från det att en underrättelse enligt 4 § tagits emot meddela den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas om underrättelsen. Till Finansinspektionens meddelande skall fogas ett intyg om att försäkringsbolaget har en tillräcklig kapitalbas enligt

1 kap. 8 a § och 7 kap. 22–27 §§ och en upplysning om vilka försäkringsklasser bolagets koncession omfattar.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta försäkringsbolaget om att meddelandet lämnats.

Den gränsöverskridande verksamheten enligt 4 § får inledas när Finansinspektionen underrättat bolaget enligt andra stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva gränsöverskridande verksamhet inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt första stycket. Beslut om detta skall fattas inom en månad från det att en underrättelse enligt 4 § togs emot. *Lag (2005:1121)*

5 a § Avser den gränsöverskridande verksamheten tjänstepensionsförsäkring, skall i stället för 5 § följande gälla. Finansinspektionen skall, om de förutsättningar som anges i 2 § andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att en underrättelse enligt 4 § tagits emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas. Till Finansinspektionens meddelande skall fogas ett intyg om att försäkringsbolaget har en tillräcklig kapitalbas enligt 1 kap. 8 a § och 7 kap. 22–27 §§ och en upplysning om vilka försäkringsklasser bolagets koncession omfattar.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta försäkringsbolaget om att meddelandet lämnas.

Om Finansinspektionen med anledning av ett sådant meddelande som avses i första stycket får veta vilka verksamhetsföreskrifter som är tillämpliga i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas, skall inspektionen underrätta försäkringsbolaget om det.

Den gränsöverskridande verksamheten får inledas efter det att bolaget tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter det att den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas tagit emot inspektionens meddelande enligt första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva gränsöverskridande verksamhet inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt första stycket. Beslut om detta skall fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt 4 § andra stycket togs emot. *Lag (2005:1121)*

6 § Om något av de förhållanden som angivits i en underrättelse enligt 4 § skall ändras sedan den gränsöverskridande verksamheten inletts, skall bestämmelserna i 4 och 5 §§ tillämpas. Det som föreskrivs i 5 a § skall tillämpas vid sådan ändring som innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall inledas. *Lag (2005:1121)*

3 kap. Aktier, aktiebrev och aktiebok m.m. i försäkringsaktiebolag

1 § Alla aktier har lika rätt i bolaget, om inte något annat följer av denna paragraf.

I bolagsordningen kan bestämmas att aktier av olika slag skall finnas eller kunna utges. En sådan bestämmelse skall ange

1. olikheterna mellan aktieslagen,
2. antalet aktier av varje slag,
3. om aktierna inte skall medföra lika rätt till andel i bolagets tillgångar eller vinst eller om aktierna skall ha olika röstvärde, den företrädesrätt som tillkommer aktieägarna vid ökning av aktiekapitalet enligt 4 kap. Föreskrift om olika företrädesrätt får meddelas endast om skillnaderna mellan aktierna skall vara av nu angivet slag.

Beträffande kontantemission skall en föreskrift som avses i andra stycket 3 sista meningen innebära att gammal aktie skall ge företrädesrätt till ny aktie av samma slag, att aktier som inte tecknas av de i första hand berättigade aktieägarna skall erbjudas samtliga aktieägare samt att, om inte hela antalet aktier som tecknas på grund av sistnämnda erbjudande kan ges ut, aktierna skall fördelas mellan tecknarna i förhållande till det antal aktier som de förut äger och, i den mån det inte kan ske, genom lottnings.

Beträffande fondemission skall, om skillnaden mellan aktierna inte gäller rätten till andel i bolagets tillgångar och vinst, i en sådan föreskrift som avses i andra stycket 3 sista meningen bestämmas att nya aktier av varje slag skall emitteras i förhållande till det antal aktier av samma slag som finns sedan tidigare. Därvid skall de gamla aktierna ge företrädesrätt till nya aktier av samma slag i förhållande till sin andel i aktiekapitalet.

Avser olikheten mellan aktieslagen aktiernas röstvärde, gäller att ingen aktie får ha ett röstvärde som överstiger tio gånger röstvärdet för någon annan aktie.

I bolagsordningen kan bestämmas att aktier av ett visst slag skall i närmare angiven ordning kunna omvandlas till aktier av annat slag. Omvandlingen skall utan dröjsmål anmälas för registrering och är verkställd när registreringen sker. *Lag (1994:1941)*

2 § Aktier kan fritt överlätas och förvärfvas, om något annat inte följer av bestämmelserna i detta kapitel eller i övrigt av lag.

Ett direkt eller indirekt förvärv av aktier i ett försäkringsaktiebolag, som medför att förvärvarens sammanlagda innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 1 kap. 9 i §, får ske bara efter tillstånd av Finansinspektionen. Detsamma gäller förvärv som innebär att ett kvalificerat innehav ökas så att det uppgår till eller överstiger 20, 30 eller 50 procent av aktiekapitalet eller röstetalet för samtliga aktier eller så att försäkringsaktiebolaget blir dotterföretag.

Tillstånd enligt andra stycket ska ha meddelats före förvärvet. Ansökan om tillstånd ska göras skriftligen. Om förvärv har gjorts genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller på annat liknande sätt, krävs i stället tillstånd för att förvärvaren ska få behålla de aktier som erhållits. Förvärvaren ska ansöka om tillstånd till ett sådant förvärv inom sex månader efter det att aktierna erhållits.

Finansinspektionen ska inom två arbetsdagar från det att en fullständig ansökan kommit in till inspektionen skicka en bekräftelse till förvärvaren om att ansökan har tagits emot.

Tillstånd ska ges till förvärv som avses i andra och tredje styckena, om förvärvaren bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett försäkringsbolag och det kan antas att det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt. Hänsyn ska tas till förvärvarens sannolika påverkan på försäkringsbolaget.

Vid bedömningen enligt femte stycket ska förvärvarens anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas

1. om den som till följd av förvärvet kommer att ingå i styrelsen för försäkringsbolaget eller vara verkställande direktör i det, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett försäkringsbolag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift,
2. om det finns skäl att anta att förvärvaren kommer att motverka att försäkringsbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet, och
3. om det finns skäl att anta att förvärvet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om förvärvaren är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det vid bedömningen av förvärvarens anseende särskilt beaktas om dess ledning uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 7 a kap. 9 a § denna lag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan försäkringsbolaget och någon annan, ska tillstånd ges endast om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av försäkringsbolaget.

Finansinspektionens beslut i en fråga om tillstånd till förvärv som avses i andra och tredje styckena ska meddelas inom 60 arbetsdagar efter det att den bekräftelse som avses i fjärde stycket skickades (bedömningsperioden). Om inspektionen begär kompletterande uppgifter kan bedömningsperioden förlängas.

Finansinspektionen ska anses ha beviljat tillstånd till förvärv som avses i andra och tredje styckena, om inspektionen inte inom bedömningsperioden har meddelat beslut i fråga om ansökan.

Om Finansinspektionen beviljar tillstånd till ett förvärv, får inspektionen besluta en viss tid inom vilken förvärvet ska genomföras. Inspektionen får besluta att förlänga tiden. *Lag (2009:351)*

2 a § Den som har beslutat att avyttra ett kvalificerat innehav eller en så stor del av ett kvalificerat innehav att det återstående innehavet kommer att understiga någon av de i 2 § angivna gränserna ska skriftligen underrätta Finansinspektionen om detta.

Lag (2009:351)

2 b § Ett försäkringsaktiebolag skall årligen till Finansinspektionen anmäla namnen på de aktieägare som har ett kvalificerat innehav av aktier i bolaget samt storleken på innehaven.

När ett försäkringsaktiebolag får kännedom om att bolagets aktier blivit föremål för ett sådant förvärv som avses i 2 § eller för en sådan avyttring som avses i 2 a §, skall bolaget snarast anmäla förvärvet eller avyttringen till Finansinspektionen.

När ett försäkringsbolag i annat fall får kännedom om att det har nära förbindelser med någon annan, skall bolaget snarast anmäla det till Finansinspektionen.

Lag (1996:753)

2 c § Om en juridisk person har ett kvalificerat innehav i ett försäkringsbolag, skall den juridiska personen snarast anmäla ändringar av vilka som ingår i dess ledning till Finansinspektionen. *Lag (1996:753)*

2 d § Finansinspektionen får besluta att ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier vid stämman inte får företräda fler aktier än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat

1. om ägaren motverkar eller kan antas komma att motverka att försäkringsbolagets verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar bolagets verksamhet,
2. om ägaren i väsentlig mån har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarig brottslighet,
3. om ägaren är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 7 a kap. 9 a § denna lag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, eller
4. om det finns skäl att anta att innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Om ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier har underlåtit att ansöka om tillstånd till ett förvärv som avses i 2 §, får inspektionen besluta att ägaren vid stämman inte får företräda aktierna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av inspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier, får innehavaren inte företräda aktierna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

Finansinspektionen får förelägga ägare som avses i första stycket att avyttra så stor del av aktierna att innehavet därefter inte är kvalificerat. En ägare som avses i andra eller tredje stycket får föreläggas att avyttra så stor del av aktierna att innehavet inte står i strid med inspektionens beslut.

Försäkring

Aktier som omfattas av ett förbud eller föreläggande enligt denna paragraf ska inte medräknas när det fordras samtycke av ägare till en viss del av aktierna i bolaget för att ett beslut ska bli giltigt eller en befogenhet ska få utövas, såvida inte förvaltare har förordnats enligt 2 e §. *Lag (2009:351)*

2 e § Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen begära att tingsrätten förordnar en lämplig person att som förvaltare företräda sådana aktier som enligt 2 d § inte får företräddas av ägaren. Sådan ansökan prövas av tingsrätten i den ort där ägaren har sitt hemvist, eller om ägaren inte har hemvist i Sverige, av Stockholms tingsrätt.

En förvaltare har rätt till skäligen ersättning för arbete och utlägg. Ersättningen skall betalas av ägaren till aktierna eller andelarna och skall på begäran förskottas av försäkringsbolaget. Om den betalningsskyldige inte godtar förvaltarens anspråk, fastställs ersättningen av tingsrätten. *Lag (1996:753)*

2 f § Om ett försäkringsbolag har nära förbindelser med någon annan och det hindrar en effektiv tillsyn av försäkringsbolaget, får Finansinspektionen förelägga innehavare av aktier som medför att förbindelserna är nära att avvyttra så stor del av aktierna att så inte längre är fallet.

Finansinspektionen får även besluta att den eller de som omfattas av ett beslut enligt första stycket inte får företräda aktierna vid stämman. I så fall skall bestämmelserna i 2 e § tillämpas. *Lag (1996:753)*

2 g § Frågan om tillstånd enligt 2 § andra stycket får avgöras först efter samråd med behörig myndighet i ett annat land inom EES om förvärvaren är

1. ett i det landet auktoriserat försäkringsföretag, kreditinstitut, företag för elektroniska pengar eller värdepappersföretag, eller ett i det landet hemmahörande förvaltningsbolag som där har tillstånd att driva verksamhet enligt bestämmelserna i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/18/EG,
2. ett moderföretag till ett sådant företag som avses i 1, eller
3. en fysisk eller juridisk person som kontrollerar ett sådant företag som avses i 1.

Lag (2009:351)

2 h § Regeringen får meddela föreskrifter om handläggningen av tillståndsärenden enligt 2 §. *Lag (2009:351)*

3 § I bolagsordningen kan tas in förbehåll att en aktieägare eller någon annan skall ha rätt att lösa sådana aktier som övergår till ny ägare. Förbehållet skall ange

1. vilka som har lösningsrätt och, om lösningsrätten inte skall kunna utövas vid vissa fång, vilka slags fång som har undantagits,
2. den ordning i vilken lösningsrätten tillkommer de lösningsberättigade inbördes,
3. den tid, ej överstigande två månader från anmälan hos styrelsen om en akties övergång, inom vilken lösningsanspråket skall framställas hos bolaget,
4. den tid inom vilken lösen skall betalas; denna tid får inte överstiga en månad räknat från den tidpunkt då lösenbeloppet bestämdes.

Förvärvas flera aktier genom samma fång, kan, om något annat inte följer av förbehållet, lösningsrätten inte utövas för mindre antal aktier än fångget omfattar. Om tillämpningen av föreskrifterna i bolagsordningen om lösens belopp skulle bereda någon en otillbörlig fördel, kan jämkning ske.

När en anmälan gjorts om aktiens övergång, skall styrelsen genast skriftligen meddela detta till varje lösningsberättigad vars postadress är införd i aktieboken eller på annat sätt känd för bolaget.

Om något annat inte föreskrivs i bolagsordningen, skall tvister om lösningsrätten och om lösenbeloppets storlek prövas av tre skiljemän enligt lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

Innan det visar sig att lösningsrätten inte begagnas kan den till vilken aktien har övergått inte utöva någon annan rätt på grund av aktien gentemot bolaget än rätt till vinstutdelning och företrädesrätt till teckning av nya aktier vid nyemission eller till teckning av andel i lån som avses i 5 kap. Rättigheter och skyldigheter på grund av sådan teckning övergår till den som begagnar sig av lösningsrätten. *Lag (1999:600)*

4 § Aktiebrev skall ställas till viss man. Det får lämnas ut endast till sådan aktieägare som är införd i aktieboken och först när den eller de aktier brevet lyder på har betalats. Vidare fordras

1. att försäkringsaktiebolaget har registrerats, om aktien har tecknats vid bolagets bildande, eller
2. att nyemissionen eller fondemissionen har registrerats, om aktien tillkommit på grund av emissionen, eller
3. att registrering har skett enligt 5 kap. 15 §, om aktien har tillkommit på grund av utbyte eller nyteckning enligt 5 kap.

Aktiebrevet skall undertecknas av styrelsen eller enligt styrelsens fullmakt av en bank eller ett kreditmarknadsföretag. Namnteckningarna får återges genom tryckning eller på något annat liknande sätt. Brevet skall ange bolagets firma, ordningsnummer på den eller de aktier varpå brevet lyder, aktiens nominella belopp och dagen för utfärdandet. Kan, när aktiebrevet ges ut, aktier av olika slag finnas enligt bolagsordningen, skall aktieslaget anges i brevet. Om bolagsordningen innehåller förbehåll enligt 1 § fjärde stycket, 3 §, 8 § eller 6 kap. 8 §, skall detta tydligt anges i brevet på sådan aktie som avses med förbehållet. Uppgiften kan ges i förkortad form. Förkortningsformerna fastställs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

När utbetalning görs vid inlösen av en aktie eller vid minskning av dess nominella belopp eller vid skifte av bolagets tillgångar, skall aktiebrevet förses med påskrift om utbetalningen. Har en aktie dragits in utan återbetalning, skall så snart som möjligt en påskrift om detta göras på aktiebrevet. En påskrift skall också göras när det nominella beloppet har ändrats, dock inte när ändringen görs på grund av beslut om att aktiekapitalet skall vara bestämt i annan valuta än tidigare.

Ett aktiebrev, som i samband med dödning eller vid utbyte ges ut i stället för ett annat, skall innehålla uppgift om detta. Utbyts ett aktiebrev mot ett eller flera andra aktiebrev skall det äldre aktiebrevet och de därtill hörande kupongarken makuleras på ett betryggande sätt.

Emissionsbevis samt de skuldebrev och optionsbevis som avses i 5 kap. skall undertecknas på det sätt som anges i andra stycket. *Lag (2004:430)*

5 § Innan aktiebrev utfärdas kan bolaget utge ett till viss man ställt bevis om rätt till en eller flera aktier (interimsbevis). Beviset skall innehålla förbehåll om att aktiebrevet lämnas ut endast om bolaget samtidigt får tillbaka beviset. På begäran skall beviset förses med anteckning om de betalningar som har gjorts för aktien. På interimsbeviset skall även antecknas sådan återbetalning som sker enligt 2 kap. 16 § andra stycket. I övrigt gäller bestämmelserna i denna lag om aktiebrev i tillämpliga delar också interimsbevis.

6 § Om ett aktiebrev eller ett till viss man ställt emissionsbevis eller optionsbevis överläts eller pantsätts, skall bestämmelserna om skuldebrev till viss man eller order i 13, 14 och 22 §§ lagen (1936:81) om skuldebrev tillämpas. Härvid är den som innehar ett aktiebrev och enligt bolagets anteckning på detta är införd som ägare i aktieboken likställd med den som enligt 13 § andra stycket nämnda lag förmodas äga rätt att göra skuldebrevet gällande.

Överläts eller pantsätts ett emissionsbevis eller ett optionsbevis som inte är ställt till viss man, skall bestämmelserna om skuldebrev till innehavaren i 13, 14 och 22 §§ lagen om skuldebrev tillämpas.

Om utdelningskuponger finns bestämmelser i 24 och 25 §§ lagen om skuldebrev.

Lag (1999:600)

Försäkring

7 § Över försäkringsaktiebolagets samtliga aktier och aktieägare skall styrelsen föra en förteckning (aktiebok). Den skall upprättas omedelbart efter bolagets bildande. Aktierna skall tas upp i nummerföjd med uppgift om aktietecknarna. Aktieägarnas postadress och yrke eller titel skall anges. Finns det aktier av olika slag, skall det av aktieboken framgå till vilket slag varje aktie hör.

Aktieboken kan bestå av ett betryggande lösblads- eller kortsystem. Den kan också föras med maskin för automatisk databehandling eller på annat liknande sätt.

När någon visar upp ett utfärdat aktiebrev och enligt 6 § eller på något annat sätt styrker sitt förvärv eller när någon antecknas som aktieägare på avstämningskonto enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument eller när en aktieägare eller annan behörig person anmäler någon annan förändring i de förhållanden som har tagits upp i aktieboken, skall en anteckning om aktieägaren eller om förändringen genast föras in. Dagen för införandet skall anges, om dagen inte framgår av något annat tillgängligt material. Om lösningsrätt enligt 3 § tillkommer en aktieägare eller någon annan, får införandet dock inte göras, förrän det visat sig att lösningsrätten inte begagnas.

Är sista överlåtelsen på ett aktiebrev tecknad in blanco, skall namnet sättas ut i överlåtelsen innan införandet sker. Ett aktiebrev som visats upp skall förses med påskrift om införandet och dagen för detta. *Lag (1998:1488)*

8 § I bolagsordningen kan förbehåll tas in om att den som på en fastställd avstämningsdag är införd i aktieboken eller i en förteckning enligt 12 § skall anses behörig att ta emot utdelning och, vid fondemission, ny aktie som tillkommer en aktieägare samt att utöva en aktieägarers företrädesrätt att delta i en emission. Om förbehållet förs in genom en ändring av bolagsordningen, skall styrelsen när ändringen har stadfästs fastställa från vilken dag förbehållet skall tillämpas och för registrering anmäla detta samtidigt som den anmäler bolagsstämmans beslut för registrering.

Ett försäkringsaktiebolag som har ett sådant förbehåll (avstämningsförbehåll) i sin bolagsordning kallas i denna lag avstämningsbolag. Av 4 kap. 5 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument framgår att aktiebrev, emissionsbevis eller interimsbevis inte får utfärdas i sådana bolag.

För avstämningsbolag skall utöver vad som anges i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument följande uppgifter fullgöras av en central värdepappersförvarare, nämligen att

1. föra aktieboken och förteckningen enligt 12 §,
2. pröva frågor om införande av aktieägarna i aktieboken,
3. svara för utskriften av aktieboken,
4. stämma av aktieboken och förteckningen enligt 12 §,
5. sända ut utdelningen och
6. vidta åtgärder enligt 4 kap. 19 § i fråga om aktier som inte är uttagna.

Ett beslut om ändring av bolagsordningen varigenom avstämningsförbehållet tas bort blir giltigt endast om de som innehar panträtt i bolagets aktier skriftligen har samtyckt till beslutet. *Lag (1998:1488)*

9 § har upphävts genom lag (1989:832).

10 § I avstämningsbolag förs aktieägaren in i aktieboken med uppgift om personnummer eller annat identifieringsnummer och postadress. För varje ägare anges det antal aktier han äger av olika slag. Aktieboken förs med hjälp av automatisk databehandling eller på annat liknande sätt.

Har en aktieägare i ett avstämningsbolag lämnat sina aktier till någon annan för förvaltning, kan denne på aktieägarens uppdrag föras in i aktieboken i stället för aktieägaren, om han fått medgivande av den centrala värdepappersförvararen till registrering som förvaltare.

I aktieboken skall i fall som avses i andra stycket anmärkas att aktien innehas för annans räkning. Beträffande förvaltaren antecknas i aktieboken samma uppgifter som enligt första stycket skall föras in om aktieägare.

För rätt till registrering som förvaltare krävs, utöver vad som sägs i andra stycket, att förvaltaren uppfyller de villkor som gäller för införing av ägaren i aktieboken. I lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument finns bestämmelser om medgivande enligt andra stycket, om förvaltares åligganden och om skyldighet för bolaget och den centrala värdepappersförvararen att hålla tillgänglig sammanställning av uppgifter om aktieägare med mer än femhundra förvaltarregistrerade aktier.

Lag (1998:1488)

10 a § Om den som äger förvaltarregistrerade aktier vill delta i en bolagsstämma, skall han på begäran tillfälligt föras in i aktieboken. När bolagsstämman har ägt rum, skall aktieägaren föras av från aktieboken. *Lag (1998:1488)*

11 § Har ett avstämningsförbehåll förts in genom en ändring av bolagsordningen och har ett aktiebrev som dessförinnan utfärdats inte visats upp enligt 4 kap. 6 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, får uppgifter om aktien i den tidigare aktieboken föras över till en sådan aktiebok som avses i 10 § första stycket. Därvid skall anges att aktiebrevet inte avlämnats. Sker ingen överföring, gäller den äldre aktieboken fortfarande i fråga om denna aktie.

Om fem år har förflutit sedan avstämningsförbehållet registrerades och ingen har införts som ägare eller förvaltare till en aktie i aktiebok som avses i 10 § första stycket, får bolaget anmana aktiens ägare att vid påföljd av aktiens förlust anmäla sig till den centrala värdepappersförvararen. Anmaningen skall kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och i den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Inkommer inte anmälan inom ett år från anmaningen, får bolaget ombesörja att aktien säljs genom värdepappersinstitut. Det vid försäljningen influtna beloppet tillfaller bolaget, men aktiens tidigare ägare har rätt att av bolaget mot avlämnande av aktiebrev utfä samma belopp med avdrag för kostnaderna för anmaningen och försäljningen. Det avlämnade aktiebrevet skall makuleras på betryggande sätt av bolaget.

I avstämningsbolag skall de uppgifter som avförts ur aktiebok eller förteckningen enligt 12 § bevaras i minst tio år. En aktiebok, som ett sådant bolag tidigare har fört, skall bevaras i minst tio år efter det att uppgifterna beträffande bolagets samtliga aktier har förts in i den aktiebok som avses i 10 § första stycket. *Lag (1998:1488)*

12 § I avstämningsbolag skall i en särskild förteckning på begäran tas upp den som med skriftlig handling eller genom uppgift på avstämningskonto som avses i lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument visar att han till följd av uppdrag eller pantsättning eller på grund av villkor i testamente eller gåvobrev har rätt att i stället för den aktieägare som är införd i aktieboken lyfta utdelning och, vid fondemission, ta emot en ny aktie samt att utöva företrädesrätt att delta i en emission. Detsamma gäller förmyndare, god man eller förvaltare för en aktieägare eller vid konkurs konkursförvaltaren eller vid utmätning, kvarstad eller betalningssäkring avseende aktier kronofogdemyndigheten.

I förteckningen skall för den som skall tas upp i denna enligt första stycket antecknas samma uppgifter som enligt 10 § första stycket skall föras in i aktieboken om aktieägare. Av förteckningen skall även framgå den rätt som tillkommer honom. En sådan förteckning skall avföras, när det visas att rätten har upphört. Uppgifter ur förteckningen får inte lämnas till någon annan utan samtycke av den som berörs av de förhållanden som har antecknats i förteckningen. *Lag (1998:1488)*

13 § Aktiebok skall på den ort där styrelsen har sitt säte hållas tillgänglig för alla. Förs aktiebok med maskin för automatisk databehandling eller på något annat liknande sätt, skall i stället en utskrift av aktieboken på begäran tillhandahållas hos bolaget på denna ort och, i fråga om avstämningsbolag, även hos den centrala värdepappersförvararen. Utskriften får inte vara äldre än sex månader. Alla har rätt att mot ersättning för kostnaderna få en sådan utskrift av aktieboken eller del av den. När det gäller avstämningsbolag som har mer än en aktieägare får dock en utskrift enligt detta stycke inte innehålla uppgifter om aktieägare som har högst femhundra aktier i bolaget.

Försäkring

Aktiebok skall hållas tillgänglig för aktieägarna vid bolagsstämman. Förs aktieboken med maskin för automatisk databehandling eller på något annat liknande sätt, skall i stället en utskrift av hela aktieboken avseende förhållandena tio dagar före bolagsstämman hållas tillgänglig vid stämman.

I utskriften tas i alfabetisk ordning upp aktieägarna och de förvaltare som avses i 10 § andra stycket. *Lag (1998:1488)*

14 § Den till vilken en aktie har övergått får inte, innan han förts in i aktieboken, utöva en aktieägars rätt i bolaget. Detta gäller dock inte sådan rätt som uppkommit ur en aktie och som utövas mot uppvisande eller avlämnande av ett aktiebrev, en kupong eller något annat särskilt bevis som ges ut av bolaget.

Ägaren till en aktie för vilken aktiebrev har utfärdats innan lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument har blivit tillämplig på bolaget, kan inte när det gäller därefter beslutad utdelning eller emission erhålla utdelning, rätt att utöva aktieägars företrädesrätt att delta i emission eller, vid fondemission, en ny aktie förrän anteckning på ett avstämningskonto har skett enligt 4 kap. 6 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument och införande i aktieboken har gjorts enligt 10 §. Innan detta har skett är 12 § inte tillämplig.

Om en aktie ägs av flera, kan de endast genom en gemensam företrädare utöva den rätt i bolaget som en aktieägare har. *Lag (1998:1488)*

15 § Vad som sägs i denna lag om aktieägars rätt att i bolaget företräda aktier skall gälla även för den som genom testamente erhållit nyttjanderätten till eller rätten till avkomst av aktier, om testamentet innehåller en bestämmelse att denne skall få företräda aktierna och, för avkomsträttshavaren, att aktierna till tryggnad av dennes rätt skall sättas under särskild vård.

Såväl ägaren som nyttjande- eller avkomsträttshavaren skall på anmälan bli införd i aktieboken. Vid införandet skall göras en anteckning om äganderättsförvärvet och om den rätt att i bolaget företräda aktierna som är förenad med nyttjande- eller avkomsträtten. I fråga om införandet av nyttjande- eller avkomsträttshavaren gäller i övrigt vad som sägs i denna lag om införandet av aktieägare. Dock skall någon påskrift om införandet inte ske på aktiebrevet. När det styrkts att nyttjande- eller avkomsträtterna har upphört, skall en anteckning om detta göras i aktieboken.

När en god man på grund av ett förordnande enligt 11 kap. 3 § första stycket 5 föräldrabalken förvaltar aktier för en blivande aktieägars räkning, skall den blivande ägaren på anmälan av den gode mannen föras in som ägare i aktieboken med anteckning om förvärvet och om förordnandet. *Lag (1988:1281)*

16 § Ingår aktier i en investeringsfond enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder, skall i stället för fondandelsägarna det fondbolag, värdepappersbolag eller kreditinstitut som förvaltar fonden samt fondens beteckning föras in i aktiebrevet och i aktieboken. *Lag (2004:53)*

17 § Om ett aktiebrev enligt denna lag skall förses med påskrift eller om det på grund av bolagsstämmans beslut om uppdelning av aktierna skall bytas ut mot två eller flera nya aktiebrev, kan bolaget hålla inne den utdelning och de emissionsbevis som faller på aktie till dess aktiebrevet tillhandahålls för nämnda ändamål. Detta gäller också om aktiebrev skall bytas ut på grund av att aktier av visst slag enligt en bestämmelse i bolagsordningen skall omvandlas till aktier av något annat slag.

4 kap. Ökning av aktiekapitalet i försäkringsaktiebolag genom nyemission eller fondemission

Inledande bestämmelser

1 § Aktiekapitalet kan ökas genom att aktier tecknas mot betalning (nyemission) eller genom att aktier ges ut eller aktiernas nominella belopp höjs utan ny betalning (fondemission). En fondemission kan endast ske i skadeförsäkringsbolag och i livförsäkringsbolag som får dela ut vinst.

Beslut om emission fattas av bolagsstämman, om något annat inte följer av 16 eller 17 §. Sådana beslut får inte fattas förrän bolaget har blivit registrerat. Behöver bolagsordningen ändras skall beslut om detta fattas först. Ett beslut om emission får fattas innan ändringen stadfästas om beslutet görs beroende av att stadfästelse meddelas.

Vid nyemission får betalning för aktier inte understiga det nominella beloppet.

Vid fondemission får inte till aktiekapitalet föras över belopp som understiger summan av de nya aktiernas nominella belopp eller den sammanlagda höjningen av aktiernas nominella belopp.

I fråga om försäkringsaktiebolag, som enligt lagen (2000:1087) om anmälnings-skyldighet för vissa innehav av finansiella instrument utgör aktiemarknadsbolag, samt dotterbolag till sådana bolag gäller, förutom föreskrifterna i detta kapitel, bestämmelserna i lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m. m.

Lag (2000:1089)

2 § Bestämmelserna i 2 kap. 2 § äger motsvarande tillämpning vid nyemission.

Lag (1994:1941)

Försäkring

3 § Bestämmelser om apport och kvittningsrätt skall tas upp i beslutet om nyemission.

Styrelsen skall lämna en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt för bedömandet av värdet på apportegendomen och av bestämmelserna om kvittningsrätt. Särskilt skall anges

1. namn och hemvist beträffande den som avses med bestämmelser om apport eller kvittningsrätt,
2. det värde till vilket apportegendomen beräknas komma att tas upp i balansräkningen och antalet aktier som skall lämnas för egendomen.

Om skriftligt avtal upprättats rörande bestämmelser om apport eller kvittningsrätt, skall styrelsens redogörelse innehålla avtalet eller avskrift av detta eller hänvisning till avtalet med uppgift om den plats där det hålls tillgängligt för aktietecknarna. Muntligt avtal skall i sin helhet tas upp i redogörelsen. Vad som sagts nu om skriftligt avtal skall gälla även beträffande de senaste två räkenskapsårens balans- och resultaträkningar för det försäkringbolag vars aktier utgör apportegendom. I redogörelsen skall upplysning ges om bolagets resultat efter det senaste räkenskapsåret. Om sådana räkningar ej upprättats för bolaget, skall i redogörelsen lämnas upplysning om bolagets resultat under nämnda räkenskapsår.

Om första–tredje styckena ej iakttagits beträffande bestämmelser om apport eller kvittningsrätt är bestämmelserna utan verkan mot det emitterande bolaget.

4 § Styrelsens redogörelse enligt 3 § skall granskas av en eller flera revisorer. Dessa skall avge ett skriftligt yttrande över granskningen. Av yttrandet skall framgå att egendom, som skall tillföras det emitterande bolaget, inte i redogörelsen åsatts högre värde än det verkliga värdet för bolaget och att apportegendom är eller kan antas bli till nytta för bolagets verksamhet. Emissionsbeslutet skall innehålla uppgift om att redogörelsen, yttrandet och, i fråga om apport, Finansinspektionens medgivande har lämnats.

En revisor som avses i första stycket skall vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av bolagsordningen, skall revisorn utses av bolagsstämman. Om någon särskild revisor inte är utsedd, skall granskningen i stället utföras av bolagets revisorer.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt första stycket gäller bestämmelserna i 10 kap. 9 och 13 §§ samt 14 § andra stycket. *Lag (2001:238)*

5 § Vid en kontantemission och vid en fondemission har aktieägarna företrädesrätt till de nya aktierna i förhållande till det antal aktier de förut äger, om något annat inte

1. har bestämts i bolagsordningen enligt 3 kap. 1 § andra stycket 3 eller, vid en kontantemission, i emissionsbeslutet, eller
2. följer av villkor som enligt 5 kap. 5 § första stycket 8 har meddelats vid emission av skuldebrev.

Beslut av bolagsstämman att avvika från aktieägarnas företrädesrätt är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna. *Lag (1999:600)*

5 a § Vid nyemission ger aktier som försäkringsaktiebolaget självt eller dess dotterföretag innehar inte någon företrädesrätt till nya aktier. *Lag (2000:67)*

6 § I bolag som inte är avstämningsbolag har aktieägare med företrädesrätt att delta i en emission rätt att för varje aktie få ett särskilt emissionsbevis (vid nyemission teckningsrättsbevis och vid fondemission delbevis). Därvid får de kuponger som hör till aktiebrevet användas som emissionsbevis. Används inte sådana kuponger som emissionsbevis, skall det i beviset anges hur många sådana bevis som skall lämnas för varje ny aktie.

Om en aktieägare använder sin företrädesrätt att delta i en emission i ett bolag som inte är ett avstämningsbolag, skall anteckning härom göras på det aktiebrev på vilket företrädesrätten grundas, om inte kuponger används som emissionsbevis.

I avstämningsbolag skall aktieägares rätt att utöva företrädesrätt att delta i emission och, vid fondemission, ny aktie som tillkommer aktieägaren registreras enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument för dem som på avstämningsdagen är införda i aktieboken eller i förteckningen enligt 3 kap. 12 §. Om dessa inte var berättigade skall bolaget ändå anses ha fullgjort sin skyldighet. Detta gäller dock inte om bolaget eller den centrala värdepappersförvararen kände till att företrädesrätten eller aktien registrerades för annan än den rätte mottagaren eller om någon av dem har åsidosatt den aktsamhet som de efter omständigheterna skäligen bort iakttä. Bolaget eller den centrala värdepappersförvararen anses inte heller ha fullgjort sin skyldighet om mottagaren var omyndig eller hade en förvaltare enligt föräldrabalken förordnad att företräda honom i denna angelägenhet. Den för vilken företrädesrätt att delta i en emission skall registreras enligt detta stycke skall genast av den centrala värdepappersförvararen underrättas om i vilken omfattning företrädesrätt krävs för varje ny aktie. *Lag (1998:1488)*

6 a § I avstämningsbolag får i emissionsbeslutet förordnas att varje aktieägares företrädesrätt att delta i emissionen som inte motsvarar en hel ny aktie skall säljas genom bolagets försorg. Försäljningen skall verkställas av värdepappersinstitut. Det vid försäljningen influtna beloppet skall efter avdrag för försäljningskostnaderna fördelas enligt de i 5 § angivna grunderna mellan dem som enligt 6 § tredje stycket skulle ha varit behöriga att ta emot företrädesrätterna. *Lag (1991:990)*

Allmänna bestämmelser om nyemission

7 § Ett förslag till beslut om nyemission skall hållas tillgängligt för aktieägarna under minst en vecka före den bolagsstämma vid vilken beslutet skall fattas. Det skall genast sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress. Förslaget skall läggas fram på stämman. Vad som nu har sagts om förslag till beslut skall även gälla redogörelser av styrelsen, revisorsyttranden och medgivande av Finansinspektionen som avses i 2–4 §§. Innebär förslaget avvikelse från aktieägarnas företrädesrätt, skall skälen till avvikelsen samt grunderna för emissionskursen anges i förslaget eller i en handling som skall fogas till förslaget. Om årsredovisningen inte skall behandlas på stämman, skall även följande handlingar enligt vad som nyss har sagts hållas tillgängliga och läggas fram på stämman:

1. en avskrift av den senaste årsredovisningen, försedd med anteckning om bolagsstämmans beslut om bolagets vinst eller förlust, samt en avskrift av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,
2. en av styrelsen undertecknad redogörelse för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning som har inträffat efter det att årsredovisningen avgetts, och
3. ett av revisorerna avgivet yttrande över redogörelsen.

Kallelsen till bolagsstämman skall innehålla uppgifter om den företrädesrätt att teckna aktier som aktieägarna eller andra har enligt förslaget samt uppgifter om vem som i övrigt får teckna aktier.

Kallelsen skall ange förslagets huvudsakliga innehåll, om aktieägarna inte skall ha företrädesrätt till teckning i förhållande till det antal aktier de förut äger eller enligt vad som föreskrivs i bolagsordningen. *Lag (2001:238)*

8 § Beslutet om nyemission skall ange

1. det belopp eller det högsta belopp, varmed aktiekapitalet skall kunna ökas, eller det lägsta och högsta beloppet för ökningen,
2. det aktieslag vartill de nya aktierna skall höra, i de fall då aktier av olika slag finns eller kan utges,
3. den företrädesrätt att teckna aktier som aktieägarna eller andra har eller vem som annars får teckna aktier,
4. den tid inom vilken aktier kan tecknas, i de fall då ett visst belopp eller ett lägsta belopp har fastställts för aktiekapitalets ökning,
5. den tid inom vilken aktieägare kan använda sin företrädesrätt,
6. den tid inom vilken tecknade aktier skall betalas eller, i förekommande fall, att teckning skall ske genom betalning,
7. den beräkningsgrund, enligt vilken vid övertäckning de aktier som inte har tecknats med företrädesrätt skall fördelas, om det inte föreskrivs att fördelningen skall bestämmas av styrelsen,
8. aktiernas nominella belopp och det belopp som skall betalas för varje tecknad aktie, samt
9. i förekommande fall förordnande som avses i 6 a §.

Tid enligt första stycket får inte vara kortare än två veckor. Den räknas från någon av följande tidpunkter:

- a) från det kungörelse enligt 9 § skedde,
- b) från emissionsbeslutet om samtliga aktieägare har varit företrädare vid den bolagsstämma som har fattat beslutet, eller
- c) från avstämningsdagen när det gäller avstämningsbolag.

Om ett förbehåll enligt 3 kap. 1 § sjätte stycket eller 3 § eller 6 kap. 8 § skall gälla för de nya aktierna, skall emissionsbeslutet innehålla en erinran om detta.

Om en aktieägare skall ha företrädesrätt att delta i emissionen gäller för avstämningsbolag att avstämningsdagen skall anges i emissionsbeslutet. Avstämningsdagen får inte sättas tidigare än tre veckor från det kungörelse enligt 9 § skedde.

Om de kuponger som hör till aktiebrevens skall användas som emissionsbevis, skall detta anges i beslutet. *Lag (1999:600)*

9 § Beslutet om nyemission eller en redogörelse för det väsentliga innehållet i beslutet skall genast kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Kungörs inte beslutet i dess helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgifter om var beslutet hålls tillgängligt. I de bolag som inte är avstämningsbolag krävs dock inte någon kungörelse, om samtliga aktieägare varit företrädare vid den bolagsstämma som har beslutat om emissionen.

Är bolaget inte ett avstämningsbolag, skall beslutet om nyemission genast sändas till de aktieägare, vilkas postadresser är kända för bolaget, i de fall då aktieägarna i fråga skall ha företrädesrätt att delta i emissionen. Detta gäller dock inte, om samtliga aktieägare har varit företrädare vid den bolagsstämma som har beslutat om emissionen.

10 § Teckning av nya aktier skall ske på en teckningslista som innehåller beslutet om nyemission. Avskrifter av bolagsordningen och av de handlingar, som skall läggas fram enligt 3, 4 och 7 §§, skall fogas till teckningslistan eller hållas tillgängliga för aktietecknarna på den plats som anges i listan.

I avstämningsbolag får i beslutet om nyemission förordnas att teckning i fråga om hela eller viss del av emissionen skall ske genom betalning i stället för på teckningslista. I sådant fall skall beslutet om nyemission samt avskrift av bolagsordningen och av de handlingar, som skall läggas fram enligt 3, 4 och 7 §, hållas tillgängliga för aktietecknarna hos den centrala värdepappersförvararen.

Om de som har rätt till det tecknar alla aktierna vid den stämma där beslutet om nyemission fattats, kan teckningen ske i stämmans protokoll. Detta gäller dock inte avstämningsbolag.

Om teckningen har skett i strid mot denna paragraf eller om en aktie har tecknats med villkor som inte stämmer överens med de i emissionsbeslutet angivna villkoren är aktieteckningen ogiltig, under förutsättning att ogiltigheten har anmälts hos Finansinspektionen innan anmälan enligt 15 § har registrerats. *Lag (1998:1488)*

11 § När aktieteckningen har avslutats skall styrelsen besluta om tilldelning av nya aktier till aktietecknarna. Anser styrelsen att någon aktieteckning är ogiltig, skall aktietecknaren genast underrättas om detta. Aktierna skall genom styrelsens försorg genast tas upp i aktieboken. *Lag (1987:466)*

12 § Om det har bestämts ett visst belopp eller ett lägsta belopp för aktiekapitalets ökning, har beslutet om nyemission förfallit i de fall då beloppet inte har tecknats inom teckningstiden. Detsamma gäller ett beslut om en sådan ändring av bolagsordningen som förutsätter att aktiekapitalet ökas. Vad som har betalats för de tecknade aktierna skall i sådana fall genast betalas tillbaka.

13 § Bestämmelserna i 2 kap. 14 och 15 §§ skall, såvitt de avser försäkringsaktiebolag, tillämpas vid inbetalning på grund av beslut om nyemission. Kvittning av en skuld på grund av aktieteckning mot en fordran hos bolaget får dock ske, om beslutet om nyemission innehåller bestämmelser om kvittning, eller om styrelsen medger kvittning. Ett sådant medgivande får inte lämnas, om det skulle vara till skada för bolaget eller dess borgenärer.

14 § Beslutet om nyemission skall anmälas för registrering inom sex månader från beslutet, om det inte har förfallit enligt 12 §.

För registrering krävs att

1. full betalning enligt registret erlagts för alla de aktier som ingår i det förut registrerade aktiekapitalet,
2. det sammanlagda nominella beloppet av tecknade och tilldelade nya aktier efter avdrag för de aktier som har förklarats förverkade och inte har övertagits av någon annan (ökningen av aktiekapitalet) uppgår till det belopp som avses i 12 §,
3. hälften av det belopp som skall betalas med pengar för de i den registrerade kapitalökningen ingående aktierna har betalats in,
4. all apportegendom enligt beslutet om nyemission är tillförd bolaget och
5. auktoriserad revisor intygar att 3 och 4 har iakttagits; intyget från revisor om att 3 har iakttagits får i avstämningsbolag ersättas med en försäkran från den centrala värdepappersförvararen om att så har skett. I yttrandet skall revisorn beskriva apportegendomen och ange vilken metod som har använts vid värderingen av den. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas; samt
6. behövliga ändringar av bolagsordningen har stadfästas.

Genom registreringen fastställs ökningen av aktiekapitalet till det belopp som anges i första stycket 2.

Om anmälan för registrering av beslutet inte har gjorts inom den i första stycket angivna tiden eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftägande beslut har avskrivit en sådan anmälan eller har vägrat registrering, gäller vad som sägs i 12 §.

Aktiekapitalet är ökat när registreringen har skett. De aktier som har förklarats förverkade och inte har övertagits av någon annan blir därmed ogiltiga. De nya aktierna medför rätt till utdelning enligt vad som har bestämts om detta i beslutet om emission. Beslutet får dock inte innebära att en sådan rätt inträder senare än för räkenskapsåret efter det är under vilket aktierna skall ha slutligt betalats. *Lag (2000:822)*

15 § De aktier som har tecknats vid en kontantemission skall vara helt betalda inom sex månader från registreringen av nyemissionen. Senast en månad efter utgången av denna tid skall bolaget för registrering anmäla hur många av de i den registrerade kapitalökningen ingående aktierna som har blivit helt betalda. Anmäningen skall bestrykas av en auktoriserad eller en godkänd revisor eller, i avstämningsbolag, av den centrala värdepappersförvararen.

Om det enligt första stycket har anmälts att aktierna har helt betalats, skall registreringsmyndigheten efter bolagets hörande registrera dels att aktiekapitalet har satts ned med det sammanlagda nominella beloppet av ej betalda aktier, dels, om det fordras, att bolagsordningens bestämmelser om aktiekapitalet har ändrats. De aktier som inte har betalats blir ogiltiga när nedsättningen har registrerats. *Lag (2000:822)*

Styrelsens beslut om nyemission

16 § Styrelsen kan besluta om nyemission och om avvikelser från aktieägarnas företrädesrätt enligt 5 § under förutsättning av bolagsstämmans godkännande. Bestämmelserna i 2–4 och 8–15 §§ skall därvid gälla i tillämpliga delar. Dessutom skall dock iakttas vad som föreskrivs nedan i tredje stycket.

I fråga om styrelsens begäran om bolagsstämmans godkännande skall 7 § tillämpas. Vad som där sägs om förslag till emissionsbeslut skall i stället gälla styrelsens beslut. Beslut av bolagsstämma att godkänna avvikelse från aktieägarnas företrädesrätt enligt 5 § är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna.

Innan stämman har godkänt emissionsbeslutet, får de nya aktierna inte föras in i aktieboken och beslutet inte anmälas för registrering enligt 14 §. Har en sådan anmälan inte gjorts inom ett år från styrelsens beslut om emission, har emissionsbeslutet förfallit. Vad som har betalats för tecknade aktier skall i sådant fall genast betalas tillbaka.

Lag (1994:1941)

17 § Bolagsstämman kan bemyndiga styrelsen att fatta beslut om nyemission i den mån emissionen kan ske utan ändring i bolagsordningen och att därvid avvika från aktieägarnas företrädesrätt enligt 5 §. Bemyndigande att avvika från aktieägarnas företrädesrätt är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna.

Skall styrelsen kunna besluta om nyemission med de bestämmelser som avses i 2–4 §§ eller med avvikelser från aktieägarnas företrädesrätt, skall detta särskilt anges i bolagsstämmans bemyndigande. Bemyndigandet skall innehålla bestämmelser om den tid, längst intill den nästkommande ordinarie bolagsstämman, inom vilken styrelsens beslut om nyemissionen skall fattas. Bestämmelserna i 7 § om förslag till emissionsbeslut skall tillämpas på förslag till bemyndigande.

Bolagsstämmans beslut om bemyndigande skall genast anmälas för registrering. Innan registrering har skett, kan styrelsen inte fatta beslut om emission.

Bestämmelserna i 2–4 och 8–15 §§ skall gälla i tillämpliga delar när styrelsen beslutar om emission med stöd av ett bemyndigande. *Lag (1994:1941)*

Fondemission

18 § En fondemission kan ske genom att till aktiekapitalet förs över

1. belopp som kan delas ut enligt 12 kap. 2 §,
2. medel från uppskrivningsfonden,
3. medel från reservfonden och överkursfonden, eller
4. belopp varmed värdet av en tillgång skrivs upp enligt 4 kap. 1 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och 4 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554).

Bestämmelserna i 7 § första stycket gäller i tillämpliga delar även i fråga om förslag till beslut om fondemission.

Ett beslut om fondemission skall ange på vilket sätt och med vilket belopp aktiekapitalet skall ökas, de nya aktiernas aktieslag eller det belopp vartill aktiernas nominella

belopp höjs samt, i förekommande fall, förordnande som avses i 6 a §. I ett avstämningsbolag skall avstämningsdagen anges i beslutet varvid iakttas att avstämmning inte får ske innan beslutet har registrerats. Bestämmelserna i 8 § fjärde stycket och 9 § första stycket skall tillämpas på avstämningsbolag.

Beslut om fondemission skall genast anmälas för registrering och får inte verkställas före registreringen.

Aktiekapitalet är ökat när registreringen har skett. De nya aktierna skall genom styrelsens försorg genast tas upp i aktieboken. De medför rätt till utdelning enligt vad som har bestämts om detta i emissionsbeslutet. Beslutet får dock inte innebära att en sådan rätt inträder senare än för räkenskapsåret efter det under vilket registrering har skett. *Lag (1995:1567)*

19 § Har vid en fondemission ett behörigt anspråk på en ny aktie inte framställts inom fem år från registreringen av beslutet om fondemissionen, kan den berättigade anmanas att ta ut aktien. Han skall därvid upplysas om att han annars riskerar att förlora aktien. Anmaningen skall sändas till den berättigade, om hans namn och adress är kända för bolaget. I annat fall skall anmaningen kungöras i Post- och InrikesTidningar och den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Inkommer inte anmälan inom ett år från anmaningen, kan den nya aktien säljas genom ett värdepappersinstitut för den berättigades räkning. Denne är därefter endast om han visar upp aktiebrev eller avlämnar delbevis eller på annat sätt styrker sin rätt berättigad att få ut det vid försäljningen influtna beloppet med avdrag för kostnaderna för anmaningen och försäljningen. Det belopp som inte har lyfts inom fyra år från försäljningen tillfaller bolaget. *Lag (1991:990)*

20–27 §§ har upphävts genom lag (2005:832).

5 kap. Upplåning

Begränsningar för upplåning

1 § Ett försäkringsbolag får endast ta upp eller ta över penninglån (upplåning) i den utsträckning som följer av denna paragraf.

Upplåning får ske för att effektivisera kapitalförvaltningen eller om det i övrigt är motiverat av den bedrivna försäkringsrörelsen, under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får, under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till rörelsens omfattning och kapitalbasens storlek, upplåning ske för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven på en tillräcklig kapitalbas enligt 1 kap. 8 a §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillämpningen av bestämmelserna i andra och tredje styckena.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i enskilda fall besluta om undantag från begränsningen i andra och tredje styckena att upplåningen skall vara av ringa betydelse. *Lag (2005:1121)*

Allmänna bestämmelser om konvertibla skuldebrev m.m.

2 § Skadeförsäkringsaktiebolag och livförsäkringsaktiebolag som får dela ut vinst till aktieägarna kan mot ersättning ge ut konvertibla skuldebrev eller skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning. Sådana skuldebrev skall ställas till innehavaren eller till viss man eller order.

Konvertibla skuldebrev skall innehålla en utfästelse från bolaget om att borgenären har rätt att helt eller delvis byta ut sin fordran enligt skuldebreven mot aktier i bolaget. Skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning skall ge borgenären rätt att teckna aktier i bolaget mot betalning i pengar.

Villkoren för utbyte eller nyteckning av aktie skall bestämmas så att utbyte eller nyteckning kan ske utan att bolagsordningen ändras. Ersättningen för ett konvertibelt skuldebrev får inte understiga det nominella beloppet på aktie som lämnas ut vid utby-

te, om inte mellanskillnaden täcks genom kontant betalning vid utbytet. Skall ett konvertibelt skuldebrev kunna betalas med annan egendom än pengar (apport) gäller bestämmelserna i 2 kap. 2 §.

Optionsrätt till nyteckning kan knytas till optionsbevis som är fogade till skuldebrev. Borgenären får avskilja ett optionsbevis från ett skuldebrev och förfoga över beviset särskilt, om det inte i skuldebrevet föreskrivs att beviset får avskiljas först efter viss tid.

I fråga om försäkringsaktiebolag, som enligt lagen (2000:1087) om anmälningskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument utgör aktiemarknadsbolag, samt dotterbolag till sådana bolag gäller, förutom föreskrifterna i detta kapitel, bestämmelserna i lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m. m.

Av lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument framgår att utfästelser som avses i de i denna paragraf angivna skuldebreven och optionsbevisen kan registreras enligt den lagen och att skuldebrev eller optionsbevis inte får utfärdas om registrering skall ske. I sådana fall gäller bestämmelserna i detta kapitel i tillämpliga delar. *Lag (2000:1089)*

Försäkring

3 § Vid emission av skuldebrev mot betalning i pengar har aktieägarna företrädesrätt att teckna sig för förvärv av skuldebrev som om emissionen gällde de aktier som kan komma att träda i stället för skuldebreven eller nytecknas på grund av optionsrätt.

Beslut av bolagsstämman att avvika från aktieägarnas företrädesrätt är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna. *Lag (1999:600)*

Förfarandet vid emission

4 § Beslut om emission av skuldebrev fattas av bolagsstämman, om något annat inte följer av 9 eller 10 §. Behöver bolagsordningen ändras, skall beslut om detta fattas först. Ett beslut om emission får fattas innan ändringen har stadfästs, om beslutet görs beroende av att stadfästelse meddelas. I fråga om förslag till beslut om emission och om kallelse till bolagsstämma skall 4 kap. 7 § tillämpas. *Lag (1999:600)*

5 § Beslutet om emission skall ange

1. emissionens belopp eller högsta belopp eller det lägsta och högsta beloppet för emissionen,
2. den företrädesrätt att delta i emissionen som tillkommer aktieägare eller någon annan eller vem som annars får delta i emissionen,
3. den tid inom vilken teckning av skuldebrev kan ske, när ett visst belopp eller ett lägsta belopp har bestämts för emissionen,
4. den tid inom vilken aktieägare kan använda sin företrädesrätt till teckning,
5. skuldebrevens nominella belopp, emissionskursen och räntesatsen,
6. den tid inom vilken tecknade skuldebrev skall betalas samt den beräkningsgrund, enligt vilken vid övertäckning de skuldebrev som inte tecknats med företrädesrätt skall fördelas, om det inte föreskrivs att fördelningen skall bestämmas av styrelsen,
7. tiden och villkoren för utbytet eller nyteckningen,
8. den rätt som skall tillkomma borgenären eller innehavaren av optionsbevis för den händelse aktiekapitalet före utbytet eller nyteckningen ökas eller sätts ned eller nya konvertibla skuldebrev eller skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning ges ut eller bolaget upplöses eller upphör genom fusion,
9. det belopp som aktiekapitalet skall kunna ökas med genom utbyte eller nyteckning,
10. det aktieslag som de nya aktierna skall höra till, i de fall aktier av olika slag finns eller kan utges, samt
11. den rätt till vinstutdelning som tillkommer de nya aktierna samt det räkenskapsår för vilket rätten till utdelning inträder.

Den tid inom vilken aktieägare kan använda sin företrädesrätt enligt första stycket 4 får inte vara kortare än två veckor.

Tiden räknas från

- a) kungörelsen enligt 7 § första stycket första meningen,
- b) beslutet, när det gäller sådana fall som avses i 7 § fjärde stycket, eller
- c) avstämningsdagen, när det gäller avstämningsbolag.

Om ett förbehåll enligt 3 kap. 1 § sjätte stycket eller 3 § eller 6 kap. 8 § skall gälla för de nya aktierna, skall emissionsbeslutet innehålla en upplysning om detta.

Om en aktieägare skall ha företrädesrätt att delta i emissionen, gäller för avstämningsbolag att avstämningsdagen skall anges i emissionsbeslutet. Avstämningsdagen får inte sättas tidigare än tre veckor från kungörelsen enligt 7 § första stycket första meningen.

Om ett skuldebrev skall bli föremål för handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, kan det i emissionsbeslutet tas upp ett bemyndigande för styrelsen eller den som styrelsen inom sig förordnar att innan teckning påbörjas bestämma emissionens belopp, emissionskursen, räntesatsen och villkoren för utbyte eller nyteckning. I fråga om avstämningsbolag skall dock nämnda villkor bestämmas senast på avstämningsdagen, om aktieägarna skall ha företrädesrätt att delta i emissionen. *Lag (2007:532)*

6 § Bestämmelserna i 4 kap. 3 och 4 §§ gäller i tillämpliga delar vid emission av konvertibla skuldebrev. *Lag (1999:600)*

7 § Bolagsstämmans beslut om emission eller en redogörelse för det väsentliga innehållet i beslutet skall utan dröjsmål kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Kungörs inte beslutet i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var beslutet hålls tillgängligt. Har bolagsstämman enligt 5 § femte stycket överlämnat åt någon annan att besluta om emissionens belopp, emissionskursen, räntesatsen och villkoren för utbyte eller nyteckning, skall vad som beslutats om detta kungöras på motsvarande sätt.

Är försäkringsaktiebolaget inte ett avstämningsbolag, skall beslutet om emission genast sändas till de aktieägare vars postadresser är kända för bolaget, om aktieägarna skall ha företrädesrätt att delta i emissionen.

I fråga om avstämningsbolag skall till emissionsbevisen, när dessa översänds, fogas de beslut av styrelsen, eller av den som styrelsen inom sig förordnar, som rör emissionens belopp, emissionskursen, räntesatsen och villkoren för utbyte eller nyteckning.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller inte för andra bolag än avstämningsbolag, om samtliga aktieägare varit företrädda vid den bolagsstämma som beslutat emissionen, och emissionsbeslutet inte innehåller bemyndigande enligt 5 § femte stycket. *Lag (1999:600)*

8 § Om ett visst belopp eller ett lägsta belopp för emissionen har bestämts, har beslutet om emissionen förfallit, om beloppet inte har tecknats inom teckningstiden. Det samma gäller ett beslut om en sådan ändring av bolagsordningen som förutsätter att aktiekapitalet ökas. Vad som har betalats för de tecknade skuldebrevens skall i sådana fall genast betalas tillbaka.

Bestämmelserna i 4 kap. 13 § gäller i tillämpliga delar vid emission av konvertibla skuldebrev.

När teckningen av skuldebrevens avslutats, skall försäkringsaktiebolaget genast för registrering anmäla beslutet om emissionen och det nominella beloppet av det lån som tecknats, om beslutet inte har förfallit enligt första stycket. För registrering krävs att full betalning enligt registret elagts för alla de aktier som ingår i det förut registrerade aktiekapitalet samt att behövliga ändringar av bolagsordningen har stadfästs.

Lag (1999:600)

Styrelsens beslut om emission

9 § Styrelsen kan besluta om emission av skuldebrev och om avvikelse från aktieägares företrädesrätt under förutsättning av bolagsstämmans godkännande. Bestämmelserna i 5–7 §§ och 8 § första stycket skall då gälla i tillämpliga delar.

I fråga om styrelsens begäran om bolagsstämmans godkännande skall 4 kap. 7 § tillämpas. Vad som där sägs om förslag till emissionsbeslut skall i stället gälla styrelsens beslut. Beslut av bolagsstämman att godkänna avvikelse från aktieägares företrädesrätt enligt 3 § första stycket är giltigt endast om det har biträttits av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna.

Emissionsbeslutet skall anmälas för registrering enligt 8 § tredje stycket när det har godkänts av stämman och teckningen av skuldebrev avslutats. Har en sådan anmälan inte gjorts inom ett år från styrelsens beslut om emission, är beslutet förfallet.

Lag (1999:600)

10 § Bolagsstämman kan bemyndiga styrelsen att fatta beslut om en emission som kan ske utan ändring i bolagsordningen och att därvid avvika från aktieägarnas företrädesrätt enligt 3 §. Bemyndigande att avvika från bestämmelserna i 3 § första stycket om aktieägares företrädesrätt är giltigt endast om det har biträttits av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna.

Skall skuldebrev kunna tecknas mot tillskott av annan egendom än pengar eller med andra villkor eller skall avvikelse från aktieägarnas företrädesrätt kunna göras, skall detta särskilt anges i bolagsstämmans bemyndigande. Bemyndigandet skall innehålla bestämmelser om den tid, längst till nästa ordinarie bolagsstämma, inom vilken styrelsens beslut skall fattas. Bestämmelserna i 4 kap. 7 § om förslag till emissionsbeslut skall tillämpas på förslag till bemyndigande.

Bolagsstämmans beslut om bemyndigande skall genast anmälas för registrering. Innan registrering har skett, kan styrelsen inte fatta beslut om emission.

Bestämmelserna i 5–8 §§ gäller i tillämpliga delar när styrelsen beslutar om emission med stöd av ett bemyndigande. *Lag (1999:600)*

Emissionsbevis

11 § Bestämmelserna i 4 kap. 6 § om emissionsbevis och om aktieägares rätt att utöva företrädesrätt att delta i en emission skall tillämpas vid emission enligt detta kapitel. *Lag (1999:600)*

Utbyte och nyteckning

12 § När en fordran enligt ett skuldebrev byts ut mot en eller flera aktier, skall skuldebrevet förses med påskrift om utbytet. Aktien skall genom styrelsens försorg genast tas upp i aktieboken.

Vid nyteckning skall skuldebrevet eller i förekommande fall optionsbeviset förses med påskrift om nyteckningen. *Lag (1999:600)*

13 § Vid nyteckning enligt detta kapitel skall aktierna tecknas på en teckningslista, som skall innehålla beslutet om emissionen. Kopia av bolagsordningen, den senaste årsredovisningen, försedd med anteckning om bolagsstämmans beslut om bolagets vinst eller förlust, samt revisionsberättelsen för det år balansräkningen avser skall fogas till teckningslistan eller hållas tillgängliga för aktietecknarna på den plats som anges i listan.

I avstämningsbolag får i beslutet om emission förordnas att nyteckning i fråga om hela eller viss del av emissionen skall ske genom betalning i stället för på teckningslista. I sådant fall skall beslutet om emission och de handlingar som avses i första stycket andra meningen hållas tillgängliga för aktietecknarna hos den centrala värdepappersförvararen.

Har teckningen skett i strid mot denna paragraf eller har aktier tecknats med villkor som inte stämmer överens med de villkor som anges i emissionsbeslutet, skall 2 kap. 8 § tillämpas.

Försäkring

Anser styrelsen eller den styrelsen inom sig förordnar att aktieteckningen är ogiltig enligt tredje stycket, skall aktietecknaren genast underrättas om detta. I annat fall skall aktietecknaren tilldelas de tecknade aktierna. Styrelsen skall se till att aktierna genast tas upp i aktieboken. *Lag (1999:600)*

14 § Bestämmelserna i 2 kap. 14 och 15 §§ skall tillämpas vid inbetalning på grund av nyteckning enligt detta kapitel. Kvittning av en skuld på grund av aktieteckning mot en fordran hos bolaget får dock ske, om styrelsen medger det. Ett sådant medgivande får inte lämnas, om det skulle vara till skada för bolaget eller dess borgenärer. *Lag (1999:600)*

15 § Senast tre månader efter det att tiden för utbyte eller nyteckning av aktier har gått ut skall styrelsen för registrering anmäla hur många aktier som har utgivits i utbyte eller som har nytecknats och helt betalats. Om utbytestiden eller teckningstiden är längre än ett år, skall anmälan göras senast tre månader efter utgången av varje räkenskapsår under vilket utbyte eller nyteckning har skett.

För registrering krävs

1. vid utbyte, att bolaget på grund av emissionen har tillförts ersättning till ett värde som motsvarar minst det sammanlagda beloppet av de anmälda aktierna,
2. vid nyteckning, att aktierna helt har betalats, och
3. att auktoriserad eller godkänd revisor eller, i avstämningsbolag, den centrala värdepappersförvararen intygar att kraven enligt 1 eller 2 uppfylls.

Genom registreringen är aktiekapitalet ökat med det sammanlagda nominella beloppet av de anmälda aktierna. *Lag (1999:600)*

16 § De nya aktierna skall medföra rätt till vinstutdelning enligt vad som har bestämts om detta i beslutet om emission. Beslutet får dock inte innebära att en sådan rätt inträder senare än för räkenskapsåret efter det under vilket aktierna skall vara betalda.

Lag (1999:600)

Upptagande av vissa andra lån

17 § Om inte något annat följer av detta kapitel, får ett försäkringsbolag inte ta upp ett penninglån på villkor att lånet skall betalas på något annat sätt än med ett nominellt penningbelopp eller med ett penningbelopp som bestäms med hänsyn till förändringar i penningvärdet. *Lag (1999:600)*

18 § Skadeförsäkringsaktiebolag och livförsäkringsaktiebolag som får dela ut vinst får ta upp lån mot obligationer eller andra skuldebrev med rätt till ränta, vars storlek är helt eller delvis beroende av vinstutdelningen till aktieägare i bolaget eller av sådan vinst i bolaget som kan användas för vinstutdelning till aktieägarna (vinstandelsbevis). Beslut om upptagande av sådant lån fattas av bolagsstämman. Styrelsen får dock fatta ett sådant beslut under förutsättning av bolagsstämmans godkännande eller efter bolagsstämmans bemyndigande. *Lag (1999:600)*

19 § har upphävts genom lag (2005:832).

6 kap. Nedsättning av aktiekapitalet

1 § Nedsättning av aktiekapitalet får ske för följande ändamål, nämligen

1. avsättning till omedelbar täckning av förlust enligt den fastställda balansräkningen, om förlusten inte kan täckas på något annat sätt,
2. återbetalning till aktieägarna, eller
3. avsättning till reservfond eller till en fond som kan användas enligt beslut av bolagsstämman.

Nedsättning för de ändamål som anges i första stycket 2 och 3 får inte avse större belopp än att det efter nedsättningen finns full täckning för det bundna egna kapitalet. Beräkningen av detta skall ske enligt balansräkningen för nästföregående räkenskapsår, om denna fastställs vid stämman och i annat fall på grundval av de handlingar som anges i 4 kap. 7 § första stycket 1–3.

Nedsättning av aktiekapitalet kan genomföras genom

1. inlösen eller sammanläggning av aktier,
2. indragning av aktier utan återbetalning, eller
3. minskning av aktiernas nominella belopp med eller utan återbetalning.

Om nedsättning av aktiekapitalet på grund av bristande betalning eller på grund av att aktier har blivit ogiltiga finns bestämmelser i 4 kap. 15 § andra stycket samt 6 a kap. 5 och 10 §§. Om nedsättning genom inlösen av aktier enligt förbehåll i bolagsordningen finns bestämmelser i 8–8 b §§. *Lag (2000:67)*

2 § Beslut om nedsättning av aktiekapitalet fattas av bolagsstämman, om inte något annat följer av 8 §. Nedsättningsbeslutet får inte fattas förrän bolaget blivit registrerat. Behöver bolagsordningen ändras, skall beslut om detta fattas först. Ett beslut om nedsättning får fattas innan ändringen stadfästas om detta sker under förutsättning att stadfästelse meddelas.

Nedsättning för de ändamål som anges i 1 § första stycket 2 eller 3 får beslutas endast efter förslag eller godkännande av styrelsen.

Bestämmelserna i 4 kap. 7 § om förslag till bolagsstämmans beslut och andra handlingar gäller i tillämpliga delar. Kallelsen till bolagsstämman skall alltid ange nedsättningsförslagets huvudsakliga innehåll. *Lag (1994:1941)*

2 a § Bolagsstämmans beslut om nedsättning är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna. Vid bolagsstämmans beslut om nedsättning enligt 8 § gäller 8 kap. 12 §.

Innebär nedsättningen att rättsförhållandet mellan redan utgivna aktier rubbas, är beslutet giltigt, om det har biträtts av samtliga vid stämman närvarande aktieägare som företräder minst nio tiondelar av aktierna. I följande fall räcker det för giltigt beslut att det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de på stämman företrädde aktierna, nämligen om

1. nedsättningen försämrar endast viss eller vissa aktiers rätt och samtliga vid stämman närvarande ägare av dessa aktier företrädande minst nio tiondelar av alla sålunda berörda aktier godkänner nedsättningen, eller
2. nedsättningen försämrar endast helt aktieslags rätt och ägare till hälften av alla aktier av detta slag och nio tiondelar av de på stämman företrädde aktierna av detta slag godkänner nedsättningen. *Lag (1994:1941)*

3 § Nedsättningsbeslutet skall ange det belopp varmed aktiekapitalet skall sättas ned (nedsättningsbeloppet), nedsättningsändamålet samt hur nedsättningen skall genomföras. Om det i samband med nedsättningen skall utskiftas medel med högre belopp än nedsättningsbeloppet, skall även det högre beloppet anges.

4 § Nedsättningsbeslutet skall anmälas för registrering. Om detta inte har skett inom fyra månader från beslutet eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftägande beslut har avskrivit en anmälan eller vägrat registrering, har nedsättningsbeslutet förfallit. Detsamma gäller beslut om sådana ändringar av bolagsordningen som förutsätter att aktiekapitalet sätts ned. *Lag (2000:822)*

5 § Skall nedsättningsbeloppet användas enligt 1 § första stycket 1, är aktiekapitalet nedsatt när beslutet har registrerats. Inom tre år från registreringen får vinstutdelning beslutas endast om rätten ger tillstånd till detta eller om aktiekapitalet har ökat med minst nedsättningsbeloppet. I fråga om rättens tillstånd gäller 6 § andra – femte styckena i tillämpliga delar.

6 § Om nedsättningsbeloppet helt eller delvis skall användas enligt 1 § första stycket 2 eller 3, får nedsättningsbeslutet inte verkställas utan rättens tillstånd, såvida inte samtidigt bolaget genom nyemission tillförs ett belopp som minst svarar mot nedsättningsbeloppet. Om försäkringsaktiebolaget samtidigt vidtar åtgärder som medför att var-

Försäkring

ken bolagets bundna egna kapital eller dess aktiekapital minskar till följd av nedsättningsbeslutet, får Finansinspektionen medge undantag från kravet på rättens tillstånd.

Rättens tillstånd skall sökas senast två månader efter det att nedsättningsbeslutet har registrerats. Till ansökningshandlingen skall fogas bevis att nedsättningsbeslutet har registrerats.

Rätten skall utan dröjsmål inhämta Finansinspektionens yttrande om eller i vad mån nedsättningen kan komma att inverka på försäkringstagarnas rätt. Finner rätten med hänsyn till yttrandets innehåll att nedsättningen inte bör verkställas, skall ansökningsgenast avslås. I annat fall skall rätten kalla bolagets borgenärer och förelägga dem som vill bestrida ansökningsgenast att senast en viss dag skriftligen hos rätten anmäla detta. I föreläggandet skall anges att den som inte gjort sådan anmälan anses ha medgivit ansökningsgenast. I kallelsen skall ett kortfattat sammandrag av inspektionens yttrande tas in. Kallelsen skall genast kungöras genom rättens försorg i Post- och Inrikes Tidningar.

Om ansökningsgenast inte bestrids eller om de borgenärer som bestrider den får full betalning eller betryggande säkerhet för sina fordringar eller, beträffande bestridande av försäkringstagare, om inspektionens yttrande ger grund för det, skall tillstånd meddelas.

Om en borgenärs anspråk avser en sådan fordran på lön eller annan ersättning som har förmånsrätt enligt 12 § förmånsrättslagen (1970:979) eller en fordran på pension som har förmånsrätt enligt 12 eller 13 § samma lag, skall han inte kallas av rätten och har inte heller rätt till betalning eller säkerhet enligt fjärde stycket. *Lag (1994:1941)*

7 § Rätten skall underrätta registreringsmyndigheten om ansökningar enligt 6 § och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar.

Har rätten genom lagakraftvunnet beslut bifallit en ansökan enligt 6 §, är aktiekapitalet nedsatt när beslutet har registrerats.

Om inte ansökan om rättens tillstånd har gjorts inom föreskriven tid eller om rätten genom lagakraftvunnet beslut har avslagit ansökan, skall registreringsmyndigheten förklara att nedsättningsbeslutet har förfallit. Detsamma gäller beslut om sådana ändringar av bolagsordningen som förutsätter att aktiekapitalet sätts ned. *Lag (2000:822)*

8 § I ett försäkringsaktiebolag, vars aktiekapital utan ändring av bolagsordningen kan bestämmas till ett lägre belopp eller ett högre belopp, kan i bolagsordningen tas in ett förbehåll att aktiekapitalet kan sättas ned genom inlösen av aktier, dock inte under minimikapitalet. Förbehållet skall ange ordningen för inlösningen och inlösningsbeloppet eller grunderna för dess beräkning.

Om förbehållet förs in genom att bolagsordningen ändras, får det endast avse aktier som kan tecknas eller ges ut efter det att ändringen har registrerats. Har en fondemission ägt rum efter registreringen, får fondaktierna lösas in först när tre år har förflutit från registreringen av emissionen.

Nedsättningen får inte ske så att full täckning inte finns för det bundna egna kapitalet. Beräkningen av detta skall ske på grundval av den fastställda balansräkningen för det nästföregående räkenskapsåret. *Lag (1994:1941)*

8 a § Bestämmelserna i 6 och 7 §§ tillämpas även vid nedsättning enligt 8 §. Bestämmelserna gäller dock inte om

1. nedsättningen genomförs genom inlösen med ett sammanlagt belopp som inte överstiger det fria egna kapitalet beräknat på grundval av fastställd balansräkning för nästföregående räkenskapsår och
2. ett belopp som motsvarar nedsättningsbeloppet avsätts till reservfonden.

Lag (1994:1941)

8 b § I fall som anges i 8 a § andra meningen skall bolaget, när det enligt förbehåll i bolagsordningen har blivit bestämt att vissa aktier skall inlösas och att ett belopp motsvarande nedsättningsbeloppet skall avsättas till reservfonden, genast anmäla för registrering att aktiekapitalet sätts ned med dessa aktiers sammanlagda nominella belopp. När registrering har skett, är aktiekapitalet nedsatt. *Lag (1994:1941)*

9–10 §§ har upphävts genom lag (2000:67).

6 a kap. Förvärv och överlåtelse av egna aktier

Teckning av egna aktier

1 § Ett försäkringsaktiebolag får inte teckna egna aktier.

Om ett försäkringsaktiebolag har tecknat egna aktier, skall stiftarna eller vid nyemission styrelsen och den verkställande direktören anses ha tecknat aktierna för egen räkning med solidariskt ansvar för betalningen. Det gäller dock inte stiftare, styrelseledamot eller verkställande direktör som visar att han inte kände till eller bort känna till aktieteckningen.

Om aktier i ett försäkringsaktiebolag har tecknats av någon i eget namn men för bolagets räkning, skall han anses ha tecknat aktierna för egen räkning.

Bestämmelserna i första–tredje styckena gäller även i fråga om dotterföretags teckning av aktier i moderbolag. *Lag (2000:67)*

Egna aktier som pant

2 § Ett försäkringsaktiebolag får inte ta emot egna aktier som pant. Dotterföretag får inte heller ta emot aktier i moderbolag som pant.

Ett avtal i strid med förbudet i första stycket är ogiltigt. *Lag (2000:67)*

Försäkring

Förvärv av egna aktier

3 § Ett publikt skadeförsäkringsaktiebolag och ett publikt livförsäkringsaktiebolag som får dela ut vinst får, om dess aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, förvärva egna aktier enligt bestämmelserna i 7–9 §§. Beslut om förvärv skall i så fall fattas med tillämpning av 11–16 §§. Om bolaget har förvärvat aktier i strid med 7–9 §§, gäller bestämmelserna i 10 §. Ett bolag som nu sagts får även förvärva egna aktier enligt 4 §.

Andra publika försäkringsaktiebolag samt privata försäkringsaktiebolag får inte förvärva egna aktier utom i de fall som anges i 4 §. Ett avtal som strider häremot är ogiltigt.

Vad som sägs i första och andra styckena samt 4–16 §§ om förvärv av egna aktier gäller även förvärv som görs av någon annan som handlar i eget namn men för bolagets räkning. *Lag (2007:532)*

4 § Försäkringsaktiebolag får

1. förvärva egna aktier för vilka ersättning inte skall betalas,
2. förvärva egna aktier som ingår i en affärsrörelse som bolaget övertar, och
3. på auktion ropa in egna aktier som har utmätts för bolagets fordran. *Lag (2000:67)*

5 § Aktier som har förvärvats enligt 4 § och som inte har dragits in genom nedsättning av aktiekapitalet skall avyttras så snart det kan ske utan förlust, dock senast tre år efter förvärvet. Aktier som inte avyttras inom denna tid skall av bolaget förklaras ogiltiga. Bolaget skall i sådant fall sätta ned aktiekapitalet med aktiernas nominella belopp. Ett förslag till beslut om nedsättning skall läggas fram på den första bolagsstämma som hålls sedan ogiltighet har inträtt. Nedsättningsbeloppet skall föras över till reservfonden eller, i ett livförsäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst, till överkursfonden.

Lag (2000:67)

6 § Ett publikt försäkringsaktiebolag som avses i 3 § första stycket behöver inte avyttra aktier enligt 5 §, om det skulle ha varit tillåtet att inneha dem vid en tillämpning av 9 §.

Lag (2000:67)

Tillåtna förvärvsmetoder

7 § Förvärv som avses i 3 § första stycket får ske endast

1. på en reglerad marknad,
2. på en marknad utanför EES som motsvarar en reglerad marknad efter tillstånd av Finansinspektionen, eller
3. i enlighet med ett förvärvserbjudande som har riktats till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag.

Ett tillstånd enligt första stycket 2 skall ange på vilken marknad förvärvet av egna aktier får ske samt under vilken tid tillståndet får utnyttjas. Tillstånd skall lämnas, om

1. det för verksamheten vid marknaden finns regler som motsvarar de som enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden gäller för verksamhet vid en reglerad marknad i Sverige, och
2. företaget som driver marknaden står under tillsyn av en myndighet eller något annat behörigt organ. *Lag (2007:532)*

Skyddet för bolagets bundna egna kapital

8 § Ett publikt försäkringsaktiebolag som avses i 3 § första stycket får förvärva egna aktier endast om aktierna är helt betalda.

Förvärvet får inte ske med större belopp än att det efter förvärvet finns täckning för det bundna egna kapitalet i bolaget och, om bolaget är moderbolag, i koncernen. Beräkningen av om så är fallet skall göras enligt balansräkningen för föregående räkenskapsår, om denna fastställs vid den bolagsstämma som skall besluta om förvärvet, och i annat fall på grundval av sådana handlingar som anges i 13 § andra stycket.

Förvärvet får inte heller ske med så stort belopp att förvärvet står i strid med 1 kap. 1 a § första stycket eller 12 kap. 2 § tredje stycket. *Lag (2000:67)*

Hur stor andel av aktierna som bolaget får förvärva

9 § Ett publikt försäkringsaktiebolag som avses i 3 § första stycket får inte förvärva egna aktier, i den mån bolagets innehav av egna aktier efter förvärvet kommer att uppgå till mer än en tiondel av samtliga aktier i bolaget. Aktier i bolaget som innehas av dess dotterföretag skall vid beräkningen anses som bolagets. *Lag (2000:67)*

Otillåtna förvärv av egna aktier

10 § Aktier som har förvärvats i strid med någon av bestämmelserna i 7–9 §§ skall avyttras inom sex månader från förvärvet. Aktier som inte har avyttrats inom denna tid skall av bolaget förklaras ogiltiga. Bolaget skall i sådant fall sätta ned aktiekapitalet med aktiernas nominella belopp. Ett förslag till beslut om nedsättning skall läggas fram på den första bolagsstämma som hålls sedan ogiltighet har inträtt. Nedsättningsbeloppet skall föras över till reservfonden. *Lag (2000:67)*

Vilka som får fatta beslut om förvärv av egna aktier

11 § I fall som avses i 3 § första stycket skall ett beslut om förvärv av egna aktier fattas av bolagsstämman.

Bolagsstämman kan bemyndiga styrelsen att fatta beslut om förvärv av egna aktier i bolaget. *Lag (2000:67)*

Vad kallelsen till bolagsstämman skall innehålla

12 § Kallelsen till den bolagsstämma som enligt 11 § skall behandla ett förslag om förvärv av egna aktier eller ett förslag om att bemyndiga styrelsen att fatta beslut om ett sådant förvärv skall ange förslaget huvudsakliga innehåll samt syftet med förvärvet. *Lag (2000:67)*

Vilka handlingar som skall hållas tillgängliga inför bolagsstämman

13 § Ett förslag till beslut om förvärv av egna aktier eller om bemyndigande för styrelsen att fatta ett sådant beslut skall hållas tillgängligt hos bolaget för aktieägarna under minst två veckor före den bolagsstämma vid vilken frågan skall prövas.

Om årsredovisningen inte skall behandlas på bolagsstämman, skall till förslaget fogas

1. en kopia av den årsredovisning som innehåller senast fastställda balans- och resultaträkningar, försedd med en anteckning om bolagsstämmans beslut om bolagets vinst eller förlust,
2. en kopia av revisionsberättelsen för det år årsredovisningen avser,

3. en av styrelsen undertecknad redogörelse för händelser av väsentlig betydelse för bolagets ställning, vilka har inträffat efter det att årsredovisningen lämnades, och
4. ett yttrande från revisorerna över den redogörelse som avses i 3.

Kopior av handlingar som avses i första och andra styckena skall genast sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Handlingarna skall läggas fram på bolagsstämman. *Lag (2000:67)*

Vad ett beslut om förvärv av egna aktier skall innehålla

14 § Bolagsstämmans beslut enligt 11 § första stycket skall innehålla uppgift om det sätt som aktierna skall förvärvas på.

Om aktierna skall förvärvas i enlighet med ett erbjudande som riktas till samtliga aktieägare eller samtliga ägare till aktier av ett visst slag, skall beslutet innehålla uppgifter om

1. den tid, före nästa ordinarie bolagsstämma, inom vilken stämmans beslut skall verkställas,
2. det antal aktier, i förekommande fall fördelat på aktieslag, som erbjudandet skall avse,
3. den ersättning som skall lämnas för aktierna,
4. om ersättningen skall bestå av annan egendom än pengar, egendomens art och mängd, samt
5. övriga villkor för förvärvet.

Om aktierna skall förvärvas på annat sätt än som avses i andra stycket, skall beslutet innehålla uppgifter om

1. den tid, före nästa ordinarie bolagsstämma, inom vilken stämmans beslut skall verkställas,
2. det högsta antal aktier, i förekommande fall fördelat på aktieslag, som får förvärvas,
3. det lägsta och högsta pris som får betalas för aktierna, samt
4. övriga villkor för förvärvet. *Lag (2000:67)*

Vad ett bemyndigande för styrelsen att fatta beslut om förvärv av egna aktier skall innehålla

15 § Ett bemyndigande enligt 11 § andra stycket skall innehålla uppgifter om

1. det sätt som aktier får förvärvas på,
2. den tid, före nästa ordinarie bolagsstämma, inom vilken bemyndigandet får utnyttjas,
3. det högsta antal aktier, i förekommande fall fördelat på aktieslag, som får förvärvas,
4. det lägsta och högsta pris som får betalas för aktierna,
5. om ersättningen skall bestå av annan egendom än pengar, egendomens art och mängd, samt
6. övriga villkor för förvärvet. *Lag (2000:67)*

Majoritetskrav

16 § Ett beslut av bolagsstämman om förvärv av egna aktier eller om bemyndigande för styrelsen att fatta ett sådant beslut är giltigt endast om det har biträttas av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid bolagsstämman företrädde aktierna. *Lag (2000:67)*

Publika försäkringsaktiebolags överlåtelse av egna aktier

17 § När ett publikt försäkringsaktiebolag överlåter egna aktier, skall det ske med tillämpning av 18–20 §§ eller 21 och 22 §§.

Första stycket gäller inte vid avyttring som avses i 5 och 10 §§. *Lag (2000:67)*

Försäkring

Överlåtelse av egna aktier på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES

18 § Ett publikt försäkringsaktiebolag får överlåta egna aktier

1. på en reglerad marknad, eller
2. på en marknad som motsvarar en reglerad marknad utanför EES efter tillstånd av Finansinspektionen.

Ett tillstånd enligt första stycket 2 skall ange på vilken marknad överlåtelsen av egna aktier får ske samt under vilken tid tillståndet får utnyttjas. Tillstånd skall lämnas, om

1. det för verksamheten vid marknaden finns regler som motsvarar de som enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden gäller för verksamhet vid en reglerad marknad i Sverige, och
2. företaget som driver marknaden står under tillsyn av en myndighet eller ett annat behörigt organ. *Lag (2007:532)*

19 § Ett beslut om överlåtelse av egna aktier enligt 18 § skall fattas av bolagsstämman. Bolagsstämman kan även bemyndiga styrelsen att fatta ett sådant beslut.

Ett beslut av bolagsstämman enligt första stycket är giltigt endast om det har biträttts av aktieägare med minst två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid bolagsstämman företrädde aktierna. *Lag (2000:67)*

20 § Ett beslut av bolagsstämman om överlåtelse av egna aktier enligt 18 § eller om bemyndigande för styrelsen att fatta ett sådant beslut skall innehålla uppgifter om

1. den tid, före nästa ordinarie bolagsstämma, inom vilken stämmans beslut om överlåtelse skall verkställas eller styrelsens bemyndigande får utnyttjas,
2. det högsta antal aktier, i förekommande fall fördelat på aktieslag, som får överlåtas,
3. det lägsta pris som aktierna får överlåtas för, och
4. övriga villkor för överlåtelsen.

Bestämmelserna i 4 kap. 4 § första och tredje styckena tillämpas i fråga om förslag till beslut enligt första stycket. *Lag (2000:67)*

Överlåtelse av egna aktier som inte sker på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES

21 § Vid ett publikt försäkringsaktiebolags överlåtelse av egna aktier på annat sätt än som anges i 18 § tillämpas

1. 2 kap. 2 § andra stycket om medgivande till betalning med apportegendom,
2. vad som gäller om nyemission i följande bestämmelser i 4 kap. denna lag:
 - 1 § andra stycket om beslutanderätt,
 - 3 § andra–fjärde styckena och 4 § om information om apport m.m.,
 - 5 § om företrädesrätt m.m.,
 - 6 § om emissionsbevis m.m.,
 - 6 a § om försäljning av udda företrädesrätter,
 - 7 § om förslag till beslut m.m.,
 - 9 § om kungörelser m.m.,
 - 10 § första–tredje styckena om aktieteckning,
 - 11 § om tilldelning av aktier m.m.,
 - 16 § första och andra styckena samt 17 § första, andra och fjärde styckena om styrelsens beslut om nyemission,
3. vad som enligt lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m.m. gäller vid nyemission eller överlåtelse av aktier, samt
4. vad som gäller enligt lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument gäller om prospekt vid erbjudanden av finansiella instrument till allmänheten.

Lag (2005:832)

22 § I fall som anges i 21 § skall ett beslut om överlåtelse av egna aktier innehålla uppgifter om

1. det högsta antal aktier, i förekommande fall fördelat på aktieslag, som skall överlåtas,
2. den företrädesrätt att förvärva aktier som tillkommer aktieägarna eller andra eller vem som annars får förvärva aktier,
3. den tid inom vilken aktieägare kan utnyttja sin företrädesrätt,
4. den tid inom vilken aktierna skall betalas eller, i förekommande fall, det förhållandet att teckning skall ske genom betalning,
5. den fördelningsgrund som styrelsen vid överteckning skall tillämpa beträffande aktier som inte tecknas med företrädesrätt, och
6. det belopp som skall betalas för en aktie.

I förekommande fall skall ett beslut enligt första stycket även innehålla

1. ett förordnande som avses i 4 kap. 6 a §,
2. ett förordnande om att kuponger som hör till aktiebrevens skall användas som teckningsrättsbevis,
3. en bestämmelse om apport eller att aktie skall tecknas med kvittningsrätt eller med andra villkor, samt
4. upplysningar om att redogörelse och yttrande som avses i 4 kap. 3 § andra stycket och 4 § har avgetts.

I avstämningsbolag skall en avstämningsdag anges i beslutet, om aktieägare skall ha företrädesrätt att förvärva aktier. Avstämningsdagen får inte sättas tidigare än tre veckor från det att beslutet har kungjorts enligt 4 kap. 9 §.

Den tid som anges i första stycket 3 får inte understiga två veckor från utfärdandet av kungörelse enligt 4 kap. 9 § eller, om samtliga aktieägare har varit företrädare vid den bolagsstämma som har beslutat om överlåtelsen, från beslutet eller, i fråga om avstämningsbolag, från avstämningsdagen. *Lag (2000:67)*

Dotterföretags förvärv och innehav av aktier i moderbolag

23 § Ett dotterföretag får inte förvärva aktier i moderbolag. Ett avtal som strider mot detta förbud är ogiltigt.

Trots bestämmelsen i första stycket får ett dotterföretag förvärva aktier i moderbolag i fall som avses i 4 §. *Lag (2000:67)*

24 § Om ett dotterföretag har förvärvat aktier i moderbolag med stöd av 23 § andra stycket, gäller bestämmelserna i 5 §. *Lag (2000:67)*

25 § Om ett försäkringsaktiebolag har blivit moderbolag och dess dotterföretag innehar aktier i moderbolaget, skall bestämmelserna i 5 § tillämpas på dessa aktier. Aktierna skall därvid avyttras senast tre år efter det att koncernförhållandet uppstod.

Lag (2000:67)

7 kap. Rörelsen

1 § Ett försäkringsbolags försäkringstekniska avsättningar ska motsvara belopp som krävs för att bolaget vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma med anledning av ingångna försäkringsavtal. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara bolagets ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning),
2. inträffade oreglerade försäkringsfall, kostnader för regleringen av dessa samt återbäring som förfallit till betalning men inte betalats ut (oreglerade skador),
3. sådan återbäring som är garanterad i nominella eller reala belopp (garanterad återbäring), och som inte omfattas av 1 eller 2,

4. sådan återbäring inom livförsäkringsrörelse som är villkorad av värdeförändringar på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står risken för (villkorad återbäring), och
5. fondförsäkringar som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken för (fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken).

Ansvaret flera försäkringsbolag solidariskt för en försäkring, ska vid beräkningen av det enskilda bolagets försäkringstekniska avsättningar endast beaktas den del av försäkringen som enligt avtal mellan bolagen avser det bolaget.

Avsättning för oregrerade skador ska beräknas särskilt för varje försäkringsfall. För skadeförsäkringsrörelse får statistiska metoder användas om de leder till en tillräcklig avsättning med beaktande av skadornas art.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning. *Lag (2008:102)*

2 § Avsättningen för ej intjänade premier ska beräknas så att den alltid motsvarar summan av avsättningarna för varje försäkringsavtal. Avsättningen för kvardröjande risker ska avse ett för bolaget beräknat tillägg som utöver avsättningen för ej intjänade premier kan anses behövt för att täcka framtida kostnader som har samband med ingångna försäkringsavtal. En försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod för kollektiv beräkning av avsättningarna får dock användas, om avsättningen beräknad enligt en sådan metod ger i stort sett samma resultat som om avsättningen hade beräknats för varje försäkring.

Livförsäkringsavsättningen för direkt försäkring ska beräknas så att den alltid motsvarar summan av avsättningarna för varje livförsäkringsavtal beräknat enligt tredje stycket. I avsättningen ska det tillägg inräknas som behövs för att täcka alla förluster på grund av att försäkringarna upphör i förtid. En annan försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod för kollektiv beräkning av avsättningarna får användas, om den ger i stort sett samma resultat som om avsättningen hade beräknats för varje försäkring.

Livförsäkringsavsättningen för ett livförsäkringsavtal om direkt försäkring utgörs av skillnaden mellan det förväntade kapitalvärdet av bolagets framtida utgifter för försäkringsavtalet och det förväntade kapitalvärdet av de premier bolaget ytterligare kan ha att ta ut för försäkringsavtalet (prospektiv beräkningsmetod). En annan försäkringsmatematiskt vedertagen beräkningsmetod får användas, om avsättningen beräknad enligt en sådan metod inte blir lägre än om en prospektiv beräkningsmetod hade använts eller om den metoden inte är möjlig att tillämpa för försäkringsavtalet.

Beräkningen enligt andra och tredje styckena ska grundas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats samt driftskostnader som var för sig är betryggande.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska de antaganden som avses i fjärde stycket göras på ett aktsamt sätt.

Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska utföras minst en gång om året.

Finansinspektionen får i enskilda fall besluta om undantag från vad som anges i sjätte stycket. Beräkningarna måste dock alltid utföras minst var tredje år.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om beräkning av livförsäkringsavsättningar. *Lag (2008:102)*

3 § Ett försäkringsbolag ska upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Sådana riktlinjer ska innehålla principerna för

1. hur premier bestäms,
2. beräkning av försäkringstekniska avsättningar,
3. återköp och belåning av försäkringar,

4. fördelning av återbäring till försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade,
5. avgivande och mottagande av återförsäkring, samt
6. hur soliditeten ska tillgodoses.

De försäkringstekniska riktlinjerna ska kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag. Underlaget ska innehålla de antaganden som behövs för att beräkna

1. premier, försäkringstekniska avsättningar, tekniska återköpsvärden och belåningsvärden,
2. gränserna för skyldigheten att teckna återförsäkring och begränsningarna för mottagen återförsäkring,
3. fördelningen av återbäring, samt
4. soliditetsreserver.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett sådant beräkningsunderlag får bolaget helt eller delvis avstå från att upprätta det. *Lag (2008:102)*

Försäkring

4 § Premier för livförsäkringar och skadeförsäkringar som meddelas för längre tid än tio år skall bestämmas på grundval av sådana antaganden som avses i 2 § fjärde stycket, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till bolagets ekonomiska situation.

Premier för tjänstepensionsförsäkringar skall bestämmas på grundval av sådana antaganden som avses i 2 § femte stycket, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till bolagets ekonomiska situation. *Lag (2005:1121)*

5–6 §§ har upphävts genom lag (1999:600).

7 § har upphävts genom lag (1995:779).

8 § Ett försäkringsbolag får inte förespegla framtida återbäring som saknar grund i försäkringsavtalet. *Lag (1999:600)*

8 a § Senast när försäkringstekniska riktlinjer för livförsäkring börjar användas, skall de ges in till Finansinspektionen.

Till riktlinjerna skall fogas en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för försäkringsbolaget samt för försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad redogörelsen skall innehålla.

Bestämmelserna i första och andra styckena gäller också vid ändring av försäkringstekniska riktlinjer. *Lag (1999:600)*

9 § Ett försäkringsbolag ska ha tillgångar för skuldtäckning som minst uppgår till ett belopp som motsvarar

1. försäkringstekniska avsättningar för egen räkning,
2. värdet av reservdeposition som en återförsäkringsgivare har ställt hos bolaget, och
3. utjämningsreserv för kreditförsäkring enligt 12 kap. 9 a §.

Skuldtäckningstillgångarna ska placeras och värderas enligt 9 a–10 f, 12, 13, 15 och 29 §§.

Med försäkringstekniska avsättningar för egen räkning avses de försäkringstekniska avsättningarna inklusive mottagen återförsäkring och med avdrag för avgiven återförsäkring.

Om avgiven återförsäkring inte bidrar till att minska bolagets risktagande, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att avdrag inte får göras för sådan återförsäkring. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får avdrag inte vägras av skäl som har sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser. *Lag (2008:102)*

9 a § De tillgångar som används för skuldtäckning ska placeras så att lämplig risk-spridning uppnås. Tillgångarna ska, med beaktande av bolagets försäkringsåtaganden och förändringar i tillgångarnas framtida värde och avkastning, placeras så att bolagets betalningsberedskap är tillfredsställande och den förväntade avkastningen tillräcklig. *Lag (2008:102)*

10 § För skuldtäckning som avses i 9 § får, med de begränsningar som anges i andra-
sjätte styckena och 10 a–10 d §§, följande tillgångar användas:

1. Obligationer eller andra skuldförbindelser som svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar för.
2. Obligationer eller andra skuldförbindelser som Europeiska gemenskaperna eller utländska stater eller centralbanker svarar för.
3. Obligationer eller andra skuldförbindelser som utländsk kommun eller därmed jämförlig utländsk samfällighet med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd svarar för.
4. Obligationer eller andra skuldförbindelser som internationella organisationer svarar för.
5. Fordringar på premie eller andra fordringar på försäkringstagare som har samband med försäkringsavtal, om rättssubjekt som anges i 1–4 svarar för fordran. Ett försäkringsbolag som ingår i en koncern och vars verksamhet uteslutande består i att försäkra risker inom koncernen, får för skuldtäckning även använda fordringar som bolag inom koncernen svarar för. Om en fordran enligt denna punkt varit förfallen till betalning längre tid än tre månader, får den dock inte användas för skuldtäckning.
- 5 a. Fordringar på premier för skadeförsäkring får, när flera premieperioder avtalats och fordringarna avser premier som inte förfallit till betalning för andra perioder än den första, användas för skuldtäckning upp till det belopp som svarar mot avsättningen för försäkringsåtagandet, om avsikten är att åtagandet ska sägas upp vid dröjsmål med betalningen.
6. Skuldförbindelser med säkerhet i bolagets livförsäkringsbrev, inom återköpsvärdet.
7. Medel på konto i bank, kreditmarknadsföretag eller utländskt kreditinstitut.
8. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 2 kap. 2 § första stycket 2 och 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden svarar för. Med kreditinstitut avses bank, kreditmarknadsföretag, Svenska skeppshypotekskassan och Sveriges allmänna hypoteksbank.
9. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett utländskt kreditinstitut svarar för.
10. Obligationer och andra skuldförbindelser som ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag svarar för.
11. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag, ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, med undantag av bolag som avses i 12.
12. Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett publikt aktiebolag eller ett motsvarande utländskt bolag, under förutsättning att bolaget har till uppgift att äga sådana tillgångar som anges i 13.
13. Fastigheter, tomträtter och byggnader samt andelar i sådan egendom.
14. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–4 och 8–10 svarar för och som panträtt i fastighet eller tomträtt lämnats som säkerhet för. Panträtten ska ligga inom en viss andel av fastighetens eller tomträttens värde. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om andelens storlek och om värdering av fastigheter och tomträtter för tillämpningen av bestämmelserna i denna punkt.

15. Skuldförbindelser som fysiska personer och andra subjekt än de som anges i 1–4 och 8–10 svarar för och som annan betryggande säkerhet än panträtt i fastighet eller tomträtt lämnats som säkerhet för.
16. Kassa.
17. Andelar i investeringsfonder och i sådana fondföretag som avses i 1 kap. 7 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, om de förvaltade tillgångarna huvudsakligen består av tillgångar som får användas för skuldtäckning. Vid tillämpningen av denna punkt krävs inte en sådan anmälan från fondförvaltaren som avses i nämnda paragraf.
18. Beslutad överskjutande skatt.
19. Återförsäkringsgivares fordran hos det avgivande försäkringsbolaget (återförsäkringstagaren) som grundas på att återförsäkringstagaren har hållit kvar tillgångar som motsvarar en avgiven återförsäkring.

Andra fondpapper än sådana som avses i 10 a § första stycket 1, får bara användas för skuldtäckning om de är kortfristigt realiserbara eller är föremål för handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES.

Aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier, som har getts ut av ett privat aktieföretag får användas för skuldtäckning under förutsättning att företaget är ett dotterföretag som anges i 10 a § första stycket 1.

Utländska tillgångar som avses i första stycket 2–4, 7 och 9–12 får användas för skuldtäckning i den mån det följer av föreskrifter som meddelats av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämt

1. såvitt angår första stycket 2, om vilka utländska stater och utländska centralbanker som avses,
2. såvitt angår första stycket 4, om vilka internationella organisationer som avses, samt
3. såvitt angår första stycket 3, 7 och 9–12, om vilka stater de rättssubjekt som avses ska vara belägna eller ha sitt säte i.

Tillgångar får användas för skuldtäckning endast till den del de inte belastas av panträtt eller annan säkerhetsrätt.

För att tillgångar enligt första stycket 13 ska få användas för skuldtäckning ska byggnader som hör till fastigheter och tomträtter vara brandförsäkrade. Detsamma gäller byggnader som hör till fastigheter och tomträtter som utgör säkerhet för skuldförbindelser enligt första stycket 14.

Förlagsbevis och förlagsandelsbevis ska vid tillämpningen av bestämmelserna i 10 b och 10 c §§ jämföras med tillgångar som anges i första stycket 11 och 12.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, besluta att även andra slag av tillgångar än som anges i första stycket tillfälligt får användas för skuldtäckning.

Obligationer eller andra skuldförbindelser och aktier eller andra värdepapper utgivna av ett specialföretag får användas för skuldtäckning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om förutsättningarna för användning av dessa tillgångar för skuldtäckning. *Lag (2008:102)*

10 a § Aktier och andelar i dotterföretag får användas för skuldtäckning om dotterföretaget

1. har till uppgift att direkt eller indirekt äga tillgångar som avses i 10 § första stycket,
2. är ett publikt försäkringsaktieföretag,
3. är ett publikt bankaktieföretag, kreditmarknadsbolag, värdepappersbolag eller fondbolag, eller
4. är ett utländskt företag av det slag som anges i 2 eller 3.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i 10 b och 10 c §§ skall de tillgångar som tillhör ett dotterföretag som anges i första stycket 1 behandlas som om tillgångarna ägts direkt av försäkringsbolaget.

För att aktier och andelar i dotterföretag som har till uppgift att äga tillgångar som avses i 10 § första stycket 13 eller 14, skall få användas för skuldtäckning, skall byggnader som hör till fastigheter och tomträtter vara brandförsäkrade. *Lag (1999:1123)*

10 b § Av det belopp som skall skuldtäckas får en andel om högst

- 75 procent motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 7–10, varav högst 50 procentenheter får motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 10,
- 25 procent motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 11,
- 25 procent motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 12–14,
- 10 procent motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 15, och
- 3 procent motsvaras av tillgångar som anges i 10 § första stycket 16.

Andra fondpapper än sådana som avses i 10 § första stycket 17 och 10 a § första stycket 1, och som inte omsätts på någon reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, får uppgå till högst 10 procent av de tillgångar som används för skuldtäckning.

Vid tillämpningen av bestämmelserna i första stycket skall även beaktas ett försäkringsbolags indirekta ägande av tillgångar genom dess innehav av andelar i investeringsfonder eller placeringar i fondföretag som används för skuldtäckning.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, medge tillfälliga avvikelser från de begränsningar som anges i första och andra styckena. Om det finns synnerliga skäl får Finansinspektionen också medge avvikelser, som inte är tillfälliga, från begränsningarna i första stycket första–fjärde strecksatserna.

Sådana avvikelser som anges i fjärde stycket får även medges om

1. det på grund av ändrade antaganden om ränta krävs en väsentlig ökning av livförsäkringsavsättningarna,
2. en anpassning till begränsningarna i första och andra styckena skulle medföra väsentliga men för kapitalförvaltningen, och
3. bolaget har särskilda förutsättningar för att tillgodose kraven i 9 a § andra och tredje meningarna. *Lag (2007:532)*

10 c § Värdet av en enskild placering får motsvara högst följande andelar av det belopp som ska skuldtäckas:

1. Fem procent om placeringen utgörs av en fastighet, tomträtt eller byggnad, eller en grupp av sådan egendom, om egendomen eller egendomarna är belägna på ett sådant sätt att de ur risksynpunkt utgör en investering. Motsvarande ska gälla för andelar i sådan egendom.
2. Fem procent om placeringen utgörs av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier eller obligationer eller skuldförbindelser från samma emittent eller samma låntagare, om inte något annat följer av 3 eller 4.
3. Tio procent om placeringen utgörs av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier eller obligationer eller skuldförbindelser från samma emittent eller låntagare, om denne är sådant rättssubjekt som anges i 10 § första stycket 8 eller 9. Det sammanlagda innehavet av sådana tillgångar får uppgå till högst 40 procent av det belopp som ska skuldtäckas. Andelen aktier eller andra värdepapper som kan jämföras med aktier från samma emittent får dock inte överstiga fem procent av det belopp som ska skuldtäckas.
4. Tjugofem procent om placeringen utgörs av skuldförbindelser från samma emittent utgivna enligt lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer eller motsvarande utländska skuldförbindelser.

Det sammanlagda innehavet av placeringar enligt första stycket 2–4 som härrör från samma emittent eller låntagare får uppgå till högst tjugofem procent av det belopp som ska skuldtäckas.

Begränsningarna i första stycket 2–4 ska tillämpas på motsvarande sätt för grupper av emittenter eller låntagare med inbördes anknytning. Med en sådan grupp avses två

eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller därför att de, utan att stå i sådant förhållande, har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Begränsningarna i första stycket 2 och 3 gäller inte sådana i 10 § första stycket 1–5 angivna tillgångar som får användas för skuldtäckning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får inom de ramar som anges i första stycket meddela föreskrifter om lämplig riskspridning.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta om tillfälliga avvikelser från de begränsningar som anges i första stycket. *Lag (2008:102)*

10 d § De tillgångar som används för skuldtäckning skall, i fråga om skadeförsäkring, finnas inom EES om risken är belägen inom EES och, i fråga om livförsäkring, finnas inom EES om försäkringsbolagets verksamhet utövas inom EES. För risker och verksamhet utanför EES skall de tillgångar som används för skuldtäckning finnas i Sverige.

Utän hinder av första stycket får tillgångar finnas utanför EES eller, i fall som avses i första stycket andra meningen, inom EES, om det inte kan antas försäkra förmånsrätten enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) och lokaliseringen även i övrigt är bryggande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om lokalisering av tillgångar enligt andra stycket. *Lag (1999:600)*

10 e § De tillgångar som används för skuldtäckning skall placeras så att risken för valutakursförluster begränsas.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om högsta tillåtna valutakursrisk. *Lag (1999:600)*

10 f § Fordringar på någon annan än försäkringstagare ska beaktas endast till den del de överstiger belopp som gäldenären har att fordra av bolaget.

De tillgångar som används för skuldtäckning ska värderas till verkligt värde. Från detta värde ska avdrag göras för skulder som hänför sig till förvärvet av tillgången.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. värdering till verkligt värde, och
2. vilket värde som tillgångar som anges i 10 § första stycket 13 högst får tas upp till.

För sådana aktier i dotterbolag, som med stöd av 10 a § första stycket 1 används för skuldtäckning, får inte högre värde fastställas än det värde som skulle ha fastställts för tillgångarna sammanlagt, efter avdrag för bolagets skulder, om de ägts direkt av försäkringsbolaget. Om försäkringsbolaget inte äger samtliga aktier i dotterbolaget, beaktas endast så stor del av tillgångarnas värde som svarar mot aktieinnehavet.

Lag (2008:102)

10 g § Ett försäkringsbolag ska upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer ska innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar, med en särskild redovisning av principerna för placering av de tillgångar som används för skuldtäckning.

Livförsäkringstagare och de som erbjuds att teckna en livförsäkring i bolaget ska informeras om det huvudsakliga innehållet i riktlinjerna, om det inte med hänsyn till försäkringens särskilda beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning till sådan information. Avser verksamheten tjänstepensionsförsäkring, ska informationen ges även till andra ersättningsberättigade på grund av försäkringen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad riktlinjerna för verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska innehålla samt om skyldigheten att lämna information och om vilka försäkringar som inte ska omfattas av informationskyldigheten.

För placeringsriktlinjer i försäkringsbolag som meddelar tjänstepensionsförsäkring ska bestämmelserna i 8 a § tillämpas. *Lag (2008:102)*

11 § Ett försäkringsbolag ska föra ett register som vid varje tidpunkt utvisar de tillgångar som används för skuldtäckning och tillgångarnas värde. Om 1 kap. 3 a § är tillämplig på försäkringsbolagets verksamhet, ska bolaget föra ett särskilt register för de tillgångar som används för skuldtäckning i verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring.

Om en tillgång som antecknats i ett register har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för skuldtäckning, ska detta antecknas i registret.

Lag (2008:102)

11 a § Förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) följer med fordran som

1. grundas på försäkringsavtal, eller
2. avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Förmånsrätten omfattar de tillgångar som finns upptagna i sådana register som anges i 11 § när bolaget försätts i konkurs eller utmätning äger rum.

Fordran grundad på avtal om återförsäkring har förmånsrätt efter annan fordran som avses i första stycket. *Lag (2005:1051)*

12 § Bestämmelserna i 10 och 10 b §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar i verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring. För sådana tillgångar gäller, utöver de begränsningar som följer av 9 a, 10 a och 10 c–10 e §§ samt av andra stycket i denna paragraf, att de skall placeras på det sätt som bäst gagnar de ersättningsberättigades intressen och också i övrigt på ett aktsamt sätt.

Av det belopp som skall skuldtäckas i verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får en andel om högst

1. tio procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna inte är föremål för handel på reglerade marknader eller motsvarande marknader utanför EES,
2. tre procent utgöras av kontanta medel,
3. fem procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser från samma emittent eller låntagare, om denne i egenskap av arbetsgivare betalar försäkringspremier till försäkringsbolaget (uppdragsgivande företag), och
4. tio procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 3 och som getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med sådan inbördes anknytning som anges i 10 c § andra stycket, vari ett uppdragsgivande företag ingår.

Begränsningarna i andra stycket 3 och 4 gäller inte sådana tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen i enskilda fall besluta om undantag från de begränsningar som anges i andra stycket 1 och 2. *Lag (2007:532)*

13 § Bestämmelserna i 9 a, 10, 10 b–10 e och 12 §§ gäller inte för tillgångar som svarar mot avsättningar för villkorad återbäring och för fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken. Sådana tillgångar skall placeras på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till åtagandets karaktär.

I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall de tillgångar som avses i första stycket placeras på det sätt som bäst gagnar de ersättningsberättigades intressen och också i övrigt på ett aktsamt sätt samt i enlighet med bestämmelserna i 12 § andra stycket 3 och 4 och tredje stycket. *Lag (2005:1121)*

14 § Om ett annat land inom EES har bestämmelser som innebär ytterligare begränsningar för ett försäkringsbolags placering av tillgångar i verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring utöver vad som framgår av detta kapitel, skall ett försäkringsbolag som bedriver sådan verksamhet där, på begäran från det landet, tillämpa även de bestämmelserna. *Lag (2005:1121)*

15 § Bestämmelserna i 10 § första–åttonde styckena och 10 a–10 e §§ gäller inte för återförsäkringsbolag. För sådana bolag gäller, utöver de begränsningar som följer av 9 a § och 10 § nionde stycket, att skuldtäckningstillgångarna ska placeras så att det möjliggör för bolaget att på ett lämpligt sätt anpassa sig till ändrade ekonomiska omständigheter och till katastrofer som får betydande följder för bolaget. Placeringar i tillgångar som inte handlas på en reglerad marknad eller motsvarande marknad utanför EES ska hållas på aktsamma nivåer. *Lag (2008:102)*

16 § har upphävts genom lag (2005:406).

17 § har upphävts genom lag (1999:1123).

17 a § har upphävts genom lag (1999:1124).

17 b § Optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument får användas för att sänka den finansiella risken i ett försäkringsbolag och för att effektivisera förvaltningen av bolagets tillgångar.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om tillämpningen av bestämmelserna i första stycket. *Lag (1999:600)*

Försäkring

18 § Försäkringsbolag får inte utan Finansinspektionens medgivande meddela försäkringar med solidarisk ansvarighet. *Lag (1991:1767)*

19 § Ett försäkringsbrev skall innehålla uppgifter både om de allmänna försäkringsvillkoren och om de särskilda villkoren för den försäkring som avses i brevet.

Lag (1999:600)

19 a § Om en försäkringstagare har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), skall försäkringsbolaget se till att detta och de närmare villkoren för återköpet eller överföringen framgår av försäkringsavtalet.

Lag (2007:122)

19 b § Om en försäkringstagare, som har rätt till återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104), vill flytta försäkringens värde till ett annat försäkringsbolag, skall det försäkringsbolag från vilket värdet flyttas så snart som möjligt överföra värdet och de uppgifter om försäkringen som behövs till det andra bolaget.

Lag (2007:122)

20 § En personuppgift som anger att en försäkringstagare har vidtagit dispositioner beträffande i framtiden utfallande försäkringsbelopp till förmån för någon annan och som behandlas enligt personuppgiftslagen (1998:204), får inte lämnas ut till förmåns tagaren. *Lag (1998:722)*

20 a § Uppgift om genetisk undersökning eller genetisk information som avser en enskild person får inte obehörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:429)*

21 § Om det föreligger intressegemenskap mellan å ena sidan ett försäkringsbolag och å andra sidan ett aktiebolag som denna lag inte är tillämplig på eller en ekonomisk förening, får Finansinspektionen förelägga aktiebolaget eller föreningen att avge en särskild redovisning över intressegemenskapen. Sådant föreläggande får dock endast meddelas om det behövs med hänsyn till tillsynen över försäkringsverksamheten. Redovisningen skall avges enligt anvisningar av Finansinspektionen.

Lag (1999:225)

22 § Kapitalbasen för livförsäkringsrörelse får omfatta följande poster:

1. inbetalat aktiekapital eller inbetalat garantikapital,
2. övrigt eget kapital med avdrag för utdelning, samt
3. obeskattade reserver.

Finansinspektionen får, i den mån 26 § fjärde stycket inte hindrar det, medge att också andra poster än som sägs i första stycket får ingå i kapitalbasen. *Lag (2004:1179)*

23 § Solvensmarginalen enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska för direkt livförsäkringsrörelse bestämmas på det sätt som anges i denna paragraf.

Solvensmarginalen för livförsäkring som avses i 2 kap. 3 b § första stycket klasserna 1 a, 2 och 3 utgår summan av följande belopp:

1. fyra procent av den del av försäkringstekniska avsättningar enligt 1 §, som svarar mot åtaganden med en finansiell eller försäkringsteknisk risk för försäkringsbolaget, utan avdrag för avgiven återförsäkring (bruttoavsättning) multiplicerat med en faktor som motsvarar förhållandet för det föregående räkenskapsåret mellan sådana försäkringstekniska avsättningar efter avdrag för avgiven återförsäkring och bruttoavsättningen; faktorn får dock inte understiga 0,85,
2. en procent av försäkringstekniska avsättningar i övrigt beräknade på det sätt som anges i 1, om
 - a) försäkringstiden överstiger fem år och det belopp som ska täcka driftkostnaderna är bestämt för längre tid än fem år, eller
 - b) avsättningarna är förenade med en rörelserisk för bolaget som inte är oväsentlig,
3. tre tiondels procent av samtliga positiva risksummor multiplicerat med en faktor som motsvarar förhållandet för det föregående räkenskapsåret mellan de positiva risksummorna efter avdrag för avgiven återförsäkring och de positiva risksummorna utan sådant avdrag; faktorn får dock inte understiga 0,5, samt
4. tjugofem procent av de nettodriftskostnader som är hänförliga till sådana avtal under föregående räkenskapsår som inte är förenade med någon placeringsrisk för försäkringsbolaget och där det belopp som ska täcka driftkostnaderna inte är bestämt för längre tid än fem år.

För försäkringar enbart för dödsfall ska vid tillämpning av andra stycket 3 i stället för tre tiondels procent gälla en tiondels procent om försäkringstiden är högst tre år och femton hundradels procent om försäkringstiden är längre än tre år men högst fem år.

Solvensmarginalen för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket klass 4 ska bestämmas till summan av ett belopp beräknat enligt andra stycket 1 och solvensmarginalen enligt 25 §.

Solvensmarginalen för försäkringar enligt 2 kap. 3 b § första stycket klass 1 b (tilläggsförsäkring) ska beräknas enligt 25 §.

Om återförsäkringsavtalen har försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår eller om avtalen leder till en endast obetydlig risköverföring, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att det avdrag som gjorts på grund av avgiven återförsäkring ska minskas. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får ett sådant beslut inte ha sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att belopp som kan återfås från ett specialföretag enligt avtal om riskövertagande får användas för att minska solvensmarginalen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur beräkningen enligt fjärde stycket ska ske. *Lag (2008:102)*

24 § Kapitalbasen för skadeförsäkringsrörelse får omfatta följande poster:

1. inbetalat aktiekapital eller inbetalat garantikapital,
2. övrigt eget kapital med avdrag för utdelning, samt
3. obeskattade reserver.

Utjämningsreserven som ska skuldtäckas enligt 9 § får inte ingå i kapitalbasen.

För försäkringsbolag som tillämpar diskontering av försäkringstekniska avsättningar för oreglerade skador ska, i fråga om försäkring som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 3–18 och motsvarande återförsäkring, kapitalbasen minskas med skillnaden mellan odiskonterade och diskonterade försäkringstekniska avsättningar. För sådan försäkring som avses i 2 kap. 3 a § första stycket klasserna 1 och 2 samt mot-

svarande återförsäkring ska diskontering av de annuiteter som ingår i avsättningarna göras.

Finansinspektionen får, med den begränsning som framgår av andra stycket, i ett enskilt fall besluta att också andra poster än de som anges i första stycket får ingå i kapitalbasen. *Lag (2008:102)*

24 a § Från kapitalbasen enligt 22 eller 24 § skall försäkringsbolaget i de fall som avses i andra stycket räkna av det bokförda värdet av aktierna eller av vad som skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut, ett institut för elektroniska pengar, ett värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. ett utländskt återförsäkringsföretag,
3. ett försäkringsholdingföretag, eller
4. ett finansiellt institut.

En sådan avräkning skall göras om

1. försäkringsbolagets ägarandel överstiger 10 procent av företagets egna kapital, eller
2. försäkringsbolagets ägarandel understiger 10 procent av företagets egna kapital men
 - a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av försäkringsbolagets kapitalbas, eller
 - b) företaget är ett intresseföretag eller försäkringsbolaget direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i företaget.

Försäkring

Avräkning skall inte göras för tillskott som avser företag som omfattas av samma beräkning av grubbaserad ekonomisk ställning som försäkringsbolaget enligt 7 a kap. 5 §.

Avräkning skall inte heller göras för tillskott som avser företag som gemensamt med försäkringsbolaget omfattas av tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat. *Lag (2006:1374)*

25 § Solvensmarginalen enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska för skadeförsäkringsrörelse och återförsäkring bestämmas med utgångspunkt i premieindex eller skadeindex. Vid beräkningen ska premie-, ersättnings-, avsättnings- och regressbelopp som avser försäkringsklasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13 eller motsvarande återförsäkring ökas med 50 procent.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får ifråga om återförsäkring meddela föreskrifter om motsvarande höjningar av beräkningskriterierna för solvensmarginalen för andra försäkringsklasser än de motsvarande klasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13.

Premieindex grundas på det högsta av

1. ett belopp som uppgår till under det föregående räkenskapsåret förfallna premier brutto för direkt försäkring och mottagen återförsäkring med avdrag för dels däri ingående skatter och avgifter, dels premier för under samma tid annullerade försäkringsavtal, eller
2. bruttovärdet av de intjänade premierna.

Premieindex utgörs av arton procent av det högsta beloppet enligt tredje stycket, till den del beloppet motsvarar högst femtio miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager, och sexton procent av återstoden.

Skadeindex grundas på ett belopp bestående av

1. genomsnittet av utbetalda ersättningar brutto eller kostnader för utförd assistans i direkt försäkring och mottagen återförsäkring för vart och ett av de tre föregående räkenskapsåren med avdrag för erhållna regressbelopp under samma tid, samt

2. en tredjedel av avsättningen för oreglerade skador brutto i direkt försäkring och mottagen återförsäkring vid det föregående räkenskapsårets utgång minskad med en tredjedel av avsättningen för oreglerade skador brutto i direkt försäkring och mottagen återförsäkring vid början av den treårsperiod som slutade med det föregående räkenskapsårets utgång.

Skadeindex utgörs av tjugosex procent av detta belopp till den del beloppet motsvarar högst trettiofem miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager, och tjugotre procent av återstoden.

Om försäkringsrörelsen huvudsakligen omfattar kreditförsäkring eller försäkring som omfattar risker till följd av storm, hagel eller frost, ska dock beräkningen enligt femte stycket beräknas på grundval av de sju föregående räkenskapsåren.

Solvensmarginalen utgör det högsta av premieindex eller skadeindex, multiplicerat med en kvot som för de tre närmast föregående räkenskapsåren motsvarar förhållandet mellan, å ena sidan, summan av utbetalda ersättningar och förändringen i avsättningen för oreglerade skador efter avdrag för återförsäkrars andel samt, å andra sidan, summan av utbetalda ersättningar och förändringen i avsättningen för oreglerade skador utan avdrag för återförsäkrars andel. Kvoten får dock inte understiga 0,5.

Om försäkringsbolagets verksamhet inte har pågått så länge som förutsätts enligt bestämmelserna om skadeindex i fjärde och sjätte styckena, ska solvensmarginalen beräknas med utgångspunkt i premieindex.

Om den beräknade solvensmarginalen för ett försäkringsbolag är lägre än föregående års solvensmarginal, ska solvensmarginalen i stället bestämmas till solvensmarginalen för föregående år multiplicerad med förhållandet mellan de tekniska avsättningarna för oreglerade skador vid utgången av det närmast föregående räkenskapsåret och de tekniska avsättningarna för oreglerade skador i början av det närmast föregående räkenskapsåret. Vid beräkningarna ska återförsäkring inte ingå i de tekniska avsättningarna. Kvoten får inte överstiga ett.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att statistiska metoder används för bestämmande av andelen premier, ersättningar, avsättningar och regressbelopp som avser försäkringsklasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13 eller motsvarande återförsäkring.

Om återförsäkringsavtalen har försämrats i betydande utsträckning sedan föregående räkenskapsår eller om avtalen leder till en endast obetydlig risköverföring, får Finansinspektionen i ett enskilt fall besluta att det avdrag som gjorts på grund av avgiven återförsäkring ska minskas. Om den som har mottagit återförsäkringen är auktoriserad i en annan stat inom EES, får ett sådant beslut inte ha sin grund i bristande sundhet i återförsäkringsföretagets eller försäkringsföretagets finanser.

Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta att belopp som kan återfås från ett specialföretag enligt avtal om riskövertagande får användas för att minska solvensmarginalen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkning av solvensmarginal för återförsäkring av livförsäkring enligt bestämmelserna för livförsäkring i 23 §,
2. beräkning av kostnader för utförd assistans, och
3. annan beräkning av solvensmarginalen för sjukränta. *Lag (2008:102)*

26 § För direkt livförsäkringsrörelse och återförsäkringsrörelse gäller följande.

Garantibeloppet enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska uppgå till ett belopp som motsvarar tre miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om höjning av garantibeloppet för återförsäkring.

Om ett försäkringsbolag bedriver både direkt skadeförsäkringsrörelse och återförsäkring, gäller kravet på ett garantibelopp på tre miljoner euro enligt andra stycket och höjningar som följer av föreskrifter som har meddelats med stöd av andra stycket bara om verksamheten avseende återförsäkring är av sådan storlek att

1. mottagna premier för återförsäkring uppgår till mer än 10 procent av samtliga premier eller överstiger 50 miljoner euro, eller
2. försäkringstekniska avsättningar för återförsäkring uppgår till mer än 10 procent av samtliga försäkringstekniska avsättningar.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta att garantibeloppet för ömsesidiga försäkringsbolag sätts ned med högst en fjärdedel.

Kapitalbasen ska intill en tredjedel av solvensmarginalen motsvaras av poster som anges i 22 § första stycket 1–3 och, efter godkännande från Finansinspektionen, dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar i den utsträckning sådana dolda reserver inte är av exceptionell natur. Detsamma gäller garantibeloppet, om det är större än en tredjedel av solvensmarginalen. *Lag (2008:102)*

Försäkring

27 § För direkt skadeförsäkringsrörelse gäller följande.

Garantibeloppet enligt 1 kap. 8 a § andra stycket ska uppgå till ett belopp som motsvarar två miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindexet, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager. Om rörelsen omfattar försäkring eller risk som hänför sig till någon av klasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 10–15, ska dock garantibeloppet uppgå till ett belopp motsvarande tre miljoner euro eller det högre belopp, grundat på förändringar i det europeiska konsumentprisindex, som Europeiska gemenskapernas kommission årligen tillkännager.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, i ett enskilt fall besluta att garantibeloppet för ömsesidiga försäkringsbolag sätts ned med högst en fjärdedel.

Kapitalbasen ska intill en tredjedel av solvensmarginalen motsvaras av poster som anges i 24 § första stycket 1–3, med den begränsning som följer av andra stycket, och, efter godkännande från Finansinspektionen, dolda nettoreserver som uppkommit genom värdering av tillgångar i den utsträckning sådana dolda reserver inte är av exceptionell natur. Detsamma gäller garantibeloppet, om det är större än en tredjedel av solvensmarginalen. *Lag (2008:102)*

28 § Om direkt livförsäkringsrörelse och skadeförsäkringsrörelse drivs i samma försäkringsbolag enligt 1 kap. 3 § andra och tredje styckena, skall kapitalbasen för livförsäkringsrörelsen respektive skadeförsäkringsrörelsen beräknas och redovisas separat. *Lag (1999:600)*

29 § Premier för fondförsäkringar skall placeras i andelar i sådana till försäkringen anknutna fonder som försäkringstagaren från tid till annan bestämmer. Försäkringsbolaget får begränsa antalet fonder i vilka premier får placeras.

Utdelning och ersättning vid inlösen av sådana andelar får endast användas för förvärv av nya andelar i anknutna fonder och för utbetalning eller betalning av kostnader enligt försäkringsavtalet. *Lag (1999:600)*

30 § Ett försäkringsbolag som driver direkt försäkringsrörelse skall upprätta riktlinjer för hantering av intressekonflikter mellan bolagets intressenter. *Lag (2004:570)*

7 a kap. Försäkringsgrupper

Vilka företaget som ingår i en försäkringsgrupp

1 § En försäkringsgrupp enligt denna lag består av

1. ett försäkringsbolag och
 - a) dess dotterföretag eller intresseföretag som är försäkringsföretag,
 - b) försäkringsföretag med vilket försäkringsbolaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning,

2. ett försäkringsbolag och dess moderföretag som är
 - a) ett försäkringsholdingföretag eller
 - b) ett utländskt försäkringsföretag med hemvist utanför EES, eller
3. ett försäkringsbolag och dess moderföretag som är ett annat företag än som avses i 1 och 2 men som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Det som föreskrivs i detta kapitel i fråga om intresseföretag ska även gälla företag som inte är ett dotterföretag eller intresseföretag, om ägandet i företaget direkt eller indirekt uppgår till minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster. *Lag (2008:102)*

2 § En försäkringsgrupp enligt 1 § första stycket omfattar även

1. försäkringsbolagets andra dotterföretag och intresseföretag,
2. andra företag än försäkringsföretag med vilka försäkringsbolaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning,
3. företag som försäkringsbolaget är dotterföretag eller intresseföretag till,
4. övriga dotterföretag och intresseföretag till företag som anges i 2 och 3, och
5. företag som har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med företag som anges i 2 och 3. *Lag (2006:533)*

Kontroll av affärshändelser och avtal inom försäkringsgruppen

3 § Ett försäkringsbolag som avses i 1 § första stycket skall ha en god kontroll över affärshändelser och avtal med andra företag inom försäkringsgruppen samt deras påverkan på försäkringsbolagets ekonomiska ställning, så att kraven enligt 1 kap. 1 a § första stycket kan tillgodoses.

Första stycket gäller även affärshändelser och avtal mellan försäkringsbolaget och en fysisk person som har ett kvalificerat innehav i eller en nära förbindelse med försäkringsbolaget eller ett annat företag inom försäkringsgruppen. *Lag (2000:623)*

Gruppbaserat kapitalkrav

4 § Ett försäkringsbolag som avses i 1 § första stycket 1 skall, utöver vad som föreskrivs i 1 kap. 8 a §, ha en kapitalbas som är tillfredsställande med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen (gruppbaserad kapitalbas). När den gruppbaserade kapitalbasen bestäms skall 7 kap. 22 och 24 §§, 24 a § första–tredje styckena, 26 § fjärde stycket första meningen samt 27 § fjärde stycket första meningen tillämpas.

Den gruppbaserade kapitalbasen skall uppgå till en nivå som är tillräcklig med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen (gruppbaserad solvensmarginal). När den gruppbaserade solvensmarginalen bestäms skall 7 kap. 23 § för livförsäkringsrörelse och 7 kap. 25 § för skadeförsäkringsrörelse tillämpas. *Lag (2006:533)*

Beräkning av gruppbaserad ekonomisk ställning

5 § Ett försäkringsbolag som avses i 1 § första stycket 1 och 2 skall göra en beräkning av gruppbaserad kapitalbas och solvensmarginal för att bestämma den ekonomiska ställningen med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen. Beräkningen skall göras enligt en sammanläggnings- och avräkningsmetod. Om det finns skäl får beräkningen i stället göras enligt en konsolideringsmetod.

Vid beräkningen skall dotterföretag och intresseföretag som är försäkringsföretag beaktas proportionellt efter försäkringsbolagets innehav om inte särskilda skäl talar för att de beaktas till annan andel.

Beräkningen skall särskilt tillgodose att avdrag från kapitalbasen görs för dels tillgångar som får ingå i kapitalbasen hos ett annat försäkringsföretag i försäkringsgruppen, dels värden som skapats internt inom gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om beräkningsmetodernas användning och innehåll. *Lag (2000:623)*

Gruppbaserad redovisning

6 § Ett försäkringsbolag som avses i 1 § första stycket skall upprätta och till Finansinspektionen ge in en särskild redovisning som omfattar försäkringsgruppen (gruppbaserad redovisning).

En gruppbaserad redovisning skall innehålla en sammanställning av sådana väsentliga affärshändelser och avtal som avses i 3 §. I de fall som avses i 1 § första stycket 1 och 2 skall redovisningen även innehålla en sådan beräkning som avses i 5 §. Redovisningen skall i det fall som avses i 1 § första stycket 2 upprättas som om moderföretaget är ett försäkringsbolag och särskilt visa detta moderföretags fördelning av kapitalet inom koncernen och intresseföretag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den gruppbaserade redovisningens utformning och innehåll samt när handlingarna skall ges in till Finansinspektionen. *Lag (2000:623)*

Undantag från gruppbaserad redovisning

7 § Finansinspektionen får medge att ett försäkringsbolag helt eller delvis undantas från skyldigheten att upprätta och ge in en gruppbaserad redovisning enligt 6 §, om bolaget

1. omfattas av en gruppbaserad redovisning eller motsvarande sammanställning som upprättas av ett annat företag, och
2. den ekonomiska ställningen kan antas vara tillfredsställande med hänsyn till kraven i 3 § första stycket och 4 §. *Lag (2000:623)*

8 § Finansinspektionen får medge att ett företag helt eller delvis utelämnas från en gruppbaserad redovisning enligt 6 §, om

1. företaget är beläget i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information,
2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med tillsynen, eller
3. ett beaktande av företaget skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med tillsynen. *Lag (2000:623)*

Information till försäkringsbolag som skall upprätta en gruppbaserad redovisning

9 § Ett företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 1 och 2 §§ samt sådana fysiska personer som avses i 3 § andra stycket skall till ett försäkringsbolag som avses i 1 § första stycket lämna de uppgifter som behövs för att upprätta en gruppbaserad redovisning som uppfyller kraven i denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Uppgifterna skall lämnas på försäkringsbolagets begäran så snart det kan ske.

Första stycket gäller även en juridisk eller fysisk person i förhållande till ett sådant utländskt företag inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som skall upprätta en gruppbaserad sammanställning enligt offentlig reglering som bygger på försäkringsgruppsdirektivet (98/78/EG). *Lag (2000:623)*

Ledningen i ett försäkringsholdingföretag

9 a § Den som ingår i ledningen för ett försäkringsholdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift. *Lag (2006:533)*

Tystnadsplikt

10 § En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett företag som vid fullgörande av skyldigheter enligt detta kapitel får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos en person, som enligt 9 § skall lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med uppgiftslämnarens intresse. *Lag (2000:623)*

Försäkring

Uppgiftsskyldighet

10 a § Ett företag som avses i 10 § är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller mellanfolklig domstol begärs av åklagare. *Lag (2006:533)*

Meddelandeförbud

10 b § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 10 a § får förordna att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 10 a § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Lag (2006:533)

Ansvarsbestämmelse

10 c § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 10 b §. *Lag (2006:533)*

8 kap. Försäkringsbolagets ledning m.m.

1 §³ Ett försäkringsbolag ska ha en styrelse med minst tre ledamöter. I ömsesidiga försäkringsbolag och i försäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst ska mer än hälften av styrelseledamöterna vara personer som varken är anställda i bolaget eller anställda eller styrelseledamöter i företaget som ingår i samma koncern som bolaget eller i en företagsgrupp av motsvarande slag.

Styrelsen väljs av bolagsstämman. I ett försäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst ska minst en av styrelseledamöterna utses av försäkringstagarna eller av någon intressegrupp som har anknytning till dem. En sådan styrelseledamot får inte vara

1. aktieägare i bolaget,
2. anställd i bolaget, eller
3. aktieägare, anställd eller styrelseledamot i företag som ingår i samma koncern som bolaget eller i en företagsgrupp av motsvarande slag.

Även annan styrelseledamot får enligt bestämmelse i bolagsordningen tillsättas i annan ordning än genom val av bolagsstämman.

Styrelseledamöternas uppdrag gäller för den tid som anges i bolagsordningen. Uppdragstiden får inte omfatta mer än fyra räkenskapsår och ska bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie bolagsstämma på vilken styrelseval för rättas.

Det som föreskrivs i denna lag om styrelseledamöter ska i tillämpliga delar gälla även suppleanter.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrelserpresentation för de privatanställda och i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. *Lag (2009:708)*

³ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red. ann.].

1 a § Bolagsstämman skall besluta om arvode och annan ersättning för styrelseuppdrag till var och en av styrelseledamöterna.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m.m. *Lag (2006:563)*

2 §⁴ Ett uppdrag som styrelseledamot upphör i förtid, om ledamoten eller den som utsett honom eller henne begär det. En anmälan om detta ska göras hos styrelsen och, i de fall då en ledamot som inte är vald på bolagsstämman vill avgå, hos den som tillsatt honom eller henne.

Om en styrelseledamots uppdrag upphör i förtid eller det uppkommer hinder för denne enligt 4 § att vara styrelseledamot och om det inte finns någon suppleant, ska övriga styrelseledamöter vidta åtgärder för att en ny ledamot för den återstående mandattiden tillsätts, om inte den förutvarande ledamoten har varit en sådan ledamot som avses i 1 § andra stycket eller en sådan arbetstagarledamot som avses i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller i lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner.

Ska ledamoten väljas på bolagsstämman, kan valet trots föreskrifterna i 1 § första stycket anstå till den nästa ordinarie stämma på vilken styrelseval förrättas, om styrelsen är beslutför med kvarstående ledamöter och suppleanter.

Om en styrelseledamot, som enligt bolagsordningen ska tillsättas på något annat sätt än genom val av bolagsstämman, inte har utsetts, ska rätten förordna ersättare på ansökan av styrelseledamot, aktieägare, delägare, delegerad, garant, borgenär eller annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget. *Lag (2009:708)*

3 § Styrelsen skall utse verkställande direktör. Denne får utses inom eller utom styrelsen.

Styrelsen får förordna en eller flera vice verkställande direktörer att tjänstgöra i verkställande direktörens ställe. För vice verkställande direktör gäller i tillämpliga delar vad som i denna lag sägs om verkställande direktören.

4 § Verkställande direktören och minst halva antalet styrelseledamöter skall vara bosatta inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

Den som är underårig eller i konkurs eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara styrelseledamot eller verkställande direktör. Att detsamma gäller den som är underkastad näringsförbud följer av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud.

En juridisk person kan inte vara styrelseledamot. *Lag (2004:578)*

4 a § Den som har varit revisor i ett bolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får inte vara styrelseledamot, verkställande direktör eller annan ledande befattningshavare i bolaget, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget.

Första stycket gäller även den som har varit huvudansvarig för revisionen enligt 17 § revisorslagen (2001:883). *Lag (2009:569)*

5 § I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag får, om särskilda skäl föreligger, medges undantag från bestämmelserna om

1. att verkställande direktör skall utses,
2. att det åligger styrelsen att utse en verkställande direktör,
3. att verkställande direktören inte får vara ordförande i bolagets styrelse.

Frågor om undantag enligt första stycket prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

⁴ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

Om verkställande direktör inte utses, skall styrelsen uppdra åt en av styrelseledamöterna att fullgöra de skyldigheter som åligger verkställande direktören i fråga om bokföring och medelsförvaltning. Styrelsen svarar för vad som i övrigt åligger verkställande direktören enligt denna lag. *Lag (1999:225)*

6 § Styrelseledamöterna och verkställande direktören i försäkringsaktiebolag skall senast när de tillträder sin befattning, för införande i aktieboken anmäla sitt innehav av aktier i bolaget och i bolag inom samma koncern. Detsamma gäller motsvarande befattningshavare i ömsesidiga försäkringsbolag i fråga om innehav av aktier i bolag inom koncern där det ömsesidiga bolaget ingår. Förändringar i aktieinnehaven skall anmälas inom en månad.

Första stycket gäller inte i den mån anmälningsskyldighet föreligger enligt lagen (2000:1087) om anmälningsskyldighet för vissa innehav av finansiella instrument.

Lag (2000:1089)

7 § Styrelsen svarar för bolagets organisation och för förvaltningen av bolagets angelägenheter. Verkställande direktören skall sköta den löpande förvaltningen enligt de riktlinjer och anvisningar som styrelsen meddelar. Verkställande direktören får dessutom utan styrelsens bemyndigande vidta åtgärder som med hänsyn till omfattningen och arten av bolagets verksamhet är osedvanliga eller av stor betydelse, om styrelsens beslut inte kan avvaktas utan väsentlig olägenhet för bolagets verksamhet. I sådant fall skall styrelsen så snart som möjligt underrättas om åtgärden.

Styrelsen skall se till att organisationen i fråga om bokföringen och medelsförvaltningen även innefattar en tillfredsställande kontroll. Verkställande direktören skall sörja för att bolagets bokföring fullgörs i överensstämmelse med lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag och andra författningar och att medelsförvaltningen sköts på ett betryggande sätt. *Lag (1999:600)*

8 § Styrelsen skall fastställa försäkringstekniska riktlinjer, placeringsriktlinjer och riktlinjer för hantering av intressekonflikter. Styrelsen ansvarar för att riktlinjerna följs och skall fortlöpande pröva om de behöver ändras. *Lag (2004:570)*

8 a § I ett bolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, ska styrelsen ha ett revisionsutskott. Utskottets ledamöter får inte vara anställda av bolaget. Minst en ledamot ska vara oberoende och ha redovisnings- eller revisionskompetens.

Bolaget får besluta att styrelsen inte ska ha något revisionsutskott, förutsatt att styrelsen

1. fullgör de uppgifter som anges i 8 b §, och
2. uppfyller det krav som anges i första stycket tredje meningen. *Lag (2009:569)*

8 b § Revisionsutskottet ska, utan att det påverkar styrelsens ansvar och uppgifter i övrigt,

1. övervaka bolagets finansiella rapportering,
2. med avseende på den finansiella rapporteringen övervaka effektiviteten i bolagets interna kontroll, internrevision och riskhantering,
3. hålla sig informerat om revisionen av årsredovisningen och koncernredovisningen,
4. granska och övervaka revisorns opartiskhet och självständighet och därvid särskilt uppmärksamma om revisorn tillhandahåller bolaget andra tjänster än revisions tjänster, och
5. biträda vid upprättandet av förslag till bolagsstämmans beslut om revisorsval.

Lag (2009:569)

9 § I ett försäkringsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall styrelsen varje år upprätta förslag till riktlinjer för bestämmande av lön och annan ersättning till den verkställande direktören och andra personer i bolagets ledning. Med ersättning jämställs överlåtelse av värdepapper och upplåtelse av

rätt att i framtiden förvärva värdepapper från bolaget. Riktlinjerna skall avse tiden från nästa ordinarie bolagsstämma.

Information om tidigare beslutade ersättningar som inte har förfallit till betalning skall fogas till förslaget.

Om, i fall som avses i 9 b §, de riktlinjer som bolagsstämman har beslutat om inte har följts, skall även information om detta och om skälet till avvikelserna fogas till förslaget.

Första stycket gäller inte sådana emissioner och överlåtelser som omfattas av lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m.m. Det gäller inte heller ersättning som omfattas av 1 a § första stycket. *Lag (2007:532)*

9 a § Om förslaget enligt 9 § ger utrymme för ersättning som inte på förhand är bestämd till ett visst belopp, skall det innehålla uppgift om ersättningens art och under vilka förutsättningar den skall lämnas eller kunna göras gällande.

I fall som avses i första stycket skall till förslaget fogas uppgift om vad bolagets åtaganden gentemot de personer som omfattas sammanlagt kan beräknas kosta bolaget vid olika tänkbara utfall. *Lag (2006:563)*

9 b § I de riktlinjer som avses i 9 § får det bestämmas att styrelsen får frångå riktlinjerna, om det i ett enskilt fall finns särskilda skäl för det. *Lag (2006:563)*

9 c § Bolagets revisor skall senast två veckor före den bolagsstämma som avses i 9 kap. 5 § första stycket lämna ett skriftligt, undertecknat yttrande till styrelsen om huruvida de riktlinjer som avses i 9 § och som har gällt sedan föregående bolagsstämma av nämnda slag har följts. Om riktlinjerna enligt revisorns mening inte har följts, skall skälen för denna bedömning framgå. *Lag (2006:563)*

10 § Inom styrelsen skall en av ledamöterna vara ordförande. Om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen eller beslutats av bolagsstämman, väljer styrelsen ordförande. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottning. Verkställande direktören får inte vara ordförande.

Ordföranden skall se till att sammanträden hålls när det behövs. Om en styrelseledamot eller verkställande direktören fordrar att styrelsen sammankallas, skall detta ske. Verkställande direktören har, även om han inte är styrelseledamot, rätt att närvara och yttra sig vid styrelsens sammanträde, om inte styrelsen för ett visst fall bestämmer något annat.

Vid styrelsens sammanträden skall det föras protokoll, som undertecknas eller justeras av ordföranden och den ledamot som styrelsen utser. Styrelseledamöterna och verkställande direktören har rätt att få avvikande mening antecknad till protokollet. Protokollet skall föras i nummerföljd och förvaras på betryggande sätt.

11 § Styrelsen är beslutförför, om mer än hälften av hela antalet styrelseledamöter eller det högre antal som föreskrivs i bolagsordningen är närvarande. Vid bedömningen av om styrelsen är beslutförför skall styrelseledamöter som är jäviga enligt 12 § anses som inte närvarande. Beslut i ett ärende får inte fattas, om inte såvitt möjligt samtliga styrelseledamöter dels fått tillfälle att delta i ärendets behandling, dels fått tillfredsställande underlag för att avgöra ärendet. Om en styrelseledamot har förfallit och om det finns en suppleant, som skall träda in i styrelseledamotens ställe, skall denne ges tillfälle till detta. Suppleant för arbetstagarledamot, som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall dock alltid få underlag och ges tillfälle att delta i ärendets behandling på samma sätt som en styrelseledamot.

Som styrelsens beslut gäller, om bolagsordningen inte föreskriver särskild röstmajoritet, den mening för vilken vid sammanträdet mer än hälften av de närvarande röstar eller vid lika röstetal den mening som ordföranden ansluter sig till. Är styrelsen inte fulltalig, skall de som röstar för beslutet dock utgöra mer än en tredjedel av hela antalet styrelseledamöter, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Handlingar som enligt denna lag skall undertecknas av styrelsen skall skrivas under av minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. *Lag (2004:570)*

12 § En styrelseledamot eller verkställande direktören får inte handlägga en fråga om

1. avtal mellan styrelseledamoten eller verkställande direktören och försäkringsbolaget,
2. avtal mellan bolaget och en tredje man, om styrelseledamoten eller verkställande direktören i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets, eller
3. avtal mellan bolaget och en juridisk person som styrelseledamoten eller verkställande direktören ensam eller tillsammans med någon annan får företräda.

Bestämmelserna i första stycket gäller inte om styrelseledamoten eller verkställande direktören direkt eller indirekt genom en juridisk person äger samtliga aktier i ett vinstutdelande försäkringsaktiebolag.

För vinstutdelande försäkringsaktiebolag gäller inte bestämmelsen i första stycket 3 om bolagets motpart är ett företag i samma koncern eller i en företagsgrupp av motsvarande slag. För övriga försäkringsbolag gäller inte denna bestämmelse,

1. om försäkringsbolaget äger samtliga aktier i bolagets motpart, och
2. om motparten är ett annat bolag än ett försäkringsaktiebolag som inte får dela ut vinst.

Med avtal som avses i första stycket jämställs rättegång eller annan talan.

Om ett försäkringsaktiebolag har endast en aktieägare, skall ett avtal mellan denne och bolaget som inte avser löpande affärstransaktioner på sedvanliga villkor antecknas i eller fogas till styrelsens protokoll. *Lag (2004:570)*

13 § Styrelsen företräder försäkringsbolaget och tecknar dess firma.

Styrelsen kan bemyndiga en styrelseledamot, verkställande direktören eller någon annan att företräda bolaget och teckna dess firma, om förbud mot detta inte har tagits in i bolagsordningen. Minst en av dem som bemyndigas att företräda bolaget och teckna dess firma skall vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om inte något annat tillåts i särskilda fall. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. I övrigt gäller för den som inte är styrelseledamot eller verkställande direktör vad som sägs i 4 och 12 §§ om verkställande direktören.

Styrelsen kan föreskriva att rätten att företräda bolaget och teckna dess firma får utövas endast av två eller flera personer i förening. Andra inskränkningar får inte registreras.

Styrelsen kan när som helst återkalla sådana bemyndiganden som avses i andra stycket.

Om bolaget inte har någon här i landet bosatt behörig ställföreträdare, skall styrelsen bemyndiga en i Sverige bosatt person att på bolagets vägnar ta emot delgivning. Ett sådant bemyndigande får inte lämnas till någon som är underårig eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken. *Lag (1999:225)*

14 § Verkställande direktören får alltid företräda bolaget och teckna dess firma i fråga om åtgärder som enligt 7 § ankommer på honom.

15 § Styrelsen eller någon annan ställföreträdare för bolaget får inte företa rättshandlingar eller andra åtgärder som är ägnade att bereda otillbörliga fördelar åt aktieägare, delägare, garantier eller andra, till nackdel för bolaget eller andra aktieägare, delägare eller garantier. Detsamma gäller beslut som är ägnade att ge otillbörliga fördelar åt aktieägare, delägare, garantier eller andra, till nackdel för de försäkringstagare eller ersättningsberättigade som på grund av försäkringsavtal har rätt till en andel av de ackumulerade vinster som har uppstått i rörelsen.

En ställföreträdare får inte följa en föreskrift av bolagsstämman eller något annat bolagsorgan, om föreskriften inte gäller därför att den står i strid med denna lag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag eller bolagsordningen.

Lag (2004:570)

16 § Om en ställföreträdare som avses i 13 § har företagit en rättshandling för bolaget och därvid har handlat i strid med bestämmelserna i denna lag om bolagsorganens

behörighet, gäller rättshandlingen inte mot bolaget. Detsamma gäller om en verkställande direktör vid företagande av en rättshandling har överskridit den behörighet som tillkommer honom enligt 7 § och bolaget visar att motparten insåg eller borde ha insett behörighetsöverskridandet.

Om ställföreträdare som avses i första stycket har överskridit sin befogenhet, gäller rättshandlingen inte mot bolaget, om bolaget visar att motparten insåg eller borde ha insett att befogenheten överskreds. Detta gäller dock inte när styrelsen eller verkställande direktören har överträtt föreskrift om bolagets verksamhetsföremål eller andra föreskrifter som har meddelats i bolagsordningen eller av ett annat bolagsorgan.

Lag (1994:1941)

17 §⁵ För registrering ska bolaget anmäla vem som har utsetts till styrelseledamot, verkställande direktör, suppleant och firmatecknare och vem som enligt 13 § har bemyndigats att på bolagets vägnar ta emot delgivning samt deras postadress och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum. Om en ledamot eller suppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda eller lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner, ska detta anges. För registrering ska bolaget även anmäla av vilka och hur bolagets firma tecknas.

Anmälan görs första gången när bolaget enligt 2 kap. 13 § anmäls för registrering och därefter genast efter det att en ändring inträffat i de förhållanden som anmälts eller ska anmälas för registrering enligt första stycket. Rätt att göra anmälan har även den som anmälningen gäller.

Ändras bolagets postadress, ska bolaget genast anmäla det för registrering.

Lag (2009:708)

18 § I försäkringsbolag skall de försäkringstekniska utredningarna och beräkningarna utföras under överinseende av en eller flera aktuarier. En aktuarie skall ha den insikt och erfarenhet i dessa frågor som fordras med hänsyn till arten och omfattningen av bolagets verksamhet.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om villkoren för behörighet att tjänstgöra som aktuarie. Den som meddelar sådana föreskrifter får medge undantag från dessa villkor och från kravet på aktuarie enligt första stycket.

Styrelsen eller verkställande direktören skall, när en aktuarie utsetts eller frånträtt sin befattning, genast anmäla detta för registrering. Sådan anmälan kan också göras av aktuarien.

Finansinspektionen skall, om det behövs, förordna en eller flera aktuarier som tillsammans med bolagets aktuarie skall utföra de uppgifter som avses i första stycket. Inspektionen skall utfärda en instruktion för sådan aktuarie. Aktuarien har rätt att få arvode av försäkringsbolaget. Arvodets storlek bestäms av inspektionen. *Lag (1999:600)*

9 kap. Bolagsstämma

1 § Aktieägares, delägares, delegerades och garanters rätt att besluta i försäkringsbolagets angelägenheter utövas vid bolagsstämman.

I avstämningsbolag tillkommer rätten att delta i bolagsstämma den som har tagits upp som aktieägare i en sådan utskrift av aktieboken som avses i 3 kap. 13 § andra stycket.

I bolagsordning kan bestämmas att aktieägare respektive delägare för att få delta i bolagsstämman skall anmäla sig hos bolaget senast den dag som anges i kallelsen till stämman. Denna dag får inte vara söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton och får inte infalla tidigare än femte dagen före stämman.

En aktie som innehas av försäkringsaktiebolaget självt eller av dess dotterföretag kan inte företrädas vid bolagsstämman. *Lag (2000:67)*

⁵ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

2 § Aktieägarnas, delägarnas och garanternas rätt vid bolagsstämman får utövas genom ombud med skriftlig, dagtecknad fullmakt. Sådan fullmakt gäller högst ett år från utfärdandet. Om bolagsordningen innehåller bestämmelser att delägarnas rätt att besluta om försäkringsbolagets angelägenheter skall tillkomma särskilt utsedda delegerade, får delägarna inte utöva någon beslutanderätt vid bolagsstämman. Delegerade får inte rösta genom ombud.

Varje aktieägare, delägare, delegerad eller garant kan vid bolagsstämman medföra högst ett biträde.

Om två eller flera allmänna pensionsfonder enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) och lagen (2000:193) om Sjätte AP-fonden förvaltar aktier i ett visst försäkringsaktiebolag får varje fond för sig utöva rösträtt för de aktier fon- den förvaltar. *Lag (2000:202)*

2 a § Ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, skall inför en bolagsstämma tillhandahålla aktieägarna ett fullmaktsformulär.

Formuläret skall tillhandahållas tillsammans med kallelsen till bolagsstämman, om kallelsen sänds till aktieägarna. Om kallelse sker på något annat sätt, skall fullmakts- formuläret tillhandahållas aktieägarna på begäran efter det att bolagsstämman har tillkännagetts.

Formuläret får inte innehålla namn på ombud eller ange hur ombudet skall rösta.

Lag (2007:532)

3 § I ett försäkringsaktiebolag kan ingen rösta för egna och andras aktier för samman- lagt mer än en femtedel av de aktier som företräds på stämman, om inte något annat följer av bolagsordningen.

Aktieägaren eller den röstberättigade i ett ömsesidigt försäkringsbolag får inte själv eller genom ombud rösta i fråga om

1. talan mot honom,
2. hans befrielse från skadeståndsansvar eller andra förpliktelser gentemot bolaget, eller
3. sådan talan eller befrielse som avses i 1 och 2 beträffande någon annan, om aktieägaren eller den röstberättigade i frågan har ett väsentligt intresse som kan strida mot bolagets.

Bestämmelserna i första och andra styckena om aktieägare och andra röstberättigade gäller även deras ombud.

Om två eller flera allmänna pensionsfonder enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) och lagen (2000:193) om Sjätte AP-fonden förvaltar aktier i ett visst försäkringsaktiebolag, anses varje fond för sig som aktieägare vid tillämpning av första och tredje styckena. *Lag (2000:202)*

4 § Bolagsstämman skall hållas på den ort där styrelsen har sitt säte. I bolagsordning- en kan dock föreskrivas att den skall eller kan hållas på annan angiven ort. Om utom- ordentliga omständigheter föranleder det, får stämman hållas på annan plats.

5 § Ordinarie bolagsstämma skall hållas inom sex månader efter utgången av varje räkenskapsår. Vid den ordinarie bolagsstämman skall årsredovisningen och revi- sionsberättelsen samt, i moderbolag, koncernredovisningen och koncernrevisions- berättelsen läggas fram.

Vid stämman skall beslut fattas

1. om fastställelse av resultaträkningen och balansräkningen samt, i moderbolag, koncernresultaträkningen och koncernbalansräkningen,
2. om dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust enligt den fastställda ba- lansräkningen,
3. om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören,
4. i andra ärenden som ankommer på stämman enligt denna lag eller bolagsord- ningen.

Vid den ordinarie bolagsstämman i ett försäkringsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad i Sverige, skall beslut även fattas om riktlinjer för ersättning till ledande befattningshavare. Riktlinjerna skall ha det innehåll som anges i 8 kap. 9 § första stycket och 9 a § första stycket.

Beslut i frågor som avses i andra stycket 1–3 skall dock anstå till en fortsatt stämma, om i försäkringsaktiebolag majoriteten eller en minoritet bestående av ägare till en tiondel av samtliga aktier begär det. Detsamma gäller i ömsesidiga försäkringsbolag om en tiondel av de närvarande röstberättigade begär det. En sådan stämma skall hållas minst en och högst två månader därefter. Något ytterligare uppskov är inte tillåtet.

Lag (2007:532)

6 § Extra bolagsstämma skall hållas när styrelsen finner skäl till detta. En sådan stämma skall även hållas när det för ett visst angivet ändamål skriftligen begärs av en revisor eller i försäkringsaktiebolag av ägare till en tiondel av samtliga aktier och i ömsesidiga försäkringsbolag av en tiondel av samtliga röstberättigade. Kallelse skall utfärdas inom fjorton dagar från den dag då en sådan begäran kommit in till bolaget.

Försäkring

7 § En aktieägare eller en röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag har rätt att få ett ärende behandlat vid bolagsstämma, om han skriftligen framställer ett yrkande om detta hos styrelsen i så god tid att ärendet kan tas upp i kallelsen till stämman.

8 § Styrelsen kallar till bolagsstämma. Om en stämma som skall hållas enligt denna lag, bolagsordningen eller ett stämmobeslut, inte sammankallas i föreskriven ordning, skall Finansinspektionen på anmälan av en styrelseledamot, verkställande direktören, en revisor, en aktieägare eller en röstberättigad i ett ömsesidigt bolag genast på bolagets bekostnad sammankalla stämman på det sätt som sägs i 9 §. Detsamma gäller om inspektionen på något annat sätt fått kännedom om förhållandet. *Lag (1991:1767)*

9 § Kallelse till bolagsstämma skall utfärdas tidigast fyra veckor före stämman. Om inte bolagsordningen anger längre tid, skall kallelsen utfärdas senast två veckor före stämman. Uppskjuts stämman till en dag som infaller senare än fyra veckor efter det att stämman har inletts, skall kallelse ske till den fortsatta stämman. Fordras enligt bolagsordningen för giltighet av ett bolagsstämmobeslut att det fattas på två stämmor, kan kallelse till den andra stämman inte ske innan den första stämman har hållits. I sådan kallelse skall det anges vilket beslut den första stämman har fattat.

Kallelse skall ske enligt bolagsordningen. En skriftlig kallelse skall dock alltid sändas till varje aktieägare eller röstberättigad i ett ömsesidigt försäkringsbolag vars postadress är känd för bolaget, om

1. den ordinarie bolagsstämman skall hållas på någon annan tid än den som anges i bolagsordningen, eller
2. bolagsstämman skall behandla frågor om
 - a) sådana ändringar av bolagsordningen som avses i 16 och 18 §§,
 - b) bolagets försättande i likvidation, eller
 - c) upphörande av bolagets likvidation.

Kallelsen skall innehålla uppgift om tid och plats för bolagsstämman samt uppgift om förutsättningarna för att få delta i stämman. I kallelsen skall det också tydligt anges vilka ärenden som skall behandlas på stämman. Om ett ärende avser en ändring av bolagsordningen, skall det huvudsakliga innehållet i förslaget till ändringen anges i kallelsen. Att i vissa fall särskilda uppgifter skall anges i kallelsen följer av 4 kap. 7 § andra stycket och 1 § tredje stycket detta kapitel.

I ett publikt försäkringsaktiebolag vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, skall en kallelse till en bolagsstämma även innehålla uppgift om det totala antalet aktier och röster i bolaget. Uppgifterna skall avse förhållandena vid tidpunkten för bolagsstämman eller, i fråga om avstämningsbolag, tio dagar före bolagsstämman. Om detta inte är möjligt, skall uppgifterna avse förhållandena vid den tidpunkt då kallelsen utfärdades.

Under minst en vecka närmast före den stämma, som avses i 5 §, skall redovisningshandlingarna, revisionsberättelsen och revisorns yttrande enligt 8 kap. 9 c § eller avskrifter av dessa hållas tillgängliga hos bolaget för aktieägarna och de röstberättigade samt genast sändas till de aktieägare eller de röstberättigade som begär det och uppger sin postadress. *Lag (2007:532)*

10 § Om bestämmelser i denna lag eller bolagsordningen rörande kallelse till bolagsstämma eller tillhandahållande av handlingar har åsidosatts i ett ärende, får stämman inte besluta i ärendet utan samtycke av de aktieägare eller de röstberättigade i det ömsesidiga försäkringsbolaget som berörs av felet. Stämman får dock även utan sådant samtycke avgöra ett ärende som inte har tagits upp i kallelsen, om ärendet enligt bolagsordningen skall förekomma på stämman eller omedelbart föranledas av ett annat ärende som skall avgöras. Den får också besluta att extra bolagsstämma skall sammankallas för behandling av ärendet. *Lag (1987:643)*

11 § Ordförande vid bolagsstämma utses av stämman, om inte något annat föreskrivs i bolagsordningen.

Ordföranden skall upprätta en förteckning över de närvarande aktieägarna i försäkringsaktiebolaget respektive de närvarande röstberättigade i det ömsesidiga försäkringsbolaget, ombuden och biträdena samt i denna ange hur många röster och, i fråga om försäkringsaktiebolaget, hur många aktier var och en företräder vid stämman (röstlängd). Röstlängden skall, sedan den godkänts av stämman, tillämpas intill dess stämman beslutat att ändra den. Uppskjuts stämman till en senare dag än nästföljande vardag skall ny röstlängd upprättas.

Genom ordförandens försorg skall protokoll föras vid stämman. Röstlängden skall tas in i protokollet eller fogas till detta som bilaga. I protokollet skall införas stämmans beslut och om röstning skett, hur den utfallit. Protokollet skall undertecknas av ordföranden och av minst en justeringsman som har utsetts på stämman. Senast två veckor efter stämman skall protokollet hållas tillgängligt hos bolaget för aktieägarna respektive delägarna och de röstberättigade som inte är delägare. Protokollen skall förvaras på betryggande sätt.

12 § Styrelsen och verkställande direktören skall, om en aktieägare eller en röstberättigad i det ömsesidiga försäkringsbolaget begär det och styrelsen finner att det kan ske utan väsentligt förfång för bolaget, på bolagsstämman lämna upplysningar om förhållanden, som kan inverka på bedömandet av bolagets årsredovisning och dess ställning i övrigt eller av ärenden på stämman. I koncernbolag avser upplysningsplikten även bolagets förhållande till ett annat koncernföretag och, om försäkringsbolaget är moderbolag, koncernredovisningen samt sådana förhållanden beträffande dotterföretagen som avses i första meningen.

Om en begärd upplysning endast kan lämnas med stöd av sådana uppgifter, som inte är tillgängliga på stämman, skall upplysningen inom två veckor därefter skriftligen hållas tillgänglig hos bolaget för aktieägarna eller de röstberättigade samt sändas över till de aktieägare eller de röstberättigade, som har begärt upplysningen.

Finner styrelsen att en begärd upplysning inte kan lämnas till aktieägarna eller de röstberättigade utan väsentligt förfång för bolaget, skall upplysningen i stället på aktieägarnas eller de röstberättigades begäran lämnas till bolagets revisorer inom två veckor efter stämman. Revisorerna skall inom en månad efter stämman till styrelsen skriftligen yttra sig över om den begärda upplysningen lämnats till dem samt om upplysningen enligt deras mening bort föranleda någon ändring i revisionsberättelsen eller, beträffande moderbolag, koncernrevisionsberättelsen eller om upplysningen i övrigt ger någon anledning till erinran. Om så är fallet, skall ändringen eller erinringen anges i yttrandet. Styrelsen skall hålla revisorernas yttrande tillgängligt hos bolaget för aktieägarna eller de röstberättigade samt sända över det i avskrift till de aktieägare eller de röstberättigade, som har begärt upplysningen.

13 § Bolagsstämman beslut utgörs av den mening som fått mer än hälften av de avgivna rösterna eller, vid lika röstetal, den mening som ordföranden biträder. Vid val anses den vald som fått de flesta rösterna. Vid lika röstetal avgörs valet genom lottdragning, om inte något annat har beslutats av stämman innan valet förrättats.

Första stycket gäller inte om något annat följer av denna lag eller föreskrivs i bolagsordningen. Beträffande beslut som avses i 4 kap. 5, 16 och 17 §§, 6 kap. 2 a §, 6 a kap. 16 § och 19 § andra stycket, 14 och 16 §§ i detta kapitel, 15 a kap. 11 § samt 18 kap. 1 och 2 §§ kan dock i bolagsordningen endast föreskrivas längre gående villkor än som anges där. *Lag (2000:67)*

14 § Beslut att ändra bolagsordningen fattas av bolagsstämman utom i de fall som avses i 4 kap. 15 § andra stycket. I fråga om försäkringsaktiebolag är beslutet giltigt om det har biträts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna, om inte något annat följer av 16 §. I fråga om ömsesidiga försäkringsbolag är beslutet giltigt om det har biträts av två tredjedelar av samtliga röstande.

Försäkring

15 § Beslut att ansöka om förlängning av koncession enligt 2 kap. 3 § åttonde stycket fattas av den ordinarie bolagsstämman. *Lag (1999:225)*

16 § Beslut om sådan ändring av ett försäkringsaktiebolags bolagsordning att i fråga om redan utgivna aktier

1. aktieägarnas rätt till bolagets vinst eller övriga tillgångar minskas genom bestämelse enligt 12 kap. 1 § andra stycket,
 2. rätten att förvärva aktier i bolaget inskränks genom förbehåll enligt 3 kap. 3 §, eller
 3. rättsförhållandet mellan aktier rubbas,
- är giltigt, om det biträts av samtliga vid stämman närvarande aktieägare företrädande nio tiondelar av aktierna.

Beslut om en sådan ändring av ett försäkringsaktiebolags bolagsordning som innebär att

1. det antal aktier, för vilka aktieägare kan rösta på bolagsstämman begränsas,
2. en ökad andel av nettovinsten för räkenskapsåret, efter avdrag för vad som går åt för att täcka balanserad förlust och för avsättning till fond för orealiserade vinster, skall hållas inne, eller
3. användningen av bolagets vinst eller bolagets behållna tillgångar vid dess upplösning regleras på något annat sätt än som avses i första stycket 1 eller detta stycke 2,

är giltigt, om det biträts av aktieägare med två tredjedelar av de avgivna rösterna och nio tiondelar av de på stämman företrädde aktierna.

Beslut om sådan ändring av bolagsordningen som avses i första eller andra stycket är, utan hinder av vad i dessa stycken sägs, giltigt, om det biträts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de på stämman företrädde aktierna, om

1. ändringen endast försämrar viss eller vissa aktiers rätt och samtliga de vid stämman närvarande ägarna av dessa aktier företrädande nio tiondelar av alla de aktier som på detta sätt berörs samtycker till ändringen, eller
2. ändringen endast försämrar ett helt aktieslags rätt och ägarna till hälften av alla aktier av detta slag och nio tiondelar av de på stämman företrädde aktierna av detta slag samtycker till ändringen. *Lag (1995:1567)*

17 § Beslut att ändra bolagsordningen skall genast anmälas för registrering sedan ändringen har stadfästs och får utom i de fall som avses i 20 kap. 6 § inte verkställas förrän registrering har skett.

Ett beslut om att införa eller ändra en sådan bestämmelse i bolagsordningen som avses i 2 kap. 5 § tredje stycket får verkan vid ingången av det räkenskapsår som inleds närmast efter beslutet. Har beslutet vid den tidpunkten inte registrerats, skall dock ändringen av bolagsordningen sakna verkan. *Lag (2000:37)*

18 § Om ett beslut att ändra bolagsordningen för ett ömsesidigt försäkringsbolag avser delägarnas ansvarighet vid uttaxering enligt 1 kap. 7 § tredje stycket, får beslutet tillämpas först ett år efter registreringen av beslutet, om inte samtliga delägare biträtt det.

När registreringen har skett, skall beslutet utan dröjsmål kungöras i Post- och InrikesTidningar och den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Dessutom skall en underrättelse om beslutet sändas till varje delägare vars postadress är känd.

Den som är delägare i bolaget när ändringsbeslutet fattas men inte samtycker till beslutet har rätt att inom ett år från beslutets registrering häva försäkringsavtalet utan att rätta sig efter den uppsägningstid som i annat fall skulle ha iakttagits. Om avtalet hävs har delägaren rätt att få ut den på försäkringen belöpande andelen av ej intjänade premier och återbäring. Beräkningen av denna andel skall göras för den tidpunkt då avtalet upphör att gälla. *Lag (1999:600)*

19 § Bolagsstämman får inte fatta beslut, som är ägnade att ge otillbörliga fördelar åt aktieägare, delägare, garantier eller andra, till nackdel för bolaget, andra aktieägare, delägare eller garantier. Detsamma gäller beslut som är ägnade att ge otillbörliga fördelar åt aktieägare, delägare, garantier eller andra, till nackdel för de försäkringstagare eller ersättningsberättigade som på grund av försäkringsavtal har rätt till en andel av de ackumulerade vinster som har uppstått i rörelsen. *Lag (2004:570)*

20 §⁶ Om ett bolagsstämmobeslut inte har tillkommit i behörig ordning eller i övrigt strider mot denna lag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, bolagsordningen, de försäkringstekniska riktlinjerna eller placeringsriktlinjerna, kan talan mot försäkringsbolaget om att beslutet ska upphävas eller ändras föras av aktieägare, av delägare eller röstberättigade som inte är delägare eller av styrelsen, en styrelseledamot eller verkställande direktören. Mot ett försäkringsaktiebolag kan en sådan talan föras även av den som styrelsen obehörigen har vägrat att föra in som aktieägare i aktieboken.

Talan ska väckas inom tre månader från dagen för beslutet. Om talan inte väcks inom denna tid är rätten till talan förlorad.

Talan får väckas senare än vad som sägs i andra stycket när

1. beslutet är sådant att det inte lagligen kan fattas ens med samtycke av alla aktieägare respektive av alla delägare eller röstberättigade som inte är delägare,
2. samtycke till beslutet krävs av alla eller vissa aktieägare respektive av alla eller vissa delägare eller röstberättigade som inte är delägare och sådant samtycke inte har givits, eller
3. kallelse till stämman inte har skett eller de för bolaget gällande bestämmelserna om kallelse har väsentligen eftersatts.

Dom, varigenom bolagsstämmans beslut upphävs eller ändras, gäller även för aktieägare, delägare och röstberättigade som inte har instämt talan. Rätten kan ändra bolagsstämmans beslut endast om det kan fastställas vilket innehåll beslutet rätteligen borde ha haft. Är bolagsstämmans beslut sådant att det ska anmälas för registrering enligt denna lag och har det upphävts eller ändrats genom en dom som har vunnit laga kraft eller har det genom beslut under rättegången förordnats att bolagsstämmans beslut inte får verkställas, ska rätten underrätta registreringsmyndigheten för registrering.

Bestämmelserna i tredje stycket om tiden för att väcka talan gäller inte i de fall som avses i 15 a kap. 41 § första och tredje styckena. *Lag (2009:708)*

21 § Om styrelsen vill väcka talan mot bolaget, skall bolagsstämman kallas samman för att välja en ställföreträdare som skall föra bolagets talan i tvisten. Stämningen delges med den valde ställföreträdaren.

⁶ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

Förbehåll i bolagsordningen, att tvister mellan bolaget och styrelsen, en styrelseledamot, verkställande direktören, en likvidator, en aktieägare, en delägare eller en röstberättigad som inte är delägare skall hänskjutas till skiljemän, har samma verkan som skiljeavtal. Begär styrelsen skiljemannaförfarande mot bolaget, tillämpas första stycket. Är det fråga om klandertalan av styrelsen mot bolagsstämmans beslut är rätten till talan inte förlorad enligt 20 § andra stycket, om styrelsen inom den där angivna klandertiden har kallat till bolagsstämma enligt första stycket.

22 § Har ett försäkringsaktiebolag beslutat att aktiekapitalet skall vara bestämt i annan valuta än tidigare, skall styrelsen senast till första ordinarie bolagsstämma efter det att beslutet fick verkan lägga fram förslag om nödvändiga följändringar av bolagsordningen avseende aktiekapitalets storlek och aktiernas nominella belopp.

Lag (2000:37)

23 § Under de förutsättningar som anges i 24–26 §§ får ett publikt försäkringsaktiebolag, vars aktier är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES, lämna information till aktieägare med elektroniska hjälpmedel även när det i lagen anges att informationen skall lämnas på något annat sätt.

Lag (2007:532)

24 § Ett beslut om att använda elektroniska hjälpmedel för information till aktieägare fattas av bolagsstämman.

Elektroniska hjälpmedel får användas endast om bolaget har tillförlitliga rutiner för att identifiera aktieägarna. *Lag (2007:364)*

25 § Bolaget får informera en aktieägare med elektroniska hjälpmedel endast om aktieägaren efter en skriftlig förfrågan har godtagit ett sådant förfarande. En aktieägare som inte inom två veckor från det att förfrågan sändes har motsatt sig användningen av elektroniska hjälpmedel skall anses ha godtagit förfarandet. Av förfrågan skall det framgå att framtida information kan komma att lämnas med elektroniska hjälpmedel, om inte aktieägaren uttryckligen motsätter sig detta.

En aktieägare som har godtagit att information lämnas med elektroniska hjälpmedel kan när som helst återta sitt godtagande. *Lag (2007:364)*

26 § Det som föreskrivs i fråga om aktieägare i 23–25 §§ skall också tillämpas på den som har rätt att utöva en aktieägars rättigheter i dennes ställe. *Lag (2007:364)*

10 kap. Revision

1 § Bolagsstämman skall välja minst en revisor. I bolagsordningen kan bestämmas att en eller flera av revisorerna, dock inte alla, skall utses i annan ordning. Finansinspektionen skall dessutom, enligt vad som föreskrivs i 2 §, utse en eller flera revisorer. Särskilda bestämmelser om lekmannarevisorer finns i 11 kap.

För revisor som är vald av bolagsstämman gäller uppdraget för den tid som anges i bolagsordningen. Om uppdraget inte skall gälla tills vidare, skall uppdragstiden bestämmas så att uppdraget upphör vid slutet av den ordinarie bolagsstämma på vilken revisorsval förrättas.

Bolagsstämman kan utse en eller flera revisorssuppleanter. Bestämmelserna i denna lag om revisorer gäller i tillämpliga delar om suppleanter. *Lag (1999:600)*

2 § Finansinspektionen skall förordna en eller flera revisorer i varje försäkringsbolag, om inte inspektionen med hänsyn till rörelsens ringa omfattning eller av andra skäl anser det obehövt.

För revisorer som inspektionen förordnar skall den utfärda instruktion. Revisorn har rätt att få arvode av försäkringsbolaget. Arvodets storlek bestäms av inspektionen.

Lag (1991:1767)

3 § Endast den som är auktoriserad eller godkänd revisor kan vara revisor i ett försäkringsbolag.

Den som är i konkurs eller underkastad näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken får inte vara revisor.

Revisorerna ska ha den insikt i och erfarenhet av redovisning och ekonomiska förhållanden som med hänsyn till arten och omfattningen av bolagets verksamhet fordras för uppdragets fullgörande.

Till revisor kan även utses ett registrerat revisionsbolag. Bestämmelser om vem som kan vara huvudansvarig för revisionen och om underrättelseskyldighet finns i 17 § revisorslagen (2001:883). Bestämmelserna i 5, 6 a, 8 c och 13 §§ i detta kapitel tillämpas på den huvudansvarige.

Till revisor i dotterföretag bör, om det kan ske, utses minst en av moderbolagets revisorer. *Lag (2009:569)*

4 § Minst en av bolagsstämman utsedd revisor skall vara auktoriserad revisor, om tillgångarnas bruttovärde (balansomslutningen) enligt fastställda balansräkningar för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränslöpp som motsvarar 1.000 gånger det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår.

I fråga om bolag som avses i första stycket kan förordnas att en viss godkänd revisor får utses i stället för en auktoriserad revisor. Sådana beslut är giltiga i högst fem år.

Frågor om förordnande enligt andra stycket prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

Första–tredje styckena gäller även för ett moderbolag i en koncern, om

1. koncernens verksamhetsområde omfattar hela riket,
2. balansomslutningen enligt fastställda koncernbalansräkningar för de två senaste räkenskapsåren överstiger det gränslöpp som anges i första stycket, eller
3. moderbolaget inte uppträder koncernredovisning och den sammanlagda balansomslutningen enligt fastställda balansräkningar för koncernföretagens två senaste räkenskapsår på moderbolagets balansdag överstiger det gränslöpp som anges i första stycket. *Lag (1999:600)*

5 § Den kan inte vara revisor som

1. är styrelseledamot, verkställande direktör eller innehar en befattning i ledande ställning i försäkringsbolaget eller dess dotterföretag eller biträder vid bolagets bokföring eller medelsförvaltning eller bolagets kontroll däröver,
2. är anställd hos bolaget eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till detta eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder bolaget vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bolagets kontroll däröver,
3. är gift med eller sammanlever under äktenskapsliknande förhållanden med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. på annat sätt än genom belåning av livförsäkringsbrev med stöd av försäkringsavtal står i låneskuld till bolaget eller något annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka ett sådant företag har ställt säkerhet.

I dotterföretag kan den inte vara revisor som enligt första stycket inte är behörig att vara revisor i moderbolaget.

Revisorerna får vid revisionen inte anlita någon som enligt första eller andra stycket inte är behörig att vara revisor. Har bolagen i sin tjänst anställda med uppgift att utslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen får revisorerna dock anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god revisionsssed. *Lag (2006:407)*

6 § Ett av bolagsstämman lämnat uppdrag att tills vidare vara revisor upphör när ny revisor har utsetts.

Ett uppdrag som revisor upphör i förtid, om

1. revisorn anmäler att uppdraget ska upphöra, eller
2. den som har utsett revisorn entledigar honom eller henne på saklig grund och anmäler att uppdraget ska upphöra.

En anmälan enligt andra stycket ska göras hos styrelsen. Om en revisor som inte är vald på bolagsstämman vill avgå, ska revisorn anmäla det också hos den som har utsett honom eller henne.

Om en revisors uppdrag upphör i förtid, ska revisorn och den som har utsett revisorn underrätta Bolagsverket om skälet till detta.

Om en revisors uppdrag upphör i förtid eller det uppkommer hinder för honom eller henne enligt 3–5 §§ eller enligt bolagsordningen att vara revisor och om det inte finns någon suppleant, ska styrelsen vidta åtgärder för att en ny revisor tillsätts för den återstående mandattiden eller anmäla förhållandet för Finansinspektionen, som på förslag av styrelsen ska utse ny revisor under tiden fram till nästa ordinarie bolagsstämma. *Lag (2009:569)*

6 a § Uppdraget som revisor för ett bolag, vars överlåtbara värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad, får gälla högst sju år i följd.

Den som har varit revisor i bolaget under sju år enligt första stycket får inte delta i revisionen, om inte minst två år har förflutit sedan han eller hon lämnade revisionsuppdraget. *Lag (2009:569)*

7 § Styrelsen skall, om inte rättelse utan dröjsmål sker genom den som utser revisor, göra anmälan hos Finansinspektionen

1. om auktoriserad revisor eller godkänd revisor inte är utsedd enligt 4 § första, andra och fjärde styckena,
2. om en revisor är obehörig enligt 3 § första eller andra stycket eller 5 § första eller andra stycket, eller
3. om en bestämmelse i bolagsordningen om antalet revisorer eller om revisorers behörighet har åsidosatts.

Anmälan enligt första stycket kan göras av envar. *Lag (1999:600)*

8 § Revisorerna skall i den omfattning som följer av god revisionsredovisning granska försäkringsbolagets årsredovisning jämte räkenskaperna samt styrelsens och verkställandets direktörens förvaltning.

Om försäkringsbolaget är ett moderbolag, skall revisorerna även granska koncernredovisningen och koncernföretagens inbördes förhållanden i övrigt.

Revisorer som är utsedda av någon annan än Finansinspektionen skall följa de särskilda föreskrifter som meddelas av bolagsstämman, såvida de inte strider mot lag, bolagsordningen eller god revisionsredovisning. *Lag (1991:1767)*

8 a § Revisorn ska rapportera till revisionsutskottet om viktiga omständigheter som framkommit vid revisionen. Detta gäller särskilt för brister i bolagets interna kontroll av den finansiella rapporteringen.

I fall som avses i 8 kap. 8 a § andra stycket ska revisorn i stället rapportera till styrelsen. *Lag (2009:569)*

8 b § Revisorn ska

1. om det finns någon omständighet som väsentligt kan rubba förtroendet för hans eller hennes opartiskhet eller självständighet, rådgöra med revisionsutskottet om detta förhållande och vilka åtgärder som har vidtagits,
2. till revisionsutskottet årligen lämna en skriftlig försäkran om sin opartiskhet och självständighet, och
3. för revisionsutskottet årligen redovisa vilka andra tjänster än revisionstjänster som han eller hon har tillhandahållit bolaget.

I fall som avses i 8 kap. 8 a § andra stycket ska revisorn i stället vända sig till styrelsen. *Lag (2009:569)*

8 c § Om revisorn vid fullgörande av sitt uppdrag i försäkringsbolaget får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar försäkringsbolags verksamhet,

Försäkring

2. kan påverka försäkringsbolagets fortsatta drift negativt, eller
 3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 11 § tredje stycket,
- ska revisorn omgående rapportera detta till Finansinspektionen.

Revisorn har en motsvarande rapporteringsskyldighet om han eller hon får kännedom om förhållanden som avses i första stycket vid fullgörande av uppdrag som revisorn har i försäkringsbolagets moderföretag eller dotterföretag eller ett företag som har en likartad förbindelse med försäkringsbolaget. *Lag (2009:569)*

9 § Styrelsen och verkställande direktören skall ge revisor tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning som revisorn finner behövlig samt lämna de upplysningar och det biträde som han begär. Samma skyldighet åligger styrelsen, verkställande direktören och revisor i ett dotterföretag gentemot revisor i moderbolaget.

10 § Sedan revisor slutfört granskningen, skall han skriva en hänvisning till revisionsberättelsen på årsredovisningen och i fråga om moderbolag på koncernredovisningen. Finner revisor att balansräkningen eller resultaträkningen inte bör fastställas, skall han anteckna även detta. I moderbolag gäller detsamma i fråga om koncernbalansräkningen och koncernresultaträkningen.

11 § Revisorerna skall för varje räkenskapsår avge revisionsberättelse till bolagsstämman. Berättelsen skall överlämnas till bolagets styrelse senast två veckor före den ordinarie bolagsstämman.

Revisionsberättelsens inledning skall innehålla uppgift om

1. bolagets firma och organisationsnummer,
2. vilken räkenskapsperiod som revisionsberättelsen avser, samt
3. vilket eller vilka normsystem för redovisning som bolaget har tillämpat.

Revisionsberättelsen skall vara undertecknad av revisorerna och innehålla uppgift om vilken dag revisionen avslutades. *Lag (2004:973)*

11 a § I revisionsberättelsen skall det anges vilket eller vilka normsystem för revision som revisorerna har tillämpat.

I förekommande fall skall det i revisionsberättelsen även anges

1. om en revisor i en fråga som behandlas i revisionsberättelsen har en mening som avviker från styrelsens eller annan revisors,
2. om revisionens inriktning eller omfattning är begränsad, eller
3. om en revisor anser sig sakna tillräckligt underlag för att göra något uttalande enligt 11 b–11 d §§. *Lag (2004:973)*

11 b § Revisionsberättelsen ska innehålla ett uttalande om huruvida årsredovisningen har upprättats i överensstämmelse med lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. I uttalandet ska det särskilt anges

1. om årsredovisningen ger en rättvisande bild av bolagets resultat och ställning, och
2. om förvaltningsberättelsen är förenlig med årsredovisningens övriga delar.

Innehåller inte årsredovisningen sådana upplysningar som ska lämnas enligt lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, ska revisorerna ange detta och, om det är möjligt, lämna behövliga upplysningar i sin berättelse.

Första och andra styckena gäller inte i fråga om revision av en sådan bolagsstyrningsrapport som avses i 6 kap. 6 § årsredovisningslagen (1995:1554). I den delen ska revisionsberättelsen i stället innehålla ett uttalande om huruvida en sådan rapport har upprättats eller inte. När det gäller sådana upplysningar i rapporten som avses i 6 kap. 6 § andra stycket 2–6 årsredovisningslagen ska berättelsen vidare innehålla ett uttalande om huruvida upplysningarna är förenliga med årsredovisningens övriga delar. *Lag (2009:33)*

11 c § Om revisorerna vid sin granskning har funnit att någon åtgärd eller försummelse, som kan föranleda ersättningskyldighet, ligger en styrelseledamot eller den verkställande direktören till last eller att en styrelseledamot eller den verkställande direktören på annat sätt har handlat i strid med denna lag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag eller bolagsordningen, skall det anmärkas i berättelsen.

Revisionsberättelsen skall även innehålla ett uttalande i fråga om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och den verkställande direktören. *Lag (2004:973)*

11 d § Revisionsberättelsen skall innehålla särskilda uttalanden om fastställande av balansräkningen och resultaträkningen samt om det i förvaltningsberättelsen framställda förslaget till dispositioner beträffande bolagets vinst eller förlust.

Revisorerna kan även i övrigt i berättelsen anteckna de upplysningar som de önskar meddela aktieägarna respektive delägarna, de delegerade och garanterna. Om årsredovisningen innehåller uppgifter som har betydelse för upplysningarna, skall revisorn hänvisa till uppgifterna. *Lag (2004:973)*

11 e § I moderbolaget ska revisorerna avge en särskild revisionsberättelse för koncernen. Därvid ska 11 och 11 a §§, 11 b § första och andra styckena samt 11 c och 11 d §§ tillämpas. *Lag (2009:33)*

12 § De erinringar som revisor framställt till styrelsen eller verkställande direktören skall antecknas i ett protokoll eller någon annan handling som skall överlämnas till styrelsen och bevaras av denna på betryggande sätt.

13 § Revisor har rätt att närvara vid bolagsstämma. Han är skyldig att närvara vid stämma, om det med hänsyn till ärendena kan anses påkallat.

14 § Revisorn får inte till enskild aktieägare, delägare, delegerad, garant eller utomstående lämna upplysningar om sådana försäkringsbolagets angelägenheter som han eller hon fått kännedom om vid fullgörandet av sitt uppdrag, om det kan vara till förfång för bolaget.

Revisorn är skyldig att till bolagsstämman lämna alla upplysningar som bolagsstämman begär, om det inte skulle vara till väsentligt förfång för bolaget. Revisorn är vidare skyldig att lämna en medrevisor, en ny revisor och, om bolaget har försatts i konkurs, konkursförvaltaren erforderliga upplysningar om bolagets angelägenheter. Revisorn är vidare enligt 8 c § skyldig att rapportera vissa förhållanden till Finansinspektionen. *Lag (2009:569)*

15 § Vad som i 8 kap. 17 § föreskrivs om registrering av styrelseledamöter gäller även för revisorer. *Lag (1999:600)*

11 kap. Allmän granskning

1 § Om inte annat föreskrivs i bolagsordningen, får det i ett försäkringsbolag utses en eller flera personer (lekmannarevisorer) att utföra sådan granskning som anges i 4 §. *Lag (1999:600)*

2 § För en lekmannarevisor får en eller flera suppleanter utses. Vad som sägs i denna lag om lekmannarevisor skall i tillämpliga delar även gälla suppleant. *Lag (1999:600)*

3 § Bestämmelserna i denna lag om revisorer är inte tillämpliga på lekmannarevisorer. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns uppgifter

4 § Lekmannarevisorn skall granska om bolagets verksamhet sköts på ett ändamålsenligt och från ekonomisk synpunkt tillfredsställande sätt och om bolagets interna kontroll är tillräcklig. Granskningen skall vara så ingående och omfattande som god sed vid detta slag av granskning kräver. *Lag (1999:600)*

5 § Lekmannarevisorn skall följa de anvisningar som meddelas av bolagsstämman, såvida de inte strider mot lag, bolagsordningen eller god sed. *Lag (1999:600)*

Försäkring

6 § Lekmannarevisorn skall efter varje räkenskapsår lämna en granskningsrapport till bolagsstämman. Bestämmelser om rapportens innehåll och den tidpunkt då den skall lämnas till bolagets styrelse finns i 14 §. *Lag (1999:600)*

7 § Lekmannarevisorn får inte underteckna en sådan revisionsberättelse som avses i 10 kap. 11 §. *Lag (1999:600)*

Tillhandahållande av upplysningar m.m.

8 § Styrelsen och den verkställande direktören skall ge lekmannarevisorn tillfälle att genomföra granskningen i den omfattning lekmannarevisorn anser vara nödvändig. De skall lämna de upplysningar och det biträde som lekmannarevisorn begär.

Samma skyldigheter har styrelsen, den verkställande direktören, revisorn och lekmannarevisorn i ett dotterbolag gentemot en lekmannarevisor i moderbolaget.

Lag (1999:600)

Hur lekmannarevisor utses

9 § En lekmannarevisor väljs av bolagsstämman, om inte bolagsordningen innehåller bestämmelser om att denne skall utses på annat sätt. *Lag (1999:600)*

Obehörighetsgrunder

10 § Den som är underårig eller i konkurs eller har fått näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara lekmannarevisor. *Lag (1999:600)*

Jäv

11 § Den får inte vara lekmannarevisor som

1. är styrelseledamot, verkställande direktör eller innehar en befattning i ledande ställning i försäkringsbolaget eller dess dotterföretag eller biträder vid bolagets bokföring eller medelsförvaltning eller bolagets kontroll däröver,
2. är anställd hos bolaget eller på något annat sätt intar en underordnad eller beroende ställning till detta eller till någon som avses under 1 eller är verksam i samma företag som den som yrkesmässigt biträder bolaget vid bokföringen eller medelsförvaltningen eller bolagets kontroll däröver,
3. är gift med eller sammanlever under äktenskapsliknande förhållanden med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en person som avses under 1 eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
4. på annat sätt än genom belåning av livförsäkringsbrev med stöd av försäkringsavtal står i låneskuld till bolaget eller något annat företag i samma koncern eller har förpliktelser för vilka ett sådant företag har ställt säkerhet.

Den som enligt första stycket inte är behörig att vara lekmannarevisor i ett moderbolag får inte vara lekmannarevisor i dess dotterföretag. *Lag (2006:407)*

Anlitande av biträde

12 § En lekmannarevisor får vid granskningen inte anlita någon som enligt 11 § inte är behörig att vara lekmannarevisor. Om bolaget eller dess moderbolag i sin tjänst har anställda med uppgift att uteslutande eller huvudsakligen sköta den interna revisionen, får lekmannarevisorn dock vid granskningen anlita sådana anställda i den utsträckning det är förenligt med god sed. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns avgång

13 § Ett uppdrag som lekmannarevisor upphör, om lekmannarevisorn eller den som har utsett lekmannarevisorn anmäler att uppdraget skall upphöra. Anmälan skall göras hos styrelsen. Om en lekmannarevisor som inte är vald på bolagsstämma vill avgå, skall han anmäla det också hos den som har utsett honom. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns granskningsrapport

14 § Granskningsrapporten skall lämnas till bolagets styrelse senast två veckor före den ordinarie bolagsstämman.

I rapporten skall lekmannarevisorn uttala sig om sådana förhållanden som avses i 4 § och om sådana förhållanden som han har varit skyldig att granska enligt 5 §. Om lekmannarevisorn finner anledning till anmärkning mot någon styrelseledamot eller mot den verkställande direktören, skall han upplysa om detta i rapporten och lämna uppgift om anledningen till anmärkningen.

En lekmannarevisor får i granskningsrapporten lämna även andra upplysningar som han anser att aktieägarna, delägarna, de delegerade eller garanterna bör få kännedom om. *Lag (1999:600)*

15 § Granskningsrapporten skall hållas tillgänglig för och sändas till aktieägare och de röstberättigade på samma sätt som anges i 9 kap. 9 § samt läggas fram på bolagsstämman. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns närvaro vid bolagsstämma

16 § Lekmannarevisorn har rätt att närvara vid bolagsstämma. Han är skyldig att närvara, om det med hänsyn till ärendena kan anses nödvändigt. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns tystnadsplikt

17 § Lekmannarevisorn får inte till en enskild aktieägare, delägare, delegerad, garant eller utomstående obehörigen lämna upplysningar om sådana bolagets angelägenheter som han får kännedom om när han fullgör sitt uppdrag, om det kan vara till skada för bolaget. *Lag (1999:600)*

Lekmannarevisorns upplysningsplikt

18 § Lekmannarevisorn är skyldig att till bolagsstämman lämna alla upplysningar som bolagsstämman begär, i den mån det inte skulle vara till väsentlig skada för bolaget. *Lag (1999:600)*

19 § Lekmannarevisorn är skyldig att lämna bolagets revisor, annan lekmannarevisor och, om bolaget har försatts i konkurs, konkursförvaltaren de upplysningar som behövs om bolagets angelägenheter. *Lag (1999:600)*

Registrering

20 § Vad som i 8 kap. 17 § föreskrivs om registrering av styrelseledamöter gäller även för lekmannarevisorer. *Lag (1999:600)*

12 kap. Vinstutdelning och annan användning av försäkringsbolagets egendom

Vinstutdelning och återbetalning av garantikapital

1 § Försäkringsbolagets medel får betalas ut till aktieägare eller till garantier endast enligt bestämmelserna i denna lag om vinstutdelning, återbetalning av garantikapital, förvärv av egna aktier, utbetalning vid nedsättning av aktiekapitalet, reservfonden eller överkursfonden och utskiftning vid bolagets likvidation.

En aktie som innehas av försäkringsaktiebolaget självt medför inte rätt till utbetalning enligt första stycket.

Om verksamheten i ett skadeförsäkringsbolag helt eller delvis skall ha ett annat syfte än att bereda vinst åt aktieägarna, skall bolagsordningen innehålla bestämmelser om hur vinsten och de behållna tillgångarna vid bolagets likvidation skall användas.

Lag (2000:67)

2 § Vinstutdelning till aktieägare eller garantier i livförsäkringsbolag får endast ske om det följer av bolagsordningen.

Vinstutdelningen får inte överstiga vad som i den fastställda balansräkningen och, i fråga om moderbolag som skall upprätta koncernredovisning, i den fastställda kon-

Försäkring

cernbalansräkningen för det senaste räkenskapsåret redovisats som bolagets respektive koncernens nettovinst för året, balanserade vinst och fria fonder sedan avdrag gjorts för

1. det belopp som enligt 5 § skall användas för återbäring,
2. den redovisade förlusten,
3. det belopp som enligt lag eller bolagsordning skall avsättas till bundet eget kapital eller, i fråga om moderbolag, det belopp som av det fria egna kapitalet i koncernen enligt årsredovisningarna för företaget inom denna skall föras över till det bundna egna kapitalet och
4. det belopp som enligt bolagsordningen på annat sätt skall användas för något annat ändamål än vinstutdelning.

Vinstutdelningen får inte ske med så stort belopp att utdelningen med hänsyn till bolagets eller koncernens konsolideringsbehov, likviditet eller ställning i övrigt står i strid med god affärssed. Förbud mot vinstutdelning i vissa fall föreskrivs i 6 kap. 5 §.

Lag (1999:600)

3 § Bolagsstämman fattar beslut om vinstutdelning till aktieägarna eller garantier. Stämman får endast i den mån den har skyldighet till detta enligt andra stycket eller enligt bolagsordningen besluta om utdelning av större belopp än styrelsen föreslagit eller godkänt.

Bolagsstämman i skadeförsäkringsaktiebolag eller i livförsäkringsaktiebolag som får dela ut vinst skall på yrkande av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier besluta utdelning av åtminstone ett belopp motsvarande hälften av vad som återstår av nettovinsten för året, sedan avdrag skett för balanserad förlust som överstiger fria fonder, reservfond och överkursfond och för belopp, som enligt lag eller bolagsordning skall avsättas till bundet eget kapital eller enligt bolagsordningen annars skall användas för något annat ändamål än utdelning till aktieägarna. Ett sådant yrkande skall framställas på ordinarie stämma innan beslut om användning av vinsten fattas. Utdelning får inte stå i strid med 2 och 5 §§ eller 1 kap. 1 a § första stycket. Stämman är inte skyldig att besluta högre utdelning än fem procent av bolagets egna kapital.

I avstämningsbolag skall avstämningsdagen anges i bolagsstämmans beslut om utdelning till aktieägare. Utdelning förfaller till betalning på avstämningsdagen och skall betalas utan dröjsmål. Den som på avstämningsdagen är införd i aktieboken eller i förteckning enligt 3 kap. 12 § skall anses behörig att ta emot utdelningen. Om han inte var berättigad att ta emot utdelning skall 4 kap. 6 § tredje stycket andra–fjärde meningarna tillämpas. *Lag (1999:600)*

4 § Beslut om återbetalning av garantikapitalet fattas av bolagsstämman. Beslutet skall anmälas till registreringsmyndigheten för registrering. För registrering krävs att Finansinspektionen har gett sitt tillstånd till återbetalningen. Återbetalning får inte ske innan beslutet har registrerats. *Lag (2000:822)*

Förlusttäckning och fördelning av överskott i livförsäkringsbolag

5 § Årsvinsten i livförsäkringsbolag och belopp som förs över från bundet eget kapital till fritt eget kapital i bolaget skall användas för återbäring, i den utsträckning inte

1. vinsten eller det överförda beloppet får tas i anspråk för vinstutdelning eller för att täcka förluster enligt bestämmelser i bolagsordningen, eller
2. annat följer av denna lag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. *Lag (1999:600)*

6 § Livförsäkringsbolag skall gottskriva återbäring till försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade med en fördelning som utgår från försäkringens bidrag till överskottet, om inte annat följer av bestämmelser i försäkringsavtalet eller bolagsordningen.

Vid återköp eller överföring enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104) skall

1. rätten till återbäring bestämmas enligt samma fördelning och principer som skulle ha gällt för försäkringen vid försäkringsfall, om inte en avvikelse är försvarlig med hänsyn till
 - a) det kvarvarande försäkringstagarkollektivets rätt till återbäring, eller
 - b) försäkringsbolagets ekonomiska situation, och
2. avgifter bestämmas på grundval av de kostnader som belöper på återköpet eller överföringen och med beaktande av den fordran som kvarstår mot försäkringstagaren för kostnader som uppkommit i samband med försäkringsavtalets ingående. *Lag (2007:122)*

7–8 §§ har upphävts genom lag (1999:600).

Reservfonden, utjämningsfond för kreditförsäkring och annan användning av försäkringsbolagets egendom

Försäkring

9 § Skadeförsäkringsbolag och livförsäkringsbolag som får dela ut vinst skall inrätta en reservfond för avsättning av belopp som

1. betalas till bolaget av någon som fått en aktie förverkad,
2. enligt 4 kap. 19 § skall tillfalla bolaget,
3. enligt bolagsordningen skall avsättas till reservfonden,
4. enligt beslut av bolagsstämman i övrigt skall överföras från det i balansräkningen redovisade fria egna kapitalet till reservfonden, eller
5. vid utbyte av fordran enligt skuldebrev mot en aktie motsvarar skillnaden mellan fordringsbeloppet och aktiens nominella belopp.

Försäkringsaktiebolag skall inrätta en överkursfond för avsättning av belopp som bolaget på grund av aktieteckning har fått som betalning för aktierna utöver det nominella beloppet.

Reservfonden och överkursfonden får enligt beslut av bolagsstämman endast sättas ned

1. för att täcka sådana förluster enligt den fastställda balansräkningen, som inte kan täckas av fritt eget kapital,
2. i försäkringsaktiebolag för fondemission, eller
3. i försäkringsaktiebolag för andra ändamål, om rätten med motsvarande tillämpning av 6 kap. 6 § ger tillstånd till nedsättningen.

Livförsäkringsbolag som inte får dela ut vinst skall inrätta en konsolideringsfond. Konsolideringsfonden får efter beslut av bolagsstämman sättas ned för att täcka förluster eller för annat ändamål som följer av bestämmelser i bolagsordningen. *Lag (1999:600)*

9 a § Skadeförsäkringsbolag som meddelar försäkring enligt 2 kap. 3 a § första stycket klass 14 (kreditförsäkring) eller motsvarande återförsäkring ska upprätta en utjämningsreserv för förlusttäckning inom denna försäkringsklass. Avsättningar till utjämningsreserven ska göras till dess den uppgår till ett belopp som motsvarar 150 procent av den högsta årliga premieintäkten för egen räkning under de fem föregående räkenskapsåren. Avsättningarna ska för varje räkenskapsår motsvara 75 procent av det tekniska överskottet i kreditförsäkringsrörelsen. Avsättningarna får dock inte överstiga tolv procent av premieintäkten för egen räkning. Återföring från utjämningsreserven får göras bara för att täcka ett tekniskt underskott i kreditförsäkringsrörelsen.

Första stycket behöver inte tillämpas av bolag vilkas årliga premieinkomst av kreditförsäkring understiger fyra procent av bolagets totala premieinkomst och ett belopp motsvarande 2.500.000 euro. *Lag (2008:102)*

10 § Sker utbetalning till aktieägare eller garanter i strid mot denna lag, skall mottagaren betala tillbaka vad han erhållit med ränta, beräknad enligt 5 § räntelagen (1975:635), från det utbetalningen erhållits intill dess räntan skall betalas enligt 6 § räntelagen till följd av 3 eller 4 § samma lag. Om utbetalningen har skett i form av vinst-

utdelning, är dock mottagaren återbäringskyldig endast om bolaget visar att han insåg eller borde ha insett att utbetalningen stred mot denna lag.

För den brist som kan uppkomma vid återbetalningen ansvarar, enligt 16 kap. 1–4 §§, de som medverkat till att besluta om eller verkställa utbetalningen eller till att upprätta eller fastställa en oriktig balansräkning som legat till grund för beslutet.

Lag (1994:1941)

11 § Bolagsstämman får besluta om gåvor till allmännyttiga eller därmed jämförliga ändamål, om det med hänsyn till ändamålens beskaffenhet, bolagets ställning och omständigheterna i övrigt kan anses skäligt. Styrelsen får till sådana ändamål endast använda tillgångar som med hänsyn till bolagets ställning är av ringa betydelse.

12 § Ett försäkringsbolag får inte lämna penninglån till styrelseledamöterna, verkställande direktören eller aktuarien i bolaget eller i något annat företag i samma koncern. Detsamma gäller i fråga om penninglån till

1. den som är gift med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till en styrelseledamot, verkställande direktören eller aktuarien,
2. den som är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon, eller
3. juridisk person över vars verksamhet person som nämnts ovan har ett bestämmande inflytande.

Bestämmelserna i första stycket gäller ej om

1. gäldenären är företag i koncern i vilken det långivande bolaget ingår, eller
2. gäldenären driver rörelse och lånet betingas av affärsmissiga skäl samt är avsett uteslutande för gäldenärens rörelse.

Ett försäkringsbolag får inte lämna penninglån i syfte att gäldenären eller honom närstående fysisk eller juridisk person som avses i första stycket 1–3 skall förvärva aktier i bolaget eller annat bolag i samma koncern.

Är gäldenären anställd i bolaget eller i ett annat bolag i samma koncern gäller inte förbudet mot penninglån i tredje stycket, om

1. lånebeloppet jämte tidigare lån enligt detta stycke från bolaget eller annat bolag i samma koncern inte överstiger ett belopp som motsvarar två gånger gällande prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring,
2. låneerbjudandet riktar sig till minst hälften av de anställda i bolaget och lånet skall återbetalas inom fem år genom regelbundna amorteringar samt
3. hinder mot lån inte föreligger vid en tillämpning av första och andra styckena, även om de aktier som skall förvärvas räknas med. Därvid skall dock det i första stycket angivna förbudet mot att lämna lån till styrelseledamot inte gälla i fråga om den som är styrelseledamot enligt bestämmelserna i lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Lån enligt fjärde stycket får inte lämnas, om det sammanlagda beloppet av sådana lån därefter skulle överstiga bolagets fria egna kapital.

Bestämmelserna i denna paragraf om förbud mot penninglån skall även tillämpas i fråga om ställande av säkerhet. I verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring gäller förbudet endast ställande av säkerhet för tredje man.

Vid tillämpning av denna paragraf likställs äktenskapsliknande samlevnad med äktenskap, om de sammanlevande tidigare har varit gifta med varandra eller har eller har haft barn gemensamt. *Lag (2005:1121)*

13 § Bestämmelserna i 12 § första stycket utgör inte något hinder för försäkringsbolag att i enlighet med bestämmelser i försäkringsavtalen lämna lån mot säkerhet i försäkringsbrev.

I fråga om lån eller säkerhet för förvärv av aktier i bolaget eller annat bolag i samma koncern får Finansinspektionen medge undantag från 12 § om det behövs på grund av särskilda omständigheter. Ett sådant undantag får dock inte medges vid förvärv av aktier i det bolag som lämnar lån eller ställer säkerhet.

I andra fall än som avses i första och andra stycket får Finansinspektionen medge undantag från 12 § om det finns synnerliga skäl. *Lag (1995:779)*

Övergångsregler för vissa försäkringar och ombildning av livförsäkringsbolag

14 § För livförsäkringar och skadeförsäkringar som har tecknats före den 1 januari 2000 gäller kravet på skälighet enligt 7 kap. 4 § första stycket och 19 kap. 5 § i deras lydelse före utgången av år 1999, om inte annat avtalas. Detsamma gäller om en sådan försäkring förnyats efter utgången av år 1999. *Lag (1999:600)*

15 § Villkor om vinstutdelning i bolagsordningen för ett livförsäkringsbolag får stadfästas endast om

1. beslutet i ett aktiebolag biträtts vid stämman av aktieägare som företräder minst nio tiondelar av alla aktier eller, i ett ömsesidigt bolag, av två tredjedelar av samtliga röstande,
2. de försäkringstagare i ett livförsäkringsaktiebolag vars rätt berörs av villkoret underrättats om att detta tas in eller ändras,
3. i ett livförsäkringsaktiebolag högst femtio procent av de underrättade försäkringstagare som hörts av eller högst tio procent av samtliga underrättade försäkringstagare motsätter sig ändringen,
4. ändringen inte kan antas försämra rätten för försäkringstagare och andra ersättningsberättigade på grund av en försäkring.

Försäkring

Vad som sägs i första stycket 4 gäller även villkor i bolagsordningen om förlusttäckning i ett livförsäkringsbolag.

En sådan underrättelse som avses i första stycket 2 skall ske genom att en redogörelse för ändringen av bolagsordningen och dess konsekvenser tillställs försäkringstagarna på deras senast kända postadress.

Bestämmelserna i första stycket 2–4 och tredje stycket gäller även när en livförsäkring övergår från en verksamhet där vinstutdelning inte medges till en vinstutdelande verksamhet genom fusion eller överlåtelse av försäkringsbestånd om det inte finns särskilda skäl för undantag. Vad som sägs om stadfästelse av villkor om vinstutdelning gäller då i stället tillstånd att verkställa fusionsplan och överlåtelseavtal. *Lag (1999:600)*

16 § För ett livförsäkringsaktiebolag som driver verksamhet utan villkor om vinstutdelning i bolagsordningen och som skall övergå till vinstutdelande verksamhet får sådana villkor om vinstutdelning som avses i 15 § stadfästas endast om uppskrivningsfonden, konsolideringsfonden, fond för realiserade vinster och andra övervärden i bolaget, med avdrag för aktiekapitalet och överkursfonden, gottskrivs försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna som återbäring eller på annat sätt. *Lag (2000:67)*

13 kap. har upphävts genom lag (1999:600).

14 kap. Likvidation och upplösning

Frivillig likvidation

1 § Bolagsstämman kan besluta att försäkringsbolaget skall träda i likvidation.

I bolagsordningen kan föreskrivas kvalificerad majoritet för beslut om likvidation i andra fall än när det föreligger grund för tvångslikvidation enligt 2 eller 3 §. När en sådan grund föreligger, har beslutet omedelbar verkan. I övriga fall kan bolagsstämman besluta att likvidationen skall inträda en viss senare dag.

Tvångslikvidation

2 § Det åligger styrelsen i ett försäkringsaktiebolag att ofördröjligen upprätta en särskild balansräkning så snart det finns skäl att anta att bolagets eget kapital understiger en tredjedel av det registrerade aktiekapitalet. Visar balansräkningen att så är fallet, skall styrelsen snarast möjligt till bolagsstämman hänskjuta frågan om bolaget skall träda i likvidation. Godkänns inte på den ordinarie bolagsstämman under det nästföljande räkenskapsåret en balansräkning avseende ställningen vid tiden för stämman

som utvisar att det egna kapitalet uppgår till hälften av det registrerade aktiekapitalet, skall styrelsen, om inte bolagsstämman beslutar att bolaget skall träda i likvidation, hos rätten ansöka att bolaget försätts i likvidation. En sådan ansökan kan även göras av en styrelseledamot, verkställande direktören, en revisor eller av en aktieägare. Anmälan till rätten om samma förhållanden kan göras av Finansinspektionen.

Om en ansökan eller en anmälan enligt första stycket görs, förordnar rätten att bolaget skall träda i likvidation, om det inte under ärendets handläggning i tingsrätten styrks att en balansräkning, som utvisar att bolagets eget kapital uppgår till hälften av det registrerade aktiekapitalet, har blivit granskad av revisorerna och godkänd av bolagsstämman.

Vid beräkningen av det egna kapitalets storlek skall inom linjen en post tilläggas som utvisar den ökning av tillgångarnas sammanlagda värde som skulle följa, om de redovisades till försäljningsvärdet med avdrag för de förväntade försäljningskostnaderna. Beträffande sådana tillgångar som anges i 4 kap. 2 § 4 och 5 lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag gäller att de tas upp till anskaffningsvärdet minskat med erforderliga avskrivningar och nedskrivningar, om ett högre värde erhålls genom detta.

Värdehandlingar som används för skuldtäckning enligt 7 kap. 10 § första stycket 1–4, 8–10, 14 och 15, får tas upp till högre värde än vad som följer av lagen om årsredovisning i försäkringsföretag. Detta gäller endast om värdehandlingarna kan avyttras till detta högre värde, vid sådana tidpunkter att tillfredsställande förutsättningar kan anses föreligga att infria de försäkringsutfästelser som värdehandlingarna säkerställer.

Andra värdehandlingar än de som avses i fjärde stycket och som utgörs av reversfordringar som förfaller eller kan sägas upp till betalning av försäkringsbolaget först efter längre tid än ett år, får, om det finns särskilda skäl till det, tas upp över det verkliga värdet, dock högst till anskaffningsvärdet.

Om styrelseledamöterna underlåter att fullgöra vad som åligger dem enligt första stycket, svarar de och andra som med vetskap om denna underlåtenhet handlar på bolagets vägnar solidariskt för de förpliktelser som uppkommer för bolaget. En styrelseledamot undgår dock ansvar, om han visar att underlåtenheten inte beror på försumelse av honom. Solidariskt ansvar för de förpliktelser som uppkommer för bolaget inträder även för de aktieägare som, när likvidationsplikt föreligger enligt första stycket tredje meningen, med vetskap om likvidationsplikten deltar i beslut att fortsätta bolagets verksamhet. Ansvarighet enligt detta stycke gäller dock inte för förpliktelser som uppkommer sedan likvidationsfrågan hänskjutits till rättsens prövning eller sedan en balansräkning, som utvisar att bolagets eget kapital uppgår till hälften av det registrerade aktiekapitalet, har blivit granskad av revisorerna och godkänd av bolagsstämman. *Lag (1995:1567)*

3 § Rätten skall förordna att försäkringsbolaget skall träda i likvidation om

1. likvidationsskyldighet föreligger enligt bolagsordningen,
2. bolagets hela försäkringsbestånd har överlåtit,
3. en koncession som har beviljats för en bestämd tid har gått till ända utan att någon ny koncession har beviljats,
4. koncessionen har förklarats förverkad,
5. bolaget är försatt i konkurs som avslutats med överskott och bolagsstämman inte inom föreskriven tid har fattat beslut om likvidation enligt 19 § eller
6. bolaget saknar till försäkringsregistret anmäld behörig styrelse eller verkställande direktör, om en sådan skall finnas enligt denna lag.

Beslut om likvidation meddelas dock ej, om det styrks att likvidationsgrunden upphört under ärendets handläggning i tingsrätten. Frågor om likvidation enligt första stycket prövas på anmälan av Finansinspektionen eller på ansökan av styrelsen, styrelseledamot, verkställande direktören eller aktieägare respektive delägare eller röstberättigad som inte är delägare. I de fall som avses i första stycket 5 eller 6 prövas frågan på ansökan även av en borgenär eller någon annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget. *Lag (1999:225)*

Förfarandet hos rätten

4 § Görs ansökan eller anmälan som avses i 2 eller 3 § skall rätten genast kalla bolaget, Finansinspektionen, de aktieägare eller de delägare samt de borgenärer som vill yttra sig i ärendet att inställa sig för rätten på en bestämd dag, då frågan om skyldighet för bolaget att träda i likvidation skall prövas. Kallelsen skall delges bolaget, om det kan ske på något annat sätt än enligt 15–17 §§ delgivningslagen (1970:428). Kallelsen skall kungöras genom rättens försorg i Post- och Inrikes Tidningar minst två och högst fyra månader före inställelsedagen. *Lag (1991:1767)*

5 § Har sökanden haft kostnader för delgivning eller kungörelse samt för expeditioner i ärendet enligt 2 eller 3 §, skall dessa betalas av försäkringsbolagets medel, om bolaget förpliktas träda i likvidation eller om rätten i annat fall finner det skäligt. När anmälan gjorts av Finansinspektionen, skall dessa kostnader betalas av bolaget eller, om bolaget saknar tillgångar, av statsverket. *Lag (1991:1767)*

Genomförandet av likvidationen

6 § Bolagsstämman eller den domstol, som fattar beslut att bolaget skall träda i likvidation, skall samtidigt utse en eller flera likvidatorer. I bolagsordningen kan föreskrivas att dessutom en eller flera likvidatorer skall tillsättas på något annat sätt. Likvidatorerna träder i styrelsens och verkställande direktörens ställe och har i uppgift att genomföra likvidationen.

Saknar ett försäkringsbolag som trätt i likvidation, till registret anmälda behöriga likvidatorer, skall rätten förordna en eller flera likvidatorer efter anmälan av registreringsmyndigheten eller på ansökan av aktieägare, delägare eller röstberättigad som inte är delägare eller borgenär eller annan vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda bolaget.

Likvidatorerna skall genast anmäla likvidationsbeslutet för registrering. *Lag (2000:822)*

7 § Finansinspektionen skall om det behövs förordna en likvidator att tillsammans med de övriga likvidatorerna genomföra likvidationen. När ett livförsäkringsbolag trätt i likvidation, skall en sådan likvidator alltid förordnas. Finansinspektionen skall underätta registreringsmyndigheten om vem som har förordnats. I fall då en likvidator förordnas av inspektionen skall bolagets firma tecknas av denne i förening med annan som äger teckna firman.

Bestämmelserna i denna lag om likvidator skall tillämpas på den likvidator som har utsetts av Finansinspektionen. Sådan likvidator får endast entledigas av inspektionen. Ersättare får inte förordnas av rätten.

En likvidator som har förordnats av Finansinspektionen har rätt till arvode av bolaget. Arvodets storlek bestäms av inspektionen. *Lag (2000:822)*

8 § Bestämmelserna om styrelse och styrelseledamöter i denna lag och lagen (1995:1566) om årsredovisning i försäkringsföretag skall tillämpas på likvidatorerna, i den mån inte annat följer av detta kapitel.

Ett uppdrag att vara revisor upphör inte genom att bolaget träder i likvidation. Bestämmelserna i 10 kap. skall tillämpas under likvidationen. Revisionsberättelsen skall innehålla ett uttalande huruvida enligt revisorernas mening likvidationen onödigt fördröjs. *Lag (1995:1566)*

9 § I fråga om bolagsstämma under likvidation skall bestämmelserna i denna lag om bolagsstämma tillämpas, i den mån något annat inte följer av detta kapitel.

10 § När försäkringsbolaget trätt i likvidation skall styrelsen och verkställande direktören genast avge en redovisning för sin förvaltning av bolagets angelägenheter under den tid, för vilken redovisningshandlingar inte förut lagts fram på bolagsstämma. Redovisningen skall läggas fram på bolagsstämma så snart det kan ske. Bestämmelserna om årsredovisning och revisionsberättelse skall tillämpas.

Om tiden även omfattar det föregående räkenskapsåret, skall en särskild redovisning, i moderbolag omfattande även koncernredovisning, avges för detta år.

11 § Likvidatorerna skall genast söka kallelse på bolagets okända borgenärer.

Försäkring

12 § Likvidatorerna skall så snart det kan ske genom försäljning på offentlig auktion eller på något annat lämpligt sätt förvandla bolagets egendom till pengar, i den mån det behövs för likvidationen, samt betala bolagets skulder. Bolagets rörelse får fortsättas, om det behövs för en ändamålsenlig avveckling eller för att de anställda skall få ett skäligt rådrom för att skaffa sig nya anställningar.

Har Finansinspektionen förordnat en likvidator och vägrar denne utan skäl samtycke till avyttring under hand av bolagets egendom får inspektionen på ansökan av övriga likvidatorer tillåta försäljningen. Om likvidatorerna önskar överlåta finansiella instrument som är upptagna till handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES till gällande marknadspris behövs inte något samtycke. *Lag (2007:532)*

13 § Likvidatorerna skall för varje räkenskapsår avge en årsredovisning, som skall läggas fram på den ordinarie bolagsstämman för godkännande. I fråga om stämman och redovisningen skall 9 kap. 5 § andra stycket 1 och 2 denna lag inte tillämpas. Bestämmelserna i 5 kap. 18–25 §§ och 6 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554) samt 5 kap. 2 § 7 och 8 samt 6 kap. 2 och 3 §§ lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag behöver inte heller tillämpas.

I balansräkningen tas det egna kapitalet upp i en post. I försäkringsaktiebolag tas aktiekapitalet upp inom linjen, i förekommande fall fördelat på olika aktieslag.

Tillgångarna får inte tas upp till ett högre värde än de beräknas inbringa efter avdrag för försäljningskostnaderna. Om en tillgång kan beräknas inbringa ett väsentligt högre belopp än det i balansräkningen upptagna värdet eller om för en skuld och en likvidationskostnad kan beräknas åtgå ett belopp som väsentligt avviker från den redovisade avsättningen eller skulden, skall vid tillgångs-, avsättnings- eller skuldposten det beräknade beloppet anges inom linjen. *Lag (1999:1090)*

14 § När den i kallelsen på okända borgenärer bestämda inställelsedagen är förbi och alla kända skulder blivit betalda, skall likvidatorerna skifta bolagets behållna tillgångar. Om något skuldbelopp är tvistigt eller inte förfallit till betalning eller av någon annan orsak inte kan betalas, skall så mycket av bolagets medel behållas som kan behövas för denna betalning.

I ett ömsesidigt försäkringsbolag skall vid skifte av bolagets behållna tillgångar de som var delägare i bolaget vid tiden för likvidationsbeslutet få del i tillgångarna enligt de fördelningsgrunder som bolagsordningen innehåller.

De aktieägare och delägare som vill klandra skiftet skall väcka talan mot bolaget senast tre månader efter det slutredovisning lades fram på bolagsstämman.

Om en aktieägare eller en delägare inte har anmält sig för att få ut vad han erhållit vid skiftet inom fem år efter det slutredovisning lades fram på bolagsstämman, har han förlorat sin rätt till medlen. Är medlen i förhållande till de skiftade tillgångarna att anse som ringa, kan rätten på anmälan av likvidatorerna förordna att medlen skall tillfalla allmänna arvsfonden. I annat fall skall 17 § tillämpas. *Lag (1999:600)*

15 § Sedan likvidatorerna fullgjort sitt uppdrag, skall de så snart det kan ske avge en slutredovisning för sin förvaltning genom en förvaltningsberättelse avseende likvidationen i dess helhet. Berättelsen skall även innehålla en redogörelse för skiftet. Till berättelsen skall fogas redovisningshandlingar för hela likvidationstiden. Berättelsen och redovisningshandlingarna skall avlämnas till revisorerna. Dessa skall inom en månad därefter avge en revisionsberättelse över slutredovisningen och förvaltningen under likvidationen.

Efter det revisionsberättelsen avlämnats till likvidatorerna skall dessa genast kalla aktieägarna respektive röstberättigade till en bolagsstämma för granskning av slutredovisningen. Slutredovisningen med bifogade redovisningshandlingar och revisionsberättelsen skall hållas tillgängliga för aktieägarna eller de röstberättigade och sändas till aktieägare eller röstberättigade som begär det och uppger sin postadress samt läggas fram på stämman. Föreskrifterna i 9 kap. 5 § andra stycket 3 och tredje stycket om beslut på bolagsstämma om ansvarsfrihet för styrelseledamöterna och verkställande direktören skall tillämpas på likvidatorerna.

16 § När likvidatorerna lagt fram slutredovisningen, är försäkringsbolaget upplöst. Detta förhållande skall genast anmälas för registrering.

Utan hinder av vad som anges i första stycket kan ägare till en tiondel av samtliga aktier respektive en tiondel av de röstberättigade hos likvidatorerna begära att en bolagsstämma inkallas för att behandla en fråga om talan enligt 16 kap. 5 §. Bestämmelsen i 9 kap. 8 § andra meningen skall tillämpas.

Om likvidatorerna finner att bolaget är på obestånd och inte kan betala sina likvidationskostnader, skall de ansöka om att bolaget försätts i konkurs.

17 § Om det efter bolagets upplösning enligt 16 § visar sig att bolaget har tillgångar eller om talan väcks mot bolaget eller om det av någon annan orsak uppkommer behov av en likvidationsåtgärd, skall likvidationen fortsättas. Detta skall genast anmälas av likvidatorerna för registrering. Kallelse till första bolagsstämman efter återupptagandet skall utfärdas enligt bolagsordningen. Därutöver skall skriftliga kallelser sändas till varje aktieägare respektive till varje röstberättigad vars postadress är känd för bolaget.

Försäkring

18 § Om ett försäkringsbolag har trätt i likvidation på grund av bolagsstämmans beslut eller, i fall som avses i 2 §, på grund av rättsens beslut, kan stämman sedan revisorerna avgivit yttrande besluta att likvidationen skall upphöra och bolagets verksamhet återupptas. Ett sådant beslut får dock inte fattas, om det finns anledning till likvidation på grund av denna lag eller bolagsordningen eller om utskiftning har ägt rum. Beträffande försäkringsaktiebolag gäller dessutom att beslut om att återuppta verksamheten inte får fattas om bolagets eget kapital beräknat enligt 2 § tredje – femte styckena inte uppgår till hälften av det registrerade aktiekapitalet. I ömsesidiga försäkringsbolag får beslut om att återuppta verksamheten inte fattas om det inte finns full täckning för bolagets förpliktelser.

När ett beslut enligt första stycket fattas, skall en styrelse samtidigt väljas.

Bolagsstämmans beslut om likvidationens upphörande och val av en styrelse skall av likvidatorerna genast anmälas för registrering. Beslutet får inte verkställas förrän registrering har skett.

Om ett likvidationsbeslut som avses i 1–3 §§ blivit upphävt genom lagakraftvägande dom eller beslut av domstol, skall likvidatorerna genast anmäla detta för registrering samt kalla till bolagsstämma för val av styrelse.

När likvidationen har upphört enligt denna paragraf, skall 15 § tillämpas.

Lag (1995:1567)

Konkurs

19 § Om ett försäkringsbolag är försatt i konkurs och denna avslutas utan något överskott, är bolaget upplöst när konkursen avslutas.

Om det finns överskott, skall bolagsstämman inom en månad från det konkursen avslutades besluta att bolaget skall träda i likvidation. Om inte ett sådant beslut fattas, gäller 3 §.

Var bolaget i likvidation när det försattes i konkurs, skall likvidationen fortsättas enligt 17 §, om konkursen avslutas med överskott.

20 § Om ett försäkringsbolag försätts i konkurs skall rätten sända en underrättelse om beslutet till registreringsmyndigheten för registrering.

Under konkursen företräds bolaget som konkursgäldenär av den styrelse och verkställande direktör eller de likvidatorer som finns vid konkursens början. Under konkursen gäller dock bestämmelserna i denna lag om rätt att avgå, om entledigande och om ny tillsättning.

När konkursen har avslutats skall rätten genast för registrering underrätta registreringsmyndigheten samt ange om något överskott finns eller inte. Rätten skall även för registrering underrätta registreringsmyndigheten när en högre rätt genom beslut, som har vunnit laga kraft, har upphävt ett beslut att försätta bolaget i konkurs. *Lag (2000:822)*

21 § När ett försäkringsbolag är i konkurs kan Finansinspektionen förordna ett allmänt ombud. Avser konkursen ett livförsäkringsbolag, skall ett sådant ombud alltid förordnas. Det allmänna ombudet skall som konkursförvaltare delta i konkursboets förvaltning tillsammans med den eller de förvaltare som utses enligt konkurslagen (1987:672).

Det allmänna ombudet kan beträffande medförvaltare göra en sådan framställning som avses i 7 kap. 5 § konkurslagen.

Även om beslut om delning av boets förvaltning har fattats, får det allmänna ombudet delta i förvaltningen i dess helhet.

Om arvode till det allmänna ombudet gäller bestämmelserna i konkurslagen om arvode till konkursförvaltare. *Lag (1991:1767)*

För likvidation och konkurs gemensamma bestämmelser

22 § Om ett ömsesidigt försäkringsbolag har trätt i likvidation eller blivit försatt i konkurs, får en garant inte erhålla betalning av bolagets tillgångar för fordran avseende inbetalt garantikapital förrän bolagets övriga skulder har blivit fullt betalda eller erforderliga medel avsatts till detta. *Lag (1993:1304)*

23 § Om ett försäkringsbolag har trätt i likvidation eller blivit försatt i konkurs, får nya försäkringar inte meddelas.

Utän hinder av första stycket får under bolagets likvidation sådana livförsäkringar meddelas som föranleds av gällande försäkringsavtal.

24 § Ett allmänt ombud skall se till att försäkringstagarna kommer i åtnjutande av den förmånsrätt som följer med försäkringsavtalen. *Lag (1989:1081)*

25 § har upphävts genom lag (1989:1081).

26 § När ett livförsäkringsbolag har trätt i likvidation eller försatts i konkurs, skall beståndet av livförsäkringar om möjligt överlätas till en eller flera andra försäkringsgivare som antingen är

1. ett svenskt försäkringsbolag, eller
2. en utländsk försäkringsgivare som har koncession i Sverige eller som är auktoriserad i ett land inom EES.

Ett avtal om överlåtelse skall godkännas av Finansinspektionen för att bli giltigt.

Lag (1995:779)

26 a § Om inspektionen anser att ett avtal skall godkännas, skall inspektionen i Post- och Inrikes Tidningar och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt kungöra avtalets innehåll. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för försäkringstagarna att inom en bestämd tid, minst en månad efter kungörelsens utfärdande, hos inspektionen anmäla om de har något att invända mot avtalet. Även den som inte är försäkringstagare, men som har förvärvat rätt på grund av en försäkring, skall få möjlighet att framföra invändningar.

Om i beståndet av livförsäkringar som skall överlätas ingår åtaganden som skall fullgöras utomlands, skall Finansinspektionen innan godkännande lämnas ge de behöriga myndigheterna i det land där åtagandena skall fullgöras tillfälle att yttra sig. Om överlåtelsen avser försäkringsavtal som tecknats genom en sekundäretablering i ett annat land, skall även de behöriga myndigheterna i det landet ges tillfälle att yttra sig.

Finansinspektionen får pröva frågan om godkännande av avtalet när myndigheter-na som avses i andra stycket yttrat sig eller, om de inte yttrat sig, tre månader från det att den utländska myndigheten mottog meddelandet som avses i andra stycket.

Lag (1995:779)

26 b § Finansinspektionen skall godkänna ett avtal om överlåtelse om

1. den övertagande försäkringsgivaren har den kapitalbas som krävs sedan överlåtelsen beaktats, varvid hänsyn tagits till sådant undantag som kan ha medgivits i enlighet med 5 kap. 16 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige, och
2. behörig myndighet i det land där åtaganden skall fullgöras, samtycker till överlåtelsen eller inte har yttrat sig.

Saknar den övertagande försäkringsgivaren koncession att driva försäkringsverksamhet i Sverige, skall kapitalbasen intygas av behörig myndighet. Med behörig myndighet avses, för EES- försäkringsgivare, den behöriga myndigheten i dess hemland, och för försäkringsgivare hemmahörande i ett land utanför EES, den behöriga myndigheten i det EES-land som övervakar försäkringsgivarens soliditet.

Den övertagande försäkringsgivaren skall genast anmäla ett beslut om godkännande av ett avtal till registreringsmyndigheten för registrering. Om den övertagande försäkringsgivaren är en utländsk försäkringsgivare skall anmälan göras av det överlåtande bolaget. Registreringsmyndigheten skall därefter genast registrera beslutet. När registrering sker, övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. Är den övertagande försäkringsgivaren ett försäkringsbolag eller en annan försäkringsgivare med koncession i Sverige, skall den övertagande försäkringsgivaren underrätta försäkringstagarna och dem som förvärvat rätt på grund av en försäkring om överlåtelsen och de eventuella ändringar i villkoren som överlåtelsen medför. Finansinspektionen bestämmer på vilket sätt underrättelsen skall lämnas.

Om det i ett bestånd av direkt försäkring som överlåtits ingår åtaganden som skall fullgöras i ett annat EES-land skall Finansinspektionen offentliggöra den godkända överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, får inspektionen underlåta att offentliggöra beslutet där. *Lag (2000:822)*

27 § Om inte försäkringsbeståndet i fall som avses i 26 § har överlåtits inom ett år från likvidations- eller konkursbeslutet, får tillgångarna säljas och medlen fördelas mellan försäkringstagarna.

Över avvecklingen och fördelningen skall upprättas en plan, som skall godkännas av Finansinspektionen. *Lag (1991:1767)*

28 § Av de livförsäkrings- och återbäringsbelopp, som förfallit till betalning innan bolaget trätt i likvidation eller vid konkurs innan beslut om konkurs meddelats, skall så mycket betalas ut som skulle ha betalats om likvidationen eller konkursen inte inträffat.

Av livförsäkrings- eller återbäringsbelopp, som förfaller till betalning efter det att bolaget trätt i likvidation eller försatts i konkurs får endast betalas ut så mycket att övriga livförsäkringstagares rätt inte försämras. Vad som nu har sagts skall även tillämpas i fråga om återköp av försäkringar eller belåning av försäkringsbrev hos bolaget. Skulle det efteråt visa sig att ett för stort belopp har utbetalats, skall återbetalning inte ske.

Lag (1989:1081)

14 a kap. Inlösen av minoritetsaktier*Förutsättningar för inlösen*

1 § En aktieägare som innehar mer än nio tiondelar av aktierna i ett försäkringsaktiebolag (majoritetsaktieägaren) har rätt att av de övriga aktieägarna i bolaget lösa in återstående aktier. Den vars aktier kan lösas in har rätt att få sina aktier inlösta av majoritetsaktieägaren.

Bestämmelserna i första stycket och i övrigt i detta kapitel om majoritetsaktieägare i ett försäkringsaktiebolag gäller även den som tillsammans med ett eller flera dotterföretag innehar mer än nio tiondelar av aktierna i bolaget och den vars dotterföretag innehar mer än nio tiondelar av aktierna i bolaget. Finns det flera som uppfyller dessa för-

utsättningar, skall bestämmelserna i detta kapitel tillämpas enbart på den som är närmast överordnad bolaget.

Med dotterföretag som avses i andra stycket likställs juridisk person över vilken en majoritetsaktieägare som inte är ett svenskt försäkringsaktiebolag utövar inflytande på det sätt som anges i 1 kap. 9 §. *Lag (2006:427)*

Lösenbeloppet

2 § Om frågan om lösenbeloppet för en aktie som skall lösas in enligt detta kapitel är tvistig, skall lösenbeloppet bestämmas med tillämpning av andra–fjärde styckena.

Lösenbeloppet för en aktie skall bestämmas så att det motsvarar det pris för aktien som kan påräknas vid en försäljning under normala förhållanden. För en aktie som är föremål för handel på en reglerad marknad eller en motsvarande marknad utanför EES skall lösenbeloppet motsvara det noterade värdet, om inte särskilda skäl motiverar något annat.

Lösenbeloppet skall bestämmas med hänsyn till förhållandena vid den tidpunkt då begäran om prövning av skiljemän enligt 5 § gjordes. Om det finns skäl för det, får beloppet i stället bestämmas med hänsyn till förhållandena vid en tidpunkt som infaller tidigare.

Har ett yrkande om inlösen av aktie enligt detta kapitel föregåtts av ett offentligt erbjudande att förvärva samtliga aktier som budgivaren inte redan innehar och har detta erbjudande antagits av ägare till mer än nio tiondelar av de aktier som erbjudandet avser, skall lösenbeloppet motsvara det erbjudna vederlaget, om inte särskilda skäl motiverar något annat. *Lag (2007:532)*

3 § En aktieägare har rätt till ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) på lösenbeloppet från den dag någon av parterna begärde att tvisten skulle prövas av skiljemän till dess att den dom, där lösenbeloppet har fastställts, har vunnit laga kraft. För tiden därefter fram till dess att lösenbeloppet betalas har aktieägaren rätt till ränta enligt 6 § samma lag. I fråga om bolag som inte är avstämningsbolag skall dock sådan ränta inte betalas för tiden innan aktiebrev med anteckning om överlåtelse eller lösenbevis har överlämnats till majoritetsaktieägaren. *Lag (2006:427)*

Rätten till lösenbeloppet

4 § Rätten till lösenbeloppet skall antas tillkomma den som till majoritetsaktieägaren överlämnar ett aktiebrev med anteckning om överlåtelse eller ett lösenbevis enligt 13 § andra stycket. I avstämningsbolag skall rätten antas tillkomma den som enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument är

1. registrerad som ägare till aktierna, eller
2. antecknad på konto i avstämningsregister som berättigad till lösenbeloppet.

Lag (2006:427)

Talan i inlösentvist

5 § En tvist om huruvida det finns en rätt eller skyldighet till inlösen eller om lösenbeloppets storlek skall prövas av tre skiljemän. Om inte något annat följer av bestämmelserna i detta kapitel, gäller i fråga om skiljemännen och förfarandet inför dem i tillämpliga delar bestämmelserna i lagen (1999:116) om skiljeförfarande.

Talan i en inlösentvist får tas upp till prövning om den avser

1. fastställelse av rätt eller skyldighet till inlösen,
2. fastställelse av lösenbeloppets storlek, eller
3. förpliktelse för majoritetsaktieägaren att betala fastställt lösenbelopp till aktieägare vars aktier lösas in.

Bestämmelser om talan mot skiljedomen finns i 24 §.

Bestämmelserna i denna paragraf hindrar inte att talan mot en utländsk majoritetsaktieägare väcks vid en utländsk domstol. *Lag (2006:427)*

Särskilda bestämmelser när majoritetsaktieägaren har begärt prövning av skiljemän

6 § Om en majoritetsaktieägare vill lösa in aktier i ett bolag enligt 1 § och det inte kan träffas en överenskommelse om detta, skall han eller hon hos bolagets styrelse skriftligen begära att tvisten avgörs av skiljemän och uppge sin skiljeman. *Lag (2006:427)*

7 § Styrelsen skall genast efter det att den har mottagit en begäran enligt 6 § genom kungörelse underrätta de aktieägare, som lösningsanspråket riktas mot, om att inlösen har begärts. I underrättelsen skall aktieägarna ges tillfälle att senast två veckor från kungörelsen skriftligen uppge sin skiljeman till bolaget.

Underrättelsen skall kungöras i Post- och InrikesTidningar samt den eller de ortstidningar som styrelsen bestämmer. Underrättelsen skall även sändas med brev till varje aktieägare som lösningsanspråket riktas mot och vars postadress är känd för bolaget.

I fråga om publika försäkringsaktiebolag gäller i stället för andra stycket första meningen att en underrättelse skall kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och i en rikstäckande dagstidning. *Lag (2006:427)*

Försäkring

8 § Om inte samtliga aktieägare som har förts in i aktieboken och som lösningsanspråket riktas mot har uppgett en gemensam skiljeman inom den tid som anges i underrättelsen enligt 7 §, skall styrelsen hos Stockholms tingsrätt ansöka om att en god man utses.

En sådan ansökan skall prövas skyndsamt.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till hovrätten. *Lag (2006:427)*

9 § Den som utses till god man skall vara lämplig för uppdraget. *Lag (2006:427)*

10 § Den gode mannen skall

1. utse en gemensam skiljeman för minoritetsaktieägarna, och
2. i tvisten bevaka frånvarande aktieägares rätt.

Den gode mannen skall snarast underrätta bolagets styrelse om valet av skiljeman.

Utöver vad som anges i denna lag, gäller bestämmelserna om behörighet för ett ombud i 12 kap. 14 § första stycket 2–6 rättegångsbalken för den gode mannens behörighet. Den gode mannen är vidare behörig att framställa yrkande om fullgörelse enligt 5 § andra stycket 3. *Lag (2006:427)*

11 § Sedan skiljemännen har utsetts, skall de uppmana de aktieägare som själva önskar föra sin talan att inom två veckor anmäla detta till skiljenämndens ordförande. I fråga om denna uppmaning skall 7 § andra stycket tillämpas.

I fråga om publika försäkringsaktiebolag gäller i stället för 7 § andra stycket första meningen att en uppmaning skall kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och i en rikstäckande dagstidning. *Lag (2006:427)*

Förhandstillträde

12 § Innan frågan om lösenbeloppet slutligt har prövats, får skiljemännen eller, sedan talan har väckts vid domstol enligt 24 §, domstolen på yrkande av majoritetsaktieägaren i en särskild dom besluta om förhandstillträde för majoritetsaktieägaren.

Ett avgörande enligt första stycket får meddelas endast om

1. parterna är ense om att det finns lösningsrätt eller lösningssskyldighet eller det annars står klart att en sådan rätt eller skyldighet finns, och
2. majoritetsaktieägaren har ställt säkerhet för kommande lösenbelopp och ränta och säkerheten har godkänts av skiljemännen eller domstolen.

Om ett beslut om förhandstillträde har meddelats, får majoritetsaktieägaren utöva de rättigheter som aktierna ger från och med den tidpunkt då domen om förhandstillträde vinner laga kraft. Vid denna tidpunkt inträder också de rättsverkningar som anges i 13 och 14 §§. *Lag (2006:427)*

13 § Om det har beslutats om förhandstillträde till aktier i ett bolag som inte är avstämningsbolag, är ägarna till de aktier som skall lösas in skyldiga att till majoritetsaktieägaren överlämna sina aktiebrev med anteckning om överlåtelse. Aktiebrev, som ännu inte har överlämnats till majoritetsaktieägaren, ger inte annan rätt för innehavaren än att mot överlämnandet av aktiebrevet få ut lösenbeloppet och ränta.

När en aktieägare överlämnar aktiebrev till majoritetsaktieägaren enligt första stycket är denne skyldig att till aktieägaren lämna ett skriftligt bevis om aktieägarens rätt till kommande lösenbelopp och ränta (lösenbevis). Av lösenbeviset skall framgå

1. att det har utställts av majoritetsaktieägaren, och
2. det antal aktier, i förekommande fall med uppgift om aktieslag, för vilka aktieägaren är berättigad till lösenbelopp.

I fråga om överlåtelse och pantsättning av lösenbevis skall bestämmelserna om skuldebrev i 13, 14 och 22 §§ lagen (1936:81) om skuldebrev tillämpas. Härvid skall beviset anses vara ett skuldebrev ställt till innehavaren, om det har ställts till innehavaren, och i övrigt anses vara ett skuldebrev ställt till viss man eller order. *Lag (2006:427)*

14 § Om det har beslutats om förhandstillträde till aktier i ett avstämningsbolag, skall aktierna, på begäran av majoritetsaktieägaren, registreras med denne som ägare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. Samtidigt skall aktieägares rätt till kommande lösenbelopp och ränta registreras enligt samma lag.

Lag (2006:427)

Särskild dom i inlösentvist

15 § Är frågan om majoritetsaktieägarens rätt eller skyldighet till inlösen tvistig, får skiljemännen på yrkande av part eller den gode mannen avgöra frågan genom en särskild skiljedom.

Om ett avgörande om förhandstillträde enligt 12 § har vunnit laga kraft, får skiljemännen på yrkande av part eller den gode mannen meddela en särskild skiljedom över belopp som har medgetts av majoritetsaktieägaren. *Lag (2006:427)*

Återkallelse av talan m.m.

16 § Om majoritetsaktieägaren återkallar sin talan om inlösen, är majoritetsaktieägaren ändå, om det finns förutsättningar för inlösen enligt 1 §, skyldig att på yrkande av minoritetsaktieägare eller den gode mannen lösa in minoritetsaktieägarens aktier.

Lag (2006:427)

17 § Om majoritetsaktieägarens lösningsrätt enligt 1 § har bortfallit på grund av majoritetsaktieägarens eller dennes dotterföretags överlåtelser av aktier, är majoritetsaktieägaren ändå på yrkande skyldig att lösa in motpartens aktier. Yrkande om inlösen får dock i så fall framställas endast beträffande en aktie som ägdes av någon annan än majoritetsaktieägaren eller dotterföretag till denne den dag majoritetsaktieägaren begärde att tvisten skulle avgöras av skiljemän. Med dotterföretag likställs en sådan juridisk person som avses i 1 § tredje stycket. *Lag (2006:427)*

18 § Om det har beslutats om förhandstillträde enligt 12 §, får majoritetsaktieägaren inte därefter återkalla sin talan. *Lag (2006:427)*

19 § Har någon annan än majoritetsaktieägaren lämnat tvisten för avgörande av skiljemän och återkallar han eller hon sin talan, skall tvisten ändå prövas om majoritetsaktieägaren yrkar det. *Lag (2006:427)*

Verkningar av en skiljedom avseende lösenbeloppet

20 § När en dom avseende lösenbeloppet har vunnit laga kraft gäller följande. I ett bolag som inte är avstämningsbolag skall ägarna till de aktier som skall lösas in till majoritetsaktieägaren överlämna sina aktiebrev med anteckning om överlåtelse. I ett avstämningsbolag skall, utom i fall som avses i 21 §, aktierna på begäran av majoritetsaktieägaren registreras med denne som ägare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. *Lag (2006:427)*

Nedsättning av fastställt lösenbelopp

21 § Om aktiebrev eller lösenbevis inte har överlämnats till majoritetsaktieägaren inom en månad från den dag en dom avseende lösenbeloppet vann laga kraft eller om en ägare till vissa aktier i ett avstämningsbolag är okänd, skall majoritetsaktieägaren utan dröjsmål låta nedsätta lösenbeloppet för sådana aktier eller för aktier som avses med sådant lösenbevis enligt lagen (1927:56) om nedsättning av pengar hos myndighet. Något förbehåll om rätt att återta det nedsatta beloppet får inte göras.

Om nedsättning har skett enligt denna paragraf, får majoritetsaktieägaren utöva de rättigheter som aktierna ger från och med den tidpunkt då beloppet sätts ned hos länsstyrelsen.

Ett aktiebrev, som ännu inte har överlämnats till länsstyrelsen, ger inte annan rätt för innehavaren än att mot överlämnandet av aktiebrevet få ut lösenbeloppet och ränta. I avstämningsbolag skall, om nedsättning har skett, aktierna på begäran av majoritetsaktieägaren registreras med denne som ägare enligt lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument. *Lag (2006:427)*

Försäkring

Utfärdande av nytt aktiebrev

22 § Har ett aktiebrev inte överlämnats inom en månad från det att majoritetsaktieägaren blev ägare till aktien, skall bolagets styrelse på majoritetsaktieägarens begäran utfärda ett nytt aktiebrev. Det nya aktiebrevet skall innehålla uppgift om att det ersätter ett tidigare aktiebrev. Om det tidigare aktiebrevet därefter överlämnas till majoritetsaktieägaren, skall denne överlämna det till bolaget för makulering. *Lag (2006:427)*

Kostnaderna för skiljeförfarandet

23 § Majoritetsaktieägaren skall svara för ersättningen till skiljemännen och den gode mannen samt för andra aktieägares kostnad. Om det finns särskilda skäl, får skiljemännen ålägga annan aktieägare att helt eller delvis svara för dessa kostnader. I fråga om en aktieägares och den gode mannens kostnader gäller 18 kap. 8 § rättegångsbalken. *Lag (2006:427)*

Talan mot skiljedom

24 § Part eller god man som är missnöjd med en skiljedom i en inlösvist har rätt att väcka talan vid Stockholms tingsrätt inom sextio dagar från det att han eller hon fick del av skiljedomen i original eller bestyrkt kopia.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till hovrätten. *Lag (2006:427)*

Rättegångskostnader i allmän domstol

25 § I allmän domstol svarar majoritetsaktieägaren för sina egna kostnader och för kostnader som har uppkommit för motpart eller god man genom att majoritetsaktieägaren har fullföljt talan, om inte annat följer av 18 kap. 6 eller 8 § rättegångsbalken. I övrigt gäller bestämmelserna i 18 kap. rättegångsbalken om skyldigheten att svara för kostnader i högre rätt.

Om minoritetsaktieägarna helt eller delvis skall svara för rättegångskostnader, skall dessa fördelas efter det antal aktier som var och en innehar. Om det finns särskilda skäl, får domstolen besluta om en annan fördelning. Bestämmelserna i 18 kap. 9 § rättegångsbalken skall inte tillämpas. *Lag (2006:427)*

Inlösen av teckningsoptioner och konvertibler

26 § En majoritetsaktieägare som utnyttjar sin rätt enligt 1 § att lösa in återstående aktier i bolaget har rätt att också lösa in teckningsoptioner och konvertibler som bolaget har gett ut. En innehavare av en sådan teckningsoption eller konvertibel har rätt att få denna inlöst av majoritetsaktieägaren, även om denne inte utnyttjar sin rätt till inlösen av aktier.

Har majoritetsaktieägaren enligt 6 § begärt att en tvist om inlösen skall avgöras av skiljemän, får teckningsoptionerna eller konvertiblerna inte utnyttjas för teckning eller

konvertering förrän inlösentvisten har avgjorts genom en dom eller ett beslut som har vunnit laga kraft. Om den tid inom vilken optionsrätten får utnyttjas eller konvertering får ske löper ut dessförinnan, har innehavaren av teckningsoptionen eller konvertibeln ändå rätt att utnyttja optionen eller konvertibeln under tre månader efter det att avgörandet vann laga kraft.

Bestämmelserna i första och andra styckena skall inte tillämpas, om något annat har angetts i villkoren för emissionen av teckningsoptionerna eller konvertiblerna.

I fråga om förutsättningarna för att ge ut teckningsoptioner och konvertibler finns bestämmelser i 5 kap. 2 §. *Lag (2006:427)*

27 § Har majoritetsaktieägaren begärt att såväl en tvist om inlösen av aktier som en tvist om inlösen av teckningsoptioner eller konvertibler skall avgöras av skiljemän, skall tvisterna handläggas i samma skiljeförfarande.

I en tvist om inlösen av teckningsoptioner eller konvertibler skall 1–11 och 15–25 §§ tillämpas.

Om en tvist om inlösen avser såväl aktier som teckningsoptioner eller konvertibler och god man enligt 7 § har utsetts, är denne också behörig att företräda frånvarande innehavare av teckningsoptioner eller konvertibler. *Lag (2006:427)*

15 kap. Frivillig överlåtelse av försäkringsbestånd

1 § Ett försäkringsbolag (det överlåtande bolaget) får med Finansinspektionens tillstånd helt eller delvis överlåta sitt försäkringsbestånd till en annan försäkringsgivare (den övertagande försäkringsgivaren). Överlåtelse får ske till

1. ett svenskt försäkringsbolag, eller
2. en utländsk försäkringsgivare som har koncession i Sverige eller som är auktoriserad i ett land inom EES.

Ett avtal om överlåtelse skall för att bli giltigt godkännas av bolagsstämman i det överlåtande bolaget. Överlåtelse av försäkringsbeståndet kan ske utan hinder av att det överlåtande bolaget har trätt i likvidation.

Följande handlingar skall hållas tillgängliga för aktieägarna respektive de röstberättigade under minst en vecka före den bolagsstämma vid vilken frågan om godkännande av överlåtelseavtalet skall behandlas, samt läggas fram på stämman,

1. ett förslag till bolagsstämmans beslut,
2. avtalet om överlåtelse,
3. en redogörelse av styrelsen för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av förslagets lämplighet för bolaget och försäkringstagarna,
4. ett yttrande av revisorerna över styrelsens redogörelse enligt 3 samt
5. om årsredovisningen inte skall behandlas på stämman, de handlingar som avses i 4 kap. 7 § första stycket 1–3.

Handlingarna skall genast sändas till de aktieägare respektive till de röstberättigade som begär det och uppger sin postadress. *Lag (1995:779)*

2 § När avtalet om överlåtelsen av försäkringsbeståndet godkänts av bolagsstämman, skall bolagsstämmans beslut anmälas av försäkringsbolaget för registrering. Om detta inte har skett inom fyra månader från beslutet eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftvägande beslut har avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering av beslutet, har frågan om överlåtelse av försäkringsbestånd fallit. Har en mot bolagsstämmans beslut förd klandertalan ogillats skall tiden dock räknas från det domen vann laga kraft. *Lag (2000:822)*

3 § Ansökan om tillstånd till överlåtelsen skall göras av såväl det överlåtande bolaget som den övertagande försäkringsgivaren senast fyra månader efter det att bolagsstämmobeslutet i det överlåtande bolaget om godkännande av överlåtelseavtalet registrerats. Finansinspektionen skall underrätta registreringsmyndigheten om sådana ansökningar och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av ansök-

ningarna. Om ansökan inte har gjorts inom föreskriven tid eller om ansökan har avslagits, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om överlåtelse har fallit.

Tillstånd att verkställa överlåtelseavtalet skall ges om

1. försäkringstagarnas rätt inte försämras,
2. den övertagande försäkringsgivaren har den kapitalbas som krävs sedan överlåtelsen beaktats, varvid hänsyn tagits till sådant undantag som kan ha medgivits i enlighet med 5 kap. 16 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares verksamhet i Sverige, och
3. behörig myndighet i det land där risker är belägna eller där åtaganden skall fullgöras samtycker till överlåtelsen eller inte har yttrat sig.

Saknar den övertagande försäkringsgivaren koncession att driva försäkringsverksamhet i Sverige, skall kapitalbasen intygas av behörig myndighet. Med behörig myndighet avses, för EES-försäkringsgivare, den behöriga myndigheten i dess hemland och, för försäkringsgivare hemmahörande i ett land utanför EES, den behöriga myndigheten i det EES-land som övervakar försäkringsgivarens soliditet.

Finansinspektionen kan förelägga försäkringsgivarna att komma in med den ytterligare utredning som är nödvändig för att inspektionen skall kunna fastställa att försäkringstagarnas rätt inte försämras. *Lag (2000:822)*

4 § Skall ansökningen inte genast avslås skall Finansinspektionen i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar som Finansinspektionen finner lämpliga kungöra ansökningens innehåll med uppgift om att ett avtal om överlåtelse av försäkringsbestånd har träffats och var avtalet och annan utredning hålls tillgänglig. Kungörelsen skall vidare innehålla föreläggande för de försäkringstagare, vilkas försäkringar är avsedda att överlåtas, att på bestämd tid – minst en månad efter kungörelsens utfärdande – hos Finansinspektionen anmäla om de har något att erinra mot ansökningen. Omfattar avtalet livränta, som utgår till personer som inte är försäkringstagare i det överlåtande bolaget, skall även dessa personer ges möjlighet att anmäla om de har något att erinra mot ansökningen.

Finansinspektionen skall innan tillstånd lämnas ge den behöriga myndigheten i det land där risker är belägna eller där åtaganden skall fullgöras tillfälle att yttra sig. Om överlåtelsen avser försäkringsavtal som tecknats genom en sekundäretablering i ett annat land, skall även den behöriga myndigheten i det landet ges tillfälle att yttra sig.

Finansinspektionen får pröva ansökan om tillstånd att verkställa överlåtelseavtalet när myndigheterna som avses i andra stycket yttrat sig eller, om de inte yttrat sig, tre månader från det att den utländska myndigheten mottog meddelandet som avses i andra stycket. *Lag (1995:779)*

5 § Sedan tillstånd att verkställa avtalet lämnats, skall den övertagande försäkringsgivaren genast anmäla beslutet till registreringsmyndigheten för registrering. Om den övertagande försäkringsgivaren är en utländsk försäkringsgivare skall anmälan göras av det överlåtande bolaget. Registreringsmyndigheten skall därefter genast registrera beslutet. När registrering skett, övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. *Lag (2000:822)*

6 § Sker överlåtelsen till ett försäkringsbolag eller en annan försäkringsgivare med koncession i Sverige skall, sedan överlåtelsen verkställts, den övertagande försäkringsgivaren lämna en underrättelse om överlåtelsen till varje försäkringstagare eller livräntetagare som berörs av den. Finansinspektionen bestämmer på vilket sätt underrättelsen skall lämnas. *Lag (1995:779)*

6 a § Om det i ett bestånd av direkt försäkring som överlåtit ingår risker som är belägna i eller åtaganden som skall fullgöras i ett annat EES-land, skall Finansinspektionen offentliggöra den medgivna överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, får inspektionen underlåta att offentliggöra beslutet där. *Lag (1998:113)*

Försäkring

7 § Försätts det överlåtande bolaget i konkurs sedan tillstånd till överlåtelsen har givits, skall, vid tillämpning av vad som föreskrivs i konkurslagen (1987:672) om rätt till talan om återgång av avtal, sådana avtal som avses i 1 § detta kapitel anses ingångna den dag tillstånd att verkställa avtalen gavs. *Lag (1987:689)*

8–12 §§ har upphävts genom lag (2006:427).

15 a kap. Fusion

1 § Ett försäkringsaktiebolag eller ett annat aktiebolags samtliga tillgångar och skulder kan övertas av ett försäkringsaktiebolag mot vederlag till aktieägarna i det överlåtande bolaget i form av aktier i det övertagande bolaget, varvid det överlåtande bolaget upplöses utan likvidation (fusion). Som fusionsvederlag får också lämnas pengar.

Fusion kan ske

1. mellan det övertagande bolaget på ena sidan och ett eller flera överlåtande bolag på den andra (absorption), eller
2. mellan två eller flera överlåtande bolag genom att de bildar ett nytt, övertagande bolag (kombination).

Fusion får ske endast om bolagen har samma redovisningsvaluta. *Lag (2000:37)*

2 § Fusion får ske utan hinder av att överlåtande bolag har trätt i likvidation, under förutsättning att skifte av bolagets tillgångar inte har påbörjats.

I fall som avses i första stycket skall likvidatorerna, när en fusionsplan har upprättats enligt 4 §, avge slutredovisning över sin förvaltning. Slutredovisningen skall, sedan fusionsplanen har blivit gällande i bolaget, framläggas på stämma. För slutredovisningen och dess granskning gäller i övrigt vad som föreskrivs i 14 kap. 15 §.

Likvidationen skall anses avslutad när anmälan enligt 15 § har registrerats eller registrering enligt 23 § har skett. *Lag (1994:1941)*

3 § Innehavarna av konvertibla skuldebrev, skuldebrev med optionsrätt till nyteckning, vinstandelsbevis eller andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag skall i det övertagande bolaget ha minst motsvarande rättigheter som i det överlåtande bolaget, om de inte enligt fusionsplanen har rätt att få sina värdepapper inlösta av det övertagande bolaget. *Lag (1999:600)*

4 § Styrelserna för överlåtande bolag och, vid absorption, övertagande bolag skall upprätta en gemensam, dagtecknad fusionsplan. Planen skall undertecknas av styrelsen i vart och ett av bolagen. I planen skall för varje bolag anges

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. hur många aktier i det övertagande bolaget som skall lämnas för ett angivet antal aktier i överlåtande bolag samt vilken kontant ersättning som skall lämnas som fusionsvederlag,
3. den tidpunkt och de övriga villkor som skall gälla för utlämnandet av fusionsvederlaget,
4. från vilken tid och på vilka villkor de aktier som lämnas såsom fusionsvederlag medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,
5. den planerade tidpunkten för överlåtande bolags upplösning,
6. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som skall tillkomma innehavare av aktier, skuldebrev och andra värdepapper med särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som annars skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
7. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall lämnas till en styrelseledamot, en verkställande direktör eller en revisor i överlåtande eller övertagande bolag.

Till fusionsplanen skall fogas

1. en kopia av bolagens årsbokslut och förvaltningsberättelse för de senaste tre räkenskapsåren samt
2. en särskild redovisning innehållande uppgifter motsvarande årsbokslut, om fusionsplanen har upprättats senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har lämnats. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag inte tidigare än tre månader före fusionsplanens upprättande. *Lag (1994:1941)*

5 § Vid kombination tjänar fusionsplanen som stiftelseurkund för det övertagande bolaget. Planen skall innehålla förslag till bolagsordning och ange hur styrelse och revisorer skall väljas. *Lag (1994:1941)*

6 § I fusionsplanen skall lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömandet av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen skall framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som därvid har beaktats. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen skall anmärkas. *Lag (1994:1941)*

7 § För vart och ett av de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande bolaget ska fusionsplanen granskas av en eller flera revisorer. Granskningen ska vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. Revisorerna ska för varje bolag yttra sig skriftligt över sin granskning. Av yttrandena ska det framgå om fusionsvederlaget och grunderna för dess fördelning har bestämts på ett sakligt och korrekt sätt. Det ska också anges vilken eller vilka metoder som har använts vid värderingen av bolagets tillgångar och skulder, resultatet av de tillämpade värderingsmetoderna samt deras lämplighet och vilken vikt som har tillmätts dem vid den samlade bedömningen av värdet på vart och ett av bolagen. Särskilda svårigheter att uppskatta värdet av egendomen ska anmärkas.

I yttrandena ska det särskilt anges,

1. vid absorption, om revisorerna vid sin granskning funnit att fusionen medför fara för att borgenärerna i det övertagande försäkringsaktiebolaget inte ska få sina fordringar betalda, och
2. vid kombination, om de överlåtande försäkringsaktiebolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta.

Om samtliga aktieägare i de bolag som deltar i fusionen har samtyckt till det, får granskningen och yttrandena begränsas till de omständigheter som anges i andra stycket.

Revisorernas yttranden ska fogas till fusionsplanen.

En revisor som avses i första stycket ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av bolagsordningen, ska revisorn utses av bolagsstämman i respektive bolag. Om någon särskild revisor inte är utsedd, ska granskningen i stället utföras av bolagets revisorer.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt första stycket gäller bestämmelserna i 10 kap. 13 § och 14 § andra stycket. *Lag (2008:1237)*

8 § Styrelsen, den verkställande direktören och revisorerna i ett bolag som skall delta i fusionen skall ge varje revisor som utför granskning enligt 7 § tillfälle att verkställa granskningen i den omfattning denne finner det nödvändigt. De skall också lämna de upplysningar och den hjälp som begärs. Samma skyldighet har en revisor som utför granskning enligt 7 § mot övriga sådana revisorer. *Lag (2001:238)*

9 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall det övertagande försäkringsaktiebolaget eller, vid kombination, det äldsta av de överlåtande bolagen ge in planen med därtill fogade handlingar till registreringsmyndigheten för registrering. Uppgift om registreringen skall enligt 20 kap. 2 § kungöras. Om planen inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var den hålls tillgänglig.

Lag (2000:822)

10 §⁷ Fusionsplanen ska underställas bolagsstämman i samtliga överlåtande bolag.

Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i det övertagande försäkringsaktiebolaget begär det, ska fusionsplanen även underställas bolagsstämman i det övertagande bolaget. En sådan begäran ska göras inom två veckor från det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts.

Stämman får hållas tidigast en månad efter det att fusionsplanen har kungjorts enligt 20 kap. 2 §. Om samtliga fusionerande bolag är privata försäkringsaktiebolag eller andra privata aktiebolag, får stämman dock hållas tidigast två veckor efter kungörelsen.

Innan stämman fattar beslut, ska fusionsplanen med därtill fogade handlingar ha hållits tillgänglig för aktieägarna under minst en månad efter kungörandet eller, om samtliga fusionerande bolag är privata försäkringsaktiebolag eller andra privata aktiebolag, minst en vecka efter kungörandet. Tillhandahållandet ska ske hos bolaget på den ort där styrelsen har sitt säte. Planen med därtill fogade handlingar ska genast och utan kostnad sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Om fusionsplanen inte godkänns i sin helhet av samtliga bolag, är frågan om fusionen förfallen. *Lag (2009:708)*

11 § Bolagsstämmans beslut om godkännande av fusionsplanen är giltigt endast om det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de vid stämman företrädde aktierna.

Om ett överlåtande bolag är ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt aktiebolag och det övertagande bolaget är ett privat försäkringsaktiebolag, är det överlåtande bolagets beslut om godkännande av fusionsplanen giltigt endast om det har biträtts av samtliga vid bolagsstämman närvarande aktieägare företrädande minst nio tiondelar av aktierna.

Om fusionsplanen innebär att rättsförhållandet mellan redan utgivna aktier rubbas, är beslutet giltigt endast om det har biträtts av samtliga vid stämman närvarande aktieägare företrädande minst nio tiondelar av aktierna. I följande fall räcker det dock för giltigt beslut att det har biträtts av aktieägare med två tredjedelar av såväl de avgivna rösterna som de på stämman företrädde aktierna, nämligen om

1. den planerade fusionen försämrar endast viss eller vissa aktiers rätt och samtliga vid stämman närvarande ägare av dessa aktier företrädande minst nio tiondelar av alla sålunda berörda aktier godkänner planen, eller
2. den planerade fusionen försämrar endast helt aktieslags rätt och ägare till hälften av alla aktier av detta slag och minst nio tiondelar av de på stämman företrädde aktierna av detta slag godkänner planen. *Lag (1994:1941)*

12 § Om bolagsstämman i ett överlåtande bolag godkänner en fusionsplan om kombination, skall stämman samtidigt, i den mån inte annat framgår av planen, välja styrelse och revisorer i det övertagande försäkringsaktiebolaget. *Lag (1994:1941)*

13 §⁷ När fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag, ska såväl överlåtande som övertagande bolag ansöka om tillstånd att verkställa planen. Ansökan ska göras hos Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt ska prövas av regeringen. Vid fusion genom kombination ska bolagen dessutom ansöka om koncession och stadfästelse av bolagsordningen för det övertagande bolaget enligt 2 kap. 3 §. Ansökan ska ges in inom en månad efter det att fusionsplanen har blivit gällande i samtliga bolag och senast två år efter det att fusionsplanen kungjorts enligt 20 kap. 2 §.

Ansökan ska avslås om

1. fusionsplanen inte har godkänts i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot lag eller annan författning eller mot bolagsordningen,

⁷ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

2. fusionen har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer eller om prövning av fusionen pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen,
3. vid kombination, revisorsyttrandena enligt 7 § inte utvisar att de överlåtande bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget uppgår till minst aktiekapitalet i detta, eller
4. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset.

Om ansökan inte kan beviljas på grund av att prövning pågår enligt konkurrenslagen eller rådets förordning (EG) nr 139/2004 och prövningen kan antas bli avslutad inom kort tid, får tillståndsfrågan förklaras vilande under högst sex månader.

Ansökan ska också avslås om de fusionerande bolagens ekonomiska förhållanden är sådana att fusionen inte kan anses förenlig med försäkringstagares eller andra fordringsägares intressen. Vid denna prövning ska tillses att dessa borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till de fusionerande bolagens ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet.

Finansinspektionen ska underrätta registreringsmyndigheten och Skatteverket om ansökningar enligt första stycket. Finansinspektionen ska också underrätta registreringsmyndigheten om lagkraftvunna beslut som har meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Lag (2009:708)*

13 a §⁸ Under den tid som Finansinspektionens eller regeringens handläggning av en ansökan enligt 13 § pågår får Skatteverket besluta om att bolaget under en viss tid om högst tolv månader inte får verkställa fusionsplanen. Tiden får förlängas, om det finns särskilda skäl, men bara med tre månader i taget. Så länge Skatteverkets beslut gäller, ska Finansinspektionens eller regeringens handläggning av ansökan enligt 13 § vila.

Skatteverket får besluta enligt första stycket bara om

1. det är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos bolaget, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Lag (2009:708)

14 § Om en pensionsstiftelse eller en personalstiftelse hör till det överlåtande bolaget, gäller om stiftelsens överförande till det övertagande försäkringsaktiebolaget bestämmelserna i lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m.

Lag (1994:1941)

15 §⁸ Styrelsen för det övertagande försäkringsaktiebolaget ska anmäla fusionen för registrering. Vid absorption ska styrelsen även anmäla aktiekapitalets ökning och, vid kombination, valet av styrelse och revisorer.

Anmälan ersätter teckningen av aktierna och ska göras senast två månader från det att Finansinspektionens tillstånd att verkställa fusionsplanen har vunnit laga kraft eller regeringen meddelat ett sådant tillstånd.

Till anmälan ska fogas ett intyg från en auktoriserad eller godkänd revisor om att överlåtande bolags tillgångar har överlämnats till det övertagande bolaget.

Bestämmelserna i 37 § tredje stycket ska tillämpas, om

1. något av de bolag som deltar i fusionen eller något annat företag som genom fusion har gått upp i något av dessa bolag tidigare har deltagit i en gränsöverskridande fusion,
2. den gränsöverskridande fusionen har registrerats inom tre år före anmälan för registrering enligt första stycket, och
3. något av bolagen fortfarande omfattas av ett system för arbetstagares medverkan enligt lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner. *Lag (2009:708)*

⁸ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red. anm.].

16 § När en anmälan enligt 15 § har registrerats, är överlåtande bolag upplöst. Överlåtande bolags tillgångar och skulder med undantag för skadeståndsanspråk enligt 16 kap. 1–4 §§ övergår samtidigt till det övertagande bolaget och aktieägare i överlåtande bolag blir, om aktier ingår i fusionsvederlaget, aktieägare i det övertagande bolaget. Är överlåtande bolag inte ett försäkringsaktiebolag, skall registreringsmyndigheten registrera anmälan även i aktiebolagsregistret.

Utän hinder av första stycket kan ägare till en tiondel av samtliga aktier i ett överlåtande bolag hos styrelsen begära att det hålls bolagsstämma för behandling av fråga om talan enligt 16 kap. 5 §. Om en sådan talan väcks gäller 14 kap. 17 § i tillämpliga delar. *Lag (2000:822)*

17 § Om någon ansökan enligt 13 § inte har gjorts inom föreskriven tid eller om en sådan ansökan har avslagits, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om fusion är förfallen. Detsamma gäller om bolagen inte har gjort någon anmälan enligt 15 § inom föreskriven tid eller om registreringsmyndigheten genom lagakraftvägande beslut har avskrivit sådan anmälan eller vägrat registrering. *Lag (2000:822)*

Absorption av helägt dotterbolag

18 § Om ett försäkringsaktiebolag äger samtliga aktier i ett dotterbolag, kan bolagens styrelser fatta beslut om att dotterbolaget skall gå upp i moderbolaget. De skall därvid upprätta en fusionsplan. Planen skall för vart och ett av bolagen ange

1. firma, bolagskategori, organisationsnummer och den ort där styrelsen skall ha sitt säte,
2. den planerade tidpunkten för dotterbolagets upplösning,
3. vilka rättigheter i moderbolaget som skall tillkomma innehavaren av aktier, skuldebrev och andra värdepapper med särskilda rättigheter i dotterbolaget eller vilka åtgärder som annars skall vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
4. arvode och annan särskild förmån som med anledning av fusionen skall utgå till en styrelseledamot, en verkställande direktör eller en revisor.

I fusionsplanen skall lämnas en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömandet av fusionens lämplighet för bolagen. *Lag (1994:1941)*

19 § Fusionsplanen skall granskas av en eller flera revisorer. Granskningen skall vara så omfattande och ingående som god revisionssed kräver. Vid granskningen gäller bestämmelserna i 7 §.

Revisorerna skall för vart och ett av bolagen yttra sig skriftligt över sin granskning. I yttrandet skall särskilt anges om de vid sin granskning har funnit att fusionen medför någon fara för att borgenärerna i moderbolaget inte skall få sina fordringar betalda.

Revisorernas yttranden skall fogas till fusionsplanen.

En revisor som avses i första stycket skall vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. Om inte annat framgår av bolagsordningen, skall revisorn utses av bolagsstämman i respektive bolag. Om någon särskild revisor inte är utsedd, skall granskningen i stället utföras av bolagets revisorer.

För en revisor som har utsetts att utföra granskning enligt första stycket gäller bestämmelserna i 10 kap. 13 § och 14 § andra stycket. *Lag (2001:238)*

20 § Inom en månad från upprättandet av fusionsplanen skall moderbolaget ge in planen med därtill fogade yttranden till registreringsmyndigheten för registrering. Uppgift om registreringen skall enligt 20 kap. 2 § kungöras. Om inte planen kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift var den hålls tillgänglig. *Lag (2000:822)*

21 § Om ägare till minst fem procent av samtliga aktier i moderbolaget begär det, skall fusionsplanen underställas bolagsstämman i detta bolag. En sådan begäran skall framställas inom två veckor från det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts enligt 20 kap. 2 §.

Bestämmelserna i 10 § tredje och fjärde styckena samt 11 § första stycket skall tillämpas. *Lag (1994:1941)*

22 § Tidigast en och senast två månader efter det att uppgift om fusionsplanens registrering har kungjorts skall moderbolaget ansöka om tillstånd att verkställa planen. Frågor om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen.

I fråga om sådant ärende gäller bestämmelserna i 13–15 §§ i tillämpliga delar. Därvid skall vad som sägs om överlåtande bolag avse dotterbolag och vad som sägs om övertagande bolag avse moderbolag. *Lag (1999:225)*

23 § När registreringsmyndigheten har registrerat beslut om tillstånd att verkställa fusionsplanen, är dotterbolaget upplöst. Är dotterbolaget inte ett försäkringsaktiebolag, skall registreringsmyndigheten registrera tillståndet även i aktiebolagsregistret.

Lag (2000:822)

24 § Om någon ansökan som avses i 22 § inte har gjorts inom föreskriven tid eller om en sådan ansökan har avslagits genom lagakraftvunnet beslut, skall registreringsmyndigheten förklara att frågan om fusion är förfallen. *Lag (2000:822)*

Försäkring

Gränsöverskridande fusioner

25 §⁹ Ett försäkringsaktiebolag får delta i en fusion med en juridisk person som motsvarar ett aktiebolag och som har hemvist i en annan stat inom EES än Sverige (*gränsöverskridande fusion*). Ett försäkringsaktiebolag får vid en sådan fusion bara övertas av ett annat försäkringsaktiebolag eller en motsvarande utländsk juridisk person. En juridisk person ska anses ha hemvist i en annan stat inom EES, om den har bildats enligt lagstiftningen i en sådan stat och har sitt säte, sitt huvudkontor eller sin huvudsakliga verksamhet inom EES.

För en gränsöverskridande fusion gäller följande bestämmelser i detta kapitel:

- 1 § första och andra styckena om vad en fusion innebär,
- 2 § om fusion när överlåtande bolag har gått i likvidation,
- 3 § om särskilda rättighetshavares ställning,
- 26 och 27 §§ om fusionsplanen,
- 28 § om styrelseredogörelse,
- 4 § andra stycket om kompletterande information,
- 7, 8, 29 och 30 §§ om revisorsgranskning av fusionsplanen,
- 9 och 31 §§ om registrering av fusionsplanen,
- 10 § första och andra styckena samt tredje stycket första meningen om när fusionsplanen ska underställas bolagsstämman,
- 10 § femte stycket om när frågan om fusion är förfallen,
- 32 § om tillhandahållande av fusionsplanen,
- 11 § om majoritetskrav m.m.,
- 33 § om villkorat beslut om godkännande av fusionsplanen,
- 13, 13 a och 34 §§ om ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen,
- 35 § om utfärdande av fusionsintyg,
- 36 och 37 §§ om registrering av fusionen,
- 16 och 38 §§ om fusionens rättsverkningar m.m.,
- 17 § om när frågan om fusion är förfallen, varvid det som anges i den paragrafen om 15 § ska avse 37 §,
- 39 § om särskilt bokslut, och
- 40 § om absorption av helägt dotterbolag. *Lag (2009:708)*

26 §⁹ Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett svenskt bolag som deltar i fusionen, tillsammans med motsvarande organ i de utländska bolag som deltar i fusionen, upprätta en fusionsplan. Styrelsen ska underteckna fusionsplanen.

Vid kombination utgör fusionsplanen stiftelseurkund, om det övertagande bolaget ska ha sitt säte i Sverige. *Lag (2009:708)*

⁹ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

27 §¹⁰ Fusionsplanen ska innehålla uppgifter om

1. de fusionerande bolagens form, firma och säte,
2. utbytesförhållanden mellan aktier och förekommande värdepapper i överlåtande respektive övertagande bolag och eventuell kontant betalning,
3. de villkor som ska gälla för tilldelning av aktier och förekommande värdepapper i det övertagande bolaget,
4. den gränsöverskridande fusionens sannolika följder för sysselsättningen,
5. från vilken tidpunkt och på vilka villkor aktier och förekommande värdepapper medför rätt till utdelning i det övertagande bolaget,
6. från vilken tidpunkt de fusionerande bolagens transaktioner bokföringsmässigt ska anses ingå i det övertagande bolaget,
7. vilka rättigheter i det övertagande bolaget som ska tillkomma innehavare av särskilda rättigheter i överlåtande bolag eller vilka åtgärder som i övrigt ska vidtas till förmån för de nämnda innehavarna,
8. arvode och andra särskilda förmåner som med anledning av fusionen ska lämnas till en styrelseledamot, verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare eller till den som utför granskning enligt 7, 29 eller 30 §,
9. bolagsordning för det övertagande bolaget,
10. värdet av de tillgångar och skulder som ska överföras till det övertagande bolaget och de överväganden som har gjorts vid värderingen, och
11. datum för de räkenskaper som har legat till grund för fastställandet av villkoren för fusionen.

I förekommande fall ska fusionsplanen också innehålla uppgift om hur arbetstagarna deltar i den process genom vilken formerna för arbetstagarnas medverkan i det övertagande bolaget beslutas.

Vid kombination ska fusionsplanen också innehålla uppgifter om det övertagande bolagets form, firma och säte. *Lag (2009:708)*

28 §¹⁰ Styrelsen i vart och ett av de bolag som deltar i fusionen ska upprätta en redogörelse för de omständigheter som kan vara av vikt vid bedömningen av fusionens lämplighet för bolagen. Av redogörelsen ska det framgå hur fusionsvederlaget har bestämts och vilka rättsliga och ekonomiska synpunkter som har beaktats. Redogörelsen ska även innehålla uppgifter om fusionens sannolika konsekvenser för aktieägare, borgenärer och anställda. Om styrelsen i skälig tid får ett yttrande från arbetstagarnas företrädare, ska detta yttrande fogas till redogörelsen. *Lag (2009:708)*

29 §¹⁰ Vid en gränsöverskridande fusion ska revisorsgranskningen enligt 7 § omfatta även styrelsens redogörelse enligt 28 §.

Bestämmelserna i första stycket samt 7 och 8 §§ ska inte tillämpas om registreringsmyndigheten eller en utländsk behörig myndighet i en stat där något av de deltagande bolagen har sitt hemvist, efter gemensam begäran från de fusionerande bolagen, har utsett eller godkänt en eller flera oberoende sakkunniga att för samtliga bolagsräkning granska fusionsplanen och upprätta en gemensam skriftlig rapport för alla bolag.

Det som anges i 8 § om revisors rätt till upplysningar och biträde gäller även för den som utses att utföra granskning enligt andra stycket.

I fall som avses i andra stycket ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 7 § femte stycket med sådant innehåll som avses i 7 § andra stycket. Ett sådant yttrande ska vid tillämpningen av 13 § andra stycket 3 anses som ett revisorsyttrande enligt 7 §. *Lag (2009:708)*

30 §¹⁰ Den som registreringsmyndigheten utser att utföra granskning enligt 29 § andra stycket ska vara en auktoriserad eller godkänd revisor eller ett registrerat revisionsbolag. I fråga om granskningen och innehållet i den rapport som upprättas gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 7 och 8 §§ samt 29 § första stycket. *Lag (2009:708)*

¹⁰ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

31 §¹¹ Vid en gränsöverskridande fusion ska skyldigheten enligt 9 § att ge in fusionsplanen med bifogade handlingar för registrering fullgöras av det svenska bolag som deltar i fusionen. Om flera svenska bolag deltar, ska skyldigheten fullgöras av det svenska bolag som är övertagande bolag eller, om det övertagande bolaget inte är ett svenskt bolag, av det äldsta av de överlåtande svenska bolagen.

Om fusionsplanen eller de handlingar som är fogade till planen är på annat språk än svenska, ska sökanden ge in en översättning till svenska. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. Registreringsmyndigheten får i ett enskilt fall besluta att någon översättning inte behöver ges in.

I anmälan för registrering ska uppgifter lämnas om

1. form, firma och säte för vart och ett av de fusionerande bolagen,
2. de register där bolagen är registrerade och de nummer som används för identifiering i registren,
3. hur borgenärer och, i förekommande fall, minoritetsaktieägare ska förfara för att utöva sina rättigheter samt de adresser där fullständig information om detta förfarande kostnadsfritt kan fås, och
4. bolagens adresser.

Försäkring

När registreringen kungörs enligt 20 kap. 2 §, ska kungörelsen innehålla de uppgifter som avses i tredje stycket 1–3. *Lag (2009:708)*

32 §¹¹ Vid en gränsöverskridande fusion ska styrelsen i ett bolag som deltar i fusionen hålla fusionsplanen med bifogade handlingar och styrelsens redogörelse enligt 28 § tillgängliga för aktieägarna, för arbetstagarorganisationer som företräder arbetstagarerna hos bolaget och för arbetstagare som inte företräds av någon arbetstagarorganisation. Handlingarna ska, under minst en månad före den bolagsstämma där frågan om godkännande av fusionsplanen ska behandlas, hållas tillgängliga hos bolaget på den ort där styrelsen ska ha sitt säte. Kopior av handlingarna ska genast och utan kostnad för mottagaren sändas till de aktieägare som begär det och uppger sin postadress.

Lag (2009:708)

33 §¹¹ Bolagsstämman i ett bolag som deltar i en gränsöverskridande fusion får förse beslutet om att godkänna fusionsplanen med villkor som innebär att en senare stämma godkänner de former som beslutas för arbetstagararnas medverkan i det övertagande bolaget. *Lag (2009:708)*

34 §¹¹ Vid en gränsöverskridande fusion ska ansökan om tillstånd att verkställa fusionsplanen enligt 13 § göras av det eller de svenska bolag som deltar i fusionen.

Det som anges i 13 § om ansökan om koncession och stadfästelse av bolagsordningen vid fusion genom kombination gäller vid en gränsöverskridande fusion bara om det övertagande bolaget ska ha sitt hemvist i Sverige. *Lag (2009:708)*

35 §¹¹ Vid en gränsöverskridande fusion ska registreringsmyndigheten, när det finns ett lagakraftvunnet beslut om tillstånd till verkställande av fusionsplanen enligt 13 § och det eller de svenska bolag som deltar i fusionen i övrigt har fullgjort vad som krävs enligt denna lag, för varje sådant bolag utfärda ett intyg om att den del av förfarandet som regleras av svensk lag har skett på föreskrivet sätt. Ett sådant intyg får inte utfärdas om det har väckts talan mot bolagsstämmans beslut att godkänna fusionsplanen och målet inte har avgjorts slutligt. *Lag (2009:708)*

36 §¹¹ Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska ett svenskt bolag som deltar i fusionen inför registreringen av fusionen ge in det intyg som avses i 35 §, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, till den behöriga myndigheten i den staten. Intyget ska ges in inom sex månader från den tidpunkt då det utfärdades.

¹¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

Efter underrättelse från den behöriga utländska myndigheten om att fusionen har ägt rum, ska registreringsmyndigheten registrera att det eller de överlåtande svenska bolagen som har deltagit i fusionen har upplösts. *Lag (2009:708)*

37 §¹² Om det övertagande bolaget har eller, vid kombination, ska ha sitt hemvist i Sverige, ska registreringsmyndigheten registrera den gränsöverskridande fusionen. Anmälan för registrering ska göras av styrelsen i det övertagande bolaget inom sex månader från den tidpunkt då intyg enligt 35 § utfärdades. Vid kombination ska styrelsen även för registrering anmäla vilka som har utsetts till styrelseledamöter och revisorer och, i förekommande fall, styrelsesuppleanter i det övertagande bolaget.

Registreringsmyndigheten får registrera fusionen bara om

1. myndigheten har utfärdat ett intyg enligt 35 § för varje svenskt bolag som deltar i fusionen,
2. de utländska bolag som deltar i fusionen har gett in motsvarande intyg från behöriga myndigheter i de stater där de är registrerade, tillsammans med en kopia av fusionsplanen, och
3. det inte heller i övrigt finns något hinder mot registrering av fusionen.

Om lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner är tillämplig, får fusionen registreras bara om

1. det har träffats avtal eller fattats beslut om medverkan enligt den lagen eller förhandlingsperioden har löpt ut utan att ett sådant avtal har träffats eller beslut har fattats, och
2. det övertagande bolagets bolagsordning inte strider mot den ordning för medverkan som ska gälla till följd av lagen.

Registreringsmyndigheten ska utan dröjsmål underrätta behöriga myndigheter i den eller de stater där överlåtande bolag har sitt hemvist om registreringen. *Lag (2009:708)*

38 §¹² Vid en gränsöverskridande fusion inträder de rättsverkningar som avses i 16 § vid den tidpunkt som har fastställts i den stat där det övertagande bolaget har sitt hemvist. Om det övertagande bolaget har sitt hemvist i Sverige, inträder rättsverkningarna när fusionen registreras enligt 37 §.

Utöver det som anges i 16 § gäller att de fusionerande bolagens rättigheter och skyldigheter som härrör ur anställningsavtal eller anställningsförhållanden och som gäller när den gränsöverskridande fusionen får verkan överförs till det övertagande bolaget.

Lag (2009:708)

39 §¹² Om ett svenskt bolag deltar i en gränsöverskridande fusion och det övertagande bolaget får sitt hemvist i en annan stat än Sverige, ska styrelsen i det svenska bolaget upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet ska omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag när rättsverkningarna av fusionen inträdde enligt 38 §.

Det särskilda bokslutet ska innehålla en balansräkning och en resultaträkning. När dessa handlingar upprättas ska bestämmelserna i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag tillämpas. Det särskilda bokslutet ska dessutom innehålla vissa tilläggsupplysningar och specifikationer. Därvid gäller 6 kap. 5–9 och 12 §§ bokföringslagen (1999:1078) i tillämpliga delar. Bokslutet ska undertecknas och ges in till registreringsmyndigheten inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. *Lag (2009:708)*

40 §¹² Vid en gränsöverskridande fusion mellan ett moderbolag och ett helägt dotterbolag tillämpas bestämmelserna i 25–39 §§, dock med följande avvikelser:

1. Fusionsplanen behöver inte innehålla sådana uppgifter som avses i 27 § första stycket 2, 3 och 5.

¹² Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

2. Bestämmelserna om revisorsgranskning i 7, 8, 29 och 30 §§ samt om bolagsstämans godkännande av fusionsplanen i 10 § första stycket ska inte tillämpas.
3. I fråga om fusionens rättsverkningar gäller det som föreskrivs i 23 § i stället för det som föreskrivs i 16 § första stycket.

Vid en fusion enligt denna paragraf ska det till fusionsplanen fogas ett yttrande från en eller flera sådana revisorer som anges i 7 § femte stycket med ett sådant innehåll som avses i 7 § andra stycket 1. *Lag (2009:708)*

Ogiltighet

41 §¹³ Talan om upphävande av ett bolagsstämmbeslut om godkännande av fusionsplan ska i de fall som avses i 9 kap. 20 § tredje stycket väckas inom sex månader från beslutet. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Om rätten genom dom eller beslut som har vunnit laga kraft har bifallit en talan om upphävande av ett stämmbeslut om att godkänna en fusionsplan, ska fusionen gå åter även om överlåtande bolag har upplösts. För förpliktelser som har uppkommit genom någon åtgärd på det övertagande försäkringsaktiebolagets vägnar efter det att överlåtande bolag har upplösts men innan rättens avgörande har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar, svarar de överlåtande bolagen och, vid absorption, det övertagande försäkringsaktiebolaget solidariskt.

I fråga om ett beslut att godkänna en fusionsplan som avser en gränsöverskridande fusion gäller, utöver föreskrifterna i 9 kap. 20 § andra stycket och första stycket i denna paragraf, att talan inte får väckas efter det att Finansinspektionen genom ett beslut som har vunnit laga kraft har lämnat tillstånd att verkställa fusionsplanen enligt 13 § detta kapitel eller regeringen har meddelat ett sådant tillstånd. *Lag (2009:708)*

Försäkring

16 kap. Skadestånd m.m.

1 § Stiftare, styrelseledamot, verkställande direktör och aktuarie, som vid fullgörandet av sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar försäkringsbolaget, skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan vållas aktieägare, delägare eller annan genom överträdelse av denna lag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, bolagsordningen, de försäkringstekniska riktlinjerna eller placeringsriktlinjerna.

Om bolaget har upprättat ett prospekt, en erbjudandehandling som avses i 2 a kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument eller ett sådant dokument som avses i 2 b kap. 2 § samma lag, gäller vad som sägs i första stycket andra meningen även skada som tillfogas genom överträdelse av 2, 2 a eller 2 b kap. nämnda lag eller kommissionens förordning (EG) nr 809/2004 av den 29 april 2004 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG i fråga om informationen i prospekt, utformningen av dessa, införlivande genom hänvisning samt offentliggörande av prospekt och spridning av annonser. *Lag (2006:453)*

2 § En revisor eller en lekmannarevisor är ersättningsskyldig enligt de grunder som anges i 1 §. Han ansvarar även för den skada som uppsåtligen eller av oaktsamhet vållas av hans medhjälpare.

Om ett revisionsbolag är revisor, åligger ersättningsskyldigheten detta bolag och den för revisionen huvudansvarige. *Lag (1999:600)*

3 § Aktieägare, delägare och röstberättigad, som inte är delägare, är skyldig att ersätta den skada som han genom att medverka till överträdelse av denna lag, lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, bolagsordningen, de försäkringstekniska riktlinjerna eller placeringsriktlinjerna uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar bolaget, aktieägare eller annan.

¹³ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

Aktieägare i försäkringsaktiebolag är även skyldig att lösa in skadelidande aktieägares aktier, om det med hänsyn till faran för fortsatt missbruk och förhållandena i övrigt är påkallat. Lösenbeloppet bestäms till ett belopp som är skäligt med hänsyn till bolagets ställning och övriga omständigheter. *Lag (1999:600)*

4 § Om någon är ersättningskyldig enligt 1–3 §§, kan skadeståndet jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till handlingens beskaffenhet, skadans storlek och omständigheterna i övrigt.

Skall flera ersätta samma skada, svarar de solidariskt för skadeståndet i den mån skadeståndsskyldigheten inte jämkats för någon av dem enligt första stycket. Vad någon betalat i skadestånd får sökas åter av de andra efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

5 § Talan om skadestånd till försäkringsbolaget enligt 1–3 §§ kan väckas, om vid bolagsstämman majoriteten eller en minoritet, bestående i försäkringsaktiebolag av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier och i ömsesidiga försäkringsbolag av minst en tiondel av samtliga röstberättigade, har biträtt ett förslag om att väcka skadeståndstalan eller har röstat mot ett förslag om att bevilja någon styrelseledamot eller verkställande direktören ansvarsfrihet. En uppgörelse om skadeståndsskyldigheten kan träffas endast av bolagsstämman och endast under förutsättning att i fråga om försäkringsaktiebolag ägare till en tiondel av samtliga aktier och i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag en tiondel av samtliga röstberättigade inte röstar mot förslaget. Försäkringsaktiebolag av en aktieägare eller en röstberättigad för bolagets räkning, kan någon uppgörelse inte träffas utan hans samtycke.

Talan om skadestånd till bolaget får föras i fråga om försäkringsaktiebolag av ägare till minst en tiondel av samtliga aktier och i fråga om ömsesidiga försäkringsbolag av röstberättigade som utgör minst en tiondel av samtliga röstberättigade. Om någon aktieägare eller röstberättigad sedan talan väckts avstår från talan, kan likväl de övriga fullfölja denna. Den som har väckt talan svarar för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning av bolaget för den kostnad som täcks av vad som kommit bolaget till godo genom rättegången.

Talan för bolagets räkning mot en styrelseledamot och verkställande direktören om skadestånd på grund av ett beslut eller en åtgärd under ett räkenskapsår skall väckas senast ett år från det årsredovisningen och revisionsberättelsen för räkenskapsåret lades fram på bolagsstämman.

Har ett beslut fattats att bevilja ansvarsfrihet eller att inte föra skadeståndstalan utan att aktieägare eller röstberättigade som avses i första stycket röstat emot beslutet eller har tiden för talan försutti enligt tredje stycket, kan trots detta talan enligt första eller andra stycket väckas, om det i årsredovisningen eller i revisionsberättelsen eller på något annat sätt till bolagsstämman inte har lämnats i väsentliga hänseenden riktiga och fullständiga uppgifter angående det beslut eller den åtgärd som talan grundas på.

Utän hinder av vad som sagts ovan i denna paragraf kan skadeståndstalan som grundas på brott föras av styrelsen.

6 § Talan för försäkringsbolagets räkning enligt 1–3 §§, som inte grundas på brott, kan inte väckas mot

1. stiftare sedan tre år förflutit från det beslutet om bolagets bildande fattades på den konstituerande stämman,
2. styrelseledamot, verkställande direktören eller aktuarien sedan tre år förflutit från utgången av det räkenskapsår då beslutet eller åtgärden, som talan grundas på, fattades eller vidtogs,
3. revisor sedan tre år förflutit från det revisionsberättelsen lades fram på bolagsstämman eller yttrande som avses i denna lag avgavs,
4. en lekmannarevisor sedan tre år förflutit från det att granskningsrapporten lades fram på bolagsstämman,
5. aktieägare, delägare eller röstberättigad, som inte är delägare, sedan två år förflutit från beslutet eller åtgärden som talan grundas på.

Försätts bolaget i konkurs på en ansökan som gjorts innan den i första stycket angivna tiden har gått ut, kan konkursboet föra talan enligt 1–3 §§ utan hinder av att frihet från skadeståndsansvar har inträtt enligt 5 §. Efter utgången av den nämnda tiden kan en sådan talan dock inte väckas senare än sex månader från edgångssammanträdet.

Lag (1999:600)

17 kap. Försäkringsbolagets firma

1 § Ett försäkringsaktiebolags firma skall innehålla ordet försäkringsaktiebolag eller ordet försäkring och förkortningen AB. Ett publikt försäkringsaktiebolags firma skall åtföljas av beteckningen (publ), såvida det inte av bolagets firma framgår att bolaget är publikt.

Ett ömsesidigt försäkringsbolags firma skall innehålla orden ömsesidig samt försäkring. I fråga om ett ömsesidigt försäkringsbolag, vars verksamhet avser att meddela försäkring av egendom inom endast ett län, skall firman ange området för bolagets verksamhet men ordet ömsesidig kan utelämnas.

Firma skall registreras i försäkringsregistret. Den skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor, som är införda i försäkringsregistret, samt från benämningar på utländska försäkringsföretag som är allmänt kända i Sverige. Ett privat försäkringsaktiebolags firma får inte innehålla ordet publikt, och ett publikt försäkringsaktiebolags firma får inte innehålla ordet privat. För registrering av ett försäkringsbolags firma gäller i övrigt vad som föreskrivs i firmalagen (1974:156).

Skall försäkringsbolagets firma registreras på två eller flera språk, skall varje lydelse anges i bolagsordningen. *Lag (1994:1941)*

2 § Bolagets styrelse kan anta bifirma. Vad som sägs i 1 § tredje stycket om firma gäller även bifirma. Orden försäkring, aktiebolag, privat eller publikt eller förkortningen AB får dock inte tas in i bifirman. *Lag (1994:1941)*

3 § Skriftliga handlingar, som utfärdas för ett försäkringsbolag, bör undertecknas med bolagets firma. I fråga om publika försäkringsaktiebolag, vars firma inte innehåller ordet publikt, skall firman därvid åtföljas av beteckningen (publ). Om styrelsen eller annan ställföreträdare för bolaget har utfärdat en handling utan firmateckning och det inte framgår av dess innehåll att den utfärdats på bolagets vägnar, är de som undertecknat handlingen solidariskt ansvariga för förpliktelse enligt handlingen såsom för egen skuld. Detta gäller dock inte om det av omständigheterna vid handlingens tillkomst framgick att den utfärdades för bolaget och den till vilken handlingen ställts av bolaget får ett behörigen undertecknat godkännande av handlingen utan oskäligt dröjsmål efter det att detta begärts eller personlig ansvarighet gjorts gällande mot undertecknarna. *Lag (1994:1941)*

4 § Om förbud mot användning av firma och om hävande av firmaregistrering finns det bestämmelser i firmalagen (1974:156).

5 § Ett försäkringsaktiebolags brev, fakturor, orderblanketter och webbplatser ska ange bolagets firma, den ort där styrelsen ska ha sitt säte samt bolagets organisationsnummer enligt lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer m. fl. Om bolaget har trätt i likvidation, ska också detta anges. I fråga om publika försäkringsaktiebolag, vars firma inte innehåller ordet publikt, ska firman åtföljas av beteckningen (publ).

Om det finns särskilda skäl, får registreringsmyndigheten, efter ansökan, besluta att ett försäkringsaktiebolag inte behöver lämna uppgift om bolagets firma på sina webbplatser. I så fall ska uppgift i stället lämnas om att bolaget är ett försäkringsaktiebolag och om huruvida bolaget är ett privat eller ett publikt aktiebolag. Ett sådant beslut ska begränsas till en viss tid och får förenas med villkor. *Lag (2007:1459)*

Försäkring

18 kap. Byte av bolagskategori

1 § Ett beslut om att ett privat försäkringsaktiebolag skall bli publikt fattas av bolagsstämman enligt bestämmelserna i 9 kap. om beslut om ändring av bolagsordningen.

Om stämman hålls senare än sex månader efter utgången av det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning och revisionsberättelse har avgivits, skall det på stämman läggas fram uppgifter motsvarande årsbokslut. Uppgifterna skall avse tiden från utgången av nämnda räkenskapsår till en dag inte tidigare än tre månader före dagen för bolagsstämman. Beslutet får registreras endast om bolagets firma inte strider mot föreskrifterna i 17 kap. 1 § om publikt försäkringsaktiebolags firma.

Ett privat försäkringsaktiebolag skall anses ha blivit publikt när beslutet om övergång till publikt försäkringsaktiebolag har blivit registrerat. *Lag (1994:1941)*

2 § Ett beslut om att ett publikt försäkringsaktiebolag skall bli privat fattas av bolagsstämman enligt bestämmelserna i 9 kap. om beslut om ändring av bolagsordningen. Beslutet är dock giltigt endast om det har biträttas av samtliga vid stämman närvarande aktieägare företrädande minst nio tiondelar av aktierna.

Beslutet får registreras endast om bolagets firma inte strider mot föreskrifterna i 17 kap. 1 § om privat försäkringsaktiebolags firma.

Ett publikt försäkringsaktiebolag skall anses ha blivit privat när beslutet om övergång till privat försäkringsaktiebolag har blivit registrerat. *Lag (1994:1941)*

3 § Bestämmelserna i 2 kap. 13 a–13 c §§ tillämpas också när ett försäkringsaktiebolag som har blivit publikt enligt 18 kap. 1 § inom två år från registreringen därav träffar avtal som avses i 2 kap. 13 a § första stycket. *Lag (1994:1941)*

19 kap. Tillsyn

1 § Finansinspektionen ska utöva tillsyn över att verksamheten i ett försäkringsbolag bedrivs i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar försäkringsbolagets näringsverksamhet.

Inspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

När ett försäkringsbolag har påbörjat sin verksamhet, ska styrelsen och verkställanden direktören genast underrätta Finansinspektionen om det. *Lag (2009:351)*

2 § Koncession som beviljats för ett försäkringsbolag skall förklaras förverkad om

1. bolaget inte har anmälts för registrering inom den tid som anges i 2 kap. 13 §,
2. bolaget inte har börjat sin verksamhet inom ett år från det koncessionen beviljades eller inom samma tid förklarat sig avstå från koncessionen,
3. anmälningen för bolagets registrering genom lagakraftgående beslut blivit avskrivet eller avslagen, eller
4. bolaget under längre tid än sex månader inte drivit verksamhet.

I fall som avses i första stycket 2 och 4 får i stället varning meddelas om det bedöms tillräckligt.

Frågor om förverkande av koncession enligt första stycket eller beslut om varning enligt andra stycket prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen.

Om registrering av beslut, varigenom koncessionen har förverkats, förordnar den myndighet som beslutat om förverkandet. *Lag (2004:570)*

3 § Styrelsen, verkställanden direktören och andra befattningshavare i ansvarig ställning i försäkringsbolag skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om verksamheten som inspektionen begär. Om bolaget driver verksamhet i ett annat land inom EES, skall de, i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska uni-

onen, lämna de upplysningar till behörig myndighet i det landet som den myndigheten behöver för att fullgöra sina uppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar ett försäkringsbolag skall lämna till inspektionen.

Lag (1999:600)

4 § Om skyldigheten enligt 7 a kap. 9 § att lämna information till ett försäkringsbolag som skall upprätta en gruppbaserad redovisning inte fullgörs, får Finansinspektionen förelägga den som skall lämna informationen att fullgöra sin uppgiftsskyldighet direkt till inspektionen.

Ingår ett företag som omfattas av 7 a kap. 9 § i samma koncern som försäkringsbolaget, får inspektionen kontrollera uppgifterna på plats hos företaget.

Första och andra styckena gäller även i fråga om juridisk eller fysisk person som skall lämna uppgifter till ett sådant utländskt företag inom EES som skall upprätta en gruppbaserad sammanställning enligt offentlig reglering som bygger på försäkringsgruppsdirektivet (98/78/EG). Om en kontroll enligt andra stycket görs på begäran av en behörig myndighet inom EES, får den myndigheten närvara vid kontrollen.

Lag (2006:533)

5–6 §§ har upphävts genom lag (1999:600).

7 § Senast en månad efter en sådan bolagsstämma som avses i 14 kap. 10, 13, 15 och 18 §§ ska likvidatorerna till Finansinspektionen sända in kopior av de vid stämman framlagda handlingar som nämns i dessa paragrafer. *Lag (2007:1459)*

8 § Finansinspektionen får, när det anses nödvändigt, sammankalla försäkringsbolagets styrelse. Har styrelsen inte rättat sig efter en begäran från inspektionen om att kalla till en extra bolagsstämma, får inspektionen utfärda sådan kallelse. *Lag (1991:1767)*

9 § Styrelsen och verkställande direktören skall på tid som Finansinspektionen bestämmer hålla försäkringsbolagets kassa, övriga tillgångar, räkenskapsmaterial och andra handlingar tillgängliga för granskning av befattningshavare hos inspektionen eller av någon annan som inspektionen har förordnat.

Företrädare för inspektionen får närvara vid styrelsesammanträde, som inspektionen har utlyst, och vid bolagsstämma samt delta i överläggningarna. *Lag (1991:1767)*

10 § Skyldigheten enligt 3 och 9 §§ att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning gäller även för

1. styrelsen och verkställande direktören eller motsvarande organ i företag vars verksamhet uteslutande skall vara att biträda försäkringsbolag eller som försäkringsbolag har ett bestämmande inflytande i,
2. ordförande och verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare i skadederegleringsnämnd, villkorsnämnd eller i annat liknande organ, som biträder ett försäkringsbolag samt
3. styrelsen och verkställande direktör i ett aktiebolag, om Finansinspektionen med bolagets samtycke föreskrivit en sådan skyldighet. *Lag (1999:1123)*

11 § Finansinspektionen får meddela beslut om anmärkning i fråga om försäkringsbolagets verksamhet som inspektionen anser behövliga.

Finansinspektionen skall förelägga bolaget eller styrelsen att vidta rättelse om inspektionen finner att

1. avvikelse skett från denna lag eller någon annan författning som reglerar försäkringsbolagets näringsverksamhet eller från bolagsordningen,
2. bolagsordningen, de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget, placeringsriktlinjerna och riktlinjerna för hantering av intressekonflikter inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av bolagets rörelse, eller
3. försäkringsbeståndet inte är tillräckligt för erforderlig riskutjämning.

Om Finansinspektionen bedömer att försäkringstagarnas rättigheter hotas, skall inspektionen förelägga försäkringsbolaget eller dess styrelse att upprätta och för godkännande överlämna en finansiell saneringsplan. Inspektionen får i dessa fall även utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av bolaget.

För verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får Finansinspektionen även då inspektionen bedömer att ersättningsberättigades intressen hotas, besluta om att utse sådan företrädare som avses i tredje stycket.

Om ett försäkringsbolags kapitalbas understiger solvensmarginalen enligt 7 kap. 23 eller 25 §, eller, för ett försäkringsbolag som avses i 7 a kap. 1 § första stycket 1, den gruppbaseade kapitalbasen understiger den gruppbaseade solvensmarginalen enligt 4 § i samma kapitel, skall Finansinspektionen förelägga bolaget eller dess styrelse att upprätta en plan för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning och överlämna planen till inspektionen för godkännande. Om kapitalbasen understiger en tredjedel av solvensmarginalen eller garantibeloppet enligt 7 kap. 26 eller 27 § eller om kapitalbasen för ett livförsäkringsbolag inte har den sammansättning som anges i 7 kap. 26 § tredje stycket, skall inspektionen förelägga bolaget eller dess styrelse att upprätta och för godkännande överlämna en plan för skyndsamt återställande av kapitalbasen.

Om ett försäkringsbolag driver verksamhet i ett annat land inom EES och bolaget inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig utländsk myndighets anmodan om rättelse, skall inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelse. Inspektionen skall underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Om ett föreläggande enligt andra, tredje, femte eller sjätte stycket inte har följts inom bestämd tid och det anmärkta förhållandet inte heller på något annat sätt har undanröjts, skall Finansinspektionen, i fall som är av principiell betydelse eller av särskild vikt, anmäla detta till regeringen.

Finansinspektionen får begränsa bolagets förfoganderätt eller förbjuda bolaget att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. bolaget inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar och skuldtäckning,
2. bolagets kapitalbas understiger en tredjedel av solvensmarginalen eller inte uppfyller gällande krav på garantibelopp,
3. bolagets kapitalbas understiger solvensmarginalen eller, för ett försäkringsbolag som avses i 7 a kap. 1 § första stycket 1, den gruppbaseade kapitalbasen understiger den gruppbaseade solvensmarginalen enligt 4 § i samma kapitel, och det finns särskilda skäl att anta att bolagets finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats, eller
4. det bedöms vara nödvändigt för att skydda de försäkrades intressen vid beslut om förverkande av bolagets koncession enligt 2 § eller enligt tionde stycket.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten skall drivas efter ett sådant beslut som avses i åttonde stycket.

En koncession kan förklaras förverkad eller, om det bedöms tillräckligt, varning meddelas, om bolaget

1. inte längre uppfyller kraven för koncession,
2. inte inom angiven tid har vidtagit åtgärderna i en plan som har godkänts enligt femte stycket, eller
3. i annat fall allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

Om ett försäkringsbolag försätts i konkurs eller om beslut fattas om att bolaget skall träda i tvångslikvidation, skall bolagets koncession förklaras förverkad.

Frågor om förverkande av koncession eller om varning enligt tionde och elfte styckena prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om innehållet i den finansiella saneringsplan som krävs enligt tredje stycket.

Lag (2005:1051)

11 a § Finansinspektionen skall anmäla beslut enligt 11 § sjätte stycket om förbud eller begränsning i rätten att förfoga över tillgångar till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där bolaget enligt underrättelse bedriver försäkringsverksamhet enligt 2 a kap. 1 eller 4 §. Sådant beslut skall dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där bolaget har tillgångar. Finansinspektionen skall anmäla beslut enligt 2 eller 11 § om förverkande av koncession till behöriga myndigheter i övriga länder inom EES.

Finansinspektionen får i samband med anmälan enligt första stycket begära att den behöriga utländska myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder. Har bolagets koncession förklarats förverkad får begäran avse att den utländska myndigheten även i övrigt vidtar de åtgärder som behövs för att skydda de försäkrades intressen. *Lag (1995:779)*

Försäkring

11 b § Finansinspektionen får avstå från ingripande enligt 11 § om

1. en överträdelse är ringa eller ursäktlig,
2. försäkringsbolaget gör rättelse, eller
3. någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot bolaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga. *Lag (2004:570)*

11 c § Om någon som ingår i ett försäkringsbolags styrelse eller är dess verkställande direktör inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 3 § femte stycket 3, skall Finansinspektionen förklara bolagets koncessionen förverkad. Det får dock ske bara om inspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i styrelsen eller är verkställande direktör och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i styrelsen eller som verkställande direktör.

I stället för att förklara koncessionen förverkad, får Finansinspektionen besluta att en styrelseledamot eller verkställande direktör inte längre skall vara det. Finansinspektionen skall då, om det är nödvändigt, förordna en ersättare. Ersättarens uppdrag gäller till dess försäkringsbolaget utsett en ny styrelseledamot eller verkställande direktör. *Lag (2004:570)*

11 d § I samband med att Finansinspektionen meddelar beslut om anmärkning eller varning, får inspektionen besluta att bolaget skall betala en straffavgift. Om regeringen beslutar om varning, får den överlämna till inspektionen att besluta om straffavgift skall betalas.

Avgiften tillfaller staten. *Lag (2004:570)*

11 e § Straffavgiften skall fastställas till lägst fem tusen kronor och högst femtio miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av försäkringsbolagets omsättning närmast föregående räkenskapsår. Om överträdelsen har skett under försäkringsbolagets första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får denna uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsbolaget därefter inte uppfyller kraven enligt 1 kap. 1 a § första stycket.

När avgiftens storlek fastställs, skall särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått. *Lag (2004:570)*

11 f § Om ett försäkringsbolag underlåter att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 19 kap. 3 § andra stycket, får Finansinspektionen besluta att bolaget skall betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten. *Lag (2004:570)*

11 g § Straffavgiften eller förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

Finansinspektionens beslut att påföra straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i första stycket. Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i första stycket, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

En straffavgift eller förseningsavgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft. *Lag (2004:570)*

11 h § Om någon i ledningen för ett försäkringsholdingföretag inte uppfyller de krav som anges i 7 a kap. 9 a §, får Finansinspektionen förelägga företaget att rätta till förhållandet. *Lag (2006:533)*

12 § Om det kan antas att någon driver sådan verksamhet att denna lag är tillämplig, får Finansinspektionen förelägga denne att till inspektionen lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om lagen är tillämplig.

Om Finansinspektionen finner att någon driver försäkringsrörelse utan föreskriven koncession, skall inspektionen förelägga denne att inom viss tid ansöka om koncession eller vidta de ändringar i verksamheten som inspektionen anger eller också upphöra med verksamheten. *Lag (1991:1767)*

13 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 2 kap. 3 §, 2 a kap. 2, 2 a, 3, 5, 5 a och 6 §§, 15 a kap. 13 och 22 §§ samt 2 §, 11 § tionde stycket och 11 c § detta kapitel får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos länsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av länsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om verksamhetens drivande enligt 11 § åttonde stycket skall gälla omedelbart.

Om överklagande av vissa beslut finns bestämmelser i 20 kap. 7 §. *Lag (2005:1121)*

13 §¹⁴ Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 2 kap. 3 §, 2 a kap. 2, 2 a, 3, 5, 5 a och 6 §§, 15 a kap. 13 och 22 §§ samt 2 §, 11 § tionde stycket och 11 c § detta kapitel får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om verksamhetens drivande enligt 11 § åttonde stycket ska gälla omedelbart.

Om överklagande av vissa beslut finns bestämmelser i 20 kap. 7 §. *Lag (2009:795)*

13 a § Om beslut i ett ärende om koncession inte har meddelats sex månader efter det att ansökan gavs in, eller i ett ärende enligt 2 a kap. 2 § inom tre månader, eller i ett ärende enligt 2 a kap. 3, 5 eller 6 §, inom en månad, får sökanden begära förklaring av kammarrätten att ärendet onödigt uppehålls.

¹⁴ Denna lydelse träder i kraft den 15 februari 2010 enligt lag (2009:795) [red.anm.].

Efter det att kammarrätten avgett sådan förklaring skall ansökan anses ha avslagits av regeringen eller Finansinspektionen om beslut inte har meddelats

- inom sex månader i ett ärende om koncession,
- inom tre månader i ett ärende enligt 2 a kap. 2 §, eller
- inom en månad i ett ärende enligt 2 a kap. 3, 5 eller 6 §. *Lag (1999:225)*

14 § Finansinspektionen har under ett försäkringsbolags likvidation i fråga om likvidatorerna samma befogenhet som enligt denna lag tillkommer inspektionen beträffande styrelsen. *Lag (1991:1767)*

15 § Varje försäkringsbolag skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar. *Lag (1992:1626)*

16 § En ledamot i styrelsen för Finansinspektionen eller en befattningshavare hos Finansinspektionen får inte vara ledamot i styrelsen för ett svenskt försäkringsbolag eller ett utländskt försäkringsföretag som erhållit tillstånd att driva försäkringsrörelse i Sverige. En sådan ledamot eller befattningshavare får inte heller vara aktieägare, delegerad eller garant i eller anställd hos ett sådant företag. *Lag (1991:1767)*

Försäkring

17 § Närmare föreskrifter om Finansinspektionens organisation och verksamhet meddelas av regeringen. *Lag (1991:1767)*

20 kap. Registrering m.m.

1 § Registreringsmyndigheten ska föra ett försäkringsregister för registrering enligt denna lag eller andra författningar.

I fråga om registrering i försäkringsregistret av redovisnings- och revisionshandlingar gäller bestämmelserna i årsredovisningslagen (1995:1554) och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag i stället för bestämmelserna i detta kapitel. *Lag (2007:1459)*

1 a § En registrering i försäkringsregistret ska göras på svenska. Om ett försäkringsbolag som en registrering avser begär det, ska registreringen dessutom göras på något annat officiellt språk inom Europeiska unionen eller på norska eller isländska.

Den som begär att en registrering ska göras på något annat språk än svenska ska, om inte registreringsmyndigheten beslutar något annat, ge in en översättning till det språket av de uppgifter eller handlingar som ska registreras. Översättningen ska vara gjord av en översättare som är auktoriserad eller har motsvarande utländsk behörighet. *Lag (2007:1459)*

2 § Registreringsmyndigheten ska utan dröjsmål kungöra i Post- och Inrikes Tidningar det som registreras i försäkringsregistret med undantag av registrering av underrättelser enligt 14 kap. 20 §. En kungörelse som avser en ändring i ett förhållande som tidigare har förts in i registret ska endast ange ändringens art.

En kungörelse ska skrivas på samma språk som registreringen i försäkringsregistret. *Lag (2007:1459)*

3 § Det som enligt denna lag eller särskilda bestämmelser har införts i försäkringsregistret skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om införandet har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 2 § och det inte av omständigheterna framgår att han varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts.

I fråga om försäkringsaktiebolag gäller detta dock inte beträffande rättshandlingar eller andra åtgärder som har vidtagits före den sextonde dagen efter kungörandet, om tredje man visar att det var omöjligt för honom att känna till det som kungjorts.

I fråga om rättshandlingar och andra åtgärder vilka har vidtagits innan kungörande har skett, kan försäkringsaktiebolaget inte åberopa det förhållande som blivit eller borde ha blivit infört i registret mot annan än den som bolaget visar har känt till förhållandet.

Om det som har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar inte överensstämmer med vad som har införts i försäkringsregistret, kan försäkringsaktiebolaget inte åberopa

kungörelsens innehåll mot tredje man. Denne kan dock åberopa kungörelsens innehåll mot bolaget, om bolaget inte visar att han kände till vad som har införts i försäkringsregistret. *Lag (1994:1941)*

3 a § Om en anmälan om vem som har utsetts till styrelseledamot eller verkställande direktör i ett försäkringsaktiebolag har förts in i försäkringsregistret och kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar enligt 2 §, kan bolaget inte mot tredje man åberopa fel eller brister vid beslutet att utse den registrerade personen. Vad som nu sagts gäller dock inte, om bolaget visar att tredje man kände till felet eller bristen. *Lag (1994:1941)*

3 b § Om en uppgift har förts in i försäkringsregistret och kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar såväl på svenska som i översättning till ett främmande språk och översättningen avviker från den svenska språkversionen, får försäkringsbolaget inte åberopa översättningen mot tredje man. Tredje man får dock åberopa översättningen mot bolaget, om bolaget inte visar att tredje man kände till den svenska språkversionen. *Lag (2007:1459)*

4 § Har en sökande vid anmälan för registrering inte iakttagit vad som är föreskrivet om anmälan, skall sökanden föreläggas att inom viss tid avge yttrande eller vidta rättelse. Detsamma gäller, om registreringsmyndigheten finner att ett beslut, som anmäls för registrering och för vars giltighet stadfästelse av regeringen eller Finansinspektionen inte krävs, eller en handling som bifogas anmälan inte har tillkommit i behörig ordning eller till sitt innehåll strider mot denna lag eller andra författningar eller mot bolagsordningen eller de försäkringstekniska riktlinjerna eller i något viktigare hänseende har en otydlig eller vilseledande avfattning. Underlåter sökanden att rätta sig efter föreläggandet, skall anmälan avskrivas. En underrättelse om denna påföljd skall tas in i föreläggandet. Finns det även efter det att yttrandet avgivits något hinder för registrering och har sökanden haft tillfälle att yttra sig över hindret, skall registrering vägras, om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Bestämmelserna i första stycket utgör inte något hinder för registrering av ett bolagsstämmobeslut, om rätten till talan mot beslutet gått förlorad enligt 9 kap. 20 § andra stycket.

Registreringsmyndigheten skall genast skriftligen underrätta bolaget när myndigheten fattar beslut enligt 4 kap. 15 § andra stycket, 6 kap. 7 § tredje stycket, 15 a kap. 17 § eller 21 kap. 2 § första och femte styckena.

Finansinspektionen skall genast skriftligen underrätta bolaget när inspektionen fattar beslut enligt 15 kap. 4 §. *Lag (2000:822)*

4 a § Om styrelseledamot, verkställande direktör, särskild firmatecknare eller annan ställföreträdare för ett försäkringsaktiebolag har försatts i konkurs, fått förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller fått näringsförbud, skall registreringsmyndigheten avföra ställföreträdaren ur registret. Avregistreringen skall vid beslut om konkurs eller tillfällig näringsförbud ske omedelbart. I övrigt skall avregistrering ske sedan beslutet har vunnit laga kraft. *Lag (2000:822)*

5 § Bestämmelser om att avföra en firma ur registret sedan en dom om att häva firmaregistreringen vunnit laga kraft finns i firmalagen (1974:156).

6 § Beslut att i försäkringsaktiebolag ändra bolagsordningens bestämmelser om aktiekapitalet, maximikapitalet eller minimikapitalet eller om aktiernas nominella belopp skall registreras samtidigt som beslut om att öka eller sätta ned aktiekapitalet, om ändringen av bolagsordningen eller ökningen eller nedsättningen av aktiekapitalet är nödvändig för att aktiekapitalets storlek skall bli förenlig med bolagsordningen.

6 a § Har ett beslut om att aktiekapitalet skall vara bestämt i annan valuta än tidigare registrerats, skall Finansinspektionen vid ingången av närmast följande räkenskapsår räkna om det registrerade aktiekapitalet och aktiernas nominella belopp till den nya valutan. Omräkningen skall göras enligt den växelkurs som fastställts av Europeiska centralbanken den sista svenska bankdagen under föregående räkenskapsår. *Lag (2000:37)*

7 §¹⁵ Ett beslut av registreringsmyndigheten som innebär att en anmälan avskrivits eller en registrering vägrats enligt 4 § första stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från beslutets dag. Detsamma gäller

1. beslut av registreringsmyndigheten enligt 4 kap. 15 § andra stycket, 6 kap. 7 § tredje stycket, 15 a kap. 17, 24 och 35 §§, 17 kap. 5 § andra stycket samt 4 a § detta kapitel, och
2. beslut av Finansinspektionen enligt 15 kap. 4 §.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2009:708)*

7 a §¹⁵ Skatteverkets beslut enligt 1 a kap. 4 a § och 15 a kap. 13 a § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. *Lag (2009:708)*

8 § Registreringsmyndigheten ska lämna ut uppgifter och handlingar i försäkringsregistret i elektronisk form, om det begärs. *Lag (2007:1459)*

Försäkring

21 kap. Straff och vite

1 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som

1. uppsåtligen bryter mot 1 kap. 11 §,
2. uppsåtligen eller av oaktsamhet till Finansinspektionen meddelar oriktiga eller vilseledande uppgifter om sådana omständigheter som han är skyldig att lämna uppgift om enligt denna lag,
3. uppsåtligen eller av oaktsamhet underlåter att enligt denna lag föra aktiebok, aktiebrevsregister, förteckning enligt 3 kap. 12 § eller hålla aktiebok tillgänglig,
4. uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot 3 kap. 12 § tredje stycket, 7 kap. 20 §, 8 kap. 10 § andra stycket andra meningen eller 11 § första stycket andra eller tredje meningen, eller
5. uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 12 kap. 12 §.

Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelsen om anmälningsskyldighet i 3 kap. 2 §.

I fall som avses i 10 kap. 14 § första stycket skall inte följa ansvar enligt 20 kap. 3 § brottsbalken.

Den som har åsidosatt vitesföreläggande som avses i 2 § detta kapitel döms ej till ansvar för gärning som omfattas av föreläggandet.

Utan hinder av 35 kap. 1 § brottsbalken får påföljd för brott enligt första stycket 4 mot 12 kap. 12 § ådömas, om den misstänkte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år från brottet. *Lag (1994:1941)*

1 a § Till böter eller fängelse i högst sex månader döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, den som

1. lämnar osann uppgift i en handling enligt denna lag som upprättas i elektronisk form,
2. i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet, eller
3. lämnar osann uppgift eller förtiger sanningen i en försäkran som enligt förordning som ansluter till denna lag lämnas på heder och samvete och som upprättas i elektronisk form.

Det som sägs i första stycket gäller också den som begär en sådan gärning som avses i första stycket 3 av grov oaktsamhet.

Om brott som avses i första stycket är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. *Lag (2007:1459)*

¹⁵ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt lag (2009:708) [red.anm.].

- 2 §** Registreringsmyndigheten får förelägga verkställande direktören och styrelseledamöterna att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar att
1. hos registreringsmyndigheten göra behöriga anmälningar för registrering, eller
 2. på bolagets brev, fakturor, orderblanketter och webbplatser lämna sådana uppgifter som anges i 17 kap. 5 §.

Föreläggande enligt första stycket 1 får inte meddelas, om underlåtenhet att göra anmälan medför att bolagsstämmans eller styrelsens beslut förfaller eller bolaget blir skyldigt att träda i likvidation.

Registreringsmyndigheten får förena ett föreläggande enligt första stycket med vite.

Finansinspektionen kan förena föreläggande eller förbud som inspektionen får utfärda enligt denna lag med vite.

Följs inte ett sådant vitesföreläggande som avses i första stycket kan registreringsmyndigheten döma ut vitet. *Lag (2007:1459)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2007:122

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007 och tillämpas på försäkringsavtal som har ingåtts eller förnyats efter ikraftträdandet.
2. Bestämmelserna i 7 kap. 19 b § tillämpas även på försäkringsavtal som har ingåtts före ikraftträdandet, om det finns rätt till återköp eller till överföring av en pensionsförsäkring enligt avtal eller enligt 11 kap. 5 § försäkringsavtalslagen (2005:104).

2008:102

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2008.
2. Ett försäkringsbolag som bedriver återförsäkringsverksamhet och som före den 10 december 2005 har beviljats koncession behöver inte tillämpa bestämmelserna i 1 kap. 3 b § tredje stycket före den 11 december 2008.
3. Ett försäkringsbolag som före den 10 december 2005 har beviljats koncession som innefattar återförsäkring av skadeförsäkring behöver inte tillämpa det nya kravet på garantibelopp enligt 7 kap. 26 § andra stycket före den 11 december 2008.

2008:594

1. Denna lag träder i kraft den 1 november 2008.
2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner som vid ikraftträdandet prövas enligt konkurrenslagen (1993:20) eller som förbjudits enligt den lagen.

2008:1237

Denna lag träder i kraft den 31 december 2008. Äldre bestämmelser gäller dock i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet.

2009:33

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2009 och tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 28 februari 2009.

2009:351

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.
2. I fråga om ansökningar enligt 2 kap. 3 § eller 3 kap. 2 § andra och tredje styckena som har kommit in till Finansinspektionen före lagens ikraftträdande ska äldre bestämmelser gälla.
3. Den som vid lagens ikraftträdande innehar aktier i ett försäkringsaktiebolag i sådan omfattning att han eller hon skulle ha varit skyldig att ansöka om tillstånd enligt 3 kap. 2 § andra stycket om aktierna hade förvärvats efter lagens ikraftträdande ska, om tillstånd inte tidigare har meddelats, anmäla sitt innehav till Finansinspektionen senast den 2 november 2009.

2009:429

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

2009:569

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.
2. Bestämmelserna i 8 kap. 4 a § tillämpas inte om den som har varit revisor har utsetts till den nya befattningen före ikraftträdandet.
3. Bestämmelserna i 8 kap. 8 a § första stycket tredje meningen och andra stycket 2 tillämpas inte förrän efter den första ordinarie bolagsstämma som hålls efter ikraftträdandet.
4. För ett uppdrag som revisor som innehas vid ikraftträdandet räknas den tid som anges i 10 kap. 6 a § första stycket från den första ordinarie bolagsstämma som hålls efter ikraftträdandet.

2009:708

1. Denna lag träder i kraft den 15 juli 2009.
2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner där fusionsplan har upprättats före ikraftträdandet. Äldre bestämmelser gäller också i fråga om europabolags flyttning av säte där bolagsstämmans beslut om flyttning har fattats före ikraftträdandet.

2009:795

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Försäkring

Propositioner

<i>SFS 1982:713</i> Prop. 1981/82:180	<i>SFS 1982:1086</i> Prop. 1982/83:24	<i>SFS 1982:1142</i> Prop. 1982/83:51	<i>SFS 1984:343</i> Prop. 1983/84:184
<i>SFS 1984:1115</i> Prop. 1984/85:77	<i>SFS 1986:406</i> Prop. 1985/86:162	<i>SFS 1987:466</i> Prop. 1986/87:76	<i>SFS 1987:643</i> Prop. 1986/87:12
<i>SFS 1987:689</i> Prop. 1986/87:90	<i>SFS 1987:1251</i> Prop. 1987/88:10	<i>SFS 1988:1281</i> Prop. 1987/88:124	<i>SFS 1989:509</i> Prop. 1988/89:136
<i>SFS 1989:832</i> Prop. 1988/89:152	<i>SFS 1989:844</i> Prop. saknas	<i>SFS 1989:1081</i> Prop. 1989/90:34	<i>SFS 1990:829</i> Prop. 1989/90:116
<i>SFS 1990:1121</i> Prop. 1989/90:153	<i>SFS 1990:1296</i> Prop. 1989/90:160	<i>SFS 1990:1305</i> Prop. 1990/91:7	<i>SFS 1990:1350</i> Prop. 1990/91:42
<i>SFS 1991:204</i> Prop. 1990/91:106	<i>SFS 1991:990</i> Prop. 1990/91:142	<i>SFS 1991:1023</i> Prop. 1990/91:154	<i>SFS 1991:1767</i> Prop. 1991/92:18
<i>SFS 1991:1859</i> Prop. 1991/92:36	<i>SFS 1992:549</i> Prop. 1991/92:113	<i>SFS 1992:1241</i> Prop. 1992/93:68	<i>SFS 1992:1254</i> Prop. 1992/93:68
<i>SFS 1992:1311</i> Prop. saknas	<i>SFS 1992:1626</i> Prop. 1992/93:89	<i>SFS 1992:1640</i> Prop. saknas	<i>SFS 1993:1304</i> Prop. 1992/93:257
<i>SFS 1993:1646</i> Prop. saknas	<i>SFS 1994:1941</i> Prop. 1994/95:70	<i>SFS 1995:54</i> Prop. 1994/95:27	<i>SFS 1995:534</i> Prop. 1994/95:152
<i>SFS 1995:779</i> Prop. 1994/95:184	<i>SFS 1995:1566</i> Prop. 1995/96:104	<i>SFS 1995:1567</i> Prop. 1995/96:10	<i>SFS 1996:39</i> Prop. 1995/96:74
<i>SFS 1996:186</i> Prop. 1995/96:50	<i>SFS 1996:753</i> Prop. 1995/96:173	<i>SFS 1997:464</i> Prop. 1996/97:114	<i>SFS 1998:113</i> Prop. 1997/98:54
<i>SFS 1998:294</i> Prop. 1997/98:141	<i>SFS 1998:722</i> Prop. 1997/98:97	<i>SFS 1998:1488</i> Prop. 1997/98:160	<i>SFS 1999:122</i> Prop. saknas
<i>SFS 1999:225</i> Prop. 1997/98:186	<i>SFS 1999:600</i> Prop. 1998/99:87	<i>SFS 1999:601</i> Prop. 1998/99:87	<i>SFS 1999:1090</i> Prop. 1998/99:130
<i>SFS 1999:1123</i> Prop. 1998/99:142	<i>SFS 1999:1124</i> Prop. 1998/99:142	<i>SFS 2000:37</i> Prop. 1999/2000:23	<i>SFS 2000:67</i> Prop. 1999/2000:34
<i>SFS 2000:202</i> Prop. 1999/2000:46	<i>SFS 2000:623</i> Prop. 1999/2000:99	<i>SFS 2000:822</i> Prop. 1999/2000:131	<i>SFS 2000:1089</i> Prop. 1999/2000:109
<i>SFS 2001:238</i> Prop. 2000/01:87	<i>SFS 2001:347</i> Prop. 2000/01:106	<i>SFS 2001:928</i> Prop. saknas	<i>SFS 2003:510</i> Prop. 2002/03:94
<i>SFS 2003:838</i> Prop. 2002/03:92	<i>SFS 2004:53</i> Prop. 2002/03:150	<i>SFS 2004:251</i> Prop. 2003/04:34	<i>SFS 2004:430</i> Prop. 2003/04:99

464 FÖRSÄKRINGSRÖRELSELAG (1982:713)

<i>SFS 2004:570</i> Prop. 2003/04:109	<i>SFS 2004:578</i> Prop. 2003/04:112	<i>SFS 2004:973</i> Prop. 2003/04:157	<i>SFS 2004:1179</i> Prop. 2004/05:24
<i>SFS 2005:406</i> Prop. 2004/05:133	<i>SFS 2005:832</i> Prop. 2004/05:158	<i>SFS 2005:905</i> Prop. 2005/06:25	<i>SFS 2005:1051</i> Prop. 2005/06:37
<i>SFS 2005:1121</i> Prop. 2004/05:165	<i>SFS 2006:407</i> Prop. 2005/06:97	<i>SFS 2006:427</i> Prop. 2005/06:196	<i>SFS 2006:453</i> Prop. 2005/06:140
<i>SFS 2006:533</i> Prop. 2005/06:45	<i>SFS 2006:563</i> Prop. 2005/06:186	<i>SFS 2006:601</i> Prop. 2005/06:150	<i>SFS 2006:1374</i> Prop. 2006/07:5
<i>SFS 2007:122</i> Prop. 2006/07:26	<i>SFS 2007:142</i> Prop. 2006/07:41	<i>SFS 2007:334</i> Prop. 2006/07:50	<i>SFS 2007:364</i> Prop. 2006/07:65
<i>SFS 2007:532</i> Prop. 2006/07:115	<i>SFS 2007:1459</i> Prop. 2007/08:35	<i>SFS 2008:102</i> Prop. 2007/08:40	<i>SFS 2008:594</i> Prop. 2007/08:135
<i>SFS 2008:1237</i> Prop. 2008/09:56	<i>SFS 2009:33</i> Prop. 2008/09:71	<i>SFS 2009:351</i> Prop. 2008/09:155	<i>SFS 2009:429</i> Prop. 2008/09:150
<i>SFS 2009:569</i> Prop. 2008/09:135	<i>SFS 2009:708</i> Prop. 2008/09:180	<i>SFS 2009:795</i> Prop. 2008/09:165	

Försäkringsrörelseförordning (1982:790)

(senast ändrad genom SFS 2009:718)

Ansökan om koncession m.m.	465
Anmälan för registrering m.m.	466
Särskilda bestämmelser för europabolag	468
Om garantikapital	469
Handläggning av en ansökan om tillstånd att förvärva aktier	469
Ökning av aktiekapitalet	470
Konvertibla skuldebrev och skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning	471
Nedsättning av aktiekapitalet	472
Försäkringsgrupper	472
Bolagets ledning	472
Revisorer	473
Lekmannarevisor	473
Reservfonden	473
Ombildning av livförsäkringsbolag	473
Likvidation och upplösning	473
Överlåtelse av försäkringsbestånd	474
Fusion	474
Gemensamma bestämmelser	476
Försäkringsbolagets firma	476
Förkortningsformer	476
Försäkringsregistret	476
Införingar i försäkringsregistret	478
Sökning efter uppgifter och handlingar	480
Registreringsavgifter m.m.	480
Prövning av vissa ärenden m.m.	481
Övriga bestämmelser	482
Underrättelser	482
Bemyndiganden	482
Utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut	483
Understödsföreningar	483
Pensionsstiftelser	484
Särskilda bestämmelser för europakooperativ	484
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	486

Försäkring

Ansökan om koncession m.m.

1 § Ansökan om koncession för försäkringsbolag och stadfästelse av bolagsordning enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) skall ges in till Finansinspektionen. Ansökan skall undertecknas av samtliga stiftare och ange

1. fullständigt namn, hemvist och personnummer eller, om sådant saknas födelse-datum för stiftarna och, om ett handelsbolag är stiftare, motsvarande uppgifter för varje obegränsat ansvarig bolagsman,
2. namn och postadress för stiftarombud, om sådant ombud har utsetts.

Ansökan skall innehålla

1. en försäkran att stiftarna inte är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § för-äldrabalken,
2. namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som skall utses enligt 27 § trafikskadlagen (1975:1410), och
3. för försäkringsaktiebolag, uppgift om vem som är kvalificerad innehavare av aktier i bolaget. *Förordning (2002:349)*

2 § När koncession och stadfästelse söks enligt 1 § ska bolagsordning och verksamhetsplan ges in i original och en kopia. Bolagsordningen och verksamhetsplanen ska vara försedda med stiftarnas bevittnade namnunderskrifter.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter verksamhetsplanen ska innehålla. *Förordning (2007:1469)*

3 § En ansökan om ändring av en stadfäst bolagsordning för försäkringsbolag ska göras av styrelsen eller verkställande direktören. Till ansökningshandlingen ska det fogas en kopia av det protokoll som innehåller ändringsbeslutet. *Förordning (2007:1469)*

4 § En ansökan om förlängning av en koncession för försäkringsbolag ska göras av styrelsen eller verkställande direktören. Ansökan ska göras senast sex månader före utgången av den löpande koncessionen. Till ansökningshandlingen ska det fogas en kopia av det protokoll som innehåller beslutet om förlängningen. *Förordning (2007:1469)*

4 a § har upphävts genom förordning (1995:790).

Anmälan för registrering m.m.

5 § En anmälan för registrering enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) ska göras skriftligen hos Bolagsverket (registreringsmyndigheten). En sådan anmälan, eller en ansökan enligt den lagen som ska handläggas av registreringsmyndigheten, får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

En anmälan för registrering eller en ansökan som ska handläggas av registreringsmyndigheten, ska undertecknas av en styrelseledamot eller av den verkställande direktören. En anmälan av ett försäkringsbolag i likvidation ska undertecknas av likvidatorn eller, när flera likvidatorer har utsetts, av en av likvidatorerna. *Förordning (2007:1469)*

5 a § En anmälan eller ansökan som överförs elektroniskt till registreringsmyndigheten ska vara undertecknad med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1469)*

5 b § Handlingar som ska fogas till anmälningar och ansökningar som har upprättats elektroniskt får överföras elektroniskt till registreringsmyndigheten.

Förordning (2007:1469)

5 c § En försäkran på heder och samvete i en anmälan eller ansökan får undertecknas med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1469)*

6 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 13 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolag ska innehålla uppgift om

– *samtliga försäkringsbolag*

1. bolagets postadress,
2. fullständigt namn, personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum, postadress och, om postadressen avviker från hemvistet, hemvist för följande personer;
 - a) styrelseordförande,
 - b) annan styrelseledamot,
 - c) styrelsesuppleant,
 - d) verkställande direktör,
 - e) vice verkställande direktörer,
 - f) särskild firmatecknare,
 - g) särskild delgivningsmottagare enligt 8 kap. 13 § femte stycket försäkringsrörelselagen,
 - h) revisor,
 - i) revisorssuppleant,
 - j) lekmannarevisor, och
 - k) suppleant för lekmannarevisor,

– hur bolagets firma tecknas,

– *för försäkringsaktiebolag*

4. det sammanlagda nominella beloppet av tecknade och tilldelade aktier efter avdrag för aktier som har förklarats förverkade och inte övertagits av någon annan (bolagets aktiekapital),

- 5. det belopp som har betalats med pengar eller med apportegendom,
- 6. apportegendomens beskaffenhet,
- för ömsesidiga försäkringsbolag
- 7. inbetalt garantikapital.

År revisorn ett registrerat revisionsbolag, ska bolagets organisationsnummer anges. En anmälan ska innehålla en försäkran på heder och samvete

1. att de i första stycket 2 angivna personerna inte är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken eller, i fråga om en person som avses i första stycket 2 g, endast att han eller hon inte har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. att bolagets revisor och revisorssuppleant uppfyller de behörighetskrav som anges i 10 kap. 3 och 4 §§ försäkringsrörelselagen samt att lekmannarevisor och suppleant för lekmannarevisor inte är obehöriga enligt 11 kap. 10 § samma lag,
3. att uppgifterna i en anmälan om val av styrelseordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör och firmatecknare, om särskild delgivningsmottagare och om hur bolagets firma tecknas stämmer överens med de beslut som bolaget har fattat, och
4. att de personer som har utsetts till styrelseledamöter, styrelsesuppleanter, styrelseordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör, firmatecknare, revisorer, revisorssuppleanter, lekmannarevisorer, suppleanter för lekmannarevisorer och särskild delgivningsmottagare enligt 8 kap. 13 § femte stycket försäkringsrörelselagen har åtagit sig uppdragen. *Förordning (2008:742)*

Försäkring

7 § Vid en anmälan som avses i 6 § ska följande handlingar ges in:

- för *samtliga försäkringsbolag*
 1. en kopia av den stadfästa bolagsordningen,
 2. en kopia av protokollet vid den konstituerande stämman,
- för *försäkringsaktiebolag*
 3. en kopia av de teckningslistor på vilka aktieteckning har skett,
 4. en kopia av stiftelseurkunden och avtal enligt 2 kap. 7 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) som inte har tagits in i stiftelseurkunden, samt en kopia av de balans- och resultaträkningar som anges i samma stycke,
 5. ett sådant yttrande av revisor som anges i 2 kap. 13 § andra stycket 3 försäkringsrörelselagen,
- för *ömsesidiga försäkringsbolag*
 6. en kopia av de teckningslistor på vilka teckning av försäkringar har skett, och
 7. ett intyg från revisor om att garantikapital enligt 2 kap. 13 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen har betalats in.

Om den som anmäls som styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör, vice verkställande direktör eller firmatecknare inte är folkbokförd i Sverige, ska vid anmälan ges in en kopia av passhandling eller annan identitetshandling som avser den anmälda. Bolagsverket får kräva in ytterligare handlingar om det behövs för att säkerställa den anmäldes identitet. *Förordning (2007:1469)*

8 § Vid en anmälan för registrering enligt 2 kap. 13 c § försäkringsrörelselagen (1982:713) av avtal om uppskjuten apport ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämmans protokoll,
2. en kopia av det avtal som bolagsstämman har godkänt,
3. en kopia av styrelsens redogörelse enligt 2 kap. 13 a § andra stycket försäkringsrörelselagen, och
4. ett sådant yttrande av revisor som anges i 2 kap. 13 a § tredje stycket försäkringsrörelselagen. *Förordning (2007:1469)*

9 § Anmälan för registrering enligt 3 kap. 1 § sista stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) av omvandling av aktier skall ange de aktieslag som berörs av omvandlingen och hur många aktier av varje slag som omvandlas. *Förordning (1992:1642)*

Särskilda bestämmelser för europabolag

9 a § Bestämmelserna i 9 b–9 h §§ skall tillämpas på europabolag enligt rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag (SE-förordningen) som driver försäkringsrörelse. *Förordning (2004:704)*

9 b § Av 1 a kap. 1 § första stycket och andra stycket 2 försäkringsrörelselagen (1982:713) samt 7 § första stycket lagen (2004:575) om europabolag följer att bestämmelserna i denna förordning om registrering i försäkringsregistret skall tillämpas i fråga om registrering i europabolagsregistret.

Bestämmelserna i denna förordning skall även i övrigt tillämpas på europabolag, om inte annat framgår av SE-förordningen eller försäkringsrörelselagen.

Förordning (2004:704)

9 c § Europabolag med säte i Sverige som har beviljats koncession att driva försäkringsrörelse skall registreras i europabolagsregistret. *Förordning (2004:704)*

9 d § En anmälan för registrering ska undertecknas av den verkställande direktören eller

1. när det gäller europabolag som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i SE-förordningen (dualistiskt organiserade europabolag), en ledamot i ledningsorganet, eller
2. när det gäller europabolag som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 43–45 i SE-förordningen (monistiskt organiserade europabolag), en ledamot i förvaltningsorganet. *Förordning (2007:1469)*

9 e § Vid ansökan om koncession enligt 1 a kap. 2 § försäkringsrörelselagen (1982:713) skall vad som sägs i 1 § denna förordning om stiftare

1. i dualistiskt organiserade europabolag tillämpas på verkställande direktören samt ordförande, ledamot och suppleant i ledningsorganet och tillsynsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europabolag tillämpas på verkställande direktören samt ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet.

I fråga om undertecknande av ansökan gäller 9 d § andra stycket. *Förordning (2004:704)*

9 f § För europabolag gäller 4, 5, 7–9 och 9 c–11 §§ förordningen (2004:703) om europabolag.

Vad som sägs i 4 § första och andra styckena förordningen om europabolag om tillämpningen av 1 kap. 3 och 4 §§ aktieförordningen (2005:559) skall i stället avse 6 och 7 §§ denna förordning.

Vad som sägs i 11 § förordningen om europabolag om tillämpningen av 3 kap. 1 och 2 §§ aktieförordningen skall, vid registrering i europabolagsregistret, i stället avse 47 § denna förordning. *Förordning (2006:921)*

9 g § Vid tillämpning av 6 och 7 §§ på europabolag ska det som sägs i 6 § första stycket 2 a–c och tredje stycket om styrelseordförande, styrelseledamot och styrelsesuppleant

1. i dualistiskt organiserade europabolag gälla för ordförande, ledamot och suppleant i tillsynsorganet och ledningsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europabolag gälla för ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet. *Förordning (2007:1469)*

9 h §¹ I fråga om dualistiskt organiserade europabolag ska vad som sägs om styrelsen eller dess ledamöter i följande bestämmelser i denna förordning tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter eller suppleanter:

1. 19 § om anmälan för registrering enligt 8 kap. 17 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolagets ställföreträdare,

¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt förordning (2009:718) [red.anm.].

2. 26 § om anmälan för registrering enligt 14 kap. 18 § tredje stycket försäkringsrörelselagen av beslut att likvidationen ska upphöra och val av en styrelse,
3. 28 d § om anmälan för registrering enligt 15 a kap. 15 och 37 §§ försäkringsrörelselagen av ett försäkringsaktiebolag som har bildats genom kombination, och
4. 28 e § om anmälan enligt 15 a kap. 16 § försäkringsrörelselagen om att talan om skadestånd har väckts enligt 16 kap. 5 § samma lag.

Av 1 a kap. 1 § försäkringsrörelselagen samt 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag följer att de i första stycket angivna bestämmelserna ska tillämpas också på ett europabolags lednings- eller förvaltningsorgan eller dess ledamöter eller suppleanter. *Förordning (2009:718)*

9 i § Finansinspektionen skall till en underrättelse enligt 1 a kap. 4 § femte stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) om lagakraftvunnet beslut om tillstånd till flyttning av säte foga en kopia av beslutet. *Förordning (2006:921)*

Försäkring

Om garantikapital

10 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 17 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut att ta emot garantikapital under rörelsens gång ska innehålla uppgift om det belopp som garantikapitalet ska ökas med.

Tillsammans med anmälan ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokoll med beslutet samt en av styrelsen gjord ekonomisk utredning om behovet av garantikapital och ett yttrande från revisor och aktuarie över utredningen,
2. en kopia av det avtal som ligger till grund för tillskottet av garantikapital, och
3. ett intyg från revisor om att minst hälften av det belopp som garantikapitalet ska ökas med har betalats in.

Om det i ett ömsesidigt försäkringsbolag efter anmälan om registrering enligt första stycket görs ytterligare inbetalning av garantikapitalet, ska detta anmälas för registrering. Till anmälan ska det fogas ett intyg om att garantikapitalet har betalats in helt inom sex månader från registreringen av anmälan enligt första stycket. *Förordning (2007:1469)*

11 § Tillsammans med en ansökan om tillstånd att återbetala garantikapital enligt 12 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713) ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokollet från bolagsstämmans beslut om återbetalning, och
2. en av styrelsen gjord ekonomisk utredning om verkan av att garantikapitalet återbetalas och ett yttrande från revisor och aktuarie över utredningen.

Förordning (2007:1469)

Handläggning av en ansökan om tillstånd att förvärva aktier

11 a § Bestämmelserna i 11 b–11 e §§ ska tillämpas vid Finansinspektionens handläggning av ansökningar om tillstånd till förvärv av aktier enligt 3 kap. 2 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen (1982:713). *Förordning (2009:589)*

11 b § Finansinspektionen ska i den skriftliga bekräftelsen som avses i 3 kap. 2 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) ange vilken dag bedömningsperioden löper ut. *Förordning (2009:589)*

11 c § Om Finansinspektionen behöver ytterligare uppgifter för att bedöma en ansökan om tillstånd till förvärv som avses i 3 kap. 2 § andra och tredje styckena försäkringsrörelselagen (1982:713), får inspektionen förelägga förvärvaren att komplettera ansökan. Föreläggandet ska vara skriftligt och det ska klart framgå vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Ett föreläggande om komplettering får inte göras senare än den femtionde arbetsdagen i bedömningsperioden. *Förordning (2009:589)*

11 d § Om Finansinspektionen begär kompletterande uppgifter, ska bedömningsperioden förlängas med en tid som motsvarar antalet arbetsdagar mellan den dag då föreläggandet skickades och den dag då de kompletterande uppgifterna kom in till inspektionen. Förlängningen får inte överstiga tjugo arbetsdagar om inte något annat följer av andra stycket. Bedömningsperioden får förlängas vid högst ett tillfälle.

Finansinspektionen får förlänga bedömningsperioden med högst trettio arbetsdagar om

1. förvärvaren inte har sin hemvist inom EES, eller
2. förvärvaren inte är
 - a) ett kreditinstitut, ett institut för elektroniska pengar, ett försäkringsbolag, ett värdepappersinstitut, en börs, ett fondbolag eller ett fondföretag och står under tillsyn av Finansinspektionen, eller
 - b) ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får bedriva motsvarande verksamhet som ett företag som avses i a och som står under tillsyn av en myndighet eller ett annat behörigt organ.

Finansinspektionen ska inom två arbetsdagar från det att de kompletterande uppgifterna kommit in till inspektionen skicka en bekräftelse till förvärvaren om att uppgifterna har tagits emot. I bekräftelsen ska det även anges vilken dag bedömningsperioden löper ut. *Förordning (2009:589)*

11 e § Finansinspektionens beslut i en fråga om tillstånd till förvärv ska vara skriftligt. Beslutet ska meddelas inom två arbetsdagar från det att det fattades.

Om en myndighet eller ett annat behörigt organ i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som utövar tillsyn över förvärvaren har lämnat synpunkter till Finansinspektionen, ska dessa synpunkter framgå av beslutet.

Förordning (2009:589)

Ökning av aktiekapitalet

12 § I en anmälan för registrering enligt 4 kap. 14 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut om nyemission ska följande uppgifter anges:

1. det sammanlagda nominella beloppet av tecknade och tilldelade nya aktier efter avdrag för de aktier som har förklarats förverkade och inte har övertagits av någon annan (ökningen av aktiekapitalet),
2. det belopp som ska betalas med pengar eller med apportegendom eller genom kvittning, och
3. apportegendomens beskaffenhet.

Avser anmälan en nyemission på vilken lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner i aktiemarknadsbolag, m.m. är tillämplig, ska anmälan innehålla en försäkran på heder och samvete att bestämmelserna i 3 och 4 §§ samt i förekommande fall 5 § första stycket sistnämnda lag har följts. *Förordning (2007:1469)*

13 § Vid en anmälan som avses i 12 § ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokoll med emissionsbeslutet,
2. en kopia av handlingarna enligt 4 kap. 7 § första stycket 1–3 försäkringsrörelselagen (1982:713) samt en kopia av en sådan redogörelse och av ett sådant revisorsyttrande som avses i 4 kap. 3 § andra stycket och 4 § samma lag,
3. kopior av avtal som ligger till grund för en sådan bestämmelse som avses i 4 kap. 3 § försäkringsrörelselagen,
4. ett exemplar av varje tidning i vilken kungörelsen om emissionsbeslutet har varit införd,
5. ett exemplar av emissionsprospektet, när ett sådant ska upprättas,
6. kopior av teckningslistor på vilka aktieteckning har skett,
7. ett intyg om att hälften av det belopp som ska betalas med pengar för aktierna i kapitalökningen har betalats in, och
8. ett sådant yttrande av revisor angående apportegendom som anges i 4 kap. 14 § första stycket 5 försäkringsrörelselagen.

Om emissionsbeslutet har fattats av styrelsen under förutsättning av bolagsstäm-
mans godkännande, ska en kopia av bolagsstämans protokoll fogas till anmälnings-
handlingarna. *Förordning (2007:1469)*

14 § Anmälan för registrering enligt 4 kap. 15 § försäkringsrörelselagen (1982:713)
om betalningen för nyemitterade aktier skall ange

1. hur många av de i den registrerade kapitalökningen ingående aktierna som har blivit helt betalda,
2. hur många aktier som har betalats med pengar eller genom kvittning.

Vid anmälan skall bolaget ge in ett intyg från en auktoriserad eller en godkänd revisor
som bestyrker uppgiften enligt första stycket 1. *Förordning (1992:1642)*

15 § Vid en anmälan för registrering enligt 4 kap. 17 § försäkringsrörelselagen
(1982:713) av bemyndigande för styrelsen att fatta beslut om nyemission ska följande
handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämans protokoll, och
2. en kopia av handlingarna enligt 4 kap. 7 § första stycket 1–3 försäkringsrörelselagen. *Förordning (2007:1469)*

Försäkring

16 § Vid en anmälan för registrering enligt 4 kap. 18 § försäkringsrörelselagen
(1982:713) av ett beslut om fondemission, ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämans protokoll,
2. en kopia av handlingarna enligt 4 kap. 7 § första stycket 1–3 försäkringsrörelselagen, och
3. ett exemplar av varje tidning i vilken kungörelsen om emissionsbeslutet har varit införd, när det är fråga om avstämningsbolag. *Förordning (2007:1469)*

Konvertibla skuldebrev och skuldebrev förenade med optionsrätt till nyteckning

16 a § I en anmälan för registrering enligt 5 kap. 8 § försäkringsrörelselagen
(1982:713) av ett beslut om emission av skuldebrev ska det belopp anges med vilket
aktiekapitalet kan ökas genom utbyte eller nyteckning av aktier och den tid inom vilken
utbyte eller nyteckning kan ske. Gäller anmälan konvertibla skuldebrev, ska den inne-
hålla en försäkran på heder och samvete att villkoren för utbyte har bestämts så att er-
sättningen för varje skuldebrev, i förekommande fall tillsammans med ett kontant be-
lopp som betalas vid utbytet, inte understiger det nominella beloppet på aktie som ut-
lämnas vid utbyte.

När det gäller vilka handlingar som ska ges in vid anmälan tillämpas 13 § första styc-
ket 1–5 samt andra stycket samma paragraf.

Har styrelsen eller någon styrelseledamot fattat beslut med stöd av 5 kap. 5 § femte
stycket försäkringsrörelselagen, ska en skriftlig uppgift från styrelsen eller styrelse-
ledamoten om beslutets innehåll samt en kopia av uppgiften fogas till anmälningshand-
lingen.

Avser anmälan en emission på vilken lagen (1987:464) om vissa riktade emissioner
i aktiemarknadsbolag, m.m. är tillämplig, ska anmälan innehålla en försäkran på he-
der och samvete att bestämmelserna i 3 och 4 §§ samt i förekommande fall 5 § första
stycket den lagen har följts. *Förordning (2007:1469)*

16 b § Vid anmälan för registrering enligt 5 kap. 10 § försäkringsrörelselagen
(1982:713) av bemyndigande för styrelsen att fatta beslut om emission av skuldebrev
tillämpas 15 §. *Förordning (1999:1207)*

16 c § Tillsammans med en anmälan för registrering enligt 5 kap. 15 § försäkringsrö-
relselagen (1982:713) av hur många aktier som har getts ut i utbyte eller som har ny-
tecknats och helt betalats ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av de teckningslistor på vilka aktieteckning har skett, när anmälan görs på grund av nyteckning,

2. ett intyg av auktoriserad eller godkänd revisor
 - a) vid utbyte, att bolaget på grund av emissionen har tillförts vederlag till ett värde motsvarande minst sammanlagda beloppet av de aktier som har getts ut i utbyte,
 - b) vid nyteckning, att aktierna helt betalats,
3. uppgift om till vilket beslut om emission av skuldebrev åtgärden om utbyte eller nyteckning hänför sig. *Förordning (2007:1469)*

Nedsättning av aktiekapitalet

17 § En anmälan för registrering enligt 6 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut om nedsättning av aktiekapitalet ska, när nedsättningen helt eller delvis sker för återbetalning till aktieägarna eller avsättning till en fri fond, innehålla en försäkran på heder och samvete att det efter nedsättningen finns full täckning för det bundna egna kapitalet.

Vid anmälan ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämmans protokoll, och
2. en kopia av de handlingar som anges i 4 kap. 7 § första stycket 1–3 försäkringsrörelselagen.

Om beslutet om nedsättning har fattats enligt 6 kap. 8 § försäkringsrörelselagen ska i stället följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokoll eller annan handling som utvisar vilka aktier som ska lösas in, och
2. en kopia av den för närmast föregående räkenskapsår fastställda balansräkningen. *Förordning (2007:1469)*

18 § Vid en anmälan för registrering enligt 6 kap. 8 b § försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut om nedsättning av aktiekapitalet genom inlösen av aktier enligt förbehåll i bolagsordningen ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokoll eller annan handling som utvisar vilka aktier som ska lösas in, och
2. en kopia av den för närmast föregående räkenskapsår fastställda balansräkningen. *Förordning (2007:1469)*

Försäkringsgrupper

18 a § Vid beräkningen av den gruppbaseade ekonomiska ställningen för en försäkringsgrupp enligt 7 a kap. 5 § försäkringsrörelselagen (1982:713) skall ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med ett försäkringsbolag beaktas i sin helhet. Om särskilda skäl finns, får Finansinspektionen medge att sådana företag beaktas på ett annat sätt vid beräkningen. *Förordning (2006:629)*

Bolagets ledning

19 § Vid en anmälan för registrering enligt 8 kap. 17 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolagets ställföreträdare och av postadress ska 6 § första stycket 2 tillämpas.

Om anmälan inte avser endast ändring av hemvist eller postadress ska 6 § första stycket 3 och tredje stycket 1, 3 och 4 tillämpas. *Förordning (2007:1469)*

20 § I en anmälan för registrering enligt 8 kap. 18 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolagets aktuarie ska fullständigt namn, personnummer, medborgarskap, hemvist och postadress anges.

I anmälan ska det lämnas en försäkran på heder och samvete att aktuarien inte är i konkurs eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken och att aktuarien uppfyller de behörighetskrav som avses i 8 kap. 18 § försäkringsrörelselagen.

Förordning (2007:1469)

Revisorer

21 § Vid en anmälan för registrering enligt 10 kap. 15 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolagets revisorer och revisorssuppleanter ska 6 § första stycket 2 och andra stycket tillämpas.

Om anmälan inte avser endast ändring av hemvist eller postadress ska 6 § tredje stycket 1, 2 och 4 tillämpas. *Förordning (2007:1469)*

Lekmannarevisor

21 a § Vid en anmälan för registrering enligt 11 kap. 20 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bolagets lekmannarevisor och suppleant för lekmannarevisor ska 6 § första stycket 2 tillämpas.

Om anmälan inte avser endast ändring av hemvist eller postadress ska 6 § tredje stycket 1, 2 och 4 tillämpas. *Förordning (2007:1469)*

Reservfonden

22 § Om reservfonden eller överkursfonden under räkenskapsåret har satts ned enligt 12 kap. 9 § tredje stycket 3 försäkringsrörelselagen (1982:713), ska det tillsammans med redovisningshandlingarna ges in en kopia av rättens beslut med lagakraftbevis. *Förordning (2007:1469)*

Försäkring

Ombildning av livförsäkringsbolag

22 a § Tillsammans med en ansökan om stadfästelse av bestämmelse om vinstutdelning i bolagsordningen för ett livförsäkringsbolag i andra fall än som avses i 1 § skall följande handlingar ges in:

1. en kopia av protokoll med bolagsstämmans beslut enligt 12 kap. 15 § första stycket 1 försäkringsrörelselagen (1982:713),
2. en redogörelse för vilka försäkringstagare som underrättats enligt 12 kap. 15 § första stycket 2 försäkringsrörelselagen och underrättelsens innehåll samt en försäkran att underrättelsen skett på sätt som anges i samma paragraf tredje stycket,
3. ett intyg från revisor att förutsättningarna enligt 12 kap. 15 § första stycket 3 försäkringsrörelselagen i fråga om försäkringstagarnas inställning är uppfyllda,
4. en av styrelsen gjord ekonomisk utredning om konsekvenserna för försäkringstagarnas och andra ersättningsberättigades rätt på grund av försäkringar enligt 12 kap. 15 § första stycket 4 försäkringsrörelselagen och ett yttrande från revisor och aktuarie över utredningen.

Om ett livförsäkringsaktiebolag driver verksamhet utan bestämmelser om vinstutdelning i bolagsordningen, skall utredningen enligt första stycket 4 kompletteras med en särskild redogörelse för hur medel skall gottskrivas försäkringstagare och andra ersättningsberättigade på grund av försäkring enligt 12 kap. 16 § försäkringsrörelselagen. *Förordning (1999:1207)*

22 b § Vid ansökan om stadfästelse av villkor om förlusttäckning i bolagsordningen för ett livförsäkringsbolag tillämpas 22 a § första stycket 4. *Förordning (1999:1207)*

Likvidation och upplösning

23 § I en anmälan för registrering enligt 14 kap. 6 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett likvidationsbeslut ska följande uppgifter anges:

1. dagen när likvidationen ska inträda, om beslutet inte har omedelbar verkan,
2. fullständigt namn, personnummer, hemvist och postadress för likvidator och suppleant för denne samt firmatecknare, och
3. hur bolagets firma tecknas under likvidationen.

Vid anmälan ska en kopia av bolagsstämmans protokoll eller rättens förordnande ges in.

Finansinspektionens underrättelse enligt 14 kap. 7 § första stycket försäkringsrörelselagen ska innehålla uppgift om fullständigt namn, personnummer och postadress för likvidator och suppleant för likvidator. Om en likvidators eller suppleants postadress avviker från hemvistet, ska även hemvistet anges. *Förordning (2007:1469)*

24 § Vid en anmälan för registrering enligt 14 kap. 16 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) att likvidatorerna har lagt fram slutredovisning ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämmans protokoll, och
2. ett bevis om vilken dag kallelsen på okända borgenärer utfärdades.

Förordning (2007:1469)

25 § Vid en anmälan för registrering enligt 14 kap. 17 § försäkringsrörelselagen (1982:713) att likvidationen ska fortsätta ska 6 § första stycket 1–3 och tredje stycket tillämpas. *Förordning (2007:1469)*

26 § En anmälan för registrering enligt 14 kap. 18 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut att likvidationen ska upphöra och bolagets verksamhet återupptas ska innehålla en försäkran på heder och samvete

1. att likvidationsanledning enligt försäkringsrörelselagen eller bolagsordningen inte finns,
2. när det gäller försäkringsaktiebolag att bolagets eget kapital beräknat enligt 14 kap. 2 § tredje–femte styckena försäkringsrörelselagen uppgår till hälften av det registrerade aktiekapitalet, och
3. att utskiftning inte har ägt rum.

Vid anmälan ska en kopia av bolagsstämmans protokoll och en kopia av revisorernas yttrande ges in.

Vid anmälan ska 6 § första stycket 1–3 och tredje stycket tillämpas.

Förordning (2007:1469)

27 § Vid en anmälan för registrering enligt 14 kap. 18 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) av att ett likvidationsbeslut har upphävts ska en kopia av rättens dom eller beslut med lagakraftbevis ges in. *Förordning (2007:1469)*

Överlåtelse av försäkringsbestånd

27 a § Vid en anmälan för registrering enligt 15 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av att avtal om frivillig överlåtelse av försäkringsbestånd har godkänts av bolagsstämman ska följande handlingar ges in:

1. en kopia av bolagsstämmans protokoll, och
2. en kopia av de handlingar som enligt 15 kap. 1 § försäkringsrörelselagen har lagts fram på stämman. *Förordning (2007:1469)*

28 § I en ansökan om godkännande av avtal om eller tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 14 kap. 26 § eller 15 kap. 3 § försäkringsrörelselagen (1982:713), där det ingår risker som är belägna eller åtaganden som skall fullgöras utomlands, skall det anges i vilka länder riskerna finns respektive åtagandena skall fullgöras.

Förordning (1998:116)

Fusion

28 a § Tillsammans med ansökan om godkännande av avtal om överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 14 kap. 26 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller tillstånd till verkställighet av avtal om överlåtelse av beståndet enligt 15 kap. 3 § samma lag skall, när en livförsäkring skall övergå från en verksamhet där vinstutdelning inte medges till en vinstutdelande verksamhet, sådana handlingar som anges i 22 a § första stycket 2–4 ges in. *Förordning (1999:1207)*

28 b §² Tillsammans med en ansökan enligt 15 a kap. 13 § försäkringsrörelselagen (1982:713) om tillstånd att verkställa en fusionsplan ska följande handlingar ges in:

1. en försäkran på heder och samvete från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att fusionen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer och att prövning av fusionen inte pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen,
2. när det är fråga om fusion genom kombination, intyg av en auktoriserad revisor som visar att aktiekapitalet i det övertagande bolaget inte överstiger de överlåtna bolagens sammanlagda verkliga värde för det övertagande bolaget,
3. nären livförsäkring ska övergå från en verksamhet där vinstutdelning inte medges till en vinstutdelande verksamhet, sådana handlingar som anges i 22 a § första stycket 2–4,
4. en kopia av fusionsplanen, och
5. en kopia av protokollet från en bolagsstämma som avses i 15 a kap. 10 § försäkringsrörelselagen. *Förordning (2009:718)*

Försäkring

28 c §² Anmälan för registrering enligt 15 a kap. 15 och 37 §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett beslut om nyemission med anledning av fusionen ska ange antalet utgivna aktier och deras sammanlagda nominella belopp.

Bestämmelser om intyg från revisor finns i 15 a kap. 15 § tredje stycket försäkringsrörelselagen. *Förordning (2009:718)*

28 d §² Vid en anmälan för registrering enligt 15 a kap. 15 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av ett försäkringsaktiebolag som har bildats i samband med fusion genom kombination ska 6 § första stycket 1–6, andra och tredje styckena samt 7 § första stycket 4 tillämpas.

Tillsammans med anmälan ska det vidare finnas

1. en försäkran på heder och samvete att uppgifterna i anmälan om val av styrelseordförande, verkställande direktör, vice verkställande direktör och firmatecknare, om särskild delgivningsmottagare och om hur bolagets firma tecknas stämmer överens med de beslut som bolaget har fattat, och
2. en försäkran på heder och samvete att de personer som har utsetts till styrelseledamöter, styrelse-suppleanter, styrelseordförande, verkställande direktör, firmatecknare, särskild delgivningsmottagare, revisorer, revisorssuppleanter, lekman-revisorer och suppleanter för lekman-revisorer har åtagit sig uppdraget.

Tillsammans med en anmälan för registrering enligt 15 a kap. 37 § försäkringsrörelselagen ska följande handlingar ges in:

1. fusionsintyg för de utländska bolag som deltar i fusionen från de behöriga myndigheterna i de stater där bolagen är registrerade, och
2. kopior av de fusionsplaner som har godkänts av de utländska bolagens stämmor.

I fråga om det bolag som bildas genom fusionen ska anmälan innehålla de uppgifter som anges i första och andra styckena.

Utöver de handlingar som ska ges in tillsammans med en anmälan enligt tredje stycket ska det finnas

1. en kopia av ett avtal om medverkan enligt 29 § lagen (2008:9) om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner,
2. en kopia av ett beslut enligt 22 § andra stycket lagen om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner,
3. handlingar som visar att förhandlingsperioden enligt 20 § lagen om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner har löpt ut och att 32–40 §§ den lagen ska tillämpas, eller

² Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt förordning (2009:718) [red.anm.].

4. handlingar som visar att lagen om arbetstagares medverkan vid gränsöverskridande fusioner inte är tillämplig på bolaget.

Bestämmelser om intyg från revisor finns i 15 a kap. 15 § tredje stycket försäkringsrörelselagen. *Förordning (2009:718)*

28 e § Om det efter överlåtande bolags upplösning görs anmälan enligt 15 a kap. 16 § försäkringsrörelselagen (1982:713) om att talan om skadestånd till bolaget har väckts enligt 16 kap. 5 § samma lag ska 6 § första stycket 1–3 och tredje stycket tillämpas.

Förordning (2007:1469)

28 f § Till ansökan enligt 15 a kap. 22 § ska det fogas en försäkran på heder och samvete från bolagens styrelser eller verkställande direktörer om att fusionen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (2008:579) eller enligt rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer och att prövning av fusionen inte pågår enligt konkurrenslagen eller den nämnda förordningen.

Förordning (2008:606)

28 h §³ Skatteverket ska underrätta Finansinspektionen när Skatteverket fattar beslut om hinder mot verkställande av en fusionsplan. Om ett ärende om verkställande av en fusionsplan överlämnats till regeringen för prövning, ska Finansinspektionen underrätta regeringen om Skatteverkets beslut. *Förordning (2009:718)*

Gemensamma bestämmelser

28 g § Sådana ansökningar enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) som skall prövas av Finansinspektionen eller av regeringen skall alltid ställas till och ges in till Finansinspektionen.

Om Finansinspektionen lämnar över ett sådant ärende till regeringen för prövning, skall inspektionen bifoga ett eget yttrande. *Förordning (1999:690)*

Försäkringsbolagets firma

29 § En anmälan för registrering enligt 17 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (1982:713) av bifirma kan göras i anmälan om bolagets registrering eller vid ett senare tillfälle. Till anmälan ska det fogas en kopia av ett styrelseprotokoll som bestyrker anmälan. *Förordning (2007:1469)*

30–32 §§ har upphävts genom förordning (1992:1642).

Förkortningsformer

33 § Uppgifter som anges i 3 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713) får i aktiebrev anges enligt följande

1. "konvertibel" ("konvertibla") i fråga om förbehåll enligt 3 kap. 1 § sjätte stycket försäkringsrörelselagen,
2. "hembud" i fråga om förbehåll enligt 3 kap. 3 § försäkringsrörelselagen,
3. "avstämningsbolag" i fråga om förbehåll enligt 3 kap. 8 § försäkringsrörelselagen,
4. "inlösen" i fråga om förbehåll enligt 6 kap. 8 § försäkringsrörelselagen.

Förordning (1994:1949)

Försäkringsregistret

34 § Försäkringsregistret förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos registreringsmyndigheten.

Registret skall vara uppdelat i fyra avdelningar enligt följande

1. livförsäkringsaktiebolag,
2. ömsesidiga livförsäkringsbolag,
3. skadeförsäkringsaktiebolag,
4. ömsesidiga skadeförsäkringsbolag. *Förordning (2000:826)*

³ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt förordning (2009:718) [red.anm.].

34 a § Försäkringsregistret skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den tillsyn som Finansinspektionen enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) utövar över försäkringsbolag,
2. affärsverksamhet, kreditgivning eller annan allmän eller enskild verksamhet där företagsanknuten information utgör underlag för prövningar eller beslut,
3. förvärv, avyttring eller förvaltning av bolag som registreras i försäkringsregistret,
4. aktualisering, komplettering eller kontroll av företagsanknuten information som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register,
5. uttag av urval av personuppgifter för direkt marknadsföring, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen (1998:204), eller
6. verksamhet för vilken staten eller en kommun ansvarar enligt lag eller annan författning och
 - a) som avser bolag som registreras i försäkringsregistret,
 - b) som för att kunna utföras förutsätter tillgång till företagsanknuten information, eller
 - c) som avser fullgörande av underrättelseskyldighet. *Förordning (2001:1009)*

Försäkring

34 b § Registreringsmyndigheten är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för försäkringsregistret. *Förordning (2001:1009)*

34 c § Registreringsmyndigheten skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter. *Förordning (2001:1009)*

34 d § Registreringsmyndigheten får för de ändamål som anges i 34 a § medge direktåtkomst till försäkringsregistret. *Förordning (2001:1009)*

34 e § Information som ska lämnas enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) behöver inte omfatta uppgift i en handling som har kommit in till registreringsmyndigheten, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. Om den enskilde begär det, ska dock informationen även omfatta uppgift i en sådan handling.

Om informationen inte innehåller en handling som avses i första stycket, ska det av informationen framgå att handlingen behandlas av myndigheten. *Förordning (2007:1469)*

34 f § Bestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning. *Förordning (2007:1469)*

34 g § I fråga om rättelse av personuppgifter i försäkringsregistret tillämpas 26 § förvaltningslagen (1986:223) i stället för 28 § personuppgiftslagen (1998:204). *Förordning (2007:1469)*

34 h § Att beslut om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223). *Förordning (2007:1469)*

35 § I försäkringsregistret registreras uppgifter för varje försäkringsbolag. Registret skall innehålla uppgift om bolagets firma och dess organisationsnummer. *Förordning (2000:826)*

36 § Till försäkringsregistret hör en alfabetisk förteckning över försäkringsbolagen med uppgift om organisationsnumret på varje bolag. *Förordning (2000:826)*

37 § Handlingar som avser en anmälan eller underrättelse enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) ska biläggas försäkringsregistret. Sådana handlingar ska för varje bolag sammanföras i akter.

Av 41 a § framgår att vissa handlingar även ska föras in i försäkringsregistret.

Förordning (2007:1469)

38 § Registreringsmyndigheten skall snarast efter det att registrering har skett underätta Finansinspektionen om de uppgifter som förts in i eller förts ut ur försäkringsregistret så att inspektionen kan fullgöra sin tillsynsfunktion. Underrättelsen får lämnas på medium för automatiserad behandling. *Förordning (2000:826)*

Införingar i försäkringsregistret

39 § Införingar i försäkringsregistret numreras i löpande följd för varje bolag. Vid varje införing skall detta nummer anges samt datum för införingen och dess kungörande i Post- och InrikesTidningar. *Förordning (2000:826)*

40 § När ett försäkringsbolag registreras antecknas

- *samtliga försäkringsbolag*
 1. bolagets organisationsnummer,
 2. dagen för koncessionens beviljande,
 3. dagen för konstituerande stämman,
 4. bolagets firma samt dess lydelse på främmande språk, om en sådan lydelse är angiven i bolagsordningen,
 5. den ort i Sverige där bolagets styrelse skall ha sitt säte,
 6. föremålet för bolagets verksamhet, varvid det särskilt skall anges om verksamheten skall avse såväl direkt försäkring som mottagen återförsäkring,
 7. begränsningar i bolagsordningen i fråga om området för direkt försäkringsverksamhet inom Sverige,
 8. om bolaget skall driva försäkringsrörelse utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
 9. sättet för sammankallande av bolagsstämman,
 10. uppgifter enligt 8 kap. 17 § första stycket, 10 kap. 15 § och 11 kap. 20 § försäkringsrörelselagen (1982:713),
 - 10 a. de regler enligt vilka bolagsstämman får förfoga över bolagets vinst eller, i ett livförsäkringsbolag, på annat sätt täcka bolaget förlust,
 11. tiden för den ordinarie bolagsstämman, om den anges i bolagsordningen,
 12. bolagets bifirma, om styrelsen har antagit en sådan,
 13. bolagets postadress,
- *försäkringsaktiebolag*
 14. aktiekapitalet och, i förekommande fall, minimikapitalet och maximikapitalet, samt uppgift om bolagskategori,
 15. aktiernas nominella belopp,
 16. syftet med bolagets verksamhet, om denna har annat syfte än att bereda vinst åt aktieägarna,
- *ömsesidiga försäkringsbolag*
 - 16 a. den krets av försäkrade som skall vara delägare, om inte endast försäkringstagarna är delägare,
 17. garantikapitalets storlek,
 18. reglerna för hur rösträtten skall utövas och hur beslut skall fattas på bolagsstämman, varvid särskilt skall anges om och i vilken utsträckning delägarnas rösträtt skall utövas genom utsedda delegerade,
 19. om garanterna skall ha rösträtt,
 20. sättet att lämna meddelanden till delägarna,
 21. för vilka försäkringar, i vilka situationer, intill vilket belopp och i vilken ordning uttaxering kan ske hos delägarna samt hur uttaxeringen skall genomföras,
 22. hur tillgångarna skall fördelas mellan delägarna vid bolagets upplösning.

Förordning (1999:1207)

41 § Innehåller bolagsordningen

1. förbehåll enligt 3 kap. 1 § sjätte stycket, 3 eller 8 §, 6 kap. 8 § eller 9 kap. 21 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713),

2. bestämmelse enligt 3 kap. 1 § andra stycket, 9 kap. 3 § första stycket eller 9 kap. 13 § andra stycket andra meningen försäkringsrörelselagen,
 3. bestämmelse att bolagets verksamhet skall upphöra efter viss tid eller under vissa villkor,
- skall det antecknas.

I fråga om bestämmelse enligt 3 kap. 1 § andra stycket försäkringsrörelselagen antecknas även det belopp till vilket aktier av olika slag har utgivits eller skall kunna utges.

Förordning (1994:1949)

41 a § Försäkringsregistret ska för varje försäkringsaktiebolag innehålla

1. stiftelseurkunden,
2. bolagsordningen, uppgifter om ändring av bolagsordningen och bolagsordningen i dess senaste lydelse, och
3. års- och koncernredovisningar, revisions- och koncernrevisionsberättelser samt delårsrapporter enligt 8 kap. 5 och 8 §§ samt 9 kap. 2 § lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Försäkring

Försäkringsregistret behöver inte innehålla handlingar som avses i första stycket, om de har kommit in till registreringsmyndigheten före den 1 mars 2008. Det gäller dock inte om det har begärts att handlingarna ska lämnas ut elektroniskt och myndigheten enligt 20 kap. 8 § försäkringsrörelselagen (1982:713) har varit skyldig att lämna ut dem i elektronisk form. *Förordning (2007:1469)*

42 § Anteckning i registret på grund av anmälan eller underrättelse enligt försäkringsrörelselagen (1982:713) görs på bolagets upplägg. Vid registrering på grund av anmälan eller underrättelse enligt 15 kap. 2 och 5 §§ samt 15 a kap. 9 och 15 §§ samma lag, görs anteckningen på det överlåtande bolagets upplägg.

Anteckning om ändring av ett bolags firma och om ett bolags likvidation och upplösning skall ske även i den i 36 § angivna förteckningen. *Förordning (1994:1949)*

43 § Om rättens tillstånd fordras för nedsättning av aktiekapitalet, antecknas vid registreringen av nedsättningsbeslutet enligt 6 kap. 4 § försäkringsrörelselagen (1982:713) att nedsättningen inte är verkställd. *Förordning (1992:1642)*

44 § Följande beslut skall antecknas av registreringsmyndigheten i registret när de har vunnit laga kraft, nämligen beslut att

1. sätta ned aktiekapitalet och ändra bolagsordningen enligt 4 kap. 15 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713),
2. förklara att ett beslut om nedsättning av aktiekapitalet och ändring av bolagsordningen förfallit enligt 6 kap. 7 § tredje stycket försäkringsrörelselagen,
3. förklara att frågan om övertagande av försäkringsrörelse har förfallit enligt 15 kap. 3 § första stycket försäkringsrörelselagen,
4. förklara frågan om fusion förfallen enligt 15 a kap. 17 § försäkringsrörelselagen.

Förordning (2000:826)

45 § I kungörelse enligt 20 kap. 2 § försäkringsrörelselagen (1982:713) skall anges bolagets firma och organisationsnummer samt styrelsens säte, eller om bolaget är i likvidation, den tingsrätt under vilken bolaget hör.

46 § Registreringsmyndigheten skall underrätta den domstol som handlägger ett ärende om tillstånd att verkställa bolagsstämmans beslut om nedsättning av aktiekapital eller ett ärende om vinstutdelning eller om nedsättning av reservfonden eller överkursfonden

1. om interimistiskt beslut som annan domstol har meddelat i pågående mål angående klander av bolagsstämmobeslutet,
2. om lagakraftvunnen dom, varigenom bolagsstämmobeslutet har upphävts eller ändrats.

Registreringsmyndigheten skall göra anmälan till rätten då den får kännedom om förhållande som avses i 14 kap. 3 § första stycket 5 och 6 försäkringsrörelselagen (1982:713). *Förordning (2000:826)*

Sökning efter uppgifter och handlingar

46 a § Vid sökning efter uppgifter som avser ett försäkringsbolag som är upplöst får endast organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp, om det har förflutit mer än fem år sedan bolagets upplösning har registrerats.

Vid sökning efter handlingar och uppgifter som avses i 37 och 41 a §§ får endast uppgifter som avses i 15 kap. 2 § första stycket 1 och 2 sekretesslagen (1980:100) samt organisationsnummer och firma användas som sökbegrepp.

Förordning (2007:1469)

Registreringsavgifter m.m.

47 §⁴ I ärenden som rör registrering enligt denna förordning ska avgift betalas för registrering och, i förekommande fall, dess kungörande samt för ärendets handläggning och prövning. Avgifterna betalas med följande belopp:

1. vid anmälan för registrering av nybildat försäkringsbolag, 2.200 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 1.900 kronor,
2. vid anmälan av ändring i firma eller av bifirma eller av firma i dess lydelse på främmande språk, 1.100 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 900 kronor,
3. vid anmälan enligt 14 kap. 18 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), 480 kronor,
4. vid anmälan enligt 15 a kap. 15 eller 37 § försäkringsrörelselagen av fusion genom kombination, 1.000 kronor, och
5. vid annan anmälan till försäkringsregistret, 900 kronor, eller, om sådan anmälan överförs elektroniskt och undertecknas med en elektronisk signatur, 700 kronor.

Om en anmälan samtidigt omfattar registrering eller registrering av ändring av fler än en firma, bifirma eller firma i dess lydelse på främmande språk, ska en avgift enligt första stycket 2 betalas för varje sådan firma.

Om det begärs att en registrering ska göras på något annat språk än svenska, ska en avgift på 500 kronor för varje sådant språk betalas.

Bolagsverket får meddela föreskrifter om avgifter för att tillhandahålla ett fusionsintyg enligt 15 a kap. 35 § försäkringsrörelselagen.

Avgift ska inte betalas för registrering av

1. ändrad postadress,
2. förhållanden som en likvidator ska anmäla, om inte annat följer av första stycket 3,
3. eget utträde från uppdrag som revisor, revisorssuppleant, lekmannarevisor eller suppleant för lekmannarevisor,
4. underrättelse från domstol, konkursförvaltaren eller Finansinspektionen, eller
5. en underrättelse från en behörig utländsk myndighet enligt 15 a kap. 36 § försäkringsrörelselagen.

Avgift ska inte heller betalas för registrering enligt 4 kap. 15 § andra stycket, 6 kap. 7 § andra stycket, 15 kap. 3 § första stycket tredje meningen, 15 a kap. 17 och 24 §§ och 20 kap. 5 § försäkringsrörelselagen.

Avgift ska betalas när anmälan om registrering ges in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av ett ärende har påbörjats. *Förordning (2009:718)*

⁴ Denna lydelse träder i kraft den 15 juli 2009 enligt förordning (2009:718) [red.anm.].

Prövning av vissa ärenden m.m.

48 § har upphävts genom förordning (2008:742).

48 a § För handläggning och prövning enligt 17 kap. 5 § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) av ansökan om att inte lämna uppgift om försäkringsaktiebolagets firma på sina webbplatser ska en avgift på 1.500 kronor betalas.

Förordning (2007:1469)

48 b § Finansinspektionen får föreskriva att bestämmelser om koncerner i försäkringsrörelselagen (1982:713) eller i föreskrifter som meddelats med stöd av samma lag, ska gälla för en grupp av företag som avses i 1 kap. 9 § sjätte stycket försäkringsrörelselagen. *Förordning (2007:1469)*

49 § Finansinspektionen får i fråga om försäkringsrörelselagen (1982:713) meddela föreskrifter om

1. indelning i försäkringsklasser beträffande koncession för återförsäkring enligt 2 kap. 3 c §,
2. vad en verksamhetsplan enligt 2 a kap. 1 § andra stycket 2 ska innehålla,
3. begränsningar för upplåning enligt 5 kap. 1 § andra och tredje styckena,
4. innehåll och beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt 7 kap. 1 §,
5. beräkning av livförsäkringsavsättningar enligt 7 kap. 2 § andra – femte styckena,
6. innehåll i en redogörelse för konsekvenser av försäkringstekniska riktlinjer enligt 7 kap. 8 a §,
7. vilket värde tillgångar enligt 7 kap. 10 § första stycket 13 högst får tas upp till vid skuldtäckning,
8. förutsättningarna för användning av obligationer eller andra skuldförbindelser och aktier eller andra värdepapper utgivna av ett specialföretag för skuldtäckning enligt 7 kap. 10 § nionde stycket,
9. lämplig riskspridning av tillgångar som används för skuldtäckning, inom de ramar som anges i 7 kap. 10 c § första stycket,
10. lokalisering av tillgångar enligt 7 kap. 10 d § andra stycket,
11. värdering till verkligt värde av skuldtäckningstillgångar enligt 7 kap. 10 f § andra stycket,
12. vad placeringsriktlinjerna enligt 7 kap. 10 g § första stycket för verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring ska innehålla samt om skyldigheten att lämna information om placeringsriktlinjer enligt 7 kap. 10 g § andra stycket och om vilka försäkringar som inte ska omfattas av informationsskyldigheten,
13. hur optioner och terminkontrakt eller andra liknande finansiella instrument får användas enligt 7 kap. 17 b §,
14. villkor för att ta in poster i kapitalbasen enligt 7 kap. 22 och 24 §§ samt 7 a kap. 4 §, omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt ska beräknas,
15. beräkning av solvensmarginalen för återförsäkring av livförsäkring enligt bestämmelserna för livförsäkring i 7 kap. 23 § enligt 7 kap. 25 §,
16. beräkning av solvensmarginalen för sjuk- och olycksfallsförsäkringar enligt 7 kap. 23 § fjärde stycket,
17. motsvarande höjningar för återförsäkring av beräkningskriterierna för solvensmarginalen för andra försäkringsklasser än de motsvarande klasserna i 2 kap. 3 a § första stycket 11–13 enligt 7 kap. 25 §,
18. beräkning av kostnader för utförd assistans enligt 7 kap. 25 §,
19. beräkning av solvensmarginalen för sjukränta enligt 7 kap. 25 §,
20. höjning av garantibeloppet för återförsäkring enligt 7 kap. 26 §, och
21. den gruppbaseerade redovisningens utformning och innehåll samt när handlingar ska ges in till Finansinspektionen enligt 7 a kap. 6 §.

Finansinspektionen ska i fråga om försäkringsrörelselagen meddela föreskrifter om

1. information till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och dem som erbjuds att teckna en försäkring enligt 1 kap. 1 a §,

Försäkring

2. vilka risker som hänför sig till de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 3 a och 3 b §§,
3. beteckningar för grupper av försäkringsklasser enligt 2 kap. 3 a §,
4. vilka utländska stater och centralbanker samt internationella organisationer som avses i 7 kap. 10 § första stycket 2–4, 7 och 9–12,
5. inomläget för panträtter och om värdering av fastigheter eller tomträtter för tillämpning av 7 kap. 10 § första stycket 14,
6. högsta tillåtna valutakursrisk enligt 7 kap. 10 e §,
7. beräkningsmetodernas användning och innehåll enligt 7 a kap. 5 §,
8. villkor för behörighet att tjänstgöra som aktuarie enligt 8 kap. 18 §,
9. vilka upplysningar ett försäkringsbolag ska lämna till Finansinspektionen enligt 19 kap. 3 §, och
10. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 19 kap. 11 § tredje stycket.

Finansinspektionen får meddela föreskrifter om verkställigheten av försäkringsrörelselagen i den utsträckning som denna förordning inte innehåller sådana bestämmelser. *Förordning (2008:212)*

49 a § har upphävts genom förordning (2001:912).

Övriga bestämmelser

50 § Kopior som ges in enligt denna förordning ska vara bestyrkta.

En handling som enligt denna förordning ska ges in i kopia får även ges in i original.

Förordning (2007:1469)

50 a § Om ett intyg enligt denna förordning upprättas i elektronisk form, ska det under-tecknas med avancerad elektronisk signatur enligt lagen (2000:832) om kvalificerade elektroniska signaturer. *Förordning (2007:1469)*

51 § En anmälan eller en ansökan som skall göras för ett registrerat bolag enligt denna förordning skall innehålla uppgifter om bolagets organisationsnummer enligt lagen (1974:174) om identitetsbeteckning för juridiska personer.

Underrättelser

51 a § När någon registreras som styrelseledamot, styrelsesuppleant, verkställande direktör, vice verkställande direktör, firmatecknare, särskild delgivningsmottagare, revisor, revisorssuppleant, lekmannarevisor eller suppleant för lekmannarevisor, ska registreringsmyndigheten underrätta den registrerade om åtgärden. När myndigheten tar bort en sådan registrering från registret, ska underrättelse lämnas till den som åtgärden berör.

Om registreringen avser ett revisionsbolag, ska den huvudansvarige revisorn underrättas.

Underrättelsen ska omedelbart efter registreringen eller avförandet av registrering- en sändas till den som åtgärden berör på hans eller hennes folkbokföringsadress enligt det statliga person- och adressregistret (SPAR) eller, om en sådan adressuppgift saknas, till den adress som har uppgetts i ärendet.

Bolagsverket ska en gång varje år underrätta den som är registrerad som likvidator eller suppleant för likvidator om registreringen. Underrättelsen ska sändas till den adress som har uppgetts i ärendet.

Bolagsverket behöver inte sända ut underrättelser om det är uppenbart att en sådan underrättelse inte fyller något syfte. *Förordning (2007:1469)*

Bemyndiganden

51 b § Registreringsmyndigheten får meddela föreskrifter om

1. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av en anmälan för registrering eller en ansökan som ska handläggas av registreringsmyndigheten,
2. vilka krav som ställs på den elektroniska signaturen enligt 5 a §,

3. elektronisk överföring till registreringsmyndigheten av handlingar som ska ges in tillsammans med en anmälan eller en ansökan som har upprättats elektroniskt,
4. bestyrkande av att en elektronisk kopia stämmer överens med originalet,
5. vilka elektroniska signaturer som får användas när en handling ska få ges in som ett elektroniskt original, och
6. hur en försäkran på heder och samvete enligt denna förordning får undertecknas med en elektronisk signatur. *Förordning (2007:1469)*

Utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut

52 § Sådana ansökningar enligt lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige som skall prövas av Finansinspektionen eller av regeringen skall alltid ställas till och ges in till Finansinspektionen.

Om Finansinspektionen lämnar över ett sådant ärende till regeringen för prövning, skall inspektionen bifoga ett eget yttrande. *Förordning (2005:1130)*

53 § Finansinspektionen får i fråga om lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige meddela föreskrifter om

1. indelning i försäkringsklasser när det gäller koncession för återförsäkring enligt 4 kap. 5 a §,
2. innehåll och beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt 5 kap. 5 §,
3. uppgiftsskyldighet enligt 6 kap. 3 §, och
4. vilken information som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ska lämna enligt 8 kap. 1 b §.

Finansinspektionen ska i fråga om samma lag meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar en försäkringsgivare eller ett tjänstepensionsinstitut ska lämna till inspektionen enligt 3 kap. 3 § och 6 kap. 4 §,
2. vad en verksamhetsplan ska innehålla och vilka ytterligare handlingar som ska fogas till en ansökan om koncession enligt 4 kap. 4 §,
3. skyldighet att lämna information om placeringsriktlinjer enligt 5 kap. 9 § och om vilka försäkringar som inte omfattas av informationsskyldigheten,
4. innehållet i en finansiell saneringsplan enligt 6 kap. 9 § första stycket 1, och
5. information till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar och dem som erbjuds att teckna en försäkring i bolaget enligt 8 kap. 1 a §. *Förordning (2008:103)*

53 a § I en ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 9 kap. 5 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, där det ingår risker som är belägna eller åtaganden som skall fullgöras utomlands, skall det anges i vilka länder riskerna finns respektive åtagandena skall fullgöras. *Förordning (2005:1130)*

54 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om verkställigheten av lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. *Förordning (2005:1130)*

55 § Särskilda bestämmelser om trafikförsäkring finns i trafikförsäkringsförordningen (1976:359). *Förordning (1993:1436)*

Understödsföreningar

56 § Finansinspektionen får i fråga om lagen (1972:262) om understödsföreningar meddela föreskrifter om

1. vad den verksamhetsplan som anges i 14 a § andra stycket 2 i övrigt skall innehålla,
2. vilken information som en understödsförening skall lämna till medlemmarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar enligt 20 a §,
3. vad riktlinjerna och redogörelsen enligt 24 c § skall innehålla,

Försäkring

4. den gruppbaseade redovisningens utformning och innehåll samt när handlingar skall ges in till Finansinspektionen enligt 26 f §,
5. vilka upplysningar en understödsförening skall lämna till Finansinspektionen enligt 67 §, och
6. innehållet i den finansiella saneringsplan som krävs enligt 71 § tredje stycket.

Finansinspektionen skall i fråga om samma lag meddela föreskrifter om beräkningsmetodernas användning och innehåll enligt 26 e §. *Förordning (2005:1130)*

56 a § Vid beräkningen av den gruppbaseade ekonomiska ställningen för en försäkringsgrupp enligt 26 e § lagen (1972:262) om understödsföreningar skall ett företag som har gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med en understödsförening beaktas i sin helhet. Om särskilda skäl finns, får Finansinspektionen medge att sådana företag beaktas på ett annat sätt vid beräkningen. *Förordning (2006:629)*

Pensionsstiftelser

57 § Finansinspektionen får i fråga om lagen (1967:531) om trygghande av pensionsutfästelse m. m. meddela närmare föreskrifter om

1. vad riktlinjerna och redogörelsen enligt 10 b § skall innehålla, och
2. vilken information som en pensionsstiftelse skall lämna enligt 10 d §.

Förordning (2005:1130)

Särskilda bestämmelser för europakooperativ

58 § Bestämmelserna i 58–72 §§ gäller för europeiska kooperativa föreningar enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (SCE-förordningen) som driver försäkringsrörelse. De innehåller regler som kompletterar 83–115 §§ lagen (1972:262) om understödsföreningar. *Förordning (2006:921)*

59 § I fråga om registrering i europakooperativsregistret gäller i tillämpliga delar, med de avvikelser som framgår av 60–72 §§, bestämmelserna i försäkringsrörelselagen (1982:713) om registrering i försäkringsregistret.

I andra frågor tillämpas bestämmelserna i lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar och lagen (1972:262) om understödsföreningar på europakooperativ som driver försäkringsrörelse, om inte annat framgår av SCE-förordningen, 83–115 §§ lagen om understödsföreningar eller denna förordning. *Förordning (2006:921)*

60 § En anmälan för registrering skall undertecknas av,

1. när det gäller europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 37–41 i SCE-förordningen (dualistiskt organiserade europakooperativ), en ledamot i ledningsorganet, eller
2. när det gäller europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 42–44 i SCE-förordningen (monistiskt organiserade europakooperativ), en ledamot i förvaltningsorganet. *Förordning (2006:921)*

61 § En anmälan för registrering enligt artikel 11 i SCE-förordningen ska innehålla de uppgifter som anges i 6 § första stycket 1, 2 a–c, 2 f–k och 3–6 denna förordning. De uppgifter som nämns i 6 § första stycket 2 ska också anges för dem som bildar europakooperativet. I stället för det som sägs i 6 § första stycket 4 gäller att det ska lämnas uppgift om storleken på det kapital som avses i artikel 3 i SCE-förordningen.

Bestämmelserna i 6 § tredje stycket 3 och 7 § första stycket 1–6 denna förordning ska gälla i tillämpliga delar. Vid tillämpningen av 7 § första stycket 4 ska det som sägs där om stiftelseurkund avse europakooperativets stadgar. I stället för det som sägs i 7 § första stycket 3 och 6 gäller att europakooperativet ska ge in en försäkran på heder och samvete att det tecknade kapitalet uppgår till minst det lägsta beloppet för tecknat kapital som är fastställt i stadgarna.

Det som sägs i 6 § första stycket 2 a–c och tredje stycket om styrelseordförande, styrelseledamot och styrelsesuppleant ska

1. i dualistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i tillsynsorganet och ledningsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet. *Förordning (2007:1469)*

62 § Vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen skall det, utöver vad som följer av 61 §, ges in

1. en kopia av ett avtal om arbetstagarinflytande enligt 31–34 §§ lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ,
2. en kopia av ett beslut enligt 24 § första stycket lagen om arbetstagarinflytande i europakooperativ,
3. handlingar som visar att förhandlingsperioden enligt 22 § lagen om arbetstagarinflytande har löpt ut och att ett sådant avtal som avses i 1 inte har ingåtts, eller
4. handlingar som visar att lagen om arbetstagarinflytande i europakooperativ inte är tillämplig på europakooperativet. *Förordning (2006:921)*

63 § Om ett europakooperativ har bildats genom fusion enligt artikel 2.1 fjärde strecksatsen i SCE-förordningen, skall det vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen ges in en kopia av ett sådant förslag som avses i artikel 22 i SCE-förordningen.

Dessutom skall följande handlingar ges in för var och en av de fusionerande föreningarna:

1. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där det förslag som avses i första stycket godkändes, och
2. en kopia av ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen.

En handling som avses i andra stycket 2 behöver inte ges in, om intyget har utfärdats av Bolagsverket.

I övrigt tillämpas bestämmelserna i 28 b § 1, 28 d och 28 f §§ denna förordning i tillämpliga delar. Vad som genom hänvisningar där sägs om styrelseordförande, styrelseledamot och styrelsesuppleant skall

1. i dualistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i tillsynsorganet och ledningsorganet, och
2. i monistiskt organiserade europakooperativ gälla för ordförande, ledamot och suppleant i förvaltningsorganet. *Förordning (2006:921)*

64 § Om ett europakooperativ har bildats genom ombildning av en ekonomisk förening till ett europakooperativ enligt artikel 2.1 femte strecksatsen i SCE-förordningen, skall det vid en anmälan enligt artikel 11 i SCE-förordningen ges in följande handlingar:

1. en kopia av ett sådant förslag som avses i artikel 35.3 i SCE-förordningen,
2. en kopia av ett sådant intyg från en revisor som avses i artikel 35.5 i SCE-förordningen, och
3. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där det förslag som avses i 1 godkändes. *Förordning (2006:921)*

65 § Vid en anmälan för registrering av ett beslut enligt 100 § första stycket lagen (1972:262) om understödsföreningar skall tillsynsorganet ge in en kopia av protokollet från det sammanträde där beslutet fattades. *Förordning (2006:921)*

66 § I fråga om anmälan av beslut om likvidation m.m. tillämpas 49 § lagen (1972:262) om understödsföreningar. *Förordning (2006:921)*

67 § Följande beslut skall registreras i europakooperativsregistret när de har vunnit laga kraft:

1. Bolagsverkets beslut enligt 112 § första stycket lagen (1972:262) om understödsföreningar om att ett europakooperativ inte uppfyller skyldigheten i artikel 6 i SCE-förordningen att ha sitt säte och sitt huvudkontor i samma stat, och
2. Bolagsverkets beslut enligt 112 § andra stycket lagen om understödsföreningar om att ett europakooperativ skall gå i likvidation. *Förordning (2006:921)*

Försäkring

68 § Finansinspektionen skall till en underrättelse enligt 96 § femte stycket lagen (1972:262) om understödsföreningar om lagakraftvunnet beslut om tillstånd till flyttning av säte foga en kopia av beslutet. *Förordning (2006:921)*

69 § Bolagsverket skall genast underrätta Skatteverket och Finansinspektionen när

1. ett förslag om flyttning av ett europakooperativs säte har offentliggjorts enligt artikel 7.2 i SCE-förordningen, och
2. ett fusionsförslag har offentliggjorts enligt artikel 24 i SCE-förordningen.

Förordning (2006:921)

70 § Skatteverket och Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket när myndigheterna fattar något av följande beslut:

1. beslut att motsätta sig att ett europakooperativ flyttar sitt säte från Sverige, och
2. beslut att motsätta sig att en understödsförening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion. *Förordning (2006:921)*

71 § Om Bolagsverket får kännedom om att ett europakooperativ som har sitt säte i en annan stat samtidigt har sitt huvudkontor i Sverige, skall verket underrätta den behöriga myndigheten i den stat där europakooperativet har sitt säte om detta.
Förordning (2006:921)

72 § I lärenden som rör registrering skall, utöver vad som följer av 47 § första och andra styckena denna förordning, avgifter betalas med följande belopp:

- a) vid en anmälan för registrering av ett europakooperativ enligt artikel 11 i SCE-förordningen, 2.500 kronor,
 - b) vid en anmälan för registrering av beslut eller uppgifter enligt 93 § lagen (1972:262) om understödsföreningar, 1.000 kronor,
 - c) vid en anmälan för registrering av beslut enligt 100 § första stycket lagen om understödsföreningar, 800 kronor, och
 - d) vid en anmälan enligt 40 § andra stycket lagen om understödsföreningar att europakooperativets föreningsstämma har beslutat om likvidation, 1.000 kronor.
- Förordning (2006:921)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2008:606

1. Denna förordning träder i kraft den 1 november 2008.
2. Sådan försäkrans som avses i 28 b och 28 f §§ ska anses omfatta även en försäkrans om att fusionen inte har förbjudits enligt konkurrenslagen (1993:20) eller att prövning av fusionen inte pågår enligt den lagen.

2008:742

| Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2008.

2009:589

| Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2009.

2009:718

1. Denna förordning träder i kraft den 15 juli 2009.
2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om fusioner där fusionsplan eller fusionsavtal har upprättats före ikraftträdandet.

Lag (1972:262) om understödsföreningar

(senast ändrad genom SFS 2009:784)

[Hänvisningarna till lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller fortfarande enligt 3 § lagen (1987:668) om införande av lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar; red. anm.]

Allmänna bestämmelser	488
Stadgar och firma m.m.	489
Verksamhet i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)	491
Medlemsförteckning	493
Medlemskap	493
Fribrev och återköp	493
Avgifter	493
Information	494
Tystnadsplikt	494
Försäkringsteknisk utredning	494
Fondbildning	494
Kapitalplacering	495
Försäkringsgrupper	497
Vilka företag som ingår i en försäkringsgrupp	497
Kontroll av affärshändelser och avtal inom försäkringsgruppen	497
Gruppbaserad kapitalbas	498
Beräkning av gruppbaserad ekonomisk ställning	498
Gruppbaserad redovisning	498
Företag som får utelämnas från en gruppbaserad redovisning	498
Information till understödsförening som skall upprätta en gruppbaserad redovisning	499
Tystnadsplikt	499
Uppgiftsskyldighet	499
Meddelandeförbud	499
Ansvarsbestämmelse	499
Understödsföreningens ledning m.m.	499
Bokföringsskyldighet och årsredovisning	500
Revision	500
Föreningsstämma	501
Talan mot styrelseledamot, revisor, föreningsmedlem eller röstberättigad	501
Ändring av förenings stadgar	501
Talan mot föreningsstämmas beslut	502
Likvidation och upplösning	502
Inledande av likvidationsförfarande	502
Likvidator	503
Registrering	503
Likvidationsrevisor	503
Styrelsens slutredovisning	503
Föreningsstämma	503
Likvidatorernas förvaltning och redovisning	504
Förenklat förfarande	505
Fortsatt likvidationsförfarande	505
Konkurs m.m.	506
Talan mot likvidator eller likvidationsrevisor	506
Överlåtelse av understödsförenings rörelse utan föregående likvidation Registrering	506

Försäkring

Tillsyn	507
Besvär	509
Skadestånd m.m.	510
Straffbestämmelser	510
Särskilda bestämmelser	510
Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver	
försäkringsrörelse	511
Inledande bestämmelser	511
Firma	511
Bildandet av ett europakooperativ	511
Registrering av europakooperativ m.m.	512
Flyttning av ett europakooperativs säte	512
Dualistiskt organiserade europakooperativ	513
Monistiskt organiserade europakooperativ	514
Antalet ledamöter i europakooperativets organ	514
Europakooperativets årsredovisning m.m.	514
Övriga bestämmelser	515
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	516
Propositioner	516

Allmänna bestämmelser

1 § Med understödsförening förstås enligt denna lag sådan förening för inbördes bistånd som har till ändamål att, utan affärsmässigt drivande av försäkringsrörelse, meddela annan personförsäkring än arbetslöshetsförsäkring och som är på sådant sätt sluten att den huvudsakligen är avsedd för anställda i visst eller vissa företag, personer tillhörande viss yrkesgrupp eller medlemmar i sammanslutning med sådan intressegemenskap att en samverkan även för personförsäkring är naturlig.

Också förening som ej är sluten på sätt som anges i första stycket anses som understödsförening, om den är registrerad såsom understödsförening enligt äldre lag.

Avser verksamheten huvudsakligen pensionsförsäkring på grund av anställning, anses föreningen som understödsförening, även om medlemsavgifterna erlägges av arbetsgivaren.

I 83–115 §§ finns särskilda bestämmelser om sådana europakooperativ enligt rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) (SCE-förordningen) som driver försäkringsrörelse. *Lag (2006:599)*

2 § Denna lag äger ej tillämpning på anstalt, för vars försäkringsutfästelser staten eller kommun är ansvarig eller vars verksamhet regleras i särskild författning, eller på sådan pensionskassa för personer i offentlig tjänst som av regeringen förklarats undantagen från lagens tillämpning.

Har understödsförenings verksamhet endast ringa omfattning eller avser den huvudsakligen pensionsförsäkring på grund av anställning, kan Finansinspektionen medge undantag från bestämmelserna i denna lag i den mån hinder ej föreligger från allmän synpunkt och det är lämpligt med hänsyn till föreningens förhållanden.

Lag (1992:1624)

3 § Understödsförening skall vara registrerad hos Finansinspektionen och stå under tillsyn av denna.

Hos Finansinspektionen föres understödsföreningsregister. I detta inskrives de uppgifter som enligt denna lag skall anmälas för registrering eller i övrigt skall tas in i registret. *Lag (1992:1624)*

4 § Understödsförening får registreras enligt denna lag endast om den avsedda verksamheten är behövlig och även i övrigt ägnad att främja en sund utveckling av försäkringsväsendet.

5 § Understödsförening skall bestå av minst 500 medlemmar, om föreningen meddelar

1. förtids- eller efterlevandepension utan samband med ålderspension,
2. sjukpenning för längre tid än 180 dagar för ett sammanhängande sjuklighetstillstånd, eller
3. kapitalförsäkring för dödsfall till högre belopp än 1.000 kronor för en medlem.

Annan förening än som avses i första stycket skall bestå av minst 100 medlemmar.

Om särskilda skäl föreligger, kan Finansinspektionen bestämma att föreningsminsta antal medlemmar skall vara lägre än som anges i första eller andra stycket.

Lag (1992:1624)

6 § Kapitalförsäkring får avse högst ett belopp motsvarande ett basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring för en medlem. Om det finns särskilda skäl, kan Finansinspektionen medge understödsförening att meddela sådan försäkring till högre belopp. *Lag (1993:178)*

Försäkring

7 § Understödsförening får ej utan medgivande av Finansinspektionen driva verksamhet som är främmande för ändamålet med föreningens försäkringsverksamhet. Omfattningen av den främmande verksamheten skall stå i rimligt förhållande till försäkringsverksamheten.

Understödsförening får ej heller utan medgivande av Finansinspektionen ändra sin försäkringsverksamhet så att den får en väsentligt ny inriktning eller kommer att omfatta ny verksamhetsgren. Vid prövningen äger 4 § motsvarande tillämpning.

En understödsförening som driver verksamhet avseende försäkringar som anges i 1 kap. 3 a § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) (tjänstepensionsförsäkring) får inte driva någon annan verksamhet, om den inte är föranledd av verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring.

En sådan förening som avses i tredje stycket får ta upp eller ta över penninglån endast för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov eller för att uppfylla kraven om en tillräcklig kapitalbas enligt 25 §, dock under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till verksamhetens omfattning och kapitalbasens storlek.

Om det finns särskilda skäl, får Finansinspektionen i enskilda fall besluta om undantag från begränsningen i fjärde stycket att upplåningen skall vara av ringa betydelse.

Lag (2005:1122)

8 § För understödsförenings förbindelser svarar endast föreningens tillgångar inbegripet förfallna men ej erlagda medlemsavgifter.

9 § Innan understödsförening registrerats, kan den ej förvärva rättigheter eller ikläda sig skyldigheter eller vara part inför domstol eller annan myndighet. Sedan styrelse utsetts, kan dock denna föra talan i mål rörande föreningens bildande.

Handlar föreningsmedlemmar eller styrelseledamöter eller andra på föreningens vägnar, innan den registrerats, svarar de som deltagit i åtgärden eller beslut därom solidariskt för uppkomna förbindelser.

Stadgar och firma m.m.

10 § För att vinna registrering skall understödsförening ha i enlighet med denna lag antagit stadgar samt utsett styrelse och revisorer.

11 § Understödsförenings stadgar skall vara ägnade att trygga att föreningen kan fullgöra sina försäkringsutfästelser och skall samtidigt tillgodose medlemmarnas intresse av att kostnader och villkor för försäkringarna är skäliga med hänsyn till förmånernas art och omfattning och föreningens förhållanden. Även i övrigt skall stadgarna ha ett för verksamheten lämpligt innehåll.

Stadgarna skall ange

1. föreningens firma,
2. ändamålet med föreningens verksamhet och verksamhetens art,
3. den ort inom riket, där föreningens styrelse skall ha sitt säte,
4. de villkor som skall gälla för inträde i föreningen,
5. försäkringsförmånernas beskaffenhet och storlek eller grunderna för beräkning av förmånerna, tid och villkor för utbetalning av försäkringsbelopp samt i fråga om kapitalförsäkring högsta tillåtna försäkringsbelopp för en medlem,
6. de fasta avgifter, som skall erläggas till föreningen, eller grunderna för deras beräkning,
7. ordningen för beslut om särskild uttaxering och grunderna för dess verkställande, om sådan uttaxering skall få förekomma,
8. påföljden för försummelse att till föreningen erlägga fast avgift eller uttaxerat belopp,
9. om rätt till fribrev eller återköp skall föreligga samt, för sådant fall, villkoren för rätten och reglerna för beräkning av fribrevs- eller återköpsvärdena,
10. villkoren för belåning av försäkringsbrev hos föreningen, om sådan belåning skall få förekomma,
11. tider för verkställande av försäkringsteknisk utredning, om skyldighet föreligger att verkställa sådan utredning,
12. grunderna för fondbildning,
13. hur medel som ej behövs för löpande utgifter skall placeras och värdehandlingar skall förvaras,
14. hur medel som ej ingår i försäkringsfond skall användas samt, om återbäring skall förekomma, bestämmelser därom,
15. antalet styrelseledamöter och revisorer eller det högsta och lägsta antal till vilket de skall uppgå och, om för styrelseledamöter och revisorer skall finnas suppleanter, motsvarande uppgifter om dem, tiden för styrelseledamots, revisors och suppleants uppdrag samt, om styrelseledamot, revisor eller suppleant skall utses på annat än i denna lag angivet sätt, hur tillsättning skall ske,
16. i fall där fullmäktige skall finnas, hur de skall utses samt deras befogenhet och mandattid,
17. tid för ordinarie föreningsstämma,
18. det sätt på vilket kallelse till föreningsstämma skall ske och andra meddelanden bringas till medlemmarnas kännedom samt den tid före stämman då föreskrivna kallelseåtgärder senast skall vara vidtagna,
19. hur vid föreningens upplösning skall förfaras med föreningens behållna tillgångar.

De bestämmelser i andra stycket 13 som rör placering av medel gäller inte för en förening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring.

Bestämmelserna i andra stycket 15 gäller inte arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda.

Om föreningen skall ha euro som redovisningsvaluta enligt 4 kap. 6 § bokföringslagen (1999:1078), skall detta anges i stadgarna. *Lag (2005:1122)*

12 § Understödsförenings firma skall innehålla ettdera av orden "understödsförening" eller "försäkringsförening". Meddelar förening uteslutande eller huvudsakligen sjukhjälp får firman dock i stället innehålla ordet "sjukkassa".

I firman får inte ordet "bolag" eller annat uttryck, som betecknar ett bolagsförhållande, tas in på sådant sätt att därav kan föränledas det misstaget att firman innehas av ett bolag. Firman får inte heller innehålla ordet "erkänd" eller såväl ordet "ömsesidig" som ordet "försäkring".

Firman skall tydligt skilja sig från annan förut registrerad, ännu bestående understödsförenings firma. För registrering av understödsförenings firma gäller i övrigt vad som föreskrives i firmalagen (1974:156). *Lag (1987:625)*

12 a § För varje understödsförening skall finnas ett huvudkontor i Sverige.

Lag (1996:754)

13 § Ansökan om registrering göres av styrelsen.

Vid ansökningshandlingen skall fogas

1. två avskrifter av föreningens stadgar,
2. avskrift av protokoll som förts vid sammanträde med föreningens medlemmar och som utvisar att stadgarna antagits,
3. avskrift av protokoll eller annan handling varav framgår att styrelse och revisorer utsetts,
4. försäkringsteknisk utredning om beräkningen av de i stadgarna angivna avgifterna eller, om föreningen endast skall meddela sjukpenning för högst 180 dagar för ett sammanhängande sjuklighetstillstånd eller sjukvårdsersättning eller båda förmanerna i förening, de uppgifter som behövs för en bedömning av avgifternas storlek.

Försäkring

14 § Ansökningshandlingen skall innehålla uppgift om

1. antalet medlemmar,
2. understödsföreningens postadress,
3. styrelseledamöters, revisorers och suppleanters fullständiga namn, medborgarskap och hemvist jämte förklaring att dessa personer inte är underåriga eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
4. den eller dem som får teckna föreningens firma och hur firman skall tecknas, om denna ej skall tecknas endast av styrelsen,
5. beträffande firmatecknare som ej är styrelseledamot eller styrelsesuppleant, motsvarande förhållanden som anges under 3.

Om en styrelseledamot eller suppleant har utsetts enligt lagen (1987:1245) om styrelserepresentation för de privatanställda, skall detta anges i ansökningshandlingen.

Har ej den som ensam eller gemensamt med annan får teckna föreningens firma egenhändigt skrivit sin namnteckning på ansökningshandlingen, skall vid denna fogas särskild bilaga, på vilken namnteckningen finns. Namnteckningen skall vara styrkt av vittnen. *Lag (1988:1325)*

Verksamhet i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)

14 a § En understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får upprätta en filial, agentur eller annat liknande driftställe (sekundäretablering) i ett annat land inom EES, om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. föreningens organisation är ändamålsenlig,
2. föreningens finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens art och omfattning, och
3. företrädaren för föreningen har tillräcklig kompetens och erfarenhet och i övrigt är lämpad att leda verksamheten vid sekundäretableringen.

En understödsförening som avser att upprätta en sådan sekundäretablering som avses i första stycket skall underrätta Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla

1. uppgift om i vilket land sekundäretableringen skall upprättas,
2. en plan för den tilltänkta verksamheten, med angivande av sekundäretableringens organisation,
3. uppgift om sekundäretableringens adress, och
4. uppgift om vem som är företrädare för sekundäretableringen.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att upprätta en sekundäretablering inte föreligger, skall inspektionen meddela beslut om det inom tre månader från det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vad den i andra stycket 2 angivna verksamhetsplanen i övrigt skall innehålla.

Lag (2005:1122)

14 b § Varje gång en understödsförening åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering meddela tjänstepensionsförsäkring, ska föreningen lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen. Underrättelsen ska innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare ska betala avgifterna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som ska ligga till grund för försäkringarna.

Finansinspektionen ska, om förutsättningarna enligt 14 a § första stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att inspektionen har tagit emot en sådan underrättelse som avses i första stycket lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen är upprättad.

Finansinspektionen ska samtidigt som den lämnar meddelandet enligt andra stycket underrätta understödsföreningen om att ett sådant meddelande lämnas.

Om Finansinspektionen med anledning av ett sådant meddelande som avses i andra stycket får veta vilka verksamhetsföreskrifter som är tillämpliga i det land där sekundäretableringen är upprättad, ska inspektionen underrätta understödsföreningen om det.

Verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring får inledas efter det att föreningen tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter det att den behöriga myndigheten i det land där sekundäretableringen är upprättad tagit emot inspektionens meddelande enligt andra stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring inte finns, ska inspektionen vägra att lämna meddelande enligt andra stycket. Beslut om detta ska fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt första stycket togs emot. *Lag (2007:1463)*

14 c § Varje gång en understödsförening åtar sig ett uppdrag att från Sverige meddela tjänstepensionsförsäkring för åtaganden som skall fullgöras i ett annat land inom EES (gränsöverskridande verksamhet) skall föreningen lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om

1. den som i egenskap av arbetsgivare skall betala avgifterna, och
2. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för försäkringarna.

Finansinspektionen skall, om de förutsättningar som anges i 14 a § första stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att inspektionen har tagit emot en sådan underrättelse som avses i första stycket lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt andra stycket underrätta understödsföreningen om att meddelandet lämnas.

Om Finansinspektionen med anledning av ett sådant meddelande som avses i andra stycket får veta vilka verksamhetsföreskrifter som är tillämpliga i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas, skall inspektionen underrätta understödsföreningen om det.

Den gränsöverskridande verksamheten får inledas efter det att föreningen tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter det att den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas tagit emot inspektionens meddelande enligt andra stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva verksamheten avseende tjänstepensionsförsäkring inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt andra stycket. Beslut om detta skall fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt första stycket togs emot. *Lag (2005:1122)*

14 d § Om något av de förhållanden som angetts i en underrättelse enligt 14 a–c §§ skall ändras sedan verksamheten inletts, skall understödsföreningen underrätta Finansinspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen.

Lag (2005:1122)

Medlemsförteckning

15 § Över understödsförenings medlemmar skall föras förteckning genom styrelsens försorg. Förteckningen skall för varje medlem innehålla uppgift om fullständigt namn, personnummer, senast kända hemvist och tiden för inträdet i föreningen. För förening som meddelar pension skall i fråga om pensionstagare, som ej är medlem, i förteckningen antecknas motsvarande uppgifter utom beträffande tid för inträde i föreningen.

Under särskild rubrik skall i förteckningen vidare upptagas tillgängliga uppgifter om fribrevsinnehavare, som ej är medlem i föreningen.

Förteckningen skall förvaras på tryggsamt sätt.

Försäkring

Medlemskap

16 § Fråga om antagande av medlem i understödsförening avgöres av styrelsen med iakttagande av vad därom kan vara föreskrivet i stadgarna.

17 § Medlem får utträda ur understödsförening, om han icke på grund av sin anställning är skyldig tillhöra denna. Anmälan om utträde skall göras skriftligen. I stadgarna får föreskrivas, att namnunderskriften på anmälningshandlingen skall vara styrkt av vittnen och att medlem under viss tid efter anmälan, högst ett år, skall kvarstå i föreningen.

Medlem får ej uteslutas ur förening av annan orsak än stadgarna anger. Fråga om uteslutning prövas av styrelsen, om ej annat är bestämt i stadgarna.

18 § Även om medlem utträtt eller uteslutits ur understödsförening eller avlidit, har föreningen, om ej annat är föreskrivet i stadgarna, rätt till dels stadgeenlig avgift för den tidsperiod, varunder avgången ägt rum, dels vad som belöper på den avgångne enligt beslut om särskild uttaxering som fattats före avgången.

Avgången medlem eller hans rättsinnehavare har ej annan rätt till föreningens tillgångar än som framgår av föreningens stadgar.

Fribrev och återköp

19 § Avgår medlem ur understödsförening, har han vid pensionsförsäkring rätt till fribrev och vid kapitalförsäkring rätt till fribrev eller återköp, om ej Finansinspektionen med hänsyn till särskilda omständigheter föreskrivit, för föreningen eller visst slag av försäkring som denna meddelar, att sådan rätt ej skall föreligga.

Rätten till fribrev eller återköp får inskränkas endast genom villkor i fråga om

1. den minsta tid under vilken försäkringen skall ha gällt,
2. det lägsta belopp som skall ha erlagts i avgifter för försäkringen,
3. de lägsta belopp till vilket fribrevs- eller återköpsvärde skall uppgå. *Lag (1992:1624)*

Avgifter

20 § Understödsförening skall till verksamhetens bedrivande uttaga fasta medlemsavgifter. Har föreningen flera verksamhetsgrenar, skall särskild avgift uttagas för varje verksamhetsgren.

Uttagande av avgifter får ej göras beroende av att försäkringsfall inträffat inom föreningen.

Om stadgarna medger särskild uttaxering, får sådan ske endast när föreningens tillgångar är otillräckliga för verksamhetens behöriga utövande.

Information

20 a § Medlemmar och andra som är ersättningsberättigade på grund av försäkringar i en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall ges den information som behövs om föreningen och dess verksamhet samt om sina försäkringar och de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna. Informationen skall tydligt visa försäkringarnas villkor och värdeutveckling.

Information som avses i första stycket skall ges även i fall då en medlem erbjuds att teckna en tjänstepensionsförsäkring.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som en understödsförening skall lämna till medlemmarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar. *Lag (2005:1122)*

Tystnadsplikt

20 b § Uppgift om genetisk undersökning eller genetisk information som avser en enskild person får inte behörigen röjas.

I det allmänna verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:412)*

Försäkringsteknisk utredning

21 § Styrelse för understödsförening skall minst vart femte år låta verkställa försäkringsteknisk utredning av föreningens ställning vid närmast föregående års slut och inge utredningen till Finansinspektionen inom tid som inspektionen bestämmer. Beträffande sjukhjälpsverksamhet föreligger dock sådan skyldighet endast om sjukpenning meddelas för längre tid än 180 dagar för ett sammanhängande sjuklighetstillstånd. Har föreningen flera verksamhetsgrenar, skall varje verksamhetsgren behandlas särskilt i utredningen.

Finansinspektionen kan helt eller delvis befria förening från skyldigheten att i visst fall låta verkställa försäkringsteknisk utredning, om föreningens rörelse är av mindre omfattning eller annat skäl till befrielse föreligger.

Finansinspektionen kan ålägga föreningens styrelse att också på annan tid eller i annat fall än som följer av vad förut i denna paragraf sagts låta verkställa försäkringsteknisk utredning.

Försäkringsteknisk utredning skall enligt av Finansinspektionen fastställda grunder och meddelade föreskrifter verkställas av person, som är behörig att utöva befattning som aktuarie vid livförsäkringsbolag eller som av inspektionen förklarats behörig att verkställa utredningen. *Lag (1992:1624)*

22 § Vid försäkringsteknisk utredning skall premiereserv beräknas för varje verksamhetsgren. Premiereserven utgör skillnaden mellan kapitalvärdet av föreningens framtida utgifter för löpande försäkringar och kapitalvärdet av de avgifter som föreningen kan ha att ytterligare uppbära för dessa försäkringar.

22 a § En understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall i stället för 22 § tillämpa 7 kap. 1 och 2 §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) samt föreskrifter som meddelats med stöd av de bestämmelserna.

Lag (2005:1122)

Fondbildning

23 § Vid bokslutet skall för varje verksamhetsgren till en försäkringsfond för denna avsättas vad som av intäkterna ej åtgått för kostnader under räkenskapsåret.

Framgår av försäkringsteknisk utredning att försäkringsfond överstiger vad som behövs för att täcka premiereserven jämte en tjugondel därav, får överskjutande belopp helt eller delvis undantagas från försäkringsfonden, om stadgarna innehåller bestämmelse enligt vilken det får ske.

I annat fall än som avses i andra stycket får medel undantagas från försäkringsfond endast efter Finansinspektionens medgivande. Sådant medgivande får ej lämnas, om åtgärden kan äventyra föreningens förmåga att fullgöra sina förpliktelser. *Lag (1992:1624)*

Kapitalplacering

24 § Vid varje tidpunkt skall ett belopp, som täcker summan av dels försäkringsfonder, dels understödsföreningens övriga skulder, annan fond än försäkringsfond ej medräknad, vara redovisat i följande slag av tillgångar, nämligen

1. obligationer eller andra skuldförbindelser som utfärdats eller garanterats av staten,
2. obligationer som utfärdats av Sveriges allmänna hypoteksbank, Svenska skeppshypotekskassan eller av Nordiska investeringsbanken, eller andra skuldförbindelser som utfärdats av sådan kreditinrättning, dock inte sådana för den allmänna rörelsen avsedda förskrivningar, som medför rätt till betalning först efter utfärdarens övriga fordringsägare (förlagsbevis),
3. obligationer som utfärdats eller garanterats av bankaktiebolag, sparbank eller medlemsbank eller andra fordringsbevis som utfärdats av sådant bankinstitut eller Riksbanken, dock ej förlagsbevis,
4. obligationer eller andra skuldförbindelser, utfärdade eller garanterade av kommun,
5. obligationer som utfärdats av svenskt näringsföretag och som offentligen utbudits av bankaktiebolag, sparbank, medlemsbank eller Nordiska investeringsbanken,
6. skuldförbindelser, för vilka föreningen har säkerhet i form av panträtt på grundval av
 - inteckning i jordbruks-, bostads-, kontors- eller affärsfastighet inom fyra femtedelar eller i annan fastighet inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde, eller
 - inteckning i tomträtt, till vilken hör byggnad som är avsedd för bostads-, kontors- eller affärsändamål, inom fyra femtedelar eller i annan tomträtt inom två tredjedelar av senast fastställda taxeringsvärde, med den ytterligare begränsning som Finansinspektionen kan komma att föreskriva med hänsyn till tomträttsavtalets innehåll eller annan omständighet,
 - dock att, utom i fråga om sådant lån till kommun för vilket inspektionen medgett undantag, byggnad skall, för att säkerheten skall få godtas, vara brandförsäkrad i svenskt försäkringsbolag eller i utländskt försäkringsföretag som har rätt att driva försäkringsrörelse här i riket,
7. andra svenska eller utländska värdehandlingar utom sådana som skall infrias i främmande valuta, om de till art och säkerhet kan anses jämförliga med värdehandlingar som avses i någon av punkterna 1–6,
8. lån mot säkerhet i föreningens försäkringsbrev inom återköpsvärdet,
9. föreningen tillhörig fastighet eller tomträtt intill de gränser och med de brandförsäkringsvillkor som enligt 6 gäller beträffande inteckning, eller
10. värdet av svenskt försäkringsbolags ansvarighet på grund av försäkringar, som övertagits i återförsäkring.

Förening, som enligt sina stadgar huvudsakligen är avsedd för anställda i visst eller vissa företag, får även fullgöra i första stycket föreskriven redovisning i sådana av ett eller flera av företagen utfärdade skuldförbindelser, för vilka föreningen äger säkerhet i värdehandlingar som avses i samma stycke 1–5 och 7.

- Vid tillämpning av första stycket 6 ersätts, om Finansinspektionen har medgett det
- fyra femtedelar av taxeringsvärdet med sjuttio procent av det uppskattade värdet av fastigheten respektive av byggnad eller annan egendom som hör till tomträtten eller, om pantvärde fastställts för egendomen enligt gällande bestämmelser om lån av statsmedel till främjande av bostadsbyggandet, med sjuttiofem procent av pantvärdet, samt
 - två tredjedelar av taxeringsvärdet med sextio procent av egendomens uppskattade värde.

Försäkring

Med uppskattat värde avses det värde som understödsföreningen har bestämt på grundval av särskild värdering. Har medgivande enligt tredje stycket lämnats får belopp som ditills har redovisats enligt första stycket 6 dock redovisas på samma sätt även i fortsättningen.

Utän hinder av första och andra styckena får ett belopp, som svarar mot högst en femtedel av föreningens försäkringsfonder, redovisas i andra värdehandlingar än som förut sagts, dock inte i aktier eller i andelar i en investeringsfond, och i tillgångar som nämns i första stycket 9 utöver där angiven gräns. *Lag (2004:51)*

24 a § Finansinspektionen kan efter ansökan av en understödsförening besluta att föreningen i stället för 24 § första stycket 1–10 och andra–femte styckena, skall tillämpa 7 kap. 9 a–10 g §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) och föreskrifter som meddelats med stöd av de bestämmelserna samt punkt 4 i övergångsbestämmelserna till lagen (1995:779) om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713). *Lag (1995:784)*

24 b § För en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall i stället för 23–24 a §§ gälla bestämmelserna i andra–femte styckena.

Understödsföreningens samlade tillgångar skall placeras i enlighet med bestämmelserna i 7 kap. 9 a § andra och tredje meningarna försäkringsrörelselagen (1982:713) samt på det sätt som bäst gagnar de ersättningsberättigades intressen och också i övrigt på ett aktsamt sätt. Av tillgångarna får högst

1. fem procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser från samma emittent eller låntagare, om denne i egenskap av arbetsgivare betalar avgifter till föreningen (uppdragsgivande företag) och
2. tio procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1, och som gets ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med sådan inbördes anknytning som anges i 7 kap. 10 c § andra stycket försäkringsrörelselagen, vari ett uppdragsgivande företag ingår.

Begränsningarna i andra stycket 1 och 2 gäller inte sådana tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Beräffande användande av optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument skall understödsföreningen tillämpa 7 kap. 17 b § försäkringsrörelselagen och föreskrifter som meddelats med stöd av de bestämmelserna.

I fråga om tillgångar som svarar mot försäkringstekniska avsättningar skall understödsföreningen även tillämpa 7 kap. 9, 10 a, 10 c–10 f och 12–14 §§ försäkringsrörelselagen samt föreskrifter som meddelats med stöd av de bestämmelserna.

Lag (2005:1122)

24 c § En understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer skall innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar, med en särskild redovisning av principerna för placering av de tillgångar som används för skuldtäckning. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad riktlinjerna skall innehålla.

Senast när placeringsriktlinjer börjar användas, skall de ges in till Finansinspektionen. Understödsföreningen skall samtidigt lämna in en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för understödsföreningen samt för medlemmarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad redogörelsen skall innehålla.

Bestämmelserna i andra stycket gäller också vid ändring av placeringsriktlinjer.

Lag (2005:1122)

25 § En understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall, utöver tillgångar som motsvarar försäkringstekniska avsättningar enligt 22 a § samt 7 kap. 1 § försäkringsrörelselagen (1982:713), vid varje tidpunkt ha en till-

räcklig kapitalbas. Bestämmelserna om kapitalbasens sammansättning i 7 kap. 22 § och 26 § fjärde stycket första meningen försäkringsrörelselagen skall tillämpas på motsvarande sätt.

Kapitalbasen skall minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginalen) enligt bestämmelserna i 7 kap. 23 § försäkringsrörelselagen.

Om kapitalbasen understiger solvensmarginalen, skall Finansinspektionen vidta åtgärder enligt bestämmelserna i 71 § femte och sjunde styckena. *Lag (2005:1122)*

26 § Understödsförening får inte lämna kredit till

1. styrelseledamot, styrelsesuppleant, revisor, revisorssuppleant, innehavare av befattning i ledande ställning i föreningen eller person som verkställer försäkringsteknisk utredning åt föreningen,
2. den som är gift med eller är syskon eller släkting i rätt upp- eller nedstigande led till personer som avses under 1, eller är besvägrad med en sådan person i rätt upp- eller nedstigande led eller så att den ene är gift med den andres syskon,
3. bolag, förening eller annan sammanslutning, vari person som avses under 1 eller 2 i egenskap av delägare eller medlem har ett väsentligt ekonomiskt intresse.

Förening får ej heller lämna kredit mot säkerhet av borgen av någon som avses i första stycket.

Vid tillämpningen av denna paragraf likställs äktenskapsliknande samlevnad med äktenskap, om de sammanlevande tidigare har varit gifta med varandra eller har eller har haft barn gemensamt.

En understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får inte ställa säkerhet för tredje man.

Bestämmelserna i första stycket utgör inte något hinder för en understödsförening att i enlighet med stadgarna lämna kredit mot säkerhet av försäkringsbrev som har utfärdats av föreningen.

Finansinspektionen kan medge undantag från bestämmelserna i första–tredje styckena, om det finns synnerliga skäl till detta. *Lag (2005:1122)*

Försäkringsgrupper

Vilka företag som ingår i en försäkringsgrupp

26 a § En försäkringsgrupp enligt denna lag består av en understödsförening och

1. dess dotterföretag eller intresseföretag som är försäkringsföretag, och
2. de försäkringsföretag med vilka understödsföreningen har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning.

I fråga om vad som är dotterföretag och intresseföretag tillämpas 1 kap. 9, 9 b, 9 e och 9 f §§ försäkringsrörelselagen (1982:713). Det som föreskrivs i fråga om intresseföretag ska vid tillämpningen av första stycket samt 26 b och 26 f §§ även gälla företag som inte är ett dotterföretag eller intresseföretag, om ägandet i företaget direkt eller indirekt uppgår till minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster. *Lag (2007:1463)*

26 b § En försäkringsgrupp enligt 26 a § första stycket omfattar även

1. understödsföreningens andra dotterföretag och intresseföretag, och
2. andra företag med vilka understödsföreningen har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning. *Lag (2006:532)*

Kontroll av affärshändelser och avtal inom försäkringsgruppen

26 c § En understödsförening som avses i 26 a § första stycket ska ha en god kontroll över affärshändelser och avtal med andra företag inom försäkringsgruppen samt deras påverkan på föreningens ekonomiska ställning, så att föreningens förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras.

Första stycket gäller även affärshändelser och avtal mellan understödsföreningen och en fysisk person som har ett kvalificerat innehav i eller en nära förbindelse med

ett företag inom försäkringsgruppen. I fråga om vad som är en nära förbindelse eller ett kvalificerat innehav tillämpas 1 kap. 9 c och 9 i §§ försäkringsrörelselagen (1982:713).
Lag (2009:350)

Gruppbaserad kapitalbas

26 d § En understödsförening som avses i 26 a § första stycket och som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall, utöver vad som föreskrivs i 25 §, ha en kapitalbas som är tillfredsställande med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen (gruppbaserad kapitalbas). När den gruppbaserade kapitalbasen bestäms skall 7 kap. 22 §, 24 a § första–tredje styckena och 26 § fjärde stycket första meningen försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpas.

Den gruppbaserade kapitalbasen skall uppgå till en nivå som är tillräcklig med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen (gruppbaserad solvensmarginal). När den gruppbaserade solvensmarginalen bestäms skall 7 kap. 23 § försäkringsrörelselagen tillämpas. *Lag (2006:532)*

Beräkning av gruppbaserad ekonomisk ställning

26 e § En understödsförening som avses i 26 a § skall göra en beräkning av gruppbaserad kapitalbas och solvensmarginal för att bestämma den ekonomiska ställningen med hänsyn till andra företag i försäkringsgruppen. Beräkningen skall göras enligt en sammanläggnings- och avräkningsmetod. Om det finns skäl får beräkningen i stället göras enligt en konsolideringsmetod.

För en understödsförening som inte driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall följande gälla. Den gruppbaserade kapitalbasen skall beräknas med tillämpning av 7 kap. 22 och 24 §§ samt 26 § tredje stycket första meningen försäkringsrörelselagen (1982:713). Den gruppbaserade solvensmarginalen skall beräknas med tillämpning av 7 kap. 23 § för livförsäkringsrörelse och 7 kap. 25 § för skadeförsäkringsrörelse.

Vid beräkningen skall dotterföretag eller intresseföretag som är försäkringsföretag beaktas proportionellt efter understödsföreningens innehav om inte särskilda skäl talar för att de beaktas till annan andel.

Beräkningen skall särskilt tillgodose att avdrag från kapitalbasen görs för dels tillgångar som får ingå i kapitalbasen hos ett annat försäkringsföretag i försäkringsgruppen, dels värden som skapats internt inom gruppen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om beräkningsmetodernas användning och innehåll. *Lag (2005:1122)*

Gruppbaserad redovisning

26 f § En understödsförening som avses i 26 a § första stycket ska upprätta och till Finansinspektionen ge in en särskild redovisning som omfattar försäkringsgruppen (gruppbaserad redovisning).

En gruppbaserad redovisning ska innehålla en sammanställning av sådana väsentliga affärshändelser och avtal som avses i 26 c §. Redovisningen ska även innehålla en sådan beräkning som avses i 26 e §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den gruppbaserade redovisningens utformning och innehåll samt när handlingarna ska ges in till Finansinspektionen. *Lag (2007:1463)*

Företag som får utelämnas från en gruppbaserad redovisning

26 g § Finansinspektionen får besluta att ett företag helt eller delvis utelämnas från en gruppbaserad redovisning enligt 26 f §, om

1. företaget är beläget i ett land utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information,
2. företaget är av ringa betydelse med hänsyn till syftet med tillsynen, eller
3. ett beaktande av företaget skulle vara olämpligt eller vilseledande med hänsyn till syftet med tillsynen. *Lag (2007:1463)*

Information till understödsförening som skall upprätta en gruppbaserad redovisning

26 h § Ett företag som ingår i en försäkringsgrupp enligt 26 a och 26 b §§ samt sådana fysiska personer som avses i 26 c § andra stycket skall till en understödsförening som avses i 26 a § första stycket lämna de uppgifter som behövs för att upprätta en grupp-baserad redovisning som uppfyller kraven i denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen. Uppgifterna skall lämnas på föreningens begäran så snart det kan ske. *Lag (2005:1122)*

Tystnadsplikt

26 i § En styrelseledamot eller annan befattningshavare hos ett företag som vid fullgörande av skyldigheter enligt 26 a–26 h §§ får kunskap om affärsförhållanden i ett företag eller hos en person som enligt 26 h § ska lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med uppgiftslämnarens intresse. *Lag (2007:1463)*

Försäkring

Uppgiftsskyldighet

26 j § Ett företag som avses i 26 i § är skyldigt att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare. *Lag (2006:532)*

Meddelandeförbud

26 k § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 26 j § får förordna att företaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 26 j § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Lag (2006:532)

Ansvarsbestämmelse

26 l § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 26 k §. *Lag (2006:532)*

Understödsföreningens ledning m.m.

27 § Bestämmelserna i 21–23 §§, 25–30 §§ och 32–37 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om understödsförening med följande avvikelser, nämligen

1. att minst hälften av styrelsens ledamöter skall väljas på föreningsstämma eller av organisation som kan anses företräda medlemmarna,
2. att styrelseledamot får utses för tid till och med den ordinarie föreningsstämma som skall äga rum under fjärde räkenskapsåret efter det han utsetts, om Finansinspektionen medgett det,
3. att anställd hos föreningen ej får vara styrelseordförande.

Vid tillämpningen av 37 § skall iakttagas att hänvisningen till 9 § skall avse 14 § denna lag.

Bestämmelser om arbetstagarrepresentanter finns i lagen (1987:1245) om styrelserpresentation för de privatanställda.

En juridisk person kan inte vara styrelseledamot. *Lag (2006:599)*

27 a § En styrelseledamot eller dennes suppleant i en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas för att delta i ledningen av en sådan förening och även i övrigt vara lämplig för uppgiften.

Av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud följer att den som är underkastad näringsförbud inte får vara styrelseledamot eller suppleant i en sådan understödsförening som avses i första stycket. *Lag (2005:1122)*

28 § Styrelsen skall särskilt tillse

- att föreningens verksamhet organiseras och drives på sätt som bäst tillgodoser medlemmarnas och övriga förmånsberättigades intressen,
- att föreningens bokföring fullgöres i överensstämmelse med lag och givna föreskrifter,
- att medelsförvaltningen är ordnad på ett betryggande sätt.

Styrelsen skall hålla sig fortlöpande underrättad om de förhållanden som kan ha betydelse för föreningens verksamhet och ekonomiska ställning.

Finns anledning till antagande att föreningen ej kan fullgöra sina utfästelser eller att föreningens ställning kommer att fortgående försämrats eller kan stadgarna av annan orsak ej längre anses svara mot de allmänna kraven enligt 11 § första stycket, åligger det styrelsen att till föreningsstämman avgörande så snart det kan ske föreslå stadgäändring eller annan lämplig åtgärd.

28 a § Styrelsen skall fastställa placeringsriktlinjer enligt 24 c §. Styrelsen ansvarar för att riktlinjerna följs och skall fortlöpande pröva om de behöver ändras.

Lag (2005:1122)

Bokföringsskyldighet och årsredovisning

29 § Bestämmelser om bokföring och annan redovisning finns i bokföringslagen (1999:1078) och lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag.

Lag (1999:1086)

30 § har upphävts genom lag (1999:1086).

Revision

31 § Bestämmelserna i 45 §, 46 § 1 och 2 mom. samt 49–51 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om understödsförening med följande avvikelser, nämligen

1. att styrelsens förvaltning och föreningens räkenskaper skall granskas av minst två revisorer,
2. att revisor får utses för tid till och med den ordinarie stämma som skall äga rum under tredje eller, om Finansinspektionen medgett det, fjärde räkenskapsåret efter det han utsetts. *Lag (1992:1624)*

31 a § Revisorernas revisionsberättelse skall upprättas med beaktande av att understödsföreningar skall tillämpa lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. *Lag (1999:1086)*

32 § Är understödsföreningens verksamhet av stor omfattning eller föreligger annars särskilda skäl till det, kan Finansinspektionen föreskriva att minst en av revisorerna skall vara auktoriserad revisor eller godkänd revisor.

När revisor eller revisorssuppleant utsetts skall anmälan därom ofördröjligen göras till Finansinspektionen genom styrelsens försorg, om han valts på föreningsstämma,

och annars av den som tillsatt honom. Närmare föreskrifter i fråga om sådan anmälan meddelas av inspektionen. *Lag (1992:1624)*

32 a § Om revisorn vid fullgörandet av sitt uppdrag i understödsföreningen får kännedom om förhållanden som

1. kan utgöra en väsentlig överträdelse av de författningar som reglerar understödsföreningars verksamhet,
2. kan påverka understödsföreningens fortsatta drift negativt, eller
3. kan leda till att revisorn avstyrker att balansräkningen eller resultaträkningen fastställs eller till anmärkning enligt 51 § andra stycket lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar,

skall revisorn omgående rapportera detta till Finansinspektionen. *Lag (1996:754)*

Föreningsstämma

33 § Bestämmelserna i 52–60 §§ och 61 § första och andra styckena lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall iakttagas, att vad där sägs om länsstyrelsen i stället skall avse Finansinspektionen och att hänvisningen i 58 § andra stycket till 48 § skall avse 69 § denna lag.

Finansinspektionen kan medge att förening håller ordinarie föreningsstämma endast vartannat eller vart tredje år och meddelar i sådant fall de föreskrifter som behövs med anledning därav. *Lag (1992:1624)*

34 § Ärende, som ej angetts i kallelse till stämma och som ej särskilt meddelats medlemmarna enligt föreskrift i stadgarna, få avgöras på stämman endast om ärendet enligt denna lag eller stadgarna skall förekomma på stämman eller omedelbart förändras av ärende som skall avgöras där. Annat ärende än som avses i 37, 40, 56 eller 63 § får dock avgöras på ordinarie stämma, om tre fjärdedelar av de närvarande samtycker till det.

Utän hinder av första stycket kan på föreningsstämma beslutas att extra stämma skall utlysas för behandling av visst ärende.

35 § I stadgarna får bestämmas, att föreningsstämmas befogenhet skall helt eller delvis utövas av särskilt utsedda fullmäktige. Minst hälften av fullmäktige skall utses av föreningens medlemmar eller av organisation som kan anses företräda medlemmarna.

Fullmäktig skall vara medlem i föreningen och får ej utses för längre tid än tre år. Finansinspektionen kan, om särskilda skäl föreligger, medge att även annan än medlem får vara fullmäktig och att fullmäktig får utses för en tid av fyra år.

Fullmäktigsammanträde skall anses som föreningsstämma. Bestämmelserna i 52, 55–59 §§ och 61 § första och andra styckena lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar samt 34 § denna lag om medlem äger motsvarande tillämpning på fullmäktig. Fullmäktig får dock ej rösta genom ombud. *Lag (1992:1624)*

Talan mot styrelseledamot, revisor, föreningsmedlem eller röstberättigad

36 § Bestämmelserna i 63–66 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

Ändring av förenings stadgar

37 § Beslut om ändring av understödsförenings stadgar är giltigt endast om samtliga röstberättigade förenat sig om beslutet eller detta fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och biträts av minst två tredjedelar av de röstande på den sist hållna stämman. Innebär beslutet, att ny grund för medlemskaps upphörande införes, och skall det gälla även dem som är medlemmar i föreningen när frågan avgöres, är beslutet dock giltigt endast om samtliga medlemmar biträtt det eller beslutet fattats på två på varandra följande ordinarie stämmor och biträts av minst tre fjärdedelar av de röstande på den sist hållna stämman.

Om förening meddelar försäkringar enligt sådan allmän pensionsplan som avses i 4 § lagen (1967:531) om tryggnad av pensionsutfästelse m.m., får styrelsen besluta om sådana ändringar av stadgarna som påkallas av ändringar i den för medlemmarna gällande pensionsplanen. Sådant beslut skall anmälas på den föreningsstämma som hålles närmast efter det att beslutet fattades.

Är för giltighet av beslut om stadgeändring ytterligare villkor bestämt i stadgarna, gäller även det.

Beslut om stadgeändring skall genom styrelsens försorg ofördröjligen underställas Finansinspektionen för godkännande genom anmälan för registrering och får ej verkställas innan registrering skett.

Ett beslut om att införa eller ändra en sådan bestämmelse i stadgarna som avses i 11 § fjärde stycket får verkan vid ingången av det räkenskapsår som inleds närmast efter beslutet. Har beslutet vid den tidpunkten inte registrerats, skall dock ändringen av stadgarna sakna verkan. *Lag (2000:36)*

38 § Stadgeändring som innebär inskränkning av rätt till pension eller sjukhjälp får ej tillämpas på pensions- eller sjukdomsfall som inträffat, innan slutgiltigt föreningsbeslut om ändringen fattades.

Talan mot föreningsstämmas beslut

39 § Bestämmelserna i 69 § 1 mom. första–tredje styckena och 2 mom. lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

Likvidation och upplösning

Inledande av likvidationsförfarande

40 § Föreningsstämma kan besluta att föreningen skall träda i likvidation. I andra fall än som avses i 41, 61 och 64 §§ är beslutet giltigt endast om samtliga röstberättigade förenat sig om det eller beslutet fattats på två på varandra följande stämmor, varav minst en ordinarie, och biträts av minst två tredjedelar av de röstande på den sist hållna stämman. Är för giltighet av sådant beslut ytterligare villkor bestämt i stadgarna, gäller även det.

Beslut om likvidation i andra fall än som avses i 41, 61 och 64 §§ skall underställas Finansinspektionen för godkännande genom anmälan för registrering på sätt som följer av 49 §. *Lag (1992:1624)*

41 § Understödsförening skall träda i likvidation, när förhållande inträffar, på grund varav föreningen enligt bestämmelse i stadgarna skall upphöra med sin verksamhet.

Nedgår understödsförenings medlemsantal under det minsta antal, som skall gälla för föreningen, skall styrelsen omedelbart anmäla det till Finansinspektionen. Inspektionen prövar om föreningen skall få fortsätta sin verksamhet. Lämnas medgivande härtill föreskriver inspektionen de villkor som skall gälla och bestämmer nytt minsta antal medlemmar för föreningen. Beslutar inspektionen att ej medge föreningen att fortsätta verksamheten, skall föreningen träda i likvidation. *Lag (1992:1624)*

42 § Om understödsförenings skyldighet att träda i likvidation, när förenings konkurs avslutas med överskott och när hela rörelsen överlåtes, finns bestämmelser i 61 § och 64 §.

43 § Har understödsförening beslutat träda i likvidation eller skall likvidation ske av anledning som anges i 41, 61 eller 64 § skall en eller flera likvidatorer väljas på föreningsstämma för att verkställa likvidationen. I stadgarna kan vara bestämt att därutöver en eller flera likvidatorer skall tillsättas i annan ordning.

44 § Har sådant förhållande inträffat som påkallar likvidation enligt 41, 61 eller 64 § och har ej inom sex veckor därefter i registret införts uppgift om att föreningen trätt i likvidation, skall rätten på ansökan av styrelseledamot eller medlem eller på anmälan av

Finansinspektionen och efter föreningens hörande förklara att föreningen skall träda i likvidation. Rätten skall därvid förelägga föreningen att inom viss tid, ej understigande sex veckor, till rätten inge bevis om registrering att föreningen utsett en eller flera likvidatorer vid påföljd att annars en eller flera likvidatorer förordnas av rätten.

Lag (1992:1624)

45 § Saknar understödsförening till registret anmäld behörig styrelse, kan styrelseledamot, föreningsmedlem och borgenär samt annan, vars rätt kan vara beroende av att det finns någon som kan företräda föreningen, ansöka hos rätten att föreningen skall förklaras skyldig att träda i likvidation. Finansinspektionen kan hos rätten göra anmälan om sådant förhållande som nu sagts.

Bestämmelserna i 72 § tredje och fjärde styckena lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på ansökan eller anmälan enligt första stycket. *Lag (1992:1624)*

46 § Utser understödsförening ej likvidatorer, fastän sådant förhållande inträffat som enligt 41 eller 61 § påkallar likvidation, är de som med vetskap om förhållandet deltar i beslut om att fortsätta föreningens verksamhet eller handlar på dess vägnar solidariskt ansvariga för uppkommande förbindelser.

Försäkring

Likvidator

47 § Bestämmelserna i 76 och 77 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening. Vid tillämpningen av 77 § skall iakttagas att vad där sägs om länsstyrelsen i stället skall avse Finansinspektionen.

Lag (1992:1624)

48 § Visar likvidator uppenbar motvilja eller försummelse vid fullgörandet av sitt uppdrag, kan rätten på anmälan av Finansinspektionen och efter likvidatorns hörande entlediga honom och förordna annan i hans ställe. Underrättelse om sådant beslut skall ofördröjligen genom rättens försorg avsändas för registrering. *Lag (1992:1624)*

Registrering

49 § Bestämmelserna i 78 och 79 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall dock iakttagas att vad som i 78 § sägs om länsstyrelsen i stället skall avse Finansinspektionen och att hänvisningen i 79 § till 9 § skall avse 14 § denna lag.

Lag (1992:1624)

Likvidationsrevisor

50 § Bestämmelserna i 80 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening med undantag av hänvisningen till 47 §.

Bestämmelserna i 32 § denna lag om revisor äger motsvarande tillämpning på likvidationsrevisor.

Styrelsens slutredovisning

51 § Bestämmelserna i 81 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar tillämpas också på understödsförening med undantag av hänvisningen till 38 § andra, tredje och sjunde styckena samt till 39–43 §§.

Bestämmelserna i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag tillämpas på slutredovisning. *Lag (1999:1086)*

Föreningsstämma

52 § Bestämmelserna i 82 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

Likvidatorernas förvaltning och redovisning

53 § Bestämmelserna i 83 §, 84 § första stycket första och andra punkterna, andra och tredje styckena samt 85–87, 89 och 90 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall dock iakttas att hänvisningen i 84 § andra stycket till 73 § skall avse 71 § denna lag och att, i samband med anmälan enligt 90 §, till Finansinspektionen skall lämnas avskrifter av förvaltningsberättelsen jämte redovisningshandlingarna och revisionsberättelsen. *Lag (1992:1624)*

53 a § Lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag skall tillämpas i fråga om likvidatorernas redovisning och slutredovisning. Bestämmelserna i 5 kap. 18–25 §§ och 6 kap. 2 § årsredovisningslagen (1995:1554) samt 5 kap. 2 § 7 och 8 samt 6 kap. 2 och 3 §§ lagen om årsredovisning i försäkringsföretag tillämpas dock inte. *Lag (1999:1086)*

53 b § Vad som föreskrivs i 31 a § tillämpas även på likvidationsrevisorernas revisionsberättelse. *Lag (1999:1086)*

54 § Under tid då understödsförening är i likvidation får ej ny medlem antagas eller förskott på framtida förmåner lämnas. Rätt för medlem att vid avgång ur föreningen få ut del av dess tillgångar gäller endast om medlemmen avgått innan likvidationsbeslut fattats av föreningen eller meddelats av domstol.

Under likvidationen får ej de fasta avgifter och uttaxerade belopp utkrävas eller de försäkringsförmåner utges, som förfallit till betalning sedan beslutet om likvidationen fattades av föreningen eller meddelades av domstol. Pensionsbelopp som förfallit till betalning efter denna tidpunkt får dock utbetalas, om pensionsfallet inträffat dessförinnan och utbetalning kan ske utan förfång för borgenär, medlem eller förmånsberättigad.

Har likvidationsbeslut fattats på flera föreningsstämmor gäller vad i första stycket andra punkten och andra stycket sagts beslutet på den sista stämman.

Finansinspektionen kan medge att förenings verksamhet får fortsättas under likvidationen, om det kan antagas främja en ändamålsenlig avveckling av föreningen. Sådant medgivande får förenas med föreskrifter. *Lag (1992:1624)*

55 § Vid understödsförenings likvidation får överlåtelse av föreningens rörelse eller fördelning av föreningens tillgångar ej ske, förrän den i kallelsen på föreningens okända borgenärer utsatta inställelsedagen är förbi och alla kända skulder betalats. Till sådana skulder räknas försäkringsförmån, som förfallit till betalning innan likvidationsbeslutet fattats av föreningen eller meddelats av domstol, samt sådan obetald andel i föreningens tillgångar som enligt stadgarna tillkommer medlem, som avgått före beslutet, eller dennes rättsinnehavare. Är skuld till någon del tvistig eller ej förfallen och kan betalning därför eller av annan orsak ej ske, skall medel som fordras för betalningen hållas inne.

Har likvidationsbeslut fattats på flera föreningsstämmor gäller vad i första stycket andra punkten sagts beslutet på den sista stämman.

56 § Om förslag till överlåtelse av föreningens rörelse på annan understödsförening eller på försäkringsbolag kan åstadkommas, skall likvidatorerna utlysa föreningsstämma för behandling av förslaget och på stämman lägga fram anbud som lämnats på rörelsens övertagande. Beslut om överlåtelse är giltigt endast om samtliga röstberättigade förenat sig om beslutet eller detta fattats på två på varandra följande föreningsstämmor och biträts av minst två tredjedelar av de röstande på den sist hållna stämman. Är för giltighet av beslut om överlåtelse ytterligare villkor bestämt i stadgarna, gäller även det.

Är ej annat bestämt i stadgarna, gäller vid överlåtelse av rörelsen att rätt till pension har företrädare framför andra rättigheter till framtida försäkringsförmåner, om pensionsfallet inträffat innan beslutet om likvidation fattades av föreningen eller meddelades av

domstol. Har sådant beslut fattats på flera föreningsstämmor gäller vad nu sagts beslutet på den sista stämman.

Beslut om överlåtelse skall av likvidatorerna ofördröjligen anmälas till Finansinspektionen för godkännande. Avskrift av protokoll som förts i ärendet och av de handlingar som lagts fram på föreningsstämma skall fogas vid anmälningshandling. Inspektionen skall vid prövningen av beslutet tillse att ej vissa medlemmar eller andra förmånsberättigade otillbörligt gynnas genom beslutet på övriga medlemmars eller förmånsberättigades bekostnad.

Finansinspektionen skall ofördröjligen registrera beslut, varigenom inspektionen godkänner beslut om överlåtelse av förenings rörelse. När registrering skett, skall förening eller bolag som övertager rörelsen anses ha inträtt i den likviderande föreningens rättigheter och skyldigheter. Sistnämnda förenings återstående tillgångar och handlingar skall överlämnas till övertagande förening eller bolag.

Styrelsen i förening eller bolag som övertagit understödsförenings rörelse skall i den ordning som Finansinspektionen finner ändamålsenlig underrätta dem, vars försäkringar eller förmåner omfattas av överlåtelsen.

Sker ej överlåtelse av föreningens rörelse, skall stadgarnas bestämmelser om förfarandet med föreningens behållna tillgångar vid dess upplösning tillämpas.

Lag (1992:1624)

57 § Har vid understödsförenings likvidation tillgångarna fördelats eller överlämnats till någon som enligt stadgarna är berättigad att övertaga dem, utan att betalning för skuld erlagts eller innehållits, eller förslår ej innehållna medel till att betala skuld, är den som uppburit något till förfång för borgenär skyldig att återbära vad han sålunda fått, om föreningen ej kan fullgöra sina förpliktelser. Pensionsbelopp som utbetalats med tillämpning av 54 eller 61 § skall återbäras, om utbetalningen är till förfång för borgenär, medlem eller annan förmånsberättigad. För brist som kan uppkomma när belopp skall återbäras är likvidatorerna ansvariga efter de grunder för skadeståndsskyldighet som anges i 106, 108 och 109 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar.

Anser medlem eller annan förmånsberättigad att han vid fördelning av föreningens tillgångar ej fått vad som belöper på honom, skall han väcka talan mot föreningen inom tre månader efter det slutredovisning framlades på föreningsstämma vid påföljd att han annars förlorar sin talan. I fråga om återbäringsskyldighet och om likvidators ansvarighet äger första stycket motsvarande tillämpning.

Har medlem eller annan förmånsberättigad ej inom fem år efter det slutredovisning framlades på föreningsstämma anmält sig för att lyfta vad han fått vid fördelningen, har han förlorat sin rätt.

Förenklat förfarande

58 § Kan det antagas att understödsförening som trätt i likvidation saknar tillgångar eller att dessa ej förslår till betalning av likvidationskostnaderna, kan rätten på anmälan av likvidatorerna och efter Finansinspektionens hörande förklara att likvidationen skall läggas ned och föreningen anses upplöst. När sådan förklaring meddelats, gäller ej 50–57 §§. Tillgång som enligt vad nu sagts ej skall ingå i likvidation skall efter rättens förordnande tillfalla allmännyttigt eller därmed jämförligt ändamål.

Meddelande om förklaring enligt första stycket skall ofördröjligen genom rättens försorg avsändas för registrering. *Lag (1992:1624)*

Fortsatt likvidationsförfarande

59 § Bestämmelserna i 92 § första, tredje och fjärde styckena lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall dock iakttagas att hänvisningen till 91 § skall avse 58 § denna lag.

Försäkring

Konkurs m.m.

60 § Bestämmelserna i 93 § och 94 § första stycket lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

61 § Är understödsförening ej i likvidation när dess egendom avträdes till konkurs, äger 54 § motsvarande tillämpning tills konkursen avslutats eller föreningen trätt i likvidation enligt andra stycket. Vad där sägs om likvidationsbeslut skall i stället gälla beslutet om egendomsavträde. Vidare skall iakttas att utbetalning av pension ej får ske innan konkursen avslutats.

Finns överskott när förenings konkurs avslutas och var föreningen ej i likvidation då dess egendom avträddes till konkurs, skall föreningen träda i likvidation. Vad i 54–56 §§ sägs om likvidationsbeslut skall därvid i stället avse beslutet om egendomsavträde.

Talan mot likvidator eller likvidationsrevisor

62 § Bestämmelserna i 95 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

Överlåtelse av understödsförenings rörelse utan föregående likvidation

63 § Föreslås i annat fall än som avses i 56 § att understödsförenings rörelse eller del därav skall överlätas på annan sådan förening eller på försäkringsbolag, skall anbud som lämnats på övertagandet läggas fram på föreningsstämma. Beslut om överlåtelse är giltigt endast om samtliga röstberättigade förenat sig om beslutet eller beslutet fattats på två på varandra följande stämmor varav minst en ordinarie, och biträts av minst två tredjedelar av de röstande på den sist hållna stämman. Är för giltighet av beslut om överlåtelse ytterligare villkor bestämt i stadgarna, gäller även det.

Är ej annat bestämt i stadgarna, skall rätt till pension om pensionsfallet inträffat före beslutet om överlåtelsen ha företräde framför andra rättigheter till framtida försäkringsförmåner. Har beslutet fattats på flera föreningsstämmor, gäller vad nu sagts beslutet på den sista stämman.

Beslut om överlåtelse skall genom styrelsens försorg ofördröjligen anmälas till Finansinspektionen för godkännande. Avskrift av protokoll som förts i ärendet och av de handlingar som lagts fram på föreningsstämma skall fogas vid anmälningshandlingen. Inspektionen skall vid prövningen av beslutet tillse att ej vissa medlemmar eller andra förmånsberättigade otillbörligt gynnas genom beslutet på övriga medlemmars eller förmånsberättigades bekostnad. *Lag (1992:1624)*

64 § Finansinspektionen skall ofördröjligen registrera beslut varigenom inspektionen godkänner beslut om överlåtelse av förenings rörelse. När registrering skett, skall den förening eller det bolag som övertager rörelsen anses ha inträtt i den överlåtande föreningens rättigheter och skyldigheter mot medlemmarna och andra förmånsberättigade. Avser överlåtelsen förenings hela rörelse skall föreningen träda i likvidation.

Styrelsen i förening eller bolag som övertagit understödsförenings rörelse skall i den ordning som Finansinspektionen finner ändamålsenlig underrätta dem vars försäkringar eller förmåner omfattas av överlåtelsen.

Försättes förening i konkurs sedan beslut om överlåtelse godkänts av Finansinspektionen skall, vid tillämpning av bestämmelserna i konkurslagen (1987:672) om återgång av avtal, överlåtelsen anses ha skett dagen för godkännandet. *Lag (1992:1624)*

Registrering

65 § Bestämmelserna i 100 § första–fjärde och sjätte styckena, 101 och 102 §§ samt 103 § 1 mom. lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall iakttas att vad där sägs om länsstyrelsen i stället skall avse Finansinspektionen. Vidare gäller att registrering skall vägras, förutom i fall som anges i 100 § tredje stycket, även när förutsättningarna enligt 4 § denna lag för registrering ej är uppfyllda och när medgivande eller godkännande som krävs enligt denna lag ej lämnas. *Lag (1992:1624)*

66 § Mot den som inhämtat kännedom om vad registret beträffande visst förhållande innehåller vid den tidpunkt varom är fråga, kan ändring i samma förhållande med laga verkan åberopas endast om han visas ha ägt vetskap om ändringen.

Tillsyn

67 § Det åligger understödsförenings styrelse att på tid och sätt som Finansinspektionen bestämmer

1. hålla föreningens kassa och övriga tillgångar samt böcker, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning av inspektionen,
2. för varje räkenskapsår till inspektionen insända bestyrkt kopia av protokoll fört vid föreningsstämma över beslut i fråga om års- och koncernredovisningen eller revisionsberättelsen samt en redogörelse för föreningen och dess verksamhet,
3. meddela de upplysningar och uppgifter i övrigt rörande föreningen som inspektionen begär.

I en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring gäller skyldigheterna enligt första stycket 1 och 3 även andra befattningshavare i ansvarig ställning i föreningen.

Om understödsföreningen driver verksamhet i ett annat land inom EES, skall styrelsen och andra befattningshavare i ansvarig ställning i föreningen lämna upplysningar till behörig myndighet i det landet i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen och som behövs för att myndigheten skall kunna fullgöra sina uppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar en understödsförening skall lämna till Finansinspektionen.

Lag (2005:1122)

68 § Bestämmelserna i 67 § 1 och 3 äger motsvarande tillämpning i fråga om styrelse, ordförande och verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare i aktiebolag, förening eller annan liknande sammanslutning, vars verksamhet uteslutande har till syfte att biträda en eller flera understödsföreningar vid verksamhetens bedrivande.

Föreligger intressegemenskap mellan understödsförening, å ena, samt aktiebolag, förening eller annan liknande sammanslutning, å andra sidan, kan Finansinspektionen, om det är nödvändigt med hänsyn till tillsynsverksamheten, förelägga styrelse, ordförande och verkställande direktör eller motsvarande befattningshavare i sådan sammanslutning att avge särskild redovisning över intressegemenskapen enligt föreskrifter som meddelas av inspektionen. *Lag (1999:227)*

68 a § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. *Lag (2005:1122)*

69 § Finansinspektionen kan förordna revisor att jämte övriga revisorer för viss understödsförening granska styrelsens förvaltning och föreningens räkenskaper. Inspektionen kan när som helst återkalla uppdraget.

Revisor som förordnats av Finansinspektionen skall iakttaga de föreskrifter, som inspektionen meddelar. Arvode till revisorn skall betalas av föreningen med belopp som inspektionen bestämmer. *Lag (1992:1624)*

70 § Finansinspektionen kan kalla till extra föreningsstämma och till styrelsesammanträde. Företrädare för inspektionen får närvara och deltaga i överläggningarna vid föreningsstämma eller vid sådant styrelsesammanträde som utlysts av inspektionen. *Lag (1992:1624)*

71 § Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om understödsföreningens verksamhet som inspektionen anser behövs.

Försäkring

Finansinspektionen skall förelägga understödsförening att inom viss tid vidtaga de åtgärder som behövs för rättelse, om

1. avvikelse skett från denna lag eller de för föreningen gällande stadgarna eller de författningar eller föreskrifter i övrigt som gäller för verksamheten,
2. stadgarna ej längre uppfyller de i 11 § första stycket angivna allmänna kraven,
3. placeringsriktlinjerna enligt 24 c § inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av föreningens rörelse,
4. de tillgångar, vari försäkringsfond redovisas, ej är tillräckliga för att trygga försäkringsutfästelserna, eller
5. annan allvarlig anmärkning kan riktas mot föreningens verksamhet.

Om Finansinspektionen bedömer att medlemmarnas rättigheter i en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring hotas, skall inspektionen förelägga föreningen eller dess styrelse att upprätta och för godkännande överlämna en finansiell saneringsplan. Inspektionen får i dessa fall även besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av föreningen.

Finansinspektionen får även i andra fall då inspektionen bedömer att medlemmarnas intressen i en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring hotas besluta om att utse sådan företrädare som avses i tredje stycket.

Om en understödsförenings kapitalbas understiger solvensmarginalen enligt 25 § eller, för en understödsförening som avses i 26 a § första stycket, den gruppbaseade kapitalbasen understiger den gruppbaseade solvensmarginalen enligt 26 d §, skall Finansinspektionen förelägga föreningen eller dess styrelse att upprätta en plan för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning och överlämna planen till inspektionen för godkännande. Om kapitalbasen understiger en tredjedel av solvensmarginalen enligt 25 § eller om kapitalbasen inte har den sammansättning som anges i 7 kap. 26 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), skall inspektionen förelägga föreningen eller dess styrelse att upprätta och för godkännande överlämna en plan för skyndsamt återställande av kapitalbasen.

Om en understödsförening driver verksamhet i ett annat land inom EES och föreningen inte rättar sig efter Finansinspektionens eller behörig utländsk myndighets föreläggande om rättelse, skall inspektionen vidta de åtgärder som behövs för att förhindra fortsatta överträdelser. Inspektionen skall underrätta den behöriga utländska myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.

Finansinspektionen får beträffande en understödsförening som driver verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring begränsa föreningens förfoganderätt eller förbjuda föreningen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om

1. föreningen inte följer gällande bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar och skuldäckning,
2. föreningens kapitalbas understiger en tredjedel av solvensmarginalen, eller
3. föreningens kapitalbas understiger solvensmarginalen eller, för en förening som avses i 26 a §, den gruppbaseade kapitalbasen understiger den gruppbaseade solvensmarginalen enligt 26 d §, och det finns särskilda skäl att anta att föreningens finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats.

Finansinspektionen får besluta hur försäkringsverksamheten skall drivas efter ett sådant beslut som avses i sjunde stycket.

Har ett föreläggande enligt andra, tredje eller femte stycket inte följts inom bestämd tid och har det anmärkta förhållandet inte heller på annat sätt undanröjts, kan Finansinspektionen hos rätten ansöka om att föreningen skall förklaras skyldig att träda i likvidation. Har sådan ansökan skett, skall bestämmelserna i 72 § tredje stycket lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar tillämpas.

Styrkes ej innan rätten avgör ärendet att meddelat föreläggande efterkommit, skall rätten förklara, att föreningen skall träda i likvidation, och förordna en eller flera likvidatorer.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om innehållet i den finansiella saneringsplan som krävs enligt tredje stycket.

Lag (2005:1122)

71 a § Om skyldigheten enligt 26 h § att lämna information till en understödsförening som ska upprätta en gruppbaserad redovisning inte fullgörs, får Finansinspektionen förelägga den som ska lämna informationen att fullgöra sin uppgiftsskyldighet direkt till inspektionen.

Ingår ett företag som omfattas av 26 h § i samma koncern som understödsföreningen, får inspektionen kontrollera uppgifterna på plats hos företaget. *Lag (2007:1463)*

71 b § Finansinspektionen skall anmäla beslut enligt 71 § sjunde stycket om förbud eller begränsning i rätten att förfoga över tillgångar till de behöriga myndigheterna i de EES-länder där understödsföreningen enligt underrättelse bedriver försäkringsverksamhet enligt 14 b eller 14 c §. Sådant beslut skall dessutom anmälas till behöriga myndigheter i de EES-länder där föreningen har tillgångar.

Finansinspektionen får i samband med anmälan enligt första stycket begära att den behöriga utländska myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder. *Lag (2005:1122)*

72 § Har understödsförening trätt i likvidation, kan Finansinspektionen förordna likvidator att tillsammans med övriga likvidatorer verkställa likvidationen. Föreningens firma tecknas därvid av denne likvidator i förening med den eller dem som annars är berättigade att teckna firman.

Under förenings likvidation har Finansinspektionen samma befogenheter beträffande likvidatorerna som i fråga om styrelsen.

Finansinspektionen kan förordna likvidationsrevisor att jämte övriga likvidationsrevisor granska likvidatorernas förvaltning och föreningens räkenskaper under likvidationen.

Likvidator och likvidationsrevisor som förordnats enligt denna paragraf kan utlysa föreningsstämma. Bestämmelserna i 69 § äger motsvarande tillämpning på sådan likvidator och likvidationsrevisor. *Lag (1992:1624)*

73 § Understödsförening skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet enligt de närmare föreskrifter som regeringen meddelar. *Lag (1992:1624)*

74 § Finansinspektionen kan vid vite förelägga styrelsen att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar att

1. till Finansinspektionen sända in handlingar enligt 67 § 2 eller försäkringsteknisk utredning enligt 21 § första stycket,
2. hos inspektionen göra behöriga anmälningar för registrering.

Förelägganden enligt första stycket 2 får inte meddelas, om underlåtenhet att göra anmälan medför att föreningsstämmans eller styrelsens beslut förfaller eller föreningen blir skyldig att träda i likvidation.

Finansinspektionen kan förena annat föreläggande enligt denna lag än som avses i första stycket med vite.

Har Finansinspektionen förelagt vite skall den mot vilken förelägandet riktas gesnast skriftligen underrättas om detta.

Följs inte ett sådant vitesföreläggande som avses i första stycket kan Finansinspektionen döma ut vitet. *Lag (1999:1086)*

74 a § har upphävts genom lag (1982:1153).

Besvär

75 § Finansinspektionens beslut om att vägra registrering av understödsförening enligt 65 § får överklagas hos kammarrätten. Detsamma gäller inspektionens beslut enligt 14 a–14 d §§.

Annat beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos länsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningsla-

gen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av länsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om verksamhetens drivande enligt 71 § åttonde stycket skall gälla omedelbart. *Lag (2005:1122)*

75 §¹ Finansinspektionens beslut om att vägra registrering av understödsförening enligt 65 § får överklagas hos kammarrätten. Detsamma gäller inspektionens beslut enligt 14 a–14 d §§.

Annat beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om verksamhetens drivande enligt 71 § åttonde stycket ska gälla omedelbart. *Lag (2009:784)*

Skadestånd m.m.

76 § Bestämmelserna i 106–109 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening. Dessa bestämmelser gäller även för den person som verkställer försäkringsteknisk utredning åt föreningen.

Lag (1982:1082)

76 a § Vad som föreskrivs i 32, 33, 69 och 106–109 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar om överträdelse av samma lag gäller även överträdelser av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag. *Lag (1999:1086)*

Straffbestämmelser

77 § Driver understödsförening utan att vara registrerad försäkringsverksamhet som avses i denna lag, dömes den som på föreningens vägnar deltar i åtgärd eller beslut som rör verksamheten till böter eller fängelse i högst sex månader.

78 § Bestämmelserna i 110 § 1, 4 och 6 samt 111 och 112 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar gäller i tillämpliga delar i fråga om understödsförening. Vid tillämpningen av bestämmelserna skall dock iakttas, att hänvisningarna i 110 och 111 §§ till 10 § skall avse 15 § denna lag och att hänvisningen i 111 § 2 till 68 § skall avse 37 § denna lag. Vidare skall iakttas att vad som sägs om länsstyrelsen i stället skall avse Finansinspektionen. *Lag (1992:1624)*

79 § Till böter dömes den som

1. uppsåtligt eller av grov oaktsamhet meddelar oriktig eller vilseledande uppgift i försäkringsteknisk utredning som ingivits till Finansinspektionen, eller i redogörelse eller upplysning, som lämnats till inspektionen enligt 67 § eller 68 § första stycket,
2. underlåter att fullgöra skyldighet som avses i 21 § första stycket, 32 § andra stycket, 41 § andra stycket, 56 § tredje stycket eller 63 § tredje stycket. *Lag (1992:1624)*

80 § Är gärning som avses i 77–79 §§ belagd med straff i brottsbalken, dömes ej till ansvar enligt denna lag.

Särskilda bestämmelser

81 § Bestämmelserna i 114–116 §§ lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning på understödsförening.

82 § Fordran som på grund av moderskapsförsäkring inestår hos understödsförening får ej utmätas.

Om utmätningsfrihet för kapitalförsäkringar, sjukhjälp och pension finns bestämmelser i försäkringsavtalslagen (2005:104) och i 5 kap. utsökningsbalken.

Lag (2005:111)

¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 februari 2010 enligt lag (2009:784) [red.anm].

Särskilda bestämmelser för europakooperativ som driver försäkringsrörelse

Inledande bestämmelser

83 § Bestämmelserna i denna lag om understödsföreningar skall tillämpas även på europakooperativ som driver försäkringsrörelse när det gäller frågor som inte regleras i SCE-förordningen. I 84–115 §§ finns bestämmelser som kompletterar SCE-förordningen när det gäller sådana europakooperativ.

Vad som sägs om europakooperativ som driver försäkringsrörelse gäller, om annat inte anges, endast sådana europakooperativ med säte i Sverige. *Lag (2006:599)*

84 § Regler om arbetstagarinflytande i europakooperativ finns i lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ. *Lag (2006:599)*

Firma

85 § Ett europakooperativs firma skall innehålla beteckningen SCE. Firman skall tydligt skilja sig från andra ännu bestående firmor som är införda i det register som avses i 92 §. *Lag (2006:599)*

Försäkring

Bildandet av ett europakooperativ

86 § Om inte annat följer av SCE-förordningen, skall bestämmelserna om fusion av publika försäkringsaktiebolag i 15 a kap. försäkringsrörelselagen (1982:713) tillämpas på en understödsförening som deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion. *Lag (2006:599)*

87 § En ekonomisk förening eller motsvarande utländsk förening som har sitt huvudkontor i en stat utanför EES får delta i bildandet av ett europakooperativ, om föreningen

1. är bildad i överensstämmelse med lagstiftningen i en stat inom EES,
2. har sitt säte i den stat som avses i 1, samt
3. har faktisk och fortlöpande anknytning till ekonomin i en stat inom EES.

Vid bildandet av ett europakooperativ på annat sätt än genom fusion eller ombildning skall vad som sägs om en ekonomisk förening eller motsvarande utländsk föreningsform i första stycket gälla även annan sådan juridisk person som avses i artikel 48 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. *Lag (2006:599)*

88 § Om en understödsförening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, skall bestämmelsen om redovisningsvaluta i 15 a kap. 1 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) inte tillämpas på understödsföreningen.

Första stycket gäller också när europakooperativet skall ha sitt säte i en annan stat än Sverige. *Lag (2006:599)*

89 § Skatteverket får motsätta sig att en understödsförening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, om

1. europakooperativet enligt fusionsförslaget skall ha sitt säte i en annan stat än Sverige,
2. motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
3. verket har beslutat om revision hos föreningen, och
4. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av fusionen.

Finansinspektionen får motsätta sig att understödsföreningen deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion, om de förutsättningar som anges i första stycket 1 och 2 föreligger. *Lag (2006:599)*

90 § Skatteverket och Finansinspektionen skall meddela ett sådant beslut som avses i 89 § inom två månader från den dag då fusionsförslaget offentliggjordes enligt artikel 24 i SCE-förordningen. Myndigheterna får inte meddela ett beslut om att understödsföreningen inte får delta i fusionen utan att föreningen först har fått tillfälle att yttra sig. *Lag (2006:599)*

91 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 29.2 i SCE-förordningen, när beslut om tillstånd har meddelats enligt 15 a kap. 13 § försäkringsrörelselagen (1982:713) och beslutet har vunnit laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Skatteverket eller Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 89 §. *Lag (2006:599)*

Registrering av europakooperativ m.m.

92 § Europakooperativ som driver försäkringsrörelse registreras i europakooperativregistret som förs av Bolagsverket enligt 10 § lagen (2006:595) om europakooperativ. I fråga om registrering av sådana europakooperativ tillämpas bestämmelserna i försäkringsrörelselagen (1982:713) och andra författningar om registrering i försäkringsregistret. Om en arbetstagarrepresentant har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, skall även detta registreras.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. avgifter i ärenden om registrering enligt denna lag, och
2. handläggningen av registreringsärenden. *Lag (2006:599)*

93 § Understödsföreningens styrelse eller europakooperativets lednings- eller förvaltningsorgan skall ge in sådana förslag till beslut eller sådana uppgifter som avses i artiklarna 7.2, 35.3 och 76.3 i SCE-förordningen till Bolagsverket för registrering. Verket skall genast kungöra uppgift om registreringen i Post- och Inrikes Tidningar. Om förslaget inte kungörs i sin helhet, skall det i kungörelsen lämnas uppgift om var det hålls tillgängligt. *Lag (2006:599)*

Flyttning av ett europakooperativs säte

94 § Skatteverket får motsätta sig att ett europakooperativ flyttar sitt säte till en annan stat, om

1. motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset,
2. verket har beslutat om revision hos europakooperativet, och
3. det finns skäl att anta att revisionen skulle försvåras avsevärt av en flyttning av europakooperativets säte.

Finansinspektionen får motsätta sig att europakooperativet flyttar sitt säte till en annan stat, om motsättandet är motiverat av hänsyn till allmänintresset.

Skatteverket och Finansinspektionen skall meddela ett sådant beslut som avses i första och andra styckena inom två månader från den dag då förslaget om flyttningen offentliggjordes enligt artikel 7.2 i SCE-förordningen. Myndigheterna får inte meddela ett beslut om att motsätta sig flyttning utan att europakooperativet först har fått tillfälle att yttra sig. *Lag (2006:599)*

95 § I fråga om skyddet för europakooperativets borgenärer i samband med en flyttning av europakooperativets säte, skall bestämmelserna i 96 och 97 §§ tillämpas.

Lag (2006:599)

96 § Om föreningsstämman med stöd av artikel 7 i SCE-förordningen har beslutat att europakooperativets säte skall flyttas till en annan stat, skall europakooperativet ansöka om tillstånd till flyttningen. Frågan om sådant tillstånd prövas av Finansinspektionen.

Ansökan skall ges in inom en månad från föreningsstämmans beslut om flyttning.

Till ansökan skall fogas

1. en kopia av protokollet från den föreningsstämma där beslut om flyttning fattades,
2. en kopia av förslaget om flyttning, och
3. en kopia av den redogörelse som avses i artikel 7.3 i SCE-förordningen.

Om europakooperativet inte har fogat de handlingar som anges i tredje stycket till ansökan eller om det finns något annat hinder mot att ta upp ansökan till prövning, skall europakooperativet föreläggas att inom viss tid yttra sig eller avhjälpa bristen. Om europakooperativet inte gör detta, skall ansökan avvisas.

Finansinspektionen skall underrätta Bolagsverket om ansökningar enligt första stycket och om lagakraftvunna beslut som meddelats med anledning av sådana ansökningar. *Lag (2006:599)*

97 § Tillstånd till flyttningen av säte skall meddelas om

1. europakooperativets borgenärer tillförsäkras en betryggande säkerhet, om ett sådant skydd behövs med hänsyn till europakooperativets ekonomiska förhållanden och borgenärerna inte redan har en sådan säkerhet,
2. europakooperativets ekonomiska förhållanden i övrigt är sådana att flyttningen kan anses förenlig med försäkringstagares eller andra fordringsägares intressen, och
3. det inte finns hinder mot flyttningen enligt artikel 7.15 i SCE-förordningen.

Lag (2006:599)

98 § Bolagsverket skall utfärda ett sådant intyg som avses i artikel 7.8 i SCE-förordningen när ett beslut har meddelats enligt 97 § och beslutet har vunnit laga kraft. Intyg får dock inte utfärdas om Skatteverket eller Finansinspektionen har meddelat ett sådant beslut som avses i 94 §. *Lag (2006:599)*

Försäkring

Dualistiskt organiserade europakooperativ

99 § I fråga om europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 37–41 i SCE-förordningen (dualistiskt organiserade europakooperativ) gäller följande.

Om inte något annat följer av annan författning eller av SCE-förordningen, ska bestämmelserna i denna lag och andra författningar om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på ledningsorganet eller dess ledamöter.

Det som sägs om styrelsen eller dess ledamöter i följande bestämmelser i lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar ska tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 21 § tredje och fjärde styckena om förtida avgång,
- 22 § första stycket om bosättningskrav och obehörighetsgrunder,
- 22 § andra stycket om krav på medlemskap,
- 23 § första stycket om suppleanter,
- 25 § tredje stycket om protokoll,
- 26 § första stycket om beslutsunderlag och inträde av suppleant,
- 27 § om jäv,
- 36 § om talan mot föreningen,
- 37 § om registrering,
- 46 § första momentet tredje och fjärde styckena om revisorsjäv,
- 50 § tredje stycket om tillhandahållande av upplysningar till revisorn,
- 51 § första stycket om revisionsberättelsen,
- 57 § andra momentet om upplysningsplikt mot föreningsstämman,
- 69 § första momentet första–tredje styckena om klander av föreningsstämmans beslut,
- 106 och 107 §§, 108 § första stycket samt 109 § om skadestånd, och
- 116 § om skiljeförfarande.

Det som sägs om styrelsen eller dess ledamöter i följande bestämmelser i denna lag ska tillämpas på tillsynsorganet eller dess ledamöter:

- 26 § om lämnande av kredit,
- 26 i § om tystnadsplikt,
- 27 § fjärde stycket om hinder mot att vara styrelseledamot,
- 27 a § första stycket om ledningsprövning,
- 27 a § andra stycket om obehörighetsgrund,
- 45 § första stycket om tvångslikvidation, och
- 70 § om rätt för Finansinspektionen att sammankalla styrelsen och närvara vid sådant sammanträde och delta i överläggningarna.

När 22 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar tillämpas på europakooperativ, ska bestämmelserna i den paragrafens andra stycke inte gälla arbetstagarrepresentanter som har utsetts enligt lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ. *Lag (2007:1463)*

100 § Tillsynsorganet får besluta att dess medgivande krävs för vissa kategorier av beslut som ledningsorganet eller den verkställande direktören fattar. Tillsynsorganet skall ge in ett sådant beslut till Bolagsverket för registrering. Beslutet gäller från tidpunkten för registreringen.

Tillsynsorganet skall till varje föreningsstämma som skall pröva frågan om fastställelse av europakooperativets resultat- och balansräkningar avge ett yttrande över årsredovisningen samt ledningsorganets förvaltning. I fråga om tillhandahållande av detta yttrande skall 7 kap. 8 § fjärde stycket lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tillämpas. *Lag (2006:599)*

101 § Om en ledamot i tillsynsorganet med stöd av artikel 37.3 i SCE-förordningen utses till ledamot i ledningsorganet, får tiden för det senare uppdraget inte överstiga två månader. *Lag (2006:599)*

102 § Varje ledamot i tillsynsorganet har rätt att från ledningsorganet få all den information som krävs för att tillsynsorganet skall kunna utöva sin kontroll enligt artikel 39.1 i SCE-förordningen. *Lag (2006:599)*

103 § Revisorn skall underrätta tillsynsorganet om erinringar som revisorn framställer till ledningsorganet enligt 50 § femte stycket lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar. *Lag (2006:599)*

Monistiskt organiserade europakooperativ

104 § I fråga om europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 42–44 i SCE-förordningen (monistiskt organiserade europakooperativ) skall, om inte annat följer av annan författning eller av SCE-förordningen, bestämmelserna i denna lag och andra författningar om styrelsen eller dess ledamöter tillämpas på förvaltningsorganet eller dess ledamöter. *Lag (2006:599)*

Antalet ledamöter i europakooperativets organ

105 § Ledningsorganet i ett dualistiskt organiserat europakooperativ skall ha minst tre ledamöter och tillsynsorganet minst fem ledamöter.

Förvaltningsorganet i ett monistiskt organiserat europakooperativ skall ha minst tre ledamöter. *Lag (2006:599)*

Europakooperativets årsredovisning m.m.

106 § Ett europakooperativ skall upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, concernredovisning i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på understödsföreningar. *Lag (2006:599)*

107 § Om ett europakooperativ flyttar sitt säte, skall lednings- eller förvaltningsorganet upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet skall omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då flyttningen av säte har fått verkan enligt artikel 7.10 i SCE-förordningen.

Om en understödsförening deltar i bildandet av ett europakooperativ genom fusion enligt artikel 19 i SCE-förordningen och europakooperativet får säte i en annan stat än Sverige, skall styrelsen för understödsföreningen upprätta ett särskilt bokslut. Det särskilda bokslutet skall omfatta den tid för vilken årsredovisning inte tidigare har upprättats fram till den dag då europakooperativet registreras enligt artikel 11.1 i SCE-förordningen.

För det särskilda bokslutet enligt första och andra styckena gäller bestämmelserna om årsbokslut i 6 kap. 4–9 och 11 §§ bokföringslagen (1999:1078). Bokslutet skall ges in till Bolagsverket inom en månad från utgången av den period som bokslutet omfattar. *Lag (2006:599)*

108 § Ett europakooperativ skall uttrycka sitt kapital i antingen svenska kronor eller euro. Kapitalet skall dock alltid vara uttryckt i samma valuta som europakooperativets redovisningsvaluta. *Lag (2006:599)*

Övriga bestämmelser

109 § Ett europakooperativ får i stadgarna ange att lednings- eller förvaltningsorganet kan bemyndiga en person ensam eller flera personer i förening att företräda europakooperativet. *Lag (2006:599)*

110 § Om stadgarna för ett europakooperativ strider mot de ordningar för arbetstagarinflytande som har fastställts i enlighet med lagen (2006:477) om arbetstagarinflytande i europakooperativ, skall lednings- eller förvaltningsorganet ha rätt att ändra stadgarna. *Lag (2006:599)*

111 § Om en föreningsstämma som skall hållas enligt SCE-förordningen, denna lag, lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar, stadgarna eller ett stämmobeslut inte sammankallas på angivet sätt, skall länsstyrelsen i det län där lednings- eller förvaltningsorganet har sitt säte på anmälan av en ledamot i förvaltningsorganet, ledningsorganet eller tillsynsorganet, en revisor eller en föreningsmedlem genast på europakooperativets bekostnad sammankalla stämman. *Lag (2006:599)*

112 § Om ett europakooperativ inte uppfyller skyldigheten i artikel 6 i SCE-förordningen att ha sitt säte och sitt huvudkontor i samma stat, skall Bolagsverket genom ett särskilt beslut fastställa att europakooperativet inte uppfyller den skyldigheten. När beslutet har vunnit laga kraft, skall verket förelägga europakooperativet att inom viss tid göra rättelse. Därvid skall 11 kap. 6 § lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar tillämpas. Föreläggandet skall innehålla en erinran om att europakooperativet kommer att förpliktas att gå i likvidation om europakooperativet inte gör rättelse.

Om europakooperativet inte följer föreläggandet, skall Bolagsverket besluta att europakooperativet skall gå i likvidation. Beslut om likvidation skall dock inte meddelas, om likvidationsgrunden har upphört under ärendets handläggning hos verket.

Ett beslut om likvidation enligt andra stycket får inte verkställas förrän det har vunnit laga kraft. *Lag (2006:599)*

113 § Bestämmelserna om straff i 77–80 §§ denna lag skall tillämpas på europakooperativ. *Lag (2006:599)*

114 § Bestämmelserna om vite i 21 kap. 2 § första–tredje och femte styckena försäkringsrörelselagen (1982:713) skall tillämpas på europakooperativ. Vad som sägs där om styrelsen eller dess ledamöter skall tillämpas på europakooperativets lednings- eller förvaltningsorgan eller ledamöterna i dessa organ. *Lag (2006:599)*

115 § Bolagsverkets beslut att avskriva en anmälan om registrering eller att vägra registrering får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från dagen för beslutet. Detsamma gäller Finansinspektionens beslut i ett tillståndsärende enligt 97 §, Bolagsverkets beslut om att vägra utfärda intyg enligt 91 eller 98 § samt verkets beslut enligt 114 §. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Skatteverkets och Finansinspektionens beslut i ett ärende enligt 89 eller 94 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Länsstyrelsens beslut i ett ärende enligt 111 § får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Bolagsverkets beslut i ett ärende enligt 112 § får överklagas hos allmän domstol i den ort där lednings- eller förvaltningsorganet har sitt säte. Ett beslut enligt 112 § första stycket får överklagas inom tre veckor från den dag då europakooperativet fick del av beslutet. Ett beslut enligt 112 § andra stycket får överklagas inom tre veckor från dagen för beslutet.

Vid överklagande enligt fjärde stycket gäller lagen (1996:242) om domstolsärenden. *Lag (2006:599)*

Försäkring

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2009:350

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

2009:412

| Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

2009:784

| Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Propositioner*SFS 1972:262*

Prop. 1972:69

SFS 1973:228

Prop. 1973:26

SFS 1974:171

Prop. 1974:4

SFS 1976:149

Prop. 1975/76:108

SFS 1976:289

Prop. saknas

SFS 1979:1054

Prop. 1978/79:165

SFS 1980:1108

Prop. 1979/80:144

SFS 1981:836

Prop. 1980/81:84

SFS 1982:726

Prop. 1981/82:180

SFS 1982:1082

Prop. 1982/83:24

SFS 1982:1153

Prop. 1982/83:51

SFS 1987:625

Prop. 1986/87:12

SFS 1987:690

Prop. 1986/87:90

SFS 1987:1254

Prop. 1987/88:10

SFS 1988:1325

Prop. saknas

SFS 1992:1624

Prop. 1992/93:89

SFS 1992:1639

Prop. saknas

SFS 1993:178

Prop. 1992/93:149

SFS 1993:1646

Prop. saknas

SFS 1995:25

Prop. 1994/95:27

SFS 1995:784

Prop. 1994/95:184

SFS 1995:1582

Prop. 1995/96:74

SFS 1996:754

Prop. 1995/96:173

SFS 1997:467

Prop. 1996/97:114

SFS 1999:227

Prop. 1997/98:186

SFS 1999:1086

Prop. 1998/99:130

SFS 1999:1125

Prop. 1998/99:142

SFS 2000:36

Prop. 1999/2000:23

SFS 2000:624

Prop. 1999/2000:99

SFS 2003:837

Prop. 2002/03:92

SFS 2004:51

Prop. 2002/03:150

SFS 2005:111

Prop. 2003/04:150

SFS 2005:1122

Prop. 2004/05:165

SFS 2006:532

Prop. 2005/06:45

SFS 2006:599

Prop. 2005/06:150

SFS 2007:143

Prop. 2006/07:41

SFS 2007:1463

Prop. 2007/08:35

SFS 2009:350

Prop. 2008/09:155

SFS 2009:412

Prop. 2008/09:150

SFS 2009:784

Prop. 2008/09:165

Kungörelse (1972:291) om understödsföreningsregister

(senast ändrad genom SFS 2001:1008)

1 § Understödsföreningsregistret förs med hjälp av automatiserad behandling. Registret skall hållas tillgängligt hos Finansinspektionen (registreringsmyndigheten).

I understödsföreningsregistret registreras uppgifter för varje understödsförening. Registret skall innehålla uppgift om föreningens firma och organisationsnummer.

Införingar i understödsföreningsregistret numreras i löpande följd för varje förening. Vid varje införing anges löpnummer samt datum för införingen.

Sker ändring i styrelsens sammansättning eller i rätten att teckna en understödsförenings firma införs fullständig uppgift om styrelsens medlemmar och om rätten till firmateckning. Har en understödsförening trätt i likvidation införs motsvarande uppgifter beträffande likvidatorerna.

Registrering av överlåtelse av en understödsförenings rörelse enligt 56 eller 64 § lagen (1972:262) om understödsföreningar sker i den del av registret som avser den överlåtande föreningen. *Förordning (2001:1008)*

2 § Till understödsföreningsregistret skall en alfabetisk förteckning över understödsföreningarna föras med uppgift om organisationsnumret för varje förening. Ändring av en föreningens firma samt uppgift om en föreningens likvidation och upplösning antecknas i förteckningen. *Förordning (2001:1008)*

3 § Ansöknings- och anmälningshandlingar i registreringsärenden förvaras i akter, ordnade på sätt Finansinspektionen bestämmer. *Förordning (2000:828)*

3 a § Understödsföreningsregistret skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den tillsyn som Finansinspektionen enligt lagen (1972:262) om understödsföreningar utövar över understödsföreningar,
2. affärsverksamhet, kreditgivning eller annan allmän eller enskild verksamhet där företagsanknuten information utgör underlag för prövningar eller beslut,
3. förvärv, avyttring eller förvaltning av föreningar som registreras i understödsföreningsregistret,
4. aktualisering, komplettering eller kontroll av företagsanknuten information som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register,
5. uttag av urval av personuppgifter för direkt marknadsföring, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen (1998:204), eller
6. verksamhet för vilken staten eller en kommun ansvarar enligt lag eller annan författning och
 - a) som avser föreningar som registreras i understödsföreningsregistret,
 - b) som för att kunna utföras förutsätter tillgång till företagsanknuten information, eller
 - c) som avser fullgörande av underrättelseskyldighet. *Förordning (2001:1008)*

3 b § Registreringsmyndigheten är personuppgiftsansvarig enligt personuppgiftslagen (1998:204) för understödsföreningsregistret. *Förordning (2001:1008)*

3 c § Registreringsmyndigheten skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter. *Förordning (2001:1008)*

3 d § Bestämmelserna i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) om skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna kungörelse. *Förordning (2001:1008)*

Försäkring

3 e § I fråga om rättelse av personuppgifter i understödsföreningsregistret tillämpas 26 § förvaltningslagen (1986:223) i stället för 28 § personuppgiftslagen (1998:204).

Förordning (2001:1008)

3 f § Att beslut om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223). *Förordning (2001:1008)*

4 § Vid registrering av understödsförening förses det ena exemplaret av stadgarna med bevis om registreringen och återställs till föreningen.

5 § Vid registreringsanmälan som avser beslut om stadgeändring skall fogas två avskrifter av protokoll som förts i ärendet. Registreras stadgeändringen, förses det ena exemplaret av det protokoll som innehåller beslutet med bevis om registreringen och återställs till understödsföreningen.

Vid annan registreringsanmälan som avser ej endast ändring av hemvist eller av understödsförenings postadress, skall fogas avskrift av protokoll eller annan handling som bestyrker anmälan.

6 § Uppkommer fråga om att bilda understödsförening, skall Finansinspektionen på begäran ge råd och vägledning beträffande bildandet av föreningen och lämna uppgifter om vad som kräves för att denna skall kunna registreras.

Vid utövandet av tillsynsverksamheten eller på särskild begäran skall Finansinspektionen i skälig utsträckning lämna understödsförening råd och upplysningar i syfte att underlätta för föreningen att driva sin rörelse på ett med hänsyn till dess art och omfattning lämpligt sätt. *Förordning (2000:828)*

7 § Finansinspektionen prövar tillståndsärende på vilket enligt bestämmelse i lagen (1972:262) om understödsföreningar 22, 29, 46 eller 76 § lagen (1951:308) om ekonomiska föreningar äger motsvarande tillämpning. *Förordning (2000:828)*

Lag (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige

(senast ändrad genom SFS 2009:828)

Allmänna bestämmelser	520
1 kap. Tillämpningsområde och vissa grundläggande bestämmelser	520
Inledande bestämmelser	520
Definitioner m.m.	520
Separationsprincipen	523
Bestämmelser om EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut	523
2 kap. Rätt att driva verksamhet i Sverige	523
3 kap. Tillsyn över EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut	525
Ingripande och sanktioner	526
Bestämmelser om försäkringsgivare från tredje land	527
4 kap. Inledande av verksamheten m.m.	527
Rätt att driva verksamhet i Sverige	527
Koncession	527
Marknadsföring av försäkringar	529
5 kap. Solvenskrav och bedrivande av verksamheten	529
Deposition	529
Grundläggande krav för försäkringsrörelsen	529
Försäkringstekniska avsättningar m.m.	529
Solvenskrav	531
Tystnadsplikt	532
Verksamhet i flera EES-länder	532
Aktuarie	533
6 kap. Tillsyn över försäkringsgivare från tredje land	533
Ingripande och sanktioner	534
7 kap. Avslutande av verksamheten	536
Särskild administration	536
Allmänna bestämmelser	537
Gemensamma bestämmelser för utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut	538
8 kap. Marknadsföring m.m.	538
9 kap. Överlåtelse av försäkringsbestånd	539
Överlåtelse av försäkringsbestånd från EES-försäkringsgivare	539
Överlåtelse av försäkringsbestånd från försäkringsgivare från tredje land	539
10 kap. Särskilda bestämmelser	540
Kungörelse	540
Otillåten försäkrings- eller tjänstepensionsverksamhet	540
Överklagande av beslut	541
Vite och straff	541
Allmänna bestämmelser	541
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	542
Propositioner	542

Försäkring

Allmänna bestämmelser

1 kap. Tillämpningsområde och vissa grundläggande bestämmelser

Inledande bestämmelser

1 § Utländska försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut har rätt att bedriva verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela särskilda föreskrifter om bedrivande av försäkringsrörelse för att uppfylla Sveriges åtaganden till följd av avtal mellan Europeiska gemenskaperna (EG) och Schweiz. *Lag (2005:1123)*

2 § Denna lag gäller inte för en EES-försäkringsgivare som deltar i koassuransverksamhet (samförsäkring) från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare, om verksamheten avser sådana stora risker som anges i 2 a kap. 4 § tredje stycket försäkringsrörelselagen (1982:713).

I fråga om trafikförsäkring tillämpas lagen inte om annat följer av trafikskadelagen (1975:1410). *Lag (2008:101)*

3 § Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 14 §, får tillämpas för sjuk- och olycksfallsförsäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 försäkringsrörelselagen (1982:713) samt för avgångsbidragsförsäkringar.

Bestämmelserna om livförsäkring i denna lag, med undantag för 5 kap. 5 § femte stycket och 14 §, behöver inte tillämpas för sådana livförsäkringar som avses i 2 kap. 3 b § första stycket 1 b och 4 försäkringsrörelselagen om premien är beräknad och bestämd för längst fem år.

4 § En utländsk försäkringsgivare och ett utländskt tjänstepensionsinstitut skall i sin verksamhet i Sverige följa svensk lag och svenska myndigheters beslut och föreskrifter samt svara inför svensk domstol. *Lag (2005:1123)*

Definitioner m.m.

5 § I denna lag avses med

1. *EES-försäkringsgivare*: utländsk försäkringsgivare vars hemland hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och vars verksamhet inom EES står under finansiell tillsyn endast av den behöriga myndigheten i hemlandet,
2. *försäkringsgivare från tredje land*: annan utländsk försäkringsgivare än EES-försäkringsgivare som enligt sitt hemlands lag är en juridisk person,
3. *utländskt tjänstepensionsinstitut*: utländskt institut vars hemland hör till EES och som utan att vara försäkringsgivare enligt denna lag omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut,
4. *hemland*: det land där försäkringsgivaren eller det utländska tjänstepensionsinstitutet har sitt säte och, när det gäller försäkringsgivaren i en försäkringssammanslutning, det land där sammanslutningens ledning finns,
5. *behörig myndighet*: den nationella myndighet utomlands som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över EES-försäkringsgivare, utländskt tjänstepensionsinstitut eller försäkringsgivare från tredje land.

Bestämmelserna i 2 och 3 kap. i denna lag tillämpas på EES-försäkringsgivare och bestämmelserna i 4–7 kap. på försäkringsgivare från tredje land. Bestämmelserna i 8–10 kap. gäller både EES-försäkringsgivare och försäkringsgivare från tredje land.

För utländska tjänstepensionsinstitut gäller bestämmelserna i 2, 3, 8 och 10 kap. i tillämpliga delar. *Lag (2005:1123)*

6 § Med *skadeförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 3 a § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Med *livförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 2 kap. 3 b § försäkringsrörelselagen.

Med *tjänstepensionsförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 3 a § försäkringsrörelselagen.

Med *återförsäkring* förstås i denna lag sådan försäkring som avses i 1 kap. 3 b § försäkringsrörelselagen.

Med *tjänstepension* förstås i denna lag sådana avtal som ett utländskt tjänstepensionsinstitut ingår med arbetsgivare här i landet och som syftar till att trygga förmåner som har samband med yrkesutövning och som

1. betalas ut i form av engångsbelopp eller periodiska utbetalningar och beror av att en eller flera personer uppnår eller förväntas uppnå en viss ålder, eller
2. kompletterar förmåner enligt 1 och tillhandahålls sekundärt i form av utbetalningar vid dödsfall, invaliditet eller upphörande av anställning eller i form av bidrag eller tjänster vid sjukdom, medellöshet eller dödsfall.

Femte stycket gäller inte sådana avtal om tjänstepension som tecknas för egen räkning av egenföretagare.

Ersättning som betalas i form av livränta eller sjukränta tillhör livförsäkring, om ersättningen betalas från en livförsäkring, och skadeförsäkring, om ersättningen betalas från en skadeförsäkring. Om en sådan ränta har köpts i ett livförsäkringsföretag, ska den dock i detta företag höra till livförsäkring.

För sådan livränta eller sjukränta som tillhör skadeförsäkring gäller de särskilda bestämmelserna om livförsäkring i 5 kap. 2, 5 och 11 §§ samt 7 kap. 4–12 §§.

Lag (2008:101)

7 § Med *skadeförsäkringsrisk* som är belägen i Sverige avses

1. risk som är hänförlig till egendom som finns i Sverige, när försäkringen avser anningen en byggnad eller en byggnad och dess lösöre, till den del byggnaden och lösöret täcks av samma försäkring,
2. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i Sverige utom, när fordonet köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,
3. risk som är hänförlig till ett fordon som är registrerat i ett annat EES-land än Sverige och som köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i Sverige, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning,
4. risk i samband med resa eller semester, när försäkringen har ingåtts för högst fyra månader och försäkringstagaren har tecknat den i Sverige.

När försäkringen inte avser försäkringsobjekt som avses i första stycket eller motsvarande försäkringsobjekt i utlandet anses skadeförsäkringsrisken vara belägen i Sverige, om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller *livförsäkring* anses Sverige vara det land där åtagandet skall fullgöras om, i det fall då försäkringstagaren är en fysisk person, denne har sin vistelseort här eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, det etableringsställe som försäkringen gäller finns i Sverige.

När det gäller *tjänstepensionsförsäkring* anses Sverige vara det land där åtagandet skall fullgöras, om det uppdragsgivande företag som åtagandet avser och som i egenskap av arbetsgivare skall göra inbetalningar till EES-försäkringsgivaren, har sitt etableringsställe i Sverige.

När det gäller *tjänstepension* anses Sverige vara det land där åtagandet skall fullgöras, om det uppdragsgivande företag som åtagandet avser och som i egenskap av arbetsgivare skall göra inbetalningar till det utländska tjänstepensionsinstitutet, har sitt etableringsställe i Sverige. Lag (2007:337)

8 § Med *sekundäretablering* avses i denna lag en utländsk försäkringsgivares etablering i Sverige genom

1. generalagent,
2. filial, eller
3. generalrepresentation för försäkringsgivare i en försäkringssammanslutning.

Beträffande ett utländskt tjänstepensionsinstitut avses med sekundäretablering ett sådant instituts etablering i Sverige genom generalagent eller filial.

Med *företrädare* avses i denna lag generalagent, verkställande direktör för en filial samt ombud för generalagent eller för försäkringsgivare i en försäkringssammanslutning. *Lag (2005:1123)*

9 § Med *generalagent* avses i denna lag en fysisk eller juridisk person som har till uppgift att leda och sköta en utländsk försäkringsgivares försäkringsrörelse i Sverige. En utländsk försäkringsgivare får i Sverige inte representeras av mer än en generalagent.

Generalagenten skall vara bosatt eller ha sitt säte i Sverige. Den som är underårig, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara generalagent.

Den utländska försäkringsgivaren skall utfärda fullmakt för generalagenten att ingå för försäkringsgivaren bindande rättshandlingar med tredje man samt att ta emot stämning för den utländska försäkringsgivaren och själv eller genom annan tala och svara för denna.

Om den utländska försäkringsgivaren använder en juridisk person som generalagent skall den juridiska personen utse en fysisk person som ombud. Denne skall uppfylla de krav som ställs i andra stycket. I ett sådant fall skall den fullmakt som avses i tredje stycket ställas till ombudet.

För verksamhet som drivs genom generalagent gäller, förutom bestämmelserna i denna lag, 14 b § lagen (1992:160) om utländska filialer m. m.

Det som sägs i första–fjärde styckena skall tillämpas även i fråga om utländska tjänstepensionsinstitut. *Lag (2005:1123)*

10 § Med *filial* avses i denna lag ett avdelningskontor med självständig förvaltning som en utländsk försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut etablerar i Sverige.

För verksamhet som drivs genom filial gäller, förutom bestämmelserna i denna lag, lagen (1992:160) om utländska filialer m. m. Den verkställande direktören för en filial skall dock vara bosatt i Sverige. *Lag (2005:1123)*

11 § Med *försäkringssammanslutning* avses i denna lag en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer som utan solidariskt ansvar meddelar försäkring. Vid tillämpning av denna lag skall samtliga medlemmar i sammanslutningen som grupp anses som försäkringsgivare.

12 § Med *generalrepresentation* avses en utländsk försäkringssammanslutnings representation i Sverige. Generalrepresentationen skall förestås av ett ombud som ansvarar för den verksamhet som försäkringsgivaren i sammanslutningen driver enligt denna lag.

Ett ombud för försäkringsgivare i en sammanslutning skall vara bosatt i Sverige. Den som är underårig, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller som har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken kan inte vara ombud.

De försäkringsgivare som hör till sammanslutningen skall utfärda fullmakt för ombudet att vid tvister som rör ingångna försäkringsavtal ingå för försäkringsgivarna bindande rättshandlingar och att för deras räkning ta emot stämning samt själv eller genom annan tala och svara för dem.

För verksamhet som drivs genom generalrepresentation gäller, förutom bestämmelserna i denna lag, 14 b § lagen (1992:160) om utländska filialer m. m.

Lag (2001:1188)

13 § Med *gränsöverskridande verksamhet* avses i denna lag att en EES-försäkringsgivare från ett utländskt driftsställe meddelar försäkring, utan förmedling av en sekundäretablering eller ett dotterbolag här i landet, avseende en risk som är belägen i Sverige eller ett åtagande som skall fullgöras här i enlighet med 1 kap. 7 §.

Med gränsöverskridande verksamhet avses också att ett utländskt tjänstepensionsinstitut, utan förmedling av en sekundäretablering eller ett dotterbolag här i landet, ingår avtal om tjänstepension som skall fullgöras här i enlighet med 1 kap. 7 §.

Lag (2005:1123)

Separationsprincipen

14 § En EES-försäkringsgivare får i Sverige förena direkt livförsäkringsrörelse endast med sådan direkt skadeförsäkringsrörelse som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 1 och 2 försäkringsrörelselagen (1982:713) samt med rörelse för återförsäkring av sådana skadeförsäkringar och av livförsäkring. EES-försäkringsgivare, som på basis av den koncession som försäkringsgivaren har fått i sitt hemland bedriver både liv- och skadeförsäkringsrörelse, får dock bedriva sådan verksamhet även här i landet. EES-försäkringsgivaren skall hålla sin skadeförsäkringsrörelse åtskild från livförsäkringsrörelsen.

Försäkringsgivare från tredje land får i Sverige inte förena direkt livförsäkringsrörelse med annan försäkringsrörelse än rörelse för återförsäkring av livförsäkring.

15 § har upphävts genom lag (1999:602).

Försäkring

Bestämmelser om EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut

2 kap. Rätt att driva verksamhet i Sverige

1 § En EES-försäkringsgivare som inte är ett återförsäkringsföretag och som i sitt hemland har tillstånd att driva försäkringsrörelse, får bedriva verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet med början två månader efter det att Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § eller dessförinnan, om Finansinspektionen i ett enskilt fall beslutar att verksamheten får påbörjas,
2. genom gränsöverskridande verksamhet, så snart Finansinspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 3 §.

Utöver det som anges i första stycket ska följande gälla för en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring. Verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring får inledas så snart försäkringsgivaren tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § tredje stycket, eller i varje fall två månader efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § andra stycket eller 3 § tredje stycket. *Lag (2008:101)*

1 a § Ett utländskt tjänstepensionsinstitut som i sitt hemland har tillstånd eller är registrerat för att bedriva verksamhet avseende tjänstepension får bedriva sådan verksamhet i Sverige

1. från en sekundäretablering här i landet,
2. genom gränsöverskridande verksamhet.

Tjänstepensionsverksamheten får inledas så snart tjänstepensionsinstitutet tagit emot de uppgifter från Finansinspektionen som avses i 3 kap. 2 § tredje stycket, eller i varje fall två månader efter det att inspektionen från den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland tagit emot en underrättelse med sådant innehåll som anges i 2 § tredje stycket eller 3 § fjärde stycket. *Lag (2005:1123)*

2 § En underrättelse enligt 1 § 1 om sekundäretablering skall innehålla

1. uppgifter om sekundäretableringens adress och om vem som skall vara dess företrädare,

2. en plan över den tilltänkta verksamheten där det framgår hur etableringen är organiserad och vilket slags försäkringsrörelse som skall drivas där, och
3. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om EES-försäkringsgivarens kapitalbas.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering här i landet meddela tjänstepensionsförsäkring skall en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen skall innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare skall betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att från en sekundäretablering här i landet ingå avtal om tjänstepension skall en särskild underrättelse med de uppgifter som anges i andra stycket lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 10 försäkringsrörelselagen (1982:713) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförarens ansvar skall underrättelsen enligt första stycket dessutom innehålla en försäkran att EES-försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första stycket 1 och 2, får ändringen göras tidigast en månad efter det att försäkringsgivaren underrättat Finansinspektionen om ändringen. Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall inledas, skall dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt andra stycket i denna paragraf tillämpas.

Om ett utländskt tjänstepensionsinstitut avser att ändra sin verksamhet på ett sådant sätt som innebär att verksamhet avseende tjänstepension skall inledas, skall bestämmelserna i 1 a § andra stycket samt tredje stycket i denna paragraf tillämpas.

Lag (2005:1123)

3 § En underrättelse enligt 1 § 2 om gränsöverskridande verksamhet skall innehålla

1. uppgifter om vilket eller vilka slag av risker eller åtaganden försäkringarna skall täcka, och
2. ett intyg utfärdat av hemlandsmyndigheten om
 - a) försäkringsgivarens kapitalbas, och
 - b) de försäkringsklasser försäkringsgivarens koncession omfattar.

För verksamhet rörande försäkringar som avses i 2 kap. 3 a § första stycket 10 i försäkringsrörelselagen (1982:713) (motorfordonsansvar) och som inte uteslutande gäller försäkring av fraktförarens ansvar skall underrättelsen dessutom innehålla

1. uppgifter om vem som är försäkringsgivarens representant enligt 5 § trafikskadelagen (1975:1410), och
2. en försäkran att försäkringsgivaren är medlem i Trafikförsäkringsföreningen.

Varje gång en EES-försäkringsgivare åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet meddela tjänstepensionsförsäkring skall en särskild underrättelse lämnas till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Underrättelsen skall innehålla

1. uppgift om den som i egenskap av arbetsgivare skall betala försäkringspremierna, och
2. uppgift om det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för försäkringarna.

Varje gång ett utländskt tjänstepensionsinstitut åtar sig ett uppdrag att genom gränsöverskridande verksamhet ingå avtal om tjänstepension skall en särskild underrättelse med de uppgifter som anges i tredje stycket lämnas till den behöriga myndigheten i tjänstepensionsinstitutets hemland.

Om försäkringsgivaren avser att ändra sin verksamhet i fråga om förhållanden som anges i första och andra styckena, får ändringen göras tidigast en månad efter det att Finansinspektionen underrättats om ändringen av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland. Om ändringen innebär att verksamhet avseende tjänstepensionsförsäkring skall inledas, skall dock bestämmelserna i 1 § andra stycket samt tredje stycket i denna paragraf tillämpas. *Lag (2005:1123)*

4 § När försäkringsgivaren börjat sin verksamhet här i landet skall företrädaren genast underrätta Finansinspektionen om detta.

3 kap. Tillsyn över EES-försäkringsgivare och utländska tjänstepensionsinstitut

1 § Den behöriga myndigheten i hemlandet har ansvaret för den finansiella tillsynen över en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. Den finansiella tillsynen omfattar kontroll av, i tillämpliga delar, försäkringsgivarens eller tjänstepensionsinstitutets solvens, försäkringstekniska avsättningar och skuldtäckning.

Finansinspektionen skall ansvara för tillsynen i övrigt över EES-försäkringsgivarens eller det utländska tjänstepensionsinstitutets verksamhet i Sverige. *Lag (2005:1123)*

2 § Finansinspektionen ska, i samarbete med den behöriga myndigheten i hemlandet, utöva tillsyn över att en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut bedriver sin verksamhet i Sverige i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar deras näringsverksamhet.

Finansinspektionen ska lämna uppgifter till de behöriga myndigheterna i hemländerna, om dessa myndigheter behöver uppgifterna för sin tillsyn över försäkringsgivares och utländska tjänstepensionsinstituts verksamheter, samt i övrigt ha ett nära samarbete med dessa myndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission.

När det gäller EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring och utländska tjänstepensionsinstitut ska Finansinspektionen, om det behövs, senast två månader efter det att inspektionen tagit emot en underrättelse enligt 2 kap. 2 § andra eller tredje stycket eller 3 § tredje eller fjärde stycket till den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens eller tjänstepensionsinstitutets hemland lämna uppgifter om i Sverige tillämplig arbetsrätt på tjänstepensionsområdet samt om de bestämmelser om information som gäller här i landet gentemot dem som ingår eller avser att ingå ett avtal om tjänstepensionsförsäkring eller tjänstepension, liksom gentemot dem som annars är ersättningsberättigade på grund av ett sådant avtal.

Finansinspektionen ska, när försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet påbörjat sin verksamhet här i landet, underrätta den behöriga myndigheten i hemlandet om väsentliga ändringar i de bestämmelser som anges i tredje stycket. *Lag (2008:101)*

3 § En EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut som driver verksamhet här i landet skall lämna Finansinspektionen de uppgifter om verksamheten som behövs för tillsynen.

Finansinspektionen har rätt att granska den verksamhet som en EES-försäkringsgivares sekundäretablering bedriver. Försäkringsgivaren skall även hålla tillgångar, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar som försäkringsgivaren eller tjänstepensionsinstitutet skall lämna till inspektionen enligt första stycket. *Lag (2005:1123)*

4 § Skyldighet enligt 3 § att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning gäller även för

1. styrelsen och den verkställande direktören eller motsvarande organ i företag vars verksamhet uteslutande skall vara att biträda EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut eller som en sådan försäkringsgivare eller ett sådant institut har ett bestämmande inflytande i,

2. ordföranden och den verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare i en skaderegleringsnämnd, villkorsnämnd eller annat liknande organ, som här i landet biträder en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut i dess rörelse. *Lag (2005:1123)*

5 § Efter anmälan till Finansinspektionen får den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland göra undersökning hos en sekundäretablering här i landet. Finansinspektionen har rätt att delta i undersökningen.

Ingripande och sanktioner

6 § Om en EES-försäkringsgivare överträder denna lag eller en föreskrift som har meddelats med stöd av denna lag eller på annat sätt visar sig olämplig att driva verksamhet här, får Finansinspektionen förelägga försäkringsgivaren att vidta rättelse. Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland när den förelägger om sådan rättelse. Om försäkringsgivaren inte följer föreläggandet, ska hemlandsmyndigheten också underrättas.

Om rättelse ändå inte sker, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna här i landet eller, när det gäller livförsäkring, om försäkringsåtaganden som ska fullgöras här i landet.

Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

I brådskande fall får Finansinspektionen, utan att den behöriga myndigheten underrättats, vidta åtgärder som anges i andra stycket för att hindra ytterligare överträdelser.

Finansinspektionen får i brådskande fall, och utan att den utländska behöriga myndigheten underrättats, även förordna ett ombud att på försäkringsgivarens vägnar ta emot stämning och i övrigt företräda denne när det gäller redan meddelade försäkringar. Inspektionen ska genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § 1 om förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare, om försäkringsgivaren inte är en försäkringssammanslutning, sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

Om en EES-försäkringsgivare som meddelar tjänstepensionsförsäkring överträder sådana bestämmelser som anges i 2 § tredje stycket, ska Finansinspektionen genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Om en EES-försäkringsgivare, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemlandet, fortsätter att överträda den i Sverige tillämpliga arbetsrätten på tjänstepensionsområdet, får Finansinspektionen förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring och att ingå nya avtal om tjänstepensionsförsäkring som ska fullgöras här i landet. Innan ett förbud meddelas, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Ett förbud enligt sjätte stycket får meddelas först sedan Finansinspektionen har förelagt EES-försäkringsgivaren att vidta rättelse, om inte motsvarande åtgärd har vidtagits av den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland.

Det som sägs i femte–sjunde styckena om EES-försäkringsgivare ska tillämpas på motsvarande sätt för utländska tjänstepensionsinstitut. *Lag (2008:101)*

7 § Om den behöriga myndigheten i en EES-försäkringsgivares hemland inskränker försäkringsgivarens rätt att förfoga över sina tillgångar, skall Finansinspektionen på begäran av myndigheten vidta motsvarande åtgärder i fråga om försäkringsgivarens tillgångar i Sverige.

Finansinspektionen skall biträda den behöriga myndigheten i EES-försäkringsgivarens hemland vid verkställighet av ett beslut om hur verksamheten skall drivas efter det att den myndigheten beslutat

1. att försäkringsgivaren inte får fortsätta sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal, eller
2. att inskränka försäkringsgivarens rätt att förfoga över sina tillgångar.

Det som sägs i första och andra styckena om EES-försäkringsgivare skall tillämpas på motsvarande sätt beträffande utländska tjänstepensionsinstitut. *Lag (2005:1123)*

8 § Om en företrädare för en EES-försäkringsgivare avsäger sig sitt uppdrag, om fullmakten återkallas eller om företrädaren av annan anledning inte kan utöva sitt uppdrag, skall de åtgärder som anges i 6 § första – tredje styckena vidtas. Om det med hänsyn till skyddet av försäkringstagarnas intressen är nödvändigt, får Finansinspektionen, för tiden till dess att hindret upphört eller en ny företrädare blivit befullmäktigad, förordna ett ombud i enlighet med 6 § fjärde stycket.

9 § Om en EES-försäkringsgivare till följd av ett beslut av den behöriga myndigheten i hemlandet inte längre får driva verksamhet här i landet, skall Finansinspektionen vidta de åtgärder som behövs för att hindra att försäkringsgivaren fortsätter verksamheten eller inleder ny verksamhet. Inspektionen skall, på begäran av och i samarbete med den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland,

1. förbjuda försäkringsgivaren att förfoga över sina tillgångar i Sverige eller begränsa försäkringsgivarens förfoganderätt, eller
2. förbjuda försäkringsgivaren att fortsätta sin marknadsföring eller att ingå nya försäkringsavtal.

Försäkring

Finansinspektionen skall i övrigt vidta de åtgärder som behövs till skydd för de försäkrades intressen. Inspektionen skall också biträda hemlandets myndighet i angelägenheter som rör avveckling av försäkringsgivarens verksamhet här i landet. Inspektionen får därvid vidta sådana åtgärder som inspektionen kan besluta i fråga om ett svenskt försäkringsbolag.

Det som sägs i första och andra styckena om EES-försäkringsgivare skall tillämpas på motsvarande sätt beträffande utländska tjänstepensionsinstitut. *Lag (2005:1123)*

Bestämmelser om försäkringsgivare från tredje land

4 kap. Inledande av verksamheten m.m.

Rätt att driva verksamhet i Sverige

1 § En försäkringsgivare från tredje land får efter koncession bedriva försäkringsrörelse i Sverige från en generalagentur eller en filial här i landet.

Utöver vad som följer av första stycket får en försäkringsgivare från tredje land, efter tillstånd av Finansinspektionen, i Sverige marknadsföra försäkringar som gäller risker som är belägna här, om det sker genom förmedling av en försäkringsgivare som har koncession i Sverige och de båda försäkringsgivarna tillhör samma concern eller har samarbetsavtal med varandra. *Lag (1999:226)*

2 § En försäkringsgivare från tredje land som bedriver verksamhet enligt denna lag får inte utan medgivande driva annan rörelse än försäkringsrörelse här i landet. Frågor om sådant medgivande prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. Medgivande skall lämnas om det finns särskilda skäl för det.

Ett medgivande enligt första stycket får återkallas av den som lämnat medgivandet, om det finns skäl för det.

Ansökan om medgivande enligt första stycket skall lämnas in till Finansinspektionen. Till ansökningen skall fogas den utredning som inspektionen bestämmer.

Lag (1999:226)

2 a § En försäkringsgivare från tredje land, som fått koncession bara för rörelse som avser återförsäkring, får inte driva annan rörelse än återförsäkringsrörelse och därmed sammanhängande verksamhet. *Lag (2008:101)*

Koncession

3 § Finansinspektionen skall efter ansökan lämna förhandsbesked om huruvida koncession enligt 1 § första stycket krävs för en planerad verksamhet. *Lag (1999:226)*

4 § Ansökan om koncession enligt 1 § första stycket prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regering-

en. Om ansökan skall prövas av regeringen, skall Finansinspektionen överlämna den till regeringen tillsammans med ett eget yttrande.

Till ansökningen skall fogas

1. en plan för verksamheten i Sverige (verksamhetsplan), och
2. ett intyg om att försäkringsgivaren har deponerat värdehandlingar enligt 5 kap. 1 § andra stycket.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad verksamhetsplanen skall innehålla och vilka ytterligare handlingar som skall fogas till ansökan. *Lag (1999:602)*

5 § En försäkringsgivare från tredje land ska beviljas koncession och dess företrädare ska godkännas, om ansökan uppfyller de krav som ställs i 4 § och

1. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,
2. den som kommer att ha ett sådant kvalificerat innehav i en försäkringsgivare som avses i 1 kap. 9 i § försäkringsrörelselagen (1982:713) bedöms lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av en försäkringsgivare, och
3. den som avses vara företrädare för försäkringsgivaren eller, i de fall där företrädaren är en juridisk person, vara dess ombud har tillräckliga insikter och erfarenheter för att delta i ledningen hos en försäkringsgivare och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen enligt första stycket 2 av om en innehavare är lämplig ska dennes anseende och kapitalstyrka beaktas. Det ska också beaktas om det finns skäl att anta att

1. innehavaren kommer att motverka att försäkringsgivarens verksamhet drivs på ett sätt som är förenligt med kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten, eller
2. innehavet har samband med eller kan öka risken för
 - a) penningtvätt enligt 1 kap. 5 § 6 lagen (2009:62) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, eller
 - b) brott enligt 2 § 2, 3 § eller 4 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, såvitt avser brott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Koncession får inte vägras av det skälet att det inte behövs någon ytterligare försäkringsgivare.

Koncession beviljas tills vidare eller, om det finns särskilda omständigheter, för bestämd tid, högst tio år, och därutöver till det löpande räkenskapsårets slut.

Koncession ska meddelas i enlighet med den indelning som anges i 2 kap. 3 a och 3 b §§ försäkringsrörelselagen. *Lag (2009:355)*

5 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om indelning i försäkringsklasser när det gäller koncession för återförsäkring. *Lag (2008:101)*

6 § Vid ändring av en beviljad koncession och vid förlängning av en koncession, som har beviljats för bestämd tid, gäller bestämmelserna i 4 och 5 §§ i tillämpliga delar.

Ansökan om förlängning av en koncession skall lämnas in till Finansinspektionen senast sex månader före utgången av den löpande koncessionen. *Lag (1999:226)*

7 § har upphävts genom lag (1999:226).

8 § Utses en ny företrädare för en försäkringsgivare från tredje land skall denne efter ansökan av försäkringsgivaren godkännas av Finansinspektionen, om den nya företrädaren uppfyller de krav som ställs på företrädare i denna lag. Inspektionen får meddela närmare föreskrifter om den utredning som skall fogas till ansökningen.

9 § När en försäkringsgivare från tredje land som fått koncession enligt 5 § har börjat sin verksamhet i Sverige skall försäkringsgivarens företrädare genast underrätta Finansinspektionen om detta.

Marknadsföring av försäkringar

10 § Finansinspektionen skall efter ansökan av en försäkringsgivare från tredje land lämna tillstånd till verksamhet enligt 1 § andra stycket, om den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven i denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten. Inspektionen får meddela närmare föreskrifter om den utredning som skall fogas till ansökan om tillstånd.

Om det inte längre finns förutsättningar för tillstånd enligt första stycket får Finansinspektionen förklara tillståndet förverkat. *Lag (1999:602)*

5 kap. Solvenskrav och bedrivande av verksamheten

Deposition

1 § En försäkringsgivare från tredje land ska som säkerhet för försäkringsrörelse i Sverige deponera värdehandlingar i en bank eller ett kreditmarknadsföretag på det sätt och under de villkor som Finansinspektionen bestämmer. Depositionen ska bestå av sådana värdehandlingar som Finansinspektionen har godtagit som säkerhet.

Innan koncession söks i Sverige ska försäkringsgivaren deponera värdehandlingar till ett värde som motsvarar 300 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde då ansökningen om koncession lämnades in till Finansinspektionen. *Lag (2008:101)*

2 § Medan verksamheten pågår skall depositionen

1. för skadeförsäkring inom åtta månader efter utgången av varje räkenskapsår uppgå till ett belopp som motsvarar bruttopremieinkomsten under räkenskapsåret, dock lägst till ett belopp som motsvarar 300 gånger det basbelopp enligt lagen om allmän försäkring som gällde vid räkenskapsårets utgång,
2. för livförsäkring varje räkenskapsår uppgå till ett belopp som motsvarar 300 gånger det basbelopp enligt lagen om allmän försäkring som gällde vid räkenskapsårets utgång.

3 § Finansinspektionen får bestämma att depositionen får efter vad som är skäligt med hänsyn till rörelsens omfattning och beskaffenhet göras med ett lägre belopp än det som anges i 1 § andra stycket och 2 §. Sådant beslut får inspektionen återkalla om det finns skäl till det.

Överskrider det sammanlagda belopp som en försäkringsgivare deponerat för skadeförsäkring väsentligt den premieinkomst som anges i 2 § 1, får Finansinspektionen medge försäkringsgivaren att få ut det överskjutande beloppet, om detta inte hänförs sig till en deposition enligt 1 § andra stycket.

Bestämmelser om att Finansinspektionen i vissa fall får medge undantag från skyldigheten att deponera finns i 16 och 18 §§.

4 § Tillgångar som en försäkringsgivare från tredje land har deponerat enligt 1–3 §§ får användas endast för betalning av sådana på försäkringsavtal grundade skulder som hänförs sig till försäkringsgivarens försäkringsrörelse i Sverige. *Lag (2008:101)*

Grundläggande krav för försäkringsrörelsen

4 a § Försäkringsgivare från tredje land skall bedriva sin försäkringsrörelse i Sverige med en för rörelsens omfattning och beskaffenhet tillfredsställande soliditet, likviditet och kontroll över försäkringsrisker, placeringsrisker och rörelserisker, så att åtagandena mot försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna kan fullgöras. *Lag (1999:602)*

Försäkringstekniska avsättningar m.m.

5 § En försäkringsgivare från tredje land ska för sin försäkringsrörelse i Sverige redovisa försäkringstekniska avsättningar och utjämningsreserv för förlusttäckning enligt 12 kap. 9 a § försäkringsrörelselagen (1982:713). En försäkringsgivarens försäkringstekniska avsättningar ska motsvara de belopp som behövs för att försäkringsgivaren

vid varje tidpunkt ska kunna uppfylla alla åtaganden som skäligen kan förväntas uppkomma på grund av ingångna försäkringsavtal. De försäkringstekniska avsättningarna ska motsvara försäkringsgivarens ansvarighet för

1. försäkringsfall, förvaltningskostnader och andra kostnader under resten av avtalsperioden för löpande försäkringar i skadeförsäkringsrörelse (ej intjänade premier och kvardröjande risker) respektive livförsäkringsrörelse (livförsäkringsavsättning),
2. inträffade oreglerade försäkringsfall, kostnader för regleringen av dessa samt återbäring som förfallit till betalning men inte betalats ut (oreglerade skador),
3. sådan återbäring som är garanterad i nominella eller reala belopp (garanterad återbäring) och som inte omfattas av 1 eller 2,
4. sådan återbäring inom livförsäkringsrörelse som är villkorad av värdeförändringar på tillgångar eller av ett visst försäkringstekniskt resultat som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade står risken för (villkorad återbäring), och
5. fondförsäkringar som försäkringstagarna eller andra ersättningsberättigade bär placeringsrisken för (fondförsäkringsåtaganden där försäkringstagaren bär placeringsrisken).

Ansvarar flera försäkringsgivare solidariskt för en försäkring, ska endast den del av försäkringen som enligt avtal mellan försäkringsgivarna belöper på en enskild försäkringsgivare beaktas vid beräkningen av den försäkringsgivarens försäkringstekniska avsättningar.

Avsättning för oreglerade skador ska beräknas särskilt för varje försäkringsfall. För skadeförsäkringsrörelse får statistiska metoder användas om de leder till en tillräcklig avsättning med beaktande av skadornas art.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om de försäkringstekniska avsättningarnas innehåll och beräkning.

Vid beräkning av avsättning för ej intjänade premier och kvardröjande risker respektive livförsäkringsavsättning gäller 7 kap. 2 § försäkringsrörelselagen. *Lag (2008:101)*

6 § Försäkringsgivare från tredje land skall upprätta och följa försäkringstekniska riktlinjer. Företrädaren skall fastställa riktlinjerna, se till att de följs och fortlöpande pröva om de behöver ändras.

De försäkringstekniska riktlinjerna skall innehålla principerna för

1. hur premier bestäms,
2. beräkning av försäkringstekniska avsättningar,
3. återköp och belåning av försäkringar,
4. fördelning av återbäring till försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade, samt
5. hur soliditeten i sekundäretableringen skall tillgodoses.

De försäkringstekniska riktlinjerna skall kompletteras med ett försäkringstekniskt beräkningsunderlag. Underlaget skall innehålla de antaganden som behövs för att beräkna

1. premier, försäkringstekniska avsättningar, tekniska återköpsvärden och belåningsvärden,
2. fördelningen av återbäring, samt
3. soliditetsreserver.

Om det med hänsyn till försäkringarnas beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning att upprätta ett sådant beräkningsunderlag får försäkringsgivaren helt eller delvis avstå från att upprätta det. *Lag (1999:602)*

7 § Premier för livförsäkringar skall grundas på antaganden om dödlighet och andra riskmått, räntesats samt driftskostnader som var för sig är betryggande. En avvikelse får ske om den är försvarlig med hänsyn till försäkringsgivarens ekonomiska situation.

Lag (1999:602)

8 § De försäkringstekniska avsättningarna och utjämningsreserven för kreditförsäkring enligt 5 § ska täckas med tillgångar på det sätt som gäller för skuldtäckning enligt 7 kap. 9 § första, tredje och fjärde styckena, 9 a–10 c, 10 e, 10 f och 13 §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser.

När de försäkringstekniska avsättningarna ska täckas, får depositionen enligt 1–3 §§ räknas in under förutsättning att depositionen dels består av värdehandlingar som får användas för skuldtäckning med tillämpning av bestämmelserna i första stycket, dels inte har beaktats enligt 12 § första stycket fjärde meningen.

De tillgångar som används för skuldtäckning ska finnas i Sverige. *Lag (2008:101)*

8 a § Premier för fondförsäkringar skall placeras i andelar i sådana till försäkringen anknutna fonder som försäkringstagaren från tid till annan bestämmer. Försäkringsgivaren får begränsa antalet fonder i vilka premier får placeras.

Utdelning och ersättning vid inlösen av sådana andelar får endast användas för förvärv av nya andelar i anknutna fonder och för utbetalning eller betalning av kostnader enligt försäkringsavtalet. *Lag (1999:602)*

Försäkring

9 § Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land skall se till att sådana placementsriktlinjer som anges i 7 kap. 10 g § försäkringsrörelselagen (1982:713) upprättas och följs samt fortlöpande pröva om de behöver ändras.

Företrädaren skall se till att livförsäkringstagarna och de som erbjuds att teckna en livförsäkring hos försäkringsgivaren informeras om det huvudsakliga innehållet i riktlinjerna, om det inte med hänsyn till försäkringens särskilda beskaffenhet eller av annat särskilt skäl saknas anledning till sådan information. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna information och om vilka försäkringar som inte skall omfattas av informationskyldigheten. *Lag (1999:602)*

10 § Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land skall föra ett register som vid varje tidpunkt visar de tillgångar som används för skuldtäckning och tillgångarnas värde.

Om en tillgång som antecknas i registret har upplåtits med sådan rätt att dess fulla värde inte kan utnyttjas för skuldtäckning, skall detta antecknas i registret.

11 § Förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979) följer med en fordran som

1. grundas på försäkringsavtal, eller
2. avser återbetalning av premier för att ett försäkringsavtal inte har kommit till stånd eller har upphört att gälla.

Förmånsrätten omfattar de tillgångar som finns upptagna i det register som anges i 10 §, när en försäkringsgivare från tredje land försätts i konkurs eller när utmätning äger rum eller särskild administration träder in.

Fordran grundad på avtal om återförsäkring har förmånsrätt efter annan fordran som avses i första stycket. *Lag (2005:1054)*

Solvenskrav

12 § En försäkringsgivare från tredje land ska, utöver de tillgångar som innehas för skuldtäckning enligt 8 §, vid varje tidpunkt ha en tillräcklig kapitalbas. Kapitalbasens storlek ska fastställas på grundval av den försäkringsrörelse som försäkringsgivaren bedriver i Sverige. Kapitalbasen ska när verksamheten bedrivs minst uppgå till en nivå som beräknas med utgångspunkt i verksamhetens art och omfattning (solvensmarginal). Kapitalbasen får dock inte understiga ett minimibelopp (garantibelopp). Tillgångar som en försäkringsgivare deponerat i bank eller kreditmarknadsföretag enligt 1–3 §§ ska beaktas vid bedömning av om kravet på garantibelopp är uppfyllt, dock högst till ett belopp som motsvarar hälften av det minsta beloppet för garantibeloppet.

De poster som ingår i kapitalbasen ska till ett belopp som minst motsvarar solvensmarginalen finnas i ett land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Dessa poster ska till ett belopp som minst motsvarar en tredjedel av solvensmarginalen finnas i Sverige.

Bestämmelser om att Finansinspektionen i enskilda fall får besluta om undantag från bestämmelserna om beräkning av solvensmarginalen och lokalisering av tillgångar finns i 16–18 §§. *Lag (2008:101)*

13 § Kapitalbasen för skadeförsäkring får omfatta de poster som framgår av 7 kap. 24 och 24 a §§ försäkringsrörelselagen (1982:713). För skadeförsäkring och återförsäkring beräknas solvensmarginalen enligt 7 kap. 25 § i den lagen. För direkt skadeförsäkring beräknas garantibeloppet till hälften av det belopp som krävs enligt 7 kap. 27 § samma lag. *Lag (2008:101)*

14 § Kapitalbasen för livförsäkring får omfatta de poster som framgår av 7 kap. 22 och 24 a §§ samt 26 § femte stycket försäkringsrörelselagen (1982:713). För direkt livförsäkring beräknas solvensmarginalen enligt 7 kap. 23 § samma lag. Garantibeloppet för livförsäkring och återförsäkring av skadeförsäkring ska motsvara hälften av det belopp som krävs enligt 7 kap. 26 § försäkringsrörelselagen. En tredjedel av solvensmarginalen eller av garantibeloppet, om det är större, ska motsvaras av poster som anges i 7 kap. 22 § första stycket 1–3 samma lag. *Lag (2008:101)*

Tystnadsplikt

15 § Uppgift om genetisk undersökning eller genetisk information som avser en enskild person får inte behörigen röjas.

I det allmännas verksamhet tillämpas i stället bestämmelserna i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). *Lag (2009:469)*

Verksamhet i flera EES-länder

16 § Om en försäkringsgivare från tredje land har ansökt om tillstånd att driva verksamhet genom agentur eller filial i ett eller flera länder som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, får Finansinspektionen efter ansökan medge försäkringsgivaren följande undantag, som endast kan medges samtidigt:

1. Den del av depositionen enligt 1 § som skall beaktas enligt 12 § första stycket femte meningen behöver försäkringsgivaren inte deponera i mer än ett av dessa EES-länder.
2. Vid beräkning av solvensmarginalen skall hänsyn tas till försäkringsgivarens verksamhet genom agenturer eller filialer i de andra EES-länderna.
3. De tillgångar som motsvarar garantibeloppet får finnas i ett annat av dessa EES-länder.

17 § I ansökan skall försäkringsgivaren ange vilket lands behöriga myndighet som skall ha tillsyn över den samlade soliditeten hos agenturerna eller filialerna och varför denna myndighet valts. Depositionen skall göras i det landet.

18 § Ett medgivande får lämnas endast om samtliga behöriga myndigheter hos vilka försäkringsgivaren ansökt om undantag tillstyrker ansökan. Om försäkringsgivaren har angett någon annan myndighet än Finansinspektionen, gäller medgivandet från det att den utländska myndigheten har underrättat Finansinspektionen om att myndigheten kommer att kontrollera försäkringsgivarens soliditet även beträffande försäkringsgivarens verksamhet i Sverige. Finansinspektionen skall till myndigheten lämna de uppgifter som denna behöver för kontrollen.

Om en behörig myndighet i något av de länder som avses i 16 § första stycket begär det, skall Finansinspektionen återkalla medgivandet.

Aktuarie

19 § En försäkringsgivare från tredje land skall utföra försäkringstekniska beräkningar och utredningar under ledning av en eller flera aktuarier. I fråga om aktuarierna gäller 8 kap. 18 § första och andra styckena försäkringsrörelselagen (1982:713).

Finansinspektionen skall, om det behövs, förordna en eller flera aktuarier som tillsammans med försäkringsgivarens aktuarie skall utföra de uppgifter som avses i första stycket. Inspektionen skall utfärda en instruktion för sådan aktuarie. Aktuarier har rätt att få arvode av försäkringsgivaren. Arvodets storlek bestäms av inspektionen. *Lag (1999:602)*

6 kap. Tillsyn över försäkringsgivare från tredje land

1 § Finansinspektionen ska ha tillsyn över den verksamhet som försäkringsgivare från tredje land bedriver i Sverige. Inspektionen ska utöva tillsyn över att verksamheten bedrivs i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar försäkringsgivarens näringsverksamhet. Inspektionen ska ha ett nära samarbete med andra länders behöriga myndigheter och Europeiska gemenskapernas kommission. *Lag (2008:101)*

Försäkring

2 § Koncession som beviljats för en försäkringsgivare från tredje land skall förklaras förverkad om

1. försäkringsgivaren inte har börjat sin verksamhet inom ett år från det koncessionen beviljades eller inom samma tid förklarat sig avstå från koncessionen eller
2. försäkringsgivaren under längre tid än sex månader inte drivit verksamhet.

Frågor om förverkande av koncession prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen. *Lag (1999:226)*

3 § Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land skall utan anmaning lämna Finansinspektionen

1. en redogörelse för försäkringsgivarens verksamhet i Sverige för varje räkenskapsår, enligt formulär som fastställs av inspektionen,
2. ett intyg för varje räkenskapsår om att försäkringsgivarens deposition motsvarar kraven i 5 kap. 1–3 §§,
3. försäkringstekniska riktlinjer för livförsäkring eller en ändring i riktlinjerna senast när de börjar användas,
4. uppgifter om de tvångsmedel som den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens hemland har tillgripit mot försäkringsgivaren, samt
5. meddelande om ändring av försäkringsgivarens firma.

Till de försäkringstekniska riktlinjerna eller de ändrade försäkringstekniska riktlinjerna skall fogas en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för försäkringsgivaren samt för försäkringstagarna och andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om uppgiftsskyldigheten enligt första och andra styckena. *Lag (1999:602)*

4 § Företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om försäkringsgivaren och dennes verksamhet här i landet som inspektionen begär.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka upplysningar en försäkringsgivare från tredje land skall lämna till inspektionen enligt första stycket. *Lag (1999:602)*

5 § Finansinspektionen kan förelägga företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land att lämna inspektionens de uppgifter som avses i 3 och 4 §§.

6 § Finansinspektionen har rätt att granska den verksamhet som en försäkringsgivare från tredje land bedriver i Sverige. Företrädaren skall hålla tillgångar, räkenskaper och andra handlingar tillgängliga för granskning.

Finansinspektionen kan förordna en särskild sakkunnig för granskningen. Dennes arvode fastställs av inspektionen. Arvodet skall betalas av försäkringsgivaren på det sätt som inspektionen bestämmer.

7 § Skyldighet enligt 4 och 6 §§ att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning gäller även för

1. styrelsen och den verkställande direktören eller motsvarande organ i företag vars verksamhet här i landet uteslutande skall vara att biträda försäkringsgivare från tredje land eller som en sådan försäkringsgivare har ett bestämmande inflytande i, samt
2. ordföranden och den verkställande direktören eller motsvarande befattningshavare i skaderegleringsnämnd, villkorsnämnd eller annat liknande organ, som här i landet biträder en försäkringsgivare från tredje land i dennes rörelse.

Ingripande och sanktioner

8 § Finansinspektionen får i fråga om den verksamhet som en försäkringsgivare från tredje land bedriver här i landet meddela de erinringar som inspektionen anser är nödvändiga.

Finansinspektionen skall förelägga försäkringsgivaren eller dennes företrädare att vidta rättelse om inspektionen finner att

1. avvikelser skett från denna lag eller någon annan författning som reglerar försäkringsgivarens näringsverksamhet,
2. de försäkringstekniska riktlinjerna, beräkningsunderlaget och placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaftenheten av försäkringsgivarens rörelse,
3. ett belopp som deponerats i bank eller kreditmarknadsföretag enligt 5 kap. 1–3 §§ minskats genom att värdehandlingarna sjunkit avsevärt i värde eller av annan anledning, eller
4. försäkringsgivarens företrädare eller, om företrädaren är en juridisk person, försäkringsgivarens ombud inte uppfyller de krav som anges i 4 kap. 5 § första stycket 3. *Lag (2004:436)*

9 § Finansinspektionen skall förelägga en försäkringsgivare från tredje land att upprätta och för godkännande överlämna

1. en finansiell saneringsplan om Finansinspektionen bedömer att försäkringstagnans rättigheter hotas,
2. en saneringsplan för att återställa en tillfredsställande finansiell ställning, om försäkringsgivarens kapitalbas understiger solvensmarginalen enligt 7 kap. 23 eller 25 § försäkringsrörelselagen (1982:713), eller
3. en finansieringsplan för att skyndsamt återställa kapitalbasen, om den understiger de nivåer som anges i 5 kap. 12–14 §§, eller om garantibeloppet för en livförsäkringsrörelse inte har sådan sammansättning som anges i 5 kap. 12 § andra stycket.

Skyldigheten att upprätta saneringsplan eller finansieringsplan enligt första stycket gäller inte om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten. Om den utländska myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet förbjuder försäkringsgivaren att helt eller delvis förfoga över sina tillgångar skall, på begäran av myndigheten, Finansinspektionen vidta samma åtgärder beträffande försäkringsgivarens tillgångar i Sverige. Finansinspektionen får besluta hur verksamheten skall drivas efter ett sådant beslut av den utländska myndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer skall meddela föreskrifter om innehållet i den finansiella saneringsplan som anges i första stycket 1.

Lag (2003:511)

10 § Om ett föreläggande enligt 8 eller 9 § inte har följts inom den bestämda tiden och det förhållande som orsakat anmärkningen inte heller på något annat sätt har rättats till, skall Finansinspektionen, i fall som är av principiell betydelse eller av särskild vikt, anmäla detta till regeringen. *Lag (1999:226)*

11 § Finansinspektionen får förbjuda en försäkringsgivare från tredje land att förfoga över sina tillgångar i Sverige eller begränsa dennes förfoganderätt över tillgångarna, om

1. försäkringsgivaren inte följer gällande bestämmelser om skuldteckning,
2. försäkringsgivarens kapitalbas understiger en tredjedel av solvensmarginalen eller inte uppfyller gällande krav på garantibelopp,
3. försäkringsgivarens kapitalbas understiger solvensmarginalen och det finns särskilda skäl att anta att försäkringsgivarens finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats, eller
4. det bedöms vara nödvändigt för att skydda de försäkrades intressen vid ett beslut om förverkande av försäkringsgivarens koncession.

Försäkring

Finansinspektionen får besluta hur verksamheten skall bedrivas efter ett sådant beslut som avses i första stycket.

Om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och någon annan myndighet än Finansinspektionen har tillsyn över soliditeten, skall inspektionen underrätta den behöriga myndighet som kontrollerar försäkringsgivarens soliditet innan inspektionen vidtar åtgärder.

Om försäkringsgivaren driver verksamhet i ett annat land som tillhör Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller har tillgångar placerade där, skall Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det landet om beslut som fattats i enlighet med första stycket och, om det behövs, begära att den behöriga myndigheten i samarbete med inspektionen vidtar motsvarande åtgärder.

12 § Om en företrädare för en försäkringsgivare från tredje land avsäger sig sitt uppdrag, om fullmakten återkallas eller om företrädaren av annan anledning inte kan utöva sitt uppdrag, skall Finansinspektionen förordna ett tillfälligt ombud att sköta sysslan tills försäkringsgivaren har utsett en ny företrädare som inspektionen har godkänt eller tills den ordinarie företrädaren åter kan utöva sitt uppdrag. Intill dess att förordnandet har kungjorts får försäkringstagare sätta in förfallna försäkringspremier hos Finansinspektionen med samma verkan som om de blivit inbetalda till försäkringsgivaren.

13 § En koncession för en försäkringsgivare från tredje land kan förklaras förverkad om försäkringsgivaren

1. inte längre uppfyller kraven för koncession,
2. inte inom angiven tid har fullföljt en plan som har godkänts enligt 9 § första stycket 2 eller 3 eller
3. på annat sätt allvarligt åsidosätter gällande bestämmelser för verksamheten.

Om försäkringsgivaren medgetts undantag enligt 5 kap. 16 § och försäkringsgivarens auktorisation förklarats förverkad av en utländsk myndighet som kontrollerar dennes soliditet, skall Finansinspektionen vidta de åtgärder som behövs. Om skälet till att auktorisationen förklarats förverkad är att försäkringsgivarens soliditet är otillräcklig, skall försäkringsgivarens koncession i Sverige genast förklaras förverkad.

Om försäkringsgivaren försatts i konkurs eller om beslut fattats om att bolaget skall träda i tvångslikvidation, skall försäkringsgivarens auktorisation förklaras förverkad.

Frågor om förverkande av koncession prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av särskild vikt prövas dock av regeringen. Regeringens prövning sker efter anmälan av inspektionen. *Lag (2005:1054)*

14 § Finansinspektionen skall anmäla beslut om förverkande av koncession för en försäkringsgivare från tredje land till de behöriga myndigheterna i de länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsgivaren bedriver verksamhet. Inspektionen får i samband med detta begära att en sådan myndighet i samarbete med inspektionen vidtar de åtgärder som behövs för att skydda de försäkrades intressen.

7 kap. Avslutande av verksamheten

1 § Om en försäkringsgivare från tredje land avser att upphöra med sin försäkringsrörelse i Sverige, skall försäkringsgivaren ansöka om återkallelse av koncessionen. Sådan ansökan prövas av Finansinspektionen. Ärenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen. *Lag (1999:226)*

2 § Om en försäkringsgivare från tredje land upphör att driva försäkringsrörelse i Sverige, skall försäkringsgivaren utfärda fullmakt för ett ombud att ta emot stämning för försäkringsgivaren och i övrigt företräda försäkringsgivaren i fråga om redan meddelade försäkringar.

Försäkringsgivaren skall anmäla ett ombud som avses i första stycket till Finansinspektionen för godkännande. Till ansökan skall fogas fullmakt för ombudet. Inspektionen får förordna ett tillfälligt ombud för tiden innan försäkringsgivaren lämnar in en sådan anmälan. Inspektionen skall genast införa kungörelse enligt 10 kap. 1 § 8 om godkännandet eller förordnandet. Till dess att en sådan kungörelse har införts får en försäkringstagare sätta in förfallna försäkringspremier hos inspektionen med samma verkan som om de har betalats till försäkringsgivaren.

3 § När en försäkringsgivare från tredje land visar att de skulder som avses i 5 kap. 4 § har betalats eller försäkringsgivaren på annat sätt lagligen befriats från betalningsskyldigheten har försäkringsgivaren rätt att med Finansinspektionens samtycke få tillbaka de tillgångar som enligt 5 kap. 1–3 §§ har ställts som säkerhet.

Särskild administration

4 § Om koncessionen för en försäkringsgivare från tredje land att meddela livförsäkring i Sverige förklaras förverkad, skall en särskild administration träda in för att ta till vara livförsäkringstagarnas rätt. Finansinspektionen skall förvalta administrationsboet.

Finansinspektionen skall genast för livförsäkringstagarnas räkning ta hand om samtliga tillgångar i vilka de har förmånsrätt enligt 4 a § förmånsrättslagen (1970:979). Härmed övergår alla försäkringsgivarens rättigheter och skyldigheter på grund av livförsäkringsavtalen på administrationsboet. Har livförsäkringarna återförsäkrats, gäller samma sak försäkringsgivarens rättigheter och skyldigheter på grund av återförsäkringarna.

Så snart administrationen har inträtt skall Finansinspektionen låta värdera de omhändertagna tillgångarna. Inspektionen skall vidare låta beräkna det belopp som de försäkringstekniska avsättningarna för livförsäkring uppgår till. Administrationsboet har fordringsrätt hos försäkringsgivaren för det belopp med vilket värdet av tillgångarna understiger de försäkringstekniska avsättningarna för livförsäkring, ökade med en tjugodel.

5 § De försäkringar som enligt 4 § tagits över av administrationsboet skall om möjligt överlätas till en eller flera försäkringsgivare med koncession för livförsäkring som är

1. ett svenskt försäkringsbolag, eller
2. en utländsk försäkringsgivare som har koncession i Sverige eller är auktoriserad i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 § Om Finansinspektionen anser att ett anbud om att ta över försäkringsbestånd bör antas, skall inspektionen kungöra anbudets innehåll enligt 10 kap. 1 § 9 och i övrigt på ett ändamålsenligt sätt. Kungörelsen skall innehålla föreläggande för försäkringstagarna att inom en bestämd tid, minst en månad efter kungörelsens utfärdande, hos in-

spektionen anmäla om de har något att invända mot anbudet. Även den som inte är försäkringstagare men som har förvärvat rätt på grund av en försäkring skall få möjlighet att framföra invändningar.

Om det i ett bestånd som skall överlåtas ingår åtaganden som skall fullgöras utomlands, skall Finansinspektionen innan anbudet antas ge de behöriga myndigheterna i det land där åtagandena skall fullgöras möjlighet att yttra sig. Finansinspektionen får pröva anbudet när de behöriga myndigheterna yttrat sig eller, om de inte yttrat sig, tre månader från det att myndigheten mottog meddelandet.

7 § Finansinspektionen ska anta ett anbud om övertagande av försäkringsbestånd om

1. den övertagande försäkringsgivaren har den kapitalbas som krävs sedan överlåtelsen beaktats och hänsyn tagits till sådant undantag som i ett enskilt fall kan ha beslutats i enlighet med 5 kap. 16 §, och
2. behörig myndighet i det land där åtagandet ska fullgöras, samtycker till överlåtelsen eller inte har yttrat sig.

Försäkring

Saknar den övertagande försäkringsgivaren koncession att driva verksamhet i Sverige, ska kapitalbasen intygas av behörig myndighet. Med behörig myndighet avses i detta fall den behöriga myndigheten i det EES-land som övervakar försäkringsgivarens soliditet.

Finansinspektionens beslut att anta ett anbud ska kungöras enligt 10 kap. 1 § 10. När ett sådant beslut kungörs, övergår ansvaret för det överlåtna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. Genom denna försäkringsgivares försorg ska samtliga försäkringstagare och de personer som förvärvat rätt på grund av en försäkring underrättas om överlåtelsen och de eventuella ändringar i villkoren som den medför. Finansinspektionen beslutar i enskilda fall på vilket sätt underrättelsen ska lämnas.

Om det i ett bestånd av försäkring som överlåtit ingår åtaganden som ska fullgöras i ett annat EES-land, ska Finansinspektionen offentliggöra den godkända överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, behöver inspektionen inte offentliggöra beslutet där. *Lag (2008:101)*

8 § Om Finansinspektionen inte överlåtit försäkringsbeståndet enligt 5 § inom ett år från det att administrationen trädde in, får tillgångarna säljas och medlen fördelas mellan försäkringstagarna.

9 § Om det vid överlåtelse av försäkringarna enligt 5 § eller annars har uppstått ett överskott, skall detta i första hand användas till att betala kostnaden för administrationen samt till sådana avgifter som avses i 10 kap. 9 § och som inte betalats. Återstoden skall överlämnas till den försäkringsgivare vars försäkring varit föremål för administrationen.

10 § Av de livförsäkrings- och återbäringsbelopp som förfallit till betalning innan koncessionen för en försäkringsgivare från tredje land har förklarats förverkad, skall så mycket betalas ut som skulle ha betalats om koncessionen inte förklarats förverkad.

Av de livförsäkrings- eller återbäringsbelopp som förfaller till betalning under administrationstiden får innan administrationen avslutats endast så mycket betalas ut som Finansinspektionen anser att det är möjligt att betala ut utan att övriga livförsäkringstagares rätt försämrats. Detta skall även tillämpas i fråga om återköp av försäkringar eller beläning av försäkringsbrev hos försäkringsgivaren. Skulle det efteråt visa sig att ett för stort belopp har betalats ut, skall återbetalning inte ske.

Allmänna bestämmelser

11 § Om en försäkringsgivare från tredje land i annat fall än enligt 4 § första stycket upphör att driva livförsäkringsrörelse i Sverige, är försäkringsgivaren ändå skyldig att på det sätt som anges i 5 kap. 8–10 §§ redovisa tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna för redan meddelade livförsäkringar. Ett ombud som har

utsetts av försäkringsgivaren enligt 2 § är skyldig att fullgöra de uppgifter enligt 5 kap. 10 § och 6 kap. 3–4 och 6 §§, som förut har varit företrädares skyldighet. Om inte tillgångar som motsvarar de försäkringstekniska avsättningarna redovisas eller om det av annat skäl finns anledning att anta att livförsäkringstagarnas rätt på grund av försäkringsavtalen äventyras, skall Finansinspektionen besluta om administration enligt 4 §. Om de tillgångar som avsatts till redovisning anses otillräckliga får dock beslut om administration inte meddelas, förrän Finansinspektionen har förelagt försäkringsgivaren att fylla bristen och denna inte täckts inom fyra veckor efter ett sådant föreläggande. Om i ett sådant fall administration inträder, skall bestämmelserna i 4 § första stycket om upphörandet av försäkringsgivarens rätt att driva livförsäkringsrörelse här i landet i stället avse meddelandet av beslut om administration.

12 § En försäkringsgivare från tredje land vars koncession återkallats eller förverkats får inte meddela nya försäkringar här i landet. Under administrationstiden får dock sådana nya livförsäkringar meddelas som har samband med tidigare ingångna försäkringsavtal.

Gemensamma bestämmelser för utländska försäkringsgivare och tjänstepensionsinstitut

8 kap. Marknadsföring m.m.

1 § Företrädares för en utländsk försäkringsgivare skall övervaka att försäkringsgivaren i sin verksamhet i Sverige iakttar god försäkringsstandard. I fråga om en försäkringssammanslutning skall försäkringsgivaren övervaka att verksamhet för att anskaffa försäkringar bedrivs i enlighet med en sådan standard. *Lag (1999:602)*

1 a § Information till försäkringstagare och dem som erbjuds att teckna en försäkring skall vara anpassad efter försäkringens art och tydligt visa försäkringens villkor och värdeutveckling. Även andra ersättningsberättigade på grund av försäkringar skall ges den information de behöver. I fråga om tjänstepensionsförsäkring skall informationen innehålla uppgifter om försäkringsgivaren och dennes verksamhet samt om de överenskommelser som ligger till grund för försäkringarna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som en försäkringsgivare skall lämna till försäkringstagarna, andra ersättningsberättigade på grund av försäkringarna och till dem som erbjuds att teckna en försäkring hos försäkringsgivaren. *Lag (2005:1123)*

1 b § De personer, vilkas pensioner tryggas av ett utländskt tjänstepensionsinstitut, skall ges den information som behövs om institutet och dess verksamhet samt om tjänstepensionerna och de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna. Även de som erbjuds att ingå avtal om tjänstepension skall ges sådan information.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som ett utländskt tjänstepensionsinstitut skall lämna. *Lag (2005:1123)*

2 § En utländsk försäkringsgivare skall i alla meddelanden till allmänheten nämna sin organisationsform och sitt hemland. *Lag (1999:602)*

3 § Ett försäkringsbrev skall innehålla uppgifter både om de allmänna försäkringsvillkoren och om de särskilda villkor som gäller för den försäkring som avses i brevet.

4 § En utländsk försäkringsgivare får inte förespegla framtida återbäring som saknar grund i försäkringsavtalet. *Lag (1999:602)*

5 § På begäran av den som i egenskap av försäkringsombud eller på liknande sätt biträdd en utländsk försäkringsgivare skall Finansinspektionen utfärda ett intyg över verksamhetens omfattning och innehåll, om intyget behövs för att den som biträdd försäkringsgivaren skall få driva liknade verksamhet i ett annat land som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Försäkringsgivaren och den som begär intyg skall lämna inspektionen de upplysningar som behövs för att inspektionen skall kunna fullgöra denna skyldighet. *Lag (1999:602)*

9 kap. Överlåtelse av försäkringsbestånd

1 § En utländsk försäkringsgivare (överlåtande försäkringsgivare) som driver verksamhet enligt denna lag kan helt eller delvis överlåta ett bestånd av försäkringar som hör till verksamheten till en svensk eller utländsk försäkringsgivare (övertagande försäkringsgivare) under de förutsättningar som anges i detta kapitel.

Överlåtelse av försäkringsbestånd från EES-försäkringsgivare

2 § När Finansinspektionen av en behörig myndighet i ett annat EES-land ges möjlighet att yttra sig över en fråga om tillstånd till en överlåtelse av ett bestånd av försäkringar, som meddelats i en verksamhet som drivits med stöd av denna lag, skall inspektionen lämna sitt samtycke om

1. försäkringstagarnas rätt inte försämras, och
2. den övertagande försäkringsgivaren har den kapitalbas som krävs sedan överlåtelser beaktats.

Yttrandet enligt första stycket skall lämnas inom tre månader.

3 § Finansinspektionen skall innan den yttrar sig ge de berörda försäkringstagarna och livrättagarna möjlighet att anmäla om de har något att invända mot överlåtelser. Därvid skall vad som föreskrivs om offentliggörande i 15 kap. 4 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) gälla i tillämpliga delar. Om överlåtelser har offentliggjorts på motsvarande sätt i Sverige av en behörig myndighet i den överlåtande försäkringsgivarens hemland, får inspektionen underlåta att offentliggöra ansökan.

Överlåtelse av försäkringsbestånd från försäkringsgivare från tredje land

4 § En försäkringsgivare från tredje land får med Finansinspektionens tillstånd helt eller delvis överlåta sitt försäkringsbestånd som avses i 1 § till en annan försäkringsgivare. Överlåtelse får ske till

1. ett svenskt försäkringsbolag, eller
2. en utländsk försäkringsgivare som har koncession i Sverige eller som är auktoriserad i ett land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 § Ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 4 § skall göras av såväl den överlåtande försäkringsgivaren som den övertagande försäkringsgivaren. Det avtal som träffats om överlåtelser skall fogas till ansökningen. För ansökningen gäller 15 kap. 3 § fjärde stycket och 4 § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713).

6 § Finansinspektionen skall innan tillstånd lämnas enligt 4 § ge den behöriga myndigheten i det land där risker är belägna eller där åtaganden skall fullgöras möjlighet att yttra sig. Finansinspektionen får pröva ansökan om tillstånd att verkställa överlåtelseavtalet sedan myndigheten yttrat sig eller, om den inte yttrat sig, tre månader efter det att den utländska myndigheten mottog meddelandet.

7 § Tillstånd att verkställa överlåtelseavtal som avses i 4 § skall ges om

1. försäkringstagarnas rätt inte försämras,
2. den övertagande försäkringsgivaren har den kapitalbas som krävs sedan överlåtelser beaktats, varvid hänsyn tagits till undantag som kan ha medgivits i enlighet med 5 kap. 16 §, och
3. behörig myndighet i det land, där risker är belägna eller där åtaganden skall fullgöras, samtycker till överlåtelser eller inte har yttrat sig.

Saknar den övertagande försäkringsgivaren koncession att driva försäkringsrörelse i Sverige, skall kapitalbasen intygas av en behörig myndighet. Med behörig myndighet avses i detta fall den behöriga myndigheten i det EES-land som övervakar försäkringsgivarens soliditet.

8 § Sedan Finansinspektionen bifallit ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 5 §, ska inspektionen utan dröjsmål kungöra beslutet enligt 10 kap. 1 § 12. När beslutet kungörs övergår ansvaret för det överlätna försäkringsbeståndet på den övertagande försäkringsgivaren. De försäkringstagare och livräntetagare som berörs av överlåtelsen ska underrättas om den enligt 15 kap. 6 § försäkringsrörelselagen (1982:713).

Om det i ett bestånd av försäkring som överlåtits ingår risker som är belägna i eller åtaganden som ska fullgöras i ett annat EES-land, ska Finansinspektionen offentliggöra den beslutade överlåtelsen i det landet enligt bestämmelserna där. Om överlåtelsebeslutet offentliggörs på motsvarande sätt i det berörda landet, behöver inspektionen inte offentliggöra beslutet där. *Lag (2008:101)*

10 kap. Särskilda bestämmelser

Kungörelse

1 § Finansinspektionen skall i Post- och Inrikes Tidningar kungöra

1. förordnande av ett ombud enligt 3 kap. 6 § fjärde stycket, 8 § eller 6 kap. 12 §,
2. beslut om att förbjuda eller begränsa en utländsk försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstitutts rätt att förfoga över sina tillgångar här i landet enligt 3 kap. 7 § första stycket, 9 § första stycket eller 6 kap. 11 § första stycket,
3. koncession som beviljas en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 5 § första stycket,
4. förlängning av koncession som beviljas en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 6 §,
5. godkännande av en företrädare för en försäkringsgivare från tredje land enligt 4 kap. 5 § första stycket eller 8 §,
6. ändring av firma för en försäkringsgivare från tredje land enligt 6 kap. 3 § första stycket 5,
7. förverkande av koncession enligt 6 kap. 2 eller 13 § eller återkallande av koncession enligt 7 kap. 1 § för en försäkringsgivare från tredje land,
8. godkännande eller förordnande av ett ombud enligt 7 kap. 2 § andra stycket,
9. anbud om övertagande av ett försäkringsbestånd i ett administrationsbo enligt 7 kap. 6 § första stycket,
10. beslut om antagande av anbud enligt 7 kap. 7 § första stycket,
11. ansökan om tillstånd till överlåtelse av försäkringsbestånd enligt 9 kap. 5 §, och
12. tillstånd till överlåtelse enligt 9 kap. 8 § första stycket.

I 7 kap. 7 § fjärde stycket och 9 kap. 8 § andra stycket finns bestämmelser om offentliggörande av vissa överlåtelsebeslut i andra EES-länder. *Lag (2005:1123)*

2 § Det som enligt denna lag har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar skall anses ha kommit till tredje mans kännedom, om det inte av omständigheterna framgår att denne varken kände till eller borde ha känt till det som kungjorts. Innan sådant kungörande skett kan ett förhållande som enligt lagen skall kungöras inte lagligen åberopas mot annan än den som visas ha känt till det.

Otillåten försäkrings- eller tjänstepensionsverksamhet

3 § Om det kan antas att någon driver en verksamhet som omfattas av denna lag, får Finansinspektionen förelägga denne att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs till inspektionen för att den skall kunna bedöma om lagen är tillämplig.

Om Finansinspektionen finner att någon bedriver verksamhet enligt denna lag utan att förutsättningarna enligt 2 kap. 1 § eller 1 a § eller 4 kap. 1 § är uppfyllda, skall inspektionen förelägga denne att inom bestämd tid ändra sin verksamhet enligt inspektionens anvisningar eller upphöra med verksamheten.

Ett föreläggande enligt denna paragraf får riktas såväl mot den utländska försäkringsgivaren eller det utländska tjänstepensionsinstitutet som mot den som här i landet, i syfte att förmå någon att teckna försäkring hos försäkringsgivaren eller ingå av-

tal om tjänstepension med tjänstepensionsinstitutet, är verksam för försäkringsgivarens eller tjänstepensionsinstitutets räkning. Inspektionen skall genast underrätta den behöriga myndigheten i försäkringsgivarens eller tjänstepensionsinstitutets hemland om föreläggandet. *Lag (2005:1123)*

Överklagande av beslut

4 § Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 4 kap. 5 och 6 §§ samt 6 kap. 2 och 13 §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos länsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av länsrättens avgörande. *Lag (1999:226)*

4 §¹ Finansinspektionens beslut att överlämna ett ärende till regeringen för prövning får inte överklagas.

Finansinspektionens beslut enligt 4 kap. 5 och 6 §§ samt 6 kap. 2 och 13 §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande. *Lag (2009:828)*

4 a § Finansinspektionen får bestämma att följande beslut skall gälla omedelbart, nämligen beslut

1. att förbjuda en EES-försäkringsgivare eller ett utländskt tjänstepensionsinstitut att fortsätta med sin marknadsföring eller ingå nya försäkringsavtal eller avtal om tjänstepension,
2. att inskränka en EES-försäkringsgivares eller ett utländskt tjänstepensionsinstituts rätt att förfoga över sina tillgångar enligt 3 kap. 6, 7 eller 9 §,
3. att inte lämna sitt samtycke till en överlåtelse av ett försäkringsbestånd enligt 9 kap. 2 §,
4. att meddela föreläggande, eller
5. om hur verksamheten skall bedrivas enligt 6 kap. 11 § andra stycket. *Lag (2005:1123)*

Vite och straff

5 § Finansinspektionen kan förena ett föreläggande eller förbud enligt denna lag med vite. Har inspektionen förelagt vite skall den utländska försäkringsgivaren eller det utländska tjänstepensionsinstitutet genast skriftligen underrättas om detta.

Finansinspektionen kan vid vite förelägga företrädaren för en försäkringsgivare från tredje land att fullgöra sina skyldigheter enligt denna lag eller andra författningar att sända in behöriga redovisningshandlingar och revisionsberättelser. Följs inte ett sådant vitesföreläggande kan inspektionen döma ut vitet. *Lag (2005:1123)*

6 § Till böter eller fängelse i högst ett år döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet till Finansinspektionen meddelar oriktiga eller vilseledande uppgifter om sådana omständigheter som han är skyldig att lämna uppgift om enligt denna lag.

Allmänna bestämmelser

7 § Om en handling eller utredning, som enligt denna lag skall lämnas till Finansinspektionen, är avfattad på ett främmande språk, skall på begäran en bestyrkt svensk översättning tillhandahållas.

¹ Denna lydelse träder i kraft den 15 februari 2010 enligt lag (2009:828) [red.anm.].

8 § Ett ombud, som enligt 3 kap. 6 § fjärde stycket eller 8 §, 6 kap. 12 § eller 7 kap. 2 § andra stycket förordnats av Finansinspektionen, har rätt att få ersättning av den utländska försäkringsgivaren med det belopp som bestäms av inspektionen.

9 § Regeringen får föreskriva att en utländsk försäkringsgivare som enligt denna lag bedriver verksamhet från en sekundäretablering här i landet skall betala årliga avgifter till Finansinspektionen. Regeringen skall i så fall meddela närmare föreskrifter om hur avgiften skall beräknas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2003:511

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2004.
2. En försäkringsgivare från tredje land som beviljats koncession före den 20 mars 2002 får till den 20 mars 2007 tillämpa äldre bestämmelser i 5 kap. 13 och 14 §§, varvid de äldre bestämmelser i försäkringsrörelselagen som det där hänvisas till skall tillämpas. En sådan försäkringsgivare som vid sistnämnda tidpunkt inte har uppnått föreskriven solvensmarginal får fortsätta att tillämpa dessa äldre bestämmelser längst till den 20 mars 2009, under förutsättning att försäkringsgivaren upprättar och till Finansinspektionen för godkännande överlämnar en plan med de åtgärder som skall vidtas för att uppnå detta krav.

2008:101

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 2008.
2. En försäkringsgivare från tredje land som vid tidpunkten för lagens ikraftträdande driver återförsäkringsrörelse som omfattas av lagen, får fortsätta att driva verksamheten till och med den 1 oktober 2008 eller, om ansökan om koncession inkommit till Finansinspektionen senast vid den tidpunkten, till dess ansökan har prövats slutligt utan att någon koncession har meddelats.

2009:355

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.
2. I fråga om ansökningar om koncession enligt 4 kap. 1 § som har kommit in till Finansinspektionen före lagens ikraftträdande ska äldre bestämmelser gälla. Hänvisningen i 4 kap. 5 § första stycket 2 till 1 kap. 9 a § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) ska då avse den bestämmelsens lydelse före den 1 juli 2009.

2009:469

Denna lag träder i kraft den 30 juni 2009.

2009:828

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Propositioner

<i>SFS 1998:293</i> Prop. 1997/98:141	<i>SFS 1999:226</i> Prop. 1997/98:186	<i>SFS 1999:602</i> Prop. 1998/99:87	<i>SFS 2001:1188</i> Prop. 2001/02:42
<i>SFS 2003:511</i> Prop. 2002/03:94	<i>SFS 2004:436</i> Prop. 2003/04:99	<i>SFS 2005:1054</i> Prop. 2005/06:37	<i>SFS 2005:1123</i> Prop. 2004/05:165
<i>SFS 2006:538</i> Prop. 2005/06:45	<i>SFS 2007:144</i> Prop. 2006/07:41	<i>SFS 2007:337</i> Prop. 2006/07:50	<i>SFS 2008:101</i> Prop. 2007/08:40
<i>SFS 2009:355</i> Prop. 2008/09:155	<i>SFS 2009:469</i> Prop. 2008/09:150	<i>SFS 2009:828</i> Prop. 2008/09:165	

Försäkringsavtalslag (2005:104)

(senast ändrad genom SFS 2008:509)

FÖRSTA AVDELNINGEN Inledande bestämmelser	547
1 kap. Tillämpningsområdet och den tvingande regleringen	547
Lagens tillämpningsområde	547
Definitioner	547
Personförsäkring som tecknas av en arbetsgivare till förmån för en anställd	548
Tvingande bestämmelser	548
En personförsäkring som ingår i en skadeförsäkring	548
ANDRA AVDELNINGEN Individuell skadeförsäkring	549
Konsumentförsäkring	549
2 kap. Information	549
Försäkringsbolagets skyldighet att lämna information	549
Information innan en försäkring meddelas	549
Information när avtal har träffats	549
Information under försäkringstiden och i samband med förnyelse	549
Information om villkorsändring	549
Information om möjligheter till överprövning m.m.	550
Underlåtenhet att lämna information	550
3 kap. Försäkringsavtalet	550
Rätten till försäkring	550
Försäkringstid och ansvarstid	550
Uppsägning till försäkringstidens utgång	550
Förnyelse av försäkringen	550
Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen i samband med förnyelse	551
Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringen i förtid	551
Försäkringsbolagets rätt att säga upp försäkringen i förtid	551
Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen i förtid	551
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	551
4 kap. Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	552
Upplyningsplikten	552
Riskökning	552
När ersättningen inte får sättas ned	552
Framkallande av försäkringsfall	553
Säkerhetsföreskrifter	553
Den försäkrades räddningsplikt	553
Identifikation med den försäkrade	553
Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar	553
Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas	554
Vissa fall av s.k. omfattningsvillkor	554
En personförsäkring som ingår i en konsumentförsäkring	554
5 kap. Premien	554
När premien behöver betalas	554
Uppsägning på grund av dröjsmål med premien	554
Premiebetaltning som begäran om en ny försäkring	555
Tilläggspremie	555
Betaltning genom betaltningförmedlare	555
Återbetaltning av premie	555
Preskription av rätt till premie	555

Försäkring

6 kap. Försäkringsersättningen	555
Allmänt om ersättningen	555
Underförsäkring	555
Dubbelförsäkring	556
Ersättning för räddningskostnader	556
7 kap. Regleringen av försäkringsfall, m.m.	556
Tiden för utbetalning av försäkringsersättning	556
Försummelse att anmäla försäkringsfall, m.m.	556
Preskription av rätt till försäkringsersättning	556
Risken för vissa meddelanden	557
Twist om rätten att teckna eller behålla en försäkring	557
Regressrätt	557
En personförsäkring som ingår i en konsumentförsäkring	557
Företagsförsäkring	557
8 kap. Företagsförsäkring	557
Information	557
Ansvarstid	558
Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringen i förtid	558
Försäkringsbolagets rätt att säga upp försäkringen i förtid	558
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	558
Upplyningsplikten	558
Riskökning	559
Framkallande av försäkringsfall	559
Säkerhetsföreskrifter	559
Den försäkrades räddningsplikt	560
Identifikation med den försäkrade	560
Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar	560
Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas, m.m.	560
Premien	560
Försäkringsersättningen	560
Regleringen av försäkringsfall, m.m.	560
En personförsäkring som ingår i en företagsförsäkring	561
Tredje mans rätt	561
9 kap. Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet	561
Försäkring av tredje mans intresse	561
Direktkrav vid ansvarsförsäkring	562
Otillräckligt försäkringsbelopp vid ansvarsförsäkring	562
TREDJE AVDELNINGEN Individuell personförsäkring	563
10 kap. Information	563
Försäkringsbolagets skyldighet att lämna information	563
Information innan en försäkring meddelas	563
Information när avtal har träffats	563
Information under försäkringstiden och i samband med förnyelse	563
Information om villkorsändring	563
Information vid försäkringsfall	564
Information om möjligheter till överprövning m.m.	564
Underlåtenhet att lämna information	564
11 kap. Försäkringsavtalet	564
Rätten till försäkring	564
Försäkringstid och ansvarstid	565
Uppsägning av en tidsbegränsad försäkring till försäkringstidens utgång	565
Förnyelse av försäkringen	565

	Försäkringstagarens rätt att säga upp eller ändra försäkringen i förtid	565
	Försäkringstagarens rätt till fortsatt försäkring efter återköp ..	565
	Försäkringsbolagets rätt att säga upp eller ändra försäkringen i förtid	566
	Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m. m.	566
	Rätten till försäkringens värde när försäkringen upphör att gälla	566
12 kap.	Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	567
	Upplyningsplikten	567
	Symtomklausuler	568
	Riskökning	568
	Framkallande av försäkringsfall	568
	Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar	568
	Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas	569
	Vissa fall av s. k. omfattningsvillkor	569
13 kap.	Premien	569
	När premien behöver betalas	569
	Uppsägning på grund av dröjsmål med premien	569
	Återupplivning	570
	Underrättelse till annan om dröjsmål med premien	570
	Betalning genom betalningsförmedlare	570
	Riskpremie vid ansvarsfrihet	570
	Preskription av rätt till premie	570
14 kap.	Förfogande över försäkringen	570
	Rätten att göra, ändra och återkalla ett förmånstagarförordnande	570
	Formkrav för ett förmånstagarförordnande	570
	Tolkning av ett förmånstagarförordnande	571
	Förmånstagarförordnandes verkan mot dödsbodelägare	571
	Förmånstagarens förfoganderätt	572
	Försäkringstagarens rätt att föfoga över försäkringen på annat sätt än genom förmånstagarförordnande	572
	Verkan av förfogande till förmån för flera	572
	När ett förmånstagarförordnande förfaller vid överlåtelse	572
	Panthavarens rätt	572
	Förfoganden som är utan verkan	573
	Förlust av rätten till försäkring	573
15 kap.	Förhållandet till borgenärerna	573
	Inledande bestämmelse	573
	Verkan av förmånstagarförordnande m. m.	573
	Utmätning av livförsäkring för försäkringstagarens skulder ..	573
	Återkrav vid försäkringstagarens konkurs, m. m.	574
	Utmätning av en livförsäkring för den berättigades skulder ..	575
	Utmätning av en sjuk- eller olycksfallsförsäkring	575
16 kap.	Regleringen av försäkringsfall, m. m.	575
	Tiden för utbetalning av försäkringsersättning	575
	Utbetalning till annan än rätt förmånstagar	575
	Försummelse att anmäla försäkringsfall, m. m.	575
	Preskription av rätt till försäkringsersättning	576
	Risken för vissa meddelanden	576
	Twist om rätten att teckna eller behålla en försäkring	576
	Regressrätt	576

FJÄRDE AVDELNINGEN Kollektiv försäkring	577
Kollektiv skadeförsäkring	577
17 kap. Gruppskadeförsäkring	577
Definitioner och tillämpningsområde	577
Parterna i avtalet	577
Information	577
Tiden för försäkringsbolagets ansvar, m.m.	578
Förnyelse av försäkringen och uppsägning till försäkringstidens utgång	578
En gruppmedlems rätt att säga upp eller avstå från försäkringen	578
Verkan av att en medlem lämnar gruppen	579
Verkan av att gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida	579
Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen eller säga upp den i förtid	579
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	579
Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	579
Premien	579
Försäkringsersättningen	580
Regleringen av försäkringsfall, m.m.	580
Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet	580
Meddelanden till de försäkrade	580
18 kap. Kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring	580
Tillämpningsområde	580
Försäkringstagare och försäkrad	581
Information	581
Tiden för försäkringsbolagets ansvar	581
Uppsägning av försäkringen	582
Ändring av försäkringen	582
Efterskydd	582
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	582
Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	582
Försäkringsersättningen	582
Regleringen av försäkringsfall, m.m.	582
Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet	582
Förhållandet till borgenärerna	582
Kollektiv personförsäkring	583
19 kap. Grupp personförsäkring	583
Definitioner och tillämpningsområde	583
Parterna i avtalet	583
Information	583
Tiden för försäkringsbolagets ansvar m.m.	584
Förnyelse av försäkringen och uppsägning till försäkringstidens utgång	584
En gruppmedlems rätt att säga upp eller avstå från försäkringen	585
Verkan av att en medlem lämnar gruppen	585
Verkan av att gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida	585
Rätten till fortsättningsförsäkring m.m. och till försäkringens värde	585
Undantag från rätten till efterskydd och fortsättningsförsäkring	585
Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen eller säga upp den i förtid	585
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	585

Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	586	
Premien	586	
Förfogande över försäkringen	587	
Förhållandet till borgenärerna	587	
Regleringen av försäkringsfall, m.m.	587	
Meddelanden till de försäkrade	587	
20 kap. Kollektivavtalsgrundad personförsäkring	587	
Tillämpningsområde	587	
Försäkringstagare	588	
Information	588	
Tiden för försäkringsbolagets ansvar	588	
Uppsägning av försäkringen	588	
Ändring av försäkringen	589	
Efterskydd m.m.	589	
Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.	589	Försäkring
Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar	589	
Förfogande över försäkringen	589	
Förhållandet till borgenärerna	589	
Regleringen av försäkringsfall, m.m.	589	
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	590	
Propositioner	590	

FÖRSTA AVDELNINGEN *Inledande bestämmelser*

1 kap. Tillämpningsområdet och den tvingande regleringen

Lagens tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna i 2–9 kap. i denna lag tillämpas på individuell försäkring mot ekonomisk förlust genom sakskada, ersättningsskyldighet eller ren förmögenhetsskada i övrigt (skadeförsäkring) som tecknas hos ett försäkringsbolag. I 2–7 kap. regleras konsumentförsäkring, i 8 kap. företagsförsäkring och i 9 kap. vissa gemensamma frågor om skadeförsäkring.

Bestämmelser om gruppskadeförsäkring finns i 17 kap. och bestämmelser om kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring i 18 kap.

2 § Bestämmelserna i 10–16 kap. tillämpas på individuell livförsäkring, sjukförsäkring och olycksfallsförsäkring (personförsäkring) som tecknas hos ett försäkringsbolag.

En personförsäkring kan tecknas på försäkringstagarens eller någon annans liv eller hälsa. Som personförsäkring räknas inte sådan avbrottsförsäkring för näringsidkare där försäkringsersättningen helt eller till övervägande delen skall beräknas efter verkliga utgifter eller förluster. Premiebefrielseförsäkring räknas som sjukförsäkring, även om den ingår i ett liv- eller olycksfallsförsäkringsavtal.

Bestämmelser om grupppersonförsäkring finns i 19 kap. och bestämmelser om kollektivavtalsgrundad personförsäkring i 20 kap.

3 § Denna lag tillämpas inte på trafikförsäkringar eller patientförsäkringar till den del sådana försäkringar regleras av trafikskadelagen (1975:1410) respektive patientskadelagen (1996:799).

Lagen gäller inte för återförsäkring.

Definitioner

4 § I denna lag betyder

- *försäkringstagare*: den som har ingått avtal om försäkring med ett försäkringsbolag,
- *försäkrad*: vid skadeförsäkring den vars intresse är försäkrat mot skadan och vid personförsäkring den på vars liv eller hälsa en försäkring gäller,

- *förmånstagare*: den som på grund av ett förmånstagarförordnande enligt 14 kap. har rätt att få försäkringen eller ersättning som utfaller från den,
- *konsumentförsäkring*: individuell skadeförsäkring som en fysisk person eller ett dödsbo tecknar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,
- *företagsförsäkring*: individuell skadeförsäkring som avser näringsverksamhet eller offentlig verksamhet och annan individuell skadeförsäkring som inte är konsumentförsäkring,
- *gruppavtal*: avtal som sluts med ett försäkringsbolag för en bestämd grupp personer och som anger villkor för avtal om gruppförsäkring,
- *gruppskadeförsäkring*: skadeförsäkring som meddelas enligt ett gruppavtal och som gäller under förutsättning att den försäkrade eller någon annan med särskild anknytning till denne tillhör gruppen,
- *gruppersonförsäkring*: personförsäkring som meddelas enligt ett gruppavtal och som gäller under förutsättning att den försäkrade eller någon annan med särskild anknytning till denne tillhör gruppen.

Det som sägs om försäkringstagaren tillämpas också på den som vid personförsäkring har förvärvat försäkringstagarens rätt.

Det som sägs om försäkringsbolag gäller också i fråga om andra företag som meddelar försäkring. Det som sägs om näringsidkare gäller också andra som tecknar eller vill teckna en företagsförsäkring.

Personförsäkring som tecknas av en arbetsgivare till förmån för en anställd

5 § När en arbetsgivare tecknar en individuell personförsäkring till förmån för en anställd på dennes liv eller hälsa, anses den anställda som försäkringstagare vid tillämpning av bestämmelserna i 10 kap. om information till försäkringstagaren när ett försäkringsavtal har träffats, vid tillämpning av 14 och 15 kap. samt i fråga om rätten till försäkringsersättning i övrigt. En sådan anställd anses som konsument vid tillämpningen av 10 kap. 10 §.

Första stycket gäller inte om försäkringsavtalet föreskriver något annat.

Tvingande bestämmelser

6 § Försäkringsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för försäkringstagaren eller dennes rättsinnehavare eller för den försäkrade är utan verkan mot någon av dem, om inte annat anges i lagen.

Försäkringsvillkor som avviker från 9 kap. till nackdel för en ersättningsberättigad tredje man i andra fall än där anges är utan verkan mot denne. Detsamma gäller försäkringsvillkor vid ansvarsförsäkring som till nackdel för den skadelidande avviker från 4 kap. 9 § andra stycket eller 7 kap. 1–4 §§.

7 § Det som sägs i 6 § första stycket om tvingande bestämmelser gäller inte

1. sådan sjöförsäkring, annan transportförsäkring eller försäkring av luftfartyg som inte är konsumentförsäkring,
2. kreditförsäkring,
3. gruppskadeförsäkring som meddelas för en grupp näringsidkare,
4. kollektivavtalsgrundad försäkring, om försäkringen följer en överenskommelse mellan en arbetsgivarorganisation och en central arbetstagarorganisation, och
5. sådan gruppskadeförsäkring för fysiska personer som har meddelats huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet och gruppersonförsäkring för näringsidkare, studerande eller andra som i fråga om utformning och funktion kan jämföras med kollektivavtalsgrundad försäkring, om villkoren har godkänts av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

En personförsäkring som ingår i en skadeförsäkring

8 § Ingår en personförsäkring som en del i en skadeförsäkring, gäller bestämmelserna om skadeförsäkring även för personförsäkringen, om inte annat anges. Vidare tillämpas 14 och 15 kap. beträffande personförsäkringen.

ANDRA AVDELNINGEN Individuell skadeförsäkring**Konsumentförsäkring****2 kap. Information***Försäkringsbolagets skyldighet att lämna information*

1 § Försäkringsbolaget är skyldigt att lämna information enligt detta kapitel. Informationen skall, i den mån det är möjligt, lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för mottagaren. Informationen skall vara klar och tydlig och avfattad på svenska. Den får lämnas på ett annat språk om mottagaren begär det.

Detta kapitel är inte tillämpligt på sådana ömsesidiga lokala bolag som bedriver annan försäkring än brandförsäkring.

Information innan en försäkring meddelas

2 § Innan en konsumentförsäkring meddelas skall försäkringsbolaget lämna information som underlättar kundens bedömning av försäkringsbehovet och val av försäkring. Informationen skall på ett enkelt sätt återge det huvudsakliga innehållet i de försäkringsvillkor som kunden behöver ha kännedom om för att kunna bedöma kostnaden för och omfattningen av försäkringen. Viktiga begränsningar av försäkringsskyddet skall tydligt framgå. Detsamma gäller om försäkringsbolagets ansvar inträder först när premien betalas.

Försäkringsbolaget skall också lämna information om försäkringstagarens möjligheter att förnya försäkringen.

3 § Information enligt 2 § behöver inte lämnas i den mån kunden avstår från den eller det möter hinder med hänsyn till förhållandena då försäkringsavtalet ingås.

Information när avtal har träffats

4 § Snarast efter avtalslutet skall försäkringsbolaget tillställa försäkringstagaren en skriftlig bekräftelse på avtalet. Försäkringsbolaget skall också, om det inte skett tidigare, upplysa om försäkringsvilkorens innehåll och särskilt framhålla

1. villkor som med hänsyn till försäkringens beteckning eller övriga omständigheter utgör en oväntad och väsentlig begränsning av försäkringsskyddet,
2. förbehåll enligt 3 kap. 2 § tredje stycket om att försäkringsbolagets ansvar inte inträder förrän premien betalas,
3. villkor enligt 4 kap. 3 § om skyldighet att anmäla ändring av risken och följderna av en försummad anmälan, samt
4. viktiga säkerhetsföreskrifter och följderna av att de inte efterlevs.

Information under försäkringstiden och i samband med förnyelse

5 § Under försäkringstiden och i samband med att försäkringen förnyas skall försäkringsbolaget i skälighets omfattning informera försäkringstagaren om sådana förhållanden rörande försäkringen som det är av betydelse för denne att känna till.

Försäkringsbolaget skall på försäkringstagarens begäran också i övrigt lämna information om premien och andra villkor för försäkringen.

Information om villkorsändring

6 § Om försäkringsbolaget ändrar försäkringen enligt 3 kap., skall det samtidigt tillställa försäkringstagaren den information om ändringarna som denne kan behöva. Nya villkor som avses i 4 § skall särskilt framhållas.

Information om ändringar i försäkringen skall lämnas samtidigt med premiekravet för den period då de nya villkoren skall börja gälla.

Försäkring

Information om möjligheter till överprövning m.m.

7 § I samband med att ett anspråk på försäkringsersättning regleras skall försäkringsbolaget, om det inte med hänsyn till omständigheterna är obehövt, upplysa den som har framställt anspråket om vilka möjligheter som finns att få en tvist om ersättning prövad. Finns det en risk för att rätten till försäkringsersättning skall gå förlorad på grund av preskription, skall bolaget också erinra om detta.

Första stycket första meningen gäller även när en försäkring upphör i förtid eller ändras under försäkringstiden, om inte försäkringstagaren har begärt åtgärden.

Underlåtenhet att lämna information

8 § Om ett villkor av sådant slag som anges i 4 § inte har särskilt framhållits av försäkringsbolaget vare sig före eller efter avtalsslutet, får det inte åberopas av bolaget. Det samma gäller villkor som inte har särskilt framhållits enligt 6 §. Det sagda gäller inte en sådan begränsning av försäkringskyddet som framgår av lag.

9 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt detta kapitel ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:509)*

3 kap. Försäkringsavtalet*Rätten till försäkring*

1 § Ett försäkringsbolag får inte vägra en konsument att teckna en sådan försäkring som bolaget normalt tillhandahåller allmänheten när det har fått de uppgifter som behövs, om det inte finns särskilda skäl för vägran med hänsyn till risken för framtida försäkringsfall, den befarade skadans omfattning, den avsedda försäkringens art eller någon annan omständighet. Ett avslag får inte grundas på att ett försäkringsfall har inträffat efter det att en ansökan har avsänts eller lämnats till försäkringsbolaget.

Försäkringstid och ansvarstid

2 § Försäkringstiden får inte överstiga ett år, om det inte finns särskilda skäl för en längre försäkringstid.

Om inte annat har avtalats eller framgår av omständigheterna, inträder försäkringsbolagets ansvar enligt försäkringsavtalet dagen efter den dag då försäkringstagaren ansökte om försäkringen eller antog ett anbud från bolaget. Ansvaret gäller till och med försäkringstidens sista dag.

Om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien, inträder försäkringsbolagets ansvar dagen efter den dag då premien betalades. Det gäller också om försäkringen i annat fall är giltig bara om premien betalas innan försäkringstiden börjar.

Uppsägning till försäkringstidens utgång

3 § Försäkringstagaren får när som helst säga upp försäkringen att upphöra vid försäkringstidens utgång.

Försäkringsbolaget får säga upp försäkringen att upphöra vid försäkringstidens utgång. Uppsägningen skall göras skriftligen och sändas till försäkringstagaren senast en månad innan försäkringstiden går ut. Den skall för att få verkan innehålla en förfrågan om försäkringstagaren vill ha försäkringen förnyad. Begär försäkringstagaren att försäkringen förnyas, gäller uppsägningen bara om det finns särskilda skäl att vägra försäkring med hänsyn till sådana omständigheter som anges i 1 §.

Förnyelse av försäkringen

4 § Har inte en giltig uppsägning skett enligt 3 §, förnyas försäkringen för den vanliga tillämplade försäkringstid som närmast svarar mot den senast gällande försäkringstiden och på de villkor i övrigt som har gällt under denna tid, om inte försäkringstagaren då har tecknat en motsvarande försäkring hos ett annat försäkringsbolag. Detta gäller dock inte om annat har avtalats eller framgår av omständigheterna.

Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen i samband med förnyelse

5 § Vill försäkringsbolaget ändra försäkringen i samband med en förnyelse enligt 4 §, skall bolaget skriftligen ange ändringen senast samtidigt med kravet på premie för den förnyade försäkringen. Den förnyade försäkringen gäller då för den tid och på de villkor som försäkringsbolaget har angett.

I 2 kap. 6 § finns bestämmelser om information i samband med en ändring enligt första stycket.

Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringen i förtid

6 § Försäkringstagaren får säga upp försäkringen att upphöra före försäkringstidens utgång, om

1. försäkringsbolaget väsentligt åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt försäkringsavtalet,
2. försäkringsbehovet faller bort eller det inträffar någon annan liknande omständighet,
3. försäkringsbolaget har ändrat försäkringsvillkoren med stöd av 8 §,
4. försäkringen har förnyats enligt 4 § och försäkringstagaren ännu inte har betalat premie för den nya premieperioden, eller
5. det i annat fall föreligger en ny omständighet av väsentlig betydelse för försäkringsförhållandet.

Försäkring

Om inte annat anges, får uppsägningen verkan dagen efter den dag då den kom fram till försäkringsbolaget. Försäkringen kan också sägas upp med verkan från och med en viss dag i framtiden.

Om försäkringstagaren efter förnyelse enligt 4 § tecknar en motsvarande försäkring hos ett annat försäkringsbolag utan att betala premie för den förnyade försäkringen, anses denna uppsagd med omedelbar verkan.

Försäkringsbolagets rätt att säga upp försäkringen i förtid

7 § Försäkringsbolaget får säga upp försäkringen att upphöra före försäkringstidens utgång, bara om försäkringstagaren eller den försäkrade grovt har åsidosatt sina förpliktelser mot bolaget eller om det annars finns synnerliga skäl.

Uppsägningen skall göras skriftligen och med fjorton dagars uppsägningstid, räknat från det att försäkringsbolaget avsände den. Uppsägningen skall ske utan oskäligt dröjsmål från det att försäkringsbolaget fick kännedom om det förhållande som den grundas på. Annars förlorar försäkringsbolaget rätten att säga upp försäkringen på grund av förhållandet, om inte försäkringstagaren eller den försäkrade har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder.

I 5 kap. 2 § finns bestämmelser om uppsägning på grund av premiedröjsmål.

Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen i förtid

8 § Om försäkringstagaren eller den försäkrade grovt har åsidosatt sina förpliktelser mot försäkringsbolaget eller det annars finns synnerliga skäl, får bolaget ändra försäkringsvillkoren under försäkringstiden. Om en sådan ändring gäller det som sägs om uppsägning i 7 § andra stycket.

I 2 kap. 6 § finns bestämmelser om information i samband med en ändring enligt första stycket.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

9 § Om försäkringsbolaget försätts i konkurs, har försäkringstagaren rätt att säga upp försäkringen att upphöra omedelbart. Konkursboet har rätt att säga upp försäkringen med fjorton dagars uppsägningstid.

Upphör försäkringen att gälla enligt första stycket, har försäkringstagaren och andra som lider skada på grund av detta rätt till skadestånd.

10 § Försäkringstagaren har också rätt att säga upp försäkringen att upphöra omedelbart, om

1. försäkringsbolaget vid en utmätning saknar tillgångar till full betalning av utmätningsfordringen, förklarar sig ställa in sina betalningar eller annars kommer på obestånd, eller
2. försäkringsbolagets rätt upphör att bedriva marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna i Sverige eller att alls driva försäkringsrörelse.

Första stycket gäller inte om försäkringsbolaget genast efter anmaning ställer betryggande säkerhet för avtalets fullgörande.

Upphör försäkringen att gälla enligt första stycket, har försäkringstagaren och andra som lider skada på grund av detta rätt till skadestånd.

11 § Om försäkringsbolaget har trätt i likvidation, tillämpas 9 §. Försäkringen upphör att gälla ett år efter likvidationens början, om inte försäkringstagaren har sagt upp den dessförinnan.

4 kap. Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar

Upplysningsplikten

1 § Den som vill teckna en konsumentförsäkring är skyldig att på försäkringsbolagets begäran lämna upplysningar som kan ha betydelse för frågan om försäkringen skall meddelas. Detsamma gäller om försäkringstagaren begär att få försäkringen utvidgad eller förnyad. Försäkringstagaren skall ge riktiga och fullständiga svar på försäkringsbolagets frågor.

En försäkringstagare som inser att försäkringsbolaget tidigare har fått oriktiga eller ofullständiga uppgifter om förhållanden av uppenbar betydelse för riskbedömningen är skyldig att utan oskäligt dröjsmål rätta uppgifterna.

2 § Om försäkringstagaren vid fullgörande av sin upplysningsplikt enligt 1 § har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder, är avtalet ogiltigt enligt vad som sägs i lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område och försäkringsbolaget fritt från ansvar för försäkringsfall som inträffar därefter. I fråga om betald premie tillämpas 5 kap. 6 §.

Har försäkringstagaren annars uppsåtligen eller av oaktsamhet eftersatt sin upplysningsplikt enligt 1 §, kan ersättningen sättas ned i fråga om varje försäkrad efter vad som är skäligt med hänsyn till den betydelse förhållandet skulle ha haft för försäkringsbolagets bedömning av risken, det uppsåt eller den oaktsamhet som har förekommit och övriga omständigheter.

Riskökning

3 § Försäkringsbolaget får föreskriva i avtalsvillkoren att försäkringstagaren utan oskäligt dröjsmål skall anmäla till bolaget om ett förhållande som har angetts i avtalet och som är av väsentlig betydelse för risken ändras. Om försäkringstagaren försummar att göra en sådan anmälan, kan ersättningen från försäkringen sättas ned i fråga om varje försäkrad enligt vad som sägs i 2 § andra stycket.

Av 2 kap. 8 § framgår att ett villkor om anmälningsskyldighet enligt första stycket i vissa fall inte får åberopas av försäkringsbolaget om det inte särskilt har framhållits för försäkringstagaren.

När ersättningen inte får sättas ned

4 § Ersättningen får inte sättas ned enligt 2 § andra stycket eller enligt 3 § första stycket, om försäkringsbolaget när upplysningsplikten eftersattes insåg eller borde ha insett att lämnade uppgifter var oriktiga eller ofullständiga. Detsamma gäller om de oriktiga eller ofullständiga upplysningarna saknade eller senare har upphört att ha betydelse för avtalets innehåll.

Framkallande av försäkringsfall

5 § Om den försäkrade uppsåtligen har framkallat ett försäkringsfall, lämnas inte ersättning från försäkringen såvitt angår honom. Detsamma gäller i den mån den försäkrade uppsåtligen har förvärrat följderna av ett försäkringsfall.

Har den försäkrade genom grov vårdslöshet framkallat ett försäkringsfall eller förvärrat dess följder, kan ersättningen sättas ned såvitt angår honom efter vad som är skäligt med hänsyn till hans förhållanden och omständigheterna i övrigt. Detsamma gäller om den försäkrade annars måste antas ha handlat eller underlåtit att handla i vetskap om att detta innebar en betydande risk för att skadan skulle inträffa.

Om det finns särskilda skäl på grund av försäkringens art, får försäkringsbolaget göra förbehåll i villkoren om att ersättningen får sättas ned enligt andra stycket även vid sådan vårdslöshet som inte är grov.

Säkerhetsföreskrifter

6 § Om den försäkrade vid försäkringsfallet har försummat att följa en säkerhetsföreskrift som framgår av försäkringsvillkoren eller av en författning som villkoren hänvisar till, kan ersättningen från försäkringen sättas ned såvitt angår honom efter vad som är skäligt med hänsyn till förhållandets samband med den inträffade skadan, det uppsåt eller den vårdslöshet som har förekommit och omständigheterna i övrigt.

Med säkerhetsföreskrift avses en föreskrift om vissa bestämda handlingssätt eller anordningar som är ägnade att förebygga eller begränsa skada eller om vissa bestämda kvalifikationer hos den försäkrade eller dennes anställda eller andra medhjälpare.

Av 2 kap. 8 § framgår att viktiga säkerhetsföreskrifter inte kan åberopas om de inte särskilt framhållits för försäkringstagaren.

Den försäkrades räddningsplikt

7 § När ett försäkringsfall inträffar eller kan befaras vara omedelbart förestående, skall den försäkrade efter förmåga vidta åtgärder för att hindra eller minska skadan och, om någon annan är ersättningskyldig, för att bevara den rätt försäkringsbolaget kan ha mot denne.

Har den försäkrade uppsåtligen åsidosatt sina skyldigheter enligt första stycket, kan ersättningen sättas ned såvitt angår honom efter vad som är skäligt med hänsyn till hans förhållanden och omständigheterna i övrigt. Detsamma gäller om den försäkrade har åsidosatt sina skyldigheter med vetskap om att det innebar en betydande risk för att skadan skulle inträffa eller annars genom grov vårdslöshet.

Identifikation med den försäkrade

8 § Om det anges i försäkringsvillkoren, skall i fall som avses i 5–7 §§ med den försäkrades handlande likställas handlande av

1. den som med den försäkrades samtycke har tillsyn över den försäkrade egendomen, och
2. den försäkrades make, sambo och annan familjemedlem, när den försäkrade egendomen utgör gemensam bostad eller bohag i en sådan bostad.

Första stycket tillämpas inte om det finns synnerliga skäl mot detta.

Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar

9 § Ersättning får inte sättas ned enligt detta kapitel på grund av

1. ringa oaktsamhet,
2. handlande av någon som var allvarligt psykiskt störd eller som var under tolv år, eller
3. handlande som avsåg att förebygga skada på person eller egendom i sådant nödläge att handlandet var försvarligt.

Vid försäkring mot skadeståndsansvar som kan uppkomma för den försäkrade (ansvarsförsäkring) tillämpas inte bestämmelserna om nedsättning av ersättning i 5 § andra stycket och 6 och 7 §§ i förhållande till den skadelidande. Om den försäkrade inte enligt någon författning är skyldig att ha ansvarsförsäkring som omfattar skadan, är försäkringsbolaget skyldigt att lämna ersättning bara i den utsträckning denna inte kan utges av den försäkrade.

Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas

10 § När försäkringsbolaget får kännedom om ett förhållande som vid försäkringsfall kan föranleda ansvarsbegränsning enligt detta kapitel, skall bolaget, om det vill göra gällande att dess ansvar skall begränsas, utan oskäligt dröjsmål lämna ett skriftligt meddelande om detta till försäkringstagaren och till den som annars kan göra anspråk på ersättning. Annars förlorar bolaget rätten att åberopa förhållandet mot den som skulle ha fått meddelandet, om inte försäkringstagaren eller den försäkrade har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder.

Vissa fall av s.k. omfattningsvillkor

11 § Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas också om en försäkring innehåller försäkringsvillkor som enligt sin lydelse begränsar försäkringens omfattning, när begränsningen beror av om någon på den försäkrades sida på förhand har känt till de förhållanden som har orsakat försäkringsfallet eller uppsåtliga eller genom vårdslöshet har medverkat till detta eller på annat sätt åsidosatt sina skyldigheter enligt kapitlet.

En personförsäkring som ingår i en konsumentförsäkring

12 § Om en personförsäkring ingår som del i en konsumentförsäkring, tillämpas 12 kap. i stället för detta kapitel i fråga om personförsäkringen.

5 kap. Premien

När premien behöver betalas

1 § Den första premien för en konsumentförsäkring behöver inte betalas tidigare än fjorton dagar från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till försäkringstagaren. Detta gäller dock inte om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien eller om försäkringen annars är giltig bara under förutsättning att premien betalas innan försäkringstiden börjar.

Premien för en senare premieperiod behöver inte betalas tidigare än en månad från den dag då försäkringsbolaget avsände krav på premien till försäkringstagaren. Om premieperioden är högst en månad, skall premien dock betalas på periodens första dag.

Andra stycket gäller också betalning av premien när en tidsbegränsad försäkring förnyas på grund av utebliven uppsägning.

Uppsägning på grund av dröjsmål med premien

2 § Betalas inte premien i rätt tid, får försäkringsbolaget säga upp försäkringen, om inte dröjsmålet är av ringa betydelse. Uppsägningen skall sändas till försäkringstagaren.

Uppsägningen får verkan fjorton dagar efter den dag då den avsändes, om inte premien betalas inom denna frist. Uppsägningen skall innehålla en uppgift om detta. Saknas denna uppgift, får uppsägningen ingen verkan.

Om försäkringstagaren inte har kunnat betala premien inom den i andra stycket angivna fristen på grund av svår sjukdom, frihetsberövande, utebliven pension eller utebliven lön från sin huvudsakliga anställning eller liknande hinder, får uppsägningen verkan tidigast en vecka efter det att hindret fallit bort, dock senast tre månader efter fristens utgång.

Premiebetalning som begäran om en ny försäkring

3 § Om försäkringstagaren betalar en premie efter det att försäkringen har upphört enligt 2 §, skall detta anses som en begäran om en ny försäkring på samma villkor från och med dagen efter den då premien betalades. Vill försäkringsbolaget inte meddela försäkring enligt försäkringstagarens begäran, skall en underrättelse om detta avsändas till försäkringstagaren inom fjorton dagar från den dag då premien betalades. Annars anses en ny försäkring ha tecknats i enlighet med försäkringstagarens begäran.

Tilläggspremie

4 § Höjs den avtalade premien under försäkringstiden, behöver tilläggspremien inte betalas tidigare än fjorton dagar från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på tilläggspremien till försäkringstagaren.

Om en tilläggspremie inte betalas i rätt tid, får försäkringsbolaget räkna om försäkringstiden för den ändrade försäkringen med hänsyn till den premie som har betalats. En sådan ändring får verkan tidigast fjorton dagar efter det att en underrättelse om omräkningen har avsänts till försäkringstagaren.

Försäkring

Betalning genom betalningsförmedlare

5 § Försäkringstagaren anses ha betalat premien när han lämnat ett betalningsuppdrag avseende premien till en bank eller någon annan liknande betalningsförmedlare.

Återbetalning av premie

6 § Upphör försäkringen i förtid, har försäkringsbolaget rätt bara till den premie som skulle ha betalats om avtal hade slutits för den tid under vilken bolaget har varit ansvarigt. Har högre premie betalats, skall försäkringsbolaget betala tillbaka det överskjutande beloppet.

Är försäkringsavtalet ogiltigt enligt 4 kap. 2 § första stycket, får försäkringsbolaget ändå behålla betald premie för förfluten tid.

Preskription av rätt till premie

7 § Försäkringsbolaget förlorar rätten till en obetald premie när sex månader har förflutit från det att premien skulle ha betalats, om försäkringen inte dessförinnan har sagts upp av bolaget eller av någon annan anledning har upphört att gälla.

6 kap. Försäkringsersättningen*Allmänt om ersättningen*

1 § Ersättning kan betalas för varje lagligt intresse som omfattas av försäkringen.

Om inte annat framgår av försäkringsavtalet, betalas vid försäkring av viss egendom ersättning bara för att själva värdet av egendomen har minskats eller gått förlorat.

2 § Avser försäkringen värdet av egendom, skall värdet anses motsvara återanskaffningspriset omedelbart före försäkringsfallet med avdrag för ålder och bruk samt, när skadan inte avser en byggnad, för nedsatt användbarhet och annan omständighet. Om återanskaffning inte kan ske, skall värdet i stället anses motsvara vad det skulle ha kostat att omedelbart före försäkringsfallet anskaffa likvärdig egendom. Kan egendomen repareras på ett godtagbart sätt, gäller det som sägs i första meningen om återanskaffningspriset i stället om reparationskostnaden.

Första stycket gäller inte om annat framgår av försäkringsavtalet.

Underförsäkring

3 § Skall försäkringsbeloppet enligt försäkringsvillkoren motsvara värdet av försäkrad egendom eller annat försäkrat intresse och understiger försäkringsbeloppet i betydande mån detta värde, kan ersättning från försäkringen sättas ned i förhållande till underförsäkringen.

Dubbelförsäkring

4 § Om samma intresse har försäkrats mot samma risk hos flera försäkringsbolag, är varje försäkringsbolag ansvarigt mot den försäkrade som om det bolaget ensamt hade meddelat försäkring. Den försäkrade har dock inte rätt till högre ersättning sammanlagt från bolagen än som svarar mot skadan. Överstiger summan av ansvarsbeloppen skadan, fördelas ansvarigheten mellan försäkringsbolagen efter förhållandet mellan ansvarsbeloppen.

Ersättning för räddningskostnader

5 § Även om ett avtalat försäkringsbelopp överskrids, ansvarar försäkringsbolaget för en kostnad som den försäkrade har till följd av åtgärder som avses i 4 kap. 7 §, i den mån dessa kan anses försvarliga.

7 kap. Regleringen av försäkringsfall, m.m.*Tiden för utbetalning av försäkringsersättning*

1 § Ett försäkringsbolag som har fått underrättelse om ett försäkringsfall skall utan uppskov vidta de åtgärder som behövs för att skadan skall kunna regleras. Skaderegleringen skall ske skyndsamt och med beaktande av den försäkrades och annan skadelidandes behöriga intressen.

Försäkringsersättning som inte avser periodiska utbetalningar skall betalas senast en månad efter det att den ersättningsberättigade har anmält försäkringsfallet och lagt fram den utredning som skäligen kan begäras för att fastställa betalningsskyldigheten. Detta gäller dock inte när 9 kap. 9 § är tillämplig och inte heller i den mån rätten till ersättning är beroende av att egendom repareras eller återanskaffas, att en myndighet meddelar ett visst beslut eller att någon annan liknande händelse inträffar. Försäkringsbolaget skall betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635), om inte betalning sker i tid.

Om den som gör anspråk på försäkringsersättning uppenbarligen har rätt till åtminstone ett visst belopp, skall detta genast betalas ut i avräkning på den slutliga ersättningen.

Försummelse att anmäla försäkringsfall, m.m.

2 § Om den ersättningsberättigade har försummat att följa försäkringsvillkor om skyldighet att anmäla försäkringsfall till försäkringsbolaget inom viss tid eller villkor eller anvisningar enligt dessa om skyldighet att medverka till utredningen av försäkringsfallet eller av bolagets ansvar, och försummelsen har medfört skada för bolaget, kan den ersättning som annars skulle ha betalats till honom sättas ned efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna. Om den försäkrade vid ansvarsförsäkring har gjort sig skyldig till sådan försummelse som sägs i första meningen, har försäkringsbolaget i stället rätt att från den försäkrade återkräva en skälig del av vad bolaget har utgett till den skadelidande.

Första stycket tillämpas inte om oaktsamheten har varit ringa.

3 § Om den försäkrade eller någon annan som begär ersättning av försäkringsbolaget efter ett försäkringsfall uppsåtligen eller av grov vårdslöshet oriktigt har uppgett eller förtigit eller dolt något av betydelse för bedömningen av rätten till ersättning från försäkringen, kan den ersättning som annars skulle ha betalats till honom sättas ned efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Preskription av rätt till försäkringsersättning

4 § Den som vill göra anspråk på försäkringsersättning måste väcka talan mot försäkringsbolaget inom tre år efter att ha fått kännedom om att anspråket kunde göras gällande och i varje fall inom tio år från det att anspråket tidigast kunde göras gällande. Annars går rätten till ersättning förlorad. Om anspråk har framställts till försäkringsbolaget inom denna tid, är fristen enligt första meningen alltid minst sex månader från det att bolaget har förklarat att det har tagit slutlig ställning till anspråket.

Risken för vissa meddelanden

5 § Gör försäkringstagaren sannolikt att en uppsägning från försäkringsbolagets sida eller ett meddelande som avses i 3 kap. 8 § eller 7 kap. 6 § andra stycket har försenats eller inte kommit fram på grund av omständigheter som han inte har kunnat råda över, får uppsägningen eller meddelandet verkan tidigast en vecka efter den dag då uppsägningen eller meddelandet kom fram. En uppsägning på grund av dröjsmål med premien får dock verkan senast tre månader efter den dag då försäkringsbolaget avsånde den.

Twist om rätten att teckna eller behålla en försäkring

6 § Har ett försäkringsbolag i strid mot 3 kap. 1 eller 3 § vägrat någon att teckna eller förnya en försäkring, skall domstol på yrkande av denne förklara att han har rätt att teckna eller förnya försäkringen.

Talan om förklaring enligt första stycket skall väckas inom sex månader från det att försäkringsbolaget till sökanden har avsänt meddelande om sitt beslut, uppgift om skälen för detta och upplysning om vad sökanden skall göra för att få beslutet prövat. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Domstolen får bestämma att försäkringstiden skall räknas från den tidpunkt som skulle ha gällt om försäkringsbolaget hade bifallit ansökan.

7 § Har ett försäkringsbolag sagt upp en försäkring i förtid i strid mot denna lag eller mot försäkringsavtalet, skall domstol på yrkande av försäkringstagaren förklara att uppsägningen är ogiltig.

Talan om förklaring enligt första stycket skall väckas inom sex månader från det att försäkringsbolaget till försäkringstagaren har avsänt uppsägningen, uppgift om skälen för denna och upplysning om vad försäkringstagaren skall göra för att få beslutet prövat. Talan behöver dock aldrig väckas före den tidpunkt när uppsägningen skulle få verkan. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

8 § Domstolen kan på yrkande meddela förklaring som avses i 6 eller 7 § att gälla för tiden intill dess att det föreligger ett avgörande som har vunnit laga kraft. En sådan förklaring får inte meddelas utan att försäkringsbolaget har beretts tillfälle att yttra sig över yrkandet.

Regressrätt

9 § Försäkringsbolaget inträder i den försäkrades rätt till skadestånd med anledning av skadan, i den mån denna omfattas av försäkringen och har ersatts av bolaget.

En personförsäkring som ingår i en konsumentförsäkring

10 § Om en personförsäkring ingår som del i en konsumentförsäkring, tillämpas 16 kap. i stället för detta kapitel i fråga om personförsäkringen.

Företagsförsäkring**8 kap. Företagsförsäkring***Information*

1 § Det som sägs i 2 kap. 1–7 §§ om information tillämpas också vid företagsförsäkring, om det inte kan antas att kunden saknar behov av informationen.

2 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt 1 §, får det åläggas att lämna informationen.

3 § Talan om åläggande enligt 2 § väcks vid Marknadsdomstolen.

En sådan talan får väckas

1. i fråga om information som avses i 2 kap. 2 §, av näringsidkare som berörs av marknadsföringen, och
2. i fråga om information som avses i 2 kap. 4–7 §§, av den näringsidkare som har ingått avtal om försäkring med försäkringsbolaget.

Talan får också väckas av en sammanslutning av näringsidkare.

I mål om åläggande enligt 2 § gäller i övrigt de bestämmelser i marknadsföringslagen (2008:486) som reglerar förfarandet i mål om åläggande att lämna information enligt 24 § den lagen. *Lag (2008:509)*

Ansvarstid

4 § Försäkringsbolagets ansvar enligt försäkringsavtalet inträder när avtalet ingås. Saknas utredning om vilken tid på dygnet som avtalet har ingåtts, skall det anses ha skett klockan tolv på dagen. Ansvaret gäller till och med försäkringstidens sista dag.

Om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien, inträder försäkringsbolagets ansvar dagen efter den dag då premien betalades. Det gäller också om försäkringen i annat fall är giltig bara om premien betalas innan försäkringstiden börjar.

Första och andra styckena gäller inte om annat har avtalats eller framgår av omständigheterna.

Försäkringstagarens rätt att säga upp försäkringen i förtid

5 § Har inte annat avtalats, får försäkringstagaren säga upp försäkringen att upphöra före försäkringstidens utgång, om

1. försäkringsbolaget väsentligt åsidosätter sina skyldigheter enligt denna lag eller enligt försäkringsavtalet,
2. försäkringsbehovet faller bort eller det inträffar någon annan liknande omständighet av väsentlig betydelse för försäkringsförhållandet, eller
3. försäkringsbolaget har ändrat försäkringsvillkoren med stöd av 6 § tredje stycket.

Försäkringsbolagets rätt att säga upp försäkringen i förtid

6 § Försäkringsbolaget får säga upp försäkringen att upphöra före försäkringstidens utgång, bara om

1. försäkringstagaren eller den försäkrade har väsentligt åsidosatt sina förpliktelser mot bolaget, eller
2. ett i villkoren angivet förhållande av väsentlig betydelse för risken har ändrats på ett sätt som bolaget inte kan antas ha tagit i beräkning.

Uppsägningen skall göras skriftligen och med fjorton dagars uppsägningstid, räknat från det att försäkringsbolaget avsände den. Uppsägningen skall ske utan oskäligt dröjsmål från det att försäkringsbolaget fick kännedom om det förhållande som den grundas på. Annars förlorar försäkringsbolaget rätten att säga upp försäkringen på grund av förhållandet, om inte försäkringstagaren eller den försäkrade har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder.

I fall som avses i första stycket får försäkringsbolaget i stället ändra försäkringsvillkoren under försäkringstiden. Om en sådan ändring gäller det som sägs om uppsägning i andra stycket.

I 17 § finns bestämmelser om uppsägning på grund av premiedröjsmål.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

7 § Det som sägs i 3 kap. 9–11 §§ om konkurs m.m. tillämpas också vid företagsförsäkring.

Upplyningsplikten

8 § Den som vill teckna en företagsförsäkring är skyldig att på försäkringsbolagets begäran lämna upplysningar som kan ha betydelse för frågan om försäkringen skall meddelas. Detsamma gäller om försäkringstagaren begär att få försäkringen utvidgad eller förnyad. Försäkringstagaren skall ge riktiga och fullständiga svar på försäkringsbolagets frågor. Även utan förfrågan skall försäkringstagaren lämna uppgift om förhållanden av uppenbar betydelse för riskbedömningen.

Under försäkringstiden skall försäkringstagaren på begäran ge försäkringsbolaget upplysningar om förhållanden som anges i första stycket.

En försäkringstagare som inser att försäkringsbolaget tidigare har fått oriktiga eller ofullständiga uppgifter om förhållanden av uppenbar betydelse för riskbedömningen är skyldig att utan oskäligt dröjsmål rätta uppgifterna.

9 § Om försäkringstagaren vid fullgörande av sin upplysningsplikt enligt 8 § har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder, är avtalet ogiltigt enligt vad som sägs i lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område och försäkringsbolaget fritt från ansvar för försäkringsfall som inträffar därefter. I 17 § finns bestämmelser om betald premie.

Har försäkringstagaren annars uppsåtligen eller av oaktsamhet eftersatt sin upplysningsplikt enligt 8 § och kan försäkringsbolaget visa att det inte skulle ha meddelat försäkring om upplysningsplikten hade fullgjorts, är bolaget fritt från ansvar för inträffade försäkringsfall. Kan försäkringsbolaget visa att det skulle ha meddelat försäkring mot högre premie eller i övrigt på andra villkor än som avtalats, är dess ansvar begränsat till vad som svarar mot den premie och de villkor i övrigt som har avtalats. Har försäkringsbolaget inte tagit återförsäkring som annars skulle ha tecknats, skall ansvaret anpassas efter detta. I försäkringsvillkoren kan föreskrivas att försäkringsbolaget i stället för vad som sägs i andra och tredje meningarna ansvarar bara i den utsträckning som det visas att det oriktigt uppgivna förhållandet varit utan betydelse för försäkringsfallets inträffande eller för skadans omfattning.

Ansvaret kan inte falla bort eller begränsas enligt andra stycket, om försäkringsbolaget när upplysningsplikten eftersattes insåg eller borde ha insett att lämnade uppgifter var oriktiga eller ofullständiga. Detsamma gäller om de oriktiga eller ofullständiga upplysningarna saknade eller senare har upphört att ha betydelse för avtalets innehåll.

Riskökning

10 § Har risken för försäkringsfall ökat genom ändring av ett sådant förhållande som angetts i försäkringsavtalet eller som försäkringstagaren uppgett för försäkringsbolaget i samband med avtalslutet och har den försäkrade vidtagit eller samtyckt till den åtgärd som medfört riskökningen, är bolaget helt eller delvis fritt från ansvar enligt vad som sägs i 9 § andra och tredje styckena. Detsamma gäller om annars en sådan riskökning har förekommit och försäkringstagaren har försummat att anmäla detta enligt vad som föreskrivs i avtalet.

Framkallande av försäkringsfall

11 § Försäkringsbolaget är fritt från ansvar mot en försäkrad som har framkallat ett försäkringsfall uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet. Detsamma gäller om den försäkrade annars måste antas ha handlat eller underlåtit att handla i vetskap om att detta innebar en betydande risk för att skadan skulle inträffa.

Har en försäkrad förvärrat följderna av ett försäkringsfall på sätt som sägs i första stycket, är försäkringsbolaget fritt från ansvar mot den försäkrade i den utsträckning förhållandet har påverkat skadan.

I försäkringsavtalet får föreskrivas att första och andra styckena skall tillämpas också vid annan vårdslöshet än som anges där.

Säkerhetsföreskrifter

12 § Om den försäkrade vid försäkringsfallet har försummat att följa en säkerhetsföreskrift som framgår av försäkringsvillkoren eller av en författning som villkoren hänvisar till, betalas ersättning från försäkringen endast i den utsträckning skadan får antas ha inträffat även om föreskriften hade iakttagits. Med den försäkrade likställs annan som har haft att tillse att föreskriften följdes.

Vad som avses med säkerhetsföreskrift anges i 4 kap. 6 § andra stycket.

Den försäkrades räddningsplikt

13 § Det som sägs i 4 kap. 7 § om räddningsplikt tillämpas också vid företagsförsäkring.

Identifikation med den försäkrade

14 § Om inte annat har avtalats, skall i fall som avses i 11 och 13 §§ med den försäkrades handlande likställas handlande av den försäkrades anställda i ledande ställning inom företaget eller på platsen.

Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar

15 § Försäkringsbolagets ansvar begränsas inte enligt 11–14 §§ på grund av

1. handlande av någon som var allvarligt psykiskt störd eller som var under femton år, eller
2. handlande som avsåg att förebygga skada på person eller egendom i sådant nödläge att handlandet var försvarligt.

Första stycket gäller inte om annat har avtalats.

Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas, m.m.

16 § Om försäkringsbolaget får kännedom om ett förhållande som vid försäkringsfall kan föranleda ansvarsbegränsning enligt 9–12 §§, tillämpas 4 kap. 10 §.

Det som sägs i 4 kap. 11 § om omfattningsvillkor tillämpas också i fråga om ansvarsbegränsning enligt 9–12 §§.

Premien

17 § Betalas inte premien i rätt tid enligt avtalet, får försäkringsbolaget säga upp försäkringen, om inte dröjsmålet är av ringa betydelse. Uppsägningen skall sändas till försäkringstagaren och får verka tre dagar efter den dag då den avsändes. Vid dröjsmål att betala premie för en senare premieperiod än den första upphör dock försäkringen att gälla först sju dagar efter det att försäkringsbolaget har avsänt en påminnelse om premiens förfallodag till försäkringstagaren.

Det som sägs i 5 kap. 5 § om betalning genom betalningsförmedlare tillämpas också vid företagsförsäkring. Om inte annat har avtalats, tillämpas det som sägs i 5 kap. 6 § om återbetalning av premie.

Försäkringsersättningen

18 § Det som sägs i 6 kap. 1 och 2 §§ om försäkringsersättningen tillämpas också vid företagsförsäkring.

Skall försäkringsbeloppet enligt försäkringsvillkoren motsvara värdet av försäkrad egendom eller annat försäkrat intresse och understiger beloppet detta värde, kan ersättning från försäkringen sättas ned i förhållande till underförsäkringen, om inte annat har avtalats.

Vid dubbelförsäkring tillämpas 6 kap. 4 §. I fråga om ersättning för räddningskostnader gäller 6 kap. 5 §, om inte annat har avtalats.

Regleringen av försäkringsfall, m.m.

19 § Det som sägs i 7 kap. 1 § om tiden för utbetalning av försäkringsersättning och i 7 kap. 9 § om regressrätt tillämpas också vid företagsförsäkring. Det som sägs i 7 kap. 5 § om risken för vissa meddelanden tillämpas vid företagsförsäkring när det gäller meddelanden enligt 8 kap. 6 och 17 §§.

Vid företagsförsäkring tillämpas också det som sägs i 7 kap. 2 § första stycket och 3 § om försummelse att anmäla försäkringsfall m.m.

Första stycket gäller inte om annat har avtalats.

20 § Det som sägs i 7 kap. 4 § om preskription av rätt till försäkringsersättning tillämpas också vid företagsförsäkring. Försäkringsbolaget får dock skriftligen förelägga den försäkrade att väcka talan inom en kortare tid än som anges där. Fristen får inte understiga sex månader från det att den försäkrade har fått del av föreläggandet.

I försäkringsavtalet får föreskrivas att den som gör gällande anspråk på försäkringsersättning måste anmäla detta inom viss tid, som dock inte får understiga sex månader från det att han har fått kännedom om sin fordran.

En personförsäkring som ingår i en företagsförsäkring

21 § Om en personförsäkring ingår som del i en företagsförsäkring, tillämpas 12 kap. i stället för 8–16 §§ och 16 kap. i stället för 19 och 20 §§ i fråga om personförsäkringen.

Tredje mans rätt

9 kap. Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet

Försäkring av tredje mans intresse

Försäkring

1 § En försäkring som avser värdet av en fastighet eller värdet av en fast eller lös sak gäller till förmån för

1. försäkringstagaren,
2. någon annan som har en mot försäkringstagarens borgenärer skyddad äganderätt, tomträtt eller säkerhetsrätt till egendomen, dock inte sjöpanträtt eller luftpanträtt, och
3. den som annars bär risken för egendomen i samband med dess överlåtelse.

Första stycket gäller inte om annat har föreskrivits i försäkringsavtalet. Oavsett vad som avtalats gäller dock försäkringen till förmån för den som har förmånsrätt i fast egendom eller tomträtt.

2 § Om det föreskrivs i försäkringsavtalet att en försäkring som avses i 1 § skall upphöra i händelse äganderätten övergår till någon annan, gäller försäkringen ändå under sju dagar efter riskens övergång till förmån för en fysisk person som har förvärvat egendomen huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet, i den mån dennes skada inte omfattas av någon annan försäkring på egendomen. Har försäkringen sagts upp av någon annan anledning än överlåtelsen, är dock uppsägningen giltig också mot den nye ägaren.

3 § Gäller försäkringen till förmån för en borgenär med förmånsrätt i fast egendom eller tomträtt, kan försäkringsbolaget inte åberopa mot borgenären att bolaget enligt 4 kap. 1–3 §§ eller 8 kap. 8–10 §§ är helt eller delvis fritt från ansvar på grund av att någon annan eftersatt sin upplysningsplikt eller anmälningsplikt. I den mån försäkringsbolaget är fritt från ansvar mot försäkringstagaren, kan det återkräva utgiven ersättning av denne med samma rätt som borgenären haft.

Om borgenärens namn och adress har anmälts hos försäkringsbolaget, skall första stycket gälla också bolagets rätt till ansvarsfrihet på grund av dröjsmål med premien, dock bara under fjorton dagar från det att bolaget avsände ett meddelande om dröjsmålet till borgenären. Detsamma gäller andra som anges i 1 § första stycket 2.

4 § Försäkringsbolaget kan med verkan mot en försäkrad avtala med försäkringstagaren om ändring eller uppsägning av försäkringsavtalet och tillställa denne en uppsägning eller något annat meddelande om försäkringen. Gäller försäkringen till förmån för borgenär med förmånsrätt i fast egendom eller tomträtt och har en sådan anmälan gjorts hos försäkringsbolaget som avses i 3 § andra stycket, får dock ett avtal eller en åtgärd som är av väsentlig betydelse för borgenärens säkerhet verkan mot borgenären först en månad efter det att bolaget har avsänt ett meddelande om detta till denne.

Första stycket första meningen gäller inte om annat följer av avtal eller särskilt rättsförhållande mellan försäkringstagaren och den försäkrade och försäkringsbolaget har insett eller bort inse detta.

5 § Gälleren försäkring till förmån för flera enligt 1 §, är en borgenär med förmånsrätt i fast egendom eller tomträtt framför andra berättigad att av försäkringsbolaget få ut försäkringsersättning motsvarande den fordran säkerhetsrätten avser, även om fordringen inte är förfallen till betalning. Om borgenärens säkerhet inte väsentligt minskar genom försäkringsfallet, har dock egendomens ägare rätt att framför borgenären få ersättningen, när inte annat har avtalats. Närmare bestämmelser om detta finns i lagen (2005:105) om säkerhetsrätt i försäkringsersättning.

Första stycket gäller också borgenär som avses i 1 § första stycket 2, om inte annat har föreskrivits i försäkringsavtalet.

Gör flera borgenärer med rätt enligt 1 § första stycket 2 anspråk på att få ut ersättning, gäller om deras inbördes företräde det som sägs i förmånsrättslagen (1970:979).

6 § Sedan ett försäkringsfall inträffat har varje försäkrad rätt att av försäkringsbolaget få försäkringsersättning enligt vad som sägs i 1–5 §§ eller enligt försäkringsavtalet. Försäkringsbolaget får dock till försäkringstagaren betala ett försäkringsbelopp som någon annan kan ha rätt till, om det inte framgår av försäkringsavtalet vem detta är och den berättigade inte heller hos bolaget har anmält att han själv vill bevaka sin rätt.

Direktkrav vid ansvarsförsäkring

7 § Vid ansvarsförsäkring får den skadelidande rikta krav direkt mot försäkringsbolaget på ersättning enligt försäkringsavtalet, om

1. den försäkrade enligt lag eller annan författning är skyldig att ha ansvarsförsäkring som omfattar skadan,
2. konkurs har beslutats eller offentligt ackord har fastställts beträffande den försäkrade, eller
3. den försäkrade är en juridisk person som numera är upplöst.

I fall som avses i 4 kap. 9 § andra stycket andra meningen får den skadelidande rikta krav mot försäkringsbolaget i den utsträckning ersättning inte kan utges av den försäkrade.

Framställs krav enligt första stycket, skall försäkringsbolaget om möjligt snarast meddela den försäkrade om kravet. Dom mot försäkringsbolaget eller överenskomst med bolaget inverkar inte på skadeståndsskyldighet som inte omfattas av försäkringsavtalet.

Den försäkrade och försäkringsbolaget är skyldiga att på den skadelidandes begäran lämna honom upplysning om försäkringen.

8 § Har försäkringsbolaget vid en ansvarsförsäkring betalat ut försäkringsersättningen till den försäkrade och kan sedan den skadelidande inte av denne få ut det skadestånd som han har rätt till, är bolaget skyldigt att ersätta den skadelidande för vad som fattas, dock inte med högre belopp än bolaget betalat till den försäkrade.

Otillräckligt försäkringsbelopp vid ansvarsförsäkring

9 § Om flera skadelidande har rätt till skadestånd för en skada som omfattas av en ansvarsförsäkring men försäkringsbeloppet inte är tillräckligt för att tillgodose allas skadeståndsanspråk, skall försäkringsersättningen beräknas i förhållande till varje skadelidandes berättigade anspråk.

Finns särskild anledning att anta att flera skadeståndsanspråk som omfattas av samma försäkringsbelopp är att vänta, behöver försäkringsbolaget inte betala ut högre ersättning än vad som följer av första stycket. Detta gäller dock inte om det saknas anledning att befara att någon skadelidande själv måste svara för sin skada eller om det har gått två år sedan det första anspråket anmälde.

I den mån försäkringsbolaget har betalat mer än som ålåg bolaget, ansvarar det för senare anmälda skador upp till det belopp som följer av första stycket. Vad försäkringsbolaget utger utöver försäkringsbeloppet får det kräva tillbaka av den försäkrade.

TREDJE AVDELNINGEN Individuell personförsäkring

10 kap. Information

Försäkringsbolagets skyldighet att lämna information

1 § Försäkringsbolaget är skyldigt att lämna information enligt detta kapitel. Informationen skall, i den mån det är möjligt, lämnas i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för mottagaren. Informationen skall vara klar och tydlig och avfattad på svenska. Den får lämnas på ett annat språk om mottagaren begär det.

Detta kapitel gäller inte i fråga om personförsäkring som tecknas av en näringsidkare till förmån för sitt företag, om det kan antas att näringsidkaren saknar behov av informationen. Kapitlet är inte heller tillämpligt på sådana understödsföreningar som står under begränsad tillsyn.

Information innan en försäkring meddelas

2 § Innan en personförsäkring meddelas skall försäkringsbolaget lämna information som underlättar kundens bedömning av försäkringsbehovet och val av försäkring. Informationen skall på ett enkelt sätt återge det huvudsakliga innehållet i de försäkringsvillkor som kunden behöver ha kännedom om för att kunna bedöma kostnaden för och omfattningen av försäkringen. Viktiga begränsningar av försäkringsskyddet skall tydligt framgå. Detsamma gäller om försäkringsbolagets ansvar inträder först när premien betalas.

Vid tidsbegränsad försäkring skall försäkringsbolaget också lämna information om försäkringstagarens möjligheter att förnya försäkringen.

3 § Information enligt 2 § behöver inte lämnas i den mån kunden avstår från den eller det möter hinder med hänsyn till förhållandena då försäkringsavtalet ingås.

Information när avtal har träffats

4 § Snarast efter avtalslutet skall försäkringsbolaget tillställa försäkringstagaren en skriftlig bekräftelse på avtalet. Försäkringsbolaget skall också, om det inte skett tidigare, upplysa om försäkringsvilkorens innehåll och särskilt framhålla

1. villkor som med hänsyn till försäkringens beteckning eller övriga omständigheter utgör en oväntad och väsentlig begränsning av försäkringsskyddet,
2. förbehåll enligt 11 kap. 2 § andra stycket om att försäkringsbolagets ansvar inte inträder förrän premien betalas,
3. försäkringsbolagets rätt att säga upp försäkringen att upphöra i förtid eller att ändra den under försäkringstiden, om bolaget har förbehållit sig en sådan rätt,
4. villkor enligt 12 kap. 7 § om skyldighet att anmäla ändring av risken och följderna av en försummad anmälan, samt
5. utfallande försäkringsbelopp eller de huvudsakliga principerna för hur beloppet beräknas.

Information under försäkringstiden och i samband med förnyelse

5 § Årligen under försäkringstiden och i samband med att försäkringen förnyas skall försäkringsbolaget i skälig omfattning informera försäkringstagaren om sådana förhållanden rörande försäkringen som det är av betydelse för denne att känna till.

Försäkringsbolaget skall på försäkringstagarens begäran också i övrigt lämna information om premien och andra villkor för försäkringen.

Information om villkorsändring

6 § Om försäkringsbolaget ändrar försäkringen enligt 11 kap., skall det samtidigt tillställa försäkringstagaren den information om ändringarna som denne kan behöva. Nya begränsningar av försäkringsskyddet skall särskilt framhållas.

Information om ändringar i försäkringen skall lämnas samtidigt med premiekravet för den period då de nya villkoren skall börja gälla.

Försäkring

Information vid försäkringsfall

7 § När ett försäkringsfall har inträffat, skall försäkringsbolaget i skälig omfattning informera försäkringstagaren och andra som har anspråk mot bolaget om sådana förhållanden rörande försäkringen som det är av betydelse för dem att känna till.

Om försäkringsbolaget får kännedom om ett försäkringsfall som utgörs av försäkringstagarens död, skall det genast underrätta dödsboet om försäkringsfallet.

Om försäkringstagaren har förenat ett förmånstagarförordnande med villkor om att försäkringsbeloppet eller försäkringen skall vara mottagarens enskilda egendom, skall försäkringsbolaget underrätta förmånstagaren om det när ett försäkringsbelopp första gången betalas ut.

Information om möjligheter till överprövning m.m.

8 § I samband med att ett anspråk på försäkringsersättning regleras skall försäkringsbolaget, om det inte med hänsyn till omständigheterna är obehövt, upplysa den som har framställt anspråket om vilka möjligheter som finns att få en tvist om ersättningen prövad. Finns det en risk för att rätten till försäkringsersättning skall gå förlorad på grund av preskription, skall bolaget också erinra om detta.

Första stycket första meningen gäller även när en försäkring upphör i förtid eller ändras under försäkringstiden, om inte försäkringstagaren har begärt åtgärden.

Underlåtenhet att lämna information

9 § Om ett villkor av sådant slag som anges i 4 § 1–4 inte har särskilt framhållits av försäkringsbolaget vare sig före eller efter avtalslutet, får det inte åberopas av bolaget. Detsamma gäller villkor som inte har särskilt framhållits enligt 6 §. Det sagda gäller inte en sådan begränsning av försäkringsskyddet som framgår av lag.

10 § Om ett försäkringsbolag vid försäkring som tecknas av en konsument eller ett dödsbo inte lämnar information enligt detta kapitel ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:509)*

11 § Om ett försäkringsbolag i fråga om annan försäkring än som avses i 10 § inte lämnar information enligt detta kapitel, får det åläggas att lämna informationen.

12 § Talan om åläggande enligt 11 § väcks vid Marknadsdomstolen.

En sådan talan får väckas

1. i fråga om information som avses i 2 §, av näringsidkare som berörs av marknadsföringen, och
2. i fråga om information som avses i 4–8 §§, av den näringsidkare som har ingått avtal om försäkring med försäkringsbolaget.

Talan får också väckas av en sammanslutning av näringsidkare.

I mål om åläggande enligt 11 § gäller i övrigt de bestämmelser i marknadsföringslagen (2008:486) som reglerar förfarandet i mål om åläggande att lämna information enligt 24 § den lagen. *Lag (2008:509)*

11 kap. Försäkringsavtalet*Rätten till försäkring*

1 § Ett försäkringsbolag får inte vägra någon att teckna en sådan personförsäkring som bolaget normalt tillhandahåller allmänheten när det har fått de uppgifter som behövs, om det inte finns särskilda skäl för vägran med hänsyn till risken för framtida försäkringsfall, den avsedda försäkringens art eller någon annan omständighet. Ett avslag får inte grundas på att ett försäkringsfall har inträffat eller den försäkrades hälso-tillstånd har försämrats efter det att en ansökan har avsänts eller lämnats till försäk-

ringsbolaget. Sådana försäkringsvillkor som beror av den försäkrades hälsotillstånd skall bestämmas på grundval av hälsotillståndet vid ansökan.

Första stycket gäller inte i fråga om en försäkring som någon tecknar i egenskap av näringsidkare till förmån för sitt företag.

Försäkringstid och ansvarstid

2 § En försäkring får avtalas på bestämd tid eller på den försäkrades livstid. Har ingen tid angetts, är försäkringstiden ett år.

Om en försäkring meddelas på normala villkor eller på sådana särskilda villkor som har angetts i ansökan om försäkringen, inträder försäkringsbolagets ansvar dagen efter den dag då försäkringstagaren ansökte om försäkringen eller antog ett anbud från bolaget. Detta gäller dock inte om försäkringstagaren har begärt att försäkringen skall träda i kraft först senare. Försäkringsbolaget får också förbehålla sig att ansvaret inte skall inträda förrän dagen efter den dag då försäkringstagaren betalar premie för försäkringen. Skall återförsäkring ske, får försäkringsbolaget förbehålla sig att ansvaret i den delen skall inträda först när återförsäkringen börjar gälla.

Ansvaret gäller till och med försäkringstidens sista dag.

Försäkring

Uppsägning av en tidsbegränsad försäkring till försäkringstidens utgång

3 § Försäkringstagaren får när som helst säga upp en tidsbegränsad försäkring att upphöra vid försäkringstidens utgång.

Försäkringsbolaget får säga upp en tidsbegränsad försäkring till försäkringstidens utgång. Uppsägningen skall göras skriftligen och sändas till försäkringstagaren tidigast sex månader och senast en månad innan försäkringstiden går ut. Den skall för att få verkan innehålla en förfrågan om försäkringstagaren vill ha försäkringen förnyad. Begär försäkringstagaren att försäkringen förnyas, gäller uppsägningen bara om det finns särskilda skäl att vägra försäkring med hänsyn till sådana omständigheter som anges i 1 § första stycket.

Förnyelse av försäkringen

4 § Har inte en giltig uppsägning skett enligt 3 §, förnyas en tidsbegränsad försäkring för en tid av ett år, om inte annat har avtalats. Försäkringsbolaget får ändra villkoren i den utsträckning som följer av 1 och 3 §§.

Försäkringstagarens rätt att säga upp eller ändra försäkringen i förtid

5 § Försäkringstagaren får när som helst säga upp försäkringen att upphöra omedelbart eller vid viss framtida tidpunkt. Om inte annat anges, får uppsägningen verkan dagen efter den dag då den kom fram till försäkringsbolaget.

Om inte annat följer av försäkringens art, har försäkringstagaren rätt att i samband med uppsägningen få försäkringen ändrad till premiefri försäkring (fribrev) eller på sätt som närmare anges i försäkringsvillkoren få den återköpt av försäkringsbolaget eller försäkringens hela värde överfört till en annan försäkring, i den mån inte rätt till återköp eller överföring saknas enligt inkomstskattelagen (1999:1229). För en försäkring som omfattas av 2 § lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel gäller dock att återköp eller överföring tidigast får ske efter ett år.

I 13 kap. 3 § finns bestämmelser om återupplivning av en försäkring som blivit premiefri. *Lag (2007:123)*

Försäkringstagarens rätt till fortsatt försäkring efter återköp

6 § Om försäkringsbolaget har återköpt en livförsäkring med sparmoment, har försäkringstagaren rätt att utan ny hälsoprövning fortsätta försäkringen som ren riskförsäkring. Detta gäller dock inte om annat har avtalats.

Försäkringsbolaget skall senast när återköpsbeloppet betalats ut avsända en underrättelse till försäkringstagaren om rätten till fortsatt försäkring enligt första stycket. Försummar försäkringsbolaget detta, ansvarar bolaget under sex månader från utbe-

talningen som om en sådan försäkring hade begärts. Om försäkringsbolaget under denna tid avsänder en underrättelse, upphör dock ansvaret när underrättelsen avsänds.

Begäran om fortsatt försäkring skall framställas inom sex månader från det att försäkringsbolaget har avsänt en underrättelse enligt andra stycket, dock senast inom ett år från det att återköpsbeloppet betalades ut.

Försäkringsbolagets rätt att säga upp eller ändra försäkringen i förtid

7 § Försäkringsbolaget får göra förbehåll om rätt att säga upp eller ändra en sjuk- eller olycksfallsförsäkring vid slutet av en premieperiod, om förbehållet behövs på grund av försäkringens art eller någon annan särskild omständighet. Under samma förutsättning får bolaget göra förbehåll om rätt att ändra en livförsäkring vid slutet av en premieperiod.

Ett förbehåll enligt första stycket får inte innebära att försäkringen får sägas upp eller ändras därför att ett försäkringsfall har inträffat eller den försäkrades hälsa har försämrats. En uppsägning eller ett meddelande om ändring med stöd av förbehållet får verkan en månad efter det att försäkringsbolaget avsände uppsägningen eller meddelandet.

Första och andra styckena tillämpas också på förbehåll om att försäkringen utan uppsägning eller annan åtgärd från försäkringsbolagets sida skall upphöra eller ändras vid slutet av en premieperiod om en viss händelse inträffar. En förutsättning för att ett sådant förbehåll skall få verkan är att bolaget i samband med krav på premien har påmint försäkringstagaren om förbehållet.

Ytterligare bestämmelser om uppsägning av en försäkring i förtid finns i 12 kap. 3 § och 13 kap. 2 §.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

8 § Om försäkringsbolaget försätts i konkurs, har konkursboet rätt att säga upp en sjuk- eller olycksfallsförsäkring med fjorton dagars uppsägningstid. Av 5 § framgår att försäkringstagaren alltid har rätt att säga upp en personförsäkring att upphöra omedelbart.

Upphör en personförsäkring att gälla på grund av konkurs, har försäkringstagaren och andra som lider skada på grund av detta rätt till skadestånd.

9 § Försäkringstagaren och andra som lider skada har rätt till skadestånd om en personförsäkring upphör att gälla på grund av att

1. försäkringsbolaget vid en utmätning saknar tillgångar till full betalning av utmätningssfordringen, förklarar sig ställa in sina betalningar eller annars kommer på obestånd, eller
2. försäkringsbolagets rätt upphör att bedriva marknadsföring och att ingå nya försäkringsavtal om risker som är belägna i Sverige eller att alls driva försäkringsrörelse.

10 § Om försäkringsbolaget har trätt i likvidation, tillämpas 8 §. En sjuk- eller olycksfallsförsäkring upphör att gälla ett år efter likvidationens början, om inte försäkringstagaren har sagt upp den dessförinnan.

Rätten till försäkringens värde när försäkringen upphör att gälla, m.m.

11 § När en personförsäkring upphör att gälla, skall försäkringsbolaget ställa försäkringens värde till försäkringstagarens förfogande, även om bolaget i övrigt är fritt från ansvar. Om försäkringsbolaget i annat fall, på grund av dröjsmål med premiebetalningen, har varit helt eller delvis fritt från ansvar under någon del av försäkringstiden, skall premien eller återbäringen anpassas efter detta.

12 kap. Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar*Upplyningsplikten*

1 § Försäkringstagaren och den försäkrade är skyldiga att på försäkringsbolagets begäran lämna upplysningar som kan ha betydelse för frågan om en personförsäkring skall meddelas, utvidgas eller förnyas. Försäkringsbolaget får också under försäkringstiden begära sådana upplysningar om den försäkrades ekonomiska förhållanden som är av betydelse för försäkringens utformning. Försäkringstagaren och den försäkrade skall ge riktiga och fullständiga svar på försäkringsbolagets frågor.

Om begränsningar i försäkringsbolagets rätt att efterforska eller använda genetisk information finns bestämmelser i lagen (2006:351) om genetisk integritet m.m.

Lag (2006:357)

2 § Om försäkringstagaren vid fullgörande av sin upplysningsplikt enligt 1 § har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder, är avtalet ogiltigt enligt vad som sägs i lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område och försäkringsbolaget fritt från ansvar för försäkringsfall som inträffar därefter. I fråga om betald riskpremie tillämpas 13 kap. 6 §.

Har försäkringstagaren eller den försäkrade annars uppsåtligen eller av oaktsamhet som inte är ringa lämnat oriktiga eller ofullständiga uppgifter av betydelse för riskbedömningen och kan försäkringsbolaget visa att det inte skulle ha meddelat försäkring om upplysningsplikten hade fullgjorts, är bolaget fritt från ansvar för inträffade försäkringsfall. Kan försäkringsbolaget visa att det skulle ha meddelat försäkring mot högre premie eller i övrigt på andra villkor än som avtalats, är dess ansvar begränsat till vad som svarar mot den premie och de villkor i övrigt som har avtalats. Har försäkringsbolaget inte tagit återförsäkring som annars skulle ha tecknats, skall ansvaret anpassas efter detta.

Andra stycket får inte tillämpas i den mån detta skulle leda till resultat som är oskäligt mot försäkringstagaren eller hans rättsinnehavare.

3 § Om försäkringsbolaget under försäkringstiden får kännedom om att upplysningsplikten har åsidosatts på det sätt som sägs i 2 § andra stycket, får bolaget säga upp försäkringen för upphörande eller ändring. Uppsägningen skall göras skriftligen och med tre månaders uppsägningstid, räknat från det att försäkringsbolaget avsände den.

Skulle försäkringsbolaget, om upplysningsplikten hade fullgjorts, ha meddelat försäkring mot högre premie eller i övrigt på andra villkor än som avtalats, har försäkringstagaren rätt till fortsatt försäkring med det försäkringsbelopp som svarar mot den premie och de villkor i övrigt som avtalats. Begäran om fortsatt försäkring skall framställas före uppsägningstidens utgång.

I uppsägningen skall anges under vilka förutsättningar en försäkringstagare enligt andra stycket har rätt till fortsatt försäkring. Saknas denna uppgift, får uppsägningen ingen verkan.

4 § Försäkringsbolaget får inte åberopa att upplysningsplikten har åsidosatts, om det då insåg eller borde ha insett att upplysningarna var oriktiga eller ofullständiga. Det samma gäller om upplysningarna saknade eller senare har upphört att ha betydelse för avtalets innehåll.

Vid livförsäkring för dödsfall får försäkringsbolaget åberopa att upplysningsplikten har åsidosatts, bara om dödsfallet har inträffat inom fem år från det att upplysningarna lämnades eller om försäkringsbolaget har lämnat meddelande enligt 11 § inom samma tid.

Första stycket första meningen och andra stycket gäller inte om den försäkrade har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder.

Försäkring

Symtomklausuler

5 § Gäller försäkringen för följder av sjukdom eller kroppsfel, får försäkringsbolaget göra särskilt undantag för sådana sjukdomar och kroppsfel som den försäkrade hade när avtalet ingicks, bara om undantaget

1. grundar sig på upplysningar om den försäkrade som bolaget har inhämtat, eller
2. behövs på grund av försäkringens art eller någon annan särskild omständighet.

Om en tidsbegränsad försäkring förnyas, får ett undantag enligt första stycket 2 bara avse en sjukdom eller ett kroppsfel som den försäkrade hade när det första avtalet ingicks. Om försäkringsskyddet utvidgas, gäller dock första stycket i denna del.

Riskökning

6 § Om försäkringsbolaget har förbehållit sig ansvarsfrihet när den försäkrade deltar i särskilt angivna verksamheter eller är utsatt för särskilt angivna risker, ansvarar det ändå för försäkringsfall som inträffar under sådana omständigheter men som inte sammanhänger med den särskilda verksamheten eller risken.

7 § Försäkringsbolaget får göra försäkringens giltighet och utformning beroende av den försäkrades levnadsförhållanden, såsom hans yrkesverksamhet, bostadsort eller liknande, under de förutsättningar som anges i 11 kap. 7 § och ålägga försäkringstagaren att anmäla ändringar i sådana förhållanden till bolaget. Underlåter försäkringstagaren uppsåtligt eller av oaktsamhet som inte är ringa att göra en sådan anmälan senast vid första premiebetalningen efter ändringen, är bolagets ansvar vid försäkringsfall begränsat enligt vad som sägs i 2 § andra och tredje styckena. En förutsättning är dock att bolaget i samband med krav på premien har upplyst försäkringstagaren om hans anmälningsskyldighet och om följderna av att denna inte fullgörs.

Försäkringsbolaget får inte göra sitt ansvar beroende av att den försäkrades hälso-tillstånd inte försämras.

Framkallande av försäkringsfall

8 § Om den försäkrade uppsåtligt har framkallat ett försäkringsfall, är försäkringsbolaget fritt från ansvar.

Har den försäkrade begått självmord, ansvarar försäkringsbolaget dock vid livförsäkring, om det har gått mer än ett år från det att försäkringsavtalet ingicks eller, vid kortare tid, om det måste antas att försäkringen tecknades utan tanke på självmordet. Om en tidsbegränsad försäkring som endast avser dödsfall har förnyats, räknas ett-årstiden från dagen för det första avtalet.

Vid sjukförsäkring gäller inte första stycket om den försäkrade var under femton år eller allvarligt psykiskt störd.

9 § Har den försäkrade vid sjuk- eller olycksfallsförsäkring genom grov vårdslöshet framkallat ett försäkringsfall eller förvärrat dess följder, kan ersättningen sättas ned såvitt angår honom efter vad som är skäligt med hänsyn till hans förhållanden och omständigheterna i övrigt. Detsamma gäller om den försäkrade annars måste antas ha handlat eller underlåtit att handla i vetskap om att detta innebar en betydande risk för att skadan skulle inträffa.

Första stycket gäller inte om den försäkrade var under femton år eller allvarligt psykiskt störd.

Undantag från bestämmelserna om begränsning av försäkringsbolagets ansvar

10 § Försäkringsbolaget kan inte åberopa ett sådant förbehåll som avses i 6 § eller bestämmelserna i 8 eller 9 §, om den försäkrade handlade för att förebygga skada på person eller egendom under sådana omständigheter att handlingen kan anses förvarlig.

Meddelande om att ansvarsbegränsning åberopas

11 § När försäkringsbolaget får kännedom om ett förhållande som enligt detta kapitel kan medföra ansvarsfrihet vid försäkringsfall eller uppsägningsrätt, skall bolaget, om det vill göra gällande att dess ansvar skall begränsas eller att det har rätt till uppsägning, utan oskäligt dröjsmål lämna ett skriftligt meddelande om detta till försäkringstagaren.

Meddelande enligt första stycket skall lämnas också till den försäkrade och till den som har fått försäkringen i pant eller är förmånstagare enligt ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, om hans rätt är känd för försäkringsbolaget.

Försummar försäkringsbolaget att lämna ett meddelande enligt första eller andra stycket, får det inte åberopa förhållandet mot den som skulle ha fått meddelandet, om inte försäkringstagaren eller den försäkrade har förfarit svikligt eller i strid mot tro och heder.

Vissa fall av s.k. omfattningsvillkor

12 § Bestämmelserna i 1–4 §§ och 8–11 §§ tillämpas också om en försäkring innehåller försäkringsvillkor som enligt sin lydelse begränsar försäkringens omfattning, när begränsningen beror av om någon på den försäkrades sida på förhand har känt till de förhållanden som har orsakat försäkringsfallet eller uppsåtligen eller genom vårdslöshet har medverkat till detta eller på annat sätt åsidosatt sina skyldigheter enligt dessa bestämmelser.

13 kap. Premien*När premien behöver betalas*

1 § Den första premien för en personförsäkring behöver inte betalas tidigare än fjorton dagar från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till försäkringstagaren. Detta gäller dock inte om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien eller om försäkringen annars är giltig bara under förut-sättning att premien betalas innan försäkringstiden börjar.

Premien för en senare premieperiod behöver inte betalas tidigare än en månad från den dag då försäkringsbolaget avsände krav på premien till försäkringstagaren. Om premieperioden är högst en månad, skall premien dock betalas på periodens första dag. Om särskilda premieperioder inte har avtalats, skall senare premie för försäkringen betalas inom en månad från den dag då försäkringsbolaget avsände krav på premien till försäkringstagaren.

Andra stycket gäller också betalning av premien när en tidsbegränsad försäkring förnyas på grund av utebliven uppsägning.

Uppsägning på grund av dröjsmål med premien

2 § Betalas inte premien i rätt tid och är dröjsmålet inte av ringa betydelse, får försäkringsbolaget säga upp försäkringen för upphörande eller begränsning av ansvaret enligt vad villkoren närmare föreskriver. Uppsägningen skall sändas till försäkringstagaren.

Uppsägningen får verkan fjorton dagar efter den dag då den avsändes, om inte premien betalas inom denna frist. Uppsägningen skall innehålla uppgift om detta och om möjligheten att få försäkringen återupplivad enligt 3 §. Saknas någon av dessa uppgifter, får uppsägningen ingen verkan.

Om försäkringstagaren inte har kunnat betala premien inom den i andra stycket angivna fristen på grund av svår sjukdom, frihetsberövande, utebliven pension eller utebliven lön från sin huvudsakliga anställning eller liknande hinder, får uppsägningen verkan tidigast en vecka efter det att hindret har fallit bort, dock senast tre månader efter fristens utgång.

Försäkring

Återupplivning

3 § Har en uppsägning enligt 2 § fått verkan och avser dröjsmålet inte första premien för försäkringen, återupplivas försäkringen till sin tidigare omfattning, om utestående premiebelopp betalas inom tre månader från utgången av den frist som anges i 2 § andra stycket.

En försäkring som har ändrats till premiefri försäkring (fribrev) eller till en försäkring mot lägre premie, utan att en uppsägning enligt 2 § dessförinnan fått verkan, återupplivas till sin tidigare omfattning, om försäkringstagaren inom tre månader från den dag då försäkringsbolaget avsände ett meddelande om ändringen till honom betalar det premiebelopp som skulle ha betalats om försäkringen inte hade ändrats. Meddelandet skall innehålla en uppgift om rätten att få försäkringen återupplivad.

Återupplivas försäkringen, ansvarar försäkringsbolaget från och med dagen efter den dag då premiebeloppet betalas.

Underrättelse till annan om dröjsmål med premien

4 § Om det har begärts skall försäkringsbolaget sända ett meddelande om uppsägning enligt 2 § också till den försäkrade och till den som har fått försäkringen i pant eller är förmånstagare enligt ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande, när personen i fråga är känd. Så länge försäkringsbolaget inte har sänt meddelande till en sådan person, får bolaget inte mot honom åberopa att premien inte har betalats.

Betalning genom betalningsförmedlare

5 § Försäkringstagaren anses ha betalat premien när han lämnat ett betalningsuppdrag avseende premien till en bank eller någon annan liknande betalningsförmedlare.

Riskpremie vid ansvarsfrihet

6 § Är försäkringsavtalet ogiltigt enligt 12 kap. 2 § första stycket, får försäkringsbolaget ändå behålla betald riskpremie för förfluten tid.

Preskription av rätt till premie

7 § Försäkringsbolaget förlorar rätten till en obetald premie när ett år har förflutit från det att premien skulle ha betalats, om försäkringen inte dessförinnan har sagts upp av bolaget eller av någon annan anledning har upphört att gälla.

14 kap. Förfogande över försäkringen

Rätten att göra, ändra och återkalla ett förmånstagarförordnande

1 § Försäkringstagaren har rätt att själv förfoga över en personförsäkring genom förmånstagarförordnande.

Det som sägs i 9 kap. 1 § och 13 kap. 2 och 3 §§ ärvdabalken om rätt att göra testamente och om testamentes ogiltighet gäller också i fråga om förmånstagarförordnande.

För förmånstagarförordnande till den som inte är född eller avlad när förordnandet skall tillämpas första gången gäller lagen (1930:106) om vissa rättshandlingar till förmån för ofödda.

2 § Försäkringstagaren kan, innan försäkringsersättningen skall betalas, ändra eller återkalla ett förmånstagarförordnande. Detta gäller dock inte om han gentemot förmånstagaren har utlovat att förordnandet skall stå fast (oåterkalleligt förmånstagarförordnande).

Formkrav för ett förmånstagarförordnande

3 § Ett förmånstagarförordnande och en återkallelse eller ändring av ett sådant förordnande skall för att vara gällande göras genom ett egenhändigt undertecknat meddelande till försäkringsbolaget.

Ett förmånstagarförordnande kan också göras genom att det tas in i försäkringsvillkoren. Ett sådant förordnande förlorar sin verkan om ett nytt förordnande görs enligt första stycket.

Första och andra styckena gäller också ett villkor enligt 7 kap. 2 § 5 äktenskapsbalken om att ett försäkringsbelopp eller en försäkring skall vara förmånstagarens enskilda egendom och en återkallelse eller ändring av sådant villkor.

Tolkning av ett förmånstagarförordnande

4 § Vid tolkningen av ett förmånstagarförordnande gäller det som sägs i 5 och 6 §§, om inte annat med hänsyn till omständigheterna får anses framgå av förordnandet.

5 § Vid försäkring på försäkringstagarens liv eller hälsa gäller ett förmånstagarförordnande bara för försäkringstagarens död.

Om vid försäkring på annans liv försäkringstagaren avlider före försäkringsfallet, övergår försäkringstagarens rätt till försäkringen genast till förmånstagaren. Detsamma gäller när annars försäkringsbeloppets utbetalande enligt villkoren beror av annat än försäkringstagarens död.

Kan ett förmånstagarförordnande inte verkställas såvitt angår en viss förmånstagar, gäller förordnandet till förmån för hans avkomlingar, om de i fråga om arv efter försäkringstagaren eller den försäkrade hade haft rätt att träda i förmånstagarens ställe. Om sådana avkomlingar saknas men det finns andra förmånstagar, tillfaller hela försäkringen dem.

Tredje stycket gäller inte vid en sådan pensionsförsäkring som avses i 58 kap. 2 § första stycket inkomstskattelagen (1999:1229). Kan ett förmånstagarförordnande i ett sådant fall inte verkställas såvitt angår en förmånstagar men det finns andra förmånstagar, tillfaller hela försäkringen dem.

6 § Har försäkringstagaren till en försäkring som gäller på hans liv eller hälsa utan att namnge förmånstagaren använt någon av nedan angivna beteckningar, anses detta innebära följande:

- *make*: den som är gift med försäkringstagaren när förordnandet tillämpas; om det pågår mål om äktenskapsskillnad mellan makarna, gäller inte förordnandet,
- *registrerad partner*: den som är registrerad partner med försäkringstagaren när förordnandet tillämpas; om det pågår mål om upplösning av partnerskapet, gäller inte förordnandet,
- *sambo*: den som är sambo med försäkringstagaren när förordnandet tillämpas,
- *barn*: försäkringstagarens bröstarvingar, med fördelning av försäkringen efter vad som gäller i fråga om arvsrätt efter försäkringstagaren,
- *make och barn*: försäkringstagarens make är förmånstagar till halva försäkringen och hans bröstarvingar till återstoden; om försäkringstagaren efterlämnar bara make eller bara bröstarvingar, tillfaller hela försäkringen maken eller bröstarvingarna,
- *arvingar*: de som har arvsrätt efter försäkringstagaren, med fördelning av försäkringen efter vad som gäller för arvsrätten.

Förmånstagarförordnandes verkan mot dödsbodelägare

7 § Är förmånstagar insatt, skall försäkringsbelopp som utfaller efter försäkringstagarens död inte ingå i dennes kvarlätenskap.

Om tillämpningen av ett förmånstagarförordnande som gäller för försäkringstagarens död skulle leda till ett resultat som är oskäligt mot en make eller bröstarvinge efter försäkringstagaren, kan förordnandet jämkas så att försäkringen helt eller delvis tillfaller maken eller bröstarvingen. Vid prövningen skall särskilt beaktas skälen för förordnandet samt förmånstagarens och makens eller bröstarvingens ekonomiska förhållanden.

Har dödsfallet inträffat sedan det har dömts till äktenskapsskillnad mellan försäkringstagaren och hans make eller sedan talan om äktenskapsskillnad väckts men in-

nan bodelning har förrättats, gäller i stället för det som sägs i andra stycket att, om maken inte vid bodelningen kan få ut sin andel därför att försäkringen tillfaller någon annan som förmånstagare, denne är skyldig att avstå vad som fattas.

Den som vill begära jämkning enligt andra eller tredje stycket skall väcka talan mot förmånstagaren inom ett år från det att bouppteckning efter försäkringstagarens avslutades eller dödsboanmälan gjordes. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten till jämkning förlorad.

Angående förordnandets verkan mot försäkringstagarens borgenärer finns bestämmelser i 15 kap. *Lag (2006:464)*

Förmånstagarens förfoganderätt

8 § Innan förmånstagarens rätt har inträtt får han inte genom överlåtelse, pantsättning eller på annat sätt förfoga över den rätt som förordnandet medför.

Försäkringstagarens rätt att förfoga över försäkringen på annat sätt än genom förmånstagarförordnande

9 § Försäkringstagaren har rätt att förfoga över försäkringen genom överlåtelse, pantsättning eller annars på annat sätt än genom förmånstagarförordnande. Försäkringsbolaget får dock i försäkringsvillkoren föreskriva att ett förfogande som avser enbart försäkringens riskdel eller enbart försäkringens spardel är utan verkan mot bolaget.

Om ett oåterkalleligt förmånstagarförordnande gäller för försäkringen, skall försäkringstagaren anses ha utfäst sig att inte utan förmånstagarens samtycke förfoga över försäkringen på ett sätt som inskränker dennes rätt.

Verkan av förfogande till förmån för flera

10 § Förfogar försäkringstagaren genom överlåtelse, pantsättning eller oåterkalleligt förmånstagarförordnande över försäkringen till förmån för flera, gäller ett tidigare förfogande framför ett senare. Ett senare förfogande gäller dock framför ett tidigare, om meddelande om det senare förfogandet kommer in till försäkringsbolaget först och den till vars förmån förfogandet skett då är i god tro. Avser förfogandet ett försäkringsbrev som innehavaren måste förete för att få ut försäkringsersättning, gäller det senare förfogandet framför ett tidigare, om den till vars förmån förfogandet sker i god tro har fått försäkringsbrevet i sin besittning.

11 § I fråga om försäkringsbrev som måste företes för att innehavaren skall få försäkringsersättning gäller följande. Om någon begär utbetalning av ett försäkringsbelopp eller återköp av en försäkring eller vill träffa överenskommelse om ändring av försäkringsavtalet, skall försäkringsbolaget göra anteckning på försäkringsbrevet om den åtgärd som vidtas. Annars är åtgärden utan verkan mot innehavare av försäkringsbrevet som i god tro förvärvat rätt till försäkringen och fått försäkringsbrevet i sin besittning.

När ett förmånstagarförordnande förfaller vid överlåtelse

12 § Överlåtets försäkringen, förfaller ett tidigare förmånstagarförordnande som inte är oåterkalleligt, om inte annat har avtalats eller får anses förutsatt vid överlåtelsen.

En pantsättning av försäkringen medför inte att ett förmånstagarförordnande förfaller.

Panthavarens rätt

13 § Pantsättning av försäkringen medför rätt för panthavaren att få så mycket av utfallande försäkringsersättning, inbegripet återbäring, som svarar mot pantfordringen. Detta gäller även om pantfordringen inte är förfallen till betalning.

Om försäkringen är förenad med återköpsrätt, får panthavaren också kräva återköp av försäkringen. Återköp får dock ske bara om panthavaren har underrättat försäk-

ringstagaren och denne inte inom två månader har återlöst panten genom att betala det belopp som panthavaren kan få ut från försäkringsbolaget.

Ett förbehåll om rätt att göra panträtten gällande på annat sätt än som sägs i första och andra styckena är ogiltigt mot försäkringstagaren.

Förfoganden som är utan verkan

14 § Ett förfogande över försäkringen är utan verkan i den mån förfogandet är förbjudet enligt ett försäkringsvillkor som enligt inkomstskattelagen (1999:1229) skall tas in i försäkringsavtalet. Ett förbud mot överlåtelse hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller i konkurs i vidare utsträckning än detta följer av vad som annars föreskrivs i lag eller annan författning.

Förlust av rätten till försäkring

15 § Om någon genom brott som avses i 15 kap. ärvdabalken har dödat försäkringstagaren, den försäkrade eller en förmånstagare, eller medverkat till sådant brott, gäller det som där sägs om förlust av rätt att ta arv eller testamente beträffande rätten till försäkringen eller försäkringsersättningen.

Försäkring

15 kap. Förhållandet till borgenärerna

Inledande bestämmelse

1 § En försäkring och ersättning som utfaller från den får tas i anspråk för försäkringstagarens och någon annan berättigads skulder i enlighet med detta kapitel och lagstiftningen i övrigt.

Verkan av förmånstagarförordnande m.m.

2 § En försäkring eller ett försäkringsbelopp, som tillfaller en förmånstagare till följd av ett förordnande som har kunnat återkallas, får tas i anspråk för försäkringstagarens skulder, om fördringen har uppkommit före försäkringsfallet och inte kan betalas ur försäkringstagarens förmögenhet eller kvarlåtenskap.

En försäkring eller ett försäkringsbelopp, som tillfaller en förvärvare eller panthavare eller en förmånstagare till följd av ett oåterkalleligt förordnande, får inte tas i anspråk för försäkringstagarens skulder efter det att ett meddelande om förfogandet har kommit in till försäkringsbolaget. Om förfogandet avser ett försäkringsbrev som innehavaren måste företräda för att få ut försäkringsersättning, blir förfogandet gällande mot försäkringstagarens borgenärer när den till vars förmån förfogandet äger rum får försäkringsbrevet i sin besittning.

Utmätning av en försäkring eller ett försäkringsbelopp som tillfaller en förmånstagare får aldrig äga rum på grund av en ansökan som görs mer än tre år från det att förmånstagarens rätt inträdde.

Utmätning av livförsäkring för försäkringstagarens skulder

3 § Innan något försäkringsfall har inträffat får en livförsäkring som gäller på försäkringstagarens eller försäkringstagarens makes liv utmätas för försäkringstagarens skulder bara i den mån det under något av de senaste tio åren har betalats premie för försäkringen med belopp som överstiger

1. för tidsbegränsad försäkring som endast avser dödsfall: fem gånger den premie som beräknas belöpa på det året,
2. för livförsäkring där försäkringsbolagets betalningsskyldighet efter försäkringsfall inte längre är beroende av att en viss person lever, om den inte omfattas av 1: dubbla genomsnittet av de premier som betalats under perioden eller den kortare tid under vilken försäkringen gällt,
3. för försäkring med periodisk utbetalning där försäkringsbolagets betalningsskyldighet är beroende av att en eller flera personer lever, om den inte omfattas av 1: femton procent av den premie som skulle ha betalats om försäkringen hade tecknats mot engångspremie vid början av det året.

I fråga om fondförsäkring skall alltid gälla det som sägs i första stycket 2.

Om prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring ändrats efter premiebetalningen, ändras det belopp som får utmätas i proportion till ändringen av prisbasbeloppet.

4 § Om värdet av en försäkring, som enligt 3 § inte får utmätas, förs över till en annan försäkring på sätt som anges i 58 kap. 18 § tredje stycket inkomstskattelagen (1999:1229), anses den nya försäkringen som samma försäkring vid tillämpningen av 3 §.

5 § Sedan ett försäkringsfall har inträffat får en livförsäkring och ersättning som utfaller från den inte utmätas för försäkringstagarens skulder i den mån ersättningen tillfaller någon som själv behöver den för sin försörjning eller för en underhållsskyldighet. Om ersättningen tillfaller någon annan än den försäkrade, gäller dock detta förbud bara om den försäkrade har försörjt eller varit skyldig att försörja den berättigade. När ersättningen betalas i form av livränta, gäller förbudet bara rätten till livräntan.

Från vad som efter den försäkrades död på grund av förmånstagarförordnande tillfaller den försäkrades make eller den försäkrades eller makens barn som vid dödsfallet inte fyllt 25 år skall för varje berättigad alltid undantas från utmätning ett sammanlagt försäkringsbelopp som motsvarar sex gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller för dödsäret.

6 § Det som sägs i 3 § om make gäller också sambo samt tidigare make och tidigare sambo. Det som sägs i 5 § om make gäller också sambo.

7 § Om en försäkring som en arbetsgivare har tecknat på en anställds liv inte gäller till förmån för arbetsgivaren själv, får försäkringen och ersättning som utfaller från den inte tas i anspråk för arbetsgivarens skulder på något annat sätt än som sägs i 8 §. Detta gäller också om den försäkrade inte är anställd hos arbetsgivaren men har någon annan anknytning till dennes verksamhet eller är medförsäkrad som närstående till någon annan försäkrad.

Återkrav vid försäkringstagarens konkurs, m.m.

8 § Om vid livförsäkring försäkringstagaren eller dödsboet efter honom försätts i konkurs och försäkringstagaren senare än tre år före den fristdag som anges i 4 kap. 2 § konkurslagen (1987:672) har betalat premie för försäkringen med belopp som vid betalningstillfället inte stod i skäligt förhållande till hans villkor, får konkursboet av tillgodohavandet hos försäkringsbolaget kräva åter vad han har betalat för mycket. Om försäkringstagaren eller en panthavare inte har lämnat sitt samtycke till återbetalningen, skall konkursboet för prövning av dess rätt väcka talan mot honom. Vid en sådan talan tillämpas 4 kap. 19 och 20 §§ konkurslagen.

Har försäkringsbeloppet betalats ut, är den som har uppburit beloppet skyldig att till konkursboet betala tillbaka det belopp som konkursboet annars hade kunnat kräva åter av försäkringsbolaget. Har beloppet uppburits av en förmånstagar, gäller detta dock bara om utbetalningen har skett senare än sex månader före fristdagen. Återbetalningsskyldigheten kan jämkas om det finns synnerliga skäl. Också vid en talan mot den som har uppburit försäkringsbeloppet tillämpas 4 kap. 19 och 20 §§ konkurslagen.

Första och andra styckena tillämpas också i fråga om offentligt ackord vid företagsrekonstruktion. Vid en talan med anledning av ackordsförhandling tillämpas 3 kap. 6 och 7 §§ lagen (1996:764) om företagsrekonstruktion.

Vid sådan försäkring som avses i 7 § får krav enligt denna paragraf göras gällande bara om den försäkrade eller den till vars förmån försäkringen annars gäller är närstående till arbetsgivaren på det sätt som anges i 4 kap. 3 § konkurslagen.

Krav enligt denna paragraf får inte göras gällande till nackdel för förmånstagar med oåterkalleligt förordnande.

Utmätning av en livförsäkring för den berättigades skulder

9 § Sedan ett försäkringsfall har inträffat får en livförsäkring och ersättning som utfaller från den inte utmätas för den berättigades skulder utom i fall som framgår av 5 §.

Trots det som sägs i 5 § får ett ersättningsbelopp som inte hålls avskilt efter utbetalningen utmätas för den berättigades skulder. När två år har gått från det att beloppet skulle betalas, får också det som hålls avskilt utmätas till den del beloppet inte behövs för den berättigades försörjning eller för att fullgöra underhållsskyldighet som åvilar honom.

Utmätning av en sjuk- eller olycksfallsförsäkring

10 § Om ersättningen från en sjuk- eller olycksfallsförsäkring skall tillfalla den försäkrade, får försäkringen och ersättning som utfaller från den inte utmätas för försäkringstagarens eller den försäkrades skulder. När ersättning betalas i form av livränta, gäller förbudet mot utmätning för den berättigades skulder bara rätten till livräntan.

Trots det som sägs i första stycket får ett ersättningsbelopp som har tillfallit den försäkrade och som inte hålls avskilt efter utbetalningen utmätas för den försäkrades skulder. När två år har gått sedan beloppet skulle betalas, får också det som hålls avskilt utmätas till den del beloppet inte behövs för den försäkrades försörjning eller för att fullgöra underhållsskyldighet som åvilar honom.

Om ersättning skall tillfalla någon annan än den försäkrade, tillämpas vad som gäller enligt 3–7 och 9 §§ om utmätning av tidsbegränsad livförsäkring som bara avser dödsfall och av ersättning som utfaller från livförsäkring.

Försäkring

16 kap. Regleringen av försäkringsfall, m.m.*Tiden för utbetalning av försäkringsersättning*

1 § Ett försäkringsbolag som har fått underrättelse om ett försäkringsfall skall utan uppskov vidta de åtgärder som behövs för att försäkringsfallet skall kunna regleras. Regleringen skall ske skyndsamt och med beaktande av den ersättningsberättigades behöriga intressen.

Försäkringsersättning som inte avser periodiska utbetalningar skall betalas senast en månad efter det att rätten till ersättningen inträtt och sådan utredning som skäligen kan begäras för att fastställa betalningsskyldigheten och mot vem denna skall fullgöras har lagts fram för försäkringsbolaget. Försäkringsbolaget skall betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635), om inte betalning sker i tid.

Om den som gör anspråk på försäkringsersättning uppenbarligen har rätt till åtminstone ett visst belopp, skall detta genast betalas ut i avräkning på den slutliga ersättningen.

Utbetalning till annan än rätt förmånstagare

2 § Har försäkringsbolaget betalat ut försäkringsersättning till någon annan än den som i egenskap av förmånstagare har rätt till ersättningen och därvid iakttagit skälig aktsamhet, är bolaget befriat från sin skuld. Detta gäller dock inte om utbetalningen grundats på en handling som är förfalskad eller som är ogiltig på grund av att den har tillkommit under tvång som avses i 28 § lagen (1915:218) om avtal och andra rättshandlingar på förmögenhetsrättens område eller som har utfärdats under sådana omständigheter som anges i 17 § andra stycket lagen (1936:81) om skuldebrev.

Försummelse att anmäla försäkringsfall, m.m.

3 § Om den ersättningsberättigade har försummat att följa försäkringsvillkor om skyldighet att anmäla försäkringsfall till försäkringsbolaget inom viss tid eller villkor eller anvisningar enligt dessa om skyldighet att medverka till utredningen av försäkringsfallet eller av bolagets ansvar, och försummelsen har medfört skada för bolaget, kan den ersättning som annars skulle ha betalats till honom sättas ned efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Första stycket tillämpas inte om oaktsamheten har varit ringa.

4 § Om den försäkrade eller någon annan som begär ersättning av försäkringsbolaget efter ett försäkringsfall uppsättligen eller av grov vårdslöshet oriktigt har uppgett eller förtigit eller dolt något av betydelse för bedömningen av rätten till ersättning från försäkringen, kan den ersättning som annars skulle ha betalats till honom sättas ned efter vad som är skäligt med hänsyn till omständigheterna.

Preskription av rätt till försäkringsersättning

5 § Den som vill göra anspråk på försäkringsersättning måste väcka talan mot försäkringsbolaget inom tre år efter att ha fått kännedom om att anspråket kunde göras gällande och i varje fall inom tio år från det att anspråket tidigast kunde göras gällande. Annars går rätten till ersättning förlorad. Om anspråk har framställts till försäkringsbolaget inom denna tid, är fristen enligt första meningen alltid minst sex månader från det att bolaget har förklarat att det har tagit slutlig ställning till anspråket.

Risken för vissa meddelanden

6 § Gör försäkringstagaren sannolikt att en uppsägning från försäkringsbolagets sida eller ett meddelande som avses i 11 kap. 7 § eller 16 kap. 7 § andra stycket har förseknats eller inte kommit fram på grund av omständigheter som han inte har kunnat råda över, får uppsägningen eller meddelandet verkan tidigast en vecka efter den dag då uppsägningen eller meddelandet kom fram. En uppsägning på grund av dröjsmål med premien får dock verkan senast tre månader efter den dag då försäkringsbolaget avsände den.

Twist om rätten att teckna eller behålla en försäkring

7 § Har ett försäkringsbolag i strid mot 11 kap. 1 eller 3 § vägrat någon att teckna eller förnya en försäkring, skall domstol på yrkande av denne förklara att han har rätt att teckna eller förnya försäkringen.

Talan om förklaring enligt första stycket skall väckas inom sex månader från det att försäkringsbolaget till sökanden har avsänt meddelande om sitt beslut, uppgift om skälen för detta och upplysning om vad sökanden skall göra för att få beslutet prövat. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

Domstolen får bestämma att försäkringstiden skall räknas från den tidpunkt som skulle ha gällt om försäkringsbolaget hade bifallit ansökan.

8 § Har ett försäkringsbolag sagt upp en försäkring i förtid i strid mot denna lag eller mot försäkringsavtalet, skall domstol på yrkande av försäkringstagaren förklara att uppsägningen är ogiltig.

Talan om förklaring enligt första stycket skall väckas inom sex månader från det att försäkringsbolaget till försäkringstagaren har avsänt uppsägningen, uppgift om skälen för denna och upplysning om vad försäkringstagaren skall göra för att få beslutet prövat. Talan behöver dock aldrig väckas före den tidpunkt när uppsägningen skulle få verkan. Väcks inte talan inom denna tid, är rätten att föra talan förlorad.

9 § Domstolen kan på yrkande meddela förklaring som avses i 7 eller 8 § att gälla för tiden intill dess att det föreligger ett avgörande som har vunnit laga kraft. En sådan förklaring får inte meddelas utan att försäkringsbolaget har beretts tillfälle att yttra sig över yrkandet.

Regressrätt

10 § Försäkringsbolaget inträder i den försäkrades rätt till skadestånd i fråga om ersättning för sjukvårdskostnader och andra utgifter och förluster som bolaget har ersatt enligt försäkringsavtalet. Försäkringsvillkor som ger bolaget större rätt till återkrav är utan verkan mot den skadeståndsskyldige.

FJÄRDE AVDELNINGEN Kollektiv försäkring

Kollektiv skadeförsäkring

17 kap. Gruppskadeförsäkring

Definitioner och tillämpningsområde

1 § I detta kapitel betyder

- *frivillig gruppskadeförsäkring*: gruppskadeförsäkring som gruppmedlemmarna ansluter sig till genom egen anmälan eller genom att inte avböja försäkringen,
- *obligatorisk gruppskadeförsäkring*: gruppskadeförsäkring som varje medlem i gruppen är direkt ansluten till på grund av gruppavtalet.

Bestämmelserna tillämpas också om flera försäkringsbolag meddelar gruppförsäkring för olika medlemmar i samma grupp. Varje försäkringsbolag har då de skyldigheter och rättigheter som bestämmelserna anger i förhållande till dem som bolaget meddelar försäkring för.

Om försäkringsbolaget avtalar med en gruppmedlem om en särskild utformning av medlemmens försäkringsskydd, anses avtalet som en del av gruppförsäkringen för medlemmen.

2 § Bestämmelserna i 6, 7, 11–14 §§, 19 § andra och tredje styckena samt 20 § tillämpas inte på en försäkring som gäller under högst en månad.

Parterna i avtalet

3 § Avtal om frivillig gruppskadeförsäkring anses ingånget mellan försäkringsbolaget och gruppmedlemmen på grundval av gruppavtalet. Ett sådant avtal kan ingås också genom att gruppmedlemmen låter bli att avböja försäkringen inom viss tid, om detta föreskrivs i gruppavtalet.

Avtal om obligatorisk gruppskadeförsäkring anses ingånget mellan försäkringsbolaget och företrädare för gruppen genom gruppavtalet. Genom ett sådant avtal uppkommer ingen betalningsskyldighet för gruppmedlemmen mot försäkringsbolaget.

Den som enligt första eller andra stycket anses ingå avtal om gruppskadeförsäkring med försäkringsbolaget är försäkringstagare. Om en personförsäkring ingår som en del i en skadeförsäkring, tillämpas dock i stället 19 kap. 3 § tredje stycket i fråga om personförsäkringen.

4 § Om försäkringsbolaget ger en företrädare för gruppen i uppdrag att fullgöra en skyldighet mot gruppmedlemmarna som föreskrivs i detta kapitel, ansvarar bolaget mot dem för företrädarens utförande av uppdraget, där inte annat särskilt anges i kapitlet.

Information

5 § Innan ett gruppavtal ingås skall försäkringsbolaget lämna gruppen information som är utformad så att den underlättar bedömningen av gruppmedlemmarnas försäkringsbehov och valet av försäkring. Informationen skall på ett enkelt sätt återge det huvudsakliga innehållet i de försäkringsvillkor som gruppen behöver ha kännedom om för att kunna bedöma kostnaden för och omfattningen av försäkringen. Viktiga begränsningar av försäkringsskyddet skall tydligt framgå. Detsamma gäller om försäkringsbolagets ansvar inträder först när premien betalas.

Innan ett avtal om frivillig gruppskadeförsäkring ingås skall försäkringsbolaget också på ett ändamålsenligt sätt ge gruppmedlemmarna information för bedömning av frågan om de bör ansluta sig till försäkringen.

Innebär ett gruppavtal om frivillig gruppskadeförsäkring att gruppmedlemmarna kan bli anslutna genom att inte avböja försäkringen, skall försäkringsbolaget sända meddelande till dem om detta förhållande och om deras möjlighet att enligt 12 § säga upp försäkringen för omedelbart upphörande.

6 § När en försäkring har meddelats skall försäkringsbolaget snarast på ett ändamålsenligt sätt avsända försäkringsbesked för de försäkrades kännedom. Beskeden

Försäkring

skall innehålla upplysningar om de väsentliga rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringen samt om viktiga begränsningar av försäkringskyddet. Detsamma gäller när försäkringen har ändrats eller förnyats, om de nya försäkringsvillkoren innebär en begränsning av försäkringskyddet eller en väsentlig ändring av försäkringen.

Om en uppgift i ett försäkringsbesked avviker från försäkringsavtalet och avvikelserna inte är till nackdel för den som beskedet är riktat till, gäller uppgiften i försäkringsbeskedet. Uppgiften kan dock inte åberopas om den som försäkringsbeskedet är riktat till har insett eller bort inse att uppgiften är oriktig eller inte längre är giltig.

7 § Under försäkringstiden och i samband med att försäkringen förnyas skall försäkringsbolaget i skäligen omfattning informera de försäkrade om sådana förhållanden rörande försäkringen som det är av betydelse för dem att känna till. Efter ett försäkringsfall gäller informationsskyldigheten också mot andra som har anspråk mot försäkringsbolaget. Det som sägs i 2 kap. 7 § om information om möjligheter till överprövning m.m. tillämpas också vid gruppskadeförsäkring.

8 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt 5–7 §§, tillämpas 2 kap. 9 § vid gruppskadeförsäkring som tecknas av en konsument eller ett dödsbo och 8 kap. 2 och 3 §§ vid annan gruppskadeförsäkring.

Tiden för försäkringsbolagets ansvar, m.m.

9 § När ett gruppavtal om frivillig gruppskadeförsäkring har ingåtts, räknas tiden för försäkringsbolagets ansvar från den tidpunkt som anges i gruppavtalet. Ansvaret omfattar alla gruppmedlemmar som då uppfyller anslutningskraven enligt avtalet och som har anslutit sig till försäkringen samt dem som har anslutits tillsammans med en gruppmedlem. Ansluter sig en gruppmedlem senare, räknas ansvaret från och med dagen för anslutningen, om inte annat anges i gruppavtalet.

Anslutning enligt första stycket anses ske när medlemmen gör anmälan till försäkringsbolaget eller till någon som tar emot anmälningar för dess räkning. Om medlemmen ansluter sig genom att inte avböja försäkringen, anses anslutning ske när tiden för avböjande går ut.

Om ingen annan tidpunkt har avtalats, räknas vid obligatorisk gruppskadeförsäkring tiden för försäkringsbolagets ansvar mot medlemmarna från och med dagen efter den då gruppavtalet ingicks eller, om någon inträder i gruppen senare, från och med dagen efter inträdet.

10 § Om ett försäkringsfall inträffar efter det att försäkringsbolagets ansvar inträtt men innan avtal träffats enligt 1 § tredje stycket om utformningen av en gruppmedlems försäkringsskydd, bestäms ansvaret efter vad som är skäligt med hänsyn till medlemmens förhållanden och de villkor som gäller för gruppen i övrigt.

Förnyelse av försäkringen och uppsägning till försäkringstidens utgång

11 § Ett avtal om gruppskadeförsäkring förnyas för en tid av ett år, om det inte har sagts upp för att upphöra vid försäkringstidens slut. I 6 och 7 §§ finns bestämmelser om information i samband med förnyelse.

Om försäkringsbolaget säger upp försäkringen till försäkringstidens utgång, skall det skriftligt meddela den som har ingått gruppavtalet och berörda gruppmedlemmar om uppsägningen. Uppsägningen får verkan en månad efter det att meddelandena avsändes.

Första stycket första meningen gäller inte om annat framgår av avtalet eller omständigheterna i övrigt.

En gruppmedlems rätt att säga upp eller avstå från försäkringen

12 § Vid frivillig försäkring har en försäkrad gruppmedlem rätt att när som helst säga upp försäkringen att genast upphöra.

Vid obligatorisk försäkring kan en medlem i gruppen när som helst genom anmälan förklara sig avstå från försäkringen. Sådan anmälan kan även ske hos gruppföreträdaren.

Verkan av att en medlem lämnar gruppen

13 § Om en försäkrad gruppmedlem utträder ur gruppen av någon annan anledning än att han uppnår en viss ålder, upphör försäkringsbolagets ansvar en månad efter utträdet (efterskydd).

Det som sägs i första stycket om efterskydd gäller inte om den försäkrade på något annat sätt har fått eller uppenbarligen kan få skydd av samma slag som tidigare. Behövs det på grund av försäkringens art, får försäkringsbolaget göra förbehåll om att första stycket inte heller annars skall tillämpas.

Verkan av att gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida

14 § Om gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida, upphör försäkringen för samtliga försäkrade vid den tidpunkt som anges i uppsägningen, dock tidigast en månad efter det att uppsägningen kom till försäkringsbolaget. När försäkringsbolaget har tagit emot en uppsägning, skall det genast sända ett meddelande om denna till de försäkrade gruppmedlemmarna.

Försäkring

Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen eller säga upp den i förtid

15 § Utom i de fall som anges i lagen får försäkringsbolaget säga upp en försäkring att upphöra i förtid eller ändras under försäkringstiden bara i fråga om en gruppmedlem eller någon annan försäkrad som grovt åsidosatt sina förpliktelser mot försäkringsbolaget. Om uppsägningen gäller 3 kap. 7 § andra stycket.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

16 § Det som sägs i 3 kap. 9–11 §§ om konkurs m.m. tillämpas också vid gruppsskade-försäkring.

Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar

17 § Det som sägs i 4 kap. om begränsningar av försäkringsbolagets ansvar tillämpas också vid gruppsskade-försäkring som tecknas av en konsument eller ett dödsbo. Vid annan gruppsskade-försäkring tillämpas 8 kap. 8–16 §§.

Försäkringsbolaget får inte mot en gruppmedlem åberopa att någon annan än denne själv eller någon som är försäkrad tillsammans med honom har eftersatt sina skyldigheter enligt 4 kap. 1–3 §§ eller 8 kap. 8–10 §§ eller haft vetskap om detta.

Premien

18 § Den första premien skall betalas inom fjorton dagar från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till den som enligt försäkringsavtalet skall betala denna till bolaget. Detta gäller dock inte om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien eller om försäkringen annars är giltig bara under försäkringstiden om premien betalas innan försäkringstiden börjar. I fall som avses i 5 § tredje stycket får premiekravet verkan först fjorton dagar efter det att försäkringsbolaget avsant föreskrivet meddelande till gruppmedlemmen.

Premien för en senare premieperiod och första premien för en försäkring som har förnyats enligt 11 § skall betalas senast på periodens första dag. En premie som avser längre tid än en månad behöver dock inte betalas tidigare än en månad från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till den som enligt försäkringsavtalet skall betala denna till bolaget.

Det som sägs i 5 kap. 5–7 §§ tillämpas också vid gruppsskade-försäkring.

19 § Betalas inte premien i rätt tid, får försäkringsbolaget säga upp försäkringen, om inte dröjsmålet är av ringa betydelse.

Ett meddelande om uppsägningen skall vid frivillig försäkring sändas till gruppmedlem som inte har betalat i tid samt till grupp företrädaren, om denne skulle ha förmedlat premiebetalningen. Vid obligatorisk försäkring skall meddelande om uppsägningen sändas till den som skulle ha betalat premien och till alla försäkrade gruppmedlemmar.

Uppsägningen får verkan fjorton dagar efter det att meddelandena avsändes, om inte premien betalas inom denna tid. Meddelandena skall innehålla uppgift om detta. Saknas denna uppgift, får uppsägningen ingen verkan.

20 § Har premien för en frivillig gruppskadeförsäkring inte kunnat betalas inom den frist som anges i 19 § tredje stycket därför att den försäkrade gruppmedlemmen blivit svårt sjuk eller berövats friheten eller inte fått ut pension eller lön från sin huvudsakliga anställning, eller därför att något liknande oväntat hinder inträffat för honom, får en uppsägning enligt 19 § verkan först en vecka efter det att hindret har fallit bort, dock senast tre månader efter fristens utgång.

Om vid frivillig gruppskadeförsäkring ett dröjsmål med premien beror på försumelse av någon som på grund av gruppavtalet förmedlar premien, får uppsägningen verkan för den försäkrade gruppmedlemmen och försäkrade som har anslutits tillsammans med honom först en vecka efter det att medlemmen själv har fått kännedom om dröjsmålet.

Försäkringsersättningen

21 § Det som sägs i 6 kap. om försäkringsersättningen tillämpas också vid gruppskadeförsäkring.

Regleringen av försäkringsfall, m.m.

22 § Det som sägs i 7 kap. 1–4 och 7–9 §§ om regleringen av försäkringsfall m.m. tillämpas också vid gruppskadeförsäkring. I fråga om uppsägning av viss gruppmedlem tillämpas 7 kap. 5 § första meningen.

Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet

23 § Det som sägs i 9 kap. om tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet tillämpas också vid gruppskadeförsäkring.

Meddelanden till de försäkrade

24 § Skall försäkringsbolaget enligt någon bestämmelse i detta kapitel eller i gruppavtalet tillstålla en försäkrad eller den som är försäkrad tillsammans med honom ett meddelande, skall bolaget, om inte annat föreskrivs, på ändamålsenligt sätt sända detta för deras kännedom. Ett meddelande som avser bestämda gruppmedlemmar skall sändas till dessa personligen.

18 kap. Kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna om kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring tillämpas på skadeförsäkringar som

1. tecknas av arbetsgivare för att ge skydd åt anställda,
2. meddelas enligt ett i försäkringsvillkoren angivet kollektivavtal som har slutits mellan en arbetsgivarorganisation och en arbetstagarorganisation och
3. tecknas hos ett försäkringsbolag enligt kollektivavtalet.

En kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring kan omfatta också arbetsgivaren själv och andra som har anknytning till arbetsgivarens verksamhet. Närstående till anställda eller andra försäkrade kan också omfattas av försäkringen. Det som sägs om anställda i 3–6 och 12 §§ gäller också andra som omfattas av försäkringen.

Om försäkringsskyddet enligt ett kollektivavtal som avses i första stycket skall gälla också för anställda hos sådana arbetsgivare som inte har tecknat försäkring trots att de har varit skyldiga att göra det, skall utbetalad ersättning anses som ersättning från en kollektivavtalsgrundad försäkring.

Bestämmelserna tillämpas också om flera försäkringsbolag meddelar kollektivavtalsgrundad försäkring för olika anställda hos samma arbetsgivare. Varje försäkrings-

bolag har då de skyldigheter och rättigheter som bestämmelserna anger i förhållande till dem som bolaget meddelar försäkring för.

Om en försäkrad enligt kollektivavtalet får överenskomma med försäkringsbolaget om en särskild utformning av försäkringsskyddet, anses en sådan överenskommelse som en del av den kollektivavtalsgrundade försäkringen.

Försäkringstagare och försäkrad

2 § En arbetsgivare som ingår avtal om kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring med försäkringsbolaget är försäkringstagare. Ingår en personförsäkring som del i försäkringen, tillämpas dock i stället 20 kap. 2 § andra meningen i fråga om personförsäkringen.

En anställd eller annan som försäkringen avser att skydda anses som försäkrad, även när försäkringen gäller ersättningskyldighet för arbetsgivaren.

Information

Försäkring

3 § När en överenskommelse som medför skyldighet för en arbetsgivare att teckna en kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring har ingåtts, skall försäkringsbolaget och de arbetsmarknadsparter som har slutit det kollektivavtal som försäkringsvillkoren anger på lämpligt sätt informera de arbetsgivare och anställda som berörs av överenskommelsen. Informationen skall avse arbetsgivarens skyldighet att teckna försäkring, kostnaderna för försäkringen och omfattningen av den.

4 § När en försäkring har meddelats skall försäkringsbolaget snarast på ett ändamålsenligt sätt avsända försäkringsbesked för de anställdas kännedom. Beskeden skall innehålla upplysningar om de väsentliga rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringen samt om viktiga begränsningar av försäkringsskyddet. Detsamma gäller när försäkringen har ändrats eller förnyats, om de nya försäkringsvillkoren innebär en begränsning av försäkringsskyddet eller en väsentlig ändring av försäkringen.

Om en uppgift i ett försäkringsbesked avviker från försäkringsavtalet och avvikelserna inte är till nackdel för den som beskedet är riktat till, gäller uppgiften i försäkringsbeskedet. Uppgiften kan dock inte åberopas om den som försäkringsbeskedet är riktat till har insett eller bort inse att uppgiften är oriktig eller inte längre är giltig.

5 § Under försäkringstiden skall försäkringsbolaget och arbetsmarknadsparterna i skälig omfattning informera arbetsgivare, anställda och andra som omfattas av försäkringen om sådana förhållanden rörande denna som det är av betydelse för dem att känna till. Försäkringsbolaget har informationskyldigheten med anledning av försäkringsfall, och skyldigheten gäller också mot andra som har anspråk mot bolaget. Det som sågs i 2 kap. 7 § om information om möjligheter till överprövning m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring.

6 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt 3–5 §§, tillämpas 2 kap. 9 § vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring med en anställd som försäkrad och 8 kap. 2 och 3 §§ vid annan kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring. En anställd som omfattas av försäkringsskyddet skall då anses som en konsument som tecknat individuell försäkring.

Tiden för försäkringsbolagets ansvar

7 § När en arbetsgivare tecknar en skadeförsäkring som han enligt kollektivavtal är skyldig att teckna, räknas tiden för försäkringsbolagets ansvar från och med den dag då han blev bunden av kollektivavtalet eller den dag som anges i kollektivavtalet. I annat fall räknas tiden från och med dagen efter den då ansökan om försäkring avgavs till försäkringsbolaget, om inte annat har avtalats eller framgår av omständigheterna.

Om försäkringsfall inträffar innan avtal träffats om en särskild utformning av försäkringsskyddet, bestäms ansvaret efter vad som är skäligt med hänsyn till den försäkrades förhållanden och de villkor som gäller för övriga försäkrade.

Uppsägning av försäkringen

8 § Försäkringsvillkoren får innehålla att försäkringen inte kan upphöra på grund av uppsägning, så länge arbetsgivaren enligt kollektivavtal är skyldig att hålla försäkringen. Om ett sådant villkor inte gäller, tillämpas andra stycket.

En försäkring som gäller tills vidare kan sägas upp till utgången av månaden efter den då uppsägning sker. Om försäkringen gäller för viss tid, kan försäkringsbolaget säga upp den för upphörande i förtid bara om premien inte betalas i rätt tid och dröjsmålet inte är av ringa betydelse. Uppsägningstiden vid dröjsmål med premie för senare premieperiod än den första skall vara minst en månad, räknat från det att försäkringsbolaget avsände uppsägningen till arbetsgivaren.

Ändring av försäkringen

9 § Försäkringsbolaget får i försäkringsvillkoren förbehålla sig rätt att ändra försäkringen under försäkringstiden. En ändring till de försäkrades nackdel får dock göras bara med godkännande av de arbetsmarknadsparter som har slutit det kollektivavtal som försäkringen följer.

Försäkringsvillkor som har utformats genom en särskild överenskommelse mellan försäkringsbolaget och den anställde får inte ändras till den anställdes nackdel utan dennes samtycke.

Efterskydd

10 § En försäkrad som lämnar sin anställning har rätt till efterskydd enligt vad som föreskrivs i försäkringsvillkoren. Detsamma gäller när en anställd av någon annan anledning inte längre uppfyller kraven för att omfattas av försäkringen.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

11 § Det som sägs i 3 kap. 9–11 §§ om konkurs m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring.

Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar

12 § Det som sägs i 4 kap. om begränsningar av försäkringsbolagets ansvar tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring. Också den försäkrade har upplysnings- och anmälningsplikt enligt 4 kap. 1–3 §§. Försäkringsbolaget får dock inte vid tillämpning av dessa bestämmelser mot den som kräver ersättning åberopa att någon annan än den anställde eller någon som är försäkrad tillsammans med honom har eftersatt sin upplysnings- eller anmälningskyldighet eller haft vetskap om detta.

Försäkringsersättningen

13 § Det som sägs i 6 kap. om försäkringsersättningen tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring.

Regleringen av försäkringsfall, m.m.

14 § Det som sägs i 7 kap. 1–4 och 9 §§ om regleringen av försäkringsfall m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring.

Tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet

15 § Det som sägs i 9 kap. 1–3 och 5–9 §§ om tredje mans rätt enligt försäkringsavtalet tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad skadeförsäkring.

Förhållandet till borgenärerna

16 § Det som sägs i 15 kap. 10 § tillämpas också på ersättning för personskada som utgår till en anställd på grund av kollektivavtalsgrundad ansvarsförsäkring som arbetsgivaren har tecknat.

Kollektiv personförsäkring

19 kap. Grupppersonförsäkring

Definitioner och tillämpningsområde

1 § I detta kapitel betyder

- *frivillig grupppersonförsäkring*: grupppersonförsäkring som gruppmedlemmarna ansluter sig till genom egen anmälan eller genom att inte avböja försäkringen,
- *obligatorisk grupppersonförsäkring*: grupppersonförsäkring som varje medlem i gruppen är direkt ansluten till på grund av gruppavtalet.

Bestämmelserna tillämpas också om flera försäkringsbolag meddelar gruppförsäkring för olika medlemmar i samma grupp. Varje försäkringsbolag har då de skyldigheter och rättigheter som bestämmelserna anger i förhållande till dem som bolaget meddelar försäkring för.

Om försäkringsbolaget avtalar med en gruppmedlem om en särskild utformning av medlemmens försäkringsskydd, anses avtalet som en del av gruppförsäkringen för medlemmen.

2 § Bestämmelserna i 6, 7, 11–16 §§, 21 § andra och tredje styckena samt 22 och 23 §§ tillämpas inte på en försäkring som gäller under högst en månad.

Parterna i avtalet

3 § Avtal om frivillig grupppersonförsäkring anses ingånget mellan försäkringsbolaget och gruppmedlemmen på grundval av gruppavtalet. Ett sådant avtal kan ingås också genom att gruppmedlemmen låter bli att avböja försäkringen inom viss tid, om detta föreskrivs i gruppavtalet.

Avtal om obligatorisk grupppersonförsäkring anses ingånget mellan försäkringsbolaget och företrädare för gruppen genom gruppavtalet. Genom ett sådant avtal uppkommer ingen betalningsskyldighet för gruppmedlemmen mot försäkringsbolaget.

Den som enligt första eller andra stycket anses ingå avtal om grupppersonförsäkring med försäkringsbolaget är försäkringstagare. Vid tillämpning av 14 och 15 kap. och i fråga om rätten till försäkringsersättning i övrigt anses dock varje försäkrad som försäkringstagare, om försäkringen gäller på hans liv eller hälsa till förmån för honom själv eller hans rättsinnehavare. Om en gruppmedlem är försäkringstagare utan att själv vara försäkrad, gäller för honom det som sägs om försäkrad gruppmedlem.

4 § Om försäkringsbolaget ger en företrädare för gruppen i uppdrag att fullgöra en skyldighet mot gruppmedlemmarna som föreskrivs i detta kapitel, ansvarar bolaget mot dem för företrädarens utförande av uppdraget, där inte annat särskilt anges i kapitlet.

Information

5 § Innan ett gruppavtal ingås skall försäkringsbolaget lämna gruppen information som är utformad så att den underlättar bedömningen av gruppmedlemmarnas försäkringsbehov och valet av försäkring. Informationen skall på ett enkelt sätt återge det huvudsakliga innehållet i de försäkringsvillkor som gruppen behöver ha kännedom om för att kunna bedöma kostnaden för och omfattningen av försäkringen. Viktiga begränsningar av försäkringsskyddet skall tydligt framgå. Detsamma gäller om försäkringsbolagets ansvar inträder först när premien betalas.

Innan ett avtal om frivillig grupppersonförsäkring ingås skall försäkringsbolaget också på ett ändamålsenligt sätt ge gruppmedlemmarna information för bedömning av frågan om de bör ansluta sig till försäkringen.

Innebär ett gruppavtal om frivillig grupppersonförsäkring att gruppmedlemmarna kan bli anslutna genom att inte avböja försäkringen, skall försäkringsbolaget sända ett meddelande till dem om detta förhållande och om deras möjlighet att enligt 12 § säga upp försäkringen för omedelbart upphörande.

6 § När en försäkring har meddelats skall försäkringsbolaget snarast på ett ändamålsenligt sätt avsända försäkringsbesked för de försäkrades kännedom. Beskeden skall innehålla upplysningar om de väsentliga rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringen samt om viktiga begränsningar av försäkringsskyddet. Detsamma gäller när försäkringen har ändrats eller förnyats, om de nya försäkringsvillkoren innebär en begränsning av försäkringsskyddet eller en väsentlig ändring av försäkringen.

Om en uppgift i ett försäkringsbesked avviker från försäkringsavtalet och avvikelserna inte är till nackdel för den som beskedet är riktat till, gäller uppgiften i försäkringsbeskedet. Uppgiften kan dock inte åberopas om den som försäkringsbeskedet är riktat till har insett eller bort inse att uppgiften är oriktig eller inte längre är giltig.

7 § Under försäkringstiden och i samband med att försäkringen förnyas skall försäkringsbolaget i skälig omfattning informera de försäkrade om sådana förhållanden rörande försäkringen som det är av betydelse för dem att känna till. Efter ett försäkringsfall gäller informationsskyldigheten också mot andra som har anspråk mot försäkringsbolaget. Det som sägs i 10 kap. 7 § andra och tredje styckena om information vid försäkringsfall och i 10 kap. 8 § om möjligheter till överprövning m.m. tillämpas också vid grupppersonförsäkring.

8 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt 5–7 §§, tillämpas 10 kap. 10–12 §§.

Tiden för försäkringsbolagets ansvar m.m.

9 § När ett gruppavtal om frivillig grupppersonförsäkring har ingåtts, räknas tiden för försäkringsbolagets ansvar från den tidpunkt som anges i gruppavtalet. Ansvaret omfattar alla gruppmedlemmar som då uppfyller anslutningskraven enligt avtalet och som har anslutit sig till försäkringen samt dem som har anslutits som medförsäkrade till en gruppmedlem. Ansluter sig en gruppmedlem senare, räknas ansvaret från och med dagen för anslutningen, om inte annat anges i gruppavtalet.

Anslutning enligt första stycket anses ske när medlemmen gör anmälan till försäkringsbolaget eller till någon som tar emot anmälningar för dess räkning. Om medlemmen ansluter sig genom att inte avböja försäkringen, anses anslutning ske när tiden för avböjande går ut.

Om ingen annan tidpunkt har avtalats, räknas vid obligatorisk grupppersonförsäkring tiden för försäkringsbolagets ansvar mot medlemmarna från och med dagen efter den då gruppavtalet ingicks eller, om någon inträder i gruppen senare, från och med dagen efter inträdet.

10 § Om ett försäkringsfall inträffar efter det att försäkringsbolagets ansvar har inträtt men innan avtal har träffats enligt 1 § tredje stycket om utformningen av en gruppmedlems försäkringsskydd, bestäms ansvaret efter vad som är skäligt med hänsyn till medlemmens förhållanden och de villkor som gäller för gruppen i övrigt.

Förnyelse av försäkringen och uppsägning till försäkringstidens utgång

11 § Ett avtal om grupppersonförsäkring förnyas för en tid av ett år, om det inte har sagts upp för att upphöra vid försäkringstidens slut. I 6 och 7 §§ finns bestämmelser om information i samband med förnyelse.

Om försäkringsbolaget säger upp försäkringen till försäkringstidens utgång, skall det skriftligt meddela den som har ingått gruppavtalet och berörda gruppmedlemmar om uppsägningen. Uppsägningen får verkan en månad efter det att meddelandena avsändes. Om de försäkrade har rätt till fortsättningsförsäkring enligt 15 §, skall detta anges i meddelandet till gruppmedlemmen. Saknas denna uppgift, får uppsägningen ingen verkan.

Första stycket första meningen gäller inte om annat framgår av avtalet eller av omständigheterna i övrigt.

En gruppmedlems rätt att säga upp eller avstå från försäkringen

12 § Vid frivillig försäkring har en försäkrad gruppmedlem rätt att när som helst säga upp försäkringen att genast upphöra.

Vid obligatorisk försäkring kan en medlem i gruppen när som helst genom anmälan förklara sig avstå från försäkringen. Sådan anmälan kan även ske hos gruppföreträdaren.

Verkan av att en medlem lämnar gruppen

13 § Om en försäkrad gruppmedlem utträder ur gruppen av någon annan anledning än att han uppnår en viss ålder, upphör försäkringsbolagets ansvar mot honom och hans medförsäkrade tre månader efter utträdet (efterskydd). Om en make är medförsäkrad och äktenskapet upplöses, upphör ansvaret mot den medförsäkrade tre månader efter äktenskapets upplösning. Ansvaret mot en medförsäkrad sambo upphör tre månader efter det att samboförhållandet har upphört.

Försäkring

Verkan av att gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida

14 § Om gruppavtalet upphör på grund av uppsägning från gruppens sida, upphör försäkringen för samtliga försäkrade vid den tidpunkt som anges i uppsägningen, dock tidigast en månad efter det att uppsägningen kom till försäkringsbolaget. När försäkringsbolaget har tagit emot en uppsägning, skall det genast sända ett meddelande om denna till de försäkrade gruppmedlemmarna. I meddelandet skall det anges om de försäkrade har rätt till fortsättningsförsäkring enligt 15 §.

Rätten till fortsättningsförsäkring m.m. och till försäkringens värde

15 § Upphör försäkringsbolagets ansvar enligt 11 § andra stycket eller 14 §, har varje försäkrad rätt att utan hälsoprövning få ett likvärdigt skydd genom fortsättningsförsäkring, som tecknas hos försäkringsbolaget eller ett annat försäkringsbolag som bolaget anvisar. Ansökan om fortsättningsförsäkring skall göras inom tre månader från det att försäkringen upphörde.

Om efter uppsägning enligt 11 § andra stycket eller 14 § ett nytt gruppavtal träffas om samma typ av försäkring för väsentligen samma grupp, har varje gruppmedlem som har skyddats av den uppsagda försäkringen rätt till försäkring på grund av det nya gruppavtalet enligt samma villkor som gäller för gruppen i övrigt.

När en försäkring upphör att gälla, skall försäkringsbolaget ställa försäkringens värde till försäkringstagarens förfogande enligt vad som anges i försäkringsvillkoren.

Undantag från rätten till efterskydd och fortsättningsförsäkring

16 § Bestämmelserna i 13 § om efterskydd i tre månader och 15 § om rätt till fortsättningsförsäkring gäller inte, i den utsträckning den försäkrade på annat sätt har fått eller uppenbarligen kan få skydd av samma slag som tidigare. Förbehåll kan göras om att bestämmelserna inte heller skall tillämpas när den försäkrade varit försäkrad under kortare tid än sex månader.

Om det behövs på grund av försäkringens art, får försäkringsbolaget göra förbehåll om att 13 eller 15 § inte heller annars skall tillämpas.

Försäkringsbolagets rätt att ändra försäkringen eller säga upp den i förtid

17 § Försäkringsbolaget får inte göra förbehåll om att en försäkring skall kunna upphöra i förtid eller ändras under försäkringstiden i andra fall än som anges i denna lag.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

18 § Det som sägs i 11 kap. 8–10 §§ om konkurs m.m. tillämpas också vid grupperpersonförsäkring. I fall som avses där har försäkringstagaren alltid rätt att säga upp en grupperpersonförsäkring att upphöra omedelbart.

Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar

19 § Det som sägs i 12 kap. 1–4 och 6–12 §§ om begränsningar av försäkringsbolagets ansvar tillämpas också vid grupppersonförsäkring. Försäkringsbolaget får dock inte vid tillämpning av 12 kap. 1–3 §§ mot den försäkrade åberopa att någon annan än denne själv eller en medförsäkrad har eftersett sin upplysningsplikt eller haft vetskap om detta.

Premien

20 § Den första premien skall betalas inom fjorton dagar från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till den som enligt försäkringsavtalet skall betala denna till bolaget. Detta gäller dock inte om försäkringen skall tecknas genom att försäkringstagaren betalar premien eller om försäkringen annars är giltig bara under förutsättning att premien betalas innan försäkringstiden börjar. I fall som avses i 5 § tredje stycket får premiekravet verkan först fjorton dagar efter det att försäkringsbolaget har avsänt föreskrivet meddelande till gruppmedlemmen.

Premien för en senare premieperiod och första premien för en försäkring som har förnyats enligt 11 § skall betalas senast på periodens första dag. En premie som avser längre tid än en månad behöver dock inte betalas tidigare än en månad från den dag då försäkringsbolaget avsände ett krav på premien till den som enligt försäkringsavtalet skall betala denna till bolaget.

Det som sägs i 13 kap. 5–7 §§ tillämpas också vid grupppersonförsäkring.

21 § Betalas inte premien i rätt tid och är inte dröjsmålet av ringa betydelse, får försäkringsbolaget säga upp försäkringen eller begränsa sitt ansvar enligt vad som sägs i villkoren.

Ett meddelande om uppsägningen skall vid frivillig försäkring sändas till gruppmedlem som inte har betalat i tid samt till gruppföreträdaren, om denne skulle ha förmedlat premiebetalningen. Vid obligatorisk försäkring skall meddelande om uppsägningen sändas till den som skulle ha betalat premien och till alla försäkrade gruppmedlemmar.

Uppsägningen får verkan fjorton dagar efter det att meddelandena avsändes, om inte premien betalas inom denna tid. Meddelandena skall innehålla uppgift om detta. Om försäkringen kan återupplivas enligt 23 §, skall också detta anges. Saknas någon av dessa uppgifter, får uppsägningen ingen verkan.

22 § Har premien för en frivillig grupppersonförsäkring inte kunnat betalas inom den frist som anges i 21 § tredje stycket därför att den försäkrade gruppmedlemmen blivit svårt sjuk eller berövats friheten eller inte fått ut pension eller lön från sin huvudsakliga anställning, eller därför att något liknande oväntat hinder inträffat för honom, får en uppsägning enligt 21 § verkan först en vecka efter det att hindret har fallit bort, dock senast tre månader efter fristens utgång.

Om vid frivillig grupppersonförsäkring ett dröjsmål med premien beror på försumelse av någon som på grund av gruppavtalet förmedlar premien, får uppsägningen verkan för den försäkrade gruppmedlemmen och hans medförsäkrade först en vecka efter det att medlemmen själv har fått kännedom om dröjsmålet.

Vid obligatorisk grupppersonförsäkring har varje försäkrad rätt till fortsättningsförsäkring enligt 15 och 16 §§, om ansvaret upphör enligt 21 §. Detsamma gäller medförsäkrad vid frivillig gruppförsäkring.

23 § Har en uppsägning enligt 21 § fått verkan och avser dröjsmålet inte första premien för försäkringen, återupplivas en frivillig försäkring till sin tidigare omfattning, om det utestående premiebelopp som belöper på den försäkrade betalas inom tre månader från utgången av den frist som anges i 21 § tredje stycket. Återupplivas försäkringen, ansvarar försäkringsbolaget från och med dagen efter den då premiebeloppet betalades. Återupplivning kan inte ske bara för medförsäkrade.

Första stycket gäller också för obligatorisk försäkring. En sådan försäkring kan dock återupplivas bara för hela gruppen.

Försäkringsbolaget får i försäkringsvillkoren göra förbehåll om att återupplivning inte kan ske, om förbehållet behövs på grund av försäkringens art eller någon annan särskild omständighet.

Förfogande över försäkringen

24 § Det som sägs i 14 kap. om förfogande över försäkringen tillämpas också vid grupppersonförsäkring, om inte annat sägs i andra stycket.

Försäkringsbolaget kan i försäkringsvillkoren bestämma att den försäkrade inte får överlåta eller pantsätta sin rätt enligt försäkringen. Ett förfogande i strid mot en sådan bestämmelse är utan verkan. Ett förbud mot överlåtelse hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller i konkurs i vidare mån än detta följer av vad som annars föreskrivs i lag eller annan författning.

Försäkring

Förhållandet till borgenärerna

25 § Det som sägs i 15 kap. om förhållandet till borgenärerna tillämpas också vid grupppersonförsäkring.

Regleringen av försäkringsfall, m.m.

26 § Det som sägs i 16 kap. 1–5 och 8–10 §§ om reglering av försäkringsfall m.m. tillämpas också vid grupppersonförsäkring. I fråga om uppsägning av viss gruppmedlem tillämpas 16 kap. 6 § första meningen. Bestämmelserna i 16 kap. 7 och 9 §§ tillämpas om försäkringsbolaget vägrar försäkring i fall som avses i 15 § andra stycket.

Meddelanden till de försäkrade

27 § Skall försäkringsbolaget enligt någon bestämmelse i detta kapitel eller i gruppavtalet tillställa en försäkrad eller en medförsäkrad ett meddelande, skall bolaget, om inte annat föreskrivs, på ändamålsenligt sätt sända detta för deras kännedom. Ett meddelande som avser bestämda gruppmedlemmar skall sändas till dessa personligen.

20 kap. Kollektivavtalsgrundad personförsäkring

Tillämpningsområde

1 § Bestämmelserna om kollektivavtalsgrundad personförsäkring tillämpas på personförsäkringar som

1. tecknas av arbetsgivare för att ge skydd åt anställda,
2. meddelas enligt ett i försäkringsvillkoren angivet kollektivavtal som har slutits mellan en arbetsgivarorganisation och en arbetstagarorganisation och
3. tecknas hos ett försäkringsbolag enligt kollektivavtalet.

En kollektivavtalsgrundad personförsäkring kan omfatta även arbetsgivaren själv och andra som har anknytning till arbetsgivarens verksamhet. Närstående till anställda eller till andra försäkrade kan också omfattas av försäkringen. Det som sägs om anställda i 3–6 §§ gäller också andra som omfattas av försäkringen.

Om försäkringsskyddet enligt ett kollektivavtal som avses i första stycket skall gälla också för anställda hos sådana arbetsgivare som inte har tecknat försäkring trots att de har varit skyldiga att göra det, skall utbetalad ersättning anses som ersättning från en kollektivavtalsgrundad försäkring.

Bestämmelserna tillämpas också om flera försäkringsbolag meddelar kollektivavtalsgrundad försäkring för olika anställda hos samma arbetsgivare. Varje försäkringsbolag har då de skyldigheter och rättigheter som bestämmelserna anger i förhållande till dem som bolaget meddelar försäkring för.

Om en försäkrad enligt kollektivavtalet får överenskomma med försäkringsbolaget om en särskild utformning av försäkringsskyddet, anses en sådan överenskommelse som en del av den kollektivavtalsgrundade försäringen.

Försäkringstagare

2 § En arbetsgivare som ingår avtal om kollektivavtalsgrundad försäkring med försäkringsbolaget är försäkringstagare. Vid tillämpning av 14 och 15 kap. och i fråga om rätten till försäkringsersättning i övrigt anses dock varje försäkrad som försäkringstagare, om försäkringen gäller på hans liv eller hälsa.

Information

3 § När en överenskommelse som medför skyldighet för en arbetsgivare att teckna en kollektivavtalsgrundad personförsäkring har ingåtts, skall försäkringsbolaget och de arbetsmarknadsparter som har slutit det kollektivavtal som försäkringsvillkoren anger på lämpligt sätt informera de arbetsgivare och anställda som berörs av överenskommelsen. Informationen skall avse arbetsgivarens skyldighet att teckna försäkring, kostnaderna för försäkringen och omfattningen av den.

4 § När en försäkring har meddelats skall försäkringsbolaget snarast på ett ändamålsenligt sätt avsända försäkringsbesked för de anställdas kännedom. Beskeden skall innehålla upplysningar om de väsentliga rättigheter och skyldigheter som följer av försäkringen samt om viktiga begränsningar av försäkringsskyddet. Detsamma gäller när försäkringen har ändrats eller förnyats, om de nya försäkringsvillkoren innebär en begränsning av försäkringsskyddet eller en väsentlig ändring av försäkringen.

Om en uppgift i ett försäkringsbesked avviker från försäkringsavtalet och avvikelsen inte är till nackdel för den som beskedet är riktat till, gäller uppgiften i försäkringsbeskedet. Uppgiften kan dock inte åberopas om den som försäkringsbeskedet är riktat till har insett eller bort inse att uppgiften är oriktig eller inte längre är giltig.

5 § Under försäkringstiden skall försäkringsbolaget och arbetsmarknadsparterna i skäligen omfattning informera arbetsgivare, anställda och andra som omfattas av försäkringen om sådana förhållanden rörande denna som det är av betydelse för dem att känna till. Försäkringsbolaget har informationsskyldigheten med anledning av försäkringsfall, och skyldigheten gäller också mot andra som har anspråk mot bolaget. Det som sägs i 10 kap. 7 § andra och tredje styckena om information vid försäkringsfall och i 10 kap. 8 § om möjligheter till överprövning m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring.

6 § Om ett försäkringsbolag inte lämnar information enligt 3–5 §§, tillämpas 10 kap. 10–12 §§. En anställd som omfattas av försäkringsskyddet skall då anses som en konsument som tecknat individuell försäkring.

Tiden för försäkringsbolagets ansvar

7 § När en arbetsgivare tecknar en personförsäkring som han enligt kollektivavtal är skyldig att teckna, räknas tiden för försäkringsbolagets ansvar från och med den dag då han blev bunden av kollektivavtalet eller den dag som anges i kollektivavtalet. I annat fall räknas tiden från och med dagen efter den då ansökan om försäkring avgavs till försäkringsbolaget, om inte annat har avtalats eller framgår av omständigheterna.

Om ett försäkringsfall inträffar innan avtal träffats om en särskild utformning av försäkringsskyddet, bestäms ansvaret efter vad som är skäligt med hänsyn till den försäkrades förhållanden och de villkor som gäller för övriga försäkrade.

Uppsägning av försäkringen

8 § Försäkringsvillkoren får innehålla att försäkringen inte kan upphöra på grund av uppsägning, så länge arbetsgivaren enligt kollektivavtal är skyldig att hålla försäkringen. Om ett sådant villkor inte gäller, tillämpas andra stycket.

En försäkring som gäller tills vidare kan sägas upp till utgången av månaden efter den då uppsägning sker. Om försäkringen gäller för viss tid, kan försäkringsbolaget säga upp den för upphörande i förtid bara om premien inte betalas i rätt tid och dröjsmålet inte är av ringa betydelse. Uppsägningstiden vid dröjsmål med premie för senare premieperiod än den första skall vara minst en månad, räknat från det att försäkringsbolaget avsände uppsägningen till arbetsgivaren.

Ändring av försäkringen

9 § Försäkringsbolaget får i försäkringsvillkoren förbehålla sig rätt att ändra försäkringen under försäkringstiden. En ändring till de försäkrades nackdel får dock göras bara med godkännande av de arbetsmarknadsparter som har slutit det kollektivavtal som försäkringen följer.

Försäkringsvillkor som har utformats genom en särskild överenskommelse mellan försäkringsbolaget och den anställde får inte ändras till den anställdes nackdel utan dennes samtycke.

Försäkring

Efterskydd m.m.

10 § En försäkrad som lämnar sin anställning har rätt till efterskydd, premiefri försäkring (fribrev) eller fortsättningsförsäkring enligt vad som föreskrivs i försäkringsvillkoren. Detsamma gäller när någon av annan anledning inte längre uppfyller kraven för att omfattas av försäkringen.

Fortsättningsförsäkring anses som kollektivavtalsgrundad försäkring. I stället för 7–9 §§ tillämpas dock 11 kap. 2–7 §§ och 13 kap. vid fortsättningsförsäkring.

Försäkringens upphörande på grund av försäkringsbolagets konkurs, m.m.

11 § Det som sägs i 11 kap. 8–10 §§ om konkurs m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring. I fall som avses där har försäkringstagaren alltid rätt att säga upp en kollektivavtalsgrundad personförsäkring att upphöra omedelbart.

Begränsningar av försäkringsbolagets ansvar

12 § Det som sägs i 12 kap. 1–4 och 6–12 §§ om begränsningar av försäkringsbolagets ansvar tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring. Försäkringsbolaget får dock inte vid tillämpning av 12 kap. 1–3 §§ mot den försäkrade åberopa att någon annan än denne eller någon medförsäkrad har eftersatt sin upplysningsplikt eller haft vetskap om detta.

Förfogande över försäkringen

13 § Det som sägs i 14 kap. om förfogande över försäkringen tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring, om inte annat sägs i andra stycket.

Försäkringsbolaget kan i försäkringsvillkoren bestämma att den försäkrade inte får överlåta eller pantsätta sin rätt enligt försäkringen. Ett förfogande i strid mot en sådan bestämmelse är utan verkan. Ett förbud mot överlåtelse hindrar dock inte utmätning eller överlåtelse vid ackord eller i konkurs i vidare mån än detta följer av vad som annars föreskrivs i lag eller annan författning.

Förhållandet till borgenärerna

14 § Det som sägs i 15 kap. om förhållandet till borgenärerna tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring.

Regleringen av försäkringsfall, m.m.

15 § Det som sägs i 16 kap. 1–5 och 10 §§ om regleringen av försäkringsfall m.m. tillämpas också vid kollektivavtalsgrundad personförsäkring.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser*2005:104*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Genom lagen upphävs lagen (1927:77) om försäkringsavtal, lagen (1927:78) angående införande av lagen om försäkringsavtal och konsumentförsäkringslagen (1980:38).
2. För försäkringsavtal som har ingåtts före ikraftträdandet och inte förnyats därefter (äldre försäkringar) gäller äldre bestämmelser, om inte annat följer av 3–10. Har förnyelse skett efter ikraftträdandet, gäller den nya lagen. *Lag (2005:954)*
3. Bestämmelserna i 10 kap. 5–8 och 10–12 §§ tillämpas på äldre personförsäkringar. Detsamma gäller 10 kap. 9 §, om villkoren har ändrats efter ikraftträdandet och information inte har lämnats enligt 6 §.
4. Bestämmelserna i 12 kap. tillämpas på äldre personförsäkringar, om tillämpning av äldre rätt skulle leda till ett resultat som är uppenbart oskäligt mot försäkringstagaren eller dennes rättsinnehavare.
5. Bestämmelserna i 13 kap. tillämpas på äldre personförsäkringar när en premie enligt försäkringsavtalet skall betalas efter ikraftträdandet. Bestämmelserna i 13 kap. 4 § tillämpas dock bara om meddelande har begärts efter ikraftträdandet.
6. Bestämmelserna i 14 kap. 1–14 §§ tillämpas på äldre personförsäkringar i fråga om föfoganden över försäkringarna som sker efter ikraftträdandet.
Om en händelse som avses i 14 kap. 15 § inträffar efter ikraftträdandet, tillämpas även den bestämmelsen på äldre personförsäkringar.
7. Bestämmelserna i 15 kap. tillämpas på äldre personförsäkringar, om ett beslut om utmätning, konkurs eller offentligt ackord meddelas efter ikraftträdandet. En äldre livförsäkring får dock inte utmätas med stöd av 15 kap. 3 §, om den skulle ha undantagits från utmätning enligt 116 § första stycket lagen (1927:77) om försäkringsavtal.
8. Bestämmelserna i 16 kap. 1–4 och 10 §§ tillämpas på äldre personförsäkringar, om försäkringsfallet inträffar efter ikraftträdandet.
Bestämmelserna i 16 kap. 6–9 §§ tillämpas på äldre personförsäkringar, om uppsägningen eller meddelandet om vägran att teckna eller förnya en försäkring har avsänts efter ikraftträdandet eller om 11 kap. 1 eller 3 § annars är tillämplig.
9. När bestämmelser i denna lag är tillämpliga på äldre försäkringar, gäller också 1 kap. 6 och 7 §§.
Om en äldre personförsäkring ingår som del i en skadeförsäkring, tillämpas 3–9 bara i den utsträckning som följer av 1 kap. 8 §.
10. Lagen tillämpas på äldre kollektivavtalsgrundade försäkringar, med de undantag som anges i det följande.
I fråga om föfoganden som har gjorts före ikraftträdandet tillämpas äldre rätt. Detsamma gäller i fråga om förhållandet till borgenärerna, när ett beslut om utmätning, konkurs eller offentligt ackord har meddelats före ikraftträdandet. Likaså gäller att en äldre livförsäkring inte får utmätas med stöd av 15 kap. 3 §, om den skulle ha undantagits från utmätning enligt 116 § första stycket lagen (1927:77) om försäkringsavtal.
I fråga om försäkringsfall som har inträffat före ikraftträdandet tillämpas äldre rätt.

*Lag (2005:954)**2007:123*

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
2. För försäkringsavtal som har ingåtts före ikraftträdandet och inte förnyats därefter gäller 11 kap. 5 § i äldre lydelse.

Propositioner*SFS 2005:104*

Prop. 2003/04:150

SFS 2007:123

Prop. 2006/07:26

SFS 2005:954

Prop. 2005/06:174

SFS 2008:509

Prop. 2007/08:115

SFS 2006:357

Prop. 2005/06:64

SFS 2006:464

Prop. 2005/06:99

Lag (1993:645) om tillämplig lag för vissa försäkringsavtal

(senast ändrad genom SFS 2007:1007)

Tillämpningsområde m.m.

1 § Denna lag tillämpas på sådana avtal om livförsäkring som har anknytning till två eller flera stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stater), om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort i en EES-stat eller om försäkringstagaren är en juridisk person och det driftställe som avtalet gäller för är beläget i en EES-stat.

Med livförsäkring avses i denna lag sådana försäkringar som anges i 2 kap. 3 b § försäkringsrörelselagen (1982:713).

2 § Denna lag tillämpas också på sådana avtal om skadeförsäkring som har anknytning till två eller flera EES-stater, om den försäkrade risken är belägen i en EES-stat.

Med skadeförsäkring avses i denna lag sådana försäkringar som anges i 2 kap. 3 a § försäkringsrörelselagen (1982:713).

3 § Med EES-stat där risken är belägen avses i denna lag

- a) när försäkringen avser antingen byggnad eller byggnad och dess innehåll, till den del byggnaden och innehållet täcks av samma försäkring, den EES-stat i vilken egendomen är belägen,
- b) när försäkringen avser registreringspliktigt fordon, den EES-stat där fordonet är registrerat, utom i det fall som avses i c,
- c) när ett fordon som är registrerat i en EES-stat köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i en annan EES-stat, under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning, den stat till vilken fordonet skall införas,
- d) när försäkringen har en giltighetstid av fyra månader eller mindre och oberoende av försäkringsklass täcker rese- eller semesterrisker, den EES-stat där försäkringstagaren har tecknat försäkringen,
- e) i andra fall än de som uttryckligen omfattas av a–d, om försäkringstagaren är en fysisk person, den EES-stat där han har sin vanliga vistelseort eller, om försäkringstagaren är en juridisk person, den EES-stat där det driftställe som avtalet gäller för är beläget. *Lag (2007:335)*

4 § Lagen gäller inte återförsäkring eller försäkring som avses i lagen (1962:381) om allmän försäkring, lagen (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension, lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring eller lagen (1991:1047) om sjuklön. *Lag (2007:1007)*

Tillämplig lag för avtal om livförsäkring

5 § På ett avtal om livförsäkring tillämpas lagen i den EES-stat där försäkringstagaren, om han är en fysisk person, har sin vanliga vistelseort. Om försäkringstagaren är en juridisk person, tillämpas lagen i den EES-stat där det driftställe som avtalet gäller för är beläget.

Om försäkringstagaren är en fysisk person som har sin vanliga vistelseort i en EES-stat och är medborgare i en annan EES-stat, får parterna avtala att lagen i den EES-stat där han är medborgare skall tillämpas.

Om den lag som är tillämplig enligt första stycket är utländsk och medger det, får parterna avtala att lagen i någon annan stat skall tillämpas.

Tillämplig lag för avtal om skadeförsäkring

6 § Om försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort eller har sin centrala förvaltning i den EES-stat där risken är belägen, skall lagen i den staten tillämpas på ett avtal om

Försäkring

skadeförsäkring. Om den lagen är utländsk och medger det, får parterna avtala att lagen i någon annan stat skall tillämpas.

7 § Om försäkringstagaren inte har sin vanliga vistelseort eller inte har sin centrala förvaltning i den EES-stat där risken är belägen, får parterna avtala att tillämplig lag för ett avtal om skadeförsäkring skall vara antingen lagen i den EES-stat där risken är belägen eller lagen i den stat där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort eller har sin centrala förvaltning.

Om försäkringstagaren bedriver näringsverksamhet och avtalet omfattar två eller flera risker hänförliga till sådan verksamhet och belägna i skilda EES-stater, får parterna i stället för vad som sägs i första stycket avtala att tillämplig lag för avtalet skall vara lagen i någon av dessa EES-stater eller i den stat där försäkringstagaren har sin vanliga vistelseort eller har sin centrala förvaltning.

Om lagen i de EES-stater som avses i första eller andra stycket ger parterna större frihet att avtala om tillämplig lag för avtalet, får parterna utnyttja denna avtalsfrihet.

8 § Om de risker som omfattas av försäkringsavtalet är begränsade till händelser som uppkommer i en annan EES-stat än den EES-stat där risken är belägen, får parterna avtala att lagen i den förstnämnda staten skall tillämpas trots bestämmelserna i 6 och 7 §§.

9 § Trots bestämmelserna i 6 och 7 §§ får parterna avtala vilken stats lag som skall vara tillämplig på försäkringsavtalet, om detta gäller en risk som hänför sig till

1. någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 4–7, 11 och 12 försäkringsrörelselagen (1982:713),
2. någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 14 och 15 försäkringsrörelselagen, om försäkringstagaren är näringsidkare och den försäkrade risken avser näringsverksamheten, eller
3. någon av de försäkringsklasser som anges i 2 kap. 3 a § första stycket 3, 8–10, 13 och 16 försäkringsrörelselagen, om försäkringstagaren är näringsidkare och minst två av följande förutsättningar är uppfyllda enligt senast fastställda resultat- och balansräkning:
 - a) Försäkringstagaren har en balansomslutning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 6.200.000 ecu.
 - b) Försäkringstagaren har en bruttoomsättning som uppgår till minst ett belopp motsvarande 12.800.000 ecu.
 - c) Försäkringstagaren har haft i genomsnitt minst 250 personer anställda.

Om försäkringstagaren ingår i en koncern som avger koncernredovisning, skall förutsättningarna i första stycket 3 gälla koncernen.

10 § Om parterna i ett fall som avses i 6 eller 9 § har avtalat att en viss stats lag skall tillämpas men alla övriga omständigheter av betydelse vid tiden för nämnda avtal anknyter till en och samma EES-stat, skall sådana bestämmelser i den sistnämnda statens lag tillämpas som enligt den lagen inte får åsidosättas genom avtal.

11 § Parternas val av tillämplig lag enligt 6–9 §§ skall antingen uttryckligen anges i försäkringsavtalet eller framgå av omständigheterna. Om så inte är fallet skall, såvida inte annat följer av 6 §, på avtalet tillämpas lagen i den av staterna enligt 7, 8 eller 10 § till vilken avtalet har sin närmaste anknytning. Om inte annat visas, skall avtalet anses ha sin närmaste anknytning till den EES-stat där risken är belägen.

Har en avskiljbar del av avtalet en starkare anknytning till någon annan av de stater som avses i 7, 8 eller 10 § än till den stat vars lag enligt första stycket andra meningen skall tillämpas på avtalet, får lagen i den förstnämnda staten tillämpas på denna del av avtalet, om det finns synnerliga skäl för det.

Tillämplig lag för avtal om obligatorisk skadeförsäkring

12 § På ett avtal om obligatorisk skadeförsäkring tillämpas, i stället för vad som annars skulle följa av 6–11 §§, lagen i den EES-stat som har föreskrivit skyldigheten att teckna försäkring.

Vissa tvingande regler

13 § Om en tvist om försäkringsavtal handläggs vid svensk domstol, skall utan hinder av bestämmelserna i denna lag sådana svenska bestämmelser tillämpas som inte får åsidosättas oavsett vilken stats lag som i övrigt är tillämplig på avtalet.

Ikräfträdande- och övergångsbestämmelser

2007:335

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2007.
2. I fråga om försäkringsavtal som har ingåtts före ikrafträdandet gäller äldre bestämmelser.

Försäkring

Propositioner

SFS 1993:645
Prop. 1992/93:222

SFS 1993:1646
Prop. saknas

SFS 1997:252
Prop. 1996/97:107

SFS 1998:698
Prop. 1997/98:151

SFS 2007:335
Prop. 2006/07:50

SFS 2007:1007
Prop. 2006/07:117

Lag (2005:405) om försäkringsförmedling

(senast ändrad genom SFS 2009:363)

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner	595
Lagens tillämpningsområde	595
Undantag från lagens tillämpningsområde	595
Avtalsvillkor som avviker från lagen	595
Definitioner	596
2 kap. Tillstånd och registrering för svenska försäkringsförmedlare ..	596
Tillstånds- och registreringsplikt	596
Förutsättningar för tillstånd för en fysisk person	597
Förutsättningar för tillstånd för en juridisk person	597
3 kap. Utländska försäkringsförmedlares verksamhet i Sverige	598
Försäkringsförmedlare vars hemland hör till EES	598
Övriga utländska försäkringsförmedlare	598
4 kap. Svenska försäkringsförmedlares verksamhet utomlands	598
Filialverksamhet inom EES	598
Gränsöverskridande verksamhet inom EES	599
Anmälan till Bolagsverket	599
5 kap. Regler för verksamheten	599
Sidoverksamhet	599
God försäkringsförmedlingssed m. m.	599
Behandling av tillgångar som tillhör kunden	600
Klagomålshantering	600
Skadeståndsskyldighet	600
6 kap. Försäkringsförmedlares informationsskyldighet m. m.	600
Information innan ett försäkringsavtal ingås	600
Informationens form	601
Skyldighet att vidarebefordra information	601
Dokumentationsskyldighet	601
Undantag från försäkringsförmedlares informationsskyldighet ..	601
Påföljd vid utebliven information	601
7 kap. Tillsyn	602
Registreringsmyndighet	602
Tillsynen och dess omfattning	602
Upplysningar och undersökningar	602
Samarbete med behöriga myndigheter	602
Revisor	602
Avgifter till Finansinspektionen	602
8 kap. Ingripanden	602
Ingripande mot försäkringsförmedlare	602
Ingripande mot försäkringsföretag	604
Ingripande mot utländska försäkringsförmedlare	604
Straffavgift	604
Förseningsavgift	605
Verkställighet av beslut om straffavgift eller förseningsavgift	605
Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering	605
Vite	605
9 kap. Bemyndiganden	605
10 kap. Överklagande	606
Överklagande av Finansinspektionens beslut	606
Överklagande av Bolagsverkets beslut	606
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	606
Propositioner	607

1 kap. Tillämpningsområde och definitioner

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om försäkringsförmedling.

Med försäkringsförmedling avses yrkesmässig verksamhet som består i att

1. lägga fram eller föreslå försäkringsavtal eller utföra annat förberedande arbete innan försäkringsavtal ingås,
2. för någon annans räkning ingå försäkringsavtal, eller
3. bistå vid förvaltning och fullgörande av försäkringsavtal.

2 § Som försäkringsförmedling skall inte anses verksamhet som bara består i att

1. hänvisa någon till ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare,
2. lämna allmän information om försäkring till någon,
3. inom ramen för en annan yrkesverksamhet i enstaka fall lämna information eller rådgivning om försäkring till någon, eller
4. yrkesmässigt handlägga, värdera eller reglera försäkringsfall.

3 § Bestämmelserna om försäkring gäller även återförsäkring, om inte något annat sägs.

4 § Bestämmelserna om försäkringsförmedlare gäller även anknuten försäkringsförmedlare, om inte något annat sägs.

5 § När en försäkringsförmedlare utövar sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, är lagen tillämplig även på denna verksamhet, om inte något annat sägs. *Lag (2007:565)*

6 § För utländska försäkringsförmedlares verksamhet i Sverige gäller bestämmelserna i denna lag i tillämpliga delar. För sådana filialer till utländska försäkringsförmedlare som avses i 10 § 4 a gäller i övrigt lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Undantag från lagens tillämpningsområde

7 § Lagen är inte tillämplig på försäkringsförmedling som utövas av ett försäkringsföretag eller av en anställd hos ett försäkringsföretag som handlar på företagets ansvar.

8 § Lagen är inte tillämplig om

1. försäkringsförmedlingen bara kräver kunskaper om den försäkring som förmedlas,
2. försäkringsförmedlingen utförs av någon som förmedlar försäkringar vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet,
3. den förmedlade försäkringen kompletterar en vara eller en tjänst och försäkringen täcker
 - a) risken för förlust av eller funktionsfel i eller skada på varan, eller
 - b) risken för förlust av eller skada på bagage eller andra risker i samband med en resa,
4. den förmedlade försäkringen avser annat än livförsäkring eller ansvarsförsäkring,
5. den årliga premien för den förmedlade försäkringen inte överstiger ett värde motsvarande 500 euro, och
6. den förmedlade försäkringen gäller i högst fem år, inklusive eventuella förlängningar.

En försäkring som avses i första stycket 3 b får även innehålla livförsäkring eller ansvarsförsäkring, om detta försäkringsskydd är underordnat det huvudsakliga försäkringsskyddet för risker i samband med resan.

Avtalsvillkor som avviker från lagen

9 § Avtalsvillkor som avviker från bestämmelserna i 5 kap. 4 och 7 §§ får inte åberopas mot kunden eller någon som härleder sin rätt från denne, i annat fall än när förmedlingen avser återförsäkring eller försäkring mot stora risker.

Försäkring

Definitioner

10 § I denna lag betyder

1. *anknuten försäkringsförmedlare*:
 - a) en svensk fysisk eller juridisk person som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att förmedla försäkringsprodukter, om dessa produkter inte konkurrerar med varandra och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada som drabbar en kund, en försäkringsgivare eller någon som härleder sin rätt från kunden till följd av att förmedlaren uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §, eller
 - b) en svensk fysisk eller juridisk person som utövar försäkringsförmedling vid sidan av sin huvudsakliga yrkesverksamhet och som har träffat avtal med ett eller flera försäkringsföretag om att förmedla försäkringsprodukter, om dessa produkter utgör ett komplement till varor som levereras eller tjänster som tillhandahålls inom ramen för denna huvudsakliga yrkesverksamhet och avtalet innebär att försäkringsföretaget är ansvarigt för ren förmögenhetsskada som drabbar en kund, en försäkringsgivare eller någon som härleder sin rätt från kunden till följd av att förmedlaren uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §,
2. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet eller annat utländskt organ som har behörighet att besluta om tillstånd för eller registrering av utländska försäkringsförmedlare eller att utöva tillsyn över sådana förmedlare,
3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. *filial*:
 - a) ett avdelningskontor med självständig förvaltning,
 - b) en svensk fysisk eller juridisk person som står under ledning och kontroll av en utländsk försäkringsförmedlare, som har fullmakt att vidta för förmedlaren bindande rättshandlingar med tredje man och som har ett varaktigt uppdrag från förmedlaren, eller
 - c) en fysisk eller juridisk person som står under ledning och kontroll av en svensk försäkringsförmedlare, som har fullmakt att vidta för förmedlaren bindande rättshandlingar med tredje man och som har ett varaktigt uppdrag från förmedlaren,
5. *försäkringsförmedlare*: en svensk fysisk eller juridisk person som är registrerad enligt denna lag,
6. *hemland*: det land där en utländsk försäkringsförmedlare har sin hemvist,
7. *kvalificerat innehav*: detsamma som i 1 kap. 9 i § försäkringsrörelselagen (1982:713),
8. *moderbolag*: detsamma som i 1 kap. 9 § första – tredje styckena försäkringsrörelselagen,
9. *stora risker*: detsamma som i 2 a kap. 4 § tredje och fjärde styckena försäkringsrörelselagen,
10. *svensk fysisk person*: en fysisk person som har sin hemvist i Sverige och som utövar sin verksamhet här,
11. *svensk juridisk person*: en juridisk person som har sin hemvist i Sverige, och
12. *utländsk försäkringsförmedlare*: en utländsk fysisk eller juridisk person som i sitt hemland är registrerad för att utöva försäkringsförmedling. *Lag (2009:363)*

2 kap. Tillstånd och registrering för svenska försäkringsförmedlare

Tillstånds- och registreringsplikt

1 § Försäkringsförmedling får med undantag för det fall som avses i 4 § utövas bara efter tillstånd av Finansinspektionen. Tillstånd får ges till en svensk fysisk eller juridisk person.

Bestämmelser om förutsättningar för utländska försäkringsförmedlare att utöva försäkringsförmedling i Sverige finns i 3 kap.

2 § Tillstånd till försäkringsförmedling kan avse

1. alla slag av försäkringar,
2. bara livförsäkringar, eller
3. bara skadeförsäkringar.

Tillståndet får begränsas till att avse en eller flera försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som avses i 2 kap. 3 a–c §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

3 § Den som har fått tillstånd enligt 1 § att utöva försäkringsförmedling skall senast sex månader efter det att tillstånd beviljades anmäla sig för registrering hos Bolagsverket.

Om anmälan för registrering inte görs inom denna tid eller om Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering, upphör tillståndet att gälla.

Verksamheten får inte påbörjas förrän registrering har skett.

4 § För en anknuten försäkringsförmedlare gäller i stället för det som sägs i 1–3 §§ att det försäkringsföretag med vilket förmedlaren har ingått avtal om att förmedla dess försäkringsprodukter, skall anmäla förmedlaren för registrering hos Bolagsverket. Innan anmälan får ske skall försäkringsföretaget kontrollera att förmedlaren uppfyller kraven i 5 § 1–3 eller 6 § första stycket 1, 3, 4 och andra stycket samt i föreskrifter som har meddelats med stöd av 9 kap. 1 § och 2 § 2, 3 och 5. Försäkringsföretaget skall, genom att begära att ett utdrag ur det register som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister visas upp, kontrollera att kraven i 5 § 2 och 6 § första stycket 3 i detta avseende är uppfyllda.

I en anmälan skall det anges om förmedlingen skall avse alla slag av försäkringar, bara livförsäkringar eller bara skadeförsäkringar eller om den skall begränsas till att avse en eller flera försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som avses i 2 kap. 3 a–c §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

Verksamheten får inte påbörjas förrän registrering har skett.

Förutsättningar för tillstånd för en fysisk person

5 § Tillstånd för en svensk fysisk person att utöva försäkringsförmedling får ges bara om den fysiska personen

1. inte är underårig, i konkurs eller underkastad näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
2. inte förekommer i det register som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister avseende vissa allvarliga förmögenhetsbrott eller viss allvarlig ekonomisk brottslighet och har visat skötsamhet i ekonomiska angelägenheter,
3. har lämplig kunskap och kompetens för den verksamhet som skall utövas, och
4. omfattas av en försäkring för skadeståndsskyldighet som kan åläggas denne om han eller hon åsidosätter sina skyldigheter.

Förutsättningar för tillstånd för en juridisk person

6 § Tillstånd för en svensk juridisk person att utöva försäkringsförmedling får ges bara om

1. den juridiska personen inte är i konkurs eller likvidation,
2. den juridiska personen omfattas av en försäkring för skadeståndsskyldighet som kan åläggas denna om den åsidosätter sina skyldigheter,
3. den som skall ingå i den juridiska personens ledning eller vara ersättare för denne, uppfyller kraven i 5 § 2 samt har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av en juridisk person som utövar försäkringsförmedling, och
4. de anställda som skall förmedla försäkringar för den juridiska personens räkning uppfyller kraven i 5 § 1–3.

Den juridiska personen skall kontrollera att förutsättningarna enligt första stycket 4 är uppfyllda. I samband med detta skall den juridiska personen begära att ett utdrag ur det register som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister visas upp.

3 kap. Utländska försäkringsförmedlares verksamhet i Sverige

Försäkringsförmedlare vars hemland hör till EES

1 § En utländsk försäkringsförmedlare vars hemland hör till EES får

1. utöva försäkringsförmedling från sådan filial i Sverige som avses i 1 kap. 10 § 4 a eller b med början en månad efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i försäkringsförmedlarens hemland har tagit emot en underrättelse om förmedlarens avsikt att utöva försäkringsförmedling från filial i Sverige,
2. utöva försäkringsförmedling genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster i Sverige utan att inrätta filial här med början en månad efter det att Finansinspektionen från en behörig myndighet i försäkringsförmedlarens hemland har tagit emot en underrättelse om förmedlarens avsikt att utöva försäkringsförmedling genom att erbjuda och tillhandahålla tjänster i Sverige utan att inrätta filial här.

Finansinspektionen skall upplysa försäkringsförmedlaren om de bestämmelser som gäller för verksamheten här. Om förmedlaren skall utöva verksamhet genom filial, skall sådana upplysningar lämnas innan verksamheten påbörjas.

Övriga utländska försäkringsförmedlare

2 § En utländsk försäkringsförmedlare vars hemland inte hör till EES får efter tillstånd av Finansinspektionen utöva försäkringsförmedling från sådan filial i Sverige som avses i 1 kap. 10 § 4 a eller b.

Tillstånd får ges bara om

1. försäkringsförmedlaren i sitt hemland står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet och den myndigheten har medgett att förmedlaren etablerar sig i Sverige, och
2. det finns skäl att anta att försäkringsförmedlaren uppfyller kraven i 2 kap. 5 eller 6 §.

3 § Tillstånd enligt 2 § kan avse

1. alla slag av försäkringar,
2. bara livförsäkringar, eller
3. bara skadeförsäkringar.

Tillståndet får begränsas till att avse en eller flera försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som avses i 2 kap. 3 a–c §§ försäkringsrörelselagen (1982:713) och i föreskrifter som har meddelats med stöd av dessa bestämmelser.

4 § Den som har fått tillstånd enligt 2 § att utöva försäkringsförmedling skall senast sex månader efter det att tillstånd beviljades anmäla sig för registrering hos Bolagsverket.

Om anmälan för registrering inte görs inom denna tid eller om Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering, upphör tillståndet att gälla.

Verksamheten får inte påbörjas förrän registrering har skett.

4 kap. Svenska försäkringsförmedlares verksamhet utomlands

Filialverksamhet inom EES

1 § Vill en försäkringsförmedlare inrätta en sådan filial som avses i 1 kap. 10 § 4 a eller c i ett annat land inom EES för sådan verksamhet som avses i 1 kap. 1 §, skall förmedlaren underrätta Finansinspektionen om sin avsikt innan verksamheten påbörjas.

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen togs emot lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas. Inspektionen skall underrätta försäkringsförmedlaren när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Det som sägs i andra stycket gäller inte om den medlemsstat där filialen skall inrättas har anmält till Europeiska gemenskapernas kommission att staten inte vill ta emot sådana underrättelser som avses där.

Gränsöverskridande verksamhet inom EES

2 § Vill en försäkringsförmedlare erbjuda och tillhandahålla sådana tjänster som avses i 1 kap. 1 § i ett annat land inom EES utan att inrätta filial där, skall förmedlaren underrätta Finansinspektionen om sin avsikt innan verksamheten påbörjas.

Finansinspektionen skall inom en månad från det att underrättelsen togs emot lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där verksamheten skall utövas. Inspektionen skall underrätta försäkringsförmedlaren när inspektionen lämnar över underrättelsen.

Det som sägs i andra stycket gäller inte om den medlemsstat där verksamheten skall utövas har anmält till Europeiska gemenskapernas kommission att staten inte vill ta emot sådana underrättelser som avses där.

Försäkring

Anmälan till Bolagsverket

3 § Om en försäkringsförmedlare har underrättat Finansinspektionen enligt 1 § första stycket eller 2 § första stycket, skall inspektionen anmäla detta till Bolagsverket.

En anmälan skall göras när Finansinspektionen lämnar över underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas eller verksamheten skall utövas.

I de fall som avses i 1 § tredje stycket och 2 § tredje stycket skall en anmälan göras när Finansinspektionen har tagit emot underrättelsen.

5 kap. Regler för verksamheten

Sidoverksamhet

1 § En försäkringsförmedlare får efter tillstånd av Finansinspektionen utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Vid prövning av en ansökan om tillstånd enligt första stycket gäller bestämmelserna i 2 kap. 5 eller 6 § i tillämpliga delar. *Lag (2007:565)*

2 § Den som har fått tillstånd att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 1 § första stycket skall senast sex månader efter det att tillstånd beviljades anmäla sig för registrering hos Bolagsverket.

Om anmälan för registrering inte görs inom denna tid eller om Bolagsverket genom beslut som har vunnit laga kraft avskrivit en sådan anmälan eller vägrat registrering, upphör tillståndet att gälla.

Sidoverksamheten får inte påbörjas förrän registrering har skett.

3 § Finansinspektionen får förbjuda en försäkringsförmedlare att utöva annan sidoverksamhet än sådan som avses i 1 § första stycket, om det finns särskilda skäl.

God försäkringsförmedlingssed m.m.

4 § Försäkringsförmedlaren skall i sin verksamhet iakttä god försäkringsförmedlingssed och med tillbörlig omsorg ta till vara kundens intressen.

Försäkringsförmedlaren skall anpassa sin rådgivning efter kundens önskemål och behov samt rekommendera lösningar som är lämpliga för kunden. Om försäkringsförmedlaren har informerat kunden enligt 6 kap. 2 § första stycket 1 om att han eller hon lämnar rådgivning om försäkring på grundval av en opartisk analys, är förmedlaren skyldig att lämna rådgivningen efter en analys av ett tillräckligt stort antal försäkringsavtal på marknaden.

Förmedlaren skall avråda en kund som är en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet från att vidta åtgärder som inte kan anses lämpliga med hänsyn till personens behov, ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter.

Om försäkringsförmedlaren utövar sådan sidoverksamhet som avses i 1 § första stycket, gäller dessutom bestämmelserna i 8 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden för den verksamheten i tillämpliga delar. *Lag (2007:565)*

Behandling av tillgångar som tillhör kunden

5 § Pengar och andra tillgångar som försäkringsförmedlaren får hand om för kundens räkning skall hållas avskilda från egna tillgångar.

Om försäkringsförmedlaren utövar sådan sidoverksamhet som avses i 1 § första stycket, gäller i stället bestämmelserna i 2 kap. 5 § första stycket 15 c lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden för den verksamheten. *Lag (2007:565)*

Klagomålshantering

6 § Försäkringsförmedlaren skall se till att kunder och andra som är berörda av försäkringsförmedlingen på ett lämpligt sätt kan anmäla klagomål mot förmedlaren. Förfarandet för hantering av anmälda klagomål skall vara effektivt. Förmedlaren skall besvara klagomålen snarast möjligt.

Skadeståndsskyldighet

7 § Om försäkringsförmedlaren uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter enligt 4 §, skall förmedlaren ersätta ren förmögenhetsskada som på grund av detta drabbar en kund, en försäkringsgivare, ett fondbolag, ett förvaltningsbolag, ett fondföretag eller någon som härleder sin rätt från kunden.

8 § Den som vill göra anspråk på skadestånd enligt 7 § skall underrätta försäkringsförmedlaren om detta inom skälig tid efter det att han eller hon märkt eller borde ha märkt att skada har uppkommit.

Om underrättelse inte görs inom skälig tid, faller rätten till skadestånd enligt denna lag bort. Detsamma gäller om talan inte väcks inom tio år från förmedlingstillfället.

6 kap. Försäkringsförmedlares informationsskyldighet m.m.

Information innan ett försäkringsavtal ingås

1 § Försäkringsförmedlaren skall i rimlig tid innan ett försäkringsavtal ingås lämna information till kunden om

1. försäkringsförmedlarens namn och adress,
2. det register som försäkringsförmedlaren är upptagen i och hur registreringen kan kontrolleras,
3. den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsförmedlaren,
4. huruvida försäkringsförmedlaren har ett kvalificerat innehav i ett försäkringsföretag eller huruvida ett försäkringsföretag eller ett moderbolag till ett försäkringsföretag har ett kvalificerat innehav i försäkringsförmedlaren,
5. priset för försäkringsförmedlingen eller grunderna för hur priset bestäms och om provision eller annan ersättning kan påräknas bli betald av annan än kunden,
6. ansvarsförsäkringen,
7. de möjligheter som finns att framställa klagomål mot försäkringsförmedlaren, och
8. de möjligheter som finns att få en tvist med försäkringsförmedlaren prövad utanför domstol.

För en anknuten försäkringsförmedlare gäller i stället för det som sägs i första stycket 6 att förmedlaren skall informera kunden om att det försäkringsföretag med vilket han eller hon har ingått avtal om att förmedla dess försäkringsprodukter, är ansvarigt för ren förmögenhetsskada som drabbar en kund, en försäkringsgivare eller någon som härleder sin rätt från kunden till följd av att förmedlaren uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter sina skyldigheter enligt 5 kap. 4 §.

Information som avses i första och andra styckena skall lämnas även vid förnyelse eller ändring av försäkringsavtalet, om det behövs.

2 § Försäkringsförmedlaren skall i rimlig tid innan ett försäkringsavtal ingås lämna information till kunden om huruvida förmedlaren, när det gäller det aktuella försäkringsavtalet,

1. ger råd på grundval av en sådan opartisk analys som avses i 5 kap. 4 § andra stycket andra meningen,
2. genom avtal åtagit sig att förmedla försäkringar uteslutande för ett eller flera försäkringsföretags räkning, eller
3. förmedlar försäkringar från ett eller flera försäkringsföretag i annat fall än som avses i 1 och 2.

I de fall som avses i första stycket 2 och 3 skall försäkringsförmedlaren även uppge namn på dessa företag.

Information som avses i första och andra styckena skall lämnas även vid förnyelse eller ändring av försäkringsavtalet, om det behövs.

Informationens form

3 § Information som avses i 1 och 2 §§ skall lämnas till kunden i en handling eller i någon annan läsbar och varaktig form som är tillgänglig för kunden.

Informationen skall vara klar och begriplig. Den skall, med de undantag som följer av tredje och fjärde styckena, lämnas på svenska.

Om den förmedlade försäkringen avser ett åtagande i ett annat land inom EES, skall informationen lämnas på ett officiellt språk i det landet.

Informationen får lämnas på annat språk än de som följer av andra och tredje styckena, om kunden begär det.

4 § Information som avses i 1 och 2 §§ får lämnas muntligen om

1. kunden begär det,
2. omedelbart försäkringsskydd är nödvändigt, eller
3. försäkringen förmedlas per telefon.

Snarast efter det att försäkringsavtal har ingåtts, skall informationen lämnas på det sätt som anges i 3§.

Skyldighet att vidarebefordra information

5 § Försäkringsförmedlaren skall till kunden vidarebefordra sådan information om försäkringsavtalet som ett försäkringsföretag är skyldigt att lämna till en försäkringstagare.

Dokumentationsskyldighet

6 § Försäkringsförmedlaren skall dokumentera vad som har förekommit vid förmedlingstillfället och lämna dokumentationen till kunden.

Undantag från försäkringsförmedlares informationsskyldighet

7 § Bestämmelserna i 1–6 §§ tillämpas inte vid

1. förmedling av återförsäkring,
2. förmedling av försäkring mot stora risker, eller
3. sådan sidoverksamhet som avses i 5 kap. 1 § första stycket.

Påföljd vid utebliven information

8 § Om näringsidkaren inte ger information i enlighet med 1–4 §§ ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörringsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket marknadsföringslagen. *Lag (2008:510)*

7 kap. Tillsyn

Registreringsmyndighet

1 § Bolagsverket är registreringsmyndighet för försäkringsförmedlare och för utländska försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 §. Hos verket förs register över försäkringsförmedlare, där de uppgifter som enligt lag eller andra författningar skall tas in i register skrivs in.

För registrering av sådana filialer till utländska försäkringsförmedlare som avses i 1 kap. 10 § 4 a gäller lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

2 § Om en sökande vid anmälan för registrering inte har följt vad som är föreskrivet om anmälan eller om det finns något annat hinder för registrering, skall Bolagsverket förelägga sökanden att inom viss tid yttra sig eller göra rättelse. Om föreläggandet inte följs, skall anmälan avskrivras. En upplysning om denna påföljd skall tas in i föreläggandet. Om det fortfarande finns hinder för registrering även efter det att yttrande har lämnats, skall sökanden ges tillfälle att yttra sig över hindret. Finns hindret ändå kvar, skall registrering vägras om det inte finns anledning att ge sökanden ett nytt föreläggande.

Tillsynen och dess omfattning

3 § Finansinspektionen har tillsyn över att den som utövar försäkringsförmedling följer denna lag, föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen och andra författningar som reglerar försäkringsförmedlarens verksamhet samt föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda författningar. *Lag (2009:75)*

Upplysningar och undersökningar

4 § Försäkringsförmedlare, utländska försäkringsförmedlare som utövar verksamhet i Sverige enligt 3 kap. 1 eller 2 § och försäkringsföretag är skyldiga att till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande frågor som inspektionen begär.

Finansinspektionen får när den anser att det är nödvändigt genomföra en undersökning hos en försäkringsförmedlare, en filial till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 § och ett försäkringsföretag.

Samarbete med behöriga myndigheter

5 § Finansinspektionen skall lämna de upplysningar som en behörig myndighet i ett annat land inom EES behöver för sin tillsyn över en försäkringsförmedlare som utövar verksamhet här enligt 3 kap. 1 §.

Revisor

6 § Om försäkringsförmedlaren enligt lag skall utse revisor, får Finansinspektionen förordna en revisor att med övriga revisorer delta i revisionen hos försäkringsförmedlaren. Inspektionen får när som helst återkalla ett sådant förordnande och utse en ny revisor.

Revisorn har rätt till skäligt arvode av försäkringsförmedlaren för sitt arbete. Arvodets storlek bestäms av Finansinspektionen.

Avgifter till Finansinspektionen

7 § Försäkringsförmedlare, sådana utländska försäkringsförmedlare som har inrättat filial här enligt 3 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 § och försäkringsföretag skall med årliga avgifter bekosta Finansinspektionens verksamhet med anknötning till denna lag.

8 kap. Ingripanden

Ingripande mot försäkringsförmedlare

1 § Om en försäkringsförmedlare har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, eller enligt andra författningar som reglerar försäkringsförmedlarens verksamhet, samt föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda författningar, ska Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen ska då utfärda ett föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig ska försäkringsförmedlarens tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om försäkringsförmedlaren gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsförmedlaren och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Lag (2009:75)

2 § Finansinspektionen skall återkalla en försäkringsförmedlares tillstånd om försäkringsförmedlaren

1. inte inom ett år från det att tillstånd beviljades har börjat utöva sådan verksamhet som tillståndet avser,
2. har förklarat sig avstå från tillståndet,
3. under en sammanhängande tid av sex månader inte har utövat sådan verksamhet som tillståndet avser, eller
4. inte längre uppfyller förutsättningarna för tillstånd.

Om någon som ingår i ledningen för en juridisk person inte uppfyller de krav som anges i 2 kap. 6 § första stycket 3, får tillståndet återkallas enligt första stycket 4 bara om Finansinspektionen först beslutat att anmärka på att personen ingår i ledningen för den juridiska personen och om han eller hon, sedan en av inspektionen bestämd tid om högst tre månader har gått, fortfarande finns kvar i ledningen för den juridiska personen.

I fall som avses i första stycket 1 och 3 får i stället varning meddelas, om det är tillräckligt.

3 § Ett beslut om återkallelse av tillstånd får förenas med förbud att fortsätta verksamheten.

4 § När det gäller anknutna försäkringsförmedlare skall det som sägs i 1–3 §§ om återkallelse av tillstånd i stället avse återkallelse av registrering.

I fall som avses i 2 § första stycket 2 får registreringen i stället återkallas av Bolagsverket.

5 § Om Finansinspektionen har återkallat en försäkringsförmedlares tillstånd att utöva förmedling av livförsäkring eller alla slag av försäkring, skall inspektionen dessutom återkalla försäkringsförmedlarens tillstånd att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 5 kap. 1 § första stycket. Detsamma gäller om Finansinspektionen eller Bolagsverket har återkallat en anknuten försäkringsförmedlares registrering avseende förmedling av livförsäkring eller alla slag av försäkringar.

6 § Om Finansinspektionen har återkallat tillståndet för en försäkringsförmedlare, skall inspektionen snarast underrätta Bolagsverket om detta.

Om Bolagsverket har återkallat registreringen avseende förmedling av livförsäkring eller alla slag av försäkring för en anknuten försäkringsförmedlare som har tillstånd att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, skall Bolagsverket snarast underrätta Finansinspektionen om detta. *Lag (2007:565)*

7 § Om Finansinspektionen har återkallat tillståndet för en försäkringsförmedlare som har underrättat inspektionen enligt 4 kap. 1 § första stycket eller 4 kap. 2 § första stycket och inspektionen har lämnat över underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där filialen skall inrättas eller verksamheten skall utövas, skall inspektionen underrätta den behöriga myndigheten om återkallelsen.

När det gäller anknutna försäkringsförmedlare skall det som sägs i första stycket om Finansinspektionens återkallelse av tillstånd i stället avse inspektionens eller Bolagsverkets återkallelse av registrering.

Det som sägs i första och andra styckena gäller också om Finansinspektionen, i stället för att återkalla tillståndet eller registreringen, har meddelat varning.

Försäkring

Ingripande mot försäkringsföretag

8 § Om ett försäkringsföretag har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen, skall Finansinspektionen ingripa.

Finansinspektionen skall då utfärda ett föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, ett förbud att verkställa beslut eller en anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig skall försäkringsföretagets koncession förverkas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om försäkringsföretaget gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot försäkringsföretaget och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

9 § Om ett försäkringsföretag för förmedling av försäkringar utnyttjar någon som inte är berättigad att utöva försäkringsförmedling, skall Finansinspektionen förelägga försäkringsföretaget att upphöra med detta. Detsamma gäller om ett försäkringsföretag för förmedling av försäkringar utnyttjar någon som inte är berättigad att förmedla sådana försäkringar som förmedlingen avser.

Ingripande mot utländska försäkringsförmedlare

10 § Finansinspektionen får förelägga en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 1 § att göra rättelse om försäkringsförmedlaren

1. har brutit mot denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen,
2. har brutit mot andra författningar som reglerar försäkringsförmedlarens verksamhet, samt föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda författningar, eller
3. på annat sätt visat sig olämplig att utöva försäkringsförmedling.

Om rättelse inte sker, får inspektionen förbjuda försäkringsförmedlaren att utöva försäkringsförmedling här i landet.

Finansinspektionen ska underrätta behörig myndighet i försäkringsförmedlarens hemland om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf. *Lag (2009:75)*

11 § Om en utländsk försäkringsförmedlare utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 §, skall 1–3 §§ tillämpas på verksamheten här.

Finansinspektionen skall underrätta behörig myndighet i försäkringsförmedlarens hemland om åtgärder som har vidtagits med stöd av denna paragraf.

Straffavgift

12 § Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 2 § har meddelats beslut om anmärkning eller varning enligt 1, 8 eller 11 §, får Finansinspektionen besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren skall betala straffavgift.

Avgiften tillfaller staten.

13 § Straffavgiften skall uppgå till lägst 5.000 kronor och högst 50 miljoner kronor.

Avgiften får inte överstiga tio procent av omsättningen närmast föregående räkenskapsår för försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller filialen till en sådan utländsk försäkringsförmedlare som avses i 3 kap. 2 §. Om överträdelsen har skett under försäkringsförmedlarens, försäkringsföretagets eller filialens första verksamhetsår eller om uppgifter om omsättningen annars saknas eller är bristfälliga, får den uppskattas.

Avgiften får inte vara så stor att försäkringsförmedlaren eller försäkringsföretaget därefter inte uppfyller kraven i 8 kap. 3 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, 6 kap. 1 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller 1 kap. 1 a § första stycket försäkringsrörelselagen (1982:713).

När avgiftens storlek beslutas, skall särskild hänsyn tas till hur allvarlig den överträdelse är som har föranlett anmärkningen eller varningen och hur länge överträdelsen har pågått. *Lag (2007:565)*

Förseningsavgift

14 § Om en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare som utövar försäkringsförmedling i Sverige enligt 3 kap. 1 eller 2 § låter bli att i tid lämna de upplysningar som föreskrivits med stöd av 9 kap. 2 § 9, får Finansinspektionen besluta att försäkringsförmedlaren, försäkringsföretaget eller den utländska försäkringsförmedlaren skall betala en förseningsavgift med högst 100.000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

Verkställighet av beslut om straffavgift eller förseningsavgift

15 § Straffavgiften eller förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet om den har vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

16 § Finansinspektionens beslut att påföra straffavgift eller förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 15 §.

17 § Om straffavgiften eller förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 15 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m. m.

18 § En straffavgift eller förseningsavgift som påförts faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ingripande mot den som saknar tillstånd eller registrering

19 § Om någon utövar försäkringsförmedling i Sverige utan att vara berättigad till det, skall Finansinspektionen förelägga denne att upphöra med verksamheten. Detsamma gäller om en försäkringsförmedlare förmedlar försäkringar av ett slag som denne inte är berättigad att förmedla eller utövar sådan sidoverksamhet som avses i 5 kap. 1 § första stycket utan att vara registrerad för det.

Är det osäkert om verksamheten omfattas av lagen, får Finansinspektionen förelägga den som utövar verksamheten att lämna de upplysningar om verksamheten som behövs för att bedöma om lagen är tillämplig.

Vite

20 § Finansinspektionen får förena föreläggande eller förbud enligt denna lag med vite.

9 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen får meddela föreskrifter om vilka allvarliga förmögenhetsbrott och vilken allvarlig ekonomisk brottslighet som avses i 2 kap. 5 § 2 och om hur registerkontrollen enligt 2 kap. 4–6 §§ skall gå till.

2 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vad försäkringsföretaget i övrigt skall iaktta enligt 2 kap. 4 § i samband med anmälan och kontroll av anknutna försäkringsförmedlare,
2. vad som skall avses med skötsamhet i ekonomiska angelägenheter enligt 2 kap. 5 § 2,
3. vilken kunskap och kompetens som krävs enligt 2 kap. 5 § 3,
4. sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som avses i 2 kap. 5 § 4 och 6 § första stycket 2,

5. vilken insikt och erfarenhet som krävs enligt 2 kap. 6 § första stycket 3,
6. vad den juridiska personen i övrigt skall iaktta enligt 2 kap. 6 § andra stycket i samband med kontroll av anställda,
7. vad försäkringsförmedlaren skall iaktta enligt 5 kap. 6 § vid hantering av klagomål,
8. vad försäkringsförmedlaren skall iaktta enligt 6 kap. 6 § när det gäller dokumentation av försäkringsförmedlingen och utlämnande av sådan dokumentation,
9. vilka upplysningar som en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare enligt 7 kap. 4 § skall lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet, och
10. sådana avgifter för tillsyn som avses i 7 kap. 7 §.

10 kap. Överklagande

Överklagande av Finansinspektionens beslut

1 § Finansinspektionens beslut enligt 8 kap. 19 § andra stycket får inte överklagas.

Andra beslut av Finansinspektionen enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut om förbud, föreläggande eller återkallelse skall gälla omedelbart.

Överklagande av Bolagsverkets beslut

2 § Bolagsverkets beslut att avskrika en anmälan eller att vägra eller återkalla en registrering får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol inom två månader från den dag då klaganden fick del av beslutet.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2005:405

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.
2. Genom lagen upphävs lagen (1989:508) om försäkringsmäklare.
3. Försäkringsmäklare som vid lagens ikraftträdande är registrerad hos Finansinspektionen enligt 3 § första och andra styckena lagen om försäkringsmäklare, får fortsätta att utöva verksamheten till och med den 31 mars 2006 eller, om en ansökan om tillstånd enligt den nya lagen har inkommit till Finansinspektionen senast vid denna tidpunkt, till dess att ansökan har prövats slutligt. Under denna tid gäller bestämmelserna i lagen om försäkringsmäklare.
4. Övriga fysiska eller juridiska personer som vid tidpunkten för lagens ikraftträdande utövar försäkringsförmedling som omfattas av lagen får fortsätta att utöva verksamheten till och med den 31 mars 2006 eller, om det senast vid denna tidpunkt till Finansinspektionen har inkommit en ansökan om tillstånd, eller till Bolagsverket har inkommit en anmälan för registrering som anknuten försäkringsförmedlare, till dess att ansökan eller anmälan har prövats slutligt.
5. I fråga om förmedlingsavtal som har ingåtts före ikraftträdandet gäller äldre bestämmelser. Om försäkringsförmedlaren har godtagit en förlängning av avtalet efter ikraftträdandet, gäller dock de nya bestämmelserna.
6. En fråga om ingripande enligt 8 kap. bedöms enligt äldre bestämmelser om någon omständighet som föranleder frågan om ingripande hänför sig till tiden före lagens ikraftträdande. Detta gäller dock inte om en tillämpning av de nya bestämmelserna skulle leda till ett mindre strängt ingripande.
7. För beslut som har meddelats enligt lagen om försäkringsmäklare skall bestämmelserna i den lagen gälla för överklagande och vid handläggningen av överklagandet.

2009:75

| Denna lag träder i kraft den 15 mars 2009.

2009:363

| Denna lag träder i kraft den 1 juli 2009.

Propositioner

SFS 2005:405
Prop. 2004/05:133

SFS 2007:565
Prop. 2006/07:115

SFS 2008:510
Prop. 2007/08:115

SFS 2009:75
Prop. 2008/09:70

SFS 2009:363
Prop. 2008/09:155

Försäkring

Förordning (2005:411) om försäkringsförmedling

(senast ändrad genom SFS 2007:587)

1 kap. Definitioner	608
2 kap. Ansökan om tillstånd och anmälan för registrering	608
Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för svenska försäkringsförmedlare	608
Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för utländska försäkringsförmedlare	609
Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för sidoverksamhet	609
Anmälan för registrering hos Bolagsverket av svenska försäkringsförmedlare	610
Anmälan för registrering hos Bolagsverket av anknutna försäkringsförmedlare	610
Anmälan hos Bolagsverket av utländska försäkringsförmedlare ..	610
Anmälan hos Bolagsverket om sidoverksamhet	611
Undertecknande av anmälan m.m.	611
3 kap. Kontroll i belastningsregistret	611
4 kap. Ansvarsförsäkring	612
5 kap. Försäkringsförmedlarregister	612
6 kap. Registreringsavgifter m.m.	614
7 kap. Bemyndiganden	614
8 kap. Upplysningar om anställda som har rätt att förmedla försäkringar	615

1 kap. Definitioner

1 § I denna förordning avses med

1. *ansvarsförsäkring*: sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som anges i 2 kap. 5 § 4 och 6 § första stycket 2 lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, och
2. *belastningsregister*: det register som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

2 kap. Ansökan om tillstånd och anmälan för registrering

Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för svenska försäkringsförmedlare

1 § En ansökan av en fysisk person om tillstånd till försäkringsförmedling enligt 2 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall innehålla uppgift om

1. den fysiska personens för- och efternamn, postadress, telefonnummer och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum, samt
2. för vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som tillstånd söks.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att den fysiska personen

1. omfattas av en ansvarsförsäkring,
2. inte är underårig, i konkurs, underkastad näringsförbud eller har förvaltare enligt 11 kap. 7 § föräldrabalken,
3. inte förekommer i belastningsregistret för de brott som avses i 3 kap. 1 § eller medhjälp till sådana brott,
4. har visat den skötsamhet i ekonomiska angelägenheter som krävs enligt 2 kap. 5 § 2 lagen om försäkringsförmedling och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 2, samt
5. har den kunskap och kompetens som krävs enligt 2 kap. 5 § 3 lagen om försäkringsförmedling och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3.

- 2 §** En ansökan av en juridisk person om tillstånd till försäkringsförmedling enligt 2 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall innehålla uppgift om
1. den juridiska personens firma, organisationsnummer, postadress och telefonnummer,
 2. för vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som tillstånd söks, samt
 3. för- och efternamn samt personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum på de anställda som skall förmedla försäkringar för den juridiska personens räkning, tillsammans med uppgift om vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som den anställde skall ha rätt att förmedla.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att

1. den juridiska personen omfattas av en ansvarsförsäkring,
2. den juridiska personen inte är i konkurs eller i likvidation,
3. den som skall ingå i ledningen eller skall vara ersättare för denne uppfyller de krav som följer av 2 kap. 6 § första stycket 3 lagen om försäkringsförmedling, 3 kap. 2 och 4 §§ och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 2 och 4, och att
4. den juridiska personen har genomfört de kontroller av anställda som föreskrivs i 2 kap. 6 § andra stycket lagen om försäkringsförmedling, 3 kap. 5 § och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 5.

Försäkring

Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för utländska försäkringsförmedlare

3 § En ansökan av en utländsk försäkringsförmedlare om tillstånd till försäkringsförmedling enligt 3 kap. 2 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall innehålla uppgift om

1. den utländska förmedlarens firma eller för- och efternamn, organisationsnummer, födelsedatum eller motsvarande identitetsuppgift, postadress och telefonnummer, och
2. filialens firma eller för- och efternamn, telefonnummer och postadress, samt
3. för vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som tillstånd söks.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att

1. förmedlaren i sitt hemland står under betryggande tillsyn av en behörig myndighet, och att
2. behörig myndighet i hemlandet har medgett att förmedlaren etablerar sig i Sverige.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att det är antagligt att förmedlaren uppfyller kraven i 2 kap. 5 eller 6 § lagen om försäkringsförmedling.

Ansökan om tillstånd hos Finansinspektionen för sidoverksamhet

4 § En ansökan om tillstånd för en fysisk person att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skall innehålla uppgift om den fysiska personens för- och efternamn, postadress, telefonnummer och personnummer eller, om sådant saknas, födelsedatum.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att den fysiska personen

1. uppfyller de krav som följer av 5 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3, och
2. omfattas av en sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som skall finnas enligt 4 kap. 1 § och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 2 §.

Förordning (2007:587)

5 § En ansökan om tillstånd för en juridisk person att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden skall innehålla uppgift om firma, organisationsnummer, postadress och telefonnummer.

Ansökan skall även innehålla utredning som visar att den juridiska personen

1. uppfyller de krav som följer av 5 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 och 4, och
2. omfattas av en sådan försäkring för skadeståndsskyldighet som skall finnas enligt 4 kap. 1 § och de föreskrifter som meddelats med stöd av 7 kap. 2 §.

Förordning (2007:587)

Anmälan för registrering hos Bolagsverket av svenska försäkringsförmedlare

6 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 3 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling av en försäkringsförmedlare som är en fysisk person skall innehålla uppgift om för- och efternamn, personnummer, postadress samt telefonnummer.

Tillsammans med anmälan skall försäkringsförmedlaren lämna en bestyrkt kopia av Finansinspektionens beslut om tillstånd till försäkringsförmedling.

7 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 3 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling av en försäkringsförmedlare som är en juridisk person skall innehålla uppgift om firma, organisationsnummer, postadress och telefonnummer.

Tillsammans med anmälan skall försäkringsförmedlaren lämna en bestyrkt kopia av Finansinspektionens beslut om tillstånd till försäkringsförmedling.

Anmälan för registrering hos Bolagsverket av anknutna försäkringsförmedlare

8 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling av en försäkringsförmedlare som är en fysisk person skall innehålla uppgift om

1. firma och organisationsnummer för det försäkringsföretag med vilket förmedlaren har ingått avtal,
2. den fysiska personens för- och efternamn, personnummer, postadress och telefonnummer, samt
3. för vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som registrering söks.

Om försäkringsföretaget är ett utländskt försäkringsföretag, skall det samtidigt lämna en bestyrkt kopia av registreringsbevis eller motsvarande handling för försäkringsföretaget.

9 § En anmälan för registrering enligt 2 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling av en försäkringsförmedlare som är en juridisk person skall innehålla uppgift om

1. firma och organisationsnummer för det försäkringsföretag med vilket förmedlaren har ingått avtal,
2. den juridiska personens firma, organisationsnummer, postadress och telefonnummer, samt
3. för vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som registrering söks.

Om försäkringsföretaget är ett utländskt försäkringsföretag, skall det samtidigt lämna en bestyrkt kopia av registreringsbevis eller motsvarande handling för försäkringsföretaget.

Anmälan hos Bolagsverket av utländska försäkringsförmedlare

10 § En anmälan för registrering enligt 3 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall innehålla uppgift om

1. den utländska försäkringsförmedlarens firma eller för- och efternamn samt organisationsnummer eller födelsedatum, samt
2. filialens firma eller för- och efternamn samt organisationsnummer eller personnummer, postadress och telefonnummer.

Tillsammans med anmälan skall försäkringsförmedlaren lämna en bestyrkt kopia av Finansinspektionens beslut om tillstånd till försäkringsförmedling.

Anmälan hos Bolagsverket om sidoverksamhet

11 § En anmälan för registrering enligt 5 kap. 2 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall för fysisk person innehålla uppgift om för- och efternamn samt personnummer och för juridisk person innehålla uppgift om firma och organisationsnummer.

Samtidigt skall en bestyrkt kopia av Finansinspektionens beslut om tillstånd till sidoverksamhet enligt 5 kap. 1 § lagen om försäkringsförmedling lämnas.

Undertecknande av anmälan m.m.

12 § Anmälan för registrering enligt 2 kap. 3 § och 5 kap. 2 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall för fysisk person undertecknas av den som anmälan gäller och för juridisk person av behörig firmatecknare.

Anmälan för registrering enligt 2 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling skall undertecknas av behörig firmatecknare för det försäkringsföretag med vilket förmedlaren har ingått avtal.

Anmälan för registrering enligt 3 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling skall undertecknas av den utländska försäkringsförmedlaren. Om den utländska försäkringsförmedlaren är en juridisk person, skall anmälan undertecknas av behörig firmatecknare. Tillsammans med anmälan skall försäkringsförmedlaren lämna registreringsbevis eller motsvarande handling.

Anmälan enligt 8 kap. 4 § andra stycket lagen om försäkringsförmedling skall undertecknas av behörig firmatecknare för det försäkringsföretag med vilket försäkringsförmedlaren har ingått avtal.

13 § Om de uppgifter som ett försäkringsföretag eller en försäkringsförmedlare har lämnat till Bolagsverket har ändrats, skall försäkringsföretaget respektive försäkringsförmedlaren snarast underrätta Bolagsverket om detta.

Försäkring

3 kap. Kontroll i belastningsregistret

1 § Med vissa allvarliga förmögenhetsbrott eller viss allvarlig ekonomisk brottslighet enligt 2 kap. 5 § 2 lagen (2005:405) om försäkringsförmedling avses brott eller medhjälp till brott mot

1. 8, 9, 10, 11, 12, 14 eller 15 kap. brottsbalken,
2. skattebrottslagen (1971:69),
3. lagen (1985:354) om förbud mot juridiskt eller ekonomiskt biträde, eller
4. lagen (2005:377) om straff för marknadsmissbruk vid handel med finansiella instrument.

Första stycket gäller

1. om det lägsta föreskrivna straffet är fängelse, och
2. om en dom eller ett beslut meddelats eller ett strafföreläggande godkänts avseende ett sådant brott inom fem år före den dag då kontrollen i registret görs.

2 § Föreskrifter om Finansinspektionens rätt att begära uppgifter ur belastningsregistret finns i 13 a § förordningen (1999:1134) om belastningsregister och den enskildes rätt att begära ett särskilt utdrag ur detta register finns i 22 a § samma förordning.

3 § Vid den kontroll av förekomst i belastningsregistret som enligt 2 kap. 4 § första stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall utföras beträffande anknutna försäkringsförmedlare som är fysiska personer skall försäkringsföretaget begära att den fysiska personen visar upp ett sådant registerutdrag som avses i 22 a § förordningen (1999:1134) om belastningsregister. Det registerutdrag som visas upp får inte vara äldre än tre månader.

Försäkringsföretaget får inte dokumentera den utförda kontrollen på annat sätt än genom en anteckning om att registerutdraget har visats upp.

En fysisk person som förekommer i belastningsregistret för brott eller medhjälp till brott som avses i 1 §, får inte anmälas för registrering hos Bolagsverket.

4 § Vid den kontroll av förekomst i belastningsregistret som enligt 2 kap. 4 § första stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall utföras beträffande anknutna försäkringsförmedlare som är juridiska personer skall försäkringsföretaget begära att den som skall ingå i den juridiska personens ledning eller vara ersättare för denne visar upp ett sådant registerutdrag som avses i 22 a § förordningen (1999:1134) om belastningsregister. Det registerutdrag som visas upp får inte vara äldre än tre månader.

Försäkringsföretaget får inte dokumentera den utförda kontrollen på annat sätt än genom en anteckning om att registerutdraget har visats upp.

Om en person som avses i första stycket förekommer i belastningsregistret för brott eller medhjälp till brott som avses i 1 §, får den juridiska personen inte anmälas för registrering hos Bolagsverket.

5 § Vid den kontroll av förekomst i belastningsregistret som skall utföras enligt 2 kap. 6 § andra stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall den juridiska personen begära att en anställd som skall förmedla försäkringar för den juridiska personens räkning visar upp ett sådant registerutdrag som avses i 22 a § förordningen (1999:1134) om belastningsregister. Det registerutdrag som visas upp får inte vara äldre än tre månader.

Den juridiska personen får inte dokumentera den utförda kontrollen på annat sätt än genom en anteckning om att registerutdraget har visats upp.

Endast uppgifter om anställda som inte förekommer i belastningsregistret för brott eller medhjälp till brott som avses i 1 § får ligga till grund för ansökan om tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen om försäkringsförmedling eller anmälan om registrering enligt 2 kap. 4 § samma lag.

4 kap. Ansvarsförsäkring

1 § För tillstånd till försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling krävs att försäkringsvillkoren för ansvarsförsäkringen innebär att

1. försäkringen omfattar hela den europeiska gemenskapens territorium,
2. försäkringen gäller för skada som orsakats från och med den dag då förmedlaren registrerades hos Bolagsverket och som anmäls till försäkringsgivaren så länge försäkringen gäller,
3. försäkringen är förenad med ett efterskydd som innebär att försäkringen även täcker skador som anmäls till försäkringsgivaren inom tre år från det att försäkringen har upphört att gälla och som inte täcks av någon annan försäkring,
4. den skadelidande får rikta krav på ersättning enligt försäkringsavtalet direkt mot försäkringsgivaren i den utsträckning han eller hon inte har fått ersättning av den försäkrade,
5. ersättningen skall betalas ut till den skadelidande utan avdrag för självrisk, och
6. försäkringen kan upphöra tidigast en månad efter det att Finansinspektionen har underrättats om upphörandet.

5 kap. Försäkringsförmedlarregister

1 § Registrering av försäkringsförmedlare görs i försäkringsförmedlarregistret. Registret förs med hjälp av automatiserad behandling och skall hållas tillgängligt hos Bolagsverket. Verket är personuppgiftsansvarigt enligt personuppgiftslagen (1998:204) för registret.

I försäkringsförmedlarregistret registreras uppgifter för varje försäkringsförmedlare.

För en utländsk försäkringsförmedlare skall registreringen i försäkringsförmedlarregistret göras på den filial i vilken verksamheten skall utövas.

2 § Försäkringsförmedlarregistret skall ge offentlighet åt den information som ingår i registret.

I fråga om personuppgifter skall registret ha till ändamål att tillhandahålla uppgifter för

1. den tillsyn som Finansinspektionen har över försäkringsförmedlare och försäkringsföretag enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
2. information till allmänheten om försäkringsförmedlare som har registrerats i registret,
3. information om svenska försäkringsförmedlares anmälningar om verksamhet i annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
4. affärsverksamhet, kreditgivning eller någon annan allmän eller enskild verksamhet där företagsanknuten information utgör underlag för prövningar eller beslut,
5. aktualisering, komplettering eller kontroll av företagsanknuten information som finns i kund- eller medlemsregister eller liknande register,
6. uttag av urval av personuppgifter för direkt marknadsföring, dock med den begränsning som följer av 11 § personuppgiftslagen (1998:204), samt
7. verksamhet för vilken stat eller kommun ansvarar enligt lag eller annan författning och
 - a) som avser försäkringsförmedlare som registreras i försäkringsförmedlarregistret,
 - b) som för att kunna utföras förutsätter tillgång till företagsanknuten information, eller
 - c) som avser fullgörande av underrättelseskyldighet.

Försäkring

3 § Bolagsverket skall se till att det inte uppkommer något otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet eller några risker från säkerhetssynpunkt. För dessa syften får myndigheten i enskilda fall ställa upp villkor för behandlingen av personuppgifter.

4 § Bolagsverket får för de ändamål som anges i 2 § i ett enskilt fall besluta om direktåtkomst till försäkringsförmedlarregistret.

5 § Bestämmelserna om skadestånd i 48 § personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna förordning.

6 § I fråga om rättelse av personuppgifter i försäkringsförmedlarregistret skall 26 § förvaltningslagen (1986:223) tillämpas i stället för 28 § personuppgiftslagen (1998:204).

7 § Att beslut om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol följer av 22 a § förvaltningslagen (1986:223).

8 § I försäkringsförmedlarregistret skall följande uppgifter antecknas om försäkringsförmedlare:

1. organisations- eller personnummer,
2. firma eller för- och efternamn,
3. postadress och telefonnummer,
4. vilket eller vilka slag av försäkringar, vilken eller vilka försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser som registreringen avser,
5. datum för tillstånd att utöva verksamhet enligt 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
6. det eller de länder där förmedlaren skall utöva verksamhet med stöd av 4 kap. lagen (2005:405) om försäkringsförmedling och om den aktuella verksamheten skall utövas enligt 4 kap. 1 § eller 4 kap. 2 § nämnda lag,
7. datum för registrering hos Bolagsverket, samt
8. datum för beslut om att tillstånd eller registrering har återkallats.

För försäkringsförmedlare som registreras enligt 2 kap. 3 § lagen om försäkringsförmedling skall även antecknas datum för Finansinspektionens beslut om tillstånd till försäkringsförmedling.

För försäkringsförmedlare som registreras enligt 2 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling skall även firma och organisationsnummer eller motsvarande uppgifter för det eller de försäkringsföretag som försäkringsförmedlaren har ingått avtal med antecknas.

Bolagsverket får anteckna uppgift om försäkringsförmedlarens e-postadress.

Förordning (2007:587)

9 § Om försäkringsförmedlare anmälts enligt 3 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling skall de uppgifter som anges i 8 § första stycket 1–5, 7–8 och andra stycket avse den filial i vilken verksamheten skall bedrivas.

Även den utländska försäkringsförmedlarens firma eller för- och efternamn, organisationsnummer eller födelsedatum samt hemland skall antecknas i registret.

10 § Bolagsverket skall snarast efter registreringen underrätta Finansinspektionen om de uppgifter som har förts in i eller strukits ur försäkringsförmedlarregistret så att inspektionen kan fullgöra sin tillsynsfunktion. Underrättelsen får lämnas på medium för automatiserad behandling.

11 § Vissa bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta Bolagsverket finns i lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

6 kap. Registreringsavgifter m.m.

1 § I ärenden som rör registrering enligt denna förordning skall avgift betalas för ärendets handläggning, prövning och registrering, med 850 kronor:

1. vid anmälan för registrering till försäkringsförmedlarregistret, och
2. vid anmälan om återkallelse av registrering av anknuten försäkringsförmedlare enligt 8 kap. 4 § andra stycket lagen (2005:405) om försäkringsförmedling.

Avgift skall inte betalas för registrering av ändring av uppgift om telefonnummer eller postadress. Avgift skall inte heller betalas för registrering som sker efter anmälan eller underrättelse från Finansinspektionen.

2 § Avgift skall betalas när anmälan för registrering lämnas in. Avgiften återbetalas inte om handläggningen av ett ärende har påbörjats.

7 kap. Bemyndiganden

1 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om

1. vad försäkringsföretaget i övrigt skall iaktta i samband med anmälan och kontroll av anknutna försäkringsförmedlare enligt 2 kap. 4 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
2. vad som skall avses med skötsamhet i ekonomiska angelägenheter enligt 2 kap. 5 § 2 lagen om försäkringsförmedling,
3. vilken kunskap och kompetens som krävs enligt 2 kap. 5 § 3 lagen om försäkringsförmedling,
4. vilken insikt och erfarenhet som krävs enligt 2 kap. 6 § första stycket 3 lagen om försäkringsförmedling,
5. vad den juridiska personen i övrigt skall iaktta enligt 2 kap. 6 § andra stycket lagen om försäkringsförmedling i samband med kontroll av anställda,
6. vad försäkringsförmedlaren skall iaktta vid hantering av klagomål enligt 5 kap. 6 § lagen om försäkringsförmedling,
7. vad försäkringsförmedlaren skall iaktta när det gäller dokumentation av försäkringsförmedlingen och utlämnande av sådan dokumentation enligt 6 kap. 6 § lagen om försäkringsförmedling,
8. vilka upplysningar som en försäkringsförmedlare, ett försäkringsföretag eller en utländsk försäkringsförmedlare skall lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 7 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling,
9. försäkringsförmedlares informationsskyldighet enligt 6 kap. 1 § lagen om försäkringsförmedling,

10. vilka som skall anses ingå i ledningen för en juridisk person enligt 2 kap. 6 § första stycket 3 lagen om försäkringsförmedling,
11. det närmare innehållet i underrättelser som skall lämnas enligt 4 kap. 1 och 2 §§ lagen om försäkringsförmedling, och
12. vilka uppgifter som, utöver vad som framgår av denna förordning, en ansökan, anmälan eller underrättelse enligt lagen om försäkringsförmedling skall innehålla samt vilka uppgifter som samtidigt skall lämnas till Finansinspektionen eller till Bolagsverket.

2 § Finansinspektionen får meddela föreskrifter om den ansvarsförsäkring som krävs för tillstånd enligt 5 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling att utöva sådan sidoverksamhet som avses i 2 kap. 5 § första stycket 15 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

För den ansvarsförsäkring som krävs för tillstånd till försäkringsförmedling enligt lagen om försäkringsförmedling får Finansinspektionen meddela föreskrifter om

1. högsta ersättning som kan lämnas vid ett och samma skadefall,
2. högsta ersättning som sammanlagt kan lämnas under ett år, och
3. indexering av högsta ersättningsbelopp. *Förordning (2007:587)*

Försäkring

8 kap. Upplysningar om anställda som har rätt att förmedla försäkringar

1 § Finansinspektionen skall när det gäller juridiska personer som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § lagen (2005:405) om försäkringsförmedling på begäran upplysa kunder och andra om en anställd hos den juridiska personen har rätt att förmedla försäkringar och om denna rätt är begränsad till visst slag av försäkring, någon eller några försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser.

Det försäkringsföretag som anmält en juridisk person för registrering enligt 2 kap. 4 § lagen om försäkringsförmedling skall på begäran upplysa kunder och andra om en anställd hos den juridiska personen har rätt att förmedla försäkringar och om denna rätt är begränsad till visst slag av försäkring, någon eller några försäkringsklasser eller grupper av försäkringsklasser. Försäkringsföretaget skall underrätta Finansinspektionen om hur kunder och andra kan få del av de upplysningar som försäkringsföretaget är skyldigt att lämna.

Trafikskadslag (1975:1410)

(senast ändrad genom SFS 2007:461)

Inledande bestämmelser	616
Trafikförsäkring	616
Trafikskadeersättning	618
Skadestånd m.m.	619
Trafikförsäkringsanstalts återkravs rätt m.m.	620
Skada under resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) m.m.	621
Övriga bestämmelser	622
Propositioner	624

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller trafikförsäkring för motordrivet fordon och ersättning från trafikförsäkring för skada i följd av trafik med motordrivet fordon (trafikskadeersättning). Lagen tillämpas dock ej på

1. motordrivet fordon som är avsett att föras av gående,
2. motordrivet fordon när det användes för tävling, träning, övningskörning, uppvisning eller liknande ändamål inom inhägnat tävlingsområde,
3. motorredskap med en tjänstevikt av högst 2.000 kg som är inrättat huvudsakligen som arbetsredskap och som varken är eller bör vara registrerat i vägtrafikregistret.

Har till motordrivet fordon som omfattas av lagen kopplats fordon av annat slag, tillämpas lagens bestämmelser om skada i följd av trafik med motordrivet fordon på fordonskombinationen i dess helhet. *Lag (2001:562)*

Trafikförsäkring

2 § Trafikförsäkring skall finnas för motordrivet fordon som är registrerat i vägtrafikregistret och inte är avställt samt för annat motordrivet fordon som brukas i trafik här i landet.

Försäkringsplikten fullgörs av fordonets ägare. Innehas fordonet på grund av kreditköp med förbehåll om återtaganderätt eller innehas det med nyttjanderätt för bestämd tid om minst ett år, fullgörs dock försäkringsplikten av innehavaren. Om ett fordon är registrerat i vägtrafikregistret och den som äger fordonet eller innehar det under sådana omständigheter som anges i föregående mening inte har fyllt 18 år och saknar förarbörighet för fordonet, fullgörs försäkringsplikten av den förmyndare som har registrerats i vägtrafikregistret.

Trafikförsäkring för ett motordrivet fordon som har registrerats i vägtrafikregistret kan genom uppsägning av försäkringstagaren upphöra att gälla endast om

1. fordonet inte längre är registrerat i vägtrafikregistret,
2. fordonet är avställt, eller
3. försäkringstagarens skyldighet att hålla fordonet försäkrat har upphört av någon annan anledning.

Tredje stycket skall inte tillämpas, om för fordonet gäller trafikförsäkring hos en annan försäkringsanstalt. *Lag (2006:560)*

3 § Staten är ej skyldig att hålla trafikförsäkring. Sådan skyldighet åvilar ej heller annan beträffande

1. motordrivet fordon under tid då fordonet är taget i anspråk med nyttjanderätt enligt förfogandelagen (1978:262) eller då fordonet brukas för att avlämnas enligt den lagen eller hemföras efter förfogande eller då det brukas i samband med besiktning för uttagning för totalförsvarets behov,

2. motordrivet fordon under tid då fordonet innehas av Försvarsmakten enligt skriftligt avtal som har träffats av myndigheten eller då fordonet brukas för att avlämnas eller hemföras enligt sådant avtal. *Lag (1994:1731)*

4 § Regeringen kan föreskriva undantag från trafikförsäkringsplikt beträffande

1. motordrivet fordon som tillhör viss främmande stat,
2. annat motordrivet fordon som är registrerat eller hemmahörande i viss främmande stat.

5 § Trafikförsäkring får meddelas av

1. en försäkringsgivare som har fått tillstånd till det enligt 2 kap. 3 § försäkringsrörelselagen (1982:713), utom i det fall som avses i andra stycket,
2. en försäkringsgivare som har fått tillstånd till det enligt 4 kap. 1 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, och
3. en EES-försäkringsgivare som är verksam i Sverige enligt 2 kap. 1 § lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige, utom i det fall som avses i andra stycket.

Försäkring

Om ett fordon som är registrerat i vägtrafikregistret köps i syfte att införas och stadigvarande brukas i ett annat EES-land, får trafikförsäkring under 30 dagar från det att fordonet kommit i köparens besittning meddelas av en försäkringsgivare som enligt 2 a kap. försäkringsrörelselagen är verksam i det land till vilket fordonet skall införas eller en EES-försäkringsgivare som är verksam i det landet.

En försäkringsgivare som får meddela trafikförsäkring är skyldig att på begäran meddela trafikförsäkring. I ett tillstånd enligt 2 kap. 3 § försäkringsrörelselagen eller 4 kap. 1 § lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige kan dock skyldigheten begränsas till att gälla försäkring åt personer som tillhör en viss yrkesgrupp eller intressegrupp eller som är bosatta inom ett visst område. Finansinspektionen kan efter ansökan besluta om motsvarande begränsning för försäkringsgivare som driver verksamhet här enligt 2 kap. 1 § lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige. Finansinspektionens beslut får överklagas hos regeringen.

En försäkringsgivare som avser att meddela trafikförsäkring genom gränsöverskridande verksamhet med stöd av 2 kap. 1 § lagen om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige men som inte har fast driftställe i Sverige skall ha en representant här i landet. Representanten skall vara bosatt i Sverige eller vara en svensk juridisk person. Försäkringsgivaren skall utfärda en fullmakt för representanten att gentemot skadelidande företräda försäkringsgivaren och att själv eller genom någon annan tala och svara för denne angående försäkringsfall. Representanten skall även ha behörighet att företräda försäkringsgivaren vid kontroll av om det finns giltig trafikförsäkring. Försäkringsgivaren skall informera försäkringstagarna om vem som är försäkringsgivarens representant och om dennes adress. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om villkor för sådana representanter. *Lag (2007:333)*

6 § Återkallar regeringen tillståndet för en försäkringsanstalt att meddela trafikförsäkring, skall den som har tagit trafikförsäkring hos anstalten och som är skyldig att ha sådan försäkring taga ny trafikförsäkring för fordonet inom en månad efter det att beslutet om återkallelse har kungjorts i Post- och Inrikes Tidningar.

I fall som avses i första stycket upphör den tidigare trafikförsäkringen senast vid utgången av den angivna månadsfristen. *Lag (1980:40)*

7 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om försäkringsanstalts verksamhet enligt denna lag.

Trafikskadeersättning

8 § För person- eller sakskada som uppkommer i följd av trafik här i landet med motordrivet fordon utgår trafikskadeersättning i fall som anges i denna lag. Trafikskadeersättning utgår i motsvarande fall också för skada som i följd av trafik utomlands med här i landet registrerat eller svenska staten tillhörigt motordrivet fordon tillfogas svensk medborgare eller den som har hemvist i Sverige.

Trafikskadeersättning utgår ej för atomskada i fall då rätten att göra ersättningsanspråk gällande mot annan än innehavare av atomanläggning är inskränkt enligt 14 § atomansvarighetslagen (1968:45). *Lag (1993:1384)*

8 a § har upphävts genom lag (1993:1381).

9 § I fråga om trafikskadeersättning tillämpas 5 kap. och 6 kap. 3 § skadeståndslagen (1972:207) samt lagen (1973:213) om ändring av skadeståndslivräntor. *Lag (2001:734)*

10 § Skadas förare eller passagerare i motordrivet fordon som är i trafik, utgår trafikskadeersättning från trafikförsäkringen för fordonet.

Skadas motordrivet fordon som är i trafik eller egendom som befordras med sådant fordon, utgår trafikskadeersättning endast om skadan har uppkommit i följd av trafik med annat motordrivet fordon och därvid orsakats genom vållande i samband med förandet av det andra fordonet eller genom bristfällighet på det fordonet. I sådant fall utgår ersättningen från trafikförsäkringen för det andra fordonet.

11 § Uppkommer annan person- eller sakskada i följd av trafik med motordrivet fordon än som anges i 10 §, utgår trafikskadeersättning från trafikförsäkringen för fordonet.

För sakskada som tillfogas försäkringstagaren genom det egna fordonet utgår trafikskadeersättning enligt första stycket endast om fordonet brukades olovligen av annan. Ersättning enligt första stycket utgår ej för sakskada som genom det egna fordonet tillfogas fordonets brukare eller förare eller, om fordonet brukades olovligen, den som med vetskap därom följde med fordonet eller lät egendom befordras med detta.

Skadas ett spårfordon som omfattas av järnvägstrafiklagen (1985:192) och som är i trafik eller skadas person eller egendom i ett sådant fordon, utgår trafikskadeersättning enligt första stycket endast om skadan har orsakats genom vållande i samband med förandet av det motordrivna fordonet eller genom bristfällighet på det fordonet. Uppkommer därvid också skada på egendom som ingår i spåranläggningen, gäller vad nu har sagts även i fråga om denna skada. *Lag (1985:194)*

12 § Trafikskadeersättning med anledning av personskada kan jämkas, om den skadelidande själv uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet har medverkat till skadan. Ersättning till förare som har gjort sig skyldig till rattfylleri eller grovt rattfylleri kan även jämkas, om föraren därvid genom vårdslöshet har medverkat till skadan. Har personskada lett till döden, kan ersättning som avses i 5 kap. 2 § skadeståndslagen (1972:207) också jämkas, om den avlidne uppsåtligen har medverkat till dödsfallet.

Trafikskadeersättning med anledning av sakskada kan jämkas, om vållande på den skadelidandes sida har medverkat till skadan. I fall som avses i 10 § andra stycket skall sådan medverkan till sakskada anses föreligga, om vållande i samband med förandet av det skadade fordonet eller det fordon varmed den skadade egendomen befordrades eller bristfällighet på fordonet har medverkat till skadan. Vidare skall i fall som avses i 11 § tredje stycket sådan medverkan till sakskada anses föreligga, om vållande i samband med spårdriften eller bristfällighet i någon anordning för denna har medverkat till skadan.

Jämkning enligt första eller andra stycket sker efter vad som är skäligt med hänsyn till den medverkan som har förekommit på ömse sidor och omständigheterna i övrigt. *Lag (2001:734)*

13 § Skall trafikskadeersättning för en och samma skada utgå från trafikförsäkringarna för flera fordon, svarar försäkringarna solidariskt för ersättningen.

14 § Från ett fordons trafikförsäkring utgår trafikskadeersättning med anledning av en och samma händelse med högst 300 miljoner kronor, ränta och ersättning för rättegångskostnader oräknade. Förslår beloppet ej till gottgörelse åt var och en som har rätt till ersättning ur beloppet, utgår i första hand ersättning för personskada. Ersättningarna till dem som ej kan beredas full gottgörelse nedsättes med samma kvotdel för var och en. Kan efter inträffat skadefall befaras att sådan nedsättning blir nödvändig, kan regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer förordna att ersättning tills vidare skall utgå endast med viss kvotdel.

Om skada uppkommer i följd av trafik här i landet med ett fordon som hör hemma i något av länderna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, tillämpas på begäran av den skadelidande i stället för första stycket de föreskrifter om obligatorisk motorfordonsförsäkring som gäller i det land där fordonet hör hemma. *Lag (1993:1646)*

15 § Beträffande motordrivet fordon som enligt 3 § eller med stöd av 4 § 1 är undantaget från trafikförsäkringsplikt och som saknar trafikförsäkring svarar staten för den trafikskadeersättning som skulle ha utgått, om försäkring hade funnits.

I fall som avses i första stycket gäller vad som i denna lag föreskrives om försäkringsanstalt i tillämpliga delar staten.

16 § Beträffande motordrivet fordon som med stöd av 4 § 2 har undantagits från trafikförsäkringsplikt och som saknar trafikförsäkring svarar samtliga försäkringsanstalter, som vid skadetillfället hade tillstånd att meddela trafikförsäkring eller som hade gjort sådan anmälan som avses i 5 § tredje stycket, solidariskt för den trafikskadeersättning som skulle ha utgått, om försäkring hade funnits.

I fråga om fordon som är försäkringspliktigt men som saknar trafikförsäkring har de försäkringsanstalter som avses i första stycket samma ersättningsansvar som anges där. För sakskada som tillfogas den försäkringspliktige gäller dock detta ansvar endast i fall då fordonet brukades olovligen av annan och antingen ej var registrerat i vägtrafikregistret eller var avställt.

De försäkringsanstalter som avses i första stycket svarar även solidariskt för den trafikskadeersättning som skulle ha utgått från trafikförsäkringen för motordrivet fordon vars identitet ej kan fastställas. Från ersättning för sakskada skall därvid avräknas ett belopp som svarar mot en tjugonedel av det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller för det år då skadehändelsen inträffar. Vid skador på renar skall någon avräkning inte ske. *Lag (2001:562)*

17 § Skadelidandes rätt till trafikskadeersättning får, utöver vad som anges i denna lag, inskränkas endast på grund av omständighet som har inträffat efter skadehändelsen och som enligt försäkringsavtalslagen (2005:104) kan medföra begränsning av försäkringsgivarens skyldighet att utge försäkringsbelopp. *Lag (2005:113)*

17 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet

1. för försäkringsgivaren, dennes representant enligt 27 § och den trafikförsäkringsförening som avses i 33 § att till den skadelidande ge ett motiverat besked om ersättning, och
2. för försäkringsgivaren att till försäkringstagaren utfärda intyg om skadefall.

Lag (2007:333)

Skadestånd m.m.

18 § Den som drabbas av en skada i följd av trafik med ett motordrivet fordon får, trots att han kan få trafikskadeersättning, i stället kräva skadestånd enligt vad som gäller om detta. Har den skadelidandes rätt till trafikskadeersättning helt eller delvis fallit bort på grund av en omständighet som har inträffat efter skadehändelsen, är han berättigad till skadestånd i den delen endast om det finns särskilda skäl.

Skadestånd med anledning av en skada på ett motordrivet fordon i trafik eller på egendom som transporterats med det får jämkas efter vad som är skäligt med hänsyn till den medverkan som har förekommit på ömse sidor, de särskilda risker för skador som motorfordonstrafiken har inneburit och omständigheterna i övrigt. *Lag (1999:266)*

19 § Den som har utgett skadestånd med anledning av skada i följd av trafik med motordrivet fordon inträder intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till trafikskadeersättning. Detta gäller dock ej i den mån trafikskadeersättningen skulle ha kunnat krävas åter från den skadeståndsskyldige enligt 20 §.

Har försäkringsgivare enligt avtal om annan skadeförsäkring än trafikförsäkring utgett ersättning för skada i följd av trafik med motordrivet fordon, inträder försäkringsgivaren intill beloppet av den utgivna ersättningen i försäkringshavarens rätt till trafikskadeersättning. Detsamma gäller när enligt förbindelse i avtal om olycksfalls- eller sjukförsäkring ersättning har utgetts med verkliga beloppet av sjukvårdskostnader eller andra utgifter och förluster som olycksfallet eller sjukdomen har medfört.

Trafikförsäkringsanstalts återkravs rätt m.m.

20 § Har skada för vilken trafikskadeersättning utgått vållats uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet, inträder försäkringsanstalten intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till skadestånd av skadevällaren. Detsamma gäller, om skadan har vållats genom vårdslöshet av förare som har gjort sig skyldig till brott som avses i 4 § eller 4 a § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott.

Om trafikskadeersättning har betalats för en skada som omfattas av produktansvarslagen (1992:18), inträder försäkringsanstalten intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till skadestånd enligt den lagen.

Är järnväg eller spårväg enligt järnvägstrafiklagen (1985:192) eller annan författning ansvarig för skada till följd av spårdriften och har trafikskadeersättning utgått för skadan, får försäkringsanstalten kräva ersättningen åter från den ansvarige i den omfattning som är skälig med hänsyn till den medverkan som har förekommit på ömse sidor och omständigheterna i övrigt. *Lag (1992:1121)*

21 § I avtal om trafikförsäkring får göras förbehåll om rätt för försäkringsanstalten att kräva utgiven trafikskadeersättning åter från försäkringstagaren intill belopp för vilket denne har åtagit sig att stå självrisk.

Förbehåll om rätt till återkrav från fysisk person får för varje skadehändelse göras gällande med högst en tiondedel av det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller för det år skadehändelsen inträffar. *Lag (1981:1197)*

22 § Skadas förare eller passagerare i motordrivet fordon i följd av trafik med detta fordon och annat motordrivet fordon och har skadan orsakats genom vållande i samband med förandet av det andra fordonet eller genom bristfällighet på detta, får trafikskadeersättning som har utgått för skadan krävas åter från försäkringen för det andra fordonet. Har vållande eller bristfällighet förekommit även på det förstnämnda fordonets sida, fördelas ersättningsansvaret mellan fordonens försäkringar efter vad som är skäligt med hänsyn till den medverkan som har förekommit på ömse sidor och omständigheterna i övrigt.

Kan enligt första stycket ersättning krävas åter från försäkringarna för två eller flera fordon, svarar försäkringarna solidariskt.

23 § Svarar trafikförsäkringarna för flera fordon solidariskt, skall försäkringarna sams- emellan taga lika del i ersättningsansvaret. Har skadan orsakats genom vållande i samband med förandet av något av fordonen eller genom bristfällighet på något av dem, skall dock försäkringen för det fordonet bära hela ersättningen i förhållande till försäkringen för fordon på vars sida varken vållande eller bristfällighet har förekommit. Föreligger vållande eller bristfällighet på flera sidor, fördelas ersättningsansvaret mellan fordonens försäkringar efter vad som är skäligt med hänsyn till den medverkan som har förekommit på olika sidor och omständigheterna i övrigt.

24 § I fall som avses i 16 § fördelas försäkringsanstaltarnas inbördes ersättningsansvar efter förhållandet mellan beloppen av de premier för direkt tecknade trafikförsäkringar som härrör från verksamheten här i landet och som för var och en av dem belöper på näst föregående kalenderår.

Trafikskadeersättning som har utgetts enligt 16 § andra stycket får intill en tiondedel av det basbelopp som anges i 21 § krävas åter från den som var skyldig att ha trafikförsäkring. Ersättningen får dock ej krävas åter, om fordonet vid skadetillfället brukades olovligen av annan och antingen ej var registrerat i vägtrafikregistret eller var avställt.

Har trafikskadeersättning utgetts enligt 16 § tredje stycket och blir fordonet sedermera känt, får ersättningen krävas åter från den försäkringsanstalt som har meddelat trafikförsäkring för fordonet. *Lag (2001:562)*

25 § Den som på grund av ansvarighet för skada enligt 20 § har utgett ersättning till försäkringsanstalt får efter vad som är skäligt kräva ersättningen åter från annan som också är ansvarig för skadan enligt 20 §.

Försäkringstagare som har krävts på självriskebelopp enligt 21 § och försäkringspliktig som har krävts på belopp som avses i 24 § andra stycket inträder intill det utgivna beloppet i den rätt till skadestånd enligt 20 § eller den rätt till återkrav enligt 22 eller 23 § som tillkommer försäkringsanstalten respektive försäkringsanstaltarna. Är försäkringstagaren eller den försäkringspliktige ansvarig för skadan enligt 20 §, äger första stycket motsvarande tillämpning.

26 § Ersättning som har utgetts enligt denna lag får utöver vad som följer av 20–25 §§ krävas åter endast på grund av åtagande av annan än försäkringstagaren.

Skada under resa inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) m.m.

27 § Den som enligt 2 kap. 3 § försäkringsrörelselagen (1982:713) eller 4 kap. 1 § lagen (1998:293) om utländska försäkringsgivares och tjänstepensionsinstituts verksamhet i Sverige meddelar trafikförsäkring skall ha en skaderegleringsrepresentant i varje annat EES-land. Representanten skall vara bosatt i det landet eller, om det är en juridisk person, vara etablerad där.

Försäkringsgivaren skall utfärda fullmakt för skaderegleringsrepresentanten att reglera skadelidandes anspråk på ersättning från trafikförsäkringen när

1. den skadelidande är bosatt i det EES-land där representanten är bosatt eller etablerad,
2. det fordon vars försäkring skall tas i anspråk är försäkrat och normalt hemmahörande i något annat EES-land än som avses i 1, och
3. skadan har inträffat i något annat EES-land än som avses i 1 eller i ett land som ingår i systemet med grönt kort.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om villkor beträffande skaderegleringsrepresentanter och föreskrifter om underrättelseskyldighet. *Lag (2007:333)*

28 § Om en skadelidande som är bosatt här i landet har anmält ett sådant försäkringsfall som avses i 27 § andra stycket till en försäkringsgivare i ett annat EES-land eller till en skaderegleringsrepresentant som denne har i Sverige utan att få ett motiverat besked om ersättning, svarar de försäkringsgivare som avses i 16 § solidariskt för ersättningen när det har gått tre månader sedan anmälan gjordes. Samma ersättningsansvar gäller om den utländske försäkringsgivaren inte har någon skaderegleringsrepresentant här i landet. Vad som sägs i detta stycke gäller inte om den skadelidande har vidtagit rättsliga åtgärder mot den utländske försäkringsgivaren.

Om fordonet är försäkringspliktigt men saknar trafikförsäkring, har de försäkringsgivare som avses i 16 § samma ersättningsansvar för skadan som anges i första stycket. Om fordonets identitet inte kan fastställas, svarar dessa försäkringsgivare solidariskt för den ersättning som skulle ha utgått från försäkringen. Vad som sägs i detta

stycke gäller även om fordonet inte är normalt hemmahörande i ett EES-land men försäkringsfallet har inträffat i ett EES-land.

Skaderegleringen skall påbörjas senast två månader efter det att ärendet anmäldes till de försäkringsgivare som avses i 16 §. Skaderegleringen skall avbrytas, om försäkringsgivaren eller skaderegleringsrepresentanten lämnar ett motiverat besked om ersättning. Vad som sägs om skadereglering i 7 kap. 1 § försäkringsavtalslagen (2005:104) skall tillämpas också på skadereglering enligt denna paragraf.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om skaderegleringen och föreskrifter om underrättelseskylldighet.

Lag (2005:113)

29 § Den trafikförsäkringsförening som avses i 33 § skall på begäran lämna uppgifter om vem som har meddelat trafikförsäkring för ett fordon som är normalt hemmahörande i Sverige, vem som är försäkringsgivarens skaderegleringsrepresentant och vem som äger fordonet. För fordon som har undantagits från skyldighet att ha trafikförsäkring skall uppgift lämnas om vem som ansvarar i stället för en försäkringsgivare.

Motsvarande uppgifter skall lämnas också om fordon som är normalt hemmahörande i ett annat EES-land, i den mån trafikförsäkringsföreningen har tillgång till uppgifterna. *Lag (2002:343)*

Övriga bestämmelser

30 § Så snart ägare, brukare eller förare av motordrivet fordon har fått kännedom om händelse som kan medföra försäkringsfall enligt denna lag, skall han underrätta den försäkringsanstalt som har meddelat trafikförsäkring för fordonet om händelsen. Han är vidare skyldig att på begäran lämna försäkringsanstalten behövliga upplysningar och handlingar.

Vad som sägs i första stycket om ägaren gäller en förmyndare som enligt 2 § skall fullgöra försäkringsplikten för ett fordon. *Lag (2006:560)*

31 § Den som vill bevaka rätt till ersättning enligt denna lag eller fordringsrätt i övrigt på grund av avtal om trafikförsäkring skall väcka talan inom tre år från det han fick kännedom om att fordringen kunde göras gällande och i varje fall inom tio år från det fordringen tidigast hade kunnat göras gällande. Försummar han det, är talan förlorad.

Har den som vill kräva trafikskadeersättning anmält skadan till försäkringsgivaren inom den tid som anges i första stycket, har han alltid sex månader på sig att väcka talan mot försäkringsgivaren sedan denne har förklarat att slutlig ställning har tagits till ersättningsfrågan.

Vad som sägs i andra stycket om försäkringsgivaren skall i fall som avses i 15 § gälla den myndighet som handlägger ersättningsärendet och i fall som avses i 16 § gälla trafikförsäkringsföreningen.

Förbehåll om kortare tid för att väcka talan än som anges i denna paragraf är utan verkan mot den som har anspråk på trafikskadeersättning. *Lag (2002:343)*

32 § Fordran på trafikskadeersättning med anledning av personskada får ej tagas i mät för den skadelidandes skuld. Utmätning av livräntebelopp kan dock ske enligt vad som föreskrives i 7 kap. utsköningsbalken. I fråga om förbud mot utmätning sedan ersättning har betalats ut gäller 5 kap. 7 § andra stycket utsköningsbalken.

Försäkringsanstalt får kvitta fordran på självriskbelopp enligt 21 § mot försäkringstagarens fordran hos anstalten. Fordran på ersättning som avses i 24 § andra stycket får kvittas mot fordran som innehas av den försäkringspliktige.

Fordran på trafikskadeersättning med anledning av personskada får ej i vidare mån än som följer av 19 § överlåtas innan ersättningen är tillgänglig för lyftning.

Lag (2002:343)

33 § I fall som avses i 16 § företräds försäkringsanstalterna i ärenden om trafikskadeersättning eller om återkrav av utgiven sådan ersättning av en trafikförsäkringsförening i vilken anstalterna är medlemmar. Detta gäller även ärenden enligt 28 §. För ett

visst ärende eller en viss grupp av ärenden kan föreningen utse en av anstalterna att företräda de övriga.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer stadgar för trafikförsäkringsföreningen. *Lag (2002:343)*

34 § Saknas föreskriven trafikförsäkring för ett motordrivet fordon som är registrerat i vägtrafikregistret och inte är avställt, har trafikförsäkringsföreningen rätt till gottgörelse (trafikförsäkringsavgift) av den försäkringspliktige för den tid denne har underlåtit att fullgöra sin försäkringsplikt.

Trafikförsäkringsavgift bestäms på grundval av de årspremier för trafikförsäkring som har tillämpats här i landet under den tid trafikförsäkring har saknats. Avgiften får med tio procent överstiga högsta försäkringspremie inklusive skatt enligt lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m. för fordon av samma fordonsslag och med samma användningssätt som det oförsäkrade fordonet. Med fordonsslag avses personbil, lastbil, buss, motorcykel, traktor, motorredskap, moped och terrängmotorfordon. Förhöjning av premien på grund av omständigheter som ger anledning att anta att fordonet med hänsyn till innehavarens person utgör en särskild risk i trafiken får dock beaktas endast om det finns sådana omständigheter i det särskilda fallet.

Trots vad som sägs i andra stycket får trafikförsäkringsavgift tas ut med tvåhundra kronor för tid till dess trafikförsäkring tecknas eller försäkringsplikten upphör.

Domstol kan sätta ned trafikförsäkringsavgiften, om det finns särskilda skäl. I fråga om preskription av trafikförsäkringsavgift tillämpas 31 § första stycket. *Lag (2007:461)*

35 § Saknas föreskriven trafikförsäkring för motordrivet fordon som är registrerat i vägtrafikregistret och ej är avställt, kan den försäkringspliktige föreläggas vid vite att fullgöra sin försäkringsplikt.

Föreläggande som avses i första stycket meddelas av länsstyrelsen i det län där den försäkringspliktige har sin adress enligt vägtrafikregistret. Mot sådant föreläggande får talan ej föras. *Lag (2002:343)*

36 § Saknas föreskriven trafikförsäkring när motordrivet fordon som inte är registrerat i vägtrafikregistret eller som är avställt brukas i trafik här i landet av den försäkringspliktige eller av annan med dennes tillstånd, döms den försäkringspliktige till penningböter.

Fortsätter den försäkringspliktige under tid då han står under åtal för förseelse som avses i första stycket att begå sådan förseelse, skall vad han har gjort sig skyldig till före varje åtal anses som särskilt brott. *Lag (2002:343)*

37 § Förare av moped och förare av motorredskap som, utan att vara registrerat i vägtrafikregistret, omfattas av denna lag skall under färd här i landet medföra bevis om att fordonet är trafikförsäkrat och på anmodan visa upp beviset för bilinspektör eller polisman.

Den som bryter mot första stycket döms till penningböter. Han är dock fri från ansvar, om han senast tredje vardagen efter förseelsen styrker hos polismyndighet att han hade bevis om trafikförsäkring vid tiden för förseelsen samt omständigheterna ger vid handen att förseelsen har berott på tillfälligt förbiseende. *Lag (2002:343)*

38 § Trafikförsäkring som meddelas enligt denna lag skall i fråga om skada som uppkommer i följd av trafik med ett motordrivet fordon i något annat land i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet än Sverige, utöver vad som gäller om trafikskadeersättning enligt denna lag, täcka ersättning som enligt lagstiftningen i det land där skadan uppkommit skall omfattas av en obligatorisk motorfordonsförsäkring. Detta gäller även i fråga om skada som uppkommer vid direkt färd mellan två länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om skadan tillfogas en medborgare i ett sådant land.

Tillhör fordon som avses i första stycket svenska staten skall svenska staten i stället bära ersättningsansvaret. *Lag (2002:343)*

Propositioner

<i>SFS 1975:1410</i> Prop. 1975/76:15	<i>SFS 1976:340</i> Prop. 1975/76:181	<i>SFS 1976:358</i> Prop. 1975/76:196	<i>SFS 1977:949</i> Prop. 1977/78:16
<i>SFS 1978:91</i> Prop. 1977/78:77	<i>SFS 1978:452</i> Prop. 1977/78:137	<i>SFS 1978:455</i> Prop. saknas	<i>SFS 1980:40</i> Prop. 1979/80:9
<i>SFS 1980:1140</i> Prop. 1980/81:38	<i>SFS 1981:92</i> Prop. saknas	<i>SFS 1981:820</i> Prop. 1980/81:84	<i>SFS 1981:1197</i> Prop. 1981/82:50
<i>SFS 1983:309</i> Prop. 1982/83:107	<i>SFS 1985:194</i> Prop. 1983/84:117	<i>SFS 1986:1251</i> Prop. 1986/87:34	<i>SFS 1988:876</i> Prop. 1987/88:139
<i>SFS 1988:1246</i> Prop. 1988/89:45	<i>SFS 1989:701</i> Prop. 1988/89:48	<i>SFS 1990:152</i> Prop. 1989/90:2	<i>SFS 1990:1198</i> Prop. 1990/91:35
<i>SFS 1991:304</i> Prop. 1990/91:68	<i>SFS 1992:1121</i> Prop. 1992/93:8	<i>SFS 1993:302</i> Prop. 1992/93:8	<i>SFS 1993:303</i> Prop. saknas
<i>SFS 1993:1307</i> Prop. 1992/93:257	<i>SFS 1993:1381</i> Prop. 1993/94:71	<i>SFS 1993:1382</i> Prop. 1993/94:71	<i>SFS 1993:1383</i> Prop. 1992/93:257 Prop. 1993/94:71
<i>SFS 1993:1384</i> Prop. 1993/94:71	<i>SFS 1993:1606</i> Prop. 1993/94:33	<i>SFS 1993:1646</i> Prop. saknas	<i>SFS 1994:43</i> Prop. saknas
<i>SFS 1994:1731</i> Prop. 1994/95:7	<i>SFS 1995:785</i> Prop. 1994/95:184	<i>SFS 1995:1185</i> Prop. saknas	<i>SFS 1998:296</i> Prop. 1997/98:141
<i>SFS 1998:382</i> Prop. 1997/98:101	<i>SFS 1999:266</i> Prop. 1998/99:42	<i>SFS 2001:562</i> Prop. 2000/01:95	<i>SFS 2001:734</i> Prop. 2000/01:68
<i>SFS 2002:343</i> Prop. 2001/02:133	<i>SFS 2003:1</i> Prop. saknas	<i>SFS 2005:113</i> Prop. 2003/04:150	<i>SFS 2005:1126</i> Prop. 2004/05:165
<i>SFS 2006:560</i> Prop. 2005/06:117	<i>SFS 2007:333</i> Prop. 2006/07:50	<i>SFS 2007:461</i> Prop. 2006/07:96	

Patientskadelag (1996:799)

(senast ändrad genom SFS 2005:118)

Inledande bestämmelser	625
Rätten till patientskadeersättning	625
Undantag från rätten till patientskadeersättning	626
Hur patientskadeersättningen bestäms	626
Försäkringsskyldighet m.m.	626
Patientförsäkringsförening	627
Patientförsäkringsavgift	627
Patientskadenämnd	627
Skadestånd	627
Återkrav	627
Preskription	628
Propositioner	628

Försäkring

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om rätt till patientskadeersättning och om skyldighet för vårdgivare att ha en försäkring som täcker sådan ersättning (patientförsäkring).

2 § Med patient jämställs i denna lag den som frivilligt deltar som försöksperson i medicinsk forskning eller som donerar organ eller annat biologiskt material för transplantation eller annat medicinskt ändamål.

3 § Lagen gäller endast skador som har uppkommit i samband med hälso- och sjukvård i Sverige.

4 § Rätten till patientskadeersättning får inskränkas endast på grund av omständighet som har inträffat efter skadehändelsen och som enligt försäkringsavtalslagen (2005:104) kan medföra begränsning av försäkringsgivarens skyldighet att utge försäkringsbelopp. *Lag (2005:118)*

5 § I denna lag avses med

- *hälso- och sjukvård*: sådan verksamhet som omfattas av hälso- och sjukvårdslagen (1982:763), tandvårdslagen (1985:125) eller lagen (2001:499) om omskärelse av pojkar, annan liknande medicinsk verksamhet samt verksamhet inom detaljhandeln med läkemedel, allt under förutsättning att det är fråga om verksamhet som utövas av personal som omfattas av 1 kap. lagen (1998:531) om yrkesverksamhet på hälso- och sjukvårdens område,
- *vårdgivare*: statlig myndighet, landsting eller kommun i fråga om sådan hälso- och sjukvård som myndigheten, landstinget eller kommunen har ansvar för (offentlig verksamhet) samt enskild som bedriver hälso- och sjukvård (privat vårdgivare).

Lag (2001:501)

Rätten till patientskadeersättning

6 § Patientskadeersättning lämnas för personskada på patient om det föreligger övervägande sannolikhet för att skadan är orsakad av

1. undersökning, vård, behandling eller liknande åtgärd under förutsättning att skadan kunnat undvikas antingen genom ett annat utförande av det valda förfarandet eller genom val av ett annat tillgängligt förfarande som enligt en bedömning i efterhand från medicinsk synpunkt skulle ha tillgodosett vårdbehovet på ett mindre riskfyllt sätt,
2. fel hos medicinteknisk produkt eller sjukvårdsutrustning använd vid undersökning, vård, behandling eller liknande åtgärd eller felaktig hantering därav,
3. felaktig diagnostisering,

4. överföring av smittämne som lett till infektion i samband med undersökning, vård, behandling eller liknande åtgärd,
5. olycksfall i samband med undersökning, vård, behandling eller liknande åtgärd eller under sjuktransport eller i samband med brand eller annan skada på vårdlokaler eller utrustning, eller
6. förordnande eller utlämnande av läkemedel i strid med föreskrifter eller anvisningar.

Vid prövning av rätt till ersättning enligt första stycket 1 och 3 skall den handlingsnorm tillämpas som gäller för en erfaren specialist eller annan erfaren yrkesutövare inom området.

Rätt till ersättning enligt första stycket 4 är utesluten i de fall omständigheterna är sådana att infektionen skäligen måste tålas. Hänsyn skall därvid tas till arten och svårhetsgraden av den sjukdom eller skada som åtgärden avsett, patientens hälsotillstånd i övrigt samt möjligheten att förutse infektionen.

Undantag från rätten till patientskadeersättning

7 § Patientskadeersättning lämnas inte om

1. skadan är en följd av ett nödvändigt förfarande för diagnostisering eller behandling av en sjukdom eller skada som utan behandling är direkt livshotande eller leder till svår invaliditet, eller
2. skadan orsakats av läkemedel i annat fall än som avses i 6 § första stycket 6.

Hur patientskadeersättningen bestäms

8 § Patientskadeersättning bestäms enligt 5 kap. 1–5 §§ och 6 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207) med de begränsningar som anges i 9–11 §§ denna lag.

9 § När patientskadeersättning bestäms avräknas ett belopp om en tjugonedel av det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller när ersättningen bestäms.

10 § Patientskadeersättning är för varje skadehändelse begränsad till högst 1.000 gånger det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller när ersättningen bestäms. För varje skadad patient lämnas dock för varje skadehändelse patientskadeersättning med högst 200 gånger detta basbelopp.

De belopp som anges i första stycket innefattar inte ränta eller ersättning för rättegångskostnader.

11 § Om det ansvarighetsbelopp som gäller enligt 10 § första stycket första meningen inte räcker till gottgörelse åt dem som är berättigade till ersättning, nedsätts deras ersättningar med samma kvotdel för var och en.

Kan det efter inträffat skadefall befaras att nedsättning enligt första stycket fordras, kan regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordna att ersättning tills vidare skall lämnas endast med viss kvotdel.

Försäkringsskyldighet m.m.

12 § Vårdgivare skall ha en patientförsäkring som täcker ersättning för skador som omfattas av denna lag. Bedrivs verksamheten av privat vårdgivare efter avtal med offentlig vårdgivare, är det den offentlige vårdgivaren som skall ha försäkringen.

13 § Patientskadeersättningen utges av försäkringsgivaren. Om flera patientförsäkringar täcker samma skada, svarar försäkringsgivarna solidariskt för ersättningen. Försäkringsgivarna skall i sådant fall sinsemellan ta lika del i ersättningsansvaret.

14 § Saknas patientförsäkring, svarar de försäkringsgivare som ingår i patientförsäkringsföreningen enligt 15 § solidariskt för den patientskadeersättning som skulle ha lämnats, om en patientförsäkring hade funnits. Föreningen företräder i sådant fall försäkringsgivarna.

Försäkringsgivarnas inbördes ersättningsansvar fördelas efter förhållandet mellan beloppen av de premier för patientförsäkring som för var och en av dem belöper på närmast föregående kalenderår.

Patientförsäkringsförening

15 § De försäkringsgivare som meddelar patientförsäkring skall ingå i en patientförsäkringsförening.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer fastställer stadgar för föreningen.

Patientförsäkringsavgift

16 § Patientförsäkringsföreningen har rätt till gottgörelse (patientförsäkringsavgift) av vårdgivare för den tid vårdgivaren saknat försäkring enligt denna lag.

Patientförsäkringsavgift får högst tas ut med ett belopp som för år räknat motsvarar femton procent av det basbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gäller när avgiften bestäms. Om det belopp som motsvarar två gånger den årliga försäkringspremie som gäller för vårdgivare i motsvarande kategori när avgiften bestäms är högre, får avgiften i stället beräknas på grundval av detta belopp.

Försäkring

Patientskadenämnd

17 § De försäkringsgivare som ingår i patientförsäkringsföreningen skall tillsammans upprätthålla och bekosta en patientskadenämnd. I nämnden skall det ingå företrädare för patienternas intressen. Ytterligare föreskrifter om nämndens sammansättning lämnas av regeringen som också skall godkänna nämndens arbetsordning.

Nämnden skall på begäran av patient eller annan skadelidande, vårdgivare, försäkringsgivare eller domstol yttra sig över ersättningsfall.

Skadestånd

18 § Trots att patientskadeersättning kan lämnas enligt denna lag får den skadelidande i stället kräva skadestånd enligt vad som gäller därom.

19 § Den som har utgett skadestånd med anledning av skada som avses i denna lag inträder intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till patientskadeersättning. Detta gäller dock inte om patientskadeersättningen skulle ha kunnat krävas tillbaka av den skadeståndsskyldige enligt 20 § första stycket.

Återkrav

20 § Har patientskadeersättning lämnats för en skada som vållats uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet, inträder försäkringsgivaren intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till skadestånd.

Om patientskadeersättning har betalats för en skada som omfattas av produktansvarslagen (1992:18), inträder försäkringsgivaren intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till skadestånd enligt den lagen.

Omfattas en skada av trafikförsäkring enligt trafikskadelagen (1975:1410) och har patientskadeersättning lämnats för skadan, inträder försäkringsgivaren intill det utgivna beloppet i den skadelidandes rätt till trafikskadeersättning.

21 § Har patientskadeersättning lämnats enligt 14 § första stycket, får ersättningen krävas tillbaka från den vårdgivare som varit skyldig att teckna patientförsäkring. Patientförsäkringsföreningen företräder i sådant fall försäkringsgivarna.

22 § En vårdgivare som har krävts på belopp enligt 21 § inträder intill det utgivna beloppet i den rätt som enligt 20 § som tillkommer försäkringsgivaren.

Preskription

23 § Den som vill ha patientskadeersättning enligt denna lag förlorar rätten därtill, om han inte väcker talan inom tre år från det han fick kännedom om att anspråket kunde göras gällande och i varje fall inom tio år från den tidpunkt då skadan orsakades.

Har den som vill ha ersättning anmält skadan hos vårdgivaren eller försäkringsgivaren inom den tid som angetts i första stycket, har han alltid sex månader på sig att väcka talan sedan han fått del av försäkringsgivarens slutliga ställningstagande i ärendet.

Vad som sägs i andra stycket om försäkringsgivaren skall, i fall som avses i 14 § första stycket, gälla patientförsäkringsföreningen.

Propositioner

SFS 1996:799

Prop. 1995/96:187

SFS 1998:535

Prop. 1997/98:109

SFS 2001:501

Prop. 2000/01:81

SFS 2005:118

Prop. 2003/04:150

Lag (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m.

(senast ändrad genom SFS 2009:780)

Allmänna bestämmelser	629
Särskild redovisning av pensionsskuld	629
Pensionsstiftelse	630
Upphörande av näringsverksamhet m.m.	635
Personalstiftelse	636
Tillsyn	636
Straff	639
Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	639
Propositioner	639

Försäkring

Allmänna bestämmelser

1 § Arbetsgivares utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande kan tryggas enligt denna lag genom särskild redovisning av pensionsskuld eller avsättning av medel till pensionsstiftelse.

Förbehåll vid pensionsutfästelse att pension skall utgå endast i den mån stiftelses medel förslår därtill är utan verkan och arbetsgivaren svarar för utfästelsen utan avseende på förbehållet.

Lagen äger icke tillämpning på pensionsutfästelse som lämnats efter den 31 december 1966, om rätten till pension gjorts beroende av att arbetstagaren kvarstår i arbetsgivarens tjänst vid inträdet i pensionsåldern. Även i sådant fall äger dock lagen tillämpning på utfäst pension som börjat utgå.

2 § Har ej andra regler om intjänande knutits till pensionsutfästelse, anses arbetstagaren vid varje tillfälle ha intjänat så stor del av utfäst pension som motsvarar förhållandet mellan det antal år arbetstagaren varit i arbetsgivarens tjänst och antalet år från tjänstens början till pensionsåldern. Vid denna beräkning bortses dock från tid som ligger längre tillbaka än fyrtio år före pensionsåldern.

Med upplupen del av utfäst pension förstås kapitalvärdet av den pension som arbetstagaren intjänat vid beräkningstillfället.

3 § Beräkning av kapitalvärde sker med ledning av försäkringstekniska grunder som fastställs av regeringen eller av den myndighet regeringen bestämmer. *Lag (1975:1388)*

4 § Med allmän pensionsplan avses sådana allmänna grunder för pensionering av arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som innehåller regler om tryggande av arbetsgivarens utfästelse genom kreditförsäkring, avsättning till pensionsstiftelse enligt denna lag eller annan likvärdig anordning och som på arbetstagsidan är godkända av organisation vilken enligt lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet är att anse såsom central arbetstagarorganisation. *Lag (1976:584)*

Särskild redovisning av pensionsskuld

5 § Arbetsgivare äger i balansräkningen som skuld under rubriken Avsatt till pensioner upptaga vad han enligt allmän pensionsplan åtagit sig att redovisa under denna rubrik.

Aktiebolag, ömsesidigt försäkringsbolag, ekonomisk förening och sparbanks äger under rubriken Avsatt till pensioner redovisa även upplupen del av pensionsutfästelse som ej omfattas av allmän pensionsplan. I fråga om arbetstagare, som har bestämmande inflytande över bolaget eller föreningen, eller sådan arbetstages efterlevande får, under den tid inflytandet består, vid redovisningen avseende dock icke fästas vid annan pensionsutfästelse än sådan som ingår i allmän pensionsplan. Till grund

för bedömandet huruvida en person har bestämmande inflytande lägges hans eget samt hans föräldrars, far- och morföräldrars, makes, avkomlings och avkomlings makes samlade innehav av aktier eller andelar.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer kan förordna att vad som sägs i andra stycket första punkten skall äga tillämpning även på annan arbetsgivare än som avses där. *Lag (1975:1388)*

6 § Med arbetsgivares pensionsreserv avses hans skuld för åtagande enligt allmän pensionsplan och för upplupen del av sådan utfäst pension som han i övrigt äger redovisa enligt 5 §.

7 § Posten Avsatt till pensioner får icke minskas under arbetsgivarens pensionsreserv i vidare mån än denna har täckning i pensionsstiftelses förmögenhet.

Till den del arbetsgivarens pensionsreserv avser pensionsutfästelse, som tryggas även av pensionsstiftelse, anses pensionsreserven täckt av stiftelsen, så långt dess förmögenhet förslår. Tryggar stiftelsen samtidigt utfästelse som icke får medräknas i pensionsreserven, anses stiftelsen i första hand täcka upplupen del av sådan utfästelse. Finns flera pensionsstiftelser som är knutna till samma arbetsgivare och tjänar stiftelserna helt eller delvis till tryggnad av samma pensionsutfästelser, anses upplupen del av utfästelserna i första hand täckt av stiftelse, som omfattar en trängre krets av personer, eller, om stiftelserna omfattar samma krets av personer, av den äldre stiftelsen.

Att pensionsstiftelse endast i vissa fall anses trygga arbetsgivarens utfästelse enligt allmän pensionsplan, framgår av 10 §.

8 § Arbetsgivare, som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet minskar posten Avsatt till pensioner i strid med 7 §, dömes till böter.

8 a § Om en arbetsgivare som omfattas av årsredovisningslagen (1995:1554), lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag eller lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag redovisar pensionsåtagande i balansräkningen, skall han i stället för att redovisa sådan skuld som avses i 5 § redovisa motsvarande belopp som delpost under rubriken Avsättningar för pensioner och liknande förpliktelser. Vad som sägs i 5 § andra stycket samt 7 och 8 §§ om posten Avsatt till pensioner gäller även beträffande en sådan delpost. *Lag (1995:1619)*

Pensionsstiftelse

9 § Med pensionsstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse vars uteslutande ändamål är att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande.

En pensionsstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet pensionsstiftelse. *Lag (1994:1223)*

9 a § Bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§ och 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ gäller för en pensionsstiftelse som tryggar utfästelse om pension till minst 100 sådana personer som avses i 9 § första stycket, och för vilka avsättningar har gjorts till stiftelsen.

Bestämmelserna får tillämpas även av andra pensionsstiftelser i enlighet med 31 §, dock inte beträffande egenföretagares tryggnad i stiftelse för egen räkning.

Lag (2005:1124)

10 § Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att pensionsstiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

Stiftelse anses icke trygga utfästelse enligt allmän pensionsplan utan att detta framgår av stiftelsens stadgar, avtal mellan arbetsgivaren och dem som omfattas av stiftelsens ändamål eller andra omständigheter.

Stiftelse äger icke trygga utfästelse åt arbetstagare eller efterlevande, som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utöver vad som kan anses sedvanligt för arbetstagare med motsvarande uppgifter eller hans efterlevande.

För stiftelse, som är gemensam för flera arbetsgivare, skall särskilda grunder upp- rättas beträffande gemenskapen i tillgångar och skulder.

10 a § En pensionsstiftelses styrelse svarar för att förmögenheten är placerad på ett nöjaktigt sätt och för att stiftelsens medel inte används för annat än stiftelsens ändamål.

För en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall i fråga om placering av förmögenheten i stället för första stycket bestämmelserna i tredje–femte styckena gälla.

Pensionsstiftelsen skall placera tillgångarna på ett sådant sätt att lämplig riskspridning uppnås. Tillgångarna skall placeras på det sätt som bäst gagnar dem som omfattas av stiftelsens ändamål och också i övrigt på ett aktsamt sätt. Av tillgångarna får högst

1. fem procent utgöras av aktier och andra värdepapper som kan jämföras med aktier samt obligationer och andra skuldförbindelser, om värdepapperen eller skuldförbindelserna getts ut av arbetsgivaren, och
2. tio procent utgöras av sådana tillgångar som avses i 1 och som getts ut av företag i en grupp av emittenter eller låntagare med sådan inbördes anknytning som anges i 7 kap. 10 c § andra stycket försäkringsrörelselagen (1982:713), vari arbetsgivaren ingår.

Begränsningarna i tredje stycket 1 och 2 gäller inte sådana tillgångar som svenska staten eller en utländsk stat svarar för.

Beträffande användande av optioner och terminskontrakt eller andra liknande finansiella instrument skall pensionsstiftelsen tillämpa 7 kap. 17 b § försäkringsrörelselagen och föreskrifter som har meddelats med stöd av de bestämmelserna.

Lag (2005:1124)

10 b § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall upprätta och följa placeringsriktlinjer. Sådana riktlinjer skall innehålla principerna för placering av samtliga tillgångar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad riktlinjerna skall innehålla.

Senast när placeringsriktlinjer börjar användas, skall de ges in till Finansinspektionen. Pensionsstiftelsen skall samtidigt lämna in en redogörelse för de konsekvenser som riktlinjerna får för stiftelsen och dem som omfattas av stiftelsens ändamål. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vad redogörelsen skall innehålla.

Bestämmelserna i andra stycket gäller också vid ändring av placeringsriktlinjer.

Lag (2005:1124)

10 c § Styrelsen skall fastställa placeringsriktlinjer enligt 10 b §. Styrelsen ansvarar för att riktlinjerna följs och skall fortlöpande pröva om de behöver ändras.

Lag (2005:1124)

10 d § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall till de personer som anges i den bestämmelsen ge den information som behövs om stiftelsen och dess verksamhet. En arbetsgivare skall till de personer som avses i 9 a § ge den information som behövs om pensionerna och de överenskommelser som ligger till grund för pensionerna.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om vilken information som en pensionsstiftelse skall lämna. *Lag (2005:1124)*

11 § En pensionsstiftelse får inte ta emot en fordran mot arbetsgivaren. Avtal som strider mot detta är ogiltigt. Stiftelsen får dock låna ut medel till arbetsgivaren, om det ställs betryggande säkerhet för lånet eller tillsynsmyndigheten medger det.

En stiftelse får inte ta emot egendom från arbetsgivaren på villkor, som väsentligt begränsar stiftelsens rätt att förfoga över egendomen. Inte heller får en stiftelse som har

grundats av aktiebolag, utan att tillsynsmyndigheten godkänner det, äga aktier i bolaget eller i bolag vilket står i sådant förhållande till detta som avses i 1 kap. 11 § aktiebolagslagen (2005:551).

Om en pensionsstiftelse har till ändamål att trygga utfästelse om pension till arbetstagare eller arbetstagares efterlevande i aktiebolag som är fåmansföretag enligt 56 kap. 2 och 3 §§ inkomstskattelagen (1999:1229) skall, i fråga om stiftelsens rätt att lämna lån och ställa säkerhet, bestämmelserna i 21 kap. 1–9 och 11 §§ samt 30 kap. 1 § aktiebolagslagen tillämpas.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får ta upp eller ta över penninglån endast för att tillgodose tillfälliga likviditetsbehov, dock under förutsättning att den samlade upplåningen är av ringa betydelse med hänsyn till stiftelsens omfattning.

En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får inte ställa säkerhet för tredje man.

Lag (2005:1124)

12 § Pensionsstiftelse äger ej utfästa pension. Sådant utfästelse är ogiltigt.

13 § Pensionsstiftelse äger för arbetsgivarens räkning betala pensionspost eller annat som avses i 14 § endast om det kan antagas, att den berättigade annars ej erhåller betalning av arbetsgivaren utan avsevärt dröjsmål, eller om tillsynsmyndigheten för särskilt fall medger det.

14 § Arbetsgivaren äger ur pensionsstiftelse gottgöra sig för vad han utgivit såsom

- a) pensionspost, avgift för pensionsförsäkring eller annan utgift i samband med pensionering,
- b) engångsunderstöd till arbetstagare vid långvarig oförmåga till arbete på grund av sjukdom, lyte eller annat men eller vid avgång ur tjänsten på grund av uppnådd ålder samt engångsunderstöd till efterlevande vid arbetstagarens frånfälle eller utgift för försäkring av sådant understöd.

Dessutom äger arbetsgivaren gottgöra sig för vad som särskilt redovisats under rubriken Avsatt till pensioner till fullgörande av bestämmelse i allmän pensionsplan.

Gottgörelse enligt denna paragraf får ej avse utgift eller redovisning för annan arbetstagare än sådan, som omfattas av stiftelsens ändamål, eller sådan arbetstagares efterlevande.

I fråga om ersättning för värdet av rätt till tjänstepension som överförs till Europeiska gemenskaperna gäller 7 § lagen (2002:125) om överföring av värdet av pensionsrättigheter till och från Europeiska gemenskaperna. *Lag (2002:126)*

15 § Gottgörelse sker ur överskott på kapitalet. Sådant överskott föreligger när pensionsstiftelsens tillgångar, värderade med tillämpning av 3 kap. 3 § stiftelselagen (1994:1220), överstiger den skuld stiftelsen ådragit sig samt upplupen del av den utfästa pension, som tryggas av stiftelsen, eller, om stiftelsen tryggar utfästelser enligt allmän pensionsplan, pensionsreserven enligt denna.

För utgift, som avses i 14 § första stycket a) och som omfattas av stiftelsens ändamål, äger arbetsgivaren gottgöra sig ur årets avkastning, även om stiftelsen saknar överskott på kapitalet.

Gottgörelse får avse löpande utgifter eller utgifter som arbetsgivaren haft under närmast föregående räkenskapsår.

Beräknar arbetsgivare vid taxering till beskattning sin inkomst enligt bokföringsmässiga grunder, skall gottgörelse avse kostnad i stället för utgift.

Gottgörelse för avgift till försäkring för allmän tilläggspension får avse den del av avgiften som kan anses hänföra sig till lön eller annan ersättning åt person vilken omfattas av stiftelsens ändamål. *Lag (1999:1085)*

15 a § En pensionsstiftelse som avses i 9 a § får åta sig uppdrag att från Sverige trygga utfästelse om pension som skall fullgöras i ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (gränsöverskridande verksamhet). *Lag (2005:1124)*

15 b § Varje gång en pensionsstiftelse åtar sig ett uppdrag att bedriva gränsöverskridande verksamhet enligt 15 a § skall stiftelsen lämna en särskild underrättelse till Finansinspektionen. Underrättelsen skall innehålla uppgift om

1. den arbetsgivare som skall göra inbetalningar till pensionsstiftelsen, och
2. det huvudsakliga innehållet i de överenskommelser som skall ligga till grund för tryggandet. *Lag (2005:1124)*

15 c § Finansinspektionen skall, om de förutsättningar som anges i andra stycket är uppfyllda, inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § tagits emot lämna meddelande om underrättelsen till den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas.

Ett meddelande enligt första stycket skall lämnas, om det inte finns skäl att ifrågasätta att

1. pensionsstiftelsens organisation är ändamålsenlig,
2. pensionsstiftelsens finansiella situation är tillfredsställande med hänsyn till den planerade verksamhetens art och omfattning, och
3. företrädaren för pensionsstiftelsen har tillräcklig kompetens och i övrigt är lämpad att leda den gränsöverskridande verksamheten.

Finansinspektionen skall samtidigt som den lämnar meddelandet enligt första stycket underrätta pensionsstiftelsen om att meddelandet lämnas.

Om Finansinspektionen, med anledning av ett sådant meddelande som avses i första stycket, får veta vilka verksamhetsbestämmelser som är tillämpliga i det land där verksamheten skall bedrivas, skall inspektionen underrätta pensionsstiftelsen om det. Den gränsöverskridande verksamheten får inledas efter det att stiftelsen tagit emot underrättelsen från Finansinspektionen, eller i varje fall två månader efter att den behöriga myndigheten i det land där den gränsöverskridande verksamheten skall bedrivas tagit emot inspektionens meddelande enligt första stycket.

Om Finansinspektionen finner att förutsättningar för att bedriva gränsöverskridande verksamhet inte föreligger, skall inspektionen vägra att lämna meddelande enligt första stycket. Beslut om det skall fattas inom tre månader från det att en underrättelse enligt 15 b § togs emot. *Lag (2005:1124)*

15 d § Om något av de förhållanden som angetts i en underrättelse enligt 15 b § skall ändras sedan den gränsöverskridande verksamheten inlets, skall pensionsstiftelsen underrätta Finansinspektionen minst en månad innan ändringen genomförs.

Om Finansinspektionen finner att ändringen inte får göras, skall inspektionen meddela beslut om det inom en månad från det att underrättelsen kom in till inspektionen.

Lag (2005:1124)

15 e § Om ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har bestämmelser som innebär ytterligare begränsningar för en pensionsstiftels placering av tillgångar utöver vad som framgår av 10 a § andra–femte styckena, skall en stiftelse som bedriver verksamhet där på begäran från det landet tillämpa även de bestämmelserna. *Lag (2005:1124)*

16 § Ledamöter och suppleanter i stiftelsens styrelse väljes till lika antal av arbetsgivaren och de arbetstagare som omfattas av stiftelsens ändamål. Val sker för en tid av tre år, om stadgarna icke föreskriver annat.

Tryggar pensionsstiftelse utfästelse om pension till sådan arbetstagare eller efterlevande som avses i 5 § andra stycket andra punkten, utser tillsynsmyndigheten ordförande i styrelsen. I annan stiftelse äger styrelseledamöterna utse ordförande. Valet får falla på ledamot eller utomstående. Kan ledamöterna ej enas om vem som skall vara ordförande, utses denne av tillsynsmyndigheten.

Styrelsen är beslutförför, när de vid sammanträde närvarandes antal utgör minst hälften av hela antalet styrelseledamöter. Av ledamöterna skall lika många närvara från vardera sidan. Som styrelsens beslut gäller den mening om vilken de flesta röstande

enar sig. Vid lika röstetal förordnar tillsynsmyndigheten på styrelsens begäran utomstående att delta i ärendets avgörande.

16 a § En ledamot eller suppleant i styrelsen för en sådan pensionsstiftelse som avses i 9 a § skall ha de insikter och den erfarenhet som måste krävas för att delta i ledningen av en sådan pensionsstiftelse och även i övrigt vara lämplig för uppgiften. Av 6 § lagen (1986:436) om näringsförbud följer att den som är underkastad näringsförbud inte får vara ledamot eller suppleant i styrelsen i en pensionsstiftelse. *Lag (2005:1124)*

17 § Företrädare för arbetstagarna i pensionsstiftelsens styrelse väljs vid sammanträde med arbetstagarna. Tillhör mer än tre fjärdedelar av arbetstagarna samma fackförening eller liknande förening, får denna dock välja företrädarna. Tillhör samma flertal av arbetstagarna två eller flera sådana föreningar, får dessa välja företrädarna. Vid val skall det tillses att olika yrkesgrupper bland arbetstagarna blir företrädade inom styrelsen i lämplig utsträckning.

Styrelsen skall i god tid före utgången av valperioden upplysa arbetsgivaren och arbetstagarna om deras rätt att utse ledamöter samt i förekommande fall utlysa sammanträde. *Lag (1994:1223)*

17 a § Bestämmelser om bokföring och annan redovisning för en pensionsstiftelse finns i bokföringslagen (1999:1078) och årsredovisningslagen (1995:1554).

Lag (1999:1085)

17 b § Om stadgarna inte säger något annat, skall arbetsgivaren utse revisor. Tillsynsmyndigheten skall utse särskild revisor, när det finns anledning till det. Revisorns berättelse skall åtfölja styrelsens årsredovisning, som skall sändas till tillsynsmyndigheten inom sex månader efter räkenskapsårets utgång. *Lag (1994:1223)*

18 § Ledamot av pensionsstiftelsens styrelse och revisor i sådan stiftelse äger uppbära skäligt arvode av stiftelsen för sina uppdrag ävensom ersättning för kostnader och utlägg.

18 a § Bestämmelserna i 5 kap. 1–3 §§, 4 § första – tredje styckena och 5 § samt 9 kap. 6 § första och andra styckena stiftelselagen (1994:1220) skall tillämpas även i fråga om pensionsstiftelser. Vad som anges i 5 kap. 1 § stiftelselagen om åsidosättande av föreskrifterna i stiftelseförordnandet eller i stiftelselagen skall därvid i stället avse åsidosättande av de för pensionsstiftelsen gällande föreskrifterna eller av bestämmelserna i denna lag. Vid tillämpning av 5 kap. 4 § stiftelselagen skall med stiftare avses arbetsgivaren. *Lag (1994:1223)*

19 § Pensionsstiftelse skall träda i likvidation, om

- stiftelsens medel under avsevärd tid varit helt otillräckliga för sitt ändamål,
- stiftelsens medel icke längre kan anses behövliga för sitt ändamål,
- arbetsgivaren blivit försatt i konkurs,
- arbetsgivaren upphör med sin näringsverksamhet utan att stiftelsen i samband därmed överföres till annan enligt bestämmelserna i 24 §.

Pensionsstiftelsens fordran mot arbetsgivaren är vid likvidation omedelbart förfallen till betalning, om icke tillsynsmyndigheten medger att fordringen får betalas under loppet av viss tid, högst tre år.

20 § Likvidation ombesörjes av pensionsstiftelsens styrelse, som därvid framlägger förslag till fördelning av stiftelsens medel. Förslaget skall hållas tillgängligt på arbetsplatsen och omedelbart tillställas förening som avses i 17 § första stycket.

Den som har fordran på pension eller annan rätt till ersättning ur stiftelsen äger hos tillsynsmyndigheten anmäla klander mot förslaget till fördelning inom en månad från den dag då förslaget blev tillgängligt på arbetsplatsen. För skada, som tillfogas fordringsägare, ansvarar styrelsens ledamöter efter de grunder som anges i 29 kap. 1, 5 och 6 §§ aktiebolagslagen (2005:551). *Lag (2005:553)*

21 § Sedan medel vid likvidation avsatts för den skuld pensionsstiftelsen själv ådragit sig, betalar stiftelsen förfallna pensionsbelopp.

Återstående medel användes i första hand till inköp av försäkring för arbetstagares och efterlevandes pensionsfordringar eller, om tillsynsmyndigheten medger det, betaltning av sådana fordringar. I andra hand användes medlen till understöd åt arbetstagare och efterlevande. Sådant understöd får ej överstiga skälig pension för arbetstagare med motsvarande anställningstid och anställningsförmåner. Skulle även därefter medel finnas kvar i stiftelsen, användes dessa till välgörande eller annat allmännyttigt ändamål som tillsynsmyndigheten bestämmer.

Förslår stiftelsens medel icke till att infria skuld på grund av pensionsutfästelse som tryggas av stiftelsen, tillämpas vid fördelningen de grunder som gäller om utdelning i konkurs.

22 § Finns icke längre någon, som omfattas av pensionsstiftelsens ändamål, eller överstiger stiftelsens kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, äger tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsens förordna om ändring. Förordnandet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser.

Anser tillsynsmyndigheten att ärendet är av sådan beskaffenhet att det bör ankomma på regeringen att fatta beslut, äger myndigheten underställa regeringen ärendet.

Lag (1975:1388)

22 §¹ Finns inte längre någon, som omfattas av pensionsstiftelsens ändamål, eller överstiger stiftelsens kapital väsentligen vad som kan komma att fordras för att tillgodose ändamålet eller förekommer i övrigt särskilda skäl att ändra innehållet i stiftelsens stadgar, får tillsynsmyndigheten på ansökan av stiftelsens besluta om ändring. Beslutet får avse sammanslagning av två eller flera stiftelser. *Lag (2009:246)*

Försäkring

Upphörande av näringsverksamhet m.m.

23 § Om en näringsverksamhet går över från en arbetsgivare till en annan och det därvid avtalas att ansvaret för en pensionsutfästelse ska flyttas över på efterträdaren, ska samtycke till överflyttningen inhämtas från innehavaren av pensionsfordringen. Tillsynsmyndigheten får medge att samtycke inte behöver inhämtas, om efterträdaren kan anses god för pensionsutfästelsen. Något samtycke behövs inte vid ombildning enligt 8 kap. sparbankslagen (1987:619).

Om det i lag eller annan författning har meddelats särskilda bestämmelser om tillvaratagande av en borgenärs rätt vid fusion, gäller dessa i stället för reglerna i första stycket. En innehavare av en pensionsfordran behöver dock inte underrättas eller kallas enligt 23 kap. 19, 22 och 32 §§ samt 24 kap. 21 och 24 §§ aktiebolagslagen (2005:551) eller enligt 12 kap. 10 och 14 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar, om tillsynsmyndigheten medger det. Detsamma gäller i ärende om vinstutdelning enligt 20 kap. 30 §, minskning av aktiekapitalet enligt 20 kap. 23 § och minskning av reservfonden enligt 20 kap. 35 § 3 aktiebolagslagen.

Har ansvaret för pensionsutfästelse sålunda överflyttats, anses utfästelsen ha samma rättsverknningar som om arbetstagaren varit anställd hos efterträdaren från dagen för anställningen hos företrädaren. Efter överflyttningen är företrädaren fri från ansvar för utfästelsen. *Lag (2008:2)*

24 § Hör pensionsstiftelse till företrädarens näringsverksamhet, avgör tillsynsmyndigheten med beaktande av stiftelsens ändamålsbestämning, om och på vilka villkor stiftelsen skall överföras till efterträdaren.

Har stiftelse överskott på kapitalet, beslutar tillsynsmyndigheten för vilket ändamål detta får användas.

Om särskilda skäl föreligger, äger tillsynsmyndighet förordna att stiftelsen efter överförandet skall avse endast den som innehåft fordran på pension mot företrädaren.

¹ Denna lydelse träder i kraft den 1 januari 2010 enligt lag (2009:246) [red.anm.].

25 § Upphör arbetsgivare med näringsverksamhet utan att ansvaret för pensionsutfästelse överflyttas på annan, skall han trygga upplupen del av pensionsutfästelsen genom att köpa pensionsförsäkring i den mån den berättigade icke tillgodoses enligt bestämmelsen i 21 § andra stycket. Detta gäller dock ej, om utfästelsen är kreditförsäkrad eller tillsynsmyndigheten medger undantag.

Pensionsförsäkring, som avses i första stycket, skall tecknas vid ett tillfälle eller, om tillsynsmyndigheten medger det, vid flera tillfällen under viss tidrymd, högst tre år.

Om innehavare av pensionsfordran icke själv för talan om fullgörelse enligt första stycket, får sådan talan föras av fackförening eller annan liknande sammanslutning som kan anses företräda den grupp arbetstagaren tillhör.

26 § Har innehavare av pensionsfordran, såsom anställd hos arbetsgivare med del i gemensam pensionsstiftelse, tagit tjänst hos annan arbetsgivare med del i samma stiftelse, och har den senare övertagit ansvaret för pensionsfordringen, äger stiftelsen efter medgivande av tillsynsmyndigheten minska företrädarens andel i stiftelsen med upplupen del av fordringen och öka efterträdarens andel med motsvarande belopp. Beträffande pensionsutfästelsens rättsverknningar äger bestämmelsen i 23 § motsvarande tillämpning.

Åtgärd enligt första stycket får medges endast om deras intressen ej eftersättas, vilkas pensionsfordringar den gemensamma stiftelsen har till uppgift att trygga.

Personalstiftelse

27 § Med personalstiftelse avses en av arbetsgivare grundad stiftelse med ändamål att främja sådan välfärd åt arbetstagare eller arbetstagares efterlevande som ej avser pension, avlöning eller annan förmån vilken arbetsgivaren är skyldig att utge till enskild arbetstagare.

Arbetsgivaren äger i stiftelseurkunden förordna, att stiftelse skall omfatta endast viss grupp av arbetstagare eller efterlevande.

En personalstiftelse skall ha ett namn. Namnet skall innehålla ordet personalstiftelse. *Lag (1994:1223)*

28 § Personalstiftelse får ej inneha fordran mot arbetsgivaren. Avtal i strid härmed är ogiltigt. I fråga om stiftelses rätt att inneha annan tillgång äger bestämmelserna i 11 § motsvarande tillämpning.

29 § Arbetsgivare äger för varje räkenskapsår ur personalstiftelse gottgöra sig för utgifter som han haft inom ramen för stiftelsens ändamål.

Finns ytterligare medel tillgängliga, förfogar stiftelsen över dessa i den mån stiftelsens styrelse efter samråd med arbetsgivaren prövar medlen icke vara erforderliga för utgivande av gottgörelse under de närmaste tre åren.

Stiftelse äger vägra gottgörelse, om stiftelsen skulle nödgas avstå fast egendom som nyttjas till personalens välfärd. Stiftelsen är icke heller skyldig att för gottgörelse avstå från medel som fordras för underhåll och skötsel av sådan egendom.

30 § Beträffande personalstiftelse äger bestämmelserna i 10 a §, 15 § tredje och fjärde styckena, 16–20 samt 22 och 24 §§ motsvarande tillämpning.

Sedan medel vid stiftelses likvidation avsatts för den skuld stiftelsen själv kan ha ådragit sig, användes återstående medel till att främja välfärd för dem som omfattas av stiftelsens ändamål. *Lag (1994:1223)*

Tillsyn

31 § Tillsynsmyndighet är länsstyrelsen i det län där arbetsgivaren har sitt hemvist.

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket ska dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget har tagits emot.

Anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefon samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefon. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som ar-

betsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i nämnda stycke.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket eller som inte längre vill tillämpa dessa bestämmelser i enlighet med vad som anges i 9 a § andra stycket besluta att stiftelsen inte längre ska tillämpa de regler som anges i det förstnämnda stycket.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra stycket andra meningen eller fjärde stycket. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden. *Lag (2008:87)*

31 §² En pensions- eller personalstiftelse står under tillsyn av den länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i det län där arbetsgivaren har sitt hemvist. Regeringen meddelar föreskrifter om vilken länsstyrelse som är tillsynsmyndighet i ett län.

Styrelsen för en pensions- eller personalstiftelse ska anmäla stiftelsen för tillsyn senast sex månader efter det att styrelsen har tagit emot sitt uppdrag. En pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket ska dock anmälas för tillsyn genast efter det att uppdraget har tagits emot.

Anmälan enligt andra stycket ska innehålla uppgift om stiftelsens postadress och telefon samt om styrelseledamöternas namn, personnummer, bostadsadress, postadress och telefon. Till anmälan ska fogas en bestyrkt kopia av de handlingar som arbetsgivaren upprättat avseende stiftelsen samt, om möjligt, uppgift om storleken och arten av stiftelsens förmögenhet. När en ändring har inträtt i något förhållande som tidigare har anmälts, ska detta genast anmälas till tillsynsmyndigheten.

När en pensionsstiftelses verksamhet når den omfattning som anges i 9 a § första stycket, ska dess styrelse genast göra en anmälan till tillsynsmyndigheten. Detsamma gäller när en pensionsstiftelse har beslutat att tillämpa de bestämmelser som anges i nämnda stycke.

Finansinspektionen får, om det finns särskilda skäl, efter ansökan från en pensionsstiftelse vars verksamhet inte längre har den omfattning som anges i 9 a § första stycket eller som inte längre vill tillämpa dessa bestämmelser i enlighet med vad som anges i 9 a § andra stycket besluta att stiftelsen inte längre ska tillämpa de regler som anges i det förstnämnda stycket.

Tillsynsmyndigheten ska föra ett register över anmälda stiftelser.

Tillsynsmyndigheten ska underrätta Finansinspektionen om en anmälan enligt andra stycket andra meningen eller fjärde stycket. Finansinspektionen ska underrätta tillsynsmyndigheten om en ansökan enligt femte stycket och om det beslut som inspektionen fattar med anledning av en sådan ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn och registrering enligt denna lag.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om ingivning av anmälningar i registreringsärenden. *Lag (2009:246)*

² Denna lydelse träder i kraft den 1 januari 2010 enligt lag (2009:246) [red.anm.].

32 § Tillsynsmyndigheten skall ingripa, om det kan antas att en pensions- eller personalstiftelse inte förvaltas i enlighet med de för stiftelsen gällande föreskrifterna eller denna lag.

Tillsynsmyndigheten skall ge stiftelserna råd och upplysningar.

Vid tillsynen över pensions- och personalstiftelser tillämpas i övrigt bestämmelserna i 9 kap. 4 och 5 §§, 6 § tredje stycket samt 7 § stiftelselagen (1994:1220).

För tillsynen över förvaltningen av vissa pensionsstiftelser gäller särskilda bestämmelser i 34 och 35 §§. *Lag (2005:1124)*

33 § Tillsynsmyndighetens beslut enligt 22 § får överklagas hos regeringen.

I fråga om överklagande av annat beslut av tillsynsmyndigheten enligt denna lag tillämpas 9 kap. 11 § första–tredje styckena stiftelselagen (1994:1220).

Skatteverkets beslut enligt 11 § tredje stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Lag (2003:680)

33 §³ I fråga om överklagande av beslut av tillsynsmyndigheten enligt denna lag tillämpas 9 kap. 11 § första–tredje och femte styckena stiftelselagen (1994:1220).

Skatteverkets beslut enligt 11 § tredje stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Lag (2009:246)

34 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över att en pensionsstiftelse som avses i 9 a § första stycket förvaltas i enlighet med bestämmelserna i 10 a § andra–femte styckena, 10 b–10 d §§, 11 § fjärde och femte styckena, 15 a–15 e och 16 a §§ samt i enlighet med föreskrifter som meddelats med stöd av någon av dessa bestämmelser. Inspektionen skall utöva sådan tillsyn också över förvaltningen av en stiftelse som med stöd av 9 a § andra stycket beslutat att tillämpa de bestämmelserna.

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta med motsvarande utländska tillsynsmyndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen. *Lag (2005:1124)*

35 § Finansinspektionen får meddela de anmärkningar i fråga om en pensionsstiftelses förvaltning som inspektionen anser behövs.

Finansinspektionen skall förelägga pensionsstiftelsen eller styrelsen att vidta rättelse, om inspektionen finner att

1. avvikelser skett från någon av de bestämmelser som anges i 34 § första stycket, eller
2. placeringsriktlinjerna inte längre är tillfredsställande med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av stiftelsens förvaltning.

Om Finansinspektionen bedömer att en stiftelse förvaltar medel som avsatts till stiftelsen för personer som anges i 9 a § första stycket på ett sådant sätt som innebär att dessa personers intressen hotas, får inspektionen besluta om att utse en särskild företrädare att sköta hela eller delar av driften av stiftelsen.

Finansinspektionen får även begränsa pensionsstiftelsens förfoganderätt eller förbjuda stiftelsen att förfoga över sina tillgångar i Sverige, om det bedöms vara nödvändigt för att skydda de personer som anges i tredje stycket. Finansinspektionen får besluta hur pensionsstiftelsen skall förvaltas efter ett sådant beslut.

I fråga om styrelsens skyldighet att lämna upplysningar och hålla tillgångar och handlingar tillgängliga för granskning och beträffande tillsynen i övrigt skall bestämmelserna i 19 kap. 3 §, 8 § första meningen, 9 §, 10 § 1, 11 § sjätte stycket, 11 a och 15 §§ samt 21 kap. 2 § fjärde stycket försäkringsrörelselagen (1982:713) samt föreskrifter som meddelats med stöd av dessa bestämmelser tillämpas på motsvarande sätt. *Lag (2005:1124)*

³ Denna lydelse träder i kraft den 1 januari 2010 enligt lag (2009:246) [red.anm.].

36 § Finansinspektionens beslut enligt 15 c och 15 d §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos länsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av länsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om förvaltning enligt 35 § fjärde stycket ska gälla omedelbart. *Lag (2005:1124)*

36 §⁴ Finansinspektionens beslut enligt 15 c och 15 d §§ får överklagas hos kammarrätten.

Andra beslut som inspektionen meddelar enligt denna lag får överklagas hos förvaltningsrätten. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223). Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten av förvaltningsrättens avgörande.

Inspektionen får bestämma att ett beslut om föreläggande eller om förvaltning enligt 35 § fjärde stycket ska gälla omedelbart. *Lag (2009:780)*

Försäkring

Straff

37 § Den som i ett ärende enligt denna lag oriktigt intygar att en elektronisk handling överensstämmer med originalet döms, om åtgärden innebär fara i bevishänseende, till böter eller fängelse i högst sex månader. Om brottet är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. *Lag (2008:87)*

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

2009:246

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
2. Äldre bestämmelser gäller i fråga om överklagande av tillsynsmyndighetens beslut enligt 22 § första stycket, om beslutet har meddelats före ikraftträdandet.
3. Ett ärende som tillsynsmyndigheten med stöd av 22 § andra stycket har underställt regeringen före ikraftträdandet och som vid ikraftträdandet ännu inte har avgjorts handläggs enligt äldre bestämmelser.

2009:780

Denna lag träder i kraft den 15 februari 2010.

Propositioner

<i>SFS 1967:531</i> Prop. 1967:83	<i>SFS 1971:641</i> Prop. 1971:30	<i>SFS 1975:1388</i> Prop. 1975:103	<i>SFS 1976:87</i> Prop. 1975/76:79
<i>SFS 1976:584</i> Prop. 1975/76:105	<i>SFS 1982:1085</i> Prop. 1982/83:24	<i>SFS 1986:1297</i> Prop. 1986/87:47	<i>SFS 1987:624</i> Prop. 1986/87:7 Prop. 1986/87:12
<i>SFS 1990:356</i> Prop. 1989/90:74	<i>SFS 1991:374</i> Prop. 1990/91:136	<i>SFS 1992:1062</i> Prop. 1992/93:69	<i>SFS 1994:805</i> Prop. 1993/94:196
<i>SFS 1994:1223</i> Prop. 1993/94:9	<i>SFS 1995:1580</i> Prop. 1995/96:74	<i>SFS 1995:1619</i> Prop. 1995/96:104	<i>SFS 1995:1689</i> Prop. 1995/96:22
<i>SFS 1998:307</i> Prop. 1997/98:98	<i>SFS 1998:766</i> Prop. 1997/98:99	<i>SFS 1999:1085</i> Prop. 1998/99:130	<i>SFS 1999:1239</i> Prop. 1999/2000:2
<i>SFS 2002:126</i> Prop. 2001/02:21	<i>SFS 2003:680</i> Prop. 2002/03:99	<i>SFS 2005:553</i> Prop. 2004/05:85	<i>SFS 2005:1124</i> Prop. 2004/05:165
<i>SFS 2008:2</i> Prop. 2007/08:15	<i>SFS 2008:87</i> Prop. 2007/08:45	<i>SFS 2009:246</i> Prop. 2008/09:84	<i>SFS 2009:780</i> Prop. 2008/09:165

⁴ Denna lydelse träder i kraft den 15 februari 2010 enligt lag (2009:780) [red.anm.].

UTDRAG

Lag (1998:674) om inkomstgrundad ålderspension

TREDJE AVDELNINGEN Premiepensionssystemet	640
7 kap. Allmänna bestämmelser om premiepensionssystemet	640
Premiepensionskonton	640
8 kap. Kapitalförvaltning m.m.	640
Den tillfälliga förvaltningen	640
Placering hos fondförvaltare	641
Val och byte av fond	641
Skadestånd	642
9 kap. Uttag av premiepension	642
10 kap. Efterlevandeskydd	643
Efterlevandeskydd före pensionstiden	643
Efterlevandeskydd under pensionstiden	644
Gemensamma bestämmelser	645
11 kap. Premiepensionsmyndighetens kostnader	645

TREDJE AVDELNINGEN Premiepensionssystemet

7 kap. Allmänna bestämmelser om premiepensionssystemet

1 § Premiepensionssystemet innebär att

- medel som motsvarar fastställd pensionsrätt för premiepension fonderas,
- de enskilda har möjlighet att själva bestämma om förvaltningen av de medel som fonderas för deras räkning, och
- pensionernas storlek är beroende av värdeutvecklingen på de fonderade medlen.

2 § Premiepensionsmyndigheten är försäkringsgivare för premiepension. Myndighetens verksamhet skall bedrivas enligt försäkringsmässiga principer.

3 § Med pensionssparare avses var och en, för vilken det har fastställts pensionsrätt för premiepension och förts över medel till förvaltning enligt 8 kap. 2 §. Med fastställd pensionsrätt likställs pensionsrätt som mottagits från make enligt 4 kap. 7 §.

Premiepensionskonton

4 § Premiepensionsmyndigheten skall för varje pensionssparare föra ett premiepensionskonto som visar utvecklingen av pensionsspararens tillgodohavande i premiepensionssystemet.

8 kap. Kapitalförvaltning m.m.

Den tillfälliga förvaltningen

1 § Premiepensionsmyndigheten skall ansvara för förvaltningen av de avgiftsmedel som enligt 6 § lagen (2000:981) om fördelning av socialavgifter och 8 § lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift skall föras till Riksgäldskontoret, till dess att medlen förs över enligt 2 § till annan förvaltning. Medlen skall under den tillfälliga förvaltningen av Premiepensionsmyndigheten vara placerade på räntebärande konto i Riksgäldskontoret eller i skuldförbindelser utfärdade av staten. Premiepensionsmyndigheten skall sträva efter att med ett lågt risktagande och med hänsyn till kravet på betalningsberedskap uppnå så god avkastning på medlen som möjligt.

Avkastningen skall fördelas mellan pensionsspararna i förhållande till storleken av vars och ens fastställda pensionsrätt. *Lag (2002:50)*

Placering hos fondförvaltare

2 § När pensionsrätt för premiepension för en pensionssparare har fastställts, skall Premiépensionsmyndigheten föra över medel som motsvarar pensionsrätten samt avkastningen enligt 1 § andra stycket till förvaltning i

1. värdepappersfonder eller fondföretag som avses i 3 §, eller
2. Premiesparfonden eller Premievals-fonden som förvaltas av Sjunde AP-fonden enligt lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder).

Om pensionsspararen har tagit ut premiepension i form av livränta enligt 9 kap. 2 § skall medlen i stället föras över till Premiépensionsmyndighetens livränteverksamhet.

Lag (2004:64)

3 § Överföring enligt 2 § första stycket 1 får göras till fonder som har anmälts för registrering hos Premiépensionsmyndigheten och som förvaltas av fondförvaltare som

1. har rätt att driva fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om investeringsfonder,
2. har slutit samarbetsavtal med myndigheten,
3. har åtagit sig att på begäran lämna sådana informationshandlingar som avses i 4 kap. 15 och 18 §§ lagen om investeringsfonder till pensionssparare som har valt eller överväger att välja någon av förvaltarens fonder i premiepensionssystemet,
4. har åtagit sig att inte ta ut några avgifter för inlösen av fondandelar,
5. har åtagit sig att, med eller utan särskild prisnedsättning, inte ta ut avgifter i övrigt utöver vad som godtagits av myndigheten, och
6. har åtagit sig att för varje år till myndigheten rapportera dels alla kostnader som har tagits ut ur fonden, uppdelade på olika kostnadsslag, dels de kostnadsbelopp som dagligen belastat fonden redovisade per fondandel, med angivande av hur stor del som avser förvaltningskostnader, inklusive kostnader för förvaring av fondtillgångarna.

Försäkring

Medlen får inte placeras i fonder som enligt de för fonden gällande bestämmelserna kan dela ut medel till andra än andelsägarna. Medlen får inte heller placeras i andra fondföretag än som avses i 1 kap. 7 § lagen om investeringsfonder utom i de fall som anges i tredje stycket.

Premiépensionsmyndigheten får, efter att ha inhämtat yttrande från Finansinspektionen, medge att medlen placeras i fondföretag som avses i 1 kap. 9 § lagen om investeringsfonder om fondföretaget uppfyller krav motsvarande dem som ställs i rådets direktiv 85/611/EEG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/108/EG.

Premiépensionsmyndigheten får bestämma ett högsta antal fonder som samtidigt får registreras för en fondförvaltare. *Lag (2004:64)*

Val och byte av fond

4 § Pensionsspararen har rätt att bestämma var de medel som för spararens räkning skall föras över enligt 2 § första stycket skall placeras. Premiépensionsmyndigheten får dock bestämma ett högsta antal fonder som samtidigt får antecknas på ett premiepensionskonto.

När pensionsrätt för premiepension första gången har fastställts för pensionsspararen, skall spararen upplysas om rätten att välja placering. Om spararen inte anmäler något annat val inom den tid som Premiépensionsmyndigheten bestämmer, skall medlen föras över till Premiesparfonden.

När pensionsrätt för premiepension för ett senare år har fastställts för pensionsspararen, skall Premiépensionsmyndigheten föra över medlen till en eller flera fonder med en fördelning som svarar mot vad spararen senast bestämt om placeringen i fond av medlen på premiepensionskontot. Om spararen inte har bestämt en sådan placering, skall medlen föras över till Premiesparfonden.

Pensionsspararen skall årligen upplysas om de åtgärder som Premiepensionsmyndigheten enligt tredje stycket skall vidta när pensionsrätt för premiepension har fastställts. Spararen skall också upplysas om rätten att placera om fondmedlen enligt 5 §.

Lag (2000:197)

5 § På begäran av pensionsspararen skall Premiepensionsmyndigheten placera om spararens fondmedel på det sätt spararen anger. *Lag (1999:390)*

6 § Närmare föreskrifter för verkställighet av lagens bestämmelser om val och byte av fond meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Skadestånd

7 § Om någon är skadeståndsskyldig för att ha orsakat att fondandelar som Premiepensionsmyndigheten har förvärvat för en eller flera pensionssparares räkning gått ned i värde, skall skadeståndet betalas till myndigheten. Om myndigheten har förklarat att den inte avser att föra talan om skadestånd och inte heller har träffat någon uppgörelse om skadeståndsskyldigheten, har en pensionssparare för vars räkning sådana fondandelar har förvärvats rätt att föra talan om skadestånd till myndigheten. Om en sådan talan väcks, får någon uppgörelse om skadeståndsskyldigheten inte träffas utan pensionsspararens samtycke.

En pensionssparare som för talan om skadestånd till myndigheten svarar själv för rättegångskostnaderna men har rätt till ersättning för dessa av myndigheten, i den utsträckning de täcks av vad som har kommit myndigheten till godo genom rättegången. Sådan ersättning skall dras av från skadeståndsbeloppet innan fördelning enligt tredje stycket görs.

När ett skadeståndsbelopp har betalats till myndigheten, skall myndigheten, för varje pensionssparare för vars räkning andelar förvärvats i den berörda fonden, beräkna hur mycket av skadeståndsbeloppet som belöper på spararen. Myndigheten skall öka tillgodohavandet på hans premiepensionskonto med detta belopp och föra över beloppet till fonder på det sätt som anges i 4 § tredje stycket. Om pensionsspararen har börjat ta ut pension i form av livränta enligt 9 kap. 2 §, skall beloppet i stället föras över till myndighetens livränteverksamhet. *Lag (1999:390)*

9 kap. Uttag av premiepension

1 § Premiepension får tidigast tas ut från och med den månad då pensionsspararen fyller 61 år. Pensionen är livsvarig och skall beräknas med utgångspunkt i tillgodohavandet på pensionsspararens premiepensionskonto. Premiepension skall beräknas lika för kvinnor och män. *Lag (1999:390)*

2 § Pensionsspararen har rätt att på begäran få ut sin premiepension i form av en livränta med garanterade belopp. Den finansiella risken för de tillgångar som motsvarar tillgodohavandet på pensionsspararens premiepensionskonto övergår då på Premiepensionsmyndigheten. Pensionen skall bestämmas med utgångspunkt i tillgångarnas värde vid inlösen av innehavet. Inlösen skall ske snarast efter det att begäran kom in till myndigheten, dock tidigast månaden före den då livräntan första gången skall betalas ut.

En övergång till livränta får göras tidigast när pensionsspararen börjar ta ut premiepension. En övergång som begärs senare får verkan tidigast från och med månaden efter den då begäran kom in till Premiepensionsmyndigheten.

När Premiepensionsmyndigheten har påbörjat inlösen av pensionsspararens innehav, kan begäran inte återkallas. Övergången måste avse hela tillgodohavandet på premiepensionskontot och gäller även för medel som senare tillförs kontot. *Lag (2004:544)*

3 § Uttaget av premiepension får begränsas till att avse tre fjärdedelar, hälften eller en fjärdedel av pensionen.

Pensionsspararen får återkalla uttaget av premiepension och ändra den andel av pensionen som tas ut enligt vad som föreskrivs i 12 kap.

10 kap. Efterlevandeskydd

Efterlevandeskydd före pensionstiden

1 § Efter ansökan av en pensions sparare skall Premiepensionsmyndigheten meddela efterlevandeskydd för pensions spararen, om

1. pensions spararen ännu inte har tagit ut någon del av sin premiepension,
2. myndigheten bedömer att skyddet under minst ett år skall kunna bekostas på det sätt som anges i fjärde stycket, och
3. pensions spararen har barn under 20 år eller är gift eller är ogift och stadigvarande sammanbor med någon som är ogift och som spararen tidigare varit gift med eller har eller har haft barn tillsammans med.

Om en ansökan kommer in till myndigheten när pensions spararen har fyllt 50 år får efterlevandeskydd meddelas endast efter en sådan familjehändelse som avses i 2 § andra stycket.

Skyddet innebär att det vid pensions spararens död betalas ut premiepension till efterlevande under fem år från dödsfallet. Pensions spararen får välja om premiepensionen till efterlevande, räknat per år, skall motsvara ett eller två inkomstbasbelopp. Det inkomstbasbelopp som gällde det år då pensions spararen avled skall tillämpas under hela utbetalningsperioden.

Efterlevandeskyddet bekostas av pensions spararen genom att kostnaden för skyddet löpande dras av från tillgodohavandet på spararens premiepensionskonto.

2 § Efterlevandeskyddet börjar gälla vid det första månadskiftet ett år efter det att ansökan kom in till Premiepensionsmyndigheten.

Till den del efterlevandeskyddet avser risken att pensions spararen avlider som en direkt följd av olycksfall börjar skyddet dock gälla vid utgången av den månad då ansökan kom in till myndigheten. Detsamma gäller om ansökan kommer in till myndigheten innan pensions spararen har fyllt 50 år och pensions spararen högst tre månader innan ansökan kom in har ingått äktenskap eller fått ett barn. Om ett faderskap har blivit fastställt genom dom eller genom bekräftelse efter barnets födelse, räknas fristen från det att domen vann laga kraft eller bekräftelsen godkändes enligt 1 kap. 4 § föräldrabalken. Vid adoption räknas fristen från det att rättens beslut om tillstånd till adoptionen vann laga kraft.

Det som sägs i andra stycket om faderskap gäller även föräldraskap enligt 1 kap. 9 § föräldrabalken. *Lag (2005:450)*

3 § För att efterlevandeskyddet skall gälla när pensions spararen avlider måste någon av förutsättningarna i 1 § första stycket 3 vara uppfylld.

Om pensions spararen begär att få ut premiepension, upphör efterlevandeskyddet vid ingången av den första månad för vilken premiepension skall betalas ut. Skyddet upphör också att gälla om tillgodohavandet på premiepensionskontot inte längre är tillräckligt stort för att bekosta skyddet, dock tidigast 30 dagar från det att Premiepensionsmyndigheten har sänt ett meddelande till pensions spararen om att skyddet kommer att upphöra.

4 § Pensions spararen får när som helst avstå från efterlevandeskyddet genom anmälan till Premiepensionsmyndigheten. I så fall upphör skyddet att gälla vid utgången av den månad då anmälan kom in till myndigheten eller vid det senare månadskifte som har angetts i anmälan.

5 § Premiepension till efterlevande enligt 1 § får endast betalas ut till personer inom den krets som avses i 1 § första stycket 3. Pensions spararens barn har rätt att få pensionsbelopp under hela utbetalningsperioden, om de är under 20 år vid pensions spararens död. Om ett pensionsbelopp skall betalas ut till flera barn, skall det delas lika mellan dem.

Pensions spararen kan genom ett skriftligt meddelande till Premiepensionsmyndigheten bestämma vilken eller vilka av de personer som avses i 1 § första stycket 3 som skall ha pensionen. Om det inte har gjorts eller om det pensions spararen har bestämt

Försäkring

inte kan verkställas, skall pensionen betalas ut till spararens make eller sammanboende. Finns inte make eller sammanboende, skall pensionen betalas ut till pensionsspararens barn.

Genom ett nytt skriftligt meddelande till myndigheten får pensionsspararen ändra det som har bestämts enligt andra stycket. Om den som är berättigad till pensionen avlider under utbetalningsperioden, övergår rätten till pensionen till den som då har den bästa rätten enligt andra stycket.

6 § För den som har fått rätt till premiepension till efterlevande enligt 1 § gäller de bestämmelser som avser pensionsspararen i

- 7 kap. 4 § om premiepensionskonto,
- 4 § lagen (1998:710) med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten om återbäring, och
- 7 § lagen med vissa bestämmelser om Premiepensionsmyndigheten om information till pensionsspararna.

Efterlevandeskydd under pensionstiden

7 § Efter ansökan av pensionsspararen skall Premiepensionsmyndigheten meddela efterlevandeskydd under pensionstiden för en pensionssparare som är gift eller som är ogift och stadigvarande sammanbor med någon som är ogift och som spararen tidigare varit gift med eller har eller har haft barn tillsammans med. Skyddet innebär att det vid pensionsspararens död till spararens efterlevande make eller sammanboende betalas ut livsvarig premiepension till efterlevande.

Omfattningen av efterlevandeskyddet skall beräknas med utgångspunkt i tillgodohavandet på pensionsspararens premiepensionskonto, varvid pensionsspararens egen premiepension skall räknas om. Beräkningarna skall göras så att pensionsspararens egen premiepension och premiepensionen till efterlevande blir lika stora när samma andel av pensionen tas ut.

Efterlevandeskyddet gäller bara om pensionsspararen vid sin död var gift med eller stadigvarande sammanbodde med den person med vilken han var gift eller sammanboende vid ansökan om skyddet. I fråga om sammanboende som inte är gifta med varandra krävs också att inte någon av dem var gift med någon annan vid dödsfallet.

Lag (1999:390)

8 § En ansökan om efterlevandeskydd enligt 7 § skall göras samtidigt med att pensionsspararen första gången begär att få ut premiepension. Skyddet börjar då gälla vid ingången av den första månad för vilken premiepension skall betalas ut till pensionsspararen.

Om pensionsspararen senare ingår äktenskap eller inleder ett sådant sammanboende som avses i 7 § första stycket, får ansökan göras inom tre månader från det att äktenskapet ingicks eller sammanboendet inleddes. Detta gäller dock inte om pensionsspararen var gift eller sammanboende med samma person när spararen första gången begärde att få ut premiepension.

I fall som avses i andra stycket första meningen inträder skyddet vid det första månadsskiftet ett år efter det att ansökan kom in till Premiepensionsmyndigheten.

9 § Om äktenskapet eller sammanboendet upplöses på annat sätt än genom dödsfall, skall Premiepensionsmyndigheten på begäran av pensionsspararen räkna om försäkringen till att gälla bara på spararens liv.

10 § För den som har fått rätt till premiepension till efterlevande enligt 7 § gäller sedan pensionsspararen avlidit de bestämmelser i denna avdelning som avser pensionsspararen med undantag för 9 kap. 1 § första meningen om tidigaste tidpunkt för uttag av pension, och 10 kap. 1–9 och 11 §§ om efterlevandeskydd.

Gemensamma bestämmelser

11 § Om någon inom den krets som avses i 1 § första stycket 3 har begått ett brott som avses i 14 kap. 15 § försäkringsavtalslagen (2005:104) mot pensionsspararen eller mot någon annan inom samma krets eller har medverkat till ett sådant brott på det sätt som avses i 14 kap. 15 § försäkringsavtalslagen skall det som där föreskrivs om förlust av rätt till försäkringsersättning gälla rätt till premiepension till efterlevande enligt 1 §.

Detsamma gäller om den som skulle ha haft rätt till premiepension till efterlevande enligt 7 § har begått ett brott som avses i 14 kap. 15 § försäkringsavtalslagen mot pensionsspararen eller har medverkat till ett sådant brott på det sätt som sägs där.

Lag (2005:119)

12 § Närmare föreskrifter för verkställighet av lagens bestämmelser om efterlevandeskydd meddelas av regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer.

11 kap. Premiepensionsmyndighetens kostnader

1 § De kostnader för Premiepensionsmyndighetens skötsel av premiepensionssystemet som inte täcks på annat sätt skall täckas genom avgifter som dras av från tillgodohavandena på pensionsspararnas premiepensionskonton.

Myndigheten bestämmer när avgifterna skall tas ut. Avgifterna disponeras av myndigheten.

Avgifterna skall bestämmas så att de beräknas täcka det aktuella årets kostnader med skälig fördelning mellan pensionsspararna. Härvid skall hänsyn tas till under- eller överskott från det föregående året.

Avgifterna skall helt eller delvis anges som en procentsats av tillgodohavandet på varje pensionssparares premiepensionskonto. När procentsatsen fastställs får myndigheten utgå från en uppskattning av det sammanlagda värdet av tillgodohavandena på pensionsspararnas premiepensionskonton.

Avgifter får tas ut från fondförvaltare för att täcka Premiepensionsmyndighetens kostnader för registrering av och information om fonder. Uppgift om att avgifter kan tas ut skall finnas i det avtal mellan myndigheten och förvaltaren som avses i 8 kap. 3 § första stycket 2. Bestämmelserna i andra stycket gäller även för sådana avgifter.

Regeringen får meddela närmare föreskrifter om uttaget av avgifter för Premiepensionsmyndighetens kostnader. *Lag (1999:390)*

2 § Premiepensionsmyndigheten får bestämma att återkallelse av uttag av premiepension, nytt uttag av pension efter återkallelse samt ändring av den andel av pensionen som tas ut skall bekostas av pensionsspararen genom att kostnaden för åtgärden dras av från tillgodohavandet på spararens premiepensionskonto.

De pensionssparare som tagit emot överförd pensionsrätt från make enligt 4 kap. 7 § skall svara för minskad arvsvinst och övriga kostnader på grund av överföringen genom att kostnaderna, efter skälig fördelning, dras av från tillgodohavandet på spararnas premiepensionskonton. Ett sådant avdrag skall beräknas lika för män och kvinnor. *Lag (1999:390)*

Försäkring

EG-direktiv m.m. om försäkring

Trafikförsäkring

Rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet (EGT L 103, 2.5.1972, s. 1)

Commission Recommendation 74/165/EEC of 6 February 1974 to the Member States concerning the application of the Council Directive of 24 April 1972 on the approximation of the laws of the Member States relating to the use of motor vehicles, and to the enforcement of the obligation to insure against such liability (EGT L 87, 30.03.1974, s. 12)

Commission Recommendation 81/76/EEC of 8 January 1981 on accelerated settlement of claims under insurance against civil liability in respect of the use of motor vehicles (EGT L 57, 4.3.1981, s. 27)

Rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 8, 11.1.1984, s. 17)

Rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon (EGT L 129, 19.5.1990, s. 33)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring) (EGT L 181, 20.7.2000, s. 65)

Kommissionens beslut 2003/20/EG av den 27 december 2002 om tillämpning av artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (EGT L 8, 14.1.2003, s. 35)

Kommissionens beslut 2003/564/EG av den 28 juli 2003 om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs (EUT L 192, 31.7.2003, s. 23)

Kommissionens beslut 2004/332/EG av den 2 april 2004 om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG i fråga om kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande ansvarsförsäkring för motorfordon (EUT L 105, 14.4.2004, s. 39)

Kommissionens beslut 2005/849/EG av den 29 november 2005 om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs (EUT L 315, 1.12.2005, s. 16)

Kommissionens beslut 2007/482/EG av den 9 juli 2007 om tillämpningen av rådets direktiv 72/166/EEG om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs (EUT L 180, 10.7.2007, s. 42)

Skadeförsäkring

Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3)

Rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 20)

Rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen (EGT L 151, 7.6.1978, s. 25)

Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring samt om ändring av direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1)

Livförsäkring

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1)

Återförsäkring

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 92/49/EEG samt direktiven 98/78/EG och 2002/83/EG (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1)

Försäkring

Försäkringsmäklare och -agent

Commission Recommendation 92/48/EEC of 18 December 1991 on insurance intermediaries (EGT L 19, 28.1.1992, s. 32)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling (EGT L 9, 15.1.2003, s. 3)

Redovisning och statistik

Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7)

Kommissionens förordning (EG) nr 1225/1999 av den 27 maj 1999 om definitioner av variabler för statistik över försäkringstjänster (EGT L 154, 19.6.1999, s. 1)

Kommissionens förordning (EG) nr 1226/1999 av den 28 maj 1999 om de undantag som skall beviljas för statistik över försäkringstjänster (EGT L 154, 19.6.1999, s. 46)

Kommissionens förordning (EG) nr 1227/1999 av den 28 maj 1999 om det tekniska formatet för överföring av statistik över försäkringstjänster (EGT L 154, 19.6.1999, s. 75)

Kommissionens förordning (EG) nr 1228/1999 av den 28 maj 1999 om de dataserier som skall framställas för statistik över försäkringstjänster (EGT L 154, 19.6.1999, s. 91)

Rekonstruktion och likvidation

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag (EGT L 110, 20.4.2001, s. 28)

Tillsyn m.m.

Rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession (EGT 56, 4.4.1964, s. 878)

Rådets direktiv 91/371/EEG av den 20 juni 1991 om genomförande av avtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiz om annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 205, 27.7.1991, s. 48)

Avtal mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiz om andra direkta försäkringar än livförsäkringar – Protokoll 1: Solvensmarginal – Protokoll 2: Verksamhetsberättelse – Protokoll 3: Förhållandet mellan ecu och schweizerfranc – Protokoll 4: Agenturer och filialer till företag som har huvudkontor utanför de territorier som omfattas av avtalet – Skriftväxling – Gemensam förklaring (EGT L 205, 27.7.1991, s. 3)

Rådets förordning (EEG) nr 2155/91 av den 20 juni 1991 om särskilda tillämpningsföreskrifter för artiklarna 37, 39 och 40 i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiz om annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 205, 27.7.1991, s. 1)

Rådets direktiv 91/675/EEG av den 19 december 1991 om inrättande av en försäkringskommitté (EGT L 374, 31.12.1991, s. 32)

Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1)

Kommissionens beslut 2009/79/EG av den 23 januari 2009 om inrättande av kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (EUT L 25, 29.1.2009, s. 28)

Övriga

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 9.10.2002, s. 16)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15)